ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΞΑ'

Πέμπτη 24 Ιανουαρίου 2019

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Άδεια απουσίας των Βουλευτών κ.κ. Γ. Κουμουτσάκου και Ι. Μανιάτη, σελ. 3178

2. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το 24ο Δημοτικό Σχολείο Ιλίου, το 6ο Δημοτικό Σχολείο Άνω Λιοσίων, το Δημοτικό Σχολείο «Χρυσόστομος Σμύρνης», το 3ο Γυμνάσιο Υμηττού, το 1ο Γυμνάσιο Χαλανδρίου και το 2ο Γυμνάσιο Φαρσάλων, σελ. 3085, 3089, 3091, 3096, 3105

3. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 3081, 3083, 3084, 3089, 3090, 3093, 3094, 3095, 3099, 3102, 3103, 3114, 3115, 3124, 3125, 3131, 3136, 3140, 3148, 3149, 3150, 3152, 3154, 3156, 3158, 3161

4. Επί προσωπικού θέματος, σελ. 3089, 3125, 3140, 3141, 3158

Β. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Συζήτηση επί της αρχής των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εξωτερικών: «Κύρωση της Τελικής Συμφωνίας για την Επίλυση των Διαφορών οι οποίες περιγράφονται στις Αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών 817(1993) και 845(1993), τη Λήξη της Ενδιάμεσης Συμφωνίας του 1995 και την Εδραίωση Στρατηγικής Εταιρικής Σχέσης μεταξύ των Μερών», σελ. 3081-3183

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΒΟΥΤΣΗΣ Ν. , σελ. 3143 - 3165

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΒΑΡΕΜΕΝΟΣ Γ. , σελ. 3167 – 3183
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Ν. , σελ. 3081 - 3097
ΚΟΥΡΑΚΗΣ Α. , σελ. 3114 - 3123
ΚΡΕΜΑΣΤΙΝΟΣ Δ. , σελ. 3097 – 3114
ΛΥΚΟΥΔΗΣ Σ. , σελ. 3123 - 3141
ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ Α. , σελ. 3141 – 3143, 3165 - 3167

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΒΑΡΕΜΕΝΟΣ Γ. , σελ. 3173, 3174, 3175
ΒΟΥΤΣΗΣ Ν. , σελ. 3148, 3149, 3150, 3154, 3156, 3158, 3161
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Σ. , σελ. 3125
ΖΑΡΟΥΛΙΑ Ε. , σελ. 3136
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Ν. , σελ. 3081, 3083, 3084, 3089, 3090, 3093, 3094, 3095
ΚΑΜΜΕΝΟΣ Π. , σελ. 3158
ΚΟΤΖΙΑΣ Ν. , σελ. 3148
ΚΟΥΡΑΚΗΣ Α. , σελ. 3114, 3115
ΚΡΕΜΑΣΤΙΝΟΣ Δ. , σελ. 3099, 3102, 3103
ΛΕΒΕΝΤΗΣ Β. , σελ. 3173, 3174, 3175
ΛΥΚΟΥΔΗΣ Σ. , σελ. 3124, 3125, 3131, 3136, 3140
ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ Θ. , σελ. 3149
ΜΠΟΥΡΑΣ Α. , σελ. 3148
ΣΙΜΟΡΕΛΗΣ Χ. , σελ. 3152
ΣΚΡΕΚΑΣ Κ. , σελ. 3149
ΤΣΙΑΡΑΣ Κ. , σελ. 3114
ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ Α., σελ. 3141

Β. Επί προσωπικού θέματος:

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Σ. , σελ. 3125
ΚΑΜΜΕΝΟΣ Π. , σελ. 3158
ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ Γ. , σελ. 3140
ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ Γ. , σελ. 3141
ΚΟΥΝΤΟΥΡΑ Έ. , σελ. 3125
ΤΑΣΟΥΛΑΣ Κ. , σελ. 3089

Γ. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εξωτερικών:

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Α. , σελ. 3178
ΑΚΡΙΩΤΗΣ Γ. , σελ. 3085
ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ Σ. , σελ. 3125, 3126
ΑΝΤΩΝΙΟΥ Χ. , σελ. 3122
ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ Ε. , σελ. 3091
ΑΡΒΑΝΙΤΙΔΗΣ Γ. , σελ. 3177, 3178
ΑΧΤΣΙΟΓΛΟΥ Ε. , σελ. 3109
ΒΑΓΙΩΝΑΣ Γ. , σελ. 3119
ΒΑΡΔΑΛΗΣ Α. , σελ. 3104
ΒΑΡΕΜΕΝΟΣ Γ. , σελ. 3099
ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ Ε. , σελ. 3097
ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ Χ. , σελ. 3086, 3089
ΒΕΤΤΑΣ Δ. , σελ. 3112, 3113
ΓΕΝΝΗΜΑΤΑ Φ. , σελ. 3143, 3146
ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ Ό. , σελ. 3124, 3125
ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Σ. , σελ. 3121
ΓΚΙΟΥΛΕΚΑΣ Κ. , σελ. 3132, 3133
ΔΕΛΗΣ Ι. , σελ. 3089, 3101, 3102
ΔΕΝΔΙΑΣ Ν. , σελ. 3113, 3114
ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ Δ. , σελ. 3116, 3117
ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ Ι. , σελ. 3106
ΖΟΥΡΑΡΗΣ Κ. , σελ. 3141
ΗΓΟΥΜΕΝΙΔΗΣ Ν. , σελ. 3093
ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ Σ. , σελ. 3133
ΘΕΟΠΕΦΤΑΤΟΥ Α. , σελ. 3094
ΘΕΟΧΑΡΗΣ Θ. , σελ. 3083
ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 3105
ΚΑΒΒΑΔΑΣ Α. , σελ. 3176
ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ Σ. , σελ. 3117
ΚΑΜΜΕΝΟΣ Π. , σελ. 3166, 3168
ΚΑΡΑΚΩΣΤΑ Ε. , σελ. 3085
ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ Ε. , σελ. 3103
ΚΑΡΡΑΣ Γ. , σελ. 3096
ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ Γ. , σελ. 3103, 3140
ΚΑΤΣΩΤΗΣ Χ. , σελ. 3126
ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ Χ. , σελ. 3081, 3082
ΚΟΛΛΙΑ - ΤΣΑΡΟΥΧΑ Μ. , σελ. 3150
ΚΟΤΖΙΑΣ Ν. , σελ. 3142, 3146, 3148, 3149, 3150, 3155
ΚΟΥΝΤΟΥΡΑ Έ. , σελ. 3120
ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ Δ. , σελ. 3168
ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ Δ. , σελ. 3127, 3128
ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ Δ. , σελ. 3110
ΛΕΒΕΝΤΗΣ Β. , σελ. 3172, 3173, 3174, 3175

ΛΥΚΟΥΔΗΣ Σ. , σελ. 3084
ΜΑΝΙΑΤΗΣ Ι. , σελ. 3082, 3083
ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ Δ. , σελ. 3100, 3101
ΜΑΡΔΑΣ Δ. , σελ. 3109
ΜΕΓΑΛΟΜΥΣΤΑΚΑΣ Α. , σελ. 3130, 3131
ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ Κ. , σελ. 3152, 3153, 3154, 3155, 3156, 3157, 3161
ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ Ν. , σελ. 3142
ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ Θ. , σελ. 3149, 3161
ΜΠΑΞΕΒΑΝΑΚΗΣ Δ. , σελ. 3091
ΜΠΑΡΚΑΣ Κ. , σελ. 3095, 3178
ΜΠΓΙΑΛΑΣ Χ. , σελ. 3090
ΜΠΟΛΑΡΗΣ Μ. , σελ. 3115, 3126
ΜΠΟΥΚΩΡΟΣ Χ. , σελ. 3123, 3124
ΝΟΤΟΠΟΥΛΟΥ Α. , σελ. 3095
ΝΤΖΙΜΑΝΗΣ Γ. , σελ. 3121
ΞΥΔΑΚΗΣ Ν. , σελ. 3115, 3116, 3156
ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ Η. , σελ. 3135, 3136
ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ Θ. , σελ. 3131
ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ - ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ Α. , σελ. 3102
ΠΑΠΠΑΣ Ν. , σελ. 3108
ΠΑΦΙΛΗΣ Α. , σελ. 3128, 3129, 3130
ΠΡΑΤΣΟΛΗΣ Α. , σελ. 3086
ΣΑΛΜΑΣ Μ. , σελ. 3094, 3095
ΣΑΜΑΡΑΣ Α. , σελ. 3136, 3140
ΣΑΡΑΚΙΩΤΗΣ Ι. , σελ. 3099
ΣΚΡΕΚΑΣ Κ. , σελ. 3092
ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ Χ. , σελ. 3181
ΣΤΑΜΑΤΑΚΗ Ε. , σελ. 3180
ΣΥΝΤΥΧΑΚΗΣ Ε. , σελ. 3179
ΤΑΣΟΥΛΑΣ Κ. , σελ. 3089, 3090, 3168
ΤΡΑΓΑΚΗΣ Ι. , σελ. 3107, 3164
ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ Ε. , σελ. 3111
ΤΣΙΠΡΑΣ Α. , σελ. 3158, 3160, 3161, 3162, 3164, 3166
ΦΟΡΤΣΑΚΗΣ Θ. , σελ. 3087, 3088
ΧΑΤΖΗΣΑΒΒΑΣ Χ. , σελ. 3175
ΨΑΡΙΑΝΟΣ Γ. , σελ. 3182
ΨΥΧΟΓΙΟΣ Γ. , σελ. 3118, 3119

ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ:

ΒΟΡΙΔΗΣ Μ. , σελ. 3161
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Σ. , σελ. 3168
ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ Α. , σελ. 3090
ΚΟΖΟΜΠΟΛΗ - ΑΜΑΝΑΤΙΔΗ Π. , σελ. 3124
ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ Γ. , σελ. 3102, 3162
ΜΗΤΑΦΙΔΗΣ Τ. , σελ. 3131
ΜΠΑΛΑΟΥΡΑΣ Γ. , σελ. 3140
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Ν. , σελ. 3154
ΣΤΕΦΟΣ Ι. , σελ. 3124
ΤΖΑΒΑΡΑΣ Κ. , σελ. 3140
ΤΣΙΑΡΑΣ Κ. , σελ. 3102

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

ΙΖ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Δ'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΞΑ'

Πέμπτη 24 Ιανουαρίου 2019

Αθήνα, σήμερα στις 24 Ιανουαρίου 2019, ημέρα Πέμπτη και ώρα 9.44', συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία της Δ' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΝΙΚΗΤΑ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης και ψήφιση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εξωτερικών: «Κύρωση της Τελικής Συμφωνίας για την Επίλυση των Διαφορών οι οποίες περιγράφονται στις Αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών 817 (1993) και 845 (1993), τη Λήξη της Ενδιάμεσης Συμφωνίας του 1995 και την Εδραίωση Στρατηγικής Εταιρικής Σχέσης μεταξύ των Μερών».

Πριν ξεκινήσουμε, να πούμε τρία πράγματα.

Πρώτον, πιστεύω ότι όλα τα κόμματα του δημοκρατικού τόξου συμπαρίστανται στη συνάδελφο κ. Τζάκρη και καταδικάζουν την επίθεση η οποία έγινε εχθές στο σπίτι της.

Το δεύτερο είναι προσωπική μου άποψη. Πιστεύω ότι όλοι οι συνάδελφοι μέσα σε αυτή την Αίθουσα και αυτοί που θα ψηφίσουν υπέρ και όσοι θα ψηφίσουμε κατά, είναι απόρροια της ελεύθερης σκέψης μας και στήριξης της πολιτικής γραμμής των κομμάτων μας. Υπό την έννοια αυτή θεωρώ απαράδεκτες τις χθεσινές δηλώσεις του κ. Νίμιτς.

Και, τρίτον, επειδή, κύριοι συνάδελφοι, φθάσαμε εχθές στο νούμερο πενήντα εννέα, αντιλαμβάνεστε ότι μέχρι το διακόσια έξι και σας ζητώ να το δεχθείτε, αν θέλουμε να μιλήσουν όλοι οι υπόλοιποι συνάδελφοι ή τουλάχιστον το 90% εξ αυτών, τα επτά λεπτά να γίνουν έξι. Αν με είχατε ακούσει από εχθές και δεν είχατε αντιδράσει, σήμερα θα είχαμε μιλήσει οι μισοί τουλάχιστον συνάδελφοι. Θα είχαμε ξεπεράσει τους εκατό.

Σας το ζητώ μαζί με παράκληση να τηρηθούν οι χρόνοι, διότι όποιοι προεδρεύοντες γίνονται κακοί στους συναδέλφους, κρατούν τους χρόνους, όποιοι θέλουν να είναι συμπαθείς στους συναδέλφους, αφήνουν τους χρόνους και τρέχουν.

Σας παρακαλώ πολύ να το δεχθείτε για να μιλήσουν, ει δυνατόν, όλοι οι συνάδελφοι.

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Νομίζω το ένα λεπτό που πρακτικά έχει αποτέλεσμα, δεν περιορίζει τη σκέψη σας. Οι περισσότεροι εδώ, οι πρώτοι τουλάχιστον, είστε ικανοί συνάδελφοι, που μπορείτε να τα συμπυκνώσετε.

Ο κύριος Υπουργός είναι εδώ, επομένως μπορούμε να ξεκινήσουμε. Αρχίζουμε, λοιπόν, με την κ. Κεφαλίδου.

Κυρία Κεφαλίδου, έχετε τον λόγο.

ΧΑΡΟΥΛΑ (ΧΑΡΑ) ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ: Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, φυσικά, κύριε Πρόεδρε, συντασσόμαστε με όσα είπατε στην εισαγωγή της κουβέντας μας.

Η Συμφωνία των Πρεσπών που συζητάμε σήμερα είναι στην καλύτερη περίπτωση έντονα αμφιλεγόμενη. Στην ουσία είναι μια άθλια, δήθεν, λύση σε ένα εθνικά ευαίσθητο πρόβλημα. Η συντριπτική πλειοψηφία των Ελλήνων την θεωρεί από ασύμφορη έως προδοτική για τα εθνικά συμφέροντα, αλλά ο Πρωθυπουργός την αποκαλεί «ιστορικό βήμα» για τις δύο χώρες και την κύρωσή της «πατριωτικό καθήκον», μην παραλείποντας φυσικά να τη χαρακτηρίσει και να χαρακτηρίσει και όλους όσους τη στηρίζουν με κάθε ευκαιρία «ακροδεξιούς» και την ίδια ώρα ξεχνά ότι το 70% των πολιτών, όπως τουλάχιστον καταγράφουν οι δημοσκοπήσεις, τάσσεται κατά της συμφωνίας.

Είναι όλοι αυτοί ακροδεξιοί, υπερεθνικιστές, φασίστες; Το να πάρουμε στα σοβαρά τα λεγόμενα ενός Πρωθυπουργού που δεν έλυσε ποτέ κανένα πρόβλημα χωρίς να δημιουργήσει στη θέση του άλλα δέκα, θα ήταν άτοπο. Το να αναρωτιόμαστε πώς μπορεί να αγνοεί προκλητικά τη λαϊκή θέληση εκείνος που έθεσε στους πολίτες ένα δημοψήφισμα στα αγγλικά και μετά έκανε το «ΟΧΙ» «ΝΑΙ» αποδεχόμενος ένα νέο μνημόνιο με πολύ χειρότερους όρους, θα ήταν περιττό.

Η διάτρητη Συμφωνία των Πρεσπών δεν είναι παρά ακόμα ένας φανφαρόνικος αντιπερισπασμός που πασχίζει να αμβλύνει τους τελευταίους σπασμούς μιας τραγικής κυβέρνησης, μιας κυβέρνησης που στα λόγια γράφει ιστορία και στην πράξη κάνει μόνο αναίσχυντες κωλοτούμπες.

Η υπόθεση των Πρεσπών είναι προβληματική απ' όπου κι αν την πιάσεις. Όσο ιστορικά και πατριωτικά κι αν μας την παρουσιάζουν, ένα είναι βέβαιο. Αν περάσει, η Ελλάδα αποποιείται την ιστορική κληρονομιά της Μακεδονίας. Όσο για τα Σκόπια, κατοχυρώνουν το μονοπώλιο της ταυτότητας και της γλώσσας με τη βούλα της ελληνικής Κυβέρνησης και μπαίνουν στο ΝΑΤΟ υπερηφάνως. Συνομολογεί να πάει η χώρα με δεμένα χέρια σε μια σειρά ατέρμονων διαπραγματεύσεων με τους γείτονες σχετικά με το τι δικαιούται να ονομάζεται μακεδονικό και τι όχι. Να ξέρετε ότι κάθε τέτοια διαπραγμάτευση θα καταλήγει πάντοτε σε βάρος των ελληνικών συμφερόντων, γιατί φρόντισε η Κυβέρνηση να φορτώσει με βαρίδι αυτή τη συμφωνία.

Μπορεί οι Σκοπιανοί να έσπευσαν ασμένως να αλλάξουν μέχρι και το Σύνταγμά τους για να περάσει η συμφωνία, πράγμα που πρώτη φορά συμβαίνει στην ιστορία. Αλλά η προπαγάνδα δεν καλύπτεται από το Σύνταγμα. Μετά τη συμφωνία θα έχει πανίσχυρα ερείσματα και για να συνεχίζεται αλλά και για να υποσκά-

πτει διαρκώς όχι μόνο τα ιστορικά μας κεκτημένα αλλά και την τωρινή μας δραστηριότητα μέσω των ονομασιών προέλευσης των προϊόντων, των πανεπιστημίων κ.λπ..

Όσοι τα αντιλαμβάνονται όλα αυτά σαν αρχαιοπληξία ή σαν εθνικιστική υπερευαισθησία να θυμούνται ότι όλα αυτά θα τα βρίσκουμε μπροστά μας κάθε μέρα στο άμεσο μέλλον, είτε όταν έχουμε επίσημες επισκέψεις αξιωματούχων της γείτονος είτε ακόμα ακόμα και σε ψυχαγωγικά παιχνίδια γνώσεων.

Η Κυβέρνηση διαπραγματεύτηκε πίσω από κλειστές πόρτες διχαστικά, αντί να επιδιώξει δημόσιο διάλογο και συναίνεση της ελληνικής κοινωνίας και του πολιτικού κόσμου. Έτσι αυτοχειριαζόμαστε. Πηγαίνουμε στο πεπρωμένο μας έρμαια δοξασιών, προκαταλήψεων και ιδεοληψιών, αντί να πάμε πληροφορημένοι, σώφρονες και ψύχραιμοι. Μόνο έλλειψη, ξέρετε, δεν έχουμε από έμπειρους διπλωμάτες, διεθνολόγους, νομικούς, οικονομολόγους, επιστήμονες που θα μπορούσαν με τις γνώσεις τους να δώσουν μια σφαιρική εικόνα για όλες τις πτυχές του θέματος.

Αντί όμως να τους ακούσουμε και με σύνεση να φτιάξουμε ένα σχέδιο σοβαρής συμφωνίας και να συζητήσουμε με τη γείτονα, εσείς ενδώσατε σε μια πρόχειρη και βιαστική συμφωνία-κονσέρβα. Ήδη από την πρώτη παράγραφο εκεί που προσδιορίζονται τα συμβαλλόμενα μέρη διαπιστώνουμε ότι η Ελληνική Δημοκρατία συμβάλλεται με ένα ανώνυμο «δεύτερο μέρος». Και σας ρωτώ : Ποιος από εσάς στην ιδιωτική του ζωή θα υπέγραφε ένα συμβόλαιο ή μια απλή μίσθωση χωρίς να ξέρει ποιο είναι το αντισυμβαλλόμενο μέρος; Θα το κάνατε;

Προχωρώντας στα άρθρα, βρίσκουμε πλήθος ασαφειών και φαινομενικά ακατανόητων λεκτικών ακροβασιών που βεβαιώνουν μόνο ένα, ότι ο συντάκτης πασχίζει πίσω από αβέβαιες γενικεύσεις να κρύψει συγκεκριμένες περιπτώσεις που θέλει να βολέψει. Σύντομα θα μάθουμε τι είχε στο μυαλό του ο προοδευτικός κ. Ζάεφ, που ήδη έχει μιλήσει στη σκοπιανή Βουλή για «Μακεδόνες του Αιγαίου», αλλά θα είναι πια πολύ αργά για να κάνουμε κάτι.

Τι να πρωτοπεί κανείς; Για Μακεδόνες, πολίτες της Βόρειας Μακεδονίας, για μακεδονική γλώσσα που ομιλείται από τους Βορειομακεδόνες, οι οποίοι ονομάζονται «Μακεδόνες», για την ελεύθερη χρήση των ακρωνυμίων που δεν έχουν μπροστά το «Ν», το North, από Βορειομακεδόνες που ονομάζονται Μακεδόνες;

Συμπέρασμα. Το μεγαλύτερο επίτευγμα της Κυβέρνησης με αυτή τη συμφωνία είναι η μονοπώληση του όρου «Μακεδονία» από τα Σκόπια. Και όλα όσα θα συζητάμε θα είναι απόρροια αυτού και θα οδηγούν σε αναζωπύρωση του αλυτρωτισμού. Και γίνονται φυσικά σε ένα περιβάλλον με έντονη οσμή συναλλαγής, αθλιότητας, κυνισμού, πατριδοκαπηλίας, με ετερόκλητες πλειοψηφίες του ενός, με δημόσιους υπαινιγμούς για χρηματισμούς δεξιά και αριστερά και επισκέψεις αστραπή στην Αθήνα των ισχυρών του κόσμου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Συμφωνία των Πρεσπών, αν δεν ήταν γεμάτη από ανιστόρητες και μειωτικές για τη χώρα μας πρόνοιες, θα ήταν καλό νούμερο και για επιθεώρηση αλλά με στοιχεία θρίλερ.

Και επειδή ούτε το ΝΑΤΟ ούτε οι Αμερικανοί ούτε η κ. Μέρκελ ούτε ο κ. Γιουνκέρ συνηθίζουν να πρωταγωνιστούν σε κωμωδίες, μάλλον είναι αυτό που δεν θέλουμε να πιστέψουμε. Μια εθνική τραγωδία εν τω γεννάσθαι. Ένας μοχλός εθνικού διχασμού που προβάλλεται ξεδιάντροπα ως ιστορικό βήμα και πατριωτικό καθήκον. Ταυτόχρονα προδιαγράφεται μακιαβελικά ως καταλύτης αναδιάταξης του πολιτικού συστήματος προς τις πιο ανελεύθερες και καταπιεστικές κατευθύνσεις που γνώρισε ο σύγχρονος κόσμος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Παρακαλώ, κυρία Κεφαλίδου.

ΧΑΡΟΥΛΑ (ΧΑΡΑ) ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ: Τελικά, αντί να ενεργήσουμε σύμφωνα με τα μακροπρόθεσμα συμφέροντά μας, δείχνουμε να εμπιστευόμαστε άλλοι τις ορμόνες και τον θυμό μας και άλλοι τον Πρωθυπουργό των «360 μοιρών» και των «ανύπαρκτων θαλασσίων συνόρων».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρία Κεφαλίδου, σας παρακαλώ.

ΧΑΡΟΥΛΑ (ΧΑΡΑ) ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε. Μην ξεχνάτε ότι είμαι και Βουλευτής Μακεδονίας. Την ανοχή σας για μισό λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Εγώ δεν ξεχνώ και την προσωπική φιλία που έχουμε, αλλά πρέπει να είμαι συνεπής.

ΧΑΡΟΥΛΑ (ΧΑΡΑ) ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αυτός ο Πρωθυπουργός και αυτή η Κυβέρνηση σε είκοσι χρόνια θα έχουν περάσει στα ψιλά της Ιστορίας. Αυτό που γίνεται όμως σήμερα θα σημαδεύει τη χώρα από τώρα και στο διηνεκές. Είναι πολύ βαρύ το παρελθόν που δημιουργείτε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Παρακαλώ.

ΧΑΡΟΥΛΑ (ΧΑΡΑ) ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ: Η σημερινή συμφωνία δεν είναι μνημόνιο να περάσει, ούτε υπερταμείο των ενενήντα εννέα χρόνων. Θα την πληρώνει για πάντα η χώρα, θα τη βρίσκουν μπροστά τους οι απανταχού Έλληνες του μέλλοντος. Γι' αυτό, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, λέμε ένα περίτρανο «ΟΧΙ» σ' αυτή την επιβλαβή για τη χώρα μας συμφωνία.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Λόγω αμοιβαίας μετάθεσης, τον λόγο έχει τώρα ο κ. Μανιάτης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ: Η ελληνική Βουλή καλείται σήμερα να κυρώσει την εθνικά επιζήμια Συμφωνία των Πρεσπών. Όπως και με τα μνημόνια, έτσι και με τη Συμφωνία των Πρεσπών, ο Αλέξης Τσίπρας τα έδωσε όλα και δεν πήρε τίποτα για την πατρίδα. Παρέδωσε τα όπλα αμαχητί. Πήρε μόνο ένα φιλικό χτύπημα στην πλάτη ως υπάκουος εκτελεστής εντολών του ξένου παράγοντα την ιστορική στιγμή που η Ελλάδα είχε όλα τα γεωπολιτικά πλεονεκτήματα με το μέρος της. Δεν είχε υπάρξει ποτέ τα τελευταία χρόνια τόσο ευνοϊκή συγκυρία για τα εθνικά δίκαια, να αποτελεί κορυφαία αμερικανική και ευρωπαϊκή προτεραιότητα η είσοδος της FYROM στο ΝΑΤΟ και την Ευρωπαϊκή Ένωση ως αποτρεπτικός παράγοντας της επέκτασης της ρωσικής επιρροής στα Βαλκάνια.

Η συμφωνία ανοίγει νέες πληγές χωρίς να κλείνει τις παλιές. Τελικά η υπάκουη Κυβέρνηση Τσίπρα εκχώρησε στα Σκόπια αυτό που ζητούσαν από το 2008. Σύμφωνα με το απόρρητο τηλεγράφημα της πρέσβεως των Ηνωμένων Πολιτειών στα Σκόπια που αποκάλυψαν τα Wikileaks ζητούσαν χώρα Βόρεια Μακεδονία, γλώσσα μακεδονική, ταυτότητα μακεδονική. Τα πήραν και τα τρία με υπογραφή Αλέξη Τσίπρα, με το όνομα Βόρεια Μακεδονία να παραμένει από την πρώτη στιγμή μόνο σκέτο Μακεδονία.

Καταθέτω για τα Πρακτικά το σχετικό εμπιστευτικό τηλεγράφημα της Πρεσβείας των Ηνωμένων Πολιτειών με ημερομηνία 29 Ιουλίου 2008.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ιωάννης Μανιάτης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, τα οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ήδη με ευθύνη Αλέξη Τσίπρα έχει συντελεστεί η επιχειρηματική απόσυρση της Ελλάδας από τα Βαλκάνια και η παραχώρηση ζωτικού χώρου στα αντίστοιχα τουρκικά, γερμανικά και αμερικανικά συμφέροντα. Δυστυχώς θα ακολουθήσει η απαγόρευση του όρου «μακεδονικός» για όλα τα ελληνικά προϊόντα.

Η Συμφωνία των Πρεσπών δεσμεύει τη χώρα στο άρθρο 2 να μην αντιταχθεί με κανέναν τρόπο στην ένταξη των Σκοπίων στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ακόμα κι αν ένα κεφάλαιο, όπως τα εμπορικά σήματα ή τα αγροτικά προϊόντα ή η ενέργεια, περιλαμβάνουν ρυθμίσεις επιβλαβείς για τα ελληνικά συμφέροντα. Αλυσοδένουν τη χώρα για τα επόμενα χρόνια, ευνουχίζοντας βασικά δικαιώματά μας ως κράτος-μέλος.

Ο κ. Τσίπρας, αντί να διαμορφώσει πλαίσιο εθνικής συνεννόησης και ισχυρής πατριωτικής διαπραγματευτικής δύναμης, χρησιμοποίησε το θέμα ως εργαλείο για να πλήξει την Αντιπολίτευση, με αποτέλεσμα να σπάσει το αυγό του φιδιού με τους εγκληματίες νεοναζί της Χρυσής Αυγής να βγαίνουν ξανά από τα σκοτεινά λαγούμια τους.

Στη νέα του δήθεν κεντροαριστερή μεταμόρφωση ο Αλέξης Τσίπρας έχει περάσει πολλές ώρες μπροστά στον καθρέφτη του, υποδυόμενος τον Ανδρέα Παπανδρέου. Αγνοεί ότι τον μεγάλο πολιτικό ηγέτη δεν τον κάνουν οι υποκριτικές τεχνικές και οι πρόβες. Τον κάνουν το φορτίο των γνώσεων, το εύρος των παραστάσεων, το σύνολο της ζωής του, των εμπειριών του, των επιτευγμάτων

του εντός και εκτός πολιτικής. Ο καθηγητής Οικονομικών των μεγαλύτερων ξένων πανεπιστημίων Ανδρέας Παπανδρέου δεν έχει καμμία σχέση, απέχει έτη φωτός, από τον ασύγγνωστο και ολίγιστο άνθρωπο που τυπικά έχει πτυχίο Μηχανικού, αλλά αγνοεί ότι η στροφή των 360 μοιρών είναι προς την ίδια κατεύθυνση και όχι προς την αντίθετη. Γιατί ο Ανδρέας Παπανδρέου άνοιξε τον δρόμο για να υπάρξει η μεσαία τάξη. Αντίθετα, ο Αλέξης Τσίπρας κατέστρεψε τη μεσαία τάξη. Γιατί ο Ανδρέας Παπανδρέου δημιούργησε το κοινωνικό κράτος. Αντίθετα, ο Αλέξης Τσίπρας αποδόμησε το κοινωνικό κράτος. Γιατί ο Ανδρέας Παπανδρέου εξέφρασε και υπηρέτησε τον προοδευτικό πατριωτισμό. Αντίθετα, ο Αλέξης Τσίπρας ξεπουλά ό,τι ζητά ο προστάτης του ξένος παράγοντας από το σύνολο της δημόσιας περιουσίας και τα δύο χιλιάδες τριακόσια τριάντα μνημεία μέχρι το μακεδονικό. Γιατί ο Ανδρέας Παπανδρέου διαμόρφωσε τη στρατηγική της εθνικής λαϊκής ενότητας, τη στρατηγική της εθνικής συμφιλίωσης. Αντίθετα, ο Αλέξης Τσίπρας στηρίζεται στον διχασμό, τις άθλιες συναλλαγές και τις αποστασίες. Γιατί πάνω απ' όλα ο Ανδρέας Παπανδρέου είχε συναίσθηση της ιστορικής ευθύνης του ηγέτη, όπως αυτή η ιστορική ευθύνη καταγράφτηκε στην ιστορική του ομιλία τον Νοέμβριο του 1995 για την ενδιάμεση συμφωνία. Αντίθετα ο Αλέξης Τσίπρας λειτουργεί τυχοδιωκτικά. Διαμορφώνει την πιο δυσώδη κατάσταση στη Μεταπολίτευση. Εκμεταλλεύεται τη δύσκολη στιγμή για την πατρίδα και πασχίζει με νύχια και με δόντια να κρατηθεί στην εξουσία.

Αγαπητοί συνάδελφοι, η Συμφωνία των Πρεσπών τραυματίζει, υπονομεύει και διασύρει τις προοδευτικές ιδέες. Γιατί προοδευτικό είναι το πατριωτικό. Δεν είναι προοδευτική μια λύση που νομιμοποιεί την αποκλειστική χρήση της μακεδονικής ταυτότητας, γλώσσας και εθνότητας στο κράτος των Σκοπίων. Γιατί προοδευτικό είναι το δημοκρατικό. Δεν είναι δημοκρατικός ο αυταρχισμός, με τον οποίο αντιμετωπίζονται τα συλλαλητήρια και οι κοινωνικές αντιδράσεις. Γιατί προοδευτικό είναι να σέβεσαι τον πολιτικό πλουραλισμό. Δεν είναι προοδευτικό να υπονομεύεις τα κόμματα με αποστασίες πρόθυμων και χρήσιμων ηλίθιων για τη διαμόρφωση παραχαραγμένων πλειοψηφιών. Γιατί προοδευτικό είναι το αληθινό και το συνεπές. Δεν είναι το ψευδές και το ανακόλουθο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Μανιάτη, παρακαλώ, ολοκληρώστε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ: Η καταψήφιση αυτής της επιζήμιας συμφωνίας είναι μονόδρομος και όποιος τη στηρίξει αναλαμβάνει και τις ιστορικές του ευθύνες.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ο κ. Λυκούδης είναι καθ' οδόν. Δεν θα σταματήσουμε. Προχωράμε στον επόμενο ομιλητή και όταν έρθει ο κ. Λυκούδης, θα μιλήσει. Δεν θέλω να μπω σε διαγραφές.

Ο κ. Θεοχάρης έχει τον λόγο.

ΘΕΟΧΑΡΗΣ (ΧΑΡΗΣ) ΘΕΟΧΑΡΗΣ: Σας ευχαριστώ πάρα πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Πώς να χωρέσει η συνείδηση ενός ατόμου σε έξι λεπτά; Πώς να χωρέσει η ταυτότητα ενός λαού σε έξι λεπτά;

Πού βρισκόμασταν, όταν ξεκίνησε αυτή η πορεία; Οι γεωστρατηγικές συνθήκες απαιτούσαν μια λύση. Η στιγμή ήταν πάρα πολύ θετική. Το συμφέρον της χώρας, η αφήγηση που έχουμε ότι είμαστε ένας πόλος σταθερότητας ταίριαζε με το να συμβάλουμε ώστε να βρεθεί μια λύση στον δύσκολο αυτόν χώρο των Βαλκανίων. Η ηγεσία της γείτονος χώρας είναι επιτέλους μετά από δεκαετίες διαλλακτική και συζητήσιμη. Και ήθελε πραγματικά να βρεθεί λύση σε αυτό το χρονίζον πρόβλημα. Και ο ελληνικός λαός, που τόσες δεκαετίες βίωσε ήττες, αλλά βίωσε και κάποιες νίκες, όπως στο Βουκουρέστι, ήταν έτοιμος πια, ώριμος, να κάνει έναν ρεαλιστικό, έναν έντιμο συμβιβασμό χάριν και των δύο λαών. Κι εσείς τι κάνατε; Μεθύσατε. Νομίζατε ότι επειδή η στιγμή απαιτούσε μια λύση, εσείς μπορούσατε να φέρετε οποιαδήποτε λύση. Πιστέψατε ότι εμείς, που πιστεύαμε ότι δεν πρέπει να δίνουμε μόνο χρέη και προβλήματα στα παιδιά μας και ότι πρέπει να τους δίνουμε και λύσεις για να ζήσουν τη ζωή τους, θα λέγαμε «ναι» σε οποιαδήποτε λύση. Λύση πάση θυσία.

Ξεκινήσατε, λοιπόν, μυστική διπλωματία. Βλέπετε, τα ξέρετε όλα. Μπορείτε να τα κάνετε όλα μόνοι σας. Δυστυχώς, όμως, το μόνο πράγμα που είναι μεγαλύτερο από την ανικανότητά σας είναι η αλαζονεία σας. Και δυστυχώς, ο ελληνικός λαός πληρώνει και το ένα και το άλλο. Γιατί η ανικανότητα έφερε μια συμφωνία γεμάτη τρύπες, με άπειρα προβλήματα και γκρίζες ζώνες. Και η αλαζονεία διέλυσε την ενότητα του πολιτικού κόσμου και την εθνική ομοψυχία, στην οποία είχαμε φτάσει και η οποία ήταν εφικτή. Και βέβαια στην πορεία σάς φάνηκε και ένα χρήσιμο εργαλείο αυτή η συμφωνία. Γιατί με τη συμφωνία μπορείτε να διασπάσετε την Αξιωματική Αντιπολίτευση, μπορείτε να διαλύσετε το Κέντρο, μπορείτε να αλώσετε την κεντροαριστερά και, βέβαια, να εφεύρετε νέους διχασμούς τώρα πια που το μνημόνιο-αντιμνημόνιο μας τελείωσε.

Φτάσατε να χαρακτηρίσετε ακραίους και εθνικιστές το 70% του ελληνικού λαού που αντιτίθεται σε αυτή τη συμφωνία. Γίνατε ινστρούκτορες των ακροδεξιών. Αγανακτισμένοι, «δεν πληρώνω», δημοψηφίσματα, Πρέσπες. Μια ευθεία γραμμή. Ο κ. Τσίπρας, αντί να φερθεί ως ηγέτης -και την είχε την ευκαιρία- που ενώνει, που οδηγεί τον λαό του προς το μέλλον, φέρθηκε ως κομματάρχης που τα ξέρει όλα και διχάζει.

Και φτάνουμε στο σήμερα. Σπαταλάτε τη μοναδική ιστορική στιγμή που έχει η χώρα να δώσει λύση σε αυτό το πρόβλημα. Πριν τη λύση κανένας δεν τολμά. Μετά τη λύση κανένας δεν μπορεί να διορθώσει. Αυτή είναι η μόνη ιστορική στιγμή για να βάλουμε τα πράγματα στη θέση τους. Και εσείς τη σπαταλάτε. Κεφαλαιοποιείτε εθνική ζημιά. Η εθνική ζημιά που κεφαλαιοποιείτε θα έχει την υπογραφή σας, θα έχει την υπογραφή αυτών που διαπραγματεύθηκαν, αυτών που υπέγραψαν και αυτών που ψηφίζουν σήμερα. Το χειρότερο απ' όλα: ταπεινώνετε τον ελληνικό λαό.

Φέρνετε μια συμφωνία εξωτερικής πολιτικής. Είναι συμφωνία εξωτερικής πολιτικής. Στη συμφωνία δεν έχουμε το πιστόλι εμείς και επιβάλλουμε όρους. Δίνουμε και παίρνουμε. Όταν δίνουμε σε ζητήματα εξωτερικής πολιτικής, δίνουμε είτε ταυτότητα είτε εθνική κυριαρχία είτε και τα δύο. Όταν το κάνετε αυτό, το κάνετε με περισυλλογή. Το κάνετε με πόνο, για να δώσουμε λύση για τα παιδιά μας. Γιατί εκείνη τη στιγμή δίνουμε σάρκα και αίμα. Όχι με βαρκάδες και happy birthday. Αυτό είναι ασέβεια προς τον ελληνικό λαό, ακόμα και αν πιστεύετε, όπως πιστεύετε, στην ιστορική αναγκαιότητα αυτής της συμφωνίας. Γιατί ξεχάσατε αυτό που είπε ο Μιτεράν, μιας και είστε όψιμοι θαυμαστές της σοσιαλδημοκρατίας, ότι η πολιτική είναι η διαχείριση των συμβόλων. Και η διαχείριση των συμβόλων που κάνατε είναι άθλια.

Φέρατε, λοιπόν, μια συμφωνία με άπειρες γκρίζες ζώνες στα οικονομικά, στα εμπορικά σήματα, στις συντομογραφίες, ταυτότητα. Ακόμα και στο ζήτημα που δεν έχει σχέση με εμάς, της διαμάχης των Σκοπιανών με τους Βουλγάρους για τη γλώσσα, πήραμε εμείς θέση. Για ποιον λόγο θα έπρεπε όλα αυτά να τα κάνουμε; Υπήρχε εναλλακτική; Υπήρχε τρόπος να φέρετε μια συμφωνία που να ήταν καλύτερη; Με ρωτάνε και στον δρόμο: «Εσείς τι θα κάνατε; Δεν θα κάνατε το ίδιο;». Υπήρχε εναλλακτική.

Εάν σήμερα συζητούσαμε μια συμφωνία που έλεγε τα εξής απλά, «Σύνθετη ονομασία από την πλευρά των Σκοπίων, εισδοχή στο ΝΑΤΟ με τη δική μας υπογραφή, από τη δική μας πλευρά και υποχρέωση της χώρας μας να βοηθήσει την ενταξιακή πορεία, να την πάρει από το χέρι και να τη βάλει στην Ευρωπαϊκή Ένωση και να λυθούν όλα τα υπόλοιπα ζητήματα στο άνοιγμα των κεφαλαίων, τα εμπορικά σήματα..» και όλα αυτά, -υπάρχει ένα ευρωπαϊκό δίκαιο, θα είχαμε τη δύναμη της Ευρώπης μαζί μας- η γλώσσα θα λυνόταν στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Όχι τώρα, με αυτή την συμφωνία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κλείστε, κύριε Θεοχάρη.

ΘΕΟΧΑΡΗΣ (ΧΑΡΗΣ) ΘΕΟΧΑΡΗΣ: Κλείνω, κύριε Πρόεδρε.

Και, βέβαια, πάντοτε, ακόμα κι αν σε συμφέρει αυτό που κάνεις, ζητάς ανταλλάγματα. Σκεφτείτε τι θα έκανε η Τουρκία αν ήταν στη θέση μας, πόσα θα έπαιρνε πίσω. Δεν πήρατε τίποτα.

Εγώ ήμουν έτοιμος να στηρίξω μια συμφωνία, που ακόμα και

σήμερα λέω πως σε σχέση με το όνομα είναι στο πλαίσιο της εθνικής γραμμής. Ζητώ από τους παλιούς συντρόφους μου να το σκεφτούν διπλά και τριπλά πριν στηρίξουν αυτή τη συμφωνία, γιατί αυτή έχει πολλά προβλήματα και πολλά κενά. Και πια το συμπέρασμα για όλους τους σκεπτόμενους, τους ορθολογιστές, τους μετριοπαθείς πολίτες είναι ένα και είναι αβίαστο: Όχι στη συμφωνία των ανίκανων, ναι στο εθνικό συμφέρον.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Άξιος!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Παρακαλώ πολύ! Ειρωνείες όταν μιλούν οι συνάδελφοι δεν θα επιτρέψω σε κανέναν, από καμμία πλευρά.

Τον λόγο έχει ο κ. Λυκούδης.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΛΥΚΟΥΔΗΣ (Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτησή μας σήμερα για ένα τόσο κεντρικό και σοβαρό θέμα εξωτερικής πολιτικής -εθνικό θέμα το λέμε και είναι- όπως η Συμφωνία των Πρεσπών, θα μπορούσε να διεξάγεται σε ένα τελείως διαφορετικό πνεύμα και κλίμα απ' αυτό που επικρατεί τόσο μέσα στην Αίθουσα όσο και ευρύτερα στην κοινωνία. Και αυτό διότι είναι ένα από εκείνα τα θέματα που για την επιτυχή επίλυσή τους, αλλά κυρίως για τη μακρά βιωσιμότητά τους, αναγκαία και επαρκή συνθήκη αποτελούν τόσο η εθνική συνεννόηση σε επίπεδο κομμάτων όσο και η κατανόηση και συγκατάθεση της κοινωνίας στο μεγαλύτερο δυνατό βαθμό.

Το θέμα των σχέσεων της Ελλάδας με την Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας, μετά από πολυετείς εντάσεις και αντιπαραθέσεις, βρέθηκε την τελευταία περίοδο και με τη νέα ηγεσία της γειτονικής χώρας σε προοπτική επίλυσης των διαφορών. Με τη Συμφωνία των Πρεσπών επιχειρείται να λυθεί το θέμα, η εκκρεμότητα και η διαιώνιση του οποίου αποβαίνει σε βάρος των εθνικών μας συμφερόντων.

Εξ ορισμού αποτελεί προϊόν συμβιβασμού, δύσκολου, κατά την άποψή μου, αλλά αναγκαίου. Δεν αποτελεί ούτε κάποιον θρίαμβο της ελληνικής διπλωματίας, όπως θέλει να μας πείσει η κυβερνητική προπαγάνδα, ούτε κάποια εθνική καταστροφή, όπως διατείνονται οι αντίπαλοι και πολέμιοι της συμφωνίας.

Η Κυβέρνηση, αντί να επιδιώξει την εθνική συνεννόηση -όπως είπα- ξεκίνησε τις διαβουλεύσεις και τις διαπραγματεύσεις και, κατά τη γνώμη μου, χρησιμοποίησε τη συμφωνία ως ένα εργαλείο για την εξυπηρέτηση και πολιτικών σχεδίων.

Κατ' αρχάς παραβίασε μια πάγια και δοκιμασμένη αρχή της ελληνικής εξωτερικής πολιτικής την περίοδο της Μεταπολίτευσης, κατά την οποία στα σοβαρά, τουλάχιστον, θέματα επιδιώκεται εκ των προτέρων η εθνική συνεννόηση στον ελάχιστο κοινό παρονομαστή.

Κατά δεύτερο λόγο, πυροδότησε μια νέα εθνικιστική έξαρση, ανοίγοντας τον ασκό του Αιόλου για έναν εθνικό διχασμό που έρχεται να προστεθεί και ίσως για ένα ικανό χρονικό διάστημα να συγχωνευθεί, να επικαλύψει ή να αντικαταστήσει το διχασμό που δημιούργησε παλαιότερα το αφήγημα της αντιμνημονιακής απάτης.

Σε αυτόν τον νέο, εντελώς ανώφελο και αχρείαστο εθνικό διχασμό, συμπρωταγωνιστεί -δυστυχώς- η Αξιωματική Αντιπολίτευση, υπερακοντίζοντας σε αδικαιολόγητες και ανιστόρητες εθνικιστικές οξύτητες.

Πάνω στο σώμα της συμφωνίας διαμορφώνονται και εξελίσσονται, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πολιτικοί σχεδιασμοί με το βλέμμα στραμμένο στις κάλπες, μακριά και πέρα από τις εθνικές «ευαισθησίες» που υποκριτικά διατυπώνονται από εδώ και από εκεί.

Όσοι διαμορφώσαμε την πολιτική μας ταυτότητα μέσα από τους δημοκρατικούς αγώνες της Αριστεράς σε αυτόν τον τόπο δεν μπορούμε παρά να εκφράσουμε την αποστροφή μας απέναντι σε αυτό το νοσηρό κλίμα που εμποδίζει να δημιουργηθεί και να διαμορφωθεί ανεπηρέαστα η πολιτική σκέψη.

Χάθηκε, λοιπόν, μία ευκαιρία να επουλώσουμε τις πληγές του διχαστικού «ή εμείς ή αυτοί» τόσο σε πολιτικό επίπεδο όσο και σε επίπεδο κοινωνίας. Γιατί η ευκαιρία ήταν μοναδική και λόγω του εμφανούς και έντονου ενδιαφέροντος του διεθνούς παράγοντα, όσο και λόγω της αλλαγής ηγεσίας στη γείτονα χώρα που έδειχνε προθυμία και αποφασιστικότητα να προχωρήσει.

Αν θα τιμωρηθούν στην κάλπη όσοι πρωταγωνιστούν στον νέο διχασμό, είναι το λιγότερο. Τα άλλα τραύματα, αυτά που προκύπτουν από τον διχασμό, διαρκούν πολύ περισσότερο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει με έμφαση να δηλώσω σε αυτή την Αίθουσα κάτι που επαναλαμβάνω και που δεν κουράζομαι να το λέω και να το ξαναλέω: Όσοι είναι αντίθετοι στη συμφωνία είτε για λόγους διαφορετικών εκτιμήσεων και διαφορετικής στάθμισης του εθνικού συμφέροντος, είτε για λόγους εθνικού συναισθήματος -όπως μεγάλα τμήματα της ελληνικής κοινωνίας, ας το παραδεχτούμε, σύμφωνα με πρόσφατες δημοσκοπήσεις- έχουν -και υποθέτω ότι έχουν απ' όλους σας- τον απόλυτο σεβασμό μας. Είναι παράλογο να στέκεται κανείς στις διάφορες γραφικότητες αυτών των κινητοποιήσεων και, επίσης, στις πασιφανείς και σχεδιασμένες ακροδεξιές ακρότητες όταν, από την άλλη μεριά, έχουμε να κάνουμε με γνήσια αισθήματα μεγάλου τμήματος των συμπατριωτών μας.

Επαναλαμβάνω, ο σεβασμός μου στις κινητοποιήσεις είναι δεδομένος. Θα απαιτούσα, όμως, και από αυτούς που κινητοποιούνται, να σέβονται και το πατριωτισμό των άλλων, ημών, και να μην τον αμφισβητούν. Δεν μας βγάζει πουθενά μια τέτοια στάση. Αντίθετα, μας οδηγεί σε νέες, ανώφελες και επιζήμιες για τη χώρα μας καταστάσεις και, ενδεχομένως, σε νέες εθνικές περιπέτειες. Θα τις πληρώσουμε όλοι πολύ ακριβά.

Σχετικά με την ίδια τη συμφωνία έχω ήδη επαρκώς -νομίζω- τοποθετηθεί δημοσίως και γραπτώς και προφορικώς. Η συμφωνία έχει θετικό κεντρικό άξονα ως προς την ονομασία, που, άλλωστε, αποτελούσε κοινή εθνική γραμμή και κεντρική επιδίωξη κάθε προσπάθειας στο παρελθόν από άλλες κυβερνήσεις: Σύνθετη ονομασία με γεωγραφικό προσδιορισμό έναντι όλων. Κρίνω, λοιπόν, ότι η συμφωνία το διασφαλίζει αυτό και από αυτή την άποψη συνιστά επιτυχία.

Κατά τη γνώμη μου, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα σοβαρά ερωτηματικά υπάρχουν σχετικά με την ιστορική ανθεκτικότητα της συμφωνίας. Δεν είναι κάτι που μπορεί να προβλεφθεί με την ακρίβεια φυσικού φαινομένου, ούτε αρκεί να το ευχηθούμε. Είναι φανερό ότι θα εξαρτηθεί από τη συμπεριφορά των ηγεσιών των δύο χωρών και τις γενιές που καλούνται να συνυπάρξουν αρμονικά και ειρηνικά στο μέλλον σε πνεύμα αμοιβαίας κατανόησης, σεβασμού αλλά και συνεργασίας στο πλαίσιο μιας νέας πραγματικότητας.

Με όλα αυτά θέλω να πω ότι η συμφωνία ενώ φαίνεται να επιλύει σημαντικές εκκρεμότητες δεν αποτελεί το τέλος, αλλά την αρχή μιας νέας εποχής, που ενέχει μεγάλες δυνατότητες, αλλά και ενδεχόμενους κινδύνους και ενδεχόμενες δυσκολίες. Θα δοκιμάσει τις σχέσεις μας και μακάρι να πετύχουμε.

Θα στηρίξω, λοιπόν, με την ψήφο μου τη συμφωνία, ελπίζοντας και προτρέποντας όλους να χαμηλώσουν τους τόνους και να πάψουν να ρίχνουν λάδι στη φωτιά. Ας κάνουν όλοι μερικά βήματα πίσω.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, την περασμένη εβδομάδα η Κυβέρνηση κατάφερε να πάρει -όπως την πήρε- με ετερόκλητες ατομικές ψήφους, θα έλεγα, ψήφο εμπιστοσύνης. Πρέπει να μη μείνει πάνω σε αυτή την ψήφο εμπιστοσύνης. Πρέπει να συνειδητοποιήσει ότι υπάρχουν προβλήματα ανοικτά, ότι το πολιτικό σύστημα είναι διαταραγμένο. Και αν θέλουμε να είμαστε συνεννοημένοι και με την ιστορία υπό μία έννοια -επειδή επαναλαμβάνουμε πολλές φορές τη σχέση μας με την ιστορία- αλλά και με τη συνείδησή μας, δεν μπορεί να υπάρξει μία λύση σε όλο το κλίμα, έτσι όπως έχει διαμορφωθεί, παρά μόνο εάν επιταχύνουμε -όσο το επιταχύνουμε και όσο μπορούμε να το επιταχύνουμε- το θέμα της κατεύθυνσης της χώρας μας προς τις κάλπες.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Η Γραμματεία της Κυβέρνησης έστειλε τον κατάλογο των Υπουργών. Θέλω να σας ενημερώσω ότι είναι δέκα Υπουργοί.

Κατ' αρχάς θα υποστούν και οι Υπουργοί ανάλογη μείωση του χρόνου, όπως την υπέστησαν και οι Βουλευτές, γιατί είχαν τον ίδιο χρόνο, πλην του κ. Κατρούγκαλου που ως αρμόδιος Υπουργός θα έχει περισσότερο χρόνο.

Η διαδικασία τώρα είναι η εξής: Τον λόγο θα λάβουν, με τη

σειρά που τους αναφέρω, ο κ. Ακριώτης, η κ. Καρακώστα, ο κ. Πρατσόλης, ο κ. Φορτσάκης. Στη συνέχεια θα δώσω τον λόγο, με βάση τη σειρά του καταλόγου από τη Γραμματεία της Κυβέρνησης, στον κ. Βερναρδάκη.

Ορίστε, κύριε Ακριώτη, έχετε τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΚΡΙΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ας μιλήσουμε για κοινές παραδοχές. Πώς αναγνωρίζονται και πώς αποκαλούνται τα Σκόπια σήμερα από τις χώρες μεταξύ των οποίων και η Κίνα, οι Ηνωμένες Πολιτείες, η Ρωσία; Αναγνωρίζονται και αποκαλούνται με το όνομα «Μακεδονία» νέτα-σκέτα.

Πώς αναγνωρίζει και πώς αποκαλεί η Ελλάδα σήμερα τα Σκόπια βάσει της ενδιάμεσης συμφωνίας του 1995; Την αναγνωρίζει και την αποκαλεί «Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας», δηλαδή αναγνωρίζει η Ελλάδα ότι το όνομα αυτής της χώρας, που ήταν πριν ομόσπονδο κρατίδιο της Γιουγκοσλαβίας, είναι το «Μακεδονία» νέτα-σκέτα.

Ποια ήταν η πρόταση της ελληνικής κυβέρνησης με Πρωθυπουργό τον Κώστα Καραμανλή και Υπουργό Εξωτερικών την Ντόρα Μπακογιάννη στη Συνδιάσκεψη του ΝΑΤΟ στο Βουκουρέστι το 2007 για το όνομα των Σκοπίων; Η πρόταση ήταν, σύνθετη ονομασία με γεωγραφικό προσδιορισμό, όπου το ένα συνθετικό θα ήταν οπωσδήποτε ο όρος «Μακεδονία». Και ποιος αντέδρασε και δεν δέχθηκε αυτή την ονομασία; Αυτός ήταν ο Πρωθυπουργός των Σκοπίων Γκρούεφσκι, διότι ήθελε το σκέτο «Μακεδονία».

Να αναφερθώ, ακόμα, σε όλους αυτούς που διαχρονικά έχουν τοποθετηθεί υπέρ της σύνθετης ονομασίας. Το 2014 ο Βενιζέλος, το 2017 ο Μητσοτάκης από το Βήμα της Βουλής και όχι μόνο. Όλα αυτά υπάρχουν σε βίντεο. Δεν χωρά αμφισβήτηση ότι όλοι είναι υπέρ της σύνθετης ονομασίας. Σήμερα τι έχει αλλάξει;

Ερχόμαστε τώρα στη Συμφωνία των Πρεσπών. Ποιο θα είναι το όνομα των Σκοπίων μετά τη Συμφωνία των Πρεσπών; Θα είναι «Βόρεια Μακεδονία» erga omnes. Δηλαδή, όλες οι χώρες της υφηλίου -και τα ίδια τα Σκόπια υποχρεωτικά, διότι θα είναι το συνταγματικό τους όνομα- θα αναγνωρίζουν και θα αποκαλούν τα Σκόπια «Βόρεια Μακεδονία».

Συνεπώς στην ευρύτερη γεωγραφική περιοχή θα έχουμε τη «Βόρεια Μακεδονία», θα έχουμε τη «Μακεδονία του Πιρίν» και την ελληνική Μακεδονία. Άρα, το νέτα-σκέτα «Μακεδονία» θα αναφέρεται αποκλειστικά στην ελληνική Μακεδονία. Και είναι η Μακεδονία του Φιλίππου, του Μεγάλου Αλεξάνδρου, της ελληνικής ιστορίας. Και όλα αυτά διασφαλίζονται με το άρθρο 7 της Συμφωνίας των Πρεσπών.

Συνεπώς με τη Συμφωνία των Πρεσπών υποχρεώσαμε να αλλάξει το όνομά της μια χώρα -δεν υπάρχει τέτοιο προηγούμενο- τους υποχρεώσαμε να αλλάξουν άρθρα του Συντάγματος που έχουν σχέση με αλυτρωτισμούς έναντι της Ελλάδας, δηλαδή μπήκαμε στο DNA τους, που είναι το Σύνταγμα κάθε χώρας και το μεταλλάξαμε. Και αυτό είναι κάτι που δεν έχει γίνει ποτέ ξανά στην ιστορία. Τους υποχρεώσαμε να αλλάξουν σύμβολα, σημαίες, να αλλάξουν ονόματα, να εξαφανίσουν αγάλματα. Ό,τι αλυτρωτικό στα σχολικά βιβλία αλλάζει.

Όσον αφορά τη γλώσσα, η επίσημη γλώσσα των Σκοπίων σήμερα είναι η μακεδονική γλώσσα, όπως αναγνωρίστηκε και από την Γ' Συνδιάσκεψη των Ηνωμένων Εθνών για την τυποποίηση των γεωγραφικών ονομάτων που διεξήχθη -τι ειρωνεία!- στην Αθήνα το 1977. Δηλαδή, μας πήραν το όνομα «μακεδονική γλώσσα» μέσα στην έδρα μας.

Και διερωτάται κανείς: Πού ήταν όλοι αυτοί οι μακεδονομάχοι, οι καθηγητές πανεπιστημίων, οι γλωσσολόγοι, οι ιστορικοί, οι διπλωμάτες, οι πολιτικοί, η κυβέρνηση, για να αποτρέψουν αυτή την εξέλιξη, η οποία κατοχύρωσε σαν επίσημη γλώσσα των Σκοπίων ένα σλαβικό ιδίωμα, μία σλαβική διάλεκτο που ονομάζεται «μακεδονική γλώσσα»;

Και έρχεται τώρα η Αντιπολίτευση μετά από σαράντα δύο χρόνια, που δεν έπραξε τίποτα όλο αυτό το διάστημα, να μας πει ότι η Κυβέρνησή μας έδωσε τη μακεδονική γλώσσα στους Σκοπιανούς -οι γλώσσες δεν πουλιούνται, δεν αγοράζονται, στα χασάπικα και στα ψαράδικα μπορεί να τις βρεις- τη στιγμή, μάλιστα, που ξέρετε πολύ καλά ότι ιστορικά τέτοια γλώσσα στη Μακεδονία του Μεγάλου Αλεξάνδρου και μέχρι σήμερα δεν υπάρχει.

Συνεπώς πώς η Κυβέρνησή μας παραχώρησε μία γλώσσα που δεν υπάρχει;

Έρχεται τώρα η Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, μετά από σαράντα δύο χρόνια που εσείς παραχωρήσατε το όνομα «μακεδονική γλώσσα» στους Σκοπιανούς, με τη Συμφωνία των Πρεσπών να θεραπεύσει τις δικές σας αμαρτίες και να υποχρεώσει τους Σκοπιανούς να δεχθούν με το άρθρο 7 παράγραφος 4, ότι η επίσημη γλώσσα τους, αυτή που έχει κατοχυρωθεί σαν «μακεδονική», ανήκει στην ομάδα των νότιων σλαβικών γλωσσών και δεν έχει σχέση με τον αρχαίο ελληνικό πολιτισμό.

Όσον αφορά την ιθαγένεια, η ελληνική πολιτεία στα επίσημα έγγραφά της μεταφράζει το «nationality» ως «ιθαγένεια». Η ταυτότητά μου λέει «ελληνική ιθαγένεια - hellenic nationality», όπως και οι ταυτότητες όλων σας. Στη ρηματική διακοίνωση διευκρινίζονται όλα αυτά. Τελεία και παύλα!

Συνθήματα του τύπου «Η Μακεδονία είναι μία και ελληνική» και «Παραδίδουμε τη Μακεδονία» ενισχύουν τα εθνικιστικά αντανακλαστικά και τους αλυτρωτισμούς.

Αντίστοιχα, και η αντιπολίτευση της άλλης πλευράς τροφοδοτεί εθνικιστικά συνθήματα. Ποιο το όφελος από όλα αυτό; Η διχόνοια, η διάσπαση, η ακροδεξιά ρητορική.

Μόνο μία αριστερή κυβέρνηση, όπως του ΣΥΡΙΖΑ, που είναι δύναμη ειρήνης και έχει μέσα στην ιδεολογία της την ειρηνική συνύπαρξη των λαών, την αλληλεγγύη, το δικαίωμα της αυτοδιάθεσης και του αυτοπροσδιορισμού, μπορούσε να φέρει μία τέτοια συμφωνία, όπως είναι η Συμφωνία των Πρεσπών.

Έτσι, λοιπόν, με αυτή τη συμφωνία η Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ ανοίγει δρόμους μέσα στην ιστορία και στρώνει πάνω σε αυτούς το χαλί της ειρήνης, που θα ξεκινάει από τη Θεσσαλονίκη και θα ενώνει όλες τις βαλκανικές χώρες μέχρι τη Μαύρη Θάλασσα. Αυτό ήταν και το όραμα του Ρήγα Φεραίου. Αυτό είναι και το όραμα της αριστερής Κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ. Δηλαδή, θέλουμε ειρήνη, ειρηνική συνύπαρξη των λαών και όχι πολέμους, προστριβές και εθνικισμούς. Αυτό είναι το πιστεύω μας, αυτή είναι η ιδεολογία μας. Στην ειρήνη λέμε «ναι», «όχι» λέμε στους κάφρους, «όχι» στους πατριδοκάπηλους, «όχι» στους «χιτλερίσκους» και στους εμπόρους του εθνικισμού, όπως θα έλεγε και θα τραγουδούσε ο Λουκιανός Κηλαηδόνης.

Και θα πω, τελειώνοντας, κάτι που έχει λεχθεί ξανά ως αραβική παροιμία σε αυτή την Αίθουσα: Τα σκυλιά αλυχτούν, αλλά το καραβάνι προχωρά.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία σαράντα πέντε μαθητές και μαθήτριες και πέντε εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 24ο Δημοτικό Σχολείο Ιλίου.

Η Βουλή σάς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Προχωράμε με την κ. Καρακώστα.

Ορίστε, κυρία συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ (ΕΥΗ) ΚΑΡΑΚΩΣΤΑ: Καλημέρα στις συναδέλφισσες και στους συναδέλφους που είμαστε σήμερα εδώ.

Συζητάμε -όπως όλοι έχουμε αναφέρει- ένα εξαιρετικά σοβαρό ζήτημα -ίσως ένα από τα σοβαρότερα ζητήματα που έχουμε συζητήσει σε αυτή την Αίθουσα- μιας και πρόκειται για ένα πραγματικά εθνικό ζήτημα. Και αυτό είναι η κύρωση της Συμφωνίας των Πρεσπών. Σήμερα, δηλαδή, καλούμαστε να επιλύσουμε -κατά τη δική μας άποψη- ένα σημαντικό εθνικό ζήτημα, το οποίο παραμένει άλυτο επί είκοσι πέντε ολόκληρα χρόνια -για να μην πω και πολύ περισσότερα, αν πάω στο παρελθόν- και δημιουργεί προβλήματα στη χώρα μας. Και την ίδια στιγμή, την ίδια χρονική περίοδο πάνω από εκατόν σαράντα χώρες έχουν αναγνωρίσει τη γειτονική χώρα με το όνομα «Μακεδονία».

Θα χρειαζόμουν πάρα πολλές ώρες για να αναφέρω τις δηλώσεις των ηγετών και ηγετικών στελεχών της Αντιπολίτευσης, ακόμη και πριν έναν χρόνο, σχετικά με την ονομασία της γειτονικής χώρας.

Και επειδή πολλά έχουν αναφερθεί, θα αναφερθώ ενδεικτικά

στη δήλωση του κ. Μητσοτάκη στη Βουλή στις 11-7-2017: «Υπάρχει επίσημη θέση της ελληνικής κυβέρνησης επικυρωμένη δις από την Εθνική Αντιπροσωπεία για σύνθετη ονομασία με γεωγραφικό προσδιορισμό για όλες τις χρήσεις».

Αυτή η επίσημη θέση αποτυπώθηκε, επίσης, στις προγραμματικές δηλώσεις της κυβέρνησης Καραμανλή το 2007 και επικυρώθηκε για άλλη μία φορά στο Βουκουρέστι.

Δήλωση του κ. Βενιζέλου, Αντιπροέδρου της κυβέρνησης Σαμαρά, το 2014 στη Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ: «Προτείνουμε μία αμοιβαία αποδεκτή σύνθετη ονομασία με γεωγραφικό προσδιορισμό πριν από τη λέξη «Μακεδονία» για κάθε χρήση, μέσα και έξω από τη χώρα».

Ας σημειωθεί ότι η Συμφωνία των Πρεσπών, που συζητάμε εμείς τώρα, δεν έμεινε μόνο εντός της εθνικής γραμμής, αλλά προχώρησε ακόμα περισσότερο, αφού η γειτονική χώρα προχώρησε στην αλλαγή του συντάγματός της, στη συνταγματική αναθεώρηση, κάτι το οποίο δεν τέθηκε ποτέ στις διαπραγματεύσεις από τις προηγούμενες κυβερνήσεις.

Μετά την κύρωση της συμφωνίας η γειτονική χώρα θα ονομάζεται «Δημοκρατία της Βόρειας Μακεδονίας» για όλες τις χρήσεις.

Παρ' όλα αυτά, μετά την υπογραφή της Συμφωνίας των Πρεσπών, η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ αρνήθηκαν να την υποστηρίξουν, επειδή δήθεν αναγνωρίζουμε τη μακεδονική γλώσσα και τη μακεδονική εθνότητα.

Η αναθεώρηση του συντάγματος, όπως πολλές φορές ειπώθηκε σε αυτή την Αίθουσα, καθώς και η ρηματική διακοίνωση που εστάλη στο ελληνικό Υπουργείο Εξωτερικών, ξεκαθαρίζει ότι η χρήση του όρου «nationality» χρησιμοποιείται μόνο ως «ιθαγένεια» και όχι ως «εθνότητα», όπως αναφέρεται από την Αντιπολίτευση.

Η συγκεκριμένη τροπολογία του Συντάγματος διευκρινίζει ότι η «ιθαγένεια» δεν προσδιορίζει ούτε καθορίζει την εθνότητα των πολιτών της γειτονικής χώρας.

Μετά την κύρωση της συμφωνίας σε όλα τα ταξιδιωτικά έγγραφα θα αναγράφεται στον όρο «ιθαγένεια», «πολίτης της Βόρειας Μακεδονίας» και όχι «ιθαγένεια μακεδονική», όπως αναγραφόταν εδώ και είκοσι πέντε χρόνια.

Ως προς τη γλώσσα, η οποία έχει αναγνωριστεί ως «μακεδονική» στη Γ' Συνδιάσκεψη του ΟΗΕ στην Αθήνα το 1977, η συμφωνία αναφέρει ρητά ότι η επίσημη γλώσσα της «Βόρειας Μακεδονίας» ανήκει στις νότιες σλαβικές γλώσσες και δεν έχει σχέση με τον αρχαίο ελληνικό πολιτισμό και την ιστορία της ελληνικής Μακεδονίας.

Και να θυμηθούμε δηλώσεις του Ευάγγελου Αβέρωφ από το 1959: «Εις την ελληνικήν Μακεδονία δεν ομιλείται η μακεδονική γλώσσα, η οποία ομιλείται εις τα Σκόπια και έχει και γραμματική και συντακτικό». Ακόμα, αφαιρείται ο Ήλιος της Βεργίνας από τη σημαία και από όλους τους δημόσιους χώρους και αποδομείται οτιδήποτε αναφέρεται στην αρχαία ελληνική ιστορία και στον αρχαίο ελληνικό πολιτισμό, σε χώρους, κτήρια και μνημεία.

Η συμφωνία αυτή και η τροποποίηση του συντάγματος εξαλείφει κάθε μορφή αλυτρωτισμού, με σεβασμό στην κυριαρχία και την εδαφική ακεραιότητα της Ελλάδας.

Συγκροτείται μεικτή διεπιστημονική επιτροπή εμπειρογνωμόνων για ιστορικά και εκπαιδευτικά θέματα, η οποία θα φροντίσει να απαλειφθούν αλυτρωτικές αναφορές από χάρτες, βιβλία, σχολικά εγχειρίδια.

Δεν υπάρχει δυνατότητα διεκδίκησης δικαιωμάτων για δήθεν μειονότητα στην Ελλάδα. Η «Βόρεια Μακεδονία» δεσμεύεται ότι τίποτα στο Σύνταγμά της σήμερα ή και στο μέλλον, αν αυτό τροποποιηθεί, δεν θα αποτελεί τη βάση για παρέμβαση στις υποθέσεις Ελλάδας, περιλαμβανομένης της προστασίας οποιονδήποτε προσώπων δεν είναι πολίτες της.

Επίσης, συγκεκριμένη τροποποίηση του Συντάγματός της, εξασφαλίζει τη στήριξη στη διασπορά και όχι στο μακεδονικό λαό στις γειτονικές χώρες.

Η Συμφωνία των Πρεσπών είναι τελική, αμετάκλητη και απαγορεύεται να τροποποιηθεί, ενώ αναγνωρίζεται ως δεσμευτική από τον ΟΗΕ. Τυχόν παραβίασή της, θα ενεργοποιήσει το δικαίωμα προσφυγής της Ελλάδας στον ΟΗΕ και στη συνέχεια στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης. Το ότι είναι αμετάβλητη, βοηθάει εμάς.

Τι θα σήμαινε η μη κύρωση της Συμφωνίας των Πρεσπών; Θα αποδυναμώσει τον ρόλο της Ελλάδας διεθνώς, αφού η χώρα μας θα είναι υπόλογη για την αποτυχία αυτής της συμφωνίας, καθώς η γειτονική χώρα έχει ήδη κυρώσει τη συμφωνία και έχει προβεί σε συνταγματική αναθεώρηση και ακόμα περισσότερες χώρες θα την αναγνωρίσουν ως σκέτο «Μακεδονία». Το σπουδαιότερο, όμως, είναι η ενδυνάμωση του επιθετικού εθνικισμού. Θα επέλθει αστάθεια στην περιοχή των Βαλκανίων και θα ενισχυθεί ο κίνδυνος επιρροής τρίτων χωρών -Τουρκίας, Αλβανίας- στα βόρεια σύνορά μας. Και θα επανέλθω λίγο στην ενδυνάμωση του επιθετικού εθνικισμού.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Το σπουδαιότερο από όλα αυτά είναι ο διαχωρισμός μας από τα φασιστικά μορφώματα που αναπτύσσονται σε ολόκληρη την Ευρώπη. Είναι εξαιρετικά σημαντικό να καταδικάσουμε όλους όσους ενισχύουν και χρηματοδοτούν κινήσεις εκφοβισμού απέναντι σε Βουλευτές. Στο σημείο αυτό να σημειώσω τη θετική στάση του κ. Δένδια εχθές απέναντι στη Χρυσή Αυγή, σε αυτή την Αίθουσα. Παρακαλώ, επίσης, να εκτιμηθεί το χειροκρότημα που πήρε από την πλευρά μας, γιατί αυτό είναι το στοίχημα: πέρα από όλες τις διαφορές μας τίποτα δεν πρέπει να δίνει χώρο στον φασισμό.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Προχωράμε με τον κ. Πρατσόλη Αναστάσιο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ (ΤΑΣΟΣ) ΠΡΑΤΣΟΛΗΣ: Ευχαριστώ κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα Βαλκάνια υπήρξαν από παλιά πεδίο έντονων συγκρούσεων και κουβαλάνε στρώματα φορτίσεων και εντάσεων διαχρονικά, όχι μόνο λόγω των διαφορών μεταξύ των λαών, αλλά κυρίως γιατί ιστορικά αποτέλεσαν το μήλο της Έριδος των μεγάλων δυνάμεων για άσκηση κυριαρχίας στην περιοχή.

Μετά τη λήξη του Β' Βαλκανικού Πολέμου και τη Συνθήκη του Βουκουρεστίου το 1913, καθορίστηκαν τελεσίδικα τα σύνορα των βαλκανικών χωρών. Από το γεωγραφικό χώρο της Μακεδονίας η Ελλάδα πήρε το 51,57%, η Σερβία το 38,32% και η Βουλγαρία το 10,11%. Η νότια περιοχή που περιήλθε στην Ελλάδα, ταυτιζόταν περίπου με τα όρια της ιστορικής Μακεδονίας των κλασικών χρόνων.

Επί Τίτο οι Γιουγκοσλάβοι προώθησαν την ιδέα να χαρακτηρίσουν τους κατοίκους του γεωγραφικού χώρου της Μακεδονίας χωριστή μακεδονική εθνότητα και συγκρότησαν το αντίστοιχο ομόσπονδο κρατίδιο, μαζί με την αναδρομική ερμηνεία όλης της ιστορίας του μακεδονικού χώρου για να στηρίξουν τη θεωρία τους. Την πολιτική του Τίτο την ανέχτηκαν οι μετεμφυλιακές ελληνικές κυβερνήσεις. Ακόμα χειρότερα, η πολιτική των διώξεων και των διακρίσεων που ακολούθησε η άρχουσα τάξη μετά τον εμφύλιο απέναντι στους σλαβόφωνους Έλληνες, δεν τους βοήθησε να νιώσουν ισότιμοι πολίτες με τον υπόλοιπο πληθυσμό.

Επίσης, το πρόβλημα των πολιτικών προσφύγων, οι οποίοι ως «μη Έλληνες το γένος» δεν είχαν το δικαίωμα -και δεν το έχουν ακόμη- όχι μόνο του επαναπατρισμού αλλά και των απλών επισκέψεων, επιδείνωσε την κατάσταση.

Αδιάψευστος μάρτυρας της αδιαφορίας όλων των κυβερνήσεων ήταν τα βιβλία της Γεωγραφίας, αλλά και οι χάρτες που διδαχτήκαμε και ανέφεραν ότι μία από τις δημοκρατίες της ομόσπονδης Γιουγκοσλαβίας είναι η Σοσιαλιστική Δημοκρατία της Μακεδονίας.

Φτάσαμε στο σήμερα, μετά από μία σειρά από αποτυχημένες απόπειρες να λυθεί το ονοματολογικό του γειτονικού κράτους και ενώ ήδη εκατόν σαράντα -και πλέον- χώρες το έχουν αναγνωρίσει με τη συνταγματική του ονομασία, δηλαδή «Δημοκρατία της Μακεδονίας».

Επειδή, λοιπόν, απέναντι σε αυτή την ιστορική συμφωνία, που πρόκειται να κυρώσει το ελληνικό Κοινοβούλιο μετά την ολοκλή-

ρωση των προβλεπόμενων διαδικασιών στη γειτονική χώρα, πρέπει να σταθούμε με αίσθημα ευθύνης αλλά και γνήσιου πατριωτισμού, θα μου επιτρέψετε να αναφερθώ στη φράση του Όργουελ: «Όσο οι άνθρωποι μαθαίνουν να σκέπτονται με συνθήματα, είναι πάντοτε έτοιμοι να μιλήσουν με πυροβολισμούς».

Και εννοώ το εξής: Αυτή είναι μακράν η καλύτερη συμφωνία που θα μπορούσαμε να πετύχουμε, δεδομένων των συνθηκών. Είναι πολύ καλύτερη από όσα πέτυχαν σε αυτό το θέμα όλες οι προηγούμενες κυβερνήσεις. Κινείται αμιγώς στην εθνική γραμμή, καθώς καταλήξαμε σε σύνθετη ονομασία με γεωγραφικό προσδιορισμό erga omnes.

Επιπλέον, υποχρεώθηκε η γειτονική χώρα να αλλάξει το Σύνταγμά της, κάτι που δύσκολα γίνεται, ακόμα και μετά από νικηφόρα πολεμική σύρραξη. Αποποιούνται ρητά τον ψευδεπίγραφο μύθο τους περί αρχαιοελληνικής καταγωγής και κληρονομιάς. Μέσω της συνθήκης είναι απολύτως εγγυημένα τα υφιστάμενα σύνορα και απαλείφεται οριστικά το ψέμα περί μακεδονικής μειονότητας σε άλλες χώρες.

Μία συμφωνία, όμως, είναι προϊόν διαπραγμάτευσης. Όλοι ξέρουμε ότι πρέπει να γίνονται αμοιβαίες υποχωρήσεις για να επιτευχθεί. Είναι προφανής η υποκρισία των κομμάτων της Αντιπολίτευσης και ιδιαίτερα της Νέας Δημοκρατίας και του ΚΙΝΑΛ, διότι ενώ αυτή η συμφωνία εξασφαλίζει πολλά περισσότερα από αυτές που οι δικές τους κυβερνήσεις κατάφεραν επί δεκαετίες, που η εκκρεμότητα αυτή σέρνεται και κακοφορμίζει, επιδίδονται τώρα σε μάχες οπισθοφυλακής για τα θέματα της γλώσσας και της ταυτότητας. Από τη Γ' Συνδιάσκεψη του ΟΗΕ για την τυποποίηση των γεωγραφικών ονομάτων, που πραγματοποιήθηκε το 1977 στην Αθήνα, αναγνωρίστηκε η μακεδονική ως η επίσημη γλώσσα. Τελεία και παύλα.

Ας αφήσουν, λοιπόν, τις υπεκφυγές και ας παραδεχτούν την αλήθεια. Άλλωστε και ο ίδιος ο Αβέρωφ αναφέρθηκε, σε ανύποπτο χρόνο, σε μακεδονική γλώσσα.

Η συμφωνία ορίζει ιθαγένεια και όχι εθνότητα. Επίσης, δεν αναγνωρίζει μακεδονικό έθνος, καθώς καμμία συμφωνία ως νομικό κείμενο δεν μπορεί να ρυθμίσει τέτοια θέματα. Με τη ρηματική διακοίνωση το θέμα αποσαφηνίζεται πλήρως.

Δεν μπορώ, όμως, εδώ να μην αναφερθώ και σε κάποιους που μιλούν για μειοδοσία και προδοσία και να τους πω τούτο: Κατάγομαι από τη Νέα Αρτάκη της προσφυγιάς, που την ένιωσαν στο πετσί τους, με τη Μικρασιατική Καταστροφή, τόσο οι γονείς μου, ως μικρά παιδιά, όσο και οι παππούδες μου, όπως και τον εθνικιστικό πατριωτισμό. Εκεί, λοιπόν, όταν ο διορισμένος από τους Γερμανούς κατακτητές νομάρχης έστειλε ειδοποίηση για να καταταγούν Έλληνες στα τάγματα ασφαλείας, στα αρχεία της νομαρχίας έγραψαν: «Από την Αρτάκη ουδείς προσήλθε». Αντίθετα, προσήλθαν στα βουνά για να πολεμήσουν μέσα από τις γραμμές του ΕΑΜ τον κατακτητή με τον αγκυλωτό σταυρό, που κάποιοι σήμερα τον έχουν στα μπράτσα τους και στο κορμί τους και τολμούν να μιλούν για μειοδοσία.

Και να πω και τούτο: Η Αριστερά ήταν πάντα μπροστά στα δύσκολα, στους αγώνες του λαού μας για εθνική ανεξαρτησία και εθνική αξιοπρέπεια. Ποτέ δεν κρύφτηκε. Πιστεύω ακράδαντα ότι πρέπει, επιτέλους, να αφήσουμε πίσω μας τις γκρίζες σελίδες και να ατενίσουμε το μέλλον με αισθήματα συναδέλφωσης και καλής γειτονίας, αλλά και τη γενναιοψυχία που χαρακτηρίζει τους Έλληνες.

Στην εφαρμογή της συμφωνίας θα κριθούν πολλά και θα έχουμε την ευκαιρία βήμα-βήμα να παρακολουθούμε την υλοποίηση και να βελτιώνουμε τις σχέσεις μας με τους βαλκανικούς λαούς, στεριώνοντας έτσι την ειρήνη, τη φιλία, τη συνεργασία και τη συνανάπτυξη των λαών μας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Εξαιρετικά, κύριε συνάδελφε, απόλυτα στον χρόνο σας.

Επόμενος ο ομιλητής είναι ο κ. Θεόδωρος Φορτσάκης.

Μετά τον Υπουργό, όπως σας είπα -το αναφέρω για να είναι στην Αίθουσα- θα μιλήσουν ο κ. Μπγιάλας, ο κ. Αποστόλου, ο κ. Μπαξεβανάκης και ο κ. Σκρέκας.

Ορίστε, κύριε Φορτσάκη, έχετε τον λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΦΟΡΤΣΑΚΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το θέμα της συμφωνίας που συζητάμε, έχει -επί της ουσίας- αποτελέσει αντικείμενο εξαντλητικής ανταλλαγής επιχειρημάτων.

Νομίζω ότι υπάρχει το θέμα της ουσίας, το οποίο είναι βεβαίως καθοριστικό, αλλά υπάρχει και το θέμα της μεθόδευσης, το θέμα της διαδικασίας που ακολουθείται για να συζητήσουμε και να ψηφίσουμε τη συμφωνία αυτή. Νομίζω ότι αξίζει τον κόπο να δώσουμε προσοχή στο πώς φτάνουμε στη σημερινή συζήτηση και ποια είναι η μέθοδος ή, ακριβέστερα, η μεθοδολογία που έχει ακολουθηθεί. Νομίζω ότι είναι γενική παραδοχή ότι μια τέτοια συμφωνία, για να μπορέσει να περάσει, χρειάζεται να έχει μια γενικότερη αποδοχή, μια συναίνεση, μια συναίνεση τόσο στο σώμα των πολιτών όσο και στο Σώμα της Βουλής.

Θα ήθελα να θυμίσω τέσσερα σημεία σύντομα και στη συνέχεια, να πω και για την ουσία της συμφωνίας μια πολύ μικρή κουβέντα. Σημείο πρώτο: Ό,τι προηγήθηκε της συμφωνίας. Θυμίζω το αλαλούμ που είχε επικρατήσει επί εποχής Κοτζιά - Καμμένου, όταν το πανελλήνιο είχε πληροφορηθεί ότι γίνεται μια συζήτηση για τις Πρέσπες, χωρίς να μπορεί να έχει καμμία ενημέρωση επί της ουσίας και φυσικά, η Αντιπολίτευση έχει κρατηθεί σε πλήρες σκοτάδι.

Η Συμφωνία των Πρεσπών διαμορφώθηκε από την ελληνική πλευρά μεμονωμένα από την Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ, χωρίς να έχει προηγηθεί η χάραξη μιας απαραίτητης, ωστόσο, ενιαίας εθνικής γραμμής. Αυτό είναι πρωτοφανές. Ποτέ στο παρελθόν ένα τόσο σημαντικό θέμα δεν είχε οδηγήσει την Κυβέρνηση στο να δράσει μόνη της. Προηγείτο πάντοτε Συμβούλιο Πολιτικών Αρχηγών, όπως είχε γίνει για παράδειγμα το 1992 και όπως είχε γίνει και το 2004 για το Κυπριακό. Σε κάθε περίπτωση, υπήρχε πάντοτε συνεννόηση μεταξύ των κυριοτέρων πολιτικών δυνάμεων, ενώ επιπλέον οι συνομιλίες ήταν πάντοτε διαφανείς, με την έννοια ότι υπήρχε ενημέρωση της Αντιπολίτευσης, όχι εν κρυπτώ διαπραγματεύσεις επί των απόψεων μεμονωμένων προσώπων ή κομμάτων.

Αυτή η διχαστική πολιτική, δυστυχώς, ακολουθήθηκε από την Κυβέρνηση για την παρούσα συμφωνία.

Σημείο δεύτερο: Αυτά που έγιναν στην Επιτροπή Άμυνας και Εξωτερικών της Βουλής. Εκεί το είδαμε όλοι: Επιστρατεύτηκαν μεθοδεύσεις που δεν έχουν προηγούμενο στον δικό μας χώρο. Ο ΣΥΡΙΖΑ διέθετε είκοσι επτά από τους πενήντα πέντε Βουλευτές της επιτροπής, δηλαδή του έλειπε μία ψήφος για να έχει πλειοψηφία. Τι έκανε, λοιπόν; Ο Πρόεδρος στην αρχή αποφάσισε να πληρώσει τη θέση μόνος του ορίζοντας τον κ. Δανέλλη και όταν η Νέα Δημοκρατία κατήγγειλε αυτή την πρωτοφανή κοινοβουλευτική εκτροπή, ο Πρόεδρος έκανε πάλι κάτι που δεν είχε προηγούμενο. Έκανε κλήρωση για δύο θέσεις στην οποία συμπεριέλαβε μόνο τρεις ανεξάρτητους Βουλευτές, από τους οποίους οι δύο είχαν τοποθετηθεί υπέρ της συμφωνίας. Άρα, όποιο και αν ήταν το αποτέλεσμα της κλήρωσης, η Κυβέρνηση έβρισκε έναν πρόθυμο που της έλειπε και όλα αυτά αντί να απευθύνει ανοικτή πρόσκληση, όπως έπρεπε, στους δεκαέξι ανεξάρτητους Βουλευτές, ώστε να δηλώσουν ποιοι επιθυμούν να συμμετάσχουν.

Μάλιστα, για να αποφευχθεί αυτή η πρωτοφανής μεθόδευση, παρακάμφθηκε ο κ. Αμυράς, ο οποίος ρητά δήλωσε με σχετική επιστολή του ότι επιθυμούσε τη συμμετοχή του στην κλήρωση. Γιατί παρακάμφθηκε; Διότι ακριβώς είχε ταχθεί κατά της συμφωνίας.

Σημείο τρίτο: Στο πλαίσιο της κύρωσης της συμφωνίας από την ελληνική πλευρά η Κυβέρνηση δεν έχει φέρει στη Βουλή το οριστικό, το αναθεωρημένο και κωδικοποιημένο σύνταγμα των Σκοπίων. Οι Βουλευτές καλούνται να τοποθετηθούν μόνο στις σχετικές τροπολογίες. Έχουμε ζητήσει με επιμονή να τεθεί στη διάθεσή μας το πλήρες κείμενο, όπως έχει αναθεωρηθεί, μαζί με τις τροπολογίες και το προοίμιο. Δυστυχώς, αυτό μέχρι τώρα δεν έχει γίνει και το κείμενο που έχει κατατεθεί είναι το κείμενο του συντάγματος, όπως αυτό φαίνεται στο internet, χωρίς να ενσωματώνει τίποτα από αυτά που έπρεπε να συζητούμε σήμερα.

Θυμίζω ότι και οι τροπολογίες οι οποίες έχουν κατατεθεί και ιδίως η πρώτη δείχνει ότι εκεί μεν υπάρχει μνεία της αλλαγής του ονόματος, αλλά δείχνει ότι στις υπόλοιπες δεν υπάρχει τέτοια

αναφορά. Θυμίζω ότι στη ρηματική διακοίνωση που έχει κατατεθεί αναφέρεται «ο μακεδονικός λαός».

Με απλά λόγια, δεν φαίνεται να έχει ολοκληρωθεί μέχρι σήμερα η συνταγματική αναθεώρηση στα Σκόπια, η οποία έπρεπε να έχει τελειώσει, διότι αυτό αποτελεί σημείο της συμφωνίας που έχουμε κάνει με την κυβέρνηση των Σκοπίων. Επιδιώκεται ουσιαστικά να ενταχθούν τα Σκόπια στο ΝΑΤΟ χωρίς να έχει ολοκληρωθεί η συνταγματική τροποποίηση, την οποία έχουν αναλάβει ως υποχρέωση να φέρουν σε πέρας.

Είναι πρωτοφανές να συζητάμε στη Βουλή ένα κείμενο το οποίο δεν γνωρίζουμε πώς είναι τελικά διαμορφωμένο. Μιλάω και για το κείμενο και για το προοίμιό του και για τα κείμενα των τροποποιήσεων. Θα ήθελα να υπογραμμίσω ότι αυτή η τακτική δεν είναι άγνωστη στην Κυβέρνηση. Θυμάμαι ότι την είχε ακολουθήσει και στο περίφημο δημοψήφισμα του 2015, όπου κλήθηκε ο ελληνικός λαός να αποφασίσει για ένα κείμενο του οποίου δεν είχε γνώση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε, σε ένα λεπτό.

Σημείο τέταρτο: Η Κυβέρνηση δεν έχει μέχρι σήμερα διασφαλίσει ότι η συμφωνία την οποία συζητούμε θα αποτελέσει τελικό κείμενο εφαρμογής στα Σκόπια, γιατί θυμίζω ότι ο Πρόεδρος της χώρας αυτής, για δικούς του λόγους, την έχει χαρακτηρίσει ως κείμενο προδοσίας. Υπάρχει, λοιπόν, μια εκκρεμότητα η οποία επιτείνεται από το ότι τα δικαιοδοτικά όργανα της χώρας αυτής και ιδίως, το συνταγματικό δικαστήριό της -το οποίο ανά πάσα στιγμή θα μπορούσε να δημιουργήσει προβλήματα ως προς την ισχύ της συμφωνίας αυτής- δεν έχει ακόμα αποφανθεί. Θυμίζω τι συνέβη στην περίπτωση της Αλβανίας.

Κλείνω λέγοντας ότι είναι αδιανόητο την ώρα που γνωρίζουμε ότι τα τρία τέταρτα του ελληνικού λαού είναι κατά της συμφωνίας, να επιμένει η Κυβέρνηση να υιοθετήσει αυτό το οποίο τόσο μεγάλο κομμάτι του πληθυσμού δεν θέλει. Θα ήταν ευχής έργο αν πολιτικά -μπορεί νομικά να μην υπάρχει υποχρέωση να υπάρχει αυξημένη πλειοψηφία στη Βουλή- η Κυβέρνηση είχε διασφαλίσει την αυξημένη αυτή πλειοψηφία, ακριβώς όπως γίνεται στις περιπτώσεις όπου το προβλέπει το Σύνταγμα στο άρθρο 28, έστω και αν κατά αυστηρή εφαρμογή του κειμένου αυτού, δεν έχουμε νομική υποχρέωση να το κάνουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κλείστε, κύριε Φορτσάκη.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΦΟΡΤΣΑΚΗΣ: Κλείνω, κύριε Πρόεδρε, σε ένα δευτερόλεπτο λέγοντας ότι η ουσία είναι πως από τη μια μεριά έχουμε στη ζυγαριά το καλό, που είναι ότι κλείνουμε ένα ζήτημα το οποίο είναι ανοικτό τόσα χρόνια, από την άλλη το κακό είναι ότι ανοίγουμε καινούργια ζητήματα, τα οποία θα είναι μεγαλύτερα. Είμαι βέβαιος ότι, δυστυχώς, το όνομα «Μακεδονία» τελικά θα επιβληθεί ούτως ή άλλως, οπότε παραμένει το μεγάλο ερωτηματικό να δούμε τι κερδίζει η χώρα μας από τη συμφωνία αυτή. Αυτή η μεθόδευση και αυτή η ουσία με οδηγούν στο να καταψηφίσω τη συμφωνία.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Τον λόγο έχει ο Υπουργός κ. Βερναδάκης για έξι λεπτά.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ (Υπουργός Επικρατείας): Αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, θα ήθελα και εγώ από τη μεριά μου να δηλώσω την ανάγκη τα πολιτικά κόμματα, που είναι θεσμοί της δημοκρατίας, να τοποθετηθούν απέναντι στις προκλήσεις που δέχεται η ίδια η δημοκρατία.

Η Συμφωνία των Πρεσπών που συζητάμε αυτό το διήμερο έχει επενεργήσει ως καταλύτης στο πολιτικό σύστημα, έχει ανασύρει παλιές ιδέες, παλιά ιστορικά τραύματα, θαμμένες ιστορίες, μεγάλες αντιφάσεις της ίδιας της εθνικής ολοκλήρωσης του ελληνικού κράτους. Ένα τραύμα που έχει ξανανοίξει είναι η κερδοσκοπία της ακροδεξιάς και των εθνικιστικών ιδεολογημάτων.

Από την άποψη αυτή, έχει ιδιαίτερη πολιτική και συμβολική σημασία η χθεσινή τοποθέτηση του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου της Νέας Δημοκρατίας κ. Δένδια. Έδειξε, κυρίως μετά την κυριακάτικη απόπειρα εκτροπής, ότι υπάρχει ισχυρός δημοκρατικός σφυγμός στο ιστορικό κόμμα της Κεντροδεξιάς, που επιβάλλεται να μη γίνει εργαλείο νομιμοποίησης της κοινωνικής μισαλλοδοξίας στην πολιτική σκηνή.

Αγαπητοί συνάδελφοι, παρακολουθώντας χθες τις ομιλίες, μου έκανε εντύπωση μια πολύ ενδιαφέρουσα και έξυπνη αποστροφή, όμως, ενός εκ των καλυτέρων ομιλητών της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, του κ. Τασούλα. Είπε, μεταξύ άλλων, ένα επιχείρημα το οποίο θέλω να σχολιάσω, ότι στην επιχειρηματολογία μας για τη συμφωνία ανατρέχουμε σε επιχειρήματα της εθνικής γραμμής του Βουκουρεστίου ή σε δηλώσεις επιφανών πολιτικών εκπροσώπων, όπως της κ. Μπακογιάννη ή του Δημήτρη Αβραμόπουλου, ακόμη και του Αντώνη Σαμαρά. Δεν μπορεί, λέει, το παλιό πολιτικό σύστημα από τη μια, να είναι κακό και από την άλλη, να είναι σωσίβιο της δικής μας επιχειρηματολογίας.

Όμως, το παλιό πολιτικό σύστημα -και εδώ είναι η απάντηση που θέλω να δώσω σε αυτό το ενδιαφέρον επιχείρημα, το οποίο θέλω να σχολιάσουμε κάπως διεξοδικά- είναι παλιό πριν απ' όλα, γιατί είναι ανακόλουθο. Μπορεί να αλλάξει γνώμη ή να κρύψει γνώμη ανάλογα με το πρόσκαιρο συμφέρον και αυτή είναι μια ουσιαστική κριτική που γίνεται σε αυτό που αποκαλούμε παλιό πολιτικό σύστημα, όχι με βάση το εθνικό συμφέρον.

Η σημερινή θέση που εκφράζεται εγείρει πολλές αμφιβολίες για το κατά πόσο είναι στη γραμμή του εθνικού συμφέροντος ή απλώς αποτελεί μία κερδοσκοπία με βάση το κοινωνικό και το πολιτικό κλίμα, στη λογική άλλων στοχεύσεων, όπως για παράδειγμα είναι η ανατροπή της Κυβέρνησης.

Είναι παλιό, επίσης, το πολιτικό σύστημα -κι αυτό είναι μία άλλη κριτική- γιατί είναι αναποτελεσματικό. Είχε μπροστά του ένα μεγάλο πρόβλημα και επί τουλάχιστον τριάντα χρόνια δεν το έλυσε. Είναι τόσο απλό. Και σαν φάντασμα πλανάται πάνω απ' αυτή την Αίθουσα το εξής ερώτημα: Οι πολιτικοί αυτοί, οι οποίοι χειρίστηκαν αυτό το θέμα, τι σκεφτόταν άραγε όταν διαπραγματεύονταν αυτή την εθνική θέση για τα ζητήματα που δήθεν σήμερα εγείρονται ως προφάσεις, δηλαδή για την εθνότητα ή τη γλώσσα; Πώς σκόπευαν να το διαχειριστούν; Τι είχαν στον φάκελό τους; Ποια διπλωματική προετοιμασία είχαν κάνει; Όταν μιλούσαν αυτοί για συμβιβασμό, τι ακριβώς εννοούσαν; Ή απλώς δεν είχαν καμμία ιδέα και καμμία προετοιμασία και σήμερα απλώς αναμασούν απόψεις που μετατοπιζόμενες σε ένα σπιράλ εθνικισμού κατά κάποιον τρόπο, φτάνουν τελικά στο ύστατο, στο έσχατο επιχείρημα, τον πυρήνα δηλαδή του εθνικισμού, στο «Η Μακεδονία είναι μία και είναι ελληνική»;

Είδα, για παράδειγμα, ένα βιντεάκι, όπου ο πρώην Πρωθυπουργός Αντώνης Σαμαράς δηλώνει ότι είναι βέβαιος ότι η γειτονική χώρα δεν πρόκειται ποτέ να αλλάξει τη συνταγματική της ονομασία και βάσει αυτής της εκτίμησης εκπόνησε μία πολιτική στρατηγική. Παρεμπιπτόντως, την ίδια ακριβώς εκτίμηση είχε και ο Πάνος Καμμένος, ο οποίος θεωρούσε ότι δεν θα γίνει τίποτα απ' αυτά που έλεγαν, ότι δεν θα περάσει η συμφωνία από το Κοινοβούλιο των Σκοπίων ή οι συνταγματικές αλλαγές. Έλα, όμως, που έγινε αυτό! Επομένως υπάρχει ένα ζήτημα το οποίο πρέπει να απαντηθεί.

Θα ήθελα, όμως, να σταθώ λίγο περισσότερο στην πολιτική τοποθέτηση του ΚΚΕ σε σχέση με τη συμφωνία που έχουμε μπροστά μας. Θα ήθελα να θέσω υπ' όψιν των αγορητών του μια σειρά από αντιφάσεις, που γίνονται ακόμα μεγαλύτερες γιατί πράγματι το ΚΚΕ δεν μπορεί να κατηγορηθεί επ' ουδενί για ιδεολογική σχέση με τον εθνικισμό ή συμπόρευση μαζί του.

Το 1992 ήταν το μόνο κόμμα που είχε αντιδράσει στη λογική των συλλαλητηρίων. Είναι γεγονός. Και τότε κυοφορείτο μία λύση για το ονοματολογικό και γύρω απ' αυτό είχε υπάρξει η γνωστή πολιτική κερδοσκοπία των εθνικιστικών κύκλων. Το ερώτημα είναι το εξής: Το ΚΚΕ είχε τότε λανθασμένη πολιτική που στρεφόταν κατά του εθνικισμού; Τότε δεν υπήρχαν ιμπεριαλιστικοί σχεδιασμοί, αλλά αναδύθηκαν αίφνης σαν την Αθηνά από το κεφάλι του Δία και αυτό έγινε μετά από είκοσι επτά χρόνια; Και σ' αυτά τα είκοσι επτά χρόνια δεν υπήρχαν αυτοί οι ιμπεριαλιστικοί σχεδιασμοί;

Ως βασική αιτιολογία της σημερινής θέσης προβάλλεται η δηλωμένη επιθυμία για την ένταξη του κράτους στο ΝΑΤΟ. Κάτι που

παραβλέπεται ωστόσο –και θα ήθελα εδώ μία διευκρίνιση- είναι ότι η ένταξη της Βόρειας Μακεδονίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στο ΝΑΤΟ είναι επιλογή των πολιτών της γειτονικής χώρας με βάση τις κοινοβουλευτικές και κοινωνικές επιλογές που κάνουν.

Επομένως προκύπτει μια σειρά ερωτημάτων που θα ήθελα κάποια στιγμή να απαντηθούν με μια σοβαρότητα από το ΚΚΕ. Πρώτον, αμφισβητείται η γενική βούληση του γειτονικού κράτους προς αυτή την κατεύθυνση; Τι γνώμη έχει το εργατικό κίνημα της Βόρειας Μακεδονίας ή τα κόμματα του αριστερού τόξου ή οι κοινωνικές δυνάμεις, απέναντι στους οποίους θα μπορούσαμε εμείς να εκφράσουμε τη διεθνιστική μας αλληλεγγύη; Ακόμα και αν είναι αλήθεια ότι η συμφωνία αυτή εκπορεύεται και εξυπηρετεί τους ιμπεριαλιστικούς οργανισμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή του ΝΑΤΟ, ο καταλληλότερος τρόπος για να το εκφράσουμε είναι εμείς που είμαστε μια άλλη χώρα να μην προχωρήσουμε σε μια συμφωνία, αλλά να αφήσουμε τη χώρα αυτή εργαλείο στα χέρια τους;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα δύο λεπτά. Δεν θα σας απασχολήσω περισσότερο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Εντάξει. Μην αρχίσουν οι Υπουργοί να ζητούν δύο και τρία λεπτά.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ (Υπουργός Επικρατείας): Συγγνώμη, έκανα λανθασμένη εκτίμηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ωραία. Επειδή είστε ο πρώτος κάνω την παραχώρηση, αλλά το ξεκαθαρίζω ότι δεν θα υπάρξει.

Συνεχίστε, παρακαλώ.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ (Υπουργός Επικρατείας): Δεύτερη απορία: Μέχρι σήμερα και στον χώρο της μαρξιστικής και ειδικότερα της λενινιστικής θεωρίας για τον ιμπεριαλισμό, αυτός –ο ιμπεριαλισμός, δηλαδή- στην ουσία του δεν είναι εξωτερική πολιτική, δεν είναι διακρατικές σχέσεις, δεν είναι στρατιωτικές επεμβάσεις. Ο όρος «ιμπεριαλισμός» περιγράφεται ως έννοια εξέλιξης του μονοπωλιακού καπιταλισμού και της ηγεμονίας του χρηματιστικού κεφαλαίου. Τα υπόλοιπα ανήκουν στην αστική ιστοριογραφία, που περιγράφει, για παράδειγμα και την Αρχαία Ρώμη ως ιμπεριαλιστικό κράτος. Οι επεμβάσεις και οι διακρατικές σχέσεις στον ιμπεριαλισμό προκύπτουν ως αποτέλεσμα και όχι ως αιτία της ιμπεριαλιστικής ανάπτυξης, δηλαδή της καπιταλιστικής ανάπτυξης σε μια δεδομένη ιστορική φάση.

Αν αυτά έχουν δόση αλήθειας και την ασπάζεται το ΚΚΕ, τότε γεννάται το ερώτημα: Γιατί αντί να βλέπει τη συμφωνία ως ένα βήμα του ελληνικού μονοπωλιακού καπιταλισμού και του ελληνικού χρηματιστικού κεφαλαίου που θέλει να ποδηγετήσει τον μικρό λαό και τα ταυτοτικά του χαρακτηριστικά, βλέπει αντίθετα τον ιμπεριαλισμό του μικρού κρατιδίου, το οποίο μάλιστα εμφανίζει και αλυτρωτικές βλέψεις έναντι της Ελλάδας; Παρατηρούμε ότι το σχήμα αυτό κινδυνεύει να οδηγήσει σε μια υπόκλιση στον εθνικισμό; Αντιλαμβανόμαστε ότι υποκαθίσταται η πάλη των τάξεων από την πάλη των κρατών;

Τρίτον, σε μια ιμπεριαλιστική αλυσίδα υπάρχουν διαβαθμίσεις, οικονομικοί συσχετισμοί, διαφορετικές σχέσεις ανάπτυξης. Αν αυτές οι θεωρητικές παραδοχές είναι πραγματικές με βάση την έννοια της ιμπεριαλιστικής αλυσίδας, τότε η άποψη ότι η συμφωνία αποτελεί επιδίωξη του ΝΑΤΟ ή της Ευρωπαϊκής Ένωσης πρέπει να συνοδευτεί και από μία ανάλυση σχετικά με τον ρόλο και τις στρατηγικές επιδιώξεις και των άλλων ιμπεριαλιστικών δυνάμεων, όπως της Ρωσίας, της Τουρκίας ή και της Βουλγαρίας στην περιοχή. Ειδικότερα δε για τη Ρωσία θα έπρεπε να διευκρινιστεί, γιατί ενώ, παραδείγματος χάριν, αντιτίθεται στη συμφωνία ως σχέδιο του ΝΑΤΟ, η ίδια έχει σπεύσει να αναγνωρίσει το κράτος ως «Μακεδονία» σκέτο;

Η τέταρτη και τελευταία αντίφαση είναι ιστορική.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Υπουργέ, περιορίστε την όσο μπορείτε.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ (Υπουργός Επικρατείας): Το ΚΚΕ από τον Μεσοπόλεμο είχε ξεκάθαρη γραμμή, όπως προκύπτει από τα κείμενά του, πως μακεδονική εθνότητα υπάρχει που μιλά μακεδονίτικα, έχει αλφάβητο και μάλιστα ο λαός αυτός υποφέρει και καταπιέζεται από τους Βούλγαρους και τους Έλληνες εθνικιστές. Για τη θέση του αυτή το ΚΚΕ διώχτηκε από το ελληνικό αστικό κράτος και πλήρωσε βαρύ τίμημα.

Σήμερα εμφανίζεται μία εκλεκτική συγγένεια με τις θέσεις της Νέας Δημοκρατίας ότι μακεδονική εθνότητα δεν υπήρξε ποτέ στη Βαλκανική ούτε βέβαια και μακεδονική γλώσσα. Συμφωνούν, επίσης, πως η αναγνώριση της ιθαγένειας για τον προσδιορισμό των κατοίκων ενισχύει τον αλυτρωτισμό και μπορεί να δημιουργήσει προβλήματα, στο μέλλον βέβαια λέει το ΚΚΕ.

Επομένως προβάλλει ένα σημαντικό ερώτημα που χρήζει διευκρίνισης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Υπουργέ, ολοκληρώστε.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ (Υπουργός Επικρατείας): Έχει αλλάξει...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Με ακούτε; Μη με αγνοείτε.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ (Υπουργός Επικρατείας): Ναι, ναι, κύριε Πρόεδρε. Τελειώνω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ολοκληρώστε, όμως. Είναι η τρίτη φορά που το λέω.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ (Υπουργός Επικρατείας): Έχει αλλάξει το ΚΚΕ τη θέση του; Έχει διαγράψει από την ιστοριογραφία του τις παλιές πολιτικές του θέσεις; Αν το έχει κάνει - και χρήζει μιας διευκρίνισης αυτό- η σημερινή στάση της ηγεσίας του συνιστά τεράστια πολιτική και ιστορική αδικία, αν μη τι άλλο, δεδομένου ότι οι ανύπαρκτοι Σλαβομακεδόνες πολέμησαν στις τάξεις του Δημοκρατικού Στρατού, έδωσαν το αίμα τους στη σοσιαλιστική υπόθεση, οι επιζώντες υπέφεραν περισσότερο από τους Έλληνες συντρόφους τους, θεωρούνταν ξένοι στην πατρίδα τους και επιπλέον δεν αποκαταστάθηκαν ποτέ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΚΚΕ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Είναι σίγουρο ότι το Κομμουνιστικό Κόμμα θα σας απαντήσει για όλα όσα είπατε μέσω του Κοινοβουλευτικού του Εκπροσώπου.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Καταλλήλως!

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριοι συνάδελφοι, σας παρακαλώ! Για ηρεμήστε και οι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ και οι συνάδελφοι από το ΚΚΕ! Αφού είπαμε ότι θα απαντήσει ο κ. Παφίλης. Δεν υπάρχει λόγος να αντιδικείτε και να χάνουμε χρόνο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα μπορούσα να έχω τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Με συγχωρείτε για ένα λεπτό, κύριε Τασούλα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία τριάντα επτά μαθητές και μαθήτριες και τρεις εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 6ο Δημοτικό Σχολείο Άνω Λιοσίων.

Η Βουλή σάς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Παράκληση προς όλους τους ομιλητές να μην κάνουν προσωπικές αναφορές, ακόμη κι αν αυτές μπορεί να είναι και ολίγον θετικές προς τα πρόσωπα, γιατί μετά αρχίζουν να ζητούν τον λόγο επί προσωπικού, που η Έδρα δεν μπορεί να μην τον δώσει κι έτσι θα χάνουμε χρόνο.

Ο κ. Τασούλας έχει τον λόγο για δύο λεπτά, ούτε ένα δευτερόλεπτο παραπάνω.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Θα χρειαστώ λιγότερο χρόνο.

Ο κύριος Υπουργός έκανε χρήση μιας επιχειρηματολογίας μου για την αντίφαση του να χρησιμοποιεί η Κυβέρνηση επιχειρήματα από το λεγόμενο «παλαιό πολιτικό σύστημα» και είπε ότι δεν είναι αντίφαση, αλλά ότι εμείς είμαστε εκείνοι οι οποίοι αποκρύπτουμε και συσκοτίζουμε τις παλαιότερες θέσεις μας.

Η συσκότιση και η παραποίηση είναι, δυστυχώς, θλιβερό προνόμιο της Κυβερνήσεως. Απόδειξη είναι ο τρόπος με τον οποίον

και ο προηγούμενος ομιλητής του ΣΥΡΙΖΑ χρησιμοποίησε άποψη του αείμνηστου Αβέρωφ. Η Νέα Δημοκρατία το 1977 και ο Ευάγγελος Αβέρωφ το καλοκαίρι του 1959, όταν συνεζητείτο σ' αυτή την Αίθουσα διμερής Συμφωνία Ελλάδος και Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας, δεν αναγνώρισε μακεδονική γλώσσα. Το έχω πει και το έχω γράψει εκατό φορές.

Ο Αβέρωφ χρησιμοποίησε την έκφραση του τιτοϊκού συντάγματος που ομιλούσε για μακεδονική γλώσσα λέγοντας «η μακεδονική γλώσσα όχι όπως την αναγνωρίζω ως Αβέρωφ ότι υπάρχει, αλλά η μακεδονική γλώσσα όπως την αποκαλεί το τιτοϊκό σύνταγμα...» -αναφορική πρόταση λέγεται αυτό στο συντακτικό- «...δεν ομιλείται στην Ελλάδα». Δεν υπάρχει κανείς που να ομιλεί αυτή τη γλώσσα που την ονοματίζει το τιτοϊκό σύνταγμα έτσι. Άρα δεν υπάρχει μειονότητα τέτοια στην Ελλάδα. Διότι την εποχή εκείνη το επίδικο ήταν η δήθεν ύπαρξη μειονότητας. Διότι τότε, τόσα χρόνια πριν, το πρόβλημα ήταν αλλιώτικο από το σημερινό. Η πολιτική της εξόδου στο Αιγαίο, η πολιτική των τσάρων...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ας μην κάνουμε ανάλυση.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: ... και του μαύρου αετού και του ερυθρού αστέρος, και των δύο τσάρων, και του κομμουνισμού και του τσαρικού καθεστώτος, ήταν η ίδια. Όχημα ήταν οι μειονότητες. Και όχημα ήταν...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Τασούλα, απαντήσατε σε ό,τι αφορά...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Αυτό είπε ο Αβέρωφ και δεν αναγνώρισε γλώσσα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ωραία, απόλυτα κατανοητό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Αν αναγνωριζόταν η γλώσσα απ' όλα αυτά που λέτε, γιατί εσείς σήμερα την αναγνωρίζετε ξανά;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Τασούλα, παρακαλώ!

Ωραία. Επαναλαμβάνω την επόμενη τετράδα συναδέλφων, γιατί γίνονται αλλαγές επί αλλαγών. Νομίζω ότι είναι ο κ. Μπγιάλας, ο κ. Αποστόλου, ο κ. Μπαξεβανάκης και ο κ. Σκρέκας.

Ορίστε, κύριε Μπγιάλα, έχετε τον λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΓΙΑΛΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βλέπουμε εναγωνίως -ακούσαμε προηγουμένως την πολλοστή επισήμανση του αγαπητού κ. Τασούλα- να προσπαθούν να διαστρεβλώσουν πάλι την αλήθεια, μιας και, σύμφωνα με τα Πρακτικά της Βουλής της εποχής, ο κ. Αβέρωφ τότε αναφερόμενος στη γλώσσα και στην ντοπιολαλιά που υπάρχει στα βόρεια σύνορα της χώρας μας είπε ότι αυτό δεν είναι ίδια γλώσσα με τη μακεδονική που ομιλούν στα Σκόπια. Ήταν ξεκάθαρο αυτό. Αυτό που βλέπουμε είναι η συνέχεια μιας προσπάθειας ενός χρόνου τώρα διαστρέβλωσης της πραγματικότητας, της αλήθειας, δημιουργίας καταστάσεων λήθης, λες και το ζήτημα της ονοματολογίας, το ζήτημα το μακεδονικό ξεκίνησε το 2018.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όσο κι αν θέλετε αυτό να το μετατρέψετε, ο ελληνικός λαός και όλοι γνωρίζουν ότι είναι ένα ζήτημα δεκαετιών και αιώνων.

Εγώ στην ομιλία μου δεν θέλω να μπω σε αυτή την αντιπαράθεση. Τα έχουμε πει πολλές φορές εδώ και με αφορμή τη συζήτηση για παροχή ψήφου εμπιστοσύνης, όπου τέθηκαν όλα τα ζητήματα, αλλά και στον δημόσιο διάλογο. Δεν θέλω, λοιπόν, να μπω στην αντιπαράθεση αυτή. Θέλω, όμως, να βάλω ένα σκεπτικό: Εάν αναλογιστούμε ως κινηματογραφική την εξέλιξη της όλης κατάστασης από το 1900 ή και πιο πριν, αν θέλετε -οι ιστορικοί τα ξέρουν καλύτερα- πώς δηλαδή εξελίχθηκε αυτή η ιστορία που ονομάζεται μακεδονικό ζήτημα και πώς πήρε τα χαρακτηριστικά -ο καθένας, βέβαια, θα πρέπει να τα δει και με κριτική ματιά-, γιατί η χώρα μας σε όλη αυτή τη διαδρομή των εκατό και πλέον ετών δεν αντέστρεψε κάποιες καταστάσεις;

Όταν ο Παύλος Μελάς, τον οποίο κάλεσε ο Κώττας, αναφέρει ότι ο Κώττας μιλούσε τη μακεδονική, τα μακεδονίτικα, είναι μία πρώτη αναφορά. Όμως, κάτι μιλούν και αυτοί οι άνθρωποι εκεί. Έτσι; Μιλούν μια γλώσσα που κάπως ονομάζεται. Και έχουμε σειρά ανθρώπων που έδωσαν τη ζωή τους για να απελευθερωθεί η Μακεδονία. Μέσα σε αυτούς ήταν και ο προπάππους μου, ο οποίος άφησε την ψυχή του και τα κόκαλά του στη Θεσσαλονίκη το 1912, αφήνοντας ορφανά τα δύο παιδιά του, τεσσάρων και έξι ετών. Αυτοί που αγωνίστηκαν για την απελευθέρωση αυτής της Μακεδονίας -και πολύ ενδεικτικά η εισηγήτριά μας το ανέφερε χθες- δεν είχαν στο μυαλό τους ότι θα δημιουργηθεί ένα ζήτημα τέτοιο που σήμερα, ενώ πάει να κλείσει μία δεκαετιών ή μάλλον αιώνων διαμάχη στα Βαλκάνια, να είμαστε η πυριτιδαποθήκη της περιοχής των Βαλκανίων και της Ευρώπης, και ενώ πάμε να το σταματήσουμε, εσείς συνεχίζετε να διαιωνίζετε αυτές τις συγκρούσεις.

Πώς να σταθούμε με κριτική ματιά, όταν και το 1959 υπεγράφη συμφωνία για εμπορικές σχέσεις της χώρας με τη γειτονική χώρα; Πώς να σταθούμε με κριτική ματιά και λένε κάποιοι ότι δεν αντιδράσαμε ή ότι δεν εφάρμοσαν κάποιες συμφωνίες όπως την ενδιάμεση συμφωνία; Εμείς δεν αντιδράσαμε στην εφαρμογή της ενδιάμεσης συμφωνίας. Όμως, η ενδιάμεση συμφωνία που δεν την λαμβάνετε υπ' όψιν ήρθε μετά από εκβιασμό της ελληνικής κυβέρνησης με το πλήρες εμπάργκο. Δεν την εφάρμοσαν. Αυτό μας λέει κάτι;

Εμείς αναρωτηθήκαμε γιατί μέχρι τη δεκαετία του '80 λέγαμε Υπουργείο Βόρειας Ελλάδος; Θυμάστε; Πότε εμείς το ονομάσαμε Υπουργείο Μακεδονίας Θράκης; Μήπως η λήθη η δική μας ότι ήμασταν διασφαλισμένοι και με το ψυχροπολεμικό κλίμα που υπήρχε στην Ευρώπη έλεγαν: «Εντάξει, δεν πειράζει, ας συλλέγονται όπως θέλουν»; Όλα αυτά δημιούργησαν μία κατάσταση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ζήτημα είναι ότι υπάρχει μεγάλη υποκρισία, μεγάλη υποκρισία στη διαχείριση του θέματος και είναι καθαρά για ψηφοθηρικούς λόγους. Δεν γίνεται εδώ μέσα στη Βουλή οι συνάδελφοι, όταν βρισκόμαστε στις μεταξύ μας συζητήσεις, οι συζητήσεις μας και οι αναφορές -και δικές σας πάρα πολλών- αγαπητοί συνάδελφοι, να λένε «καλή η συμφωνία» αλλά από το Βήμα να μην τολμάτε να το πείτε.

ΑΝΝΑ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ: Τι ψέματα είναι αυτά; Άλλα λέμε μέσα και άλλα έξω; Τι είμαστε; ΣΥΡΙΖΑ;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΓΙΑΛΑΣ: Δεν αναφέρθηκα προσωπικά. Προσωπικές μου εκτιμήσεις είναι.

Δεν είναι δυνατόν...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρία Καραμανλή, δεν έκανε προσωπική αναφορά.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΓΙΑΛΑΣ: Δεν είναι δυνατόν να ακούμε εδώ δύο γραμμές από τη Νέα Δημοκρατία, μία η οποία δίνει περισσότερη βαρύτητα στον χειρισμό και μία η οποία έχει τα αυτιά της κλεισμένα, τα μάτια με παρωπίδες και λέει «δεν δεχόμαστε τίποτα». Αυτοί οι οποίοι βάζουν ιδιαίτερη βαρύτητα στους χειρισμούς, εάν δηλαδή οι χειρισμοί ήταν κάπως διαφορετικοί, άρα θα ήταν καλή η συμφωνία.

Και επειδή ο χρόνος είναι πολύ λίγος και θέλω να κλείσω, να επισημάνω κάτι. Χθες στην ομιλία του εισηγητή σας ήταν λιγότεροι από τους μισούς Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας. Εμένα μου έκανε ιδιαίτερη εντύπωση και ήθελα να το αναφέρω.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δύο λέξεις για τη γλώσσα. Λέτε ότι παραχωρούμε τη γλώσσα, δηλαδή τη γλώσσα που είναι σλαβική, τη δική τους. Τους παραχωρούμε τη σλαβική γλώσσα. Με αυτό δηλαδή υπονοείτε ότι ο Μέγας Αλέξανδρος και οι αρχαίοι Μακεδόνες μιλούσαν σλαβικά;

Λέτε ότι παραχωρούμε εθνότητα, δηλαδή οι αρχαίοι Μακεδόνες δεν ήταν εθνικότητος Έλληνες, όπως οι Θεσσαλοί, όπως οι Ηπειρώτες, όπως οι Πελοποννήσιοι; Τι ήταν Σλάβοι; Με αυτό το θέμα αυτοαναιρείσθε, διότι λέτε ότι παραχωρούμε κάτι το οποίο η συμφωνία λέει ότι είναι σλαβικό και εσείς λέτε ότι τους το δίνουμε. Σλαβική γλώσσα μιλούσαν οι αρχαίοι Μακεδόνες;

Η συμφωνία ξεκινάει μια νέα εποχή στα Βαλκάνια. Πρέπει να δώσουμε τις δυνάμεις μας, επειδή είναι μία συμφωνία όχι καταναγκασμού αλλά με θέληση και των δύο μερών να εφαρμοστεί και να έχει μακροζωία, να λειτουργήσει προς την ειρηνική συνύ-

παρξη αυτών των λαών, τη συνανάπτυξη και την καλή και ειρηνική διαβίωση μεταξύ μας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, είκοσι έξι μαθητές και μαθήτριες και δύο εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το Δημοτικό Σχολείο «Χρυσόστομος Σμύρνης».

Η Βουλή σάς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Συνεχίζουμε με τον κ. Ευάγγελο Αποστόλου.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ: Κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ, αντιλαμβάνομαι τις δυσκολίες σας να παραδεχτείτε ότι αυτή η Κυβέρνηση που από την πρώτη στιγμή αμφισβητήσατε, λίγες ημέρες μετά την ψήφο εμπιστοσύνης που πήρε, σας ζητάει σήμερα -και θα πάρει- ψήφο για ένα εθνικό θέμα που εσείς δεν μπορέσατε ούτε καν να το αγγίξετε.

Είναι μια Κυβέρνηση που οδήγησε τη χώρα στην κανονικότητα, που κατόρθωσε να μην εφαρμόσει ακόμη και μνημονιακές υποχρεώσεις όπως αυτή της περικοπής των συντάξεων, που θα προχωρήσει τις επόμενες μέρες και σε νέες ρυθμίσεις ανακούφισης του Έλληνα πολίτη από τις επιπτώσεις της κρίσης.

Η Κυβέρνηση κατάφερε και με τη Συμφωνία των Πρεσπών να λύσει ένα εθνικό θέμα, που μας ταλάνιζε επί δεκαετίες. Εσείς το μόνο που κάνατε τα χρόνια που είχατε την κυβερνητική ευθύνη, ήταν είτε να μετράτε πόσες χώρες, η μία μετά την άλλη, αναγνώριζαν τη συμβαλλόμενη χώρα με το όνομα «Μακεδονία», είτε να κοιτάτε στα διεθνή fora και τις συναντήσεις αν η ταμπελίτσα μπροστά στον εκπρόσωπο έγραφε «Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας» ή «Δημοκρατία της Μακεδονίας».

Εμείς με τη συμφωνία που πετύχαμε δεν πήραμε μόνο τη λεγόμενη εθνική γραμμή της διπλής ονομασίας για όλες τις χρήσεις, που διαμορφώθηκε το 2008 στο Βουκουρέστι και την αποδέχθηκαν όλες οι μετέπειτα δικές σας κυβερνήσεις, αλλά προχωρήσαμε πιο πέρα. Φτάσαμε μέχρι το σημείο να υποχρεώσουμε την άλλη πλευρά να κάνει δεκτή αυτή την εθνική μας γραμμή τροποποιώντας το σύνταγμά της. Δεν υπάρχει τέτοιο προηγούμενο στην παγκόσμια ιστορία σε ανάλογες συμφωνίες.

Δεν έχετε επιχειρήματα, κύριοι συνάδελφοι, για να στηρίξετε την άρνηση σας. Τροποποιήσαν το σύνταγμά τους και μην έχοντας τίποτε άλλο να πείτε ζητάτε να αλλάξουν και τη διαδικασία ενσωμάτωσης των αλλαγών.

Όμως, αλλού είναι το πρόβλημά σας. Δεν μπορείτε να χωνέψετε ότι ήρθε σήμερα μια Αριστερά, που δεν της δίνατε περιθώρια διακυβέρνησης πέραν του εξαμήνου, όχι μόνο να βγάλει τη χώρα από τα μνημόνια αλλά και να λύσει ένα τόσο σοβαρό εθνικό θέμα, που τόσα χρόνια είχε βαλτώσει. Όλες οι συμφωνίες, ακόμη και αυτές που ακολουθούν τις πολεμικές συρράξεις, εμπεριέχουν κάποιους συμβιβασμούς. Εμείς δεν δώσαμε τίποτα. Αντίθετα, πήραμε πολλά, παρ' ότι βρεθήκαμε μπροστά σε καταστάσεις που οδηγούσαν σε τετελεσμένα, που έφθαναν ακόμη και μέχρι τη μονοπώληση του ονόματος «Μακεδονία». Φαντάζομαι πώς θα νιώσατε την επομένη της απόφασης της Βουλής των Σκοπίων για αποδοχή της διπλής ονομασίας, όταν είδατε όλα τα διεθνή μέσα ενημέρωσης να έχουν ως τίτλο το «Βόρεια Μακεδονία».

Η συμφωνία δεν αφήνει κανένα περιθώριο για την ανάπτυξη αλυτρωτικών τάσεων για αποδοχή της διπλής ονομασίας και είδατε ότι όχι μόνο δεν επιτρέπει την ανάπτυξη αλυτρωτικών τάσεων και την αναγνώριση της μακεδονικής εθνότητας, αλλά και της σλαβομακεδονικής γλώσσας. Οι γείτονές μας όχι μόνο αναγνωρίζουν ότι δεν έχουν καμμία σχέση με την αρχαία ελληνική Μακεδονία αλλά και αποσύρουν κάθε τι που σχετίζεται με την ιστορική κληρονομιά της περιοχής. Ξεκαθαρίζεται επίσης ότι ο όρος «nationality» χρησιμοποιείται ως «ιθαγένεια» και όχι ως «εθνότητα», όπως ισχυρίζεστε. Η ιθαγένεια δεν προσδιορίζει την εθνότητα, στην οποία ανήκουν οι πολίτες μιας χώρας. Ως προς τη γλώσσα, είναι ρητή η αναφορά ότι ανήκει στην ομάδα των νοτίων σλαβικών γλωσσών και δεν έχει καμμία σχέση με τον αρχαίο ελληνικό πολιτισμό.

Όμως, πέρα από αυτά, δεν βλέπετε το σημαντικότερο ότι με τη συμφωνία αυτή εξουδετερώνουμε κάθε προσπάθεια επηρεασμού της πορείας της χώρας αυτής, της περιοχής γενικότερα, από την πλευρά της Τουρκίας. Δεν βλέπετε ότι με αυτή τη συμφωνία έρχεται η χώρα μας σε ηγεμονική θέση στην ευρύτερη περιοχή των Βαλκανίων. Δεν βλέπετε πόσο αναβαθμίζεται ο ρόλος της Μακεδονίας και της Θράκης σε περιφερειακό οικονομικό κόμβο, με ό,τι αυτό συνεπάγεται για τις επενδύσεις μας στη γείτονα χώρα, στις εξαγωγές μας και σε όλες τις οικονομικές δραστηριότητες στην ευρύτερη περιοχή.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ασφαλώς, το πρόβλημά σας είναι ότι όλα αυτά συμβαίνουν με κυβέρνηση της Αριστεράς. Και το χειρότερο είναι για σας ότι δεν μπορείτε να επικαλεστείτε τον πατριωτισμό σας, γιατί πάνω από όλα αυτή η συμφωνία είναι πρωτίστως πατριωτική.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Θα προχωρήσουμε ως εξής, για να ετοιμάζονται και οι άλλοι συνάδελφοι: Θα μιλήσουν ο κ. Μπαξεβανάκης, ο κ. Σκρέκας, ο κ. Ηγουμενίδης, η κ. Θεοπεφτάτου, ο κ. Σαλμάς. Μετά θα δώσω τον λόγο στην Υφυπουργό Εσωτερικών κ. Αικατερίνη Νοτοπούλου.

Ορίστε, κύριε Μπαξεβανάκη, έχετε τον λόγο

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΠΑΞΕΒΑΝΑΚΗΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η Εθνική Αντιπροσωπεία ζει ιστορικές στιγμές, καθώς καλούμαστε να επιλύσουμε ένα πρόβλημα που ταλανίζει τη χώρα για δεκαετίες.

Καλύπτει η συμφωνία την εθνική γραμμή, που εδώ και πάνω από μία δεκαετία έχει χαραχτεί και την ακολούθησαν πιστά όλες οι κυβερνήσεις αυτών των χρόνων; Ποια είναι η εθνική γραμμή; Σύνθετη ονομασία με γεωγραφικό προσδιορισμό, έναντι όλων. Τα προβλέπει αυτά η συμφωνία; Τα προβλέπει και τα τρία. Επομένως το βασικό ζήτημα που απασχολούσε τον λαό μας, το «Μακεδονία» σκέτο, τελείωσε.

Αλήθεια, η Νέα Δημοκρατία και η «ουρά» της, το εναπομείναν ΠΑΣΟΚ, εξακολουθούν να είναι με την εθνική γραμμή, υποστηρίζουν ακόμη τη σύνθετη ονομασία; Γιατί ο κ. Μητσοτάκης αποφεύγει να το πει αυτό, γιατί αρνήθηκε να προσέλθει σε τηλεοπτικό διάλογο με τον Πρωθυπουργό; Το ότι υποστηρίζετε την εθνική γραμμή το λέτε στα συλλαλητήρια που συμμετέχετε; Το λέτε στους ανθρώπους που λένε: «Η Μακεδονία είναι μία και είναι ελληνική»; Είναι μία και είναι ελληνική; Μήπως ζητάτε αναθεώρηση της ιστορίας, αγαπητοί συνάδελφοι; Μήπως ζητάτε αναθεώρηση της Συνθήκης του Βουκουρεστίου; Μήπως ζητάτε επαναχάραξη των συνόρων στα Βαλκάνια; Μήπως έχετε αλυτρωτικές βλέψεις; Υπάρχουν Έλληνες Βουλευτές που σκέφτονται έτσι;

Τι άλλο πέτυχε η συμφωνία; Η γειτονική χώρα να αλλάξει το σύνταγμά της. Είναι συνηθισμένο μια γειτονική χώρα να υποχρεώνει μια άλλη για αλλαγή συντάγματος και μάλιστα σε καιρό ειρήνης; Για να φανταστούμε το αντίστροφο, δηλαδή η συμφωνία να προέβλεπε και να επέβαλε στην Ελλάδα να αλλάξει το σύνταγμά της. Σκεφθείτε πόσο ταπεινωτικό θα μας φαινόταν αυτό. Δεν το κάνει η Ελλάδα. Εμείς υποχρεώσαμε τους γείτονες να αλλάξουν το σύνταγμά τους. Άρα, λοιπόν, πετύχαμε όλα όσα προέβλεπε η εθνική γραμμή και πολλά ακόμα.

Ποια είναι αυτά;

Άρθρο 3. «Τα υφιστάμενα σύνορα είναι διαρκή και απαραβίαστα». Τέλος, λοιπόν, σε τυχόν επεκτατικές βλέψεις.

Άρθρο 4. «Τα μέρη δεσμεύονται να μην προβαίνουν και να μην επιτρέπουν αλυτρωτικές δηλώσεις». Τέρμα, λοιπόν, σε οποιεσδήποτε προθέσεις αλυτρωτισμού.

Άρθρο 8. «Το γειτονικό κράτος αλλάζει τα ονόματα υποδομών, δρόμων, αεροδρομίων, μνημείων, δημοσίων κτηρίων, που τυχόν υπονοούν την αρχαία ελληνική ιστορία». Δεν επιτρέπετε να χρησιμοποιούν το αστέρι της Βεργίνας. Έχει ήδη συσταθεί επιτροπή που θα εξετάσει τα σχολικά εγχειρίδια και θα αφαιρέσει οποιεσδήποτε υπόνοιες αλυτρωτισμού υπάρχουν μέσα σε αυτά.

Επομένως η συμφωνία πέτυχε όχι μόνο την εθνική γραμμή, αλλά πολύ περισσότερα από όσα περιμένατε όλοι σας, απλώς δεν έχετε το θάρρος να πείτε και δημόσια αυτά που πολλοί από σας αναφέρουν στις ιδιωτικές μας συζητήσεις.

Έχει, όμως, ένα μειονέκτημα αυτή η συμφωνία: Την πέτυχε η Αριστερά, την πέτυχε ο ΣΥΡΙΖΑ, την πέτυχε ο Τσίπρας. Άρα έπρεπε να εφεύρετε προσχήματα για να την αμφισβητήσετε. Και βρήκατε! «Δίνουμε», λέει, «γλώσσα και εθνότητα». Μάλιστα! Τι λέει η συμφωνία για τη γλώσσα; Επαναλαμβάνει τη γλώσσα, όπως αναγνωρίστηκε από την Τρίτη Συνδιάσκεψη του ΟΗΕ, που -τι ειρωνεία της ιστορίας!- αυτή η συνδιάσκεψη έλαβε χώρα στην Αθήνα το 1977. Μήπως θυμάστε ποιος ήταν Πρωθυπουργός της Ελλάδας τότε; Ο αείμνηστος Κωνσταντίνος Καραμανλής. Μήπως έχετε να προσάψετε κάτι στον τότε Πρωθυπουργό;

Η συμφωνία, λοιπόν επαναλαμβάνει ό,τι αποφασίστηκε το 1977 στον ΟΗΕ, αλλά προσθέτει ορισμένα πράγματα, δηλαδή ότι αυτή η γλώσσα ανήκει στις νότιες σλαβικές γλώσσες, είναι σλαβική επομένως και δεν έχει σχέση με τον αρχαίο ελληνικό πολιτισμό, την ιστορία, την κουλτούρα και την κληρονομιά της αρχαίας ελληνικής Μακεδονίας. Είναι καλύτερο, λοιπόν, αυτό που ισχύει σήμερα ή αυτό που προβλέπει η συμφωνία; Ας κρίνουν οι πολίτες.

Το δεύτερο πρόσχημά σας είναι ότι δίνουμε εθνότητα. Βεβαίως, καμμία διεθνής συμφωνία δεν καθορίζει εθνότητα. Η εθνότητα είναι ζήτημα αυτοπροσδιορισμού του πολίτη. Κανένας δεν θα πει στον άλλον σε ποια εθνότητα ανήκει, θα το καθορίσει μόνος του. Η συμφωνία καθορίζει ιθαγένεια, όπως επί λέξει αναφέρεται στη ρηματική διακοίνωση του γειτονικού κράτους προς το ελληνικό Υπουργείο Εξωτερικών, που αναφέρει επί λέξει ότι η λέξη «nationality» αναφέρεται αποκλειστικά στην ιθαγένεια και δεν προσδιορίζει την εθνότητα. Και τα δύο σας προσχήματα έχουν καταρρεύσει εδώ και καιρό.

Τα δώσαμε όλα, λοιπόν. Ξεπουλήσαμε τη Μακεδονία. Μάλιστα. Ανακοίνωση του VMRO, του εθνικιστικού κόμματος που κυβερνούσε μέχρι πρόπερσι στην από δω και πέρα Βόρεια Μακεδονία και εξαιτίας του οποίου δεν μπορούσε να επιτευχθεί συμφωνία, το αντίστοιχο, δηλαδή, κόμμα, το συγγενές της Νέας Δημοκρατίας, οι εθνικιστές εκεί και οι εθνικιστές εδώ.

Τι λέει, λοιπόν, το VMRO για τη συμφωνία; «Η Συμφωνία των Πρεσπών, όχι μόνο αλλάζει το συνταγματικό όνομα της Μακεδονίας, αλλά αλλάζει τη μακεδονική μας ταυτότητα, διαγράφει τη γλώσσα μας, την ιστορία μας και τον πολιτισμό μας. Ο Ζάεφ και ο Ντιμιτρόφ απαρνήθηκαν κάθε τι μακεδονικό. Η Μακεδονία είναι ταπεινωμένη και γονατισμένη. Ξεπουλιούνται τα κρατικά και τα εθνικά συμφέροντα». Συμπέρασμα: Οι εθνικιστές είναι το ίδιο γελοίοι και εδώ και εκεί.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Συνεχίζουμε, όπως είπα, με τον κ. Σκρέκα.

Κύριε Σκρέκα, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΚΡΕΚΑΣ: Πρέπει να σας χαίρονται στην Αριστερά, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αυτοί που σας ακούνε. Εγώ δεν έχω τίποτα προσωπικά μαζί σας, ούτε προσωπικά με την ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ και φυσικά με την Αριστερά, αλλά αυτό το οποίο εκπροσωπεί σήμερα η πολιτική ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ και πολλοί από εσάς, δεν εκφράζει την Αριστερά, είναι ντροπή για την Αριστερά. Δηλαδή είναι τόσο αντιδημοκρατική η συμπεριφορά σας, που οποιοσδήποτε διαφωνεί μαζί σας, είναι εθνικιστής και πατριδοκάπηλος. Είναι ακραίος. Όσοι συμφωνούν μαζί σας είναι σωστοί, προοδευτικοί. Όσοι διαφωνούν μαζί σας, είναι φασίστες. Μπράβο! Πολύ δημοκράτες είστε εσείς στην Αριστερά!

(Διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Υπάρχουν στιγμές, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, που ένας Βουλευτής, ένας πολιτικός αναμετράται με την ιστορία. Είναι στιγμές που έρχεται στη Βουλή όχι για να ψηφίσει ένα νομοσχέδιο που αφορά την καθημερινότητα του πολίτη ή ένα οικονομικό γεγονός, αλλά που με την ψήφο του εδώ θα προδιαγράψει το μέλλον των επόμενων γενιών. Μία τέτοια στιγμή είναι και η σημερινή. Κι όταν έρχεται αυτή η ώρα, το μόνο που πρέπει να έχει ως σύμβουλο, είναι τη συνείδησή του και βέβαια το δημόσιο συμφέρον.

Εδώ όλα τα κόμματα της Αντιπολίτευσης, κυρίες και κύριοι Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ και κύριοι Υπουργοί, όλοι οι Βουλευτές της Αντιπολίτευσης, σας λένε ότι αυτή είναι μία εθνικά επιζήμια, μία καταστροφική συμφωνία, αλλά εσείς δεν το παραδέχεστε.

Επιτρέψτε μου πολύ ήρεμα να σας πω τρία γεγονότα που αποδεικνύουν αυτό το οποίο πολλοί Βουλευτές της Αντιπολίτευσης λένε.

Πρώτον, έχουμε το άρθρο 1, παράγραφος 3, αυτή την επίμαχη διάταξη. Τι λέει εκεί; Ότι αναγνωρίζετε τη μακεδονική ταυτότητα, τη μακεδονική ιθαγένεια αλλά και τη μακεδονική γλώσσα στους κατοίκους των Σκοπίων.

Και σας ρωτάω το εξής: Επειδή εδώ έρχεστε και λέτε ότι δεν αναγνωρίζετε καμμία εθνότητα, τι σημαίνει έθνος, κύριε Υπουργέ των Εξωτερικών; Δεν είναι έθνος ένας λαός ο οποίος έχει κοινή γλώσσα, κοινή γεωγραφική καταγωγή και κοινό πολιτισμό; Δεν τα αναγνωρίζετε αυτά μέσα στη συμφωνία που μας φέρατε; Άρα de facto κοινωνιολογικά δεν αναγνωρίζετε ότι εκεί διαβιοί και κατοικεί ένα έθνος το οποίο, όπως αναφέρεται στη ρηματική διακοίνωση, αναφέρεται και ως μακεδονικός λαός; Άρα γιατί δεν λέτε την αλήθεια στον κόσμο και στους Βουλευτές σας ότι de facto αναγνωρίζετε ένα έθνος και δεν έχετε κανένα πρόβλημα με αυτό;

Πάμε στο δεύτερο σημείο. Αναφέρεται στο άρθρο 8, παράγραφος 5 ότι θα δημιουργήσετε διεπιστημονική επιτροπή, που θα περιλαμβάνει και Σκοπιανούς, δήθεν, ειδικούς ιστορικούς, για να εξετάσουν, μεταξύ άλλων, τα ελληνικά βιβλία, να δουν τις αναφορές που έχουν τα ελληνικά βιβλία της Ιστορίας και εφόσον ενοχλούνται οι Σκοπιανοί ειδικοί, να τα αλλάξετε.

Και ρωτάω, κύριε Υπουργέ των Εξωτερικών: Γιατί δεν μας λέτε από τώρα εδώ στη Βουλή ποια είναι αυτά τα δήθεν ανακριβή ιστορικά στοιχεία, αλυτρωτικά στοιχεία, τα οποία περιλαμβάνονται στα ελληνικά βιβλία που διδαχτήκαμε επί δεκαετίες και διδάσκονται τα Ελληνόπουλα στα ελληνικά σχολεία, τα οποία θα πρέπει να τα αλλάξετε; Δηλαδή, έρχεστε εδώ και συνομολογείτε να παραχαράξετε και να ξαναγράψετε την ελληνική ιστορία, έτσι όπως αυτή αναφέρεται στα ελληνικά βιβλία, με τη βοήθεια Σκοπιανών ειδικών και πανηγυρίζετε;

Τρίτο σημείο. Έστω ότι είναι όλα αυτά καλά. Όλοι σας λένε ότι είναι καταστρεπτικά για την Ελλάδα και την πατρίδα μας. Υπάρχει το άρθρο 1, παράγραφος 4 που αναφέρονται κάποια πολύ συγκεκριμένα βήματα που πρέπει να γίνουν, πριν έρθει προς κύρωση αυτή η συμφωνία από την ελληνική Βουλή.

Έχετε διαβάσει, κυρίες και κύριοι Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ, τι λέει το άρθρο 1, παράγραφος 4; Λέει ότι το δεύτερο μέρος, δηλαδή τα Σκόπια, θα καταθέσουν τη συμφωνία στο δικό τους κοινοβούλιο για κύρωση. Στη συνέχεια, θα πρέπει να κυρώσουν τη συμφωνία στο κοινοβούλιό τους. Στη συνέχεια, εφόσον το αποφασίσει το δεύτερο μέρος, δηλαδή τα Σκόπια, θα πρέπει να προχωρήσει στο δημοψήφισμα, αν το αποφασίσει. Στη συνέχεια θα πρέπει να προχωρήσουν στη διαδικασία των συνταγματικών τροποποιήσεων, όπως προβλέπει η παρούσα συμφωνία, λένε οι Σκοπιανοί. Στη συνέχεια το επόμενο βήμα λέει ότι τα Σκόπια θα πρέπει να ολοκληρώσουν in toto τις συνταγματικές τροποποιήσεις ως το τέλος του '18.

Δηλαδή, τι σημαίνει in toto, κύριε Υπουργέ; Ολοκληρωτικά, πλήρως, θα πρέπει να ολοκληρώσουν τις συνταγματικές τροποποιήσεις. Και όταν το δεύτερο μέρος -λέει η συμφωνία που εσείς μας έχετε φέρει- γνωστοποιήσει την ολοκλήρωση των προαναφερόμενων συνταγματικών τροποποιήσεων και όλων των εσωτερικών νομικών διαδικασιών -τις εσωτερικές διαδικασίες των Σκοπίων- προκειμένου να τεθεί σε ισχύ η παρούσα συμφωνία, τότε θα πρέπει να έρθει προς κύρωση από την ελληνική Βουλή.

Σας ρωτάμε εδώ και μέρες πού είναι το τροποποιημένο σύνταγμα των Σκοπίων, πού είναι εκείνες οι εσωτερικές νομικές διαδικασίες σε αυτή τη συμφωνία, που εμείς ούτως ή άλλως δεν αποδεχόμαστε, αλλά εσείς λέτε ότι είναι καλή, που έκαναν τα Σκόπια, ώστε να τεθεί σε ισχύ. Πουθενά. Έρχεστε εδώ, άρον-άρον, και φέρνετε μία συμφωνία που από την αρχή έχει προβλήματα. Είναι προβληματική, δεν ισχύει. Παραβιάζουν συμβατικές υποχρεώσεις και πανηγυρίζετε;

Κύριοι Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ, θα το ψηφίσετε; Είναι η δική σας η συμφωνία, δεν έχει τεθεί σε ισχύ. Δεν έχει ολοκληρωθεί η

διαδικασία, δεν την έχει τηρήσει το κράτος των Σκοπίων. Γιατί να την ψηφίσετε εσείς; Τι βιάζεστε; Για ποιον λόγο προχωράτε άρον-άρον στην κύρωση αυτής της ημιτελούς συμφωνίας και λέτε ότι αυτό το πράγμα διασφαλίζει τα ελληνικά συμφέροντα, όταν από την αρχή της είναι προβληματική;

Στη Μαύρη Βίβλο, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, της διακυβέρνησής του κ. Τσίπρα, το κεφάλαιο «Παράδοση της Μακεδονίας άνευ όρων εν καιρώ ειρήνης» θα έχει περίοπτη θέση και θα είναι πολύ σκοτεινό. Θα πρέπει να λογοδοτήσετε για αυτό στο μέλλον και στις επόμενες γενιές. Πραγματικά το ερώτημα είναι για ποιον λόγο το κάνατε αυτό. Για ποιον λόγο προχωρήσατε σε αυτή την εθνική υποχώρηση; Για δύο καλές κουβέντες από τους ξένους; Για δύο χαϊδέματα στην πλάτη; Για να μείνετε μερικές εβδομάδες παραπάνω στην εξουσία; Και για αυτό πανηγυρίζετε;

Δεν την ψηφίζουμε αυτή την κατάπτυστη συμφωνία και θα κάνουμε το παν για να μην κυρωθεί από τη σημερινή Βουλή. Παρακαλώ και σας, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, να αναλογιστείτε την ευθύνη που έχετε απέναντι στην ιστορία και να μην ψηφίσετε αυτή την εθνικά επιζήμια συμφωνία.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ο κ. Ηγουμενίδης έχει τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΗΓΟΥΜΕΝΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες κύριοι συνάδελφοι, «οι εξελίξεις των τελευταίων ωρών δείχνουν ότι η συμφωνία για τις συνταγματικές αλλαγές που έχουν να κάνουν οι γείτονές μας προχωράει. Εφόσον με τις αλλαγές αυτές ξεκαθαρίζεται το αυτονόητο, πως η σλαβική γλώσσα και ο σλαβικός λαός δεν έχουν καμμία σχέση με την ελληνική ιστορία και τον Μέγα Αλέξανδρο, πράγματι η συμφωνία είναι προς το συμφέρον της χώρας και θα μπορούσα να την ψηφίσω».

Αυτά τα είπε ο κ. Θεοχάρης στις 20 Οκτωβρίου του 2018 στο Αθηναϊκό Πρακτορείο Ειδήσεων. Δύο παραγράφους παρακάτω ο κ. Θεοχάρης ξεκαθαρίζει -θα επανέλθω σ' αυτό αργότερα στην ομιλία μου- ότι δεν έχει καμμία συζήτηση με τον ΣΥΡΙΖΑ για το ενδεχόμενο συνεργασίας τους. Τον Οκτώβριο του 2018 καλούνταν να αποδείξει ότι δεν είναι ελέφαντας. Το καταθέτω για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Νικόλαος Ηγουμενίδης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Στενογραφίας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι η συμφωνία είναι καρπός και καθρέφτης του Διεθνούς Δικαίου. Κατά τη γνώμη μου βασίζεται στην εθνική γραμμή, την οποία και ξεπερνά. Πάει μακρύτερα απ' όσο φαντάζονταν και αυτοί που χειρίστηκαν το θέμα.

Θα ήθελα απ' αυτό το Βήμα όντως να καλέσω όλους αυτούς που χειρίστηκαν το θέμα όχι απλά να σταματήσουν αυτή την εκκωφαντική αλλαγή τους, αλλά να μιλήσουν και μάλιστα να μιλήσουν κάτω από το βάρος της ιστορικής ευθύνης που έχουν και όχι για μικροκομματικές σκοπιμότητες.

Έθεσα κάποια θέματα στην επιτροπή, όταν συζητήθηκε το θέμα. Θα επανέλθω σε δύο θέματα, για τα οποία δυστυχώς δεν άκουσα καμμία απάντηση.

Πρώτον: «Τα δώσατε όλα, δεν πήρατε τίποτα». Μα ένα κομμάτι αυτών που ισχυρίζονται αυτό το πράγμα, ουσιαστικά είναι οι ίδιοι που ισχυρίζονταν ότι για να περάσει η συμφωνία από τα Σκόπια πιέστηκαν, εκβιάστηκαν, εξαγοράστηκαν οι βουλευτές του κοινοβουλίου της γείτονος χώρας, ότι αλλιώς δεν θα περνούσε αυτή η συμφωνία. Μα για το τίποτα δεν θα περνούσε αυτή η συμφωνία; Για το τίποτα εξαγοράστηκαν; Για το τίποτα εκβιάστηκαν οι βουλευτές της γείτονος χώρας;

Δεύτερον και απευθύνομαι, κυρίως, στους συναδέλφους της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Εσείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, σοβαρά δεν βλέπετε ότι μ' αυτή τη στασιμότητα που υπήρχε στο θέμα μέρα τη μέρα, χρόνο τον χρόνο, δεκαετία τη δεκαετία, δεν έμενε στάσιμη η κατάσταση; Υπήρχε υποχώρηση της Ελλάδας και των θέσεών της σε σχέση με το συγκεκριμένο ζήτημα. Αυτό δεν το βλέπετε; Δεν το αντιμετωπίζετε σαν πρόβλημα; Τι θα κάνουμε για τη λύση του; Ή απλά να το κρύψουμε κάτω από το χαλί της απραξίας;

Μια μεγάλη συζήτηση έγινε αυτές τις μέρες, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για το θέμα αυτής της πολιτικής ρευστότητας, της αλλαγής θέσεων διαφόρων Βουλευτών ή κομμάτων και πολιτικών σχηματισμών. Νομίζω ότι η φασαρία και η συζήτηση αυτή δεν γίνεται με πολιτικούς όρους. Γίνεται μια συζήτηση, που απευθύνεται στο θυμικό και το συναίσθημα του λαού μας, ο οποίος ξέρουμε όλοι πολύ καλά ότι απεχθάνεται, απορρίπτει, σιχαίνεται –ίσως αυτή είναι η καλύτερη λέξη- αυτό το πολιτικό αλισβερίσι, που σε τελική ανάλυση στοχεύει στην αλλαγή του συσχετισμού των δυνάμεων που επέλεξε ο λαός μας με την ψήφο του. Σ' αυτό στοχεύει αυτή η συζήτηση. Ανεμομαζώματα που εύχεστε για το εθνικό συμφέρον να μη γίνουν διαβολοσκορπίσματα, πλειοψηφίες του ενός, όπως είπε κάποια συνάδελφος.

Παρακολουθώ δημοσιογράφους: «Κυρία Γεννηματά, υποσχεθήκατε στον κ. Θεοχαρόπουλο θέση στο ψηφοδέλτιο Επικρατείας, αρκεί να μην ψηφίσει τη συμφωνία;». Απάντηση: «Εγώ δεν είμαι Τσίπρας».

Κατά τη γνώμη μου, κατ' αρχάς ας μην ανησυχεί η αξιότιμη Πρόεδρος του Κινήματος Αλλαγής. Πιστεύω ότι το πολιτικό ανάστημα και το πολιτικό διαμέτρημα των δύο πολιτικών Αρχηγών, είναι τέτοιο που δεν υπάρχει καμμία περίπτωση να μπερδέψει κανείς την Αρχηγό του ΚΙΝΑΛ με τον Αρχηγό του ΣΥΡΙΖΑ και Πρωθυπουργό.

Όμως για να μην αναφερθώ στα θέματα ένα-ένα, αυτό που λέγεται για όσους επιλέγουν να ψηφίσουν ΣΥΡΙΖΑ, είναι ότι η επιλογή τους είναι αποτέλεσμα συναλλαγής, είναι προϊόν διαφθοράς, ενώ για όσους επιλέγουν να ψηφίσουν οποιοδήποτε άλλο κόμμα ή κάποιες προτάσεις του, οι επιλογές τους είναι αποτέλεσμα ώριμης σκέψης, προϊόν νηφάλιου, άδολου και αγνού προβληματισμού.

Είπε ο κ. Σκρέκας πριν: «Όλη η Αντιπολίτευση σάς λέει ότι η συμφωνία που φέρνετε δεν είναι καλή». Όλη; Η ΔΗΜΑΡ δεν μετράει στους πολιτικούς σχηματισμούς που συμφωνούν ή μήπως εξαγοράστηκε; Γιατί δεν τη μετράτε; Οι Βουλευτές που ανήκαν στο Ποτάμι δεν είναι κομμάτι της Αντιπολίτευσης; Ο πρώην Πρωθυπουργός ο μόνος που μίλησε, εξαγοράστηκε κι αυτός; Εγώ θα σας έλεγα να μη δηλητηριάζετε την πολιτική ζωή του τόπου.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΗΓΟΥΜΕΝΙΔΗΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω ότι το πρόβλημα που καλούμαστε να συζητήσουμε σήμερα, είναι ένα δύσκολο πρόβλημα που ξεπερνά τις διμερείς σχέσεις. Αφορά μια ασταθή οικονομικά, πολιτικά και γεωστρατηγικά περιοχή. Αφορά μια περιοχή που συγκρούονται αντιτιθέμενα συμφέροντα των μεγάλων δυνάμεων, που διαχρονικά είχαν τις δικές τους επιδιώξεις, τους δικούς τους σκοπούς.

Μέσα σ' αυτό το περιβάλλον συγκρούεται η πολιτική της δεξιάς παράταξης, η πρόταση προς τους Έλληνες της δεξιάς παράταξης, η πρόταση της σιωπής, της αδράνειας -για να περάσουν αυτά- και του άκρατου λαϊκισμού, με την πρόταση της πολιτικής της Αριστεράς, της ενεργητικής εξωτερικής πολιτικής στη βάση του αμοιβαίου οφέλους, του αμοιβαίου σεβασμού και της ειρηνικής συνύπαρξης των λαών. Αυτή η σύγκρουση είναι που προκαλεί αναταράξεις στο πολιτικό προσωπικό της χώρας. Γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο έχουμε αυτές τις αλλαγές. Εδώ είναι η βαθύτερη αιτία της πολιτικής ρευστότητας που επιχειρείται.

Γι' αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μη δηλητηριάζετε την πολιτική ζωή του τόπου.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ευχαριστούμε τον κύριο συνάδελφο.

Τον λόγο έχει η κ. Αφροδίτη Θεοπεφτάτου, Βουλευτής ΣΥΡΙΖΑ. Θα λέω πλέον και τα ονόματα ολόκληρα, μετά από παράκληση τηλεθεατών που έχουν προβλήματα όρασης, ώστε να ακούνε το πού ανήκει ο κάθε Βουλευτής που μιλάει. Νομίζω ότι είναι σωστό να το λέμε.

Ορίστε, κυρία συνάδελφε.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΘΕΟΠΕΦΤΑΤΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Ελλάδα, η χώρα μας, βρίσκεται σε μια εξαιρετικά ευαίσθητη και κρίσιμη γεωπολιτικά θέση, οπότε η εξωτερική της πολιτική, κατά τη γνώμη μου, οφείλει να έχει όραμα, πολιτική τόλμη και να αξιοποιεί τις ευνοϊκές συγκυρίες όταν και όπου παρουσιάζονται.

Όταν ο Κωνσταντίνος Καραμανλής αποφάσισε να εντάξει την Ελλάδα στην Ευρωπαϊκή Ένωση μετά τη Μεταπολίτευση, οι αντιδράσεις υπήρξαν σφοδρές, τα επιχειρήματα κατά της ένταξης πολλά και σοβαρά, οι φόβοι και οι αμφιβολίες βάσιμες και σημαντικές, το πολιτικό διακύβευμα κρίσιμο. Παρά ταύτα, τα αποτελέσματα δικαίωσαν την επιλογή του.

Ο Ανδρέας Παπανδρέου παρ' ότι ως αντιπολίτευση αντιτέθηκε στην ένταξη, ως κυβέρνηση στήριξε και βελτίωσε σε πολλά σημεία τη θέση της χώρας στην ευρωπαϊκή οικογένεια, εφαρμόζοντας στην πράξη το ότι πολιτική είναι η τέχνη του εφικτού. Ταυτόχρονα έβαλε την Ελλάδα στο κέντρο των περιφερειακών πολιτικών πρωτοβουλιών, αφ' ενός εγκαινιάζοντας τη διαβαλκανική συνεργασία, σε μια εποχή θυμίζω για τους παλιότερους-όπου οι διμερείς σχέσεις μεταξύ των βαλκανικών κρατών χαρακτηρίζονταν από επικίνδυνες εντάσεις, αφ' ετέρου ενδυναμώνοντας τις σχέσεις της χώρας μας με τις αραβικές χώρες και το Κίνημα των Αδεσμεύτων, προκειμένου να διασφαλίσει τη σταθερότητα και την ειρήνη στην ευρύτερη περιοχή της Ανατολικής Μεσογείου. Οι αντιδράσεις σ' όλες αυτές τις κινήσεις και τις πρωτοβουλίες ήταν πολλές και σφοδρές.

Στην παρούσα συγκυρία η Ελλάδα βγαίνει από μια μακροχρόνια οικονομική κρίση, έχοντας κερδίσει με τις θυσίες και την υπομονή των πολιτών της την εκτίμηση και τον σεβασμό των εταίρων της. Η κατάσταση στην ευρύτερη περιοχή είναι εξαιρετικά κρίσιμη, με την Τουρκία ιδιαίτερα μετά το πραξικόπημα να εκτοξεύει απειλές προς κάθε κατεύθυνση, τις χώρες της Μέσης Ανατολής να μαστίζονται από πολιτική αστάθεια και εμφύλιες έριδες, τον ISIS ανεξέλεγκτο να εξαπολύει πολεμικές και τρομοκρατικές επιθέσεις, τα κύματα των προσφύγων και των ανέστιων να αυξάνονται σταθερά και την ακροδεξιά να προελαύνει στις περισσότερες ευρωπαϊκές χώρες, αξιοποιώντας την αδυναμία των ευρωπαϊκών θεσμών να δώσουν ένα νέο όραμα στους πολίτες τους.

Σ' αυτό το ευαίσθητο και ασταθές περιβάλλον, από την πλευρά της Κυβέρνησής μας γίνονται προσπάθειες για αλλαγή των πολιτικών συσχετισμών, σε μια Ευρώπη που μπορεί και πρέπει να αλλάξει και σε μια ευαίσθητη ευρύτερη μεσογειακή γειτονιά με διεύρυνση των συμμαχιών και με σπουδαίες πρωτοβουλίες σε διεθνές επίπεδο.

Χαρακτηριστικά θα αναφέρω, αφ' ενός τη Σύνοδο των χωρών του μεσογειακού Νότου με πρωτοβουλία του Πρωθυπουργού Αλέξη Τσίπρα. Ξεκίνησε από την Αθήνα, συνεχίστηκε στη Λισαβόνα και τη Μαδρίτη, με στόχο να μετατοπιστούν οι ισορροπίες στους συσχετισμούς των ισχυρών της Ευρώπης, και να δημιουργηθούν οι προϋποθέσεις σύγκλισης πάνω σε κοινές θέσεις και σε κοινά προβλήματα των χωρών του Νότου στην κατεύθυνση της κοινωνικής Ευρώπης.

Μία άλλη πρωτοβουλία που έγινε με επικεφαλής τον τότε Υπουργό Εξωτερικών Νίκο Κοτζιά, είναι η Διάσκεψη της Ρόδου - στο νησί μας, τη Ρόδο- για την ασφάλεια και τη σταθερότητα στην ευαίσθητη περιοχή της Ανατολικής Μεσογείου, από τα Βαλκάνια, από τη Μέση Ανατολή, από τα αραβικά κράτη, από τη Βόρεια Αφρική, προκειμένου να οικοδομηθεί η συμβίωση και η συνεργασία υπό συνθήκες ειρήνης και σταθερότητας και να εμπεδωθεί η ευημερία και η δημοκρατία.

Αλήθεια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θυμάται κανείς τη Διάσκεψη της Ρόδου, δύο φορές στη Ρόδο, πόσα μέσα μαζικής ενημέρωσης την ανέφεραν έστω και με μία μικρή αναφορά των δύο γραμμών;

Θέλουμε αναβάθμιση, λοιπόν, του διεθνούς ρόλου της χώρας, με ό,τι σημαίνει αυτό και για την οικονομία αλλά όχι μόνο και αυτή. Η Ελλάδα στη νέα εποχή μπορεί και πρέπει να είναι κόμβος μεταφορών διεθνούς εμπορίου, πρωτοπόρος στην ψηφιακή πολιτική και την ηλεκτρονική διακυβέρνηση, διεθνής τουριστικός προορισμός. Αυτοί είναι οι τομείς που έχουν γίνει μικρά ή μεγαλύτερα βήματα την τελευταία περίοδο, αλλά μπορούν να γίνουν άλματα, ώστε να καλυφθεί το χαμένο έδαφος.

Η Συμφωνία των Πρεσπών, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι πάνω από ιδεολογίες και κόμματα και δεν έχει σχέση με πολιτικές αντιπαραθέσεις, με εθνικές προδοσίες και ξεπουλήματα. Αυτή η διμερής συμφωνία αποτελεί ένα εφαλτήριο, ένα ξεκίνημα για την οικοδόμηση σχέσεων εμπιστοσύνης και συνεργασίας όχι μόνο με τη γειτονική χώρα αλλά και με την ευρύτερη περιοχή των Βαλκανίων.

Ύστερα από είκοσι πέντε περίπου χρόνια χαμένων πολιτικών και διπλωματικών ευκαιριών, δίνεται στις δύο χώρες η ευκαιρία να γίνουν παράδειγμα ειρηνικής συνύπαρξης, οικονομικής ανάπτυξης και διακίνησης πολιτών και αγαθών, ξεπερνώντας βήμα-βήμα όλα αυτά που τις χώριζαν στο παρελθόν. Δεν θα είναι εύκολο, δεν θα γίνει γρήγορα, θα υπάρξουν σίγουρα πισωγυρίσματα, αλλά οι Έλληνες όλοι οι Έλληνες, οι Μακεδόνες, οι Επτανήσιοι, οι Πελοποννήσιοι, οι Κυκλαδίτες ή οι Θράκες είναι ένας λαός, που βλέπει μπροστά και τολμάει, τιμώντας ταυτόχρονα την ιστορία και τις παραδόσεις του.

Οι γείτονές μας επέλεξαν να κάνουν σημαντικά και δύσκολα βήματα, για να μας αποδείξουν ότι θέλουν να συμπορευτούν μαζί μας σε αυτό το δύσκολο μονοπάτι. Απομένει σε εμάς, αξιοποιώντας την ευνοϊκή συγκυρία, να επιδείξουμε πολιτική τόλμη και να αποδείξουμε για άλλη μία φορά ότι οι αρχές και οι ιδέες που μεταλαμπαδεύτηκαν από την Ελλάδα σε όλον τον κόσμο, παραμένουν μέσα μας ζωντανές, φάροι σταθερότητας, ειρήνης και ελπίδας σε έναν κόσμο που τον τελευταίο καιρό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μοιάζει ολοένα πιο σκοτεινός και απειλητικός.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Θα προχωρήσουμε όπως έχω προαναγγείλει με τον κ. Σαλμά και μετά με την Υφυπουργό κ. Νοτοπούλου. Διαβάζω και τα επόμενα πέντε ονόματα, για να ειδοποιηθούν οι Κοινοβουλευτικές Ομάδες, όσοι συνάδελφοι δεν είναι στην Αίθουσα να έρθουν. Είναι ο κ. Καρράς, ο κ. Σαρακιώτης, η κ. Μανωλάκου και ο κ. Δελής. Μετά θα ακολουθήσει η Υφυπουργός κ. Παπακώστα και με την άδειά σας, επειδή η σειρά περίπου όταν ήταν να μιλήσει ο κ. Βαρεμένος συμπίπτει με την ώρα που θα πρέπει να είναι στην Έδρα, θα μου επιτρέψετε να τον παρεμβάλλω, μη χάσει την ομιλία του.

Λοιπόν, ο κ. Σαλμάς έχει τον λόγο.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δυστυχώς, θα θυμηθώ τον ισχυρισμό και το απόφθεγμα του Ανιέλι, ενός καπιταλιστή, πως «ό,τι δεν μπορεί να κάνει δεξιά, υπάρχει ένα κομμάτι της Αριστεράς που προθύμως το κάνει». Δυστυχώς αυτό έχει επιβεβαιωθεί τα τελευταία τέσσερα χρόνια και δυστυχώς επιβεβαιώνεται και σε ένα κρίσιμο θέμα που είναι αμετάκλητο. Αυτή είναι η ιδιαιτερότητα του θέματος που συζητούμε σήμερα.

Συνήθως ό,τι συζητούμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιδέχεται να έχουμε αντίθετες απόψεις. Δεν είναι απαραίτητο να βρίσκουμε συναίνεση, γιατί όλα αυτά αλλάζουν. Αυτό που σήμερα καλούμαστε να αποφασίσουμε, δεν θα αλλάξει ποτέ, θα είναι αμετάκλητο και είναι ένα θέμα, στο οποίο θα έπρεπε να προσπαθήσουμε όλοι να επιτύχουμε τη μέγιστη δυνατή συναίνεση, γιατί κάπου εκεί θα βρίσκαμε την πιο σωστή λύση για τη χώρα μας.

Ας ξεκινήσω, όμως, από κάτι που συμφωνούμε, γιατί το σκοπιανό θέμα δεν θα έπρεπε να είναι ένα θέμα που θα δίχαζε την ελληνική κοινωνία, αλλά θα έπρεπε να είναι ένα θέμα, που θα ένωνε την ελληνική κοινωνία και το ελληνικό πολιτικό προσωπικό. Είναι αναμφίβολα ένα μεγάλο θέμα που επί δεκαετίες απασχολεί όλους τους Έλληνες πολίτες. Ως εκ τούτου δεν έπρεπε η ελληνική Κυβέρνηση, να προσπαθήσει να κάνει με απόλυτη διαφάνεια όλη τη διαπραγμάτευση με απόλυτο διάλογο στο ανώτατο πολιτικό και θεσμικό επίπεδο με τους Αρχηγούς των κομμάτων και να συμμετέχουν όλα τα κόμματα, ώστε να καταλήξουμε με μια συναίνεση;

Αναμφίβολα αυτό δεν έγινε. Η όλη διαδικασία έγινε εν κρυπτώ, με αποτέλεσμα να στερείται σήμερα της συνολικής στήριξης από το πολιτικό σύστημα και αντιθέτως ο ΣΥΡΙΖΑ να είναι το μόνο κόμμα, που θέλει να στηρίξει και να περάσει αυτή τη συμφωνία.

Δεύτερον, θεωρώ ότι υπάρχει θέμα δημοκρατίας στη διαδικα-

σία αυτή, ηθικής τάξεως και νομιμοποίησης της απόφασης, η οποία προδικάζεται και φαντάζομαι ότι όπως ισχυρίζεται η Κυβέρνηση, θα περάσει το βράδυ.

Πότε γίνεται δημοψήφισμα σε μια χώρα; Ο ορισμός του δημοψηφίσματος είναι όταν καλείται το σύνολο του εκλογικού σώματος να τοποθετηθεί σε ένα μείζονος σημασίας εθνικό θέμα. Ακόμη αν δείτε το Wikipedia, θα πει ως παράδειγμα είναι μια αλλαγή του Συντάγματος ή η κύρωση των συνθηκών.

Και αν ο Πρωθυπουργός ζήτησε για το Σύνταγμα δημοψήφισμα, που είναι κάτι που αλλάζει κάθε πέντε ή κάθε οκτώ χρόνια, τότε τίθεται εύλογα το ερώτημα: Γιατί δεν ζήτησε ή δεν διενεργεί δημοψήφισμα, για κάτι το οποίο θα είναι αμετάκλητο σε ό,τι αποφασιστεί; Άρα, λοιπόν, στο αίτημα να έχει άποψη ο ελληνικός λαός για το τι θα συμβεί, η Κυβέρνηση για κάποιον λόγο που δεν μπορώ να την προσδιορίσω –υποθέτω, αλλά δεν μπορώ να το πω με βεβαιότητα- αρνείται να δώσει τη δυνατότητα στον ελληνικό λαό να αποφανθεί.

Και προσέξτε ποιο είναι το πρόβλημα τώρα. Το πρόβλημα είναι ότι το μόνο κόμμα που στηρίζει τη συμφωνία ουσιαστικά είναι ο ΣΥΡΙΖΑ, που είχε πάρει στις εκλογές 35%. Δεν μπορούμε να αθροίσουμε άλλο κόμμα, ίσως το μισό Ποτάμι το οποίο είναι άλλο 1,5%. Άρα είμαστε στο 37%. Οι αποφάσεις για αυτά τα θέματα παίρνονται από τα κόμματα, δεν παίρνονται από τους ανεξάρτητους Βουλευτές, που ο καθένας αν κατέβει μόνος του, δεν θα πάρει πάνω από εκατόν πενήντα ψήφους. Τα κόμματα σήμερα, λοιπόν, μαζεύουν 37%.

Πρόσεξε τι θα γίνει τώρα. Κινδυνεύουμε οι μειοψηφίες να καθορίσουν το μέλλον της περιοχής. Στα Σκόπια το 30% είπε ότι «εμείς θέλουμε την συμφωνία», και στην Ελλάδα από όλες τις δημοσκοπήσεις το 30% λέει ότι θέλει. Άρα, λοιπόν, κινδυνεύουμε το 30%, να διαμορφώσει το μέλλον. Δεν σας λέω ευφυολογήματα. Σας λέω κοινή λογική.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Άρα, λοιπόν, έρχομαι στο τρίτο: Γιατί τόση βιασύνη; Άκουσα προηγούμενους συνάδελφους του ΣΥΡΙΖΑ να λένε: «Τόσα χρόνια έχουμε αυτό το πρόβλημα που μας βασανίζει». Ποιον βασάνιζε αυτό το πρόβλημα; Βασάνιζε κανέναν Έλληνα πολίτη;

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Ακούστε, γιατί διακόπτετε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Μην κάνετε διάλογο. Τώρα πρόκειται να πείσετε τον κ. Σαλμά με το να του μιλάτε; Όχι! Θα λέει την άποψή του και εκείνος τα ίδια.

Συνεχίστε, κύριε Σαλμά. Για τις διακοπές έχετε ένα λεπτό.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ: Ποιος είχε το πρόβλημα;

Έχω δίπλα μου μια χώρα δύο εκατομμυρίων πολιτών, πεντακόσιες χιλιάδες είναι Αλβανοί, ένα εκατομμύριο είναι Σλαβομακεδόνες και οι υπόλοιποι πεντακόσιες χιλιάδες είναι Ρομά τουρκικής προελεύσεως και σερβικής προελεύσεως.

Αυτό το μικρό κρατίδιο κινδύνευε να το καταλάβει η Αλβανία, άκουσα ένα επιχείρημα. Ήταν παράγων αστάθειας. Ποιος έχει πρόβλημα; Το κρατίδιο που κινδυνεύει να διαλυθεί ή η μεγάλη χώρα δίπλα που είναι μέλος στην Ευρωπαϊκή Ένωση είναι μέλος στο ΝΑΤΟ; Ποιος έχει πρόβλημα για να έρθει στη διαπραγμάτευση αδύναμος; Αλλά ποια διαπραγμάτευση; Με τον κ. Φίλη που λέει: «δικαιούστε να λέγεστε Μακεδονία», δεν μπορείς να κάνεις διαπραγμάτευση. Άρα το μικρό κρατίδιο που κινδυνεύει με αστάθεια, που κινδυνεύει με παρεμβάσεις από τη Ρωσία, που κινδυνεύει με διάλυση, έρχεται η σημερινή Κυβέρνηση να το σώσει εις βάρος ποίων; Ξέρω κι εγώ να φωνάζω.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΡΚΑΣ: Κράτος είναι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Μπάρκα, μου ήρθατε ορεξάτος.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ: Εις βάρος των ελληνικών συμφερόντων. Γιατί τι κέρδισε η χώρα;

Ρώτησα μια Βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ σε ένα τηλεοπτικό σταθμό την Κυριακή, τι κέρδισε η χώρα απ' αυτό. Και μου απάντησε ότι η ανάπτυξή τους θα είναι πιο γρήγορη, οι σιδηρόδρομοι, οι επιχειρήσεις κ.λπ.. Μου απάντησε με οικονομικούς όρους. Αλλά δεν άκουσα κι από κανέναν σας να μου πει, τι κέρδισε η χώρα.

Δηλαδή ήταν καλή η διαπραγμάτευση; Ποια θα ήταν η χειρότερη διαπραγμάτευση;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Και κλείστε μ' αυτό, κύριε Σαλμά.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ: Με το ένα λεπτό που μου στέρησαν...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ήδη έχετε φάει το μισό. Κλείστε.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ: Γιατί είναι καλή η συμφωνία; Ποια θα ήταν χειρότερη συμφωνία; Δεν μπορώ να φανταστώ μια χειρότερη συμφωνία, απ' αυτή την οποία πετύχαμε.

Δεν θέλω να στερώ τον χρόνο από τους συναδέλφους. Επομένως θεωρώ ότι έχω μπροστά μου μια κακή συμφωνία, που επισπεύδοντες είναι παράγοντες και χώρες του εξωτερικού. Κανένας λόγος δεν υπήρχε γι' αυτή την Κυβέρνηση, να προχωρήσει τόσο βιαστικά σε μια απόφαση αντίθετη από το θέλω του ελληνικού λαού, που τελικά είναι και ο κυρίαρχος να έχει τον τελικό λόγο σε τόσο μεγάλα θέματα που τον αφορούν και είναι αμετάκλητα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Θέλω να υπενθυμίσω στους συναδέλφους ότι η νέα μικροφωνική εγκατάσταση, όπως ξέρετε, είναι υπερευαίσθητη. Όταν φωνάζουμε δυνατά, δεν ακουγόμαστε καλύτερα. Γίνεται αντήχηση και στην Αίθουσα αλλά και στην τηλεόραση. Θέλει πιο μακριά από το μικρόφωνο και πιο ήπια. Δεν ακουγόμαστε καλύτερα. Να το έχετε υπ' όψιν σας.

Τον λόγο έχει η Υφυπουργός κ. Νοτοπούλου.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΝΟΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, επικηρύξεις Βουλευτών, αυγοπόλεμοι, τάγματα εφόδου στο Κοινοβούλιο και φτάσαμε χθες σε εμπρησμό στο σπίτι της Θεοδώρας Τζάκρη. Η Αριστερά και τα στελέχη της είμαστε συνηθισμένοι σε ακροδεξιούς τραμπουκισμούς. Δεν τα φοβόμαστε. Εσάς όμως δεν σας προβληματίζει ο συγχρωτισμός σας σε συγκεντρώσεις με τη Χρυσή Αυγή; Νομιμοποιήσατε την παρουσία τους δίπλα σε κόμματα του δημοκρατικού τόξου. Σήμερα οφείλουμε να απομονώσουμε και να καταδικάσουμε κάθε πράξη και φωνή φασιστική. Έχουμε καθήκον να υπερασπιστούμε τη δημοκρατία.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, άκουσα προ δύο ημερών τον Πρόεδρο της Νέας Δημοκρατίας στη Θεσσαλονίκη, την οποία θυμήθηκε για άλλους λόγους, οι οποίοι σχετίζονται με τις δημοτικές εκλογές, πως οι Βουλευτές στη σημερινή ψηφοφορία θα βρεθούν αντιμέτωποι με τη συνείδησή τους και θα είναι υπόλογοι στην ιστορία. Αυτό ακριβώς ζητάμε κι εμείς από όλους. Ο κάθε Βουλευτής και η κάθε μία να επιλέξει τον δύσκολο δρόμο. Τον δρόμο της ευθύνης και του μέλλοντος. Να μην επιλέξει την εύκολο δρόμο του λαϊκισμού, τον δρόμο που όλοι ξέρουμε κι ας μην κρυβόμαστε πίσω από το δάχτυλό μας. Ουκ ολίγα στελέχη από την ηγετική ομάδα της Νέας Δημοκρατίας τον αναγνωρίζουν ως σωστό.

Θέλετε να θυμηθούμε, κύριοι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας, τη στάση του κόμματός σας στις αρχές του 2018, απέναντι στις διαπραγματεύσεις που οδήγησαν στη Συμφωνία των Πρεσπών; Τι μεσολάβησε άραγε κι άλλαξε η ρότα της Νέας Δημοκρατίας; Έπαιξε άραγε τον ρόλο της η στάση του Περιφερειάρχη Κεντρικής Μακεδονίας, που εμφανίζεται σήμερα ως νεομακεδονομάχος με λαϊκίστικα, ανιστόρητα και απαράδεκτα συνθήματα; Αλλάξατε θέση από την εθνική γραμμή που ο πρώην Πρωθυπουργός και πρώην Πρόεδρος του δικού σας κόμματος, Κώστας Καραμανλής, χάραξε για ονομασία με γεωγραφικό προσδιορισμό, erga omnes, για καθαρά εσωτερικούς και ψηφοθηρικούς λόγους.

Άγεστε από τον νεομακεδονισμό του κ. Τζιτζικώστα και φέρεστε από την ακροδεξιά σας πτέρυγα. Κάνατε την ανάγκη σας φιλότιμο. Είπαμε άλλωστε ότι ο δρόμος του λαϊκισμού είναι πολύ εύκολος. Το ψέμα έχει γίνει ο δεύτερος εαυτός σας. Ο δρόμος της αλήθειας δεν φέρνει πάντοτε εύκολες ψήφους. Για μικροπολιτικούς λόγους φτάσατε να διακυβεύετε το εθνικό συμφέρον τόσο αναφορικά με τη Συμφωνία των Πρεσπών όσο και με την έξοδο της χώρας από τα μνημόνια. Ας μην ξεχνάμε ότι το τοπίο, το περιβάλλον, τις συνθήκες στις οποίες αναζητήθηκε η λύση του θέματος της ονομασίας, εσείς το διαμορφώσατε. Όπως

εσείς φέρατε την κρίση στη χώρα και τώρα κουνάτε το δάχτυλο σε εμάς που δίνουμε λύσεις ρεαλιστικές.

Προσπαθήσατε να προκαλέσετε πολιτικό αποπροσανατολισμό. Αυτό είναι ένα φτηνό επικοινωνιακό σχέδιο. Είναι πολιτικά επικίνδυνο και είναι και άρρωστο, ενώ ξέρετε πάρα πολύ καλά, αν και επιμένετε να επενδύετε σε παραπληροφόρηση, πως η συμφωνία όχι μόνο δεν παραβιάζει τις εθνικές γραμμές, αλλά λαμβάνει μέριμνα για όλες τις ελληνικές ευαισθησίες με κορωνίδα αυτή της αρχαίας ελληνικής ιστορίας.

Εγώ, λοιπόν, σήμερα επιλέγω να τοποθετηθώ για το πραγματικό ζήτημα. Το πραγματικό ζήτημα που είναι η επόμενη μέρα, η δυναμική που αναπτύσσεται και οι προοπτικές που ανοίγονται μπροστά μας. Οι διμερείς οικονομικές σχέσεις των δύο χωρών αναπτύσσονται σταθερά. Η Ελλάδα το 2017 ήταν ο τρίτος μεγαλύτερος εμπορικός εταίρος της βόρειας γειτονικής χώρας, ενώ το διμερές εμπόριο παρουσίασε αύξηση της τάξης του 22%. Δηλαδή από τα 726 εκατομμύρια ευρώ τα 546 εκατομμύρια ευρώ αφορούσαν εξαγωγές ελληνικών προϊόντων και μόλις τα 180 εκατομμύρια αφορούσαν εισαγωγές από τη γειτονική χώρα. Βλέπετε είναι μία από τις εξαιρετικά σπάνιες περιπτώσεις, που το εμπορικό ισοζύγιο είναι πλεονασματικό για τη χώρα μας.

Επιπροσθέτως η Ελλάδα συνιστά ήδη τον νούμερο ένα τουριστικό προορισμό. Πάνω από ένα εκατομμύριο διελεύσεις γειτόνων μας είχαμε πέρυσι που προτιμούν τις ακτές της Μακεδονίας, την Πιερία και τη Χαλκιδική.

Με δεδομένο, λοιπόν, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, πως οι δομές της οικονομίας των δυο χωρών είναι διαφορετικές, προσφέρονται εξαιρετικές δυνατότητες συνεργειών.

Επιπρόσθετα η επικύρωση της Συμφωνίας των Πρεσπών θα επιτρέψει την έγκριση χρηματοδότησης από ευρωπαϊκούς χρηματοδοτικούς μηχανισμούς για την κατασκευή μιας σειράς από σημαντικά διακρατικά έργα, τα οποία, σε συνδυασμό με όσα έχουν ήδη σχεδιαστεί και υλοποιούνται, καθιστούν τη βόρεια Ελλάδα πολύ σημαντικό διαμετακομιστικό κόμβο.

Για να επιτευχθούν όμως αυτά, χρειάζεται αγαστή συνεργασία μεταξύ των ενδιαφερομένων κρατών, βασισμένη σε ειλικρινείς σχέσεις, σε γερά θεμέλια. Δεν χτίζονται ούτε επιπόλαια ούτε τυχοδιωκτικά. Χτίζονται μέσα από εξαιρετικά επίπονες προσπάθειες. Αυτός, λοιπόν, είναι ο βασικός πυλώνας επανατοποθέτησης της χώρας και της βόρειας Ελλάδας συγκεκριμένα στο διεθνές γίγνεσθαι. Με καταλύτη την ιστορική Συμφωνία των Πρεσπών η Μακεδονία στρέφει το βλέμμα από την ενδοχώρα προς τα Βαλκάνια και κατ' επέκταση προς την Ευρώπη.

Το ΥΜΑΘ αυτή τη στιγμή προϊσταται της προσπάθειας επιχειρηματικής συνεργασίας. Ακριβώς το ΥΜΑΘ, το απαξιωμένο, που όλο για αναβάθμιση λέγατε και μόνο απαξίωση του επιφυλάσσατε. Εμείς, λοιπόν, από τότε που έχουμε αναλάβει, τρέξαμε τον επενδυτικό νόμο και δόθηκαν πληρωμές επενδυτικών σχεδίων της τάξης των 16,5 εκατομμυρίων. Έτσι η βόρεια Ελλάδα γίνεται επενδυτικός προορισμός. Με όχημα την Αλεξάνδρεια ζώνη καινοτομίας προχωρούμε στη σύσταση ενός τεχνολογικού πάρκου. Ιδρύουμε ταυτόχρονα έναν ευρωπαϊκό όμιλο εδαφικής συνεργασίας, που θα αρχίσει τη λειτουργία του το πρώτο εξάμηνο του 2019 με έδρα τη Θεσσαλονίκη και φορέα υλοποίησης το ΥΜΑΘ. Τον Μάρτιο υλοποιούμε ένα φόρουμ διαβαλκανικό για τις υποδομές και την επιχειρηματικότητα.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας, το ΥΜΑΘ είχε καταντήσει να είναι το πολιτικό σας μαγαζί. Μοίραζε καμμιά χρηματοδότηση δεξιά και αριστερά χωρίς συγκεκριμένη στόχευση, αρκεί που συντηρούσε το αφήγημα της βόρειας Ελλάδας εν κινδύνω. Σήμερα, όμως, το ΥΜΑΘ ασκεί ενεργητική αναπτυξιακή πολιτική στα Βαλκάνια. Κι αυτό είναι μια νέα πολύ σημαντική αρμοδιότητα.

Το ερώτημα, λοιπόν, απέναντι σε κάθε πρόκληση που αντιμετωπίζουμε, είναι αν επιλέγουμε να λειτουργήσουμε παρασιτικά ή αν λειτουργούμε σαν κινητήριες δυνάμεις της προόδου. Σήμερα κάνουμε το μεγάλο άλμα σε μια νέα εποχή, με όρους κοινωνικής συνοχής, ανοιχτής αντίληψης και προοπτικής. Χρειάζεται συστηματική προσπάθεια και στρατηγική θεώρηση. Σας καλούμε να υπερβείτε τις μικροπολιτικές σας σκοπιμότητες, έστω και την τελευταία στιγμή, τον πολιτικό σας συντηρητισμό που φτάνει στα όρια του σκοταδισμού.

Στη Μακεδονία, στη Θεσσαλονίκη είμαστε αποφασισμένοι να αδράξουμε τη δυνατότητα. Τολμάμε να ονειρευτούμε, τολμάμε να σχεδιάσουμε ξανά, να εργαστούμε για το δίκαιο, γιατί αυτό μας αξίζει. Υπερασπιζόμαστε τη δημοκρατία.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ευχαριστώ κι εγώ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, σαράντα πέντε μαθήτριες και μαθητές και τρεις συνοδοί εκπαιδευτικοί από το 3ο Γυμνάσιο Υμηττού.

Καλώς ήρθατε στη Βουλή.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Βλέπω ότι έχει έρθει ο κ. Βενιζέλος. Είχε ζητήσει να μιλήσει. Να ξέρετε ότι θα τον παρεμβάλω. Μετά είστε εσείς κ. Βαρεμένε, πριν τον κ. Σαρακιώτη.

Κύριε Καρρά, έχετε τον λόγο. Πειθαρχημένος, όπως πάντα, παρακαλώ στον χρόνο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ - ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΡΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, ελπίζω ότι δεν τον έχω υπερβεί πολλές φορές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Γι' αυτό το είπα, κύριε Καρρά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ - ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΡΡΑΣ: Ευχαριστώ.

Κύριε Πρόεδρε, κύριοι Υπουργοί, προ εξαμήνου όταν ετίθετο θέμα ψήφου εμπιστοσύνης προς την Κυβέρνηση, επειδή είχε υποβληθεί η σχετική αίτηση δυσπιστίας της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και είχε περιστραφεί η συζήτηση περί τη Συμφωνία των Πρεσπών, η οποία επρόκειτο να υπογραφεί την επόμενη ημέρα, είχα χαρακτηρίσει τη συμφωνία αυτή «ταξίδι χωρίς επιστροφή», εννοώντας τούτο: Ότι άπαξ και υπογραφεί, από εκεί και πέρα δεν μπορεί να ελεγχθεί η εφαρμογή της. Παίρνει τον δρόμο της και ενδεχόμενα προβλήματα, τα οποία θα δημιουργηθούν εκ της υπογραφής, θα είναι μόνιμα και πάγια για την ελληνική πραγματικότητα.

Είχαμε τότε εντοπίσει τα προβλήματα, όπως και όλοι, όχι μόνο της ονομασίας, της μακεδονικής ταυτότητος. Διότι με το πότε είναι εθνότητα, πότε είναι εθνικότητα, πότε είναι ιθαγένεια, πότε είναι υπηκοότητα, καταλαβαίνουμε ότι δημιουργείται μια σύγχυση ως προς τον όρο αυτό, του οποίου η εφαρμογή θα επικρατήσει, η πλέον εξυπηρετική, η πλέον συμφέρουσα για τους γείτονες και θα μείνουν ως μακεδονική ταυτότητα. Αντίστοιχα είχαν τεθεί και τα θέματα της γλώσσας, η οποία γλώσσα αναφέρεται ως μακεδονική. Μπορεί σε όρους και ορισμούς που δίνουν οι διεθνείς συμφωνίες να δίνονται επεξηγήσεις, αλλά οι λαοί δεν διαβάζουν τις συμφωνίες. Οι λαοί μένουν στους όρους που χρησιμοποιούνται. Με την έννοια, λοιπόν, αυτή, επειδή είχα κι εγώ την άποψη, όπως και όλοι στην Κοινοβουλευτική Ομάδα, ότι η συμφωνία αυτή δεν είναι καλή, καταλήξαμε στο ότι δεν πρέπει να ψηφιστεί.

Μιλώντας, λοιπόν, σήμερα στην Ολομέλεια, θέλω να αιτιολογήσω ειδικότερα τους λόγους, για τους οποίους την θεωρώ ταξίδι χωρίς επιστροφή, καθώς και τους λόγους για τους οποίους θα είναι ταξίδι χωρίς επιστροφή.

Διαβάζοντας, λοιπόν, το κείμενο –ψήγματα παίρνω, κύριε Πρόεδρε- μιλάει για οριστικότητα της συμφωνίας, μιλάει ότι είναι τελική η συμφωνία –δεν αναφέρομαι τώρα για την οικονομία του χρόνου στα άρθρα, στα οποία αναφέρονται τα σημεία αυτά- μιλάει ότι αν υπάρξει ζήτημα, η επίλυση διαφορών θα γίνεται συμβιβαστικά. Και εδώ θέλω να θυμίσω κάτι. Ότι όταν πρόκειται για διεθνείς συμφωνίες, δεν έχουν εξαναγκασμό τελικά. Αν θελήσει κάποιο μέρος να την παραβιάσει, δεν υπάρχει εξαναγκασμός σε συμμόρφωση μόνο πόλεμος. Δεν υπάρχει στο Διεθνές Δικαστήριο αρμοδιότητα εξαναγκασμού κατά κράτους. Θα είναι θεωρητική και διδακτική ενδεχόμενα η απόφαση. Δεν θα είναι εξαναγκαστή. Συνεπώς παραμένουν τα ζητήματα αυτά, τα οποία θίξαμε.

Επιπλέον, θέλω να πω και τούτο. Συμπληρώνεται η συμφωνία αυτή και με κάποιους όρους, που κατά την άποψή μας θα έπρεπε

να έχουν επιλυθεί ήδη. Έχει δοθεί ήδη το παράδειγμα του περίκλειστου κράτους. Πράγματι η γειτονική χώρα είναι περίκλειστη δεν έχει πρόσβαση στη θάλασσα. Επομένως κάποιος πρέπει να της δώσει δικαιώματα αλιείας. Κάποιος πρέπει να της δώσει δικαιώματα εκμετάλλευσης στον θαλάσσιο χώρο. Ποιος θα είναι αυτός; Εκείνος με τον οποίο κατά το Διεθνές Δίκαιο, κατά το Δίκαιο της Θάλασσας, έχει συμφωνία. Από όσο ξέρουμε, μόνο με την Ελλάδα υπογράφηκε συμφωνία αυτή τη στιγμή με το άρθρο 13. Συνεπώς τίθεται ερώτημα. Γιατί προηγουμένως δεν κρατηθεί ως μια επιφύλαξη στο σημείο αυτό από ελληνικής πλευράς, ούτως ώστε να πούμε ότι πρόκειται για υποπεριοχή, αφού δεν υπάρχει αντίστοιχη συμφωνία με τη Βουλγαρία, όπως δεν υπάρχει και αντίστοιχη συμφωνία με τα Δυτικά Βαλκάνια από την πλευρά της θάλασσας; Θα κληθούμε εμείς να δώσουμε το πλεόνασμα του θαλάσσιου πλούτου στη γειτονική χώρα. Βεβαίως από τυπικής πλευράς δεν μπορώ εγώ, προσωπικά, να αμφισβητήσω το δικαίωμα διέλευσης, το οποίο θα έχουν για την πρόσβαση στη θάλασσα, αλλά είναι ένα ανεξάρτητο ζήτημα.

Πιστεύουμε, υποστηρίζω ότι αυτά τα ζητήματα θα έπρεπε να έχουν προηγηθεί της υπογραφής της συμφωνίας, έστω σε εφαρμογή της μεταβατικής συμφωνίας της ενδιάμεσης για να είχαμε σήμερα τελεσφόρο συμφωνία. Δεν έχουμε στο σημείο αυτό. Και πρέπει να συμπληρώσω και κάτι άλλο. Μια συμφωνία διεθνής συνήθως έχει το δικαίωμα επιφύλαξης. Σε ορισμένα άρθρα τίθενται οι λεγόμενοι αστερίσκοι. Επιπλέον μια διεθνής συμφωνία πολλές φορές δίνει το δικαίωμα εξόδου ή καταγγελίας στο ένα μέρος, διότι προϋποθέτει –ειδικά η σημερινή συμφωνία- ότι από την άλλη πλευρά θα εκπληρωθεί μια σειρά όρων, οι οποίοι, τουλάχιστον, όσο είμαι στην Αίθουσα και παρακολουθώ τη συζήτηση αλλά και από την ειδησεογραφία, δεν φαίνεται να έχουν εκπληρωθεί επακριβώς με τα συμφωνηθέντα αρχικώς. Φαίνεται, λοιπόν, ότι η άλλη πλευρά προσπαθεί να διατηρήσει διεξόδους διαφυγής από ενδεχόμενες δεσμεύσεις. Αυτό, όμως, δεν είναι καλό. Και γιατί δεν είναι καλό; Διότι μια διεθνής συμφωνία που δεν δίνει το δικαίωμα καταγγελίας στο ένα κράτος, αν παραβιαστεί μια διεθνής συμφωνία που δεν έχουμε επιφυλαχθεί το δικαίωμα εξόδου, σε τι μένουμε; Στις διατάξεις περί του δικαίου των συνθηκών. Όμως εδώ δεν αρκούν αυτές. Έπρεπε, υπήρχε εντονότερη η ανάγκη η Ελλάδα, να διατηρήσει τα δικαιώματά της.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΡΕΜΑΣΤΙΝΟΣ**)

Με τις σκέψεις αυτές, κύριε Πρόεδρε, επειδή βλέπω ότι εγγίζει και το εξάλεπτο του περιορισμένου χρόνου, θέλω να πω τούτο. Σχολίασα τη συμφωνία από πλευράς των επιφυλάξεων για την εθνότητα, κυρίως, για τη γλώσσα, για το εύρος που δίνει προς την άλλη πλευρά και για τον περιορισμό των δικαιωμάτων της Ελλάδος. Δεν θα μιλήσω για περιορισμό κυριαρχικών δικαιωμάτων αυτή τη στιγμή. Είναι κάτι το οποίο θα τεθεί ενδεχόμενα στο παρελθόν. Όμως προκύπτει κάτι άλλο. Ότι η δεσμευτικότητα είναι μονομερής. Είναι για εμάς και όχι για τους γείτονες.

Με τη σκέψη αυτή δηλώνω και εγώ, κύριε Πρόεδρε, ότι δεν πρόκειται να υπερψηφίσω αυτή τη συμφωνία, όπως και η Κοινοβουλευτική Ομάδα του Κινήματος Αλλαγής.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Τον λόγο έχει τώρα ο Πρόεδρος, κ. Ευάγγελος Βενιζέλος, για δώδεκα λεπτά, σύμφωνα με τον Κανονισμό.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, τα Πρακτικά της σημερινής συνεδρίασης της Βουλής των Ελλήνων είναι κρίσιμο τμήμα της κοινοβουλευτικής και διπλωματικής ιστορίας της χώρας. Θα μιλήσω, λοιπόν, έχοντας πλήρη επίγνωση αυτού του γεγονότος.

Η χώρα μας είχε διαμορφώσει, μέσα από μια σταδιακή επεξεργασία των θέσεων της εξωτερικής μας πολιτικής, μια ενιαία εθνική γραμμή για το ζήτημα των Σκοπίων, που συνίστατο στην αποδοχή ως θεμιτής λύσης της σύνθετης ονομασίας με γεωγραφικό προσδιορισμό για κάθε χρήση έναντι πάντων. Για κάθε χρήση σημαίνει εσωτερική και εξωτερική, διμερή και πολυμερή, χωρίς καμμία εξαίρεση. Και το «έναντι πάντων» είναι το περιβόητο «erga omnes», όπως το εννοούμε στην προκειμένη περίπτωση.

Η θέση αυτή είχε διαμορφωθεί από τον Απρίλιο του 1993, όταν επί κυβερνήσεως Κωνσταντίνου Μητσοτάκη, η γειτονική χώρα εντάχθηκε με την προσωρινή σύνθετη ονομασία της στον ΟΗΕ μέχρι περίπου το Βουκουρέστι το 2008 επί κυβερνήσεως Κώστα Καραμανλή με ενδιάμεσο κρίσιμο σταθμό το εμπάργκο και την ενδιάμεση συμφωνία του 1995 επί κυβερνήσεως Ανδρέα Παπανδρέου. Αυτό ήταν ένα εξαιρετικά καλό σημείο εκκίνησης για την παρούσα Κυβέρνηση, προκειμένου να επιτευχθεί μια λύση ευρύτατης αποδοχής και συναίνεσης, όταν θα υπήρχε το momentum. Το momentum υπήρξε για πρώτη φορά μετά από δεκαετίες. Υπήρξε με την ήττα του κ. Γκρουέφσκι και των αντιλήψεών του με τον σχηματισμό της κυβέρνησης Ζάεφ, με την εντυπωσιακή ενίσχυση του ρόλου και της επιρροής της αλβανικής κοινότητας και των δύο κομμάτων της, κυρίως του μεγαλύτερου, αλλά και του μικρότερου και νεότερου. Η συγκυρία αυτή διαμορφώθηκε από τα προβλήματα που προκάλεσε η ένταξη του Μαυροβουνίου στο ΝΑΤΟ, προβλήματα εσωτερικά αλλά κυρίως προβλήματα συνιστάμενα στην έντονη δημόσια κατηγορηματική αντίδραση της Ρωσικής Ομοσπονδίας ως προς την ένταξη του Μαυροβουνίου και άλλων χωρών των Δυτικών Βαλκανίων στο ΝΑΤΟ, που δεν είναι μέλη. Άρα αναφερόμαστε, κυρίως, στη γειτονική μας χώρα και τη Σερβία, με δεδομένο ότι η Σερβία δεν επιθυμεί την ένταξή της στο ΝΑΤΟ.

Αυτό είναι το μέτρο του διαρκούς αλλά εντονότατου ενδιαφέροντος Ευρωπαϊκής Ένωσης και κυρίως Ηνωμένων Πολιτειών για την πλήρη ένταξη της γειτονικής μας χώρας στις ευρωπαϊκές και ατλαντικές δομές.

Αυτό το ενδιαφέρον οξύνθηκε και εντάθηκε -λογικά- μετά και την αντίδραση της Ρωσίας που την είδαμε να επαναλαμβάνεται πολύ πρόσφατα. Άρα η Ελλάδα κρατούσε -και μέχρι σήμερα εξακολουθεί να κρατά- ένα από τα πολύ σημαντικά κλειδιά της ένταξης της γειτονικής μας χώρας στο ΝΑΤΟ και την Ευρωπαϊκή Ένωση. Αυτό ήταν ένα εξαιρετικό μομέντουμ για τη χώρα μας.

Επιπλέον έχουμε μια πολύ ενδιαφέρουσα καμπύλη στις σχέσεις Πρίστινας - Βελιγραδίου με το περιβόητο ζήτημα της ανταλλαγής πληθυσμών και εδαφών και Πρίστινας - Τιράνων όπου έχουμε de facto ομοσπονδοποίηση και de facto κατάργηση των συνόρων.

Την εθνική, όμως, συναίνεση που ήταν απολύτως εφικτή και απολύτως αναγκαία, δυστυχώς δεν τη θέλησε και δεν την επεδίωξε ποτέ η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ.

Και λέω σήμερα πάλι η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ, παρά την αποχώρηση του κ. Καμμένου, γιατί ο κ. Καμμένος και οι ΑΝΕΛ κράτησαν το στυλό με το οποίο υπογράφηκε η συμφωνία αυτή, που σε πολλά σημεία δεσμεύει τη χώρα από μόνης της υπογραφής της, γιατί εμπεριέχει και μια λανθάνουσα, νέα ενδιάμεση συμφωνία που ίσχυσε από της υπογραφής.

Ο στόχος της Κυβέρνησης δεν ήταν, δυστυχώς, η διαχείριση ενός εθνικού θέματος υπεράνω κομματικών αντιθέσεων και σκοπιμοτήτων αλλά η μετατροπή ενός εθνικού θέματος σε μοχλό εσωτερικών πολιτικών εξελίξεων. Ήξερε πάρα πολύ καλά -και ξέρει- ο κ. Τσίπρας και η Κυβέρνησή του, ότι το ζήτημα του ονόματος είναι ζήτημα ταυτοτικό, δηλαδή ένα ζήτημα που κινείται σε ένα πεδίο εξαιρετικά ευαίσθητο για κάθε κοινωνία και ιδίως για μια τραυματισμένη και κουρασμένη κοινωνία λόγω της οικονομικής κρίσης.

Το ήξερε πολύ καλά -και το ξέρει- ο κ. Τσίπρας και η Κυβέρνησή του, γιατί σε αυτή την ταυτοτική ευαισθησία οικοδόμησε την απλουστευτική, δημαγωγική και εθνικολαϊκιστική πολιτική του από το 2010 και μετά. Έτσι έφτασε στην εξουσία και οδήγησε τη χώρα στη δευτερογενή οικονομική κρίση από το 2015 έως τώρα. Και Κύριος οίδε τι θα συμβεί στο πεδίο της οικονομίας μέχρι τις εκλογές.

Ήθελε, λοιπόν, να χρησιμοποιήσει εξαρχής το ζήτημα του ονόματος ως εργαλείο για τη μετατόπισή του από την «αδελφική» συνεργασία με τον κ. Καμμένο, που έγινε, δήθεν σε αντιμνημονιακή βάση, στο πεδίο της δήθεν νέας κεντροαριστεράς. Ποιας κεντροαριστεράς και μάλιστα νέας; Της βασισμένης στην ενδοκυβερνητική αποστασία τεσσάρων Βουλευτών των ΑΝΕΛ και

στην κ. Παπακώστα. Αυτά είναι τα κοινοβουλευτικά θεμέλια της νέας κεντροαριστεράς του κ. Τσίπρα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης)

Δεν τον ενδιέφερε και δεν τον ενδιαφέρει η ταυτότητα της Μακεδονίας, αλλά η ψευδής ταυτότητα της δήθεν νέας κεντροαριστεράς. Ποιας; Υπό την ηγεμονία του ΣΥΡΙΖΑ με πρόθυμες ουρές, πρόθυμους συνοδοιπόρους της ύστερης παρακμιακής φάσης της κυβερνητικής του θητείας.

Έχουμε, λοιπόν, ενώπιόν μας την πραγματική στάθμιση των εθνικών συμφερόντων. Έχουμε μια εξωτερική πολιτική, που ασκείται με όρους μικροκομματικής σκοπιμότητας από τη μια μεριά, χωρίς να προστατεύονται προστατεύσιμα συμφέροντα της χώρας, και από την άλλη έχουμε μείζονα ζητήματα εθνικού συμφέροντος, την προστασία της δημοκρατίας, του κράτους δικαίου, της ανεξαρτησίας της δικαιοσύνης, έχουμε το πρόβλημα του ευτελισμού της κοινοβουλευτικής και δημοκρατικής τάξης.

Η στάθμιση είναι καθαρή, σαφής και επιβεβλημένη. Πρέπει να προστατεύσουμε τη λειτουργία των θεσμών, τη δημοκρατική και κοινοβουλευτική και δικαιοκρατική υπόσταση της Ελληνικής Δημοκρατίας.

Η δική μας στάση -και η δική μου προσωπικά- ενίσχυσε εξαρχής εδώ και μήνες τη διαπραγματευτική θέση της χώρας. Τα έχουμε πει σε εκδηλώσεις και, κυρίως, σε δημόσια εκδήλωση του Υπουργείου Εξωτερικών από κοινού με τον κ. Κοτζιά στην παρουσίαση του βιβλίου του Νίκου Μέρτζου.

Όμως θυμάστε τι είπα από το Βήμα αυτό, όταν ήρθε στη δημοσιότητα το απίθανο της Μακεδονίας του Ίλιντεν, που ήταν η επιτομή του αλυτρωτισμού. Και θυμάστε ότι την Αναθεώρηση του Συντάγματος όχι ως υποκατάσταση της ισχύος του Διεθνούς Δικαίου αλλά ως απόδειξη συμμόρφωσης των γειτόνων στο Διεθνές Δίκαιο, την επέβαλε, επίσης, η Αντιπολίτευση με νηφάλιες και δημιουργικές φωνές της, γιατί αυτό είχε γίνει και το 1995. Η ενδιάμεση συμφωνία οδήγησε σε σειρά αναθεωρήσεων του συντάγματος της γειτονικής μας χώρας.

Εξακολουθεί το βασικό ζήτημα να είναι η ισχύς του Διεθνούς Δικαίου. Και επειδή, πράγματι, από τη ρηματική διακοίνωση προκύπτουν ασάφειες, αμφιβολίες, υπαναχωρήσεις, μη σεβασμός όλων των προϋποθέσεων σχετικά με την αναθεώρηση του συντάγματος, και επειδή βλέπω να συγκεντρώνεται πλειοψηφία για την κύρωση της συνθήκης, λέω -για να το ξέρουν οι επόμενες κυβερνήσεις και για να είναι καταγεγραμμένο στα Πρακτικά της Βουλής- ότι δεν μπορεί η γειτονική μας χώρα να επικαλεστεί εσωτερικές διατάξεις της, όπως λέει η Συνθήκη της Βιέννης σχετικά -αυτό είναι ρητή διάταξη του άρθρου 27 της Σύμβασης της Βιέννης για το δίκαιο των συνθηκών- δεν μπορεί να επικαλεστεί ούτε το εθνικό της σύνταγμα, προκειμένου να απομακρυνθεί από υποχρεώσεις που απορρέουν ρητά από το Διεθνές Δίκαιο.

Αυτό, όμως, θα μπορούσε να μη μας το αφήσει κανείς ως ένα ανοικτό πρόβλημα, ως μια πληγή στο εθνικό Σώμα, γιατί ήταν, λόγω του μομέντουμ και του συσχετισμού που εξήγησα, απολύτως εφικτό, η συμφωνία να προβλέπει πραγματικά σύνθετη ονομασία για όλες τις χρήσεις «erga omnes» και όχι διπλή ονομασία.

Γιατί το άρθρο 7 που είναι η μοιραία διάταξη δίπλα στη σύνθετη ονομασία «Βόρεια Μακεδονία», επιτρέπει τη χρήση των όρων «Μακεδονία», «μακεδονικός» με το αφήγημα και την ιδεολογική χρήση της ιστορίας που θέλει το δεύτερο μέρος της σύμβασης. Και, βεβαίως, θα μπορούσε -και θα όφειλε, όπως συμβαίνει σε όλες τις χώρες- η ιθαγένεια -εγώ δέχομαι ότι το «nationality» είναι ιθαγένεια, η εξωτερική όψη της ιθαγένειας, αυτό το βλέπουμε πάρα πολύ καλά στο Ηνωμένο Βασίλειο που έχει μία «nationality» αλλά πολλές μορφές «citizenship»- πρέπει να είναι βορειομακεδονική.

Και τις διευκρινίσεις της ρηματικής διακοίνωσης τις ζήτησαν και τις επέβαλαν οι Αλβανοί, ενώ έπρεπε να τις ζητήσει και να τις επιβάλει η ελληνική Κυβέρνηση. Και το ίδιο και για τη γλώσσα γιατί τους ενδιαφέρει τους Αλβανούς η χρήση της αλβανικής γλώσσας. Η άλλη γλώσσα δεν είναι η γλώσσα του κράτους τους, είναι η γλώσσα της σλαβικής κοινότητας, της πλειονότητας. Άρα είναι σλαβομακεδονική ή μακεδονοσλαβική, όπως τη λέγαμε σε όλες τις κρίσιμες απογραφές.

Για να μη μιλήσω για τις αφηγήσεις. Εγώ δέχομαι την καλύτερη ερμηνεία του άρθρου 7 ότι παραιτούνται του εξαρχαϊσμού και της διεκδίκησης της αρχαιοελληνικής κληρονομιάς, αλλά παίρνουν την ιστορική αφήγηση των μεσαιωνικών και νεότερων χρόνων, που είναι η κρίσιμη, γιατί είναι αυτή που έχει εκβολές μέχρι το σήμερα.

Η Κυβέρνηση, λοιπόν, δεν ήθελε εθνική συναίνεση από τους πολιτικούς αντιπάλους. Ήθελε μόνο υποστηρικτικές, χειροκροτητές και ουρές. Ήθελε να προκαλέσει εσωτερική ρήξη στη Νέα Δημοκρατία, υποταγή του ΚΙΝΑΛ διά μέσου πρόθυμων συνοδοιπόρων, εξαέρωση του Ποταμιού.

Μεταχειρίστηκε δε ο κ. Τσίπρας τον κ. Καμμένο όπως αρμόζει σε μια σχέση πολιτικών συνενόχων που αλληλοκαρφώνονται. Η μεταχείριση του κ. Καμμένου είναι πολύ διδακτική και προειδοποιητική για τους νέους συνοδοιπόρους.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης)

Η ισορροπία της συμφωνίας είναι, δυστυχώς, ετεροβαρής, γιατί η Ελλάδα δίνει την ένταξη στο ΝΑΤΟ και την προοπτική ένταξης στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Μάλιστα άλλαξε ο συγχρονισμός των ενεργειών. Ενώ έπρεπε να έχει ολοκληρωθεί η αναθεώρηση, η κύρωση και η θέση σε ισχύ της συμφωνίας από το δεύτερο μέρος που είναι τα Σκόπια και να ακολουθήσει η Αθήνα, τώρα προηγείται η Αθήνα σε όλα -και στην πλήρη κύρωση και στην ένταξη στο ΝΑΤΟ- και ακολουθεί η έναρξη ισχύος του συντάγματος.

Όμως τι πήραν; Πήραν την ιθαγένεια, τη γλώσσα και το αφήγημα του άρθρου 7. Και όπως είπαμε, η σύνθετη ονομασία έχει συνοπτική εκδοχή -μονολεκτική- του άρθρου 7, η δε πλήρης εφαρμογή -όπως μας λέει και ο εφαρμοστικός νόμος της αναθεώρησης του συντάγματος- έχει μια μεγάλη μεταβατική περίοδο, που για την εσωτερική χρήση συναρτάται με τις διαπραγματεύσεις ένταξης στην Ευρωπαϊκή Ένωση δηλαδή επ' αόριστον. Μιλάμε τώρα για πολλά χρόνια για δεκαετίες. Και δεν μιλάω για σήματα, ονομασίες προέλευσης, το Διεθνή Οργανισμό Τυποποίησης και όλα τα άλλα.

Η ρηματική διακοίνωση, βεβαίως, και η αλλαγή του συγχρονισμού των ενεργειών δείχνει ότι παρά τις επαγγελίες της συμφωνίας, η συμφωνία ήταν και είναι δεκτική βελτιώσεων και άρα και η εφαρμογή της με βάση το Διεθνές Δίκαιο και τη Σύμβαση της Βιέννης για το Δίκαιο των Συνθηκών.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω σε ένα δευτερόλεπτο, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα, λοιπόν, όσοι απευθύνονται σε εμάς και στον ομιλούντα, και θέτουν ζητήματα σύγχρονου πατριωτισμού και ευθύνης, να είναι πάρα πολύ προσεκτικοί. Καταδικάζω απερίφραστα τις ύβρεις, τους προπηλακισμούς, τις βόμβες μολότοφ, τις απειλές, τις αφίσες.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης)

Δεν ξεχνώ, όμως, κυρίες και κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ και των Ανεξάρτητων Ελλήνων, τις δικές σας ύβρεις, τους δικούς σας προπηλακισμούς, τις απειλές, τις βάρβαρες έως γελοιότητος απόπειρες δολοφονίας χαρακτήρων, που αμετανόητοι συνεχίζετε μέχρι σήμερα, οδηγώντας σε βιασμό των θεσμών, όπως η ανεξαρτησία της δικαιοσύνης, όπου έχουμε πρωτοφανείς καταστάσεις διαδοχικών καταγγελιών εισαγγελικών λειτουργών για πιέσεις.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης)

Διχάζετε την κοινωνία εν ψυχρώ. Την κάνετε να νιώθει αποκομμένη από τους δημοκρατικούς και κοινοβουλευτικούς θεσμούς. Εκτρέφετε πάντα τον εθνολαϊκισμό, άλλοτε ως έκφρασή του και άλλοτε ως δήθεν αντίπαλός του. Εναλλάσσεστε στους ρόλους με εκπληκτική άνεση, την άνεση του κυνικού πολιτικού τυχοδιώκτη.

Όχι, λοιπόν, μαθήματα πατριωτισμού και ευθύνης σε εμάς και σε εμένα προσωπικά!

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες της Δημοκρατικής Συμπαράταξης και της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Ακολουθεί ο κ. Βαρεμένος, Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ και Αντιπρόεδρος της Βουλής.

Ορίστε, κύριε Βαρεμένο, έχετε τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΡΕΜΕΝΟΣ (Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κύριε Πρόεδρε, ο κ. Βενιζέλος που προηγήθηκε σε αυτό το Βήμα και με τον οποίο έχουμε μία ιστορία ομηρικών αντιπαραθέσεων στο press room -φαντάζομαι ότι ήταν δημιουργικές τουλάχιστον εκείνες- τα είπε όλα εκτός όμως από ένα. Να έχει την τόλμη και την παρρησία, να αποφανθεί για την ιστορική χρησιμότητα αυτής της συμφωνίας.

Είναι αλήθεια ότι υπήρξε ενδιαφέρουσα νομική συνεισφορά από την αρχή της διαπραγμάτευσης σε αυτό το θέμα από τον κ. Βενιζέλο. Όμως -φευ!- δεν αποφεύγει τον μικρό ορίζοντα.

Και θα ήθελα να πω εδώ -χωρίς να χαρακτηρίζω με αυτό την ομιλία του- να μην μπερδεύουμε την ιστορία με την υστερία.

Και επειδή ο κ. Βενιζέλος έβαλε ένα θέμα ταυτότητας -ταυτοτικό-, θέλω να πω ότι προσωπικά για εμένα η ανασύνθεση του πολιτικού σκηνικού έρχεται δεύτερη και πρώτη είναι η ιστορική σημασία της συμφωνίας.

Όμως θέλω να πω στον κ. Βενιζέλο, ότι το ΚΙΝΑΛ έχασε την ταυτότητά του πολύ πριν να έρθει η Συμφωνία των Πρεσπών στη Βουλή για συζήτηση και κύρωση. Έχασε πολύ πιο πριν την ταυτότητα!

Και θα ήθελα να κάνω μία σημείωση -αν θέλετε- εδώ. Ο απλός πολίτης δεν θα περιμένει να τον πάρει από το χέρι είτε ο κ. Βενιζέλος είτε η κ. Γεννηματά, για να τον πάει σε μία συγκεκριμένη δεξιά. Αν θέλει να το κάνει, θα το κάνει από μόνος του. Οι υπόλοιποι δημοκρατικοί πολίτες θα κληθούν να αποφασίσουν οι ίδιοι, για τον δρόμο που θέλουν να πάρουν.

Όμως επιτρέψτε μου να πω τώρα, επειδή έγινε μία πρόταση για απευθείας συζήτηση επιχειρημάτων προς τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, το εξής. Θα διάβαζα βουλωμένο γράμμα, αν έλεγα ότι δεν επρόκειτο ούτε πρόκειται να δεχθεί ο κ. Μητσοτάκης παρόμοια πρόταση, ακόμα κι αν η πρόταση περιελάμβανε να γίνει στον «ΣΚΑΪ» και να τη συντονίζει ένας από εσάς, ας πούμε η κ. Βούλτεψη, που είναι δημοσιογράφος. Και δεν το κάνει αυτό, όχι για τον φόβο μόνο απέναντι στον Τσίπρα όπως λέγεται αλλά για τον φόβο απέναντι στην αλήθεια.

Θα σας πω ποιος είναι αυτός ο φόβος απέναντι στην αλήθεια, αφού παρενθετικά πω ότι τελικά πήρε πίσω ο κ. Μητσοτάκης την απειλή -λέει- για κατάθεση πρότασης δυσπιστίας. Και καλά έκανε, όχι για τον λόγο ότι απέφυγε μία δεινή κοινοβουλευτική ήττα που ήταν βέβαια. Αυτό ήταν βέβαιο. Αυτό, όμως, που για εμένα δεν είναι βέβαιο, είναι ότι αυτή η κοινοβουλευτική νίκη του ΣΥΡΙΖΑ θα ερχόταν μέσα από μια αντιπαράθεση και πόλωση, που δεν είμαι σίγουρος εάν την αντέχει η ελληνική κοινωνία και η πολιτεία.

Και έρχομαι στο θέμα της αλήθειας, η οποία δεν μπορεί να αντιστραφεί. Διαβάζουμε τα tweets του κ. Μητσοτάκη. Και αν τα πιστέψει κανείς, αν έρθει από άλλον πλανήτη και επισκεφθεί την Ελλάδα, θα νομίζει ότι εδώ, όλα αυτά τα χρόνια, ήταν τα Σκόπια που προσέφεραν απλόχερα τη σύνθετη ονομασία και έξι Πρωθυπουργοί -λέει- το αρνούνταν. Δεν ήταν ο Γκρούεφσκι στα Σκόπια, ο οποίος τα μετέτρεψε σε μια «Disneyland» του εθνικισμού, που τελικά επέβαλαν τα συμφέροντα μεγάλων δυνάμεων -θα πω εγώ- να τους ονομάσουν «Μακεδονία»; Και όταν έκριναν ότι τα συμφέροντά τους δεν είναι αυτά, και δημιουργείται μια συγκυρία την οποία πρέπει να αδράξουμε, τι έγινε;

Δεν ήταν, λοιπόν, ο πατέρας του κ. Μητσοτάκη που προσπάθησε να το λύσει, όταν η χώρα μπορούσε να επιβάλλει λύση από θέση ισχύος, αλλά απετράπη με τον τρόπο που απετράπη από τον κ. Σαμαρά και ενέπλεξε την Ελλάδα σε μία απίστευτη διπλωματική -και όχι μόνο- περιπέτεια;

Δεν ήταν άλλοι Πρωθυπουργοί, όπως ο κ. Σημίτης ο οποίος επέμενε ότι πρέπει να υπάρξει λύση;

Ο κ. Παπανδρέου στην ουσία -έχει το δικαίωμα, βέβαια, να έχει την άποψή του για τους χειρισμούς- αν διαβάσει κανείς προσεκτικά αυτά που είπε, θεωρεί χρήσιμη αυτή τη συμφωνία. Δεν πήγαμε στο Βουκουρέστι για άμυνα, για σκληρή άμυνα; Αυτό κάναμε στο Βουκουρέστι με μια συγκεκριμένη θέση. Και ας μην έρχονται τώρα ορισμένοι σοβαροί άνθρωποι από τη Νέα Δημοκρατία να λένε, «όχι, η ονομασία είναι τελευταία, να δούμε τι προηγείται αυτής». Με αυτές τις θέσεις πήγαμε. Δεν μπορεί να αναστραφεί η πραγματικότητα.

Και επειδή γίνεται κουβέντα για την ιστορική ευθύνη καθενός, θέλω να απευθυνθώ σε εσάς -που τοποθετήστε αρνητικά- και να σας ρωτήσω το εξής: Έχετε συμβιβαστεί με τη συνέπεια αυτή της ψήφου και αν τελικά αυτή η ψήφος, όπως θέλετε, επικρατήσει; Έχετε συμβιβαστεί; Έχετε συμβιβαστεί με το να επικρατήσει το σκέτο «Μακεδονία» όχι από εκατόν σαράντα χώρες, αλλά από διακόσιες είκοσι χώρες και, μάλιστα, με την ευθύνη για το «blame game» να πέφτει στους ώμους της Ελλάδας; Έχετε συμβιβαστεί με αυτό; Το έχετε αποδεχθεί;

Κοιτάξτε να δείτε, μπορούμε να παίξουμε με το συναίσθημα ενός λαού, αν θέλετε με την ελλειμματική ενημέρωσή του, αν θέλετε με την υπερευαισθησία του. Και σε αυτό, όμως, υπάρχει ένα όριο. Και το όριο ποιο είναι; Να μη δίνουμε χώρο στη δημιουργία ταγμάτων εφόδου, να μη δίνουμε χώρο σε αυτούς που καταδίκασε πριν ο κ. Βενιζέλος, ασχέτως αν μετά προσπάθησε να βρει συμψηφισμούς κ.λπ..

Να το καταδικάσει ανοιχτά ο κ. Μητσοτάκης, με τρόπο που να καλύπτει τις ενέργειες εκείνων που θεσμικά είναι υπεύθυνοι να προασπίσουν τη συνταγματική και την έννομη τάξη, να το κάνει καθαρά και ξάστερα.

Κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να πω το εξής: Μπορούμε να έρθουμε εδώ και να εκφραζόμαστε με βάση τις επιθυμίες μας, τι θέλει ο καθένας, να επικρατήσει ο βολονταρισμός.

Κοιτάξτε να δείτε, έρχεται μετά η ζωή και είναι σκληρή. Και αυτό αφορά όλους μας. Μπορούμε να πάρουμε παραδείγματα από την πρόσφατη ιστορία μας. Πολλά μπορεί να θέλω. Για παράδειγμα ο κ. Τσακαλώτος ήθελε να βγει ραντεβού με τη Σκάρλετ Γιόχανσον και έφαγε τη «χυλόπιτα» της ζωής του! Πολλά μπορεί να θέλουμε, αλλά το θέμα είναι τι είναι αυτό που μπορεί η χώρα να αποσπάσει.

Και ξέρετε, τελικά, ποια είναι διαφορά σας, τουλάχιστον όπως το εκλαμβάνω εγώ; Είναι τι χώρα θέλουμε. Εγώ προσωπικά θα σας έλεγα ότι οραματίζομαι μία χώρα, η οποία να μην είναι περικυκλωμένη από παντού από εχθρούς και να κατασκευάζουμε και εχθρούς εκείνους που μπορούμε να τους έχουμε φίλους με δημιουργικό τρόπο. Όποιος το κάνει αυτό -άθελά του θα πω εγώ- υποβαθμίζει τον πραγματικό κίνδυνο, που είναι ένας και τον ξέρουν όλοι: με τον απρόβλεπτο και δύστροπο γείτονά μας προς ανατολάς. Και υποβαθμίζει όχι μόνο τη σημασία του κινδύνου, αλλά και τα μέσα για να αντεπεξέλθουμε απέναντι σε αυτόν τον κίνδυνο και να φύγουμε μπροστά, προς το μέλλον, με μία διαφορετική προοπτική για τη χώρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Κύριε Αντιπρόεδρε, ολοκληρώστε παρακαλώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΡΕΜΕΝΟΣ (Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Στο σημείο αυτό θα ήθελα να επισημάνω κάτι. Κάποτε ο Πρόεδρος της Κύπρου, ο κ. Αναστασιάδης, μου είπε: «Μακάρι να ήταν και το Κυπριακό ένα θέμα ονομασίας!». Εγώ λέω ότι στην πολιτική αντιπαράθεση όλα έχουν ένα όριο. Δεν θεωρώ ότι έχει κάποιος τις πλάτες, για να σηκώσει έναν εθνικό διχασμό. Δεν διαπραγματευτήκαμε με τα Σκόπια μετά από έναν πόλεμο, ήμασταν οι νικητές και τους επιβάλαμε τι πρέπει να υπογράψουν. Έγινε ένας προωθητικός συμβιβασμός συμφέρων για τη χώρα. Και πιστεύω ότι η ιστορία αυτό θα το δικαιώσει νωρίτερα από ό,τι περιμένετε και όταν θα το δικαιώσει, θα είναι ντάλα μεσημέρι!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Ευχαριστώ πολύ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παράκληση να εφαρμόσουμε την απόφαση για τα έξι λεπτά, διότι διαφορετικά θα περιορίσουμε ξανά τον χρόνο για τους Βουλευτές και αυτό δεν είναι σωστό.

Τον λόγο έχει ο κ. Σαρακιώτης, Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ. Επαναλαμβάνω την παράκληση για τα έξι λεπτά. Αν φτάνουμε τα επτά λεπτά δεν κερδίζουμε τίποτα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΑΡΑΚΙΩΤΗΣ: Ευχαριστώ κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βρισκόμαστε ενώπιον ιστορικών στιγμών, οι οποίες θα καθορίσουν το μέλλον της χώρας μας

ως πυλώνα σταθερότητας και ειρήνης στη Νοτιοανατολική Ευρώπη.

Καλούμαστε σήμερα να επιλέξουμε μεταξύ μιας περιχαρακωμένες και απομονωμένης βαλκανικής επαρχίας και μιας εξωστρεφούς Ελλάδας, η οποία θα κοιτά με δυναμισμό και αυτοπεποίθηση τη γειτονιά της. Η Συμφωνία των Πρεσπών συνιστά μέρος μιας συνολικής προσπάθειας επίτευξης του παραπάνω στρατηγικού στόχου, επιλύοντας μία εκκρεμότητα δεκαετιών, η οποία γεννήθηκε και γιγαντώθηκε εξαιτίας της συνεχιζόμενης άρνησης και αδυναμίας των κυβερνήσεων της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ να αναλάβουν ιστορικές ευθύνες που είχαν, ενδεχομένως με ένα βραχυπρόθεσμο πολιτικό κόστος αλλά πάντοτε με ορίζοντα το μακρόπνοο εθνικό συμφέρον.

Πού οδήγησε ο επί δεκαετίες στρουθοκαμηλισμός σας, κυρίες και κύριοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης; Πείτε μας τι κέρδισε η χώρα τα τελευταία είκοσι επτά χρόνια. Φτάσαμε, με αποκλειστική ευθύνη σας, σε μία κατάσταση κατά την οποία περισσότερα από τα 2/3 των κρατών της διεθνούς κοινότητας αναγνωρίζουν τη γείτονα με τη μέχρι πρότινος συνταγματική ονομασία της, ήτοι «Δημοκρατία της Μακεδονίας» σκέτο, εγκαταλείποντας, παράλληλα, έναν χώρο ιστορικής άνθησης του ελληνισμού στις ορέξεις τρίτων

Θα σας γυρίσω τώρα λίγο πίσω, σε «λαμπρές» στιγμές, όταν η Νέα Δημοκρατία δίδασκε παγκοσμίως διπλωματία! Θα σας θυμίσω τι έγραφαν οι ελληνικές εφημερίδες, όταν η έλλειψη στρατηγικής από μέρους σας οδηγούσε σε εθνικές ήττες, όταν, για παράδειγμα, τον Νοέμβριο του 2004 οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής αναγνώριζαν τη γειτονική χώρα ως «Μακεδονία» σκέτο. Τότε, βεβαίως, ζούσατε ακόμη στον απόηχο των Ολυμπιακών Αγώνων και προφανώς δεν είχατε χρόνο να ασχοληθείτε με τη Μακεδονία.

Ας θυμηθούμε, λοιπόν, τα δημοσιεύματα της 5ης Νοεμβρίου του 2004.

Εφημερίδα «ΈΘΝΟΣ»: «Μαχαιριά από Μπους. Κρύφτηκε ο Καραμανλής. Ήττα. Η κυβέρνηση αγνόησε τις κινήσεις που έδειχναν τη συνωμοσία Αμερικανών - Σκοπίων». Εφημερίδα «ΗΜΕΡΗΣΙΑ»: «Σοκ μετά την αδράνεια. Όταν ο Καραμανλής έστελνε συγχαρητήρια, ο Μπους αναγνώριζε τη «Μακεδονία». Εφημερίδα «CITY PRESS» του νυν Ευρωβουλευτή σας κ. Γιώργου Κύρτσου: «Η αναγνώριση του κράτους των Σκοπίων από τις ΗΠΑ με το συνταγματικό τους όνομα "Μακεδονία" έγινε σε συνθήκες που δημιουργούν δικαιολογημένο προβληματισμό για την αποτελεσματικότητα της κυβέρνησης Καραμανλή».

Τότε προφανώς, κυρίες και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, είχατε ξεχάσει τον Παύλο Μελά και τον θυμηθήκατε εν έτει 2019! Προφανώς σας γεμίζουν εθνική υπερηφάνεια τα ως άνω επιτεύγματά σας. Απουσία στρατηγικής, φοβικά σύνδρομα, αποφυγή ανάληψης ευθύνης και εν τέλει ανυπαρξία ηγεσίας. Εξέλειπε η ηγεσία, η οποία δεν θα είχε ως πρώτιστο μέλημα την κομματική επιβίωση και τη λεγόμενη «συνοχή της παράταξης» αλλά την κατοχύρωση των δικαίων μας.

Μετά από όλα αυτά έρχεστε σήμερα να μας ασκήσετε κριτική, συμπορευόμενοι και ταυτιζόμενοι με ακροδεξιά στοιχεία, που μόνο να λογοδοτήσουν οφείλουν ενώπιον της ελληνικής ιστορίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για πρώτη φορά εν καιρώ ειρήνης μία χώρα αναγκάζεται να αλλάξει το όνομά της και διατάξεις του συντάγματός της επειδή το επιθυμεί και το επιδιώκει μία άλλη χώρα. Όσο απίθανο κι αν πίστευε ο κ. Σαμαράς ότι είναι ένα τέτοιο ενδεχόμενο, με αυτή τη συμφωνία πραγματοποιείται και οφείλετε να το αναγνωρίσετε. Η ονομασία αλλάζει από «Μακεδονία» σε «Βόρεια Μακεδονία» έναντι όλων, όπως ακριβώς επιτάσσει η εθνική γραμμή. Και επειδή ακούγονται πολλές διαφορετικές ερμηνείες περί αυτού, καλώ όσους επιθυμούν να ανατρέξουν στις προγραμματικές δηλώσεις των έξι Πρωθυπουργών, στις οποίες δημοσίως και διαρκώς αναφέρεται ο κ. Μητσοτάκης.

Παράλληλα εξαλείφεται κάθε είδος αλυτρωτισμού, όπως αυτός περί προστασίας μακεδονικών μειονοτήτων. Ακολούθως κάθε άγαλμα μνημείο ή σύμβολο που επικαλείται την παράδοση της αρχαίας Μακεδονίας, αποσύρεται από τη γειτονική χώρα.

Τέλος με το άρθρο 7 διασαφηνίζεται ότι η γλώσσα των γειτόνων ανήκει στη νοτιοσλαβική ομάδα γλωσσών.

Αντιτείνουν κάποιοι: «Ναι αλλά γιατί να ονομάζεται μακεδονική;» Ας αναζητήσουν τις ευθύνες στον ιδεολογικό μέντορα της Δεξιάς, στον Ευάγγελο Αβέρωφ, και στις θέσεις του περί «μακεδονικής» γλώσσας το 1959, καθώς και στη Διάσκεψη του ΟΗΕ στην Αθήνα -τραγική ειρωνεία!- το 1977 επί κυβερνήσεως εθνάρχη Κωνσταντίνου Καραμανλή. Μάλλον προτιμούσατε τις κορόνες περί Μεγάλου Αλεξάνδρου και ότι η γλώσσα τους έχει καταβολές στην αρχαία μακεδονική. Σε αυτά τα τετελεσμένα μάς είχατε οδηγήσει με την παθητική στάση σας και αυτά καταφέραμε να διορθώσουμε.

Όσον αφορά την ιθαγένεια, προσπαθήστε να μελετήσετε και μη στοιχίζεστε πίσω από την ακροδεξιά σπέκουλα του καθενός. Τα είπε αναλυτικά ο κ. Κοτζιάς από αυτό εδώ το Βήμα. Παραδείγματος χάριν, όταν αναφερόμαστε σε ευρωπαϊκή ιθαγένεια, τι εννοούμε. Αντιληφθείτε ότι είναι ένας νομικός όρος, ο οποίος δεν επικαλύπτει την ταυτοτική οντολογία, ότι, δηλαδή, η μία πληθυσμιακή ομάδα ανήκει στα σλαβικά φύλα, η άλλη στα αλβανικά, η άλλη στα ελληνικά. Αυτές οι πληθυσμιακές ομάδες είναι οι εθνότητες, που συναπαρτίζουν τον υπό γεωγραφικούς όρους μακεδονικό χώρο.

Με όρους υπεράσπισης των κυριαρχικών δικαιωμάτων μας οφείλουμε να επιλύουμε θέματα και να σταματήσουμε να τα κρύβουμε κάτω από το χαλί. Δείτε τι συμβαίνει με όλες τις δυσεπίλυτες διεθνείς διενέξεις. Ο χρόνος λειτουργεί υπέρ εδραιωμένων καταστάσεων και στην περίπτωσή μας οι συσχετισμοί είναι αμείλικτοι, με ολόκληρη τη διεθνή κοινότητα να αποκαλεί το γειτονικό κράτος «Μακεδονία» σκέτο. Πριν τα εκατόν σαράντα κράτη γίνουν διακόσια, ας φροντίσουμε να σταθούμε στο ύψος των περιστάσεων.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Σας ευχαριστώ και εγώ, κύριε Σαρακιώτη, και για τη συνέπεια στον χρόνο.

Τον λόγο έχει η κ. Μανωλάκου, Βουλευτής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, για έξι λεπτά.

Παρακαλώ, κυρία Μανωλάκου, να τηρήσετε και εσείς τα έξι λεπτά.

ΔΙΑΜΑΝΤΩ ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ: Με την ανοχή σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Όχι ανοχή γιατί μετά όλοι ζητούν ανοχή, κυρία Μανωλάκου.

ΔΙΑΜΑΝΤΩ ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ: Είναι η Συμφωνία των Πρεσπών μια διμερής διευθέτηση μεταξύ FYROM και Ελλάδας, όπως την παρουσιάζει η Κυβέρνηση και συγκαλύπτουν και τα άλλα κόμματα, για να λυθεί ένα ζήτημα που προέκυψε μετά το διαμελισμό της Γιουγκοσλαβίας από τη δολοφονική αμερικανονατοϊκή μηχανή;

Τα γεγονότα απαντούν και αποκαλύπτουν. Σε Σύνοδο Κορυφής του ΝΑΤΟ αποφασίστηκε να δοθεί στη FYROM το πράσινο φως ένταξής της στο ΝΑΤΟ. Συνεπώς αυτός ο στόχος καθόρισε το περιεχόμενο και το χρονοδιάγραμμα της συμφωνίας.

Επιβεβαιώνεται και από όσα ακολούθησαν. Δημοψήφισμα στη FYROM με το ερώτημα: Είστε υπέρ ένταξης σε Ευρωπαϊκή Ένωση και ΝΑΤΟ, αποδεχόμενοι τη Συμφωνία μεταξύ της «Δημοκρατίας της Μακεδονίας» και της Ελληνικής Δημοκρατίας; Η αποχή μεγάλη στο 63% που το καθιστούσε άκυρο. Νομιμοποιήθηκε, όμως, από το ΝΑΤΟ και την Ευρωπαϊκή Ένωση παρά τις αντιδράσεις και την αμφισβήτησή του. Η συνέχεια στη βουλή τους. Εν μέσω καταγγελιών και αποκαλύψεων για όργιο πιέσεων, εκβιασμών και εξαγορών βουλευτών με ενεργό ρόλο του Πρέσβη των ΗΠΑ στα Σκόπια, η Κυβέρνηση Ζάεφ πήρε έγκριση για τις συνταγματικές αλλαγές.

Μετά από αναβολές, παζάρια, πέρασαν οι συνταγματικές τροποποιήσεις για ένταξη σε ΝΑΤΟ και Ευρωπαϊκή Ένωση με το όνομα «Βόρεια Μακεδονία». Βλέπετε βίους παράλληλους; Διότι και στο ελληνικό Κοινοβούλιο οι μετακινήσεις Βουλευτών από το ένα κόμμα στο άλλο έχουν χαρακτήρα μετακινούμενης άμμου. Το παρασκήνιο οργιάζει. Εκβιασμοί Νίμιτς. Έντονη κινητικότητα Αμερικανοευρωπαίων και ιδιαίτερα της αμερικάνικης Πρεσβείας στην Ελλάδα, όπως επιβεβαιώνει και η έκθεση του αμερικανικού

Υπουργείου Εξωτερικών και περιλαμβάνει τους στόχους της, όπως ανάληψη πιο ενεργού ρόλου των ελληνικών Ενόπλων Δυνάμεων και Σωμάτων Ασφαλείας ως αμερικανονατοϊκού χωροφύλακα στην ευρύτερη περιοχή, πλήρης διευθέτηση του Σκοπιανού ως όχημα άλλων διευθετήσεων στα Δυτικά Βαλκάνια, αναχαίτιση της επιρροής Ρωσίας και Κίνας στην Ελλάδα, διεύρυνση στις μπίζνες του αμερικανικού κεφαλαίου στην ενέργεια και άλλους κλάδους, εκτοπίζοντας ανταγωνιστές του και μάλιστα, αξιοποιώντας ΜΚΟ και μέσα ενημέρωσης για την εξάλειψη του αντιαμερικανισμού στην Ελλάδα, με το αζημίωτο.

Αλήθεια ανακρίβειες είναι όλα αυτά;

Και μετά από όλα αυτά, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ και των υποστηρικτών της επαίσχυντης και επικίνδυνης αυτής συμφωνίας, μιλάτε για τόλμη των δύο Πρωθυπουργών στις δύο χώρες να πάρουν πολιτικά ρίσκα έξω από οποιαδήποτε παρέμβαση τρίτου. Η κοροϊδία και η υποκρισία σε όλο το μεγαλείο. Μάλιστα στο πρωτοχρονιάτικο μήνυμα ο Ζάεφ είχε κεντρικό άξονα τη Συμφωνία των Πρεσπών, τονίζοντας ότι γίνονται πραγματικότητα οι επιθυμίες και στόχοι ένταξης σε ΝΑΤΟ και Ευρωπαϊκή Ένωση μιας παγκόσμιας και δίκαιης Μακεδονίας.

Τα αποσιωπάτε όλα αυτά, χρησιμοποιώντας ως άλλοθι τους εθνικιστές που καταδικάζουμε. Είναι, όμως, παιδιά αυτού του σάπιου συστήματος. Όμως και στο κείμενο της συμφωνίας παραμένουν τα σπέρματα αλυτρωτισμού περί «Μακεδόνα» πολίτη, «μακεδονικού» λαού και «μακεδονικής» γλώσσας. Αυτές οι διατυπώσεις δεν αποτελούν έναν αθώο συμβιβασμό, όπως ισχυρίζεται η Κυβέρνηση. Επιλέγονται συνειδητά, με στόχο να συντηρείται ο αλυτρωτισμός, ο εθνικισμός και στις δύο χώρες, ο οποίος είναι βούτυρο στο ψωμί όσων θέλουν να διαιρούν τους λαούς και να περνούν τα επικίνδυνα σχέδιά τους. Αυτά θα βγουν ξανά στην επιφάνεια, τη στιγμή που θα επιλέξουν τα συμφέροντά τους τα διάφορα ιμπεριαλιστικά κέντρα.

Συνεπώς η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ λέει ψέματα, όταν ισχυρίζεται ότι η Συμφωνία των Πρεσπών υπογράφτηκε για να λυθεί ένα ιστορικό πρόβλημα, για να διασφαλιστεί η ειρήνη και φιλία των λαών.

Γιατί επιθυμούν την ένταξη της FYROM σε ΝΑΤΟ και Ευρωπαϊκή Ένωση; Μα για να αποδυναμωθεί η επιρροή Ρωσίας και Κίνας στο πλαίσιο σφοδρών ανταγωνισμών για τις αγορές, τις πρώτες ύλες, τους δρόμους αγωγών και μεταφορών κ.λπ.. Είναι ανταγωνισμοί που συνδυάζονται με πολεμικές προετοιμασίες, με απρόβλεπτες συνέπειες για τους λαούς. Μερίδιο σε αυτούς τους σχεδιασμούς διεκδικεί η ελληνική πλουτοκρατία και αυτά τα μεγάλα έργα περιέγραφε η κ. Νανοπούλου και άλλοι.

Γι' αυτό η Κυβέρνηση έχει βαριές και μεγάλες ευθύνες, αναλαμβάνοντας ρόλο υπηρέτη. Των εκμεταλλευτικών και αμερικανοτοϊκών σχεδιασμών καρπός υπήρξε και η Συμφωνία των Πρεσπών. Αυτή τη δόξα η Κυβέρνηση τη θέλει για τον εαυτό της. Έτσι είναι οι βρώμικες αποστολές. Εκτελούνται μέχρι τέλος.

Ταυτόχρονα βρωμίζετε μερικοί τον αντιιμπεριαλιστικό αγώνα και το ΕΑΜ, ακόμη και καρικατούρες Λένιν, για να χωρέσουν στον «κορσέ» της επικείμενης Συμφωνίας των Πρεσπών. Αυτό ονομάζετε ρεαλισμό και αλήθεια.

Καταψηφίζουμε με κριτήριο τα συμφέροντα των εργαζομένων και την ανάπτυξη, την αλληλεγγύη, την ειρήνη και κοινή πάλη των λαών. Αποκαλύπτουμε τον επικίνδυνο χαρακτήρα των ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών και στοχεύσεων, των επιδιώξεων της αστικής τάξης, που βάζουν τη σφραγίδα τους στη Συμφωνία των Πρεσπών.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Παρακαλώ, κυρία Μανωλάκου!

ΔΙΑΜΑΝΤΩ ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Ταυτόχρονα καλούμε τον ελληνικό λαό να δυναμώσει την αντίθεσή του στους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς του ΝΑΤΟ, επικίνδυνο παράγοντα αποσταθεροποίησης και ανασφάλειας αλλά και στην Ευρωπαϊκή Ένωση, καλώντας να δυναμώσει ο λαϊκός παράγοντας και ο αγώνας αντεπίθεσης για την ανατροπή της καπιταλιστικής βαρβαρότητας, που γεννά εθνικισμό, μίσος, ανταγωνισμούς, πόλεμο, προσφυγιά, φτώχεια και δυστυχία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Ευχαριστώ.

Ο Βουλευτής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Δελής έχει τον λόγο για έξι λεπτά, όπως και οι Υπουργοί. Όλοι έχουν τον λόγο για έξι λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Για να εξωραΐσει τη συμφωνία η Κυβέρνηση λέει: «πετύχαμε την καλύτερη» και όχι μόνο αυτό αλλά ότι είναι και μια προοδευτική συμφωνία. Και γιατί παρακαλώ; Επειδή διαφωνεί η Νέα Δημοκρατία και επειδή πέφτει σε εθνικιστικό παραλήρημα η Χρυσή Αυγή, αυτό σημαίνει και ότι η συμφωνία είναι προοδευτική; Όχι, βέβαια. Διότι πού διαφωνούν όλοι αυτοί; Πού επικεντρώνουν; Πού ανεβάζουν τους τόνους; Μόνο για το όνομα, για τα βαφτίσια και όχι για τον νατοϊκό γάμο.

Την ίδια στιγμή άχνα δεν βγάζετε -πού να τολμήσετε να βγάλετε!- για την ουσία, για το ζουμί αυτής της συμφωνίας για το άρθρο 2 δηλαδή, το οποίο περιγράφει με το «νι» και με το «σίγμα» το μάντρωμα της FYROM στη στρούγκα του ΝΑΤΟ και της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Το ερώτημα είναι αμείλικτο: Αλήθεια πόσο προοδευτική μπορεί να είναι μια συμφωνία, που υλοποιεί τους αμερικανονατοϊκούς σχεδιασμούς στα Βαλκάνια, σχεδιασμοί που έχουν τόσο βεβαρημένο, ματωμένο ιστορικό στην περιοχή; Πόσο προοδευτική μπορεί να είναι μια συμφωνία, που συντηρεί και τρέφει τους αλυτρωτισμούς και τους εθνικισμούς, με τα ανιστόρητα περί «μακεδονικής γλώσσας» και «ιθαγένειας» που περιέχει; Διότι ό,τι και να λέτε, αυτά τα αλυτρωτικά σπέρματα στη συμφωνία διατηρούνται συνειδητά, για να μπορούν όποτε θέλουν οι ιμπεριαλιστές να τα αξιοποιούν, φουντώνοντας τα εθνικιστικά μίση, διαιρώντας και ματώνοντας τους λαούς, αφού ο ένας εθνικισμός, ως γνωστόν, τρέφει τον άλλον.

Είναι απάντηση σε αυτούς τους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς αυτής της συμφωνίας συνθήματα, όπως «η Μακεδονία είναι μία και ελληνική» ή μήπως και αυτά κρύβουν αλυτρωτισμό, καθώς αμφισβητούν αντικειμενικά τη Συνθήκη του Βουκουρεστίου του 1913, που καθόρισε τα σημερινά βαλκανικά σύνορα; Τι διαφορετικό, δηλαδή, κάνει ο Ερντογάν, που τον καταγγέλλουμε -και σωστά- όταν θέτει ανοικτά ζήτημα αναθεώρησης της Συνθήκης της Λοζάνης;

Κοντολογίς πρόκειται για μια επαίσχυντη συμφωνία και όσο η Κυβέρνηση τη διαφημίζει, απλώς γίνεται ο τελάλης του ΝΑΤΟ και ο θαλαμοφύλακας του ιμπεριαλιστικού στρατοπέδου στην περιοχή. Δείτε το άρθρο 2 της συμφωνίας, που αποτελεί και το θεμέλιό της. Δεν υπάρχει ίσως προηγούμενο στην παγκόσμια διπλωματική ιστορία, μια διεθνής συμφωνία μεταξύ δυο χωρών να υπηρετεί -και να το αναγράφει, μάλιστα- την ενίσχυση του πιο επιθετικού, του πιο πολεμοκάπηλου, του πιο δολοφονικού πολεμικού οργανισμού σήμερα, του ΝΑΤΟ.

Κι άλλος ένας στόχος υπηρετείται από τη συμφωνία, τα συμφέροντα των ελληνικών επιχειρηματικών ομίλων που προσδοκούν σε ένα κομμάτι της λείας στην περιοχή σε συνεργασία βέβαια με μεγάλες πολυεθνικές. Το άρθρο 14 της συμφωνίας αναλυτικά αναφέρεται στους τομείς για τους οποίους ενδιαφέρονται οι επιχειρηματικοί όμιλοι, με πρώτους-πρώτους τους αγωγούς, βέβαια, φυσικού αερίου και πετρελαίου, για τους οποίους οι ανταγωνισμοί στην περιοχή αγριεύουν και μάλιστα επικίνδυνα.

Πρόκειται για το γνωστό απατηλό, αντιδραστικό παραμυθάκι της Κυβέρνησης και όλων των αστικών κομμάτων που χρόνια τώρα, νιος ήμουν και γέρασα, πουλάνε στη Θεσσαλονίκη και τη βόρεια Ελλάδα περί «Μητρόπολης των Βαλκανίων» και «καπιταλιστικού παραδείσου» που θα έρθει δήθεν με την επέκταση του ελληνικού κεφαλαίου στη βαλκανική ενδοχώρα, όπως λέτε.

Για σταθείτε όμως, γιατί το έργο το έχουμε ξαναδεί εκεί πάνω στη δεκαετία του 1990. Ήταν αντιλαϊκό και άφησε πίσω που κουφάρια εργοστασίων, ανεργία και φτώχεια. Πηγαίνετε μια βόλτα στη Νάουσα της Μακεδονίας, να το δείτε με τα ίδια σας τα μάτια.

Εξίσου επικίνδυνα και αντιδραστικά είναι και τα όσα λέει ο ΣΥΡΙΖΑ για το δικαίωμα του λεγόμενου «συλλογικού αυτοπροσδιορισμού», όπως το λέει. Πρόκειται για καραμπινάτο ιμπεριαλιστικό ιδεολόγημα, το οποίο από τη δεκαετία του 1990 πλασάρεται μεθοδικά ως δήθεν δημοκρατικό και ανθρωπιστικό. Τι λέει αυτό με λίγα λόγια; Αμφισβητεί ότι ο χαρακτήρας ενός έθνους έχει αντικειμενική ιστορική βάση και ισχυρίζεται ότι μπορεί και να στηρί-

ζεται ο χαρακτήρας ενός έθνους στη βάση υποκειμενικών μόνο κριτηρίων, διαθέσεων και αντιλήψεων, δηλαδή κάτι σαν το είσαι ό,τι δηλώσεις. Και αν βολεύει ένας συλλογικός αυτοπροσδιορισμός τους ιμπεριαλιστές, τότε μπορεί και να δικαιούσαι και κράτος, όπως ας πούμε το προτεκτοράτο του Κοσσόβου. Αν δεν τους βολεύει, όμως, όπως ισχύει με την Παλαιστίνη, τότε αυτό το δικαίωμα δεν αναγνωρίζεται για τον πολύπαθο και ηρωικό αυτό λαό της Παλαιστίνης.

Να, λοιπόν, γιατί λέμε ότι αυτό αποτελεί πολύτιμο σύγχρονο εργαλείο των ιμπεριαλιστών, για να υποδαυλίζουν και να αναζωπυρώνουν υπαρκτά και να δημιουργούν ακόμα και ανύπαρκτα ζητήματα μειονοτικά, ώστε μετά να εμφανίζονται ως δήθεν ειρηνοποιοί διαιτητές.

(Στο σημείο αυτό κτυπά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Μην πάτε μακριά. Στη διάλυση της Γιουγκοσλαβίας αυτό το εργαλείο αξιοποιήθηκε κατά κόρον, αφού, βέβαια, πρώτα καλλιεργήθηκε το έδαφος με καταιγισμό εκθέσεων και δημοσιευμάτων από ευαγή ιμπεριαλιστικά ιδρύματα τύπου Κάρνεγκι στα τέλη του 1996. Ποιος το λάνσαρε επίσημα στη χώρα μας; Το λάνσαρε ο Γεώργιος Παπανδρέου το 1999 ως Υπουργός Εξωτερικών μιλώντας για τη Θράκη.

Σήμερα αυτό το αντιδραστικό ιμπεριαλιστικό κατασκεύασμα που κρύβει ολοφάνερους κινδύνους, το επικαλείται και το υποστηρίζει ο ΣΥΡΙΖΑ. Εύγε και εις ανώτερα!

Γνωρίζουμε καλά πως η πλειοψηφία του λαού μας αγωνιά και ανησυχεί για τις εξελίξεις. Προβληματίζεται για τις κρίσιμες ασάφειες της συμφωνίας. Γνωρίζουμε καλά πως δεν εμπιστεύεται ούτε νοιώθει και καμμιά ασφάλεια με την εμπλοκή της χώρας στους ευρωνατοϊκούς σχεδιασμούς. Άλλωστε έχει καεί η γούνα μας πολλές φορές απ' αυτούς τους σχεδιασμούς και στην Κύπρο και με τη χούντα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Σας παρακαλώ, ολοκληρώστε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Τώρα πρέπει να δει, λοιπόν, τη μεγάλη εικόνα που δείχνει μόνο το ΚΚΕ. Να δει τη νατοϊκή πηγή αυτής της συμφωνίας και να την απορρίψει. Να πάρει το μήνυμα από τον βράχο της Ακρόπολης, και να βροντοφωνάξει στα σημερινά συλλαλητήρια του ΚΚΕ το μεγάλο «όχι» στα ιμπεριαλιστικά σχέδια και το μεγάλο «ναι» στη φιλία και την αλληλεγγύη των λαών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Ευχαριστώ πολύ.

Τον λόγο έχει η Υφυπουργός Προστασίας του Πολίτη κ. Παπακώστα.

Παρακαλώ και εσάς, κυρία Παπακώστα, να μιλήσετε για έξι λεπτά –δεν εξαιρούνται οι Υπουργοί- για να μιλήσουν όλοι οι Βουλευτές.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ - ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ (Υφυπουργός Προστασίας του Πολίτη): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Διαβάζω, κύριοι συνάδερφοι, μία κριτική αποτίμηση της Συμφωνίας της Ελλάδος - ΠΓΔΜ: ««Η γενική μου εντύπωση από την προσεκτική ανάγνωση της συμφωνίας είναι θετική μεν ως προς σειρά σημείων, ιδίως ως προς την περιγραφή άρσης δραστηριοτήτων αλυτρωτισμού, και επίσης θετική στο δεύτερο μέρος όπου προβλέπονται πολλαπλοί τρόποι ενίσχυσης της διακρατικής συνεργασίας.

Κατ' αρχάς αναφέρεται ρητά στο προοίμιο της συμφωνίας ότι το υφιστάμενο σύνορο μεταξύ των δύο κρατών είναι διεθνές, πάγιο και διαρκές και είναι απαραβίαστο. Θεωρώ, επίσης, σημαντικό το γεγονός ότι εξαλείφεται τελείως ο όρος «Δημοκρατία της Μακεδονίας» τόσο σε διεθνές, όσο και σε διακρατικό επίπεδο. Ας μην ξεχνάμε ότι οι περισσότερες χώρες, συμπεριλαμβανομένων όλων των ισχυρότερων, αναγνωρίζουν σήμερα ως «Μακεδονία» τη γείτονα χώρα. Ας είμαστε ειλικρινείς. Το όνομα της Μακεδονίας είχε υφαρπαγεί. Οι πάντες χρησιμοποιούσαν το όνομα αυτό για το γειτονικό κράτος. Με τη συμφωνία όσο επώδυνη και να είναι για εμάς η χρήση του ως σύνθετου, πρακτικώς το όνομα επιστρέφει στην Ελλάδα μαζί με την ιστορία και τον πολιτισμό του.

Σημαντική είναι και η υποχρεωτική απομάκρυνση κάθε λογής συμβόλων που αναφέρονται στον μακεδονικό ελληνικό πολιτισμό καθώς και η αλλαγή σε σχολικά βιβλία και στην εν γένει ιστορική αφήγηση που οδηγεί στη δημιουργία νέων γενιών μη εθισμένων στη χρήση τέτοιων παραποιήσεων.

Δεν πρέπει δε να παραβλέπεται και η σημασία του δευτέρου μέρους της συμφωνίας, που δημιουργεί μία στρατηγική συνεργατική σχέση μεταξύ Ελλάδος και ΠΓΔΜ.

Χωρίς να επιδεικνύω σωβινισμό, υπογραμμίζω ότι συνήθως σε περιπτώσεις τέτοιας στρατηγικής φύσεως συνεργασιών, το «de facto», κυρίως, επωφελούμενο μέρος είναι το ισχυρότερο, στην προκειμένη περίπτωση η Ελλάς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτή την κριτική αποτίμηση της Συμφωνίας Ελλάδας - ΠΓΔΜ την προσυπογράφω. Την υπογράφει δε στη σημερινή «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» με άρθρο του με ημερομηνία 24 Ιανουαρίου 2019 –και θα το καταθέσω στα Πρακτικά- ο κ. Δημήτρης Κατσούδας, ο οποίος διετέλεσε μεταξύ άλλων Γενικός Γραμματέας Ευρωπαϊκών Υποθέσεων του Υπουργείου Εξωτερικών την περίοδο 2007 - 2009 και παλαιότερα πολιτικός σύμβουλος το 1987 έως το 1991 του Κωνσταντίνου Μητσοτάκη.

Παρακαλώ, το καταθέτω για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό η Υφυπουργός Προστασίας του Πολίτη κ. Αικατερίνη Παπακώστα - Σιδηροπούλου καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Ε και;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ: Και τι έγινε;

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ - ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ (Υφυπουργός Προστασίας του Πολίτη): Τώρα θέλω να πω το εξής: Κύριοι συνάδελφοι, κάτω από έναν ζόφο, μία ζοφερή και παθογενή ατμόσφαιρα, μέσα από τις γνωστές ακρότητες, τις όποιες αναμένω όλοι να καταδικάσουμε με σαφή και κατηγορηματικό τρόπο και να στρέψουμε το βλέμμα μας από αυτές προχωρώντας μπροστά, οφείλω να ομολογήσω ότι ήταν φωτεινό διάλειμμα –αλλά δυστυχώς μόνο ολιγόλεπτο διάλειμμα και αμήχανη η στάση των υπολοίπων- αυτό του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου της Νέας Δημοκρατίας χθες. Ήταν ένα φωτεινό διάλειμμα και οφείλω να ομολογήσω ότι εν πάση περιπτώσει αυτό κάπως δημιούργησε μία αισιοδοξία ότι μπορούμε να πάμε παρακάτω, δίχως διχασμούς, δίχως ακρότητες.

Εγώ σήμερα ήρθα να θέσω κάποια ερωτήματα και κάποιες παραδοχές, για να αναρωτηθούμε όλοι μέχρι το βράδυ που θα κληθούμε να αποφασίσουμε κατά συνείδηση και με ελεύθερη εντολή, όπως ορίζει το Σύνταγμα –οι Βουλευτές και όχι τα κόμματα- το πώς θα τοποθετηθούμε.

Σε σχέση δε με την παθογένεια και τον ζόφο, διαβάζω τις φράσεις με ημερομηνία 29 Φεβρουαρίου 2008: «Δεν υπηρετούνται, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα συμφέροντα του τόπου με κορώνες που θυσιάζουν το μέλλον σε εφήμερες κομματικές σκοπιμότητες. Δεν είναι λύση η μετακύλιση ευθυνών. Δεν υπάρχει τίποτα πιο σπουδαίο από την τόλμη των αποφάσεων που προσφέρουν στον τόπο. Δεν είναι ώρα εντυπωσιασμών που βλάπτουν και μπορεί να βλάψουν σοβαρά τα δίκαιά μας. Είναι ώρα υπεύθυνων χειρισμών. Είναι ώρα ευθύνης μας».

Ήταν ο Κώστας Καραμανλής σε επίκαιρη ερώτηση του Προέδρου του ΛΑΟΣ Καρατζαφέρη για την ΠΓΔΜ με ημερομηνία 29 Φεβρουαρίου 2008.

Προσυπογράφω. Λέει από τότε ο πρώην Πρωθυπουργός ότι δεν μετακυλίουμε τις ευθύνες μας οι πολιτικοί στον λαό. Το λέω για όσους αναφέρθηκαν στα δημοψηφίσματα.

Τώρα όσον αφορά τη συναίνεση, άκουσα τον κ. Βενιζέλο με πολύ μεγάλο ενδιαφέρον και οφείλω να ομολογήσω ότι παρά την πρώτη ανάγνωση, το ζουμί των τοποθετήσεων του κ. Βενιζέλου βρίσκεται στη δεύτερη ανάγνωση και στα λεπτά γράμματα των τοποθετήσεών του. Θεωρώ ότι ο κ. Βενιζέλος από την αρχή κράτησε –αυτή είναι η δική μου πολιτική εκτίμηση- μία στάση απέναντι στη συμφωνία θετική και συνεισέφερε με τις νομικές του απόψεις ως προς τη βελτίωσή της.

Ο κ. Βενιζέλος στις 27 Σεπτεμβρίου 2014, ως Υπουργός Εξωτερικών και ως Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης Σαμαρά, σημειώνει ότι η Ελλάδα μέχρι σήμερα έχει κάνει πολύ σημαντικά βήματα και αναμένουμε από την άλλη πλευρά να προβεί σε αν-

τίστοιχα. Προτείνουμε μία αμοιβαία αποδεκτή σύνθετη ονομασία με γεωγραφικό προσδιορισμό πριν από τη λέξη «Μακεδονία» για κάθε χρήση, erga omnes. Σήμερα αυτό το οποίο είπε, η ένστασή του, από ό,τι κατάλαβα, ήταν ότι δεν υπήρξε αυτή η εθνική συνεννόηση.

Ημερομηνία 12 Απριλίου 2008: «Είπαμε καθαρά ότι οι μακρόχρονες διαπραγματεύσεις είχαν και έχουν ως τελικό στόχο μία αμοιβαία αποδεκτή σύνθετη ονομασία. Σχεδόν όλα τα κόμματα συμφωνήσαμε στην επιδίωξη αυτή και αυτό οφείλω να το υπογραμμίσω.» Ο τότε Πρωθυπουργός Κώστας Καραμανλής συγχαίρει τα κόμματα για τη στάση της συνεννόησης που τηρούν για ΠΓΔΜ. Είναι δεδομένη από το 2008 η συνεννόηση, η εθνική συναίνεση στα κόμματα για το ζήτημα αυτό, κύριοι συνάδελφοι. Δεν είναι ζητούμενο σημερινό.

Εγώ τώρα θέλω να θέσω κάποια ερωτήματα προς τους συναδέλφους ιδιαίτερα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, διότι προηγουμένως είπα ότι με ελεύθερη συνείδηση και με ελεύθερη εντολή οι Βουλευτές θα αποφασίσουμε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Υφυπουργού)

Θα μου επιτρέψετε, κύριε Πρόεδρε.

Το ΚΚΕ έκανε προηγουμένως μία ξεκάθαρη τοποθέτηση: Προτείνει αλλαγή του δόγματος της χώρας. Το ΚΚΕ έχει μία στάση αμετακίνητη, η οποία λέει ότι πρέπει να αλλάξουμε δόγμα, κύριοι, για την Ελλάδα. Δεν θέλουμε το ΝΑΤΟ, δεν θέλουμε την ευρωενωσιακή ένωση, δεν θέλουμε την Ευρωπαϊκή Ένωση. Ρωτώ, λοιπόν, την από εδώ πλευρά. Προτείνετε, κύριοι συνάδελφοι, -και περιμένω απαντήσεις- να αλλάξουμε το δόγμα της χώρας;

Ο Εθνάρχης Κωνσταντίνος Καραμανλής είχε πει: «Ανήκομεν εις την Δύσιν» Μόνος και λοιδορούμενος όταν έβαλε τη χώρα στην Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα, τότε ΕΟΚ, η τότε αντιπολίτευση φώναζε για δημοψήφισμα. Όταν ο Ανδρέας Παπανδρέου ήρθε στην κυβέρνηση, δεν έκανε ποτέ δημοψήφισμα, παρ' ότι έλεγε: «Έξω από το ΝΑΤΟ και έξω από την ΕΟΚ.»

Το ερώτημα, δηλαδή, που τίθεται προς την Αξιωματική Αντιπολίτευση, κύριε Πρόεδρε και αγαπητοί συνάδελφοι, είναι αν προτείνετε τελικώς με τη στάση που θα τηρήσετε -θα τη δούμε το βράδυ-, να αλλάξει δόγμα η χώρα, να εγκαταλείψει τις συμμαχίες της και αν ναι -αν το προτείνετε αυτό, ευθέως πείτε τοπείτε μας προς τα πού θα πρέπει να κινηθεί.

Για την ωφελιμότητα ή όχι της συμφωνίας εγώ αυτή τη στιγμή δεν θα κάνω κάποια παραδοχή. Υπάρχει ένα κόμμα, το ΝΕΟ, το οποίο συνεδριάζει αυτή τη στιγμή και μέχρι το βράδυ θα έχει αποφανθεί, και θα μας πει τι στάση θα κρατήσω εγώ τουλάχιστον εδώ.

Εγώ για τη χρησιμότητα ή μη της συμφωνίας θα καταθέσω στα Πρακτικά δημοσίευμα, που αναφέρει τι λέει ο ομόλογός του κ. Μητσοτάκη Χρίστιαν Μίτσκοσκι, πρόεδρος του VMRO για τη Συμφωνία των Πρεσπών: «Έγινε αποδεκτό το τελεσίγραφο της Ελλάδας, ικανοποιήθηκε το 100% των ελληνικών αιτημάτων». Αυτά, ξέρετε, ενέχουν και νομικές δεσμεύσεις.

Τέλος, κύριε Πρόεδρε, οφείλω να πω για τη συνεννόηση και τη συναίνεση των κομμάτων τα εξής. Ακούστε ποιος και πότε έλεγε «Η Νέα Δημοκρατία κοιτά το μέλλον. Επιλέγει τον σωστό δρόμο. Επιλέγει τον μεσαίο δρόμο χωρίς ακρότητες, χωρίς φανατισμούς, χωρίς κραυγές, με διάλογο, με συνεννόηση, με σύνθεση. Στοχεύουμε στην Ελλάδα της δημιουργίας και της συνθετικής νοοτροπίας.» Ευάγγελος Μεϊμαράκης, για ψήφο εμπιστοσύνης και κυβερνητική σταθερότητα στη Βουλή στις 22 Ιουλίου 2015.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Υφυπουργού)

Τέλος η συζήτηση για γυρολόγους, κύριε Πρόεδρε, έχει ένα ενδιαφέρον στοιχείο, το οποίο, επίσης, θα καταθέσω στα Πρακτικά. Πρόκειται για ομιλία στις 4 Φεβρουαρίου 2008. «Είναι αστείο να υπογραμμίσω ότι είμαι και θα παραμείνω Βουλευτής του ΛΑΟΣ, στοιχισμένος στον σκληρό αγώνα που δίδει ο Πρόεδρος του Γ. Καρατζαφέρης. Ίσως δε θα ήταν ανάξιες σχολιασμού «φήμες», ειδικά όταν η συντάκτης του συγκεκριμένου δημοσιεύματος, δεν μπαίνει καν στον κόπο να τις επαληθεύσει. Όμως επειδή τίποτα δεν είναι τυχαίο και «αθώο», θα πρέπει να επισημανθεί ότι τα σωσίβια που ρίχνει η Νέα Δημοκρατία για να βγει στην επιφάνεια του βούρκου που βουλιάζει, δεν θα τα βρει στον Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό. Έχουν φτάσει κάποιοι σε τέτοιο βαθμό πανικού και δεν διστάζουν να εμφανίζουν ακόμη και τον Αρχηγό τους και Πρωθυπουργό της χώρας σε ζυμώσεις αποστασίας». Αυτά έλεγε ο Βορίδης, ως αναπληρωτής εκπρόσωπος του ΛΑΟΣ στις 4 Φεβρουαρίου 2008.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Υφυπουργού)

Τέλος, κύριε Πρόεδρε,...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Μιλάτε εννιά λεπτά, κυρία Παπακώστα! Έλεος! Παρακαλώ ολοκληρώνετε!

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ - ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ (Υφυπουργός Προστασίας του Πολίτη): Τέλος για τα Πρακτικά, κύριε Πρόεδρε, κι επειδή δεν θέλω να κάνω κατάχρηση του χρόνου, θα καταθέσω δημοσίευμα με τίτλο: «Αυτοί πουλάνε τη Μακεδονία Δείτε τη λίστα με τα ονόματα». Δεν το έχει καταδικάσει κανείς.

Τέλος δεν πιστώνεται, κύριοι, ως είπατε η Κυβέρνηση της Αριστεράς τη συμφωνία. Τη συμφωνία και την επίλυσή της την πιστώνεται η πάγια εθνική θέση της χώρας, την πιστώνονται εκείνοι οι οποίοι συνέβαλαν στη βελτίωσή τους και υπεύθυνη στάση τους. Γιατί είναι υποχρεωμένη όποια κυβέρνηση, να συνεχίσει την εθνική γραμμή από εκεί που την άφησαν και να τη βελτιώσει επ' ωφελεία της χώρας και της πατρίδας.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Στο σημείο αυτό η Υφυπουργός κ. Αικατερίνη Παπακώστα - Σιδηροπούλου καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Κι εγώ σας ευχαριστώ, αλλά δεν πρέπει να διπλασιάζουμε τον χρόνο ομιλίας. Σεβασμός δηλαδή προς αυτούς που θέλουν να μιλήσουν.

Τον λόγο έχει ο αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών κ. Κατρούγκαλος για να αναφερθεί στα έγγραφα τα οποία του ζήτησε ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Δημοκρατικής Συμπαράταξης κ. Λοβέρδος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Κύριε Πρόεδρε, είχε ζητήσει ο κ. Λοβέρδος ορισμένα έγγραφα από το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας. Μας τα διαβίβασε το Υπουργείο. Ήταν χαμηλότερης διαβάθμισης άρθηκε αυτή και γι' αυτό κατατέθηκαν. Δεν έχω να προσθέσω κάτι γιατί τα προσκόμισα επειδή ζητήθηκαν. Αποτελούν την πάγια θέση για το «Μακεδονικό» όπως ανέφερα, και είχε τεθεί αρχικά από τον συνάδελφο το θέμα.

(Στο σημείο αυτό ο Αναπληρωτής Υπουργός κ. Γεώργιος Κατρούγκαλος καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Προχωρούμε με τον κ. Ευάγγελο Καρακώστα, Βουλευτή της Χρυσής Αυγής.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ: Όσα τον τελευταίο χρόνο βίωσαν οι συμπατριώτες μας οι οποίοι βγήκαν στον δρόμο, προκειμένου ειρηνικά και σύμφωνα με τους νόμους και το Σύνταγμα να διαδηλώσουν κατά της προδοτικής Συμφωνίας των Πρεσπών, είναι για εκείνους πρωτόγονα και πρωτοφανή σε βαθμό τέτοιο, ώστε να αναρωτιούνται σε τι είδους δημοκρατία ζουν.

Εμείς οι εθνικιστές της Χρυσής Αυγής οι διαρκώς κατασυκοφαντημένοι και μονίμως θυμωμένοι από τα δήθεν δημοκρατικά μέσα ενημέρωσης, οι μοναδικοί πολιτικά διωκόμενοι από ένα αντεθνικό καθεστώς, τους καλωσορίζουμε στο τελευταίο σοβιέτ της Ευρώπης, αυτό το οποίο καταχρηστικά φέρει τον τίτλο «Ελληνική Δημοκρατία», διότι ούτε ελληνική αλλά ούτε δημοκρατία είναι. Και αυτό πλέον δεν το λέμε μόνο εμείς, οι ακραίοι, οι φασίστες, όπως μας χαρακτηρίζετε. Το μαρτυρούν τα εκατομμύρια των Ελλήνων που συμμετείχαν στα συλλαλητήρια για την υπεράσπιση της ελληνικότητας της Μακεδονίας, και γνώρισαν από πρώτο χέρι πώς ερμηνεύει η Αριστερά τη δημοκρατία και τους συνταγματικούς κανόνες.

Κόκκινη χούντα είστε και μάλιστα με σφραγίδα της Αστυνομίας! Κόκκινη χούντα η οποία θα κάνει πράξη, τα όσα πέτυχαν να πραγματοποιήσουν περισσότερο από μισό αιώνα πριν το ΚΚΕ και οι εαμοβούλγαροί του. Και αυτό δεν το λέω εγώ, δεν είναι αποκύημα της φαντασίας μου. Το είπε στην αρμόδια επιτροπή της Βουλής τη Δευτέρα η εισηγήτρια του ΣΥΡΙΖΑ. «Η Κυβέρνηση μας, είπε, συνεχίζει από εκεί όπου σταμάτησε το ΕΑΜ - ΕΛΑΣ.»

Και στο σημείο αυτό θέλω να απευθυνθώ στους Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας, στη Νέα Δημοκρατία η οποία από μακρού χρόνου έχει διατηρήσει πως τιμά και σέβεται τους αγώνες της Αριστεράς. Ορίστε ποιους αγώνες τιμάτε και σέβεστε, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, εσείς που φτύσατε τους τάφους εκείνων που έδωσαν τη ζωή τους, για να παραμείνει η Μακεδονία ελεύθερη και ελληνική.

Βεβαίως δεν θα σας ακολουθήσει στον ίδιο δρόμο, στον ίδιο κατήφορο η Χρυσή Αυγή, η οποία θα εξακολουθήσει να αγωνίζεται μαζί με το 70% και πλέον του ελληνικού λαού, αφ' ενός για την προάσπιση της ελληνικότητας της Μακεδονίας και αφ' ετέρου για να έχει αυτή η προδοτική Κυβέρνηση της Αριστεράς το τέλος που είχε το ΕΑΜ – ΕΛΑΣ.

Βεβαίως τα προδοτικά έργα και τις ημέρες της Αριστεράς τα γνωρίζουμε εδώ και έναν αιώνα. Ας έρθουμε, όμως, στα της «ψοφοδεξιάς» και κάποιες ανακρίβειες που ακούστηκαν χθες, σύμφωνα με τις οποίες κάποιοι προδότες πολιτικοί μας πρόγονοι όπως ειπώθηκε, παρέδωσαν τη Μακεδονία στους Βούλγαρους.

Ο κατοχικός Πρωθυπουργός δεν ονομαζόταν Κασιδιάρης, δεν ονομαζόταν πολύ περισσότερο Μιχαλολιάκος, δεν ονομαζόταν Παππάς. Ονομαζόταν Ιωάννης Ράλλης, ο οποίος ξέρετε είχε ένα γιο, τον Γεώργιο Ράλλη, που υπήρξε Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας. Αυτά για την αποκατάσταση της αλήθειας. Η Νέα Δημοκρατία χθες, εμμέσως πλην σαφώς, μετέτρεψε το κατάπτυστο «Η Κύπρος κείται μακράν» του ψευδοεθνάρχη στο επίσης κατάπτυστο και αντιεθνικό «Η Μακεδονία κείται μακράν».

Και ας έρθω τώρα δώδεκα χρόνια πίσω, στις 30 Σεπτεμβρίου 2007, όταν η Βουλή συνεδρίαζε με ειδική ημερήσια διάταξη επί των προγραμματικών δηλώσεων της κυβέρνησης Καραμανλή. Από αυτό εδώ το Βήμα η τότε Υπουργός Εξωτερικών, η κ. Μπακογιάννη, είχε δηλώσει τα εξής: «Σκοπός τόσο των σχετικών με το ζήτημα αποφάσεων του Συμβουλίου Ασφαλείας και της Γενικής Συνέλευσης του ΟΗΕ όσο και της ενδιάμεσης συμφωνίας του 1995 είναι η εξεύρεση λύσης λύσης κοινά αποδεκτής όχι διαιώνιση της εκκρεμότητας. Αυτό ακριβώς επιδιώκει και η Ελλάδα, την εξεύρεση αμοιβαίας αποδεκτής λύσης στη βάση μιας σύνθετης ονομασίας».

Η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας είχε λάβει εκατόν πενήντα δύο «ναι» σε εκείνη την ψηφοφορία και ανάμεσα σε αυτά τα εκατόν πενήντα δύο «ναι» ήταν και εκείνο του ανθρώπου ο οποίος παριστάνει –δήθεν- σήμερα τον Μακεδονομάχο, αυτού ο οποίος με περίσσιο θράσος δηλώνει ότι θα έδινε τέλος στην πολιτική του καριέρα, αλλά δεν το κάνει για να σώσει τη Μακεδονία, του κ. Καμμένου.

Και αν σας φαίνεται μακρινό το 2007, πάμε στο 2015 επί Κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ. Προγραμματικές δηλώσεις, Φεβρουάριος 2015. Ο Πρωθυπουργός δηλώνει: «Σημαντική είναι, επίσης, η εξεύρεση, στο πλαίσιο συνομιλιών υπό τον Οργανισμό Ηνωμένων Εθνών, αμοιβαία αποδεκτής λύσης στη διαφορά για το όνομα με την Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας στη βάση μιας σύνθετης ονομασίας με γεωγραφικό προσδιορισμό για όλες τις χρήσεις». Πώς αντέδρασε ο κ. Καμμένος; Υπερψήφισε χωρίς την παραμικρή επιφύλαξη.

Οκτώβριος του 2015 εν μέσω μυστικής διπλωματίας ανάμεσα στην αντιεθνική αυτή Κυβέρνηση και το ψευδοκράτος των Σκοπίων. Τότε ο κ. Καμμένος έλεγε ότι έχει απόλυτη εμπιστοσύνη στον κ. Κοτζιά. Ο Αρχηγός της Χρυσής Αυγής καταγγέλλει από αυτό εδώ το Βήμα τις μεθοδεύσεις της Κυβέρνησης, και παρουσιάζει έγγραφο του Υπουργού των Εξωτερικών με το οποίο καλούσε τους Αρχηγούς όλων των Κοινοβουλευτικών Ομάδων να προτείνουν ονομασίες για το γειτονικό κράτος.

Με αφορμή την αποκάλυψη του κ. Μιχαλολιάκου, ο κ. Κοτζιάς είχε πει: «Τη Χρυσή Αυγή ακριβώς γιατί παραβίασε το απόρρητο των εγγράφων και της αλληλογραφίας, δεν πρόκειται να την ξανακαλέσω σε καμμία συνεδρίαση του συμβουλίου. Θα την αποβάλω». Και τι έκανε ο Καμμένος; Χειροκροτούσε μαζί με την Κοινοβουλευτική του Ομάδα. Τι έκανε η Νέα Δημοκρατία μπροστά στην επικείμενη προδοσία; Δήλωνε διά στόματος του Προέδρου της: «Η δημοσιοποίηση του εγγράφου από τη Χρυσή Αυγή είναι απίθανη, αφελής και επικίνδυνη».

Εμείς, λοιπόν, οι απίθανοι, οι αφελείς και επικίνδυνοι της Χρυσής Αυγής απαιτούμε από την Κυβέρνηση και το Υπουργείο των Εξωτερικών, να δώσει στη δημοσιότητα τις προτεινόμενες ονομασίες εκείνης της εποχής, από τους Προέδρους των Κοινοβουλευτικών Ομάδων, για να δούμε ποιοι είναι οι πατριώτες και ποιοι είναι οι προδότες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Κλείνοντας θα πω το εξής: Οι Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ καυχιόνται χαιρέκακα ότι με την κύρωση της επαίσχυντης συμφωνίας σήμερα, όλα τελειώνουν. Οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας υποκριτικά δηλώνουν, πως αν η συμφωνία κυρωθεί, η μελλοντική κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας δεν μπορεί να κάνει τίποτα για να την ανατρέψει.

Η Χρυσή Αυγή, στο όνομα του 70% και πλέον του ελληνικού λαού, διακηρύσσει πως αυτό το προδοτικό κομμάτι χαρτιού το οποίο θα κυρώσετε θα καεί, και οι στάχτες του θα σκορπιστούν στην λίμνη των Πρεσπών, διότι το αίμα των ηρώων του Μακεδονικού Αγώνα είναι ιερότερο από τη μελάνη των προδοτικών σας υπογραφών και από τις υποκριτικές προσευχές της Νέας Δημοκρατίας και του Καμμένου.

Και επειδή ο κ. Βούτσης είπε ότι είναι αλυτρωτικό το σύνθημα «Η Μακεδονία είναι μία και ελληνική και μόνο ελληνική», το επαναλαμβάνουμε στον υψηλότερο δυνατό τόνο: «Η Μακεδονία είναι μια και ελληνική και μόνο ελληνική».

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Ο κ. Βαρδαλής, Βουλευτής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, έχει τον λόγο για έξι λεπτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΒΑΡΔΑΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Είναι γνωστή η αντίθεση του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας στη Συμφωνία των Πρεσπών, γιατί πρόκειται για μια συμφωνία, που έγινε με παραγγελία των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής και του ΝΑΤΟ, μια συμφωνία που αποτελεί μέρος μιας ευρύτερης διευθέτησης που προωθείται στα Βαλκάνια, με στόχο την ευρωατλαντική ολοκλήρωση της περιοχής. Τη θέση μας αυτή ανέλυσε με αποτελεσματικό τρόπο ο ειδικός αγορητής του κόμματος και δεν θα την επαναλάβω.

Θέλω, όμως, να σταθώ σε δύο πλευρές που αποδεικνύουν την ορθότητα αυτής της θέσης:

Πρώτον, αρκετοί Βουλευτές όλων των άλλων κομμάτων αναφέρθηκαν σε ιστορικά ζητήματα, για να τεκμηριώσουν την όποια άποψή τους, θετική ή αρνητική, απέναντι στη συμφωνία. Αν κάτι, όμως, επιβεβαιώνει η ιστορία είναι το εξής: Πράγματι ιστορικά ο χώρος των Βαλκανίων είναι χώρος όπου συμβιώνουν διαφορετικοί λαοί, πολιτισμοί, φυλές, θρησκείες, δημιουργώντας ένα μωσαϊκό, που κάθε φορά όταν ένα κομμάτι φεύγει από τη θέση του, δημιουργεί αναταραχή σε ολόκληρο το σύστημα. Συχνές ήταν οι συγκρούσεις και οι αντιπαραθέσεις ακόμα και οι πόλεμοι στην περιοχή.

Η κατάσταση αυτή, όμως, δεν δημιουργήθηκε από μόνη της ούτε, βεβαίως, με τη θέληση των ενδιαφερομένων λαών των Βαλκανίων. Αυτό που πάντα βάραινε, που έπαιζε καθοριστικό ρόλο, ήταν η λύση που έδιναν οι «Μεγάλες Δυνάμεις» ακόμη από την περίοδο που διαμορφωνόταν η κρατική υπόσταση των σημερινών αστικών κρατών, αλλά και οι επεμβάσεις τους μέχρι σήμερα στην περιοχή με πιο πρόσφατο παράδειγμα τη διάλυση της Γιουγκοσλαβίας και τις συνέπειες που ακολούθησαν, επεμβάσεις που έγιναν και γίνονται για να επιβάλουν τη δική τους λύση με τη γνωστή μέθοδο του διαίρει και βασίλευε με την καλλιέργεια και όξυνση των εθνικιστικών αντιθέσεων ανάμεσα στους βαλκανικούς λαούς. Επομένως οι επεμβάσεις των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων είναι η βασική αιτία των προβλημάτων και σε καμμία περίπτωση σε όλη την ιστορική διαδρομή δεν αποτέλεσαν παρά-

γοντα σταθερότητας και ειρήνης διαχρονικά.

Και εσείς τι κάνετε; Όλοι σας, Κυβέρνηση και Αντιπολίτευση, όχι μόνο συμφωνείτε με αυτούς τους σχεδιασμούς και τις παρεμβάσεις τους στην περιοχή αλλά σταθήκατε και στέκεστε στυλοβάτες των ιμπεριαλιστικών σχεδίων στα Βαλκάνια. Αυτοί που στηρίζετε, είναι αυτοί που σήμερα απροκάλυπτα επεμβαίνουν στις εξελίξεις στη Βενεζουέλα.

Η δεύτερη -και κατά τη γνώμη μου- εξίσου σημαντική αιτία, έχει να κάνει με τη δράση των αστικών τάξεων των χωρών της περιοχής. Βεβαίως υπήρξαν αλλαγές όλα αυτά τα χρόνια, που δεν έχω τον χρόνο να αναλύσω. Οι αλλαγές αυτές όμως, όξυναν τις αντιθέσεις και τους ανταγωνισμούς μεταξύ των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων και εντάθηκαν στο έπακρο. Στα Βαλκάνια συναντιούνται σημαντικά, ανταγωνιστικά σχέδια σε μία σειρά τομείς όπως η ενέργεια, οι αγωγοί μεταφοράς της, οι δρόμοι μεταφοράς εμπορευμάτων και άλλα.

Διασταυρώνονται, όμως, αντιτιθέμενες και αντιτιθέμενες επιδιώξεις των αστικών τάξεων της περιοχής, όπως για παράδειγμα της τουρκικής και της ελληνικής, επιδιώκοντας η καθεμία για λογαριασμό της αναβαθμισμένο ρόλο στην περιοχή. Στην περιοχή υπάρχουν ζωτικά συμφέροντα της ελληνικής αστικής τάξης, των ελληνικών μονοπωλίων. Το θέμα της ονομασίας καθόλου δεν εμπόδισε την αθρόα εξαγωγή κεφαλαίων από την Ελλάδα στην Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας. Η Ελλάδα κατατάσσεται στην τρίτη θέση μεταξύ των χωρών προέλευσης των άμεσων ξένων επενδύσεων στην Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας.

Τέταρτος σημαντικότερος εμπορικός εταίρος της Πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας είναι η Ελλάδα. Το κεφάλαιο πάει, όπου «μυρίζει» κέρδος. Μάλιστα από τις δέκα πιο κερδοφόρες επιχειρήσεις στη γειτονική χώρα το 2017 οι έξι πρώτες είναι ελληνικές. Τις επικίνδυνες εξελίξεις στα Βαλκάνια τις βλέπει η αστική τάξη της χώρας μας ως ευκαιρία. Να γιατί η ελληνική αστική τάξη και οι κυβερνήσεις που στηρίζουν την πολιτική της, δηλαδή την κερδοφορία της, στηρίζουν και τα σχέδια των ΗΠΑ, της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ΝΑΤΟ στα Βαλκάνια. Γιατί; Γιατί δένει απόλυτα με το όραμα της ελληνικής αστικής τάξης και των κομμάτων της για ανάδειξη της χώρας σε ενεργειακό και διαμετακομιστικό κόμβο.

Η προσαρμογή του ελληνικού καπιταλισμού στις γενικότερες στρατηγικές ιμπεριαλιστικών κέντρων είναι πολιτική επιλογή, που συμφέρει την αστική τάξη της Ελλάδας και όχι γενικώς και αορίστως τη χώρα μας. Κόμματα διαλύονται, Βουλευτές κάνουν μετεγγραφές με βάση τη στάση τους απέναντι στη Συμφωνία των Πρεσπών. Όμως όλοι μαζί παρά το ότι φαίνεται ότι «σκοτώνεστε», στην ουσία συντάσσεστε πλήρως με τα σχέδια των ΗΠΑ, της Ευρωπαϊκής Ένωσης, υπηρετώντας ακριβώς αυτή τη λογική δηλαδή τα συμφέροντα του ελληνικού κεφαλαίου.

Κάτω από αυτό το πρίσμα η Συμφωνία των Πρεσπών δεν αποτελεί εγγύηση σταθερότητας και ευημερίας. Το μόνο που εγγυάται είναι η όξυνση αυτών των ανταγωνισμών στην περιοχή. Όσοι πάλι νομίζουν πως η ένταξη της Πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας στο ΝΑΤΟ αυτόματα θα αποσβήσει τυχόν κινδύνους παραπέρα εμπλοκής των διμερών σχέσεων, ας ρίξει μια ματιά στην πολύχρονη πείρα των Ελληνοτουρκικών σχέσεων.

Η θέση μας, λοιπόν, είναι πως οι ανάγκες των λαών της περιοχής, η αμοιβαία επωφελής συνεργασία των χωρών μπορεί να διασφαλιστεί μόνο με την αποδέσμευση από αυτές και κάθε άλλες ιμπεριαλιστικές ενώσεις με τους λαούς νοικοκύρηδες στον τόπο τους.

Η προοπτική της Κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ όχι μόνο δεν κινείται σε αυτή την κατεύθυνση, αλλά έχει διαλέξει ιμπεριαλιστή με σκοπό την αποτελεσματικότερη υπηρέτηση των συμφερόντων της ελληνικής αστικής τάξης μέσα στις δοσμένες κάθε φορά συνθήκες.

Η Συμφωνία των Πρεσπών αυτόν τον σκοπό υπηρετεί. Για αυτό το ΚΚΕ θα την καταψηφίσει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Σας ευχαριστούμε πολύ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα της Βουλής «Ο Ρήγας και η Επανάσταση» που οργανώνει το Ίδρυμα της Βουλής, είκοσι τρεις μαθήτριες και μαθητές και τέσσερις εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 1ο Γυμνάσιο Χαλανδρίου.

Η Βουλή σάς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει ο κ. Θεοχαρόπουλος για έξι λεπτά, όπως όλοι.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, τα μεγάλα ζητήματα της εξωτερικής πολιτικής θα έπρεπε να αντιμετωπίζονται από όλα τα κόμματα με υπευθυνότητα και μετριοπάθεια.

Με γνώμονα τα εθνικά συμφέροντα και όχι το πολιτικό κόστος. στη σημερινή συνεδρίαση της Ολομέλειας, μια ιστορική συνεδρίαση για την κύρωση της Συμφωνίας των Πρεσπών, οφείλουμε να το αποδείξουμε. Πάγια δική μου θέση και της ΔΗΜΑΡ είναι ότι η Ελλάδα και λόγω της γεωγραφικής της θέσης, πρέπει, με βάση και αφετηρία την Ευρώπη, να ασκεί εξωτερική πολιτική με στόχο την ειρηνική επίλυση των διαφορών με τις γειτονικές χώρες και την ευρωπαϊκή προοπτική των κρατών της Νοτιοανατολικής Ευρώπης.

Από την πρώτη στιγμή υποστήριξα ότι η συμφωνία μεταξύ της χώρας μας και της Πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας είναι σε θετική κατεύθυνση. Η σύνθετη ονομασία με γεωγραφικό προσδιορισμό έναντι όλων, erga omnes, με διεθνή συμφωνία και αναθεώρηση του συντάγματος αποτελούν αδιαμφισβήτητα θετικά στοιχεία της συμφωνίας. Αυτή, άλλωστε, είναι η επί χρόνια διαμορφωμένη εθνική γραμμή.

Είναι γεγονός, βέβαια, ότι η Συμφωνία των Πρεσπών αποτελεί έναν συμβιβασμό, δεν έρχεται μετά από πόλεμο, είμαστε σε περίοδο ειρήνης και ως τέτοιος δεν μπορεί να ικανοποιεί απόλυτα καμμία πλευρά. Αναφέρομαι στα ζητήματα της ιθαγένειας και της γλώσσας, για τα οποία έχει γίνει πολλή συζήτηση. Υπάρχουν προβλήματα και θα έπρεπε με μεγαλύτερη γενναιότητα ο ΣΥΡΙΖΑ να μιλήσει για αυτά τα προβλήματα. Όπως και για τα θετικά στοιχεία της συμφωνίας, που είναι πολλά, θα έπρεπε με μεγαλύτερη γενναιότητα να μιλήσει η Νέα Δημοκρατία. Σε κάθε περίπτωση, η ρηματική διακοίνωση διευκρινίζει ορισμένα εκκρεμή ζητήματα. Η ιθαγένεια, πράγματι, δεν προκαθορίζει το θέμα της εθνότητας και η γλώσσα της γειτονικής χώρας ανήκει στη νοτιοσλαβική οικογένεια γλωσσών. Δυστυχώς, όμως, η συζήτηση στη χώρα μας γι' αυτό το κρίσιμο εθνικό θέμα διεξάγεται σε ένα ζοφερό κλίμα. Τεχνητή πόλωση, διχασμός, άγονες συγκρούσεις υπονομεύουν τη συζήτηση, ενώ η εργαλειακή αξιοποίηση της συμφωνίας για μικροκομματικές στοχεύσεις σπέρνουν τον φανατισμό, το μίσος, τον διχασμό και καταλύουν κάθε συναινετικά διαμορφωμένη εθνική γραμμή.

Τα πράγματα θα ήταν, πράγματι, διαφορετικά, αν η Κυβέρνηση είχε επιδιώξει από την αρχή τη συναίνεση όλων των κομμάτων του δημοκρατικού τόξου. Βέβαια είχε το πρόβλημα του Καμμένου, ο οποίος τορπίλιζε σε κάθε ευκαιρία τη δυνατότητα επίλυσης αυτού του εθνικού θέματος. Αλλά αυτή την ευθύνη την έχει και ο ίδιος ο ΣΥΡΙΖΑ, την επιλογή του Καμμένου σε αυτά τα κρίσιμα εθνικά θέματα. Επέλεξε η Κυβέρνηση σε ορισμένα σημεία να ενεργήσει μονομερώς με ελάχιστη πληροφόρηση αρχικά προς τα κόμματα και τους πολίτες, χωρίς την απαραίτητη εθνική συνεννόηση. Έφτασε σε μια κρίσιμη καμπή στο σημείο να ενημερώσει πρώτα τον Αρχιεπίσκοπο και μετά τα πολιτικά κόμματα. Από την άλλη η Νέα Δημοκρατία διολίσθησε σε μια αδικαιολόγητη ρητορική μακριά από την εθνική θέση. Υποχωρεί απέναντι στον εθνικολαϊκισμό, επιχειρεί να κερδοσκοπήσει εκλογικά. Υποστηρίζω ότι θα το βρει μπροστά της, όπως ο ΣΥΡΙΖΑ τον βρήκε μπροστά του τον αντιμνημονιακό λαϊκισμό, τον οποίο και αγκάλιασε εκείνη την περίοδο. Έτσι θα βρει μπροστά της και η Νέα Δημοκρατία αυτόν τον νέο εθνικολαϊκισμό που αγκαλιάζει σήμερα.

Παράταση, όμως, του σημερινού τέλματος θα εξυπηρετούσε μόνο τα Σκόπια, την Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας, μέσα από την de facto μονοπώληση του ονόματος Μακεδονία, εκατόν σαράντα χώρες την έχουν αναγνωρίσει με το προηγούμενο συνταγματικό της όνομα «Μακεδονία», και αυτό θέλουμε να αποφευχθεί, να μην ονομάζεται πλέον «Μακεδονία»

και να υπάρχει μια σύνθετη ονομασία με γεωγραφικό προσδιορισμό, όπως είναι το «Βόρεια Μακεδονία», το οποίο ήταν για αυτόν τον λόγο η πάγια εθνική θέση.

Για αυτό υποστηρίζω σταθερά μια κοινά αποδεκτή λύση, που μπορεί να μετατρέψει την Ελλάδα σε παράγοντα ειρήνης στα Βαλκάνια, να δημιουργήσει μια ισχυρή ασπίδα κατά των εντάσεων της χώρας με την Τουρκία. Είναι καιρός να λυθεί ένα πρόβλημα, που λιμνάζει εδώ και είκοσι έξι χρόνια δηλητηριάζει τις σχέσεις των δύο χωρών. Πρόβλημα που δίνει τη δυνατότητα στην Τουρκία να παίζει «παιχνίδια προστασίας» των βαλκανικών χωρών, που δήθεν απειλούνται από την Ελλάδα, αλλά και πρόβλημα που τροφοδοτεί ακόμη και σήμερα το μίσος και τον φανατισμό.

Αυτή είναι πραγματική πατριωτική στάση προς όφελος των εθνικών συμφερόντων σε μια τόσο κρίσιμη περίοδο. Αυτός είναι ο πατριωτισμός με όρους ρεαλισμού και προοδευτισμού, όχι η υιοθέτηση μιας ρητορικής που χαϊδεύει αυτιά και φλερτάρει με νεοσυντηρητικές και εξωστρεφείς αντιλήψεις, που φέρουν το αντίθετο από το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα.

Όπως έχει δείξει και η πρόσφατη ευρωπαϊκή εμπειρία, οι υποχωρήσεις απέναντι στον εθνικισμό και στον λαϊκισμό τροφοδοτούν την άνοδο των εθνικολαϊκιστικών δυνάμεων. Ας μην το ξεχνούν αυτό ιδίως οι προοδευτικές δυνάμεις.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η ιστορία καταγράφει και αξιολογεί όσους παίρνουν καθαρή θέση με αίσθημα ιστορικής ευθύνης στην υπηρεσία του δημόσιου συμφέροντος. Και η ΔΗΜΑΡ παίρνει καθαρή θέση. Όπως κάνουν εξάλλου η ευρωπαϊκή σοσιαλδημοκρατία, ο χώρος της ανανεωτικής Αριστεράς, η σοσιαλιστική διεθνής. Είναι θετικό γεγονός ότι υπάρχουν δυνάμεις και στελέχη του προοδευτικού χώρου -εκτός του ΣΥΡΙΖΑ εννοώ- που παίρνουν καθαρή θέση και τοποθετούνται υπέρ της συμφωνίας και είναι σαφές ότι όλοι εμείς δεν στηρίζουμε την Κυβέρνηση, στηρίζουμε την επίλυση του «Μακεδονικού». Είμαστε σταθερά απέναντι στην Κυβέρνηση, υπέρ της επίλυσης του «Μακεδονικού».

Δεν είναι δυνατόν τα μείζονα εθνικά θέματα να αντιμετωπίζονται υπό το πρίσμα ενός στείρου δικομματισμού, όπου όποιος δεν ψηφίσει τη συμφωνία θεωρείται ότι είναι με τη Νέα Δημοκρατία και όποιος την ψηφίσει θεωρείται ότι είναι με τον ΣΥΡΙΖΑ.

Επιτέλους να επιστρέψει η κοινή λογική σε αυτόν τον τόπο. Κοινή λογική που τη χρειαζόμαστε περισσότερο από ποτέ σήμερα. Να αντιμετωπίσουμε τη Συμφωνία των Πρεσπών με τη μέγιστη σοβαρότητα και υπευθυνότητα. Να μην εμποδίσει η χώρα μας την επίλυση του «Μακεδονικού» και παγιώσει αδιέξοδα. Να κρατήσουμε μια πραγματικά πατριωτική στάση. Να αντιταχθούμε στον εθνικισμό, σε μια περίοδο που βρίσκεται σε έξαρση. Να συμβάλουμε εμπράκτως στην οικοδόμηση μιας ειρηνικής βαλκανικής γειτονιάς.

Είναι μια ιστορική στιγμή, να πούμε «όχι» σε ένα νέο εθνικό διχασμό, να πάρουμε αποφάσεις, αψηφώντας το κομματικό κόστος.

Ας σταθούμε, λοιπόν, σήμερα με ισχυρό αίσθημα ευθύνης. Η ΔΗΜΑΡ ψηφίζει «ναι». Ψηφίζω την Κύρωση της Συμφωνίας των Πρεσπών.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Ευχαριστούμε πολύ.

Τον λόγο έχει τώρα ο κ. Δραγασάκης, Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομίας και Ανάπτυξης.

Κύριε Πρόεδρε, η απόφαση της Ολομέλειας είναι έξι λεπτά για όλους, αλλά σε σας θα δείξουμε μια ανοχή.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομίας και Ανάπτυξης): Θα σεβαστώ την απόφαση.

Θεωρώ ότι η σημερινή μέρα θα καταγραφεί, ως μια σημαντική μέρα στην ιστορία του Κοινοβουλίου, γιατί μετά από έντονο διάλογο και αντιπαραθέσεις, αλλά και συγκλίσεις, πιστεύω ότι, με ισχυρή πλειοψηφία, θα επικυρώσει τη συμφωνία. Επομένως, θα βάλει τέλος σε μια εκκρεμότητα δεκαετιών, που καθιστούσε τη χώρα μας μέρος του προβλήματος της περιοχής, ενώ θα μπορούσαμε να είμαστε πρωταγωνιστές σε προοδευτικές εξελίξεις.

Προσβλέποντας, λοιπόν, στην επόμενη μέρα και στις προκλήσεις μετά την ψήφιση της συμφωνίας θα ήθελα να επισημάνω και να θυμίσω στους νεότερους ότι από την αρχή που εμφανίστηκε το πρόβλημα αυτό, των Σκοπίων όπως το λέγαμε, ή το μακεδονικό πρόβλημα, από τις αρχές της δεκαετίας του 1990 διαμορφώθηκαν τρεις διακριτές στρατηγικές επιλογές ως προς το πρόβλημα αυτό.

Η πρώτη επιλογή ήταν να διαλυθεί το γειτονικό κράτος και να διαμοιραστούν τα εδάφη και οι πληθυσμοί τους στις όμορες χώρες, τη Βουλγαρία, τη Σερβία, την Αλβανία και την Ελλάδα. Η στρατηγική αυτή, όπως αντιλαμβάνεστε, θα οδηγούσε -ή θα οδηγήσει αν την επέλεγε κανείς- σε αλυσιδωτές αμφισβητήσεις των διαμορφωμένων συνόρων και αναπόφευκτα θα καθιστούσε τα Βαλκάνια για ακόμα μια φορά εμπόλεμη ζώνη. Ακριβώς γι' αυτό, η θέση αυτή δεν υιοθετείται από κανένα πολιτικό κόμμα επίσημα, πέραν της Χρυσής Αυγής. Όμως, είναι κοινό μυστικό ότι η θέση αυτή, η άποψη αυτή υποστηρίζεται και επηρεάζει τμήματα και του χώρου της Νέας Δημοκρατίας και ενδεχομένως κι άλλων κομμάτων.

Στον πυρήνα του «όχι» του προχθεσινού συλλαλητηρίου ήταν αυτή η άποψη. Αν δει κανείς τα συνθήματα, αν δει κανείς την ομιλία του κ. Σπύρου κι άλλων, αυτή ήταν η γραμμή. Ακόμα και η θέση ορισμένων ότι η Μακεδονία είναι μία και είναι ελληνική, τι σημαίνει; Σημαίνει άρνηση, αμφισβήτηση των αποτελεσμάτων της Συμφωνίας του Βουκουρεστίου, άρα αμφισβήτηση και των συνόρων που προέκυψαν από τη συμφωνία αυτή.

Επομένως, την πρώτη γραμμή θα την χαρακτήριζα ως μια γραμμή εθνικού τυχοδιωκτισμού, ακραίου εθνικισμού, εξαιρετικά επικίνδυνη κι ας μην υιοθετείται επίσημα, όπως είπα, από κανένα κόμμα. Θα μου πει κανείς ότι το «όχι» σήμερα υιοθετείται. Η γνώμη μου είναι ότι δεν υιοθετείται αυτή η γραμμή. Αυτό που έχουμε είναι μια συμμαχία του «όχι», όπου είναι οι δυνάμεις του ακραίου εθνικισμού από τη μια μεριά και οι άλλες είναι οι δυνάμεις του μικροκομματισμού, ορισμένες από τις οποίες τουλάχιστον θέλουν να λυθεί το θέμα αυτό, αλλά πριν απ' αυτό, θέλουν να πέσει ο ΣΥΡΙΖΑ με αντιδημοκρατικό τρόπο.

Έχουμε, λοιπόν, αυτή την παράδοξη συμμαχία, η οποία όμως είναι και επικίνδυνη, διότι συμβαίνει το εξής: Νομιμοποιούν αυτές οι δυνάμεις τη Χρυσή Αυγή, νομιμοποιούν τις δυνάμεις του εθνικισμού και του πολέμου τελικά.

Θέλω να ελπίζω ότι η χθεσινή παρέμβαση του κ. Δένδια δεν αποτελεί ένα μεμονωμένο γεγονός, αλλά έναν ευρύτερο προβληματισμό. Βεβαίως, είναι ευχή που ελπίζω να επιβεβαιωθεί.

Η δεύτερη στρατηγική ήταν η στρατηγική της οικονομικής κατάκτησης. Να υπάρξει το κράτος, να μην το διαλύσουμε, αλλά να διεισδύσουμε οικονομικά και να το κατακτήσουμε οικονομικά. Αυτή η λογική της κατάκτησης, της οικονομικής διείσδυσης στα Βαλκάνια, όπως τότε εμείς την αντιμετωπίζαμε, απαιτεί να λυθεί το πρόβλημα. Απαιτεί έναν συμβιβασμό στο όνομα. Ακριβώς γι' αυτό, η γραμμή του συμβιβασμού περί του ονόματος έγινε μια κεντρική θέση, όπως μορφοποιήθηκε μετά βαθμιαία, με αποκορύφωμα τη Σύνοδο του ΝΑΤΟ στο Βουκουρέστι το 2008, αυτό που ονομάζουμε σήμερα εθνική γραμμή. Κρύβει, όμως, αυτή η γραμμή μέσα της -ενώ θέλει τη λύση, ως πρωτεύων- την οικονομική κυριαρχία. Γι' αυτό, όπως έχει αποδείξει ο κ. Κοτζιάς με στοιχεία, οι προηγούμενες κυβερνήσεις ήταν έτοιμες να κάνουν και ακόμα μεγαλύτερες παραχωρήσεις, ακριβώς διότι το κύριο δεν ήταν το όνομα ή οι όροι, αλλά οι δυνατότητες διείσδυσης. Κι όταν ο αείμνηστος Κωνσταντίνος Μητσοτάκης είπε «το όνομα θα ξεχαστεί», αυτό εννοούσε.

Ο κ. Σπύρου μιλούσε προχθές για προδοσία. Προδότης για τον κ. Σπύρου, είναι ο αείμνηστος Κωνσταντίνος Μητσοτάκης, ο Ανδρέας Παπανδρέου, ο Κώστας Σημίτης και ο Κώστας Καραμανλής, διότι αυτοί άνοιξαν τον δρόμο του συμβιβασμού, του οποίου εμείς σήμερα δίνουμε μια συγκεκριμένη μορφή και κατάληξη.

Είναι πραγματικά θλιβερή η εικόνα να βλέπει κανείς, ορισμένους τουλάχιστον απ' αυτούς ή τις παρατάξεις τους, αντί να απαντούν στον κ. Σπύρου και τις κατηγορίες, να μεταβιβάζουν αυτές τις ύβρεις σε εμάς, επειδή εμείς κλείσαμε τη συμφωνία, πετύχαμε τη λύση του προβλήματος, το οποίο αυτοί είτε δεν τόλ-

μησαν να λύσουν είτε οι συνθήκες στη γειτονική χώρα δεν ήταν τόσο ευνοϊκές όσο ήταν τώρα. Πρέπει να το να αναγνωρίσουμε αυτό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Η τρίτη επιλογή, η λογική δηλαδή, που βλέπουμε τη λύση του προβλήματος με τα Σκόπια, του μακεδονικού, στα πλαίσια μιας ευρύτερης βαλκανικής ισότιμης συνεργασίας και στην ανάπτυξη, η γραμμή που διαμορφώσαμε εμείς από το 1993 ως Συνασπισμός τότε και μετά βεβαίως κι άλλες δυνάμεις της Αριστεράς, διαμορφώθηκε, σε αντιπαράθεση και με τις δυνάμεις του ακραίου εθνικισμού, αλλά και με τις δυνάμεις της οικονομικής κυριαρχίας και διείσδυσης. Γιατί; Διότι εμείς βλέπουμε κινδύνους. Αν λύσουμε το μακεδονικό θέμα, με την καλύτερη δυνατή συμφωνία, αλλά η λογική μας είναι ότι το γειτονικό κράτος είναι ένας δορυφόρος δικός μας κι απλά, χρειάζεται να το εξαγοράσουμε ή να το κατακτήσουμε, αυτός είναι ο καλύτερος δρόμος να συντηρηθεί και να αναζωπυρωθεί ο εθνικισμός.

Επομένως, η επιλογή της Αριστεράς είναι μια εθνική επιλογή, όχι μόνο γιατί λύνει ένα χρόνιο πρόβλημα, στη βάση των συναινέσεων που είχαν διαμορφωθεί ιστορικά, αλλά και διότι προφυλάσσει τη χώρα έναντι μελλοντικών κινδύνων. Άρα, είναι μια θέση, η οποία υπηρετεί,, με τον καλύτερο τρόπο τα συμφέροντα της χώρας, αλλά και προλαμβάνει κινδύνους του μέλλοντος.

Τελειώνοντας, θέλω να πω ότι δεν υπάρχει αριστερό «όχι» στη Συμφωνία των Πρεσπών, κυρίες και κύριοι και σύντροφοι του ΚΚΕ. Δεν υπάρχει αριστερό «όχι» στη Συμφωνία των Πρεσπών! Όσα αντινατοϊκά λάβαρα και να υψώσετε, το «όχι» στη Συμφωνία των Πρεσπών ρίχνει νερό στον μύλο του εθνικισμού.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Ούτε προοδευτικό «όχι», ούτε αντιιμπεριαλιστικό «όχι», ούτε αριστερό «όχι». Όχι ότι η Συμφωνία των Πρεσπών είναι το παν, αλλά δημιουργεί τις προϋποθέσεις, για να ασκήσουμε μια αριστερή πολιτική στα Βαλκάνια.

Και συμφωνώ ότι το «ναι» στη Συμφωνία των Πρεσπών δεν σημαίνει «ναι» στην Κυβέρνηση. Σημαίνει «ναι» στη συγκεκριμένη συμφωνία. Αλλά πρέπει να αναγνωρίσουμε, κύριοι συνάδελφοι, όσοι το λέτε αυτό –κι εμείς το σεβόμαστε- ότι η Συμφωνία των Πρεσπών και η διαμάχη γύρω απ' αυτήν, δρα ως καταλύτης, επιταχύνονται οι εξελίξεις και πρέπει επομένως, να προχωρήσουμε με γρηγορότερα βήματα στη συγκρότηση αυτής της ευρύτερης προοδευτικής συμπαράταξης, που έχει ανάγκη η χώρα μας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Κι εγώ ευχαριστώ.

Ο κ. Τραγάκης, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας έχει τον λόγο για έξι λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Στην πολύχρονη διαδρομή μου στη Βουλή, μιλάω πάντοτε σχεδόν εκτός κειμένου. Θεωρώ όμως τόσο βαρυσήμαντη τη σημερινή μας συνεδρίαση, που είμαι υποχρεωμένος να ακολουθήσω κείμενο.

Κατ' αρχάς, η θέση της παράταξής μας, όπως ρητά την έχει εκφράσει ο Πρόεδρός μας κ. Κυριάκος Μητσοτάκης, είναι η κατηγορηματική, η απερίφραστη αντίθεσή μας στη Συμφωνία των Πρεσπών. Και η στάση μας αυτή είναι γνήσια πατριωτική. Αλλά δεν είναι προϊόν συναισθηματισμού ούτε αντιπολιτευτικού μένους ενάντια στην Κυβέρνηση. Άλλωστε, τα εθνικά θέματα δεν προσφέρονται για μικροπολιτικές σκοπιμότητες. Αυτή η παράταξη έχει αποδείξει διαχρονικά ότι βάζει το εθνικό συμφέρον πάνω από το κομματικό.

Με νηφαλιότητα και σοβαρότητα στεκόμαστε απέναντι στη Συμφωνία των Πρεσπών, γιατί αυτή η υπόθεση από την αρχή της μέχρι το τέλος της συνιστά μια μαύρη σελίδα για την πολιτική ζωή του τόπου, Από τον σκοτεινό, κρυφό τρόπο, με τον οποίον διαπραγματεύτηκαν ο κ. Τσίπρας και ο κ. Κοτζιάς, μέχρι τις πολιτικές μεθοδεύσεις που χρησιμοποίησε, για να διαλύσει τα κόμματα της Αντιπολίτευσης, τις ανήθικες μεταγραφές Βουλευτών και τις αντικοινοβουλευτικές πρακτικές, στις οποίες κατέφυγαν, προκειμένου να περάσει η συμφωνία από τη Βουλή. Η ποιότητα της δημοκρατίας μας επλήγη σοβαρά από την ιστορία αυτή.

Όμως, είμαστε και ενάντια στη Συμφωνία των Πρεσπών αυτή καθ'αυτή, διότι είναι επιζήμια για τα εθνικά μας συμφέροντα. Παραχωρεί μακεδονική ταυτότητα και γλώσσα και υποδαυλίζει τον αλυτρωτισμό. Δεν το πιστεύουμε μόνο εμείς αυτό. Το πιστεύει η μεγάλη πλειοψηφία του ελληνικού λαού, που στέκεται απέναντι στη συμφωνία σε ποσοστό 70%, τη βούληση του οποίου αγνοείτε προκλητικά. Το πιστεύουν ακόμα διεθνολόγοι, ιστορικοί, διανοούμενοι, ακόμα και πρώην διπλωμάτες.

Καμμία κυβέρνηση και κανένας Πρωθυπουργός δεν δέχτηκαν και δεν συμφώνησαν όλα αυτά που δέχτηκε και συμφώνησε η Κυβέρνηση Τσίπρα. Γιατί; Διότι η Ελλάδα ιστορικά, από τα μέσα του 19ου αιώνα έως σήμερα, διεκδικεί σταθερά τρεις βασικούς στόχους. Πρώτον, να μην μονοπωλήσει οποιοσδήποτε την ταυτότητα και το σύνολο της ευρύτερης γεωγραφικής περιοχής της Μακεδονίας. Δεύτερον, να μην μπορέσει ποτέ άλλο μέρος να εμφανιστεί ως νομιμοποιημένος διεκδικητής της πολιτιστικής και της εδαφικής υπόστασης της Μακεδονίας που ανήκει στην ελληνική επικράτεια. Τρίτον, να μην καλλιεργηθούν προϋποθέσεις δημιουργίας μακεδονικής μειονότητας στην Ελλάδα.

Όλες οι προηγούμενες κυβερνήσεις έμειναν προσηλωμένες στη διεκδίκηση αυτών των στόχων, δαπανώντας μεγάλο πολιτικό και διπλωματικό κεφάλαιο. Πάντα μας πίεζαν οι μεγάλες δυνάμεις. Ο κ. Κώστας Καραμανλής ως Πρωθυπουργός και η κ. Ντόρα Μπακογιάννη ως Υπουργός Εξωτερικών το 2008 στο Βουκουρέστι ήλθαν σε ευθεία σύγκρουση με την πανίσχυρη τότε κυβέρνηση Τζορτζ Μπους, προκειμένου να υπερασπιστούν τα ζωτικά μας συμφέροντα.

Εσείς παραδώσατε «γη και ύδωρ». Κάνατε αυτό που κάνετε πάντα, από την πρώτη μέρα της διακυβέρνησής σας. Υπαναχωρείτε σε κάθε μεγάλο εθνικό θέμα, έναντι των εξωτερικών πιέσεων, προκειμένου να εξασφαλίσετε τη μακροημέρευση στην εξουσία σας. Καταφέρατε να ενώσετε πρόσκαιρα τους Σκοπιανούς, που η συντριπτική πλειοψηφία τους είναι Σλάβοι, με σημαντική αλβανική μειονότητα, αλλά και άλλες πολύ μικρότερες, για να διχάσετε τους Έλληνες.

Ο Πρωθυπουργός, σ' ένα τόσο κρίσιμο ζήτημα, αντί να κινηθεί εθνικά, να επιδιώξει εθνική συνεννόηση με τους πολιτικούς αρχηγούς και να χαράξει εθνική γραμμή, προσπάθησε εξαρχής να εργαλειοποιήσει το Σκοπιανό. Η βασική του επιδίωξη ήταν να εκμεταλλευθεί κομματικά το ζήτημα, για να πλήξει πρωτίστως τη Νέα Δημοκρατία, να την ταυτίσει με την ακροδεξιά και να τη φέρει –υποτίθεται- σε δύσκολη θέση. Αφού απέτυχε παταγωδώς σ' αυτό, στη συνέχεια προσπάθησε να διαλύσει τα μικρότερα κόμματα και να σχηματίσει μια κυβερνητική πλειοψηφία συναλλαγών και αποστασιών.

Η Συμφωνία των Πρεσπών είναι το αποτέλεσμα των πολιτικών μεθοδεύσεων του κ. Τσίπρα, ο οποίος με τη βοήθεια των ΑΝΕΛ εξευτέλισε κάθε έννοια δημοκρατικής διαδικασίας, εντός και εκτός Κοινοβουλίου. Αν αυτή η συμφωνία δεν συνιστά εθνική ήττα, τότε τι συνιστά;

Και κάτι ακόμα πολύ σημαντικό: Έχουν σταλεί τροποποιήσεις, χωρίς να έχει σταλεί το τελικό κείμενο των τροποποιήσεων. Πώς μπορούν οι Βουλευτές να ψηφίσουν ένα κείμενο, που δεν έχει ακόμα την τελική μορφή του; Είναι ανεπίτρεπτο να μην υπάρχει κατατεθειμένο το ενιαίο κείμενο του Συντάγματος των Σκοπίων, το οποίο είναι προαπαιτούμενο συζήτησης.

Σε αντίθεση με ό,τι συνέβαινε τις τελευταίες δεκαετίες, που στα εθνικά θέματα υπήρχε πάντα η προσπάθεια εξασφάλισης κάποιων συναινέσεων σε επίπεδο πολιτικών αρχηγών, αλλά και σε επίπεδο κομμάτων, η συμφωνία των Πρεσπών είναι προϊόν πολιτικών τακτικισμών και –το κυριότερο- διχαστικών κινήτρων από την πλευρά της Κυβέρνησης. Τα γεγονότα που ζήσαμε το τελευταίο διάστημα, οι πρακτικές ευτελισμού του Κοινοβουλίου και αναζήτησης Βουλευτών για συγκυριακή αξιοποίηση, ανοίγουν στην πολιτική και την κοινοβουλευτική ζωή του τόπου μια πληγή που δύσκολα θα επουλωθεί και αυτό είναι ασυγχώρητο.

Επί της ουσίας, η Συμφωνία των Πρεσπών είναι μια εθνική υποχώρηση ιστορικής διάστασης. Όχι μόνο δεν λύνει προβλήματα, αλλά αντιθέτως εγείρει καινούργια και ανοίγει τους ασκούς του Αιόλου στην περιοχή. Ο συνδυασμός του ονόματος «Βόρεια Μακεδονία», της μακεδονικής ιθαγένειας, του μακεδονικού λαού που αναφέρεται στις τροπολογίες του Συντάγματος, της αποδο-

χής ύπαρξης επίσης μακεδονικής γλώσσας, της συνταγματικής δέσμευσης των Σκοπίων ότι θα εξακολουθήσουν να μεριμνούν και για τη διασπορά του μακεδονικού λαού, συνιστούν παραδοχή ότι υπάρχει μακεδονική εθνότητα.

Με τη Συμφωνία των Πρεσπών το ιδεολόγημα του μακεδονισμού μετεξελίσσεται. Αυτήν την ώρα, είμαστε ενώπιον μιας ιστορικής ευθύνης, την οποία πρέπει να αναλάβουμε επώνυμα, με θάρρος και παρρησία.

Καλούμαστε, με τη δύναμη που μας δίνει η πλειοψηφία του ελληνικού λαού, να σταθούμε στο ύψος των περιστάσεων, να προασπίσουμε τα εθνικά μας συμφέροντα και να διαφυλάξουμε την εθνική ενότητα. Απόψε κρινόμαστε όλοι μας από την ιστορία.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Ευχαριστώ πολύ.

Ο Υπουργός Ψηφιακής Πολιτικής κ. Παππάς έχει τον λόγο για έξι λεπτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΠΑΣ (Υπουργός Ψηφιακής Πολιτικής, Τηλεπικοινωνιών και Ενημέρωσης): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές θα ήθελα να ξεκινήσω την τοποθέτησή μου, εκφράζοντας τον αποτροπιασμό μου -και νομίζω ότι αυτό αφορά όλες τις πτέρυγες της δημοκρατικής μας Βουλής- για τις φασιστικές επιθέσεις, που δέχτηκαν οι Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ κ.κ. Καστόρης και Τζάκρη. Χρειάζεται οριοθέτηση απ' όλες τις πολιτικές δυνάμεις, καταδίκη και πολιτική απομόνωση όσων κάνουν τέτοιες ενέργειες.

Πρόκειται για μια ιστορική συνεδρίαση. Η ιστορία θα καταγράψει, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ότι ο ΣΥΡΙΖΑ, το Ποτάμι, η ΔΗΜΑΡ και άλλοι ανεξάρτητοι Βουλευτές υπερψηφίζουν τη Συμφωνία των Πρεσπών. Είναι η τελευταία μέρα ενός δύσκολου προβλήματος, που κόστισε στην εξωτερική μας πολιτική. Είναι και η τελευταία μέρα στη δουλειά για τους επαγγελματίες πατριδοκάπηλους, για όσους έκαναν καριέρα πάνω σ' αυτό το ζήτημα, λέγοντας ασύστολα ψεύδη και κάνοντας διάφορες μεθοδεύσεις κατά τη διάρκεια της εξωτερικής μας πολιτικής.

Δυστυχώς, ενώ η συζήτηση για το Μακεδονικό έχει εξελιχθεί εδώ και πάρα πολύ καιρό, οι κραυγές και οι αλαλαγμοί δεν επέτρεψαν σε μεγάλο κομμάτι του λαού μας, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, να ενημερωθεί για την ουσία της Συμφωνίας των Πρεσπών. Εδώ, σ' αυτήν την Αίθουσα, τα επιχειρήματα και τα ευφυολογήματα εξαντλήθηκαν. Οι θέσεις που άλλαξε η Αξιωματική Αντιπολίτευση πλέον δεν μετρούνται στα δάχτυλα του ενός χεριού.

Βεβαίως, είχαμε και το φαινόμενο να έχουμε τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης εδώ, ο οποίος, προσπαθώντας να απαντήσει και να αποστασιοποιηθεί από το σύνθημα «η δημοκρατία πρόδωσε τη Μακεδονία», είπε: «Όχι, κύριοι της Κυβέρνησης, εσείς προδώσατε τη Μακεδονία. Προδοσία». Είναι πολύ βαριά κουβέντα και θα έπρεπε ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης να είναι πολύ μετρημένος όταν τη χρησιμοποιεί, διότι αν προδόθηκε κάτι όλα αυτά τα χρόνια, είναι οι δυνατότητες της Μακεδονίας της ελληνικής, οι δυνατότητές της να παίζει κρίσιμο ρόλο στη συνανάπτυξη των Βαλκανίων. Προδόθηκαν αυτές οι δυνατότητες, ακριβώς επειδή υπήρξαν ψέματα και μια εθελοτυφλία, η οποία κόστισε.

Όμως, η εξέλιξη αυτής της συζήτησης εδώ μέσα έχει δώσει τη δυνατότητα να ξαναθυμηθούμε όλοι μαζί τον βίο και την πολιτεία των Πρωθυπουργών και των Υπουργών της Νέας Δημοκρατίας, που χειρίστηκαν την υπόθεση.

Το 1992 ο κ. Σαμαράς καταγγέλλει τον Κωνσταντίνο Μητσοτάκη ότι έδωσε το δικαίωμα -λέει- στους Σκοπιανούς να αυτοαποκαλούνται Μακεδόνες. Πού είναι το επιχείρημά σας, λοιπόν, ότι δώσαμε εμείς το όνομα; Ο ίδιος ο κ. Σαμαράς, λοιπόν, ως Υπουργός Εξωτερικών το είπε. Το 1993 ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης καταγγέλλει τον κ. Σαμαρά ότι σε Συμβούλιο Υπουργών Εξωτερικών έχει δεχθεί να αναφερθεί η γειτονική χώρα με το όνομα «Μακεδονία» σκέτο. Ο Άδωνις Γεωργιάδης το 2008 μιλάει για την κωλοτούμπα του κ. Καραμανλή. Χαρακτηρίζει εθνικά επικίνδυνη την κ. Μπακογιάννη. Μας είπε και τις προάλλες ότι το Βουκουρέστι δεν ήταν κίνηση υψηλής τέχνης στην εξωτερική πολιτική, αλλά μια μπλόφα. Βεβαίως, η κ. Μπακογιάννη έχει χαρακτηρίσει τον κ. Σαμαρά μοιραίο άνθρωπο για το Μακεδονικό.

Αυτός είναι ο βίος και η πολιτεία σας. Μ' αυτήν την κεκτημένη ταχύτητα μπήκατε σ' αυτήν τη συζήτηση και δυστυχώς για την Αξιωματική Αντιπολίτευση, επειδή συνέπεσε η περίοδος συζήτησης για το Μακεδονικό με το κλείσιμο των μνημονίων, με μια περίοδο δηλαδή που θα έπρεπε να επανεφεύρετε τον εαυτό σας ως Αντιπολίτευση, ακριβώς επειδή ο μανδύας του κόμματος του ευρώ ήταν άχρηστος, καθώς επανήλθε η οικονομική σταθερότητα στη χώρα, κάνατε την επιλογή της διολίσθησης προς την ακροδεξιά ρητορική και την κάνατε συνειδητά.

Με όχημα, λοιπόν, το Μακεδονικό, έχουμε μια πάρα πολύ σοβαρή μετατόπιση της Νέας Δημοκρατίας ως προς την πολιτική και ως προς την πράξη. Θα περιμέναμε τις μέρες αυτές να υπάρξει μια σαφής καταδίκη των ακροδεξιών παρακρατικών, οι οποίοι επιχείρησαν να μπουν στη Βουλή. Έγιναν και από τον Πρόεδρο της Βουλής και από την Υπουργό Προστασίας του Πολίτη αναλυτικές ανακοινώσεις. Οι εικόνες είναι αδιάψευστες.

Τι ακούσαμε, αντί της καταδίκης των παρακρατικών ακροδεξιών, των οργανωμένων αυτών τραμπούκικων ομάδων; Καταγγελίες, λέει, ότι χρησιμοποίησε αλόγιστη βία η Κυβέρνηση.

Προσέξτε πάρα πολύ τον ολισθηρό δρόμο, που έχετε πάρει, διότι δεν είναι γιατρικό για τις μεγάλες σας διαψεύσεις. Βλέπετε την εικόνα της Κοινοβουλευτικής σας Ομάδας σ' αυτή τη συνεδρίαση, που υποτίθεται ότι θα μας ανατρέπατε κιόλας. Είστε αυτή τη στιγμή σε μία φάση όπου η Κυβέρνηση και έχει κλείσει τα μνημόνια και έχει περάσει τον προϋπολογισμό με μεγαλύτερη πλειοψηφία από την κυβερνητική και θα κατακυρώσει τις Πρέσπες και πήρε ψήφο εμπιστοσύνης, χωρίς την ψήφο του Πάνου Καμμένου, και έχει και τα θετικά μέτρα μπροστά της, τα οποία θα της δώσουν ακόμα μεγαλύτερο πολιτικό προβάδισμα.

Οι Πρέσπες είναι βεβαίως όντως καταλύτης πολιτικών εξελίξεων, αλλά γιατί; Γιατί στις Πρέσπες συμπυκνώνεται το πώς αντιλαμβάνεται κάθε πολιτική δύναμη το μέλλον αυτού του λαού και του τόπου. Και το κράμα Δεξιάς και Ακροδεξιάς φαντάζεται έναν λαό φοβισμένο, έναν λαό που έχει πιστέψει ότι είναι έθνος ανάδελφο και μια χώρα που έχει προβλήματα με όλους της τους γείτονες.

Στον αντίποδα αυτών των επιλογών και αυτής της πολιτικής υπάρχει η προοδευτική αντίληψη και η προοδευτική αντίληψη θέλει έναν λαό που έχει βγάλει συμπεράσματα από την κρίση, που στηρίζει τις πολιτικές της δίκαιης ανάπτυξης και διεκδικεί για τη χώρα έναν κεντρικό πρωταγωνιστικό ρόλο στην περιοχή, ούτως ώστε να ανακτήσει τον χαμένο της ρόλο και τον κρίσιμο ρόλο, που μπορεί να παίξει για τα χρόνια που έρχονται.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Επιτρέψτε μου, κύριε Πρόεδρε, τριάντα δευτερόλεπτα, μία κουβέντα για τη Δημοκρατική Συμπαράταξη, κατά τον Κανονισμό της Βουλής.

Εκεί είχαμε το εξής φαινόμενο, είχε βουίξει ο τόπος ότι η μεγάλη πλειοψηφία των μελών του Πολιτικού Συμβουλίου είναι υπέρ της Συμφωνίας των Πρεσπών και εν μία νυκτί μάθαμε ότι η θέση της Δημοκρατικής Συμπαράταξης είναι κατά της Συμφωνίας των Πρεσπών.

Και παρουσιάζεται τώρα το εξής πρόβλημα στη στρατηγική αυτού του κόμματός: Μας κατηγορούσε τριάμισι χρόνια για τη συμμαχία με τον Πάνο Καμμένο, μάλιστα. Ο Πάνος Καμμένος αυτά τα τριάμισι χρόνια δεν έβαλε σε δοκιμασία την κυβερνητική σταθερότητα. Την έβαλε τώρα με το Μακεδονικό και στο Μακεδονικό ταυτίζονται μαζί του.

Προσέξτε να δείτε, λοιπόν, μια θεμελιώδη αντίφαση, από την οποία πρέπει και η Δημοκρατική Συμπαράταξη να απαλλαγεί και να προσπαθήσει λίγο περισσότερο, εάν θέλει να θεμελιώσει σοβαρή κριτική απέναντι στην Κυβέρνηση.

Νομίζω, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ότι η Συμφωνία των Πρεσπών αναδεικνύει την μεγάλη κοινωνική ανάγκη να υπάρξει μια προοδευτική πλειοψηφία, μια μεγάλη προοδευτική συμμαχία, η οποία ακριβώς να εγγυηθεί τη στρατηγική ήττα του κράματος Δεξιάς και Ακροδεξιάς, το οποίο επιδιώκει να γυρίσει τη χώρα στα μνημόνια, στην ύφεση και την εθνική απομόνωση.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Κι εγώ ευχαριστώ.

Ο κ. Μάρδας, Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ, έχει τον λόγο.

Θα ακολουθήσει η κ. Αχτσιόγλου και πάλι ένας Βουλευτής και μετά ο κ. Τσακαλώτος. Αλλάζουμε τη σειρά, επειδή θα φύγουν στο εξωτερικό.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΑΡΔΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, τα αποτελέσματα μιας διεθνούς συμφωνίας ή μιας διαπραγμάτευσης προσδιορίζονται από δύο παράγοντες: Ο πρώτος είναι η στρατηγική, η οποία ακολουθείται με σκοπό την επίτευξη κάποιων στόχων και ο δεύτερος είναι το σύνολο των λαθών, παραλείψεων και οτιδήποτε άλλων εμποδίων εντάσσονται σε όλη αυτή τη διαδικασία.

Αν δεν λάβουμε κατά νου τον δεύτερο παράγοντα, τα λάθη και τις παραλείψεις, τότε οδηγούμαστε συχνά σε εξελίξεις οι οποίες είναι ανεπιθύμητες. Από τη στιγμή, λοιπόν, που στην προκειμένη περίπτωση είχαμε συσσωρευμένα λάθη -ενδεικτικά κάποια θα αναφέρω- καθ' όλη την περίοδο μετά το 1945 και ιδιαίτερα μετά το 1991, εκείνο το οποίο απέμενε να γίνει ήταν η επίτευξη μιας δεύτερης καλύτερης εναλλακτικής λύσης. Η βέλτιστη λύση που θα θέλατε, με τη μη χρήση του ονόματος, είχε χαθεί εδώ και πάρα πολλά χρόνια.

Και όλα αρχίζουν, μπορώ να σας πω, από αυτήν τη φοβερή ρήση Καραμανλή - Τίτο, σύμφωνα με την οποία για το θέμα των Σκοπίων, τι είχε ειπωθεί; Αυτό το εκπληκτικό: «Συμφωνούμε ότι διαφωνούμε». Αποτέλεσμα αυτής εδώ της συμφωνίας-διαφωνίας ήταν το να αρχίσουν τα Σκόπια να κερδίζουν έδαφος στη διεθνή σκηνή με το όνομα «Μακεδονία», με τη μακεδονική γλώσσα και ως Μακεδόνες.

Αυτό το βλέπουμε ακόμα και σε ελληνικά κείμενα. Αν δείτε την Εγκυκλοπαίδεια του Ηλίου, παραδείγματος χάριν, το 1950 που είναι μια ιδιαίτερα συντηρητική εγκυκλοπαίδεια, στο λήμμα «Νοτιοσλαβία» θα δείτε αυτόν τον χάρτη, που θα καταθέσω, που αναφέρεται στην Γιουγκοσλαβία και στο νότιο μέρος της Γιουγκοσλαβίας υπάρχει η λέξη «Μακεδονία» στον χώρο των Σκοπίων και στον χώρο της Ελλάδας υπάρχει η λέξη «Ελλάς». Στο ίδιο ακριβώς λήμμα θα δείτε τις έξι Δημοκρατίες της Γιουγκοσλαβίας και την Μακεδονία, τα Σκόπια δηλαδή, χωρίς τον παραμικρό αστερίσκο, χωρίς την παραμικρή νότα για οτιδήποτε άλλο.

Επίσης -κι αυτό το γνωρίζετε- έχουμε ΦΕΚ του 1959 του Υπουργείου Δικαιοσύνης, που αναφέρεται στη δικαστική συνδρομή και αναφέρεται στις Δημοκρατίες της Γιουγκοσλαβίας και αναφέρεται στην Μακεδονία σε επίσημο έγγραφο της Ελληνικής Κυβέρνησης.

Αυτή η ιστορία συνεχίστηκε και όπως η Εγκυκλοπαίδεια του Ηλίου αναφέρεται στην Μακεδονία, η οποία βρίσκεται βορείως της Ελλάδας, έχουμε ένα σύνολο από έγγραφα -θα καταθέσω δύο από αυτά- τα οποία κατά την περίοδο πριν το 1990, ένα αναφέρεται στο περιοδικό του Πέμπτου Καναλιού της Γαλλικής Τηλεόρασης ,που κυκλοφορεί παντού, ακριβώς με την ίδια λογική της Εγκυκλοπαίδειας του Ήλιου, και μία δεύτερη δημοσίευση αναφέρεται στο «Atlantic Monthly», όπου ακριβώς θα δείτε τη Μακεδονία να είναι αυτό το οποίο εννοούν οι Σκοπιανοί.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Δημήτριος Μάρδας καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Αυτό ήταν το σημείο εκκίνησης των κυβερνήσεων μετά το 1991 και πού εντοπίζονται τα λάθη μετά το 1991, που κατά την άποψή μου είναι και τραγικά λάθη; Είναι λάθη, τα οποία εκτροχίασαν το τρένο εκείνη την εποχή και από εκεί και πέρα, οποιεσδήποτε προσπάθειες και αν γίνονταν ήταν προσπάθειες, οι οποίες δεν μπορούσαν να οδηγήσουν στη βέλτιστη λύση.

Έχουμε τη Σύνοδο Κορυφής του Εδιμβούργου, παρακαλώ, τον Δεκέμβρη του 1992. Τα Σκόπια ετοιμάζονται να γίνουν κράτος-μέλος του ΟΗΕ. Από τον Αύγουστο γνωρίζουμε ότι έχει αρχίσει αυτή η ετοιμασία και ενώ στη Σύνοδο Κορυφής του Εδιμβούργου έπρεπε να υπήρχε μία κοινή θέση -είναι όρος συγκεκριμένος, οποίος βρίσκεται στη Συνθήκη του Μάαστριχτ- σύμφωνα με την οποία να επαναλαμβάνονταν τα όσα είχαν αποφασιστεί στις 26-6-1992 στη Σύνοδο Κορυφής της Λισαβόνας, σύμφωνα με τα οποία η αναγνώριση με το όνομα που θα εμπεριείχε τον όρο «Μακεδονία» δεν θα ήταν αποδεκτή, αντί να έχουμε μια τέτοια κοινή θέση -και θα σας πω τι σημαίνει αυτό- στα πρακτικά της Συνόδου Κορυφής του Εδιμβούργου σημειώνεται μόνο ότι οι Υπουργοί των Εξωτερικών στο συγκεκριμένο θέμα θα εξακολουθούν να διερευνούν το εν λόγω θέμα.

Τι σημαίνει κοινή θέση κατά τη Συνθήκη του Μάαστριχτ; Κατά το άρθρο Ι.2 του πρωτότυπου κειμένου σημαίνει ότι είναι υποχρεωμένα τα κράτη-μέλη να ακολουθήσουν μια απόφαση και η παράβαση της συγκεκριμένης απόφασης, της κοινής θέσης πιο συγκεκριμένα, οδηγεί σε παραβάσεις της συνθήκης, που σημαίνει ότι μπορούμε να φτάσουμε και στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο. Εκεί έχουμε τον πρώτο εκτροχιασμό.

Και εκτροχιασμοί συνεχίζουν. Φτάνουμε τον Δεκέμβριο του 2002 εκεί έχουμε λήξη της Ενδιάμεσης Συμφωνίας. Η Ενδιάμεση Συμφωνία δεν τηρείται. Υπάρχουν πολλοί όροι, που παραβιάζονται, πέραν του όρου περί του ονόματος. Τον Μάιο του 2003 έρχονται τα Σκόπια να ζητήσουν συμφωνία σύνδεσης στο πλαίσιο των σχέσεων Δυτικών Βαλκανίων με την Ευρωπαϊκή Ένωση, ως πρώτο κράτος των Δυτικών Βαλκανίων. Και αντί να έρθει η Ελληνική Κυβέρνηση τότε και να πει: Κύριοι, δεν τηρήσατε τη συμφωνία, υπάρχουν ανεκπλήρωτοι όροι, άρα δεν μπορούμε να κυρώσουμε τη συμφωνία σύνδεσης, ως «έπαινο» ερχόμαστε και κυρώνουμε τη συμφωνία σύνδεσης. Ήταν το δεύτερο μεγάλο τραγικό λάθος.

Και τρίτο λάθος –δεν μπορώ να επεκταθώ- είναι ένα λάθος, το οποίο εντοπίζεται στη δικαστική διαδικασία που είχαμε εμπλακεί το 1994 με αφορμή το εμπάργκο, όπου δεν αξιοποίησε η ελληνική εξωτερική πολιτική τις θετικές εισηγήσεις του Εισαγγελέα του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου και του Εισηγητή του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου, που ήταν υπέρ των ελληνικών θέσεων. Δεν έχει σημασία που δεν υπήρχε απόφαση του δικαστηρίου, γιατί πήρε πίσω η Ευρωπαϊκή Επιτροπή το κατηγορητήριό της, τις κατηγορίες της. Σημασία έχει, όμως, ότι είχαμε δύο κείμενα, τα οποία θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν στην Ενδιάμεση Συμφωνία και να είχαμε άλλα αποτελέσματα.

Αυτά ενδεικτικά, ως λάθη. Και όταν έχουμε τέτοια σωρεία λαθών, αγαπητοί μου συνάδελφοι, πουθενά στον πλανήτη δεν μπορούμε να πιάσουμε τη βέλτιστη λύση που επιθυμούμε στα πλαίσια της στρατηγικής μας.

Ευχαριστώ.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Δημήτριος Μάρδας καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Ευχαριστώ κι εγώ, κύριε Μάρδα.

Τον λόγο έχει η Υπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης κ. Αχτσιόγλου.

Παρακαλώ, κυρία Αχτσιόγλου, έχετε τον λόγο για έξι λεπτά.

ΕΦΗ ΑΧΤΣΙΟΓΛΟΥ (Υπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το Κοινοβούλιο καλείται σήμερα να επικυρώσει τη Συμφωνία των Πρεσπών, μια συμφωνία αποτέλεσμα πολύμηνων διαπραγματεύσεων, η οποία κλείνει οριστικά μια ανοιχτή πληγή, μια ιστορική εκκρεμότητα, που ταλάνιζε τις δύο χώρες και τη χώρα μας για περισσότερα από είκοσι έξι χρόνια.

Τα δύο-τρία επιχειρήματα που προβάλλονται από όσους αρνούνται τη συμφωνία έχουν ήδη απαντηθεί και αποδομηθεί, νομίζω, από πολλούς Βουλευτές, που μίλησαν σε αυτή την Αίθουσα: τόσο το επιχείρημα αναφορικά με την εθνότητα, για την οποία κανένα λόγο δεν κάνει η συμφωνία -δεν θα μπορούσε εξάλλου κατά το Διεθνές Δίκαιο- όσο και για το ζήτημα της γλώσσας, όσο και το ζήτημα της ελληνικής πολιτιστικής κληρονομιάς και ιστορίας, η οποία προστατεύεται απολύτως με ρητό και κατηγορηματικό τρόπο από τη συμφωνία. Δεν θα σταθώ, επομένως, στα επιχειρήματα αυτά και γιατί έχουν αποδομηθεί, αλλά

και γιατί, κατά τη γνώμη μου, αυτά τα επιχειρήματα δεν αποτελούν παρά προφάσεις, που επιχειρούν να σκιάσουν την πολιτική ουσία, που βρίσκεται αλλού.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, στις μεγάλες, ιστορικού χαρακτήρα τομές είναι ψέμα ότι επικρατεί ομοθυμία και ομοψυχία. Και αυτό συμβαίνει διότι πάντα οι δυνάμεις της συντήρησης, της διατήρησης της υπάρχουσας κατάστασης, θα στηλώνουν τα πόδια. Θα καλούν να μην αλλάξουμε τίποτα, θα κουνάνε το δάχτυλο στο μέλλον «που προμηνύει συμφορές», θα μας καλούν να αφήσουμε τα πράγματα ως έχουν. Ας μένει η εκκρεμότητα, ας προχωρά ο κόσμος και εμείς θα βρούμε τις απαντήσεις μας στο ασφαλές καταφύγιο του εθνικού μας μεγαλείου.

Η ιστορία, όμως, προχωρά μόνο μέσα από τη διαρκή αντίθεση του παλιού κόσμου που πεθαίνει και του νέου κόσμου που πασχίζει να γεννηθεί. Όσοι εχθρεύονται τη Συμφωνία των Πρεσπών, ενώ έχουν ενημερωθεί για το περιεχόμενό της, έχουν κάνει τις επιλογές τους. Θέλουν μια Ελλάδα φοβική, μια Ελλάδα περίκλειστη, που θα τρέφεται από τα έτοιμα του ένδοξου παρελθόντος και θα είναι αδύναμη να γράψει στο σήμερα η ίδια τη δική της ιστορία για το μέλλον της. Και μια τέτοια στάση είναι πολλαπλώς επικίνδυνη.

Τα Βαλκάνια δεν πήραν τον καθόλου τιμητικό τίτλο της μπαρουταποθήκης της Ευρώπης τυχαία. Διότι σε αυτή τη γωνιά του κόσμου, στην οποία ανήκουμε και εμείς, ο πλούτος των παραδόσεων, των καταγωγών, των γλωσσών υπήρξε διαχρονικά ευχή και κατάρα. Ευχή, διότι μέσα από αυτή την ώσμωση προέκυψαν σπουδαία επιτεύγματα στις τέχνες, στα γράμματα, στον αθλητισμό, στον πολιτισμό, αλλά και κατάρα, γιατί σε κάθε τόπο υπήρχαν πάντοτε αυτοί που για ίδιον όφελος επιδίωξαν κατά καιρούς να σπείρουν το μίσος και τη διχόνοια, έναντι των διπλανών τους, έναντι αυτών που διαχρονικά μπορεί να τους χώριζε η γλώσσα, η καταγωγή, η θρησκεία, όμως συνυπήρχαν, ζούσαν μαζί αρμονικά. Αυτή ήταν η κατάρα που γέννησε και τη φρίκη των εμφυλίων, του αλληλοσπαραγμού, της ανάδυσης των εθνικισμών από τις αρχές της δεκαετίας του 1990.

Σήμερα, λοιπόν, αυτοί που –παρ'ότι γνωρίζουν, επαναλαμβάνω- το περιεχόμενο της Συμφωνίας των Πρεσπών την αρνούνται, επιλέγουν με τη στάση τους την έναρξη μιας νέας περιόδου εθνικιστικών εξάρσεων στην περιοχή. Και ξέρετε ότι ο λόγος δεν είναι, δεν ήταν ποτέ ούτε το ζήτημα της εθνότητας ούτε της γλώσσας. Πιστεύω ότι αυτά τα επιχειρήματα κατέρρευσαν οριστικά και μετά τη ρηματική διακοίνωση, που μας κοινοποίησε η γειτονική χώρα. Ο λόγος είναι ότι όσοι εμπορεύονται τον εθνικισμό, όσοι έστηναν καριέρες πάνω ακριβώς σε αυτή την πολιτική εκκρεμότητα του ονοματολογικού της γειτονικής χώρας, τώρα πια μένουν χωρίς εμπόρευμα, χωρίς πραμάτεια. Και τέτοιοι έμποροι υπάρχουν εδώ και δεκαετίες και στις δύο πλευρές των συνόρων. Και εδώ και εκεί.

Για τους εδώ, λοιπόν, τελειώνει οριστικά και αμετάκλητα αυτή η φαντασίωση της μεγάλης απειλής από τον βορρά, που επιβουλεύεται, όχι μόνο την ιστορία, αλλά και τα εδάφη μας, και για τους εκεί μπαίνει τέλος στο ανιστόρητο, πολιτικάντικο αφήγημά τους του αλυτρωτισμού, το οποίο οδήγησε την Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας στη διεθνή απομόνωση.

Η Συμφωνία των Πρεσπών επιλύει μια ιστορική εκκρεμότητα, με σεβασμό πάνω από όλα στην ιστορία της ίδιας της Μακεδονίας, ενός τόπου ζωντανού, πολυπολιτισμικού, που οι παραδόσεις και η κουλτούρα των ανθρώπων του καμμία σχέση δεν έχουν με όσους μιλάνε στο όνομά του σήμερα και έχουν στο χέρι τους τον αγκυλωτό σταυρό. Στην ιστορία αυτή του τόπου της Μακεδονίας οι ναζί, οι φασίστες, οι συνεργάτες τους έχουν μόνο μια φριχτή συμβολή: Είναι αυτοί που κυνήγησαν, που βασάνισαν, που εκτόπισαν χιλιάδες ελληνόφωνους και σλαβόφωνους, όπως το ίδιο έκαναν με τους Ρομά, όπως το ίδιο έκαναν με τους Εβραίους. Είναι, λοιπόν, παράσημο για εμάς, για την Αριστερά, οι επιθέσεις από τους απογόνους αυτών.

Η Ελλάδα για είκοσι πέντε χρόνια και πλέον, έγινε μέρος του προβλήματος, άλλοτε από ατολμία, άλλοτε από αδράνεια, άλλοτε από επιλογή. Δεν αποδίδουμε ευθύνες σε κυβερνήσεις, οι οποίες προσπάθησαν να επιλύσουν το πρόβλημα, τηρώντας την εθνική γραμμή, την οποία και εμείς τηρήσαμε στη διαπραγμάτευση. Προσπάθησαν, αλλά δεν κατάφεραν να το επιλύσουν διότι, όπως προανέφερα, οι δυνάμεις του εθνικισμού ήταν, όχι μόνο ισχυρές, αλλά πολλές φορές κυρίαρχες στην Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας και τα περιθώρια συνεννόησης ήταν ελάχιστα.

Όμως σήμερα η ιστορική ευκαιρία της παρουσίας προοδευτικών κυβερνήσεων στις δύο χώρες δεν μπορεί και δεν πρέπει να πάει χαμένη. Δεν μπορεί η Ελλάδα να απεμπολήσει τη δυνατότητά της να αναβαθμίσει τον ρόλο της και την παρουσία της στα Βαλκάνια και μάλιστα, όχι ως δύναμη επιβολής, αλλά ως πρωταγωνίστρια θετικών εξελίξεων για τη συνεργασία, για την αλληλεγγύη, για τη συνανάπτυξη στην περιοχή.

Με την Κύρωση της Συμφωνίας των Πρεσπών η ελληνική Βουλή γράφει πράγματι ιστορία. Με την ψήφο των Ελλήνων Βουλευτών για πρώτη φορά μετά τη διάλυση της ενιαίας Γιουγκοσλαβίας οι εθνικισμοί δέχονται ένα ισχυρό και ανεπανόρθωτο πλήγμα. Οι βαλκανικοί λαοί, που για δεκαετίες είχαν μάθει να λύνουν τα προβλήματά τους με το αίμα και το μίσος προς τέρψη τρίτων, ήρθε η ώρα να μάθουν και τον άλλο, τον πραγματικά ελπιδοφόρο δρόμο. Τον δρόμο του διαλόγου, της συνεργασίας, της αρμονικής συνύπαρξης και της επίλυσης των διαφορών μας, με αμοιβαίο όφελος για τους λαούς μας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Κύριοι συνάδελφοι, καθίσταται γνωστό στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτιρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής και ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ», πενήντα πέντε μαθήτριες και μαθητές και τέσσερις συνοδοί εκπαιδευτικοί από το 2ο Γυμνάσιο Φαρσάλων.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει τώρα ο Βουλευτής της Δημοκρατικής Συμπαράταξης κ. Δημήτριος Κωνσταντόπουλος.

Παρακαλώ, κι εσείς έχετε έξι λεπτά, κύριε Κωνσταντόπουλε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το Κίνημα Αλλαγής και η Κοινοβουλευτική μας Ομάδα στη Βουλή έχει καταστήσει σαφές ότι θα καταψηφίσει τη Συμφωνία των Πρεσπών. Και αυτό γιατί, ενώ υπήρξε το momentum για να βρεθεί βιώσιμη λύση στο Σκοπιανό, δεν υπήρξε εθνική συνεννόηση, με αποτέλεσμα να παρακαμφθεί η εθνική γραμμή που επί χρόνια υπήρχε. Συμπέρασμα; Το παρόν κείμενο να μην συμμορφώνεται με τις εθνικές κόκκινες γραμμές, όπως την εθνότητα και τη γλώσσα, δύο θεμελιώδη ζητήματα που μπορούν να πυροδοτήσουν αλυτρωτικές αναφορές στο μέλλον. Διότι, αγαπητοί συνάδελφοι, η ιθαγένεια συνθέτει εθνότητα, άρα ταυτότητα.

Αναρωτιέμαι, λοιπόν, γιατί δεν συγκλήθηκε το Συμβούλιο Αρχηγών υπό τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, όπως συνέβη το 1992; Γιατί δεν επιδιώχθηκε να δημιουργηθεί μια κοινή εθνική εξωτερική πολιτική για αυτό το μείζον εθνικό θέμα, τώρα, μάλιστα, που η FYROM επίκειται να ενταχθεί στο ΝΑΤΟ και να δημιουργηθούν οι όροι και οι προϋποθέσεις για να ενταχθεί και στην Ευρωπαϊκή Ένωση;

Κύριοι Υπουργοί, μπορούσε η Κυβέρνηση, μέσω του Συμβουλίου των Πολιτικών Αρχηγών, να διασφαλίσει την εθνική ενότητα με τη συγκρότηση εθνικής διαπραγματευτικής ομάδας. Έτσι, θα διασφαλίζαμε καλύτερα τις «κόκκινες γραμμές». Δηλαδή τι; Εθνότητα και γλώσσα.

Τώρα, λοιπόν, τα Σκόπια -όπως ανέφερε και ο εισηγητής μας, ο κ. Σκανδαλίδης- κέρδισαν το μείζον, δηλαδή την ένταξη στο ΝΑΤΟ και έχασαν το έλασσον, έναν γεωγραφικό προσδιορισμό στο όνομα, που στην πορεία και αυτό ίσως να εξαλειφθεί.

Κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση, σε μια συγκυριακή πλειοψηφία εργαλειοποιεί ένα εθνικό ζήτημα και υποχωρεί σε ζωτικής σημασίας εθνικά θέματα, σε σχέση με την Ενδιάμεση Συμφωνία, που είχαμε εξασφαλίσει το 1995.

Είναι απορίας άξιο, αγαπητοί συνάδελφοι, το εξής: Γιατί όχι

σλαβομακεδονική γλώσσα, γιατί όχι πολίτες της «Βόρειας Μακεδονίας», αλλά πολίτες της «Μακεδονίας»; Γιατί δεν ήρθε στο σύνολό του το κείμενο του Συντάγματος; Γιατί επιτρέψατε να αναφέρονται κατά το δοκούν σε τρία σημεία της ρηματικής διακοίνωσης οι όροι «μακεδονικός λαός» και «Μακεδονία», επιτρέποντας, μάλιστα, τον αυτοπροσδιορισμό και την επικράτηση αλυτρωτικών διαθέσεων των πολιτών του κρατιδίου της FYROM; Δηλαδή, κρίσιμα ζητήματα εθνικής, ιστορικής, πολιτισμικής ταυτότητας, αλλά και γεωπολιτικής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είχαμε καταφέρει σε αυτό το μείζον εθνικό θέμα να αποκτήσουμε μια ευρέως αποδεκτή εθνική θέση. Η Κυβέρνηση άρχισε, λοιπόν, τις διαπραγματεύσεις με μια ευρύτατη συναίνεση, μια συναίνεση που τορπίλισε με την απόφασή της να μην συγκληθεί το Συμβούλιο Αρχηγών, με ό,τι αυτό συνεπάγεται.

Ακόμη και η στάση της στο αίτημά μας να κατατεθεί στη Βουλή το κείμενο του Συντάγματος των Σκοπίων, τορπιλίζει τη σημερινή συζήτηση. Και εδώ μπαίνει ένα ερώτημα: Πώς μπορούμε να επικυρώσουμε μία συμφωνία, χωρίς να έχουμε διαβάσει το μεταφρασμένο Σύνταγμα των Σκοπίων, χωρίς να έχουμε μαζί και το Πρωτόκολλο Προσχώρησης στο ΝΑΤΟ, ώστε να έχουμε μια πλήρη εικόνα;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς έχουμε ξεκαθαρίσει τρία αδιαπραγμάτευτα για εμάς σημεία: Πρώτον, ο όρος «nationality» που έχει επιλεγεί αντί του όρου «citizenship». Έχουμε επανειλημμένα τοποθετηθεί ως προς τις δυνατότητες που αυτός παρέχει στους Σκοπιανούς, δυνατότητες που μπορούν να αξιοποιήσουν ακόμη και σε βάρος της χώρας μας, μετά την ένταξή τους στο ΝΑΤΟ.

Αγαπητοί συνάδελφοι, με το να επικροτεί η Κυβέρνηση τον όρο «nationality» και να μην προσδιορίζει σαφώς την ιθαγένεια υπονομεύει το «erga omnes», δηλαδή να έχουν κοινή αναφορά εντός και εκτός του κρατιδίου των Σκοπίων. Αφήνει, επίσης, περιθώριο στους Σκοπιανούς να καλλιεργήσουν κλίμα αλυτρωτισμού.

Δεύτερον, γιατί όχι σλαβομακεδονική γλώσσα; Με τη συμπερίληψη της φράσης «μακεδονική γλώσσα» στο άρθρο 1 της συμφωνίας και στην προτελευταία παράγραφο της ρηματικής διακοίνωσης του Υπουργείου Εξωτερικών της FYROM, στην ουσία αναγνωρίζετε μακεδονική γλώσσα και τη μετατρέπετε σε διεθνή διμερή συμβατικό κανόνα.

Τρίτον, επιτρέπετε στο Σύνταγμα τον όρο «μακεδονικός λαός». Τους αφήνετε να κάνουν λόγο για «μακεδονικό λαό», μια αναφορά που αύριο θα κοστίσει ακριβά στη χώρα. Θα επιτρέψει στους ηγέτες της να μιλήσουν για μακεδονική μειονότητα στην Ελλάδα, ανοίγοντας έτσι τον ασκό του Αιόλου.

Κλείνοντας, θα ήθελα να πω δυο λόγια για τη στάση της Νέας Δημοκρατίας. Η αντιμετώπιση των εθνικών θεμάτων, πέρα από αίσθηση ευθύνης και πλήρη γνώση της ιστορίας, απαιτεί, αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, και μνήμη.

Αναρωτιέμαι, ύστερα από όσα ακούσαμε από εσάς τους Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας: Ιστορικά έχει καταγραφεί πότε δημιουργήθηκε το πρόβλημα; Τεκμηριωμένα και με εμπεριστατωμένη πολιτική ανάλυση, θα έλεγα, περιγράφηκε από τον εισηγητή μας, τον κ. Σκανδαλίδη. Αναφέρω μόνο την ένταξη των Σκοπίων στον ΟΗΕ επί της διακυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας με θετική ψήφο και τη συγκηδεμόνευση, μάλιστα, της Ελλάδας.

Κυρίως, όμως, ας μην ξεχνάμε τα όσα πέτυχε ο Ανδρέας Παπανδρέου, την Ενδιάμεση Συμφωνία του 1995, μετατοπίζοντας χρονικά την οριστική επίλυση του Σκοπιανού, όταν οι συνθήκες θα ήταν απολύτως ώριμες. Και τώρα που οι συνθήκες πράγματι ήταν πολιτικά ώριμες, η Κυβέρνηση επέλεξε τη σκληρή κομματική γραμμή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το θέμα της Συμφωνίας των Πρεσπών είναι ένα εθνικό θέμα, που δεν προσφέρεται για πατριδοκαπηλία. Δεν πρέπει επ' ουδενί να διχάσει τους Έλληνες σε πατριώτες και μη πατριώτες. Δεν είναι ώρα για αντιπολίτευση. Το Σκοπιανό έχει ανάγκη όλες τις πολιτικές δυνάμεις του δημοκρατικού τόξου του τόπου για να λυθεί. Έχει ανάγκη από ευρύτατη αποδοχή και συναίνεση. Έχει ανάγκη από μία συμφωνία, που θα σέβεται την ιστορία της πατρίδας μας και, ταυτόχρονα, θα διασφαλίζει την ειρήνη στην περιοχή των Βαλκανίων.

Δυστυχώς, η Κυβέρνηση λειτούργησε μονομερώς και απέτυχε. Οι συνέπειες θα βαρύνουν την πατρίδα μας και τις μελλοντικές γενιές. Γι' αυτό και εμείς καταψηφίζουμε τη συμφωνία.

Τέλος, αγαπητοί συνάδελφοι, για όλους μας, Μακεδονία σημαίνει Ελλάδα, Ελλάδα σημαίνει Μακεδονία. Δεν υπάρχουν πατριώτες και υπερπατριώτες.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Και εγώ ευχαριστώ.

Τον λόγο έχει ο Υπουργός Οικονομικών κ. Τσακαλώτος, για έξι λεπτά δυστυχώς.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Άκουσα νωρίτερα κάποιους Βουλευτές να μιλάνε για σοφιστείες της Αντιπολίτευσης. Δεν θα το ακολουθήσω, γιατί έχω μια βαθιά αγάπη προς τους φιλοσόφους, που λέγονται «σοφιστές». Ο λόγος που έχουν κακό όνομα οι σοφιστές, είναι το κύρος που έχει ο Πλάτωνας και ο Σωκράτης στην Ελλάδα.

Όμως, γιατί είμαστε υπερήφανοι για τον Σωκράτη ή τον Πλάτωνα; Είμαστε υπερήφανοι, επειδή έδωσαν μια μέθοδο φιλοσοφίας σε όλον τον κόσμο διαλογική και η φιλοσοφία πήρε άλλον αέρα ή είμαστε υπερήφανοι, επειδή ήταν θεμελιακά αντιδημοκράτες και δίδασκαν ότι η δημοκρατία και η πολιτική είναι για τους λίγους, είναι μια τέχνη, ενάντια στον σοφιστή Πρωταγόρα;

Όταν οι Γερμανοί μιλάνε για «Deutschland über alles», που προφανώς δεν εννοούν ότι είναι καλύτεροι από άλλες χώρες, αλλά ότι πάνω από όλα στην ψυχή των Γερμανών είναι η Γερμανία, δηλαδή ο ρομαντισμός στην αγαθή περίοδο του εθνικισμού. Πότε είναι περήφανοι «über alles»; Όταν σκέπτονται τον Μπετόβεν και τον Γκαίτε ή όταν σκέπτονται τη βραδιά της 9ης Νοεμβρίου του 1938, το Kristallnacht, «Τη νύχτα που έσπασαν τα κρύσταλλα», όπου τα τάγματα εφόδου στη Γερμανία έσπασαν εβραϊκά μαγαζιά και σκότωσαν ανθρώπους, και έχουμε τώρα στη Βουλή των Ελλήνων ανθρώπους που πιστεύουν στα τάγματα εφόδου; Και ξέρουμε ότι η 9η Νοεμβρίου του 1938 οδήγησε στο Άουσβιτς και ότι πρώτη φορά στις 9 Νοεμβρίου του 1938 το κατάλαβαν οι γερμανόφιλοι και στην Ελλάδα και στην Αγγλία.

Όλοι είμαστε υπερήφανοι για την ιστορία μας. Όμως, για ποια ιστορία είμαστε υπερήφανοι; Για την ίδια ιστορία; Εγώ, για παράδειγμα, είμαι υπερήφανος ότι τον Ιούλιο του 1943 το ΕΑΜ κατέβασε κόσμο και στην Αθήνα και στη Θεσσαλονίκη, για να μην παραδοθεί η ανατολική Μακεδονία σε βουλγαρική αρχή. Αλλά είμαι υπερήφανος, όχι μόνο γιατί το έκανε αυτό το ΕΑΜ, αλλά επειδή πέντε μήνες πριν, τον Φλεβάρη του 1943, κατέβασε πάλι κόσμο στην Αθήνα και Θεσσαλονίκη, για να μην υπάρχει πολιτική επιστράτευση και να μπορούμε να μιλάμε για το ΕΑΜ της λαοκρατίας και της δικαιοσύνης.

Είναι ίδια η ιστορία μας; Δεν το ξέρω. Πρέπει να έχουμε τις ίδιες αξίες, για να είμαστε όλοι πατριώτες; Ούτε αυτό το ξέρω. Ξέρω, όμως, ότι δεν μπορεί να υπάρχει πατριωτισμός, χωρίς να υπάρχει αξιολογικό περιεχόμενο.

Πριν από χρόνια, ο Νικηφόρος Διαμαντούρος, που ήταν μετά ο Συνήγορος του Πολίτη και της Ελλάδας και της Ευρώπης και πολλοί από εμάς είμαστε υπερήφανοι γι' αυτόν, παρ' όλο που δεν είναι στη δική μου πολιτική οικογένεια, έγραψε για την Ελλάδα, για τις δύο κουλτούρες. Η μία κουλτούρα υποτίθεται ότι ήταν η παραδοσιακή, η εσωστρεφής, η καχύποπτη για τον ξένο, η καχύποπτη για την αλλαγή. Η άλλη κουλτούρα ήταν η μεταρρυθμιστική κουλτούρα, που κοίταγε προς τα έξω, που ήθελε τις αλλαγές, τις μεταρρυθμίσεις, την τεχνολογία.

Δεν συμφωνούσα με αυτήν τη θεωρία του Νικηφόρου. Δεν συμφωνούσα, γιατί στην παρωχημένη κουλτούρα έβαλε και ανθρώπους που πίστευαν στην ισότητα και στον σοσιαλισμό, λες και η ισότητα ήταν κάτι κακό και μόνο μπορούσαμε να αυξήσουμε την πίτα πριν τη μοιράσουμε.

Ήταν, όμως, βλέπετε, η υψηλή περίοδος του εκσυγχρονισμού, όπου ο εκσυγχρονισμός θα έλυνε όλα τα προβλήματα και όλες

τις ιδεολογικές αντιμαχίες, όπως ο Φουκουγιάμα που μιλούσε για το τέλος της ιστορίας, γιατί πίστευαν τότε ότι τα 2/3 του λαού θα ήταν πάντα καλά. Και αν κάποιο -το 1/3- έμεναν πίσω, δεν πείραζε, θα τους δίναμε κάποιες αποζημιώσεις.

Αυτό είναι που κατέρρευσε στην κρίση το 2009. Κατέρρευσε η ιδέα ότι η πρόοδος και αυτή η ιδεολογία μπορεί να πάει μπροστά και γι' αυτό έχουμε τις ανακατατάξεις που βλέπετε εδώ μπροστά. Διότι μετά από το 2009 αυτός ο καπιταλισμός, όχι μόνο δεν μπορούσε να βοηθήσει τα 2/3, αλλά ούτε το 1/3. Και άρχισε η ανισότητα να είναι τεράστιο πράγμα.

Και τι έγινε στην Ευρώπη και όχι μόνο εδώ; Βρήκαν τη γλύκα του εθνικισμού οι συντηρητικές παρατάξεις. Γιατί τη βρήκαν; Διότι δεν ήταν μόνο η οικονομική κρίση, οι ανισότητες, οι κακές δουλειές χωρίς προοπτική. Ήταν και μία αίσθηση ότι δεν ανήκουμε πουθενά, δεν υπάρχει δημοκρατία, κανένας δεν μας ακούει και άρα, το μετέστρεψαν αυτό στον εθνικισμό και εδώ και στην Ουγγαρία και στην Ιταλία και στην Αυστρία και πολύ και στη Γαλλία.

Άρα, καλά είπε η κ. Τασία Χριστοδουλοπούλου: Γιατί ξαφνιάζεστε που ο κόσμος αλλάζει σε αυτές τις ανακατατάξεις, όταν το κέντρο έχει βουλιάξει; Γιατί σας κάνει εντύπωση που η Νέα Δημοκρατία έχει πάει προς τα δεξιά; Γιατί βλέπει ότι η μόνη απάντηση στην ανισότητα είναι να δώσουμε μια νέα εικόνα της κοινότητας και του έθνους, που είναι εθνικιστικό, μια και δεν μπορούμε να τους δώσουμε νέες θέσεις, δουλειά και ισότητα και σχολεία και νοσοκομεία.

Και, όμως, ξέρουμε ότι δεν μπορεί να είναι η μόνη απάντηση στην κατάρρευση του νεοφιλελευθερισμού και του μεσαίου χώρου, του κέντρου, ο εθνικισμός. Μπορεί να υπάρχει μία άλλη λύση από τον Σαλβίνι, από τον Σαμαρά και από τον Όρμπαν. Και αυτό πρέπει να κοιτάξουμε.

Και ξέρουμε από τους στωικούς ότι υπάρχουν τρεις λόγοι για να είμαστε πολίτες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Θα μου δώσετε λίγο ακόμα χρόνο, κύριε Πρόεδρε.

Ξέρουμε από την αρχαία φιλοσοφία και τους στωικούς πού να ψάξουμε να βρούμε αυτόν τον άλλον δρόμο, γιατί οι στωικοί έλεγαν ότι υπάρχουν τρεις λόγοι για να είμαστε, όπως έλεγε ο Διογένης ο Κυνικός, πολίτες του κόσμου.

Ο πρώτος λόγος είναι ότι αν μελετήσουμε εκτός των συνόρων μας, καταλαβαίνουμε τον εαυτό μας καλύτερα, καταλαβαίνουμε τις αλληλεξαρτήσεις που υπάρχουν στις αξίες και στις κοινότητες, ότι αν είμαστε πολίτες του κόσμου, καταλαβαίνουμε καλύτερα πώς να λύσουμε τα προβλήματα. Διότι οι στωικοί έλεγαν ότι δεν υπάρχει κανένα μεγαλύτερο εμπόδιο στο να λύσουμε προβλήματα, από τον φραξιονισμό και τον τοπικισμό, από ανθρώπους που κοιτούν μόνο τα δικά τους πράγματα.

Και, επίσης, μπορούμε να είμαστε πολίτες του κόσμου, γιατί τότε καταλαβαίνουμε τι ενώνει την ανθρωπότητα και τις αξίες. Οι αξίες είναι αυτές της δικαιοσύνης, του καλού και το να ψάξουμε για τον ορθό λόγο.

Λύνονται όλα τα προβλήματα της εξωτερικής πολιτικής με αυτό τον τρόπο; Προφανώς και δεν λύνονται. Θα πρέπει να υπάρχει ρεαλισμός. Όμως, υπάρχουν και όρια στον ρεαλισμό, γιατί όπως έλεγε ο Μπίσμαρκ, που ήταν ρεαλιστής, οποιαδήποτε συμφωνία αφήνει το ένα μέρος σε κακή κατάσταση, απογοητευμένο, δεν είναι συμφωνία. Θα σου ξαναέρθει στην ιστορία.

Τελικά, δεν ξέρω αν μπορούμε να είμαστε όλοι πατριώτες με τον ίδιο τρόπο, αν μπορούν δύο διαφορετικοί άνθρωποι, με διαφορετικές αξίες, να είναι πατριώτες με τον ίδιο τρόπο. Πρέπει να το ψάξουμε. Ούτε ξέρω αν υπάρχει πατριωτισμός που μπορεί να φύγει από τον εναγκαλισμό του εθνικισμού και της μισαλλοδοξίας.

Αυτό που ξέρω, όμως, είναι ότι μπορούμε να είμαστε περήφανοι για την Ελλάδα, γι' αυτό που έκανε για την τέχνη, τη φιλοσοφία και τη δημοκρατία.

Όμως, εμείς του ΣΥΡΙΖΑ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κοιτάμε μπροστά. Είμαστε, επίσης, περήφανοι που θέλουμε να βοηθήσουμε τη Θεσσαλονίκη να είναι το κέντρο των Βαλκανίων. Και δεν μπορεί η Θεσσαλονίκη να είναι το κέντρο των Βαλκανίων, όταν κοιτάει μόνο νότια και δεν έχει τον χώρο να επεκταθεί, όχι με τη διείσδυση που έλεγε ο κ. Σημίτης -λέξη και αυτή!- αλλά με πραγματική αντίληψη της συνανάπτυξης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Δώστε μου μισό λεπτό ακόμη, κύριε Πρόεδρε.

Και είμαστε περήφανοι που, όσον αφορά τον πατριωτισμό, θέλουμε να επινοήσουμε καινούργιες εικόνες, καινούργιες ιδέες για την κοινότητα, για το πώς μπορεί να φτιάξεις γειτονιές, πώς μπορείς να φτιάξεις πόλεις, περιοχές που είναι περήφανες γι' αυτό που φτιάχνουν μαζί -και πολιτικά μαζί- με νοσοκομεία, με σχολεία.

Το μόνο ζήτημα -και με αυτό πραγματικά τελειώνω, κύριε Πρόεδρε- είναι ότι αυτά τα πράγματα, αυτές οι αξίες δεν μπορούν να αφορούν μόνο την Αριστερά. Και θλίβομαι, γιατί ξέρω ότι υπάρχουν άνθρωποι στη Νέα Δημοκρατία -και στο ΚΙΝΑΛ- που δεν πιστεύουν αυτά που λένε για τη Μακεδονία, που μέσα τους ξέρουν ότι υπάρχει μία καλή λέξη και όπως οι στωικοί, τους εμποδίζει ο φραξιονισμός.

Σας θυμίζω, όσον αφορά τον δρόμο για το Άουσβιτς, το εξής: Δεν ήταν μόνο τι έκαναν οι κακοί άνθρωποι, αλλά και πράγματα που δεν έκαναν, άνθρωποι, που ήταν καλοί και ήξεραν πώς να το αντιμετωπίσουν.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Ευχαριστώ πολύ.

Ο κ. Βέττας, Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ, έχει τον λόγο για έξι λεπτά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΕΤΤΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Μου είναι εξαιρετικά δύσκολο να διαδέχομαι τον Ευκλείδη Τσακαλώτο στο Βήμα.

Ο ελληνικός λαός θα περίμενε από αυτά τα δύο κόμματα, τα οποία διακυβέρνησαν πολύ περισσότερο από τα χρόνια κατά τα οποία συζητείται το μακεδονικό ζήτημα, να δείξουν ένα αυξημένο επίπεδο ευθύνης, από αυτό το επίπεδο ευθύνης που επέδειξαν κατά τη διαχείριση του δημόσιου χρήματος, των θεσμών, της διαφάνειας, της οικονομίας, των κοινωνικών προβλημάτων. Μάταια, βεβαίως, περίμενε, γιατί χάθηκε αυτή η ευκαιρία.

Είναι δύσκολο -ξέρετε- πολλές φορές να επιμένεις να αναζητάς να ανέβει κάποιος στο επίπεδο της ευθύνης του, όταν -από ό,τι φάνηκε- όλα αυτά χρόνια δεν ήταν αξιακό του προαπαιτούμενο.

Απευθυνόμενος, τόσο στη μεγάλη, όσο και στη μικρή Δεξιά σε αυτή την Αίθουσα, στη Νέα Δημοκρατία και στο ΠΑΣΟΚ, θέλω να τους υπενθυμίσω πως η γη γυρίζει. Και αυτό είναι τελεσίδικο. Η γη γυρίζει, ακόμα και τώρα που κάθεστε στα σταθερά σας καθίσματα. Η γη γυρίζει και μετά την Ενδιάμεση Συμφωνία.

Όμως, γυρίζει ανάποδα, αγαπητοί συνάδελφοι. Μετά την Ενδιάμεση Συμφωνία η γη γύρισε, αλλά γύρισε ανάποδα, καθώς η πόλη των Σκοπίων γέμισε με αγάλματα του Μεγαλέξανδρου, γέμισε με Ήλιους της Βεργίνας, γέμισε με μνημεία και ιστορία δικιά μας. Από την Ενδιάμεση Συμφωνία που φέρατε τότε, η πόλη των Σκοπίων γέμισε με δικά μας ονόματα. Οι δρόμοι τους, τα αεροδρόμιά τους είχαν δικά μας ονόματα. Από την Ενδιάμεση Συμφωνία και μετά -τη δική σας ενδιάμεση συμφωνία- συνέβησαν πολλά και σοβαρά πράγματα. Από τη δική σας Ενδιάμεση Συμφωνία οι γείτονές μας εισέρχονται τώρα, αυτή τη στιγμή που μιλάμε, στη δική μας χώρα -τώρα, 14.30' περίπου- με διαβατήρια που κρατούν στα χέρια τους και αναγράφουν πάνω φαρδιά πλατιά «Δημοκρατία της Μακεδονίας». Αυτή ήταν η δική σας ιστορία.

Δεν ξέρω αν ο Έλληνας πολίτης, ακούγοντας όλα αυτά, μπορεί να καταλάβει ότι εσείς, με εκείνη τη συμφωνία, προστατεύσατε ιστορία, προστατεύσατε πολιτισμό, προστατεύσατε όνομα.

Αυτό, λοιπόν, που εσείς δεν μπορέσατε να κάνετε, το κάνει αυτή η συμφωνία απόψε το βράδυ ή κοντά στα μεσάνυχτα ή λίγο μετά τα μεσάνυχτα.

Είστε μπροστά σε μία ακόμη στρατηγική ήττα. Κάθε νίκη του ελληνικού λαού, κάθε επίλυση προβλήματος -μείζονος σημασίας, είτε οικονομικού είτε εθνικού ενδιαφέροντος- σας δημιουργεί και σας κατευθύνει σε μία ακόμη σοβαρή στρατηγική ήττα. Χρεώσατε τη χώρα με ένα οκτάχρονο μνημόνιο, από το οποίο βγήκαμε. Χρεώσατε τη χώρα με ένα εικοσιεξάχρονο εθνικό

μνημόνιο, από το οποίο απόψε βγαίνει. Και βγαίνει με τη στήριξη όχι μόνο αυτής της Κυβέρνησης, αλλά και του συνόλου των προοδευτικών δυνάμεων αυτού του Κοινοβουλίου.

Σημαντικό, αγαπητοί συνάδελφοι, για τη συμφωνία δεν είναι μόνο να είναι έντιμη, αλλά να είναι και βιώσιμη. Και βιώσιμο είναι κάτι, όταν υπάρχει και ζει μέσα και στις δύο πλευρές. Θα έλεγα ότι ένα βασικό κριτήριο βιωσιμότητας και εντιμότητας αυτής της συμφωνίας είναι το ποιος τη χτυπάει, με ποια ρητορική, με ποια λόγια, με ποιες κουβέντες. Όλο το εθνολαϊκιστικό και εθνικιστικό κίνημα των δύο χωρών χτυπούν με ακριβώς την ίδια ρητορική, με ακριβώς τα ίδια λόγια αυτή τη συμφωνία.

Απόψε, λοιπόν, τελειώνει η μεγάλη προσπάθεια της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ να παραπλανήσουν, η μεγάλη προσπάθεια πολιτικής εξαπάτησης του ελληνικού λαού.

Το θέμα δεν ήταν ποτέ, αγαπητοί κύριοι, η Συμφωνία των Πρεσπών. Το θέμα ήταν να χτυπηθεί ο ΣΥΡΙΖΑ, να χτυπηθεί ο Αλέξης Τσίπρας μέσω της συζήτησης αυτής της συμφωνίας. Και τι χρησιμοποιήσατε; Τον πατριωτισμό ως εργαλείο.

Ξέρετε, όμως, ο πατριωτισμός έχει ονόματα, έχει κόμματα. Ο πατριωτισμός δεν είναι Δευτέρα, Τρίτη. Είναι Τετάρτη, Πέμπτη, Παρασκευή, Σάββατο, Κυριακή. Είναι κάθε εβδομάδα, κάθε χρόνο, κάθε μέρα.

Τι κάνατε, λοιπόν; Χρησιμοποιήσατε τον πατριωτισμό. Ο πατριώτης, βεβαίως, πρέπει να αγαπάει την πατρίδα του και να μην μισεί τις άλλες πατρίδες. Όποιος, όμως, χρησιμοποιεί σε αυτό το Κοινοβούλιο -και εκπροσωπεί κόμμα- τον πατριωτισμό, πρέπει αύριο το πρωί να επιστρέψει τα 400 και πλέον εκατομμύρια ευρώ, που χρωστάνε τα κόμματα της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ.

Βεβαίως, ο πατριώτης πρέπει να αγαπά την πατρίδα του και να μην μισεί τις άλλες πατρίδες. Όμως, αγαπητοί συνάδελφοι, δεν μπορεί το Κοινοβούλιο να είναι επάγγελμα. Δεν μπορεί να υπάρχουν άνθρωποι επί τριάντα και πλέον χρόνια σε αυτό το Κοινοβούλιο. Δεν είναι επάγγελμα το Κοινοβούλιο. Άρα αύριο, μεθαύριο, όταν θα φέρουμε το άρθρο, που αναφέρεται στους περιορισμούς βουλευτικών θητειών, μέσω της συνταγματικής αναθεώρησης, δεν πρέπει να υπάρξει κανένας από σας τους, πατριώτες, ο οποίος δεν θα το ψηφίσει.

Ο πατριώτης πρέπει να αγαπάει την πατρίδα του και βεβαίως, δεν πρέπει να μισεί τις άλλες πατρίδες. Δεν πρέπει, όμως, και να παραδίδει στις επόμενες γενιές, στα παιδιά μας, πάνω από 300 δισεκατομμύρια χρέος.

Πατριώτης είναι βεβαίως, αυτός που αγαπά την πατρίδα του και δεν μισεί τις άλλες πατρίδες, αλλά και δεν βγαίνει τρέχοντας από δω, από αυτή την πόρτα, όταν σε αυτό το Κοινοβούλιο ψηφίζαμε τον νόμο για τις offshore. Και αυτό, για να ξέρει ο Έλληνας πολίτης από πού χρηματοδοτείται ο Βουλευτής Βέττας, πόσα έβγαλε, αν πραγματικά δικαιούται να τα βγάλει και πώς τα ορίζει.

Αγαπητοί συνάδελφοι, μίλησα για πολιτική εξαπάτηση, μία εξαπάτηση η οποία έχει ένα στόχο: να χτυπήσει το θυμικό τού μέσου ψηφοφόρου. Δεν τους ενδιαφέρει ο πολίτης. Αν ενδιαφέρονταν για τον πολίτη, θα ενδιαφέρονταν εδώ και σαράντα χρόνια που κυβερνούσαν. Το θυμικό του θέλετε. Το θυμικό του ήθελαν και θα θέλουν αυτά τα δύο κόμματα εξουσίας.

Τι θέλουν, λοιπόν; Να δημιουργήσουν έναν ζαβλακωμένο άνθρωπο, έναν ζαβλακωμένο πολίτη και να ξεχάσει αυτός ο άνθρωπος τι έγινε, τι μπορεί να γίνει, ποιος φταίει, πού θα πάει, για τον απόλυτο στόχο ο οποίος ήταν και παραμένει ένας για εσάς: η υφαρπαγή ψήφου.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Ολοκληρώστε παρακαλώ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΕΤΤΑΣ: Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε, όπως όλοι.

Το σκεπτικό ήταν πάρα πολύ εύκολο και πάρα πολύ απλό για εσάς: Θα αλλάξω τη θέση μου, θα δημιουργήσω ένα τοξικό περιβάλλον γύρω από τα εθνικά ζητήματα και να κερδίσω, να κερδοσκοπήσω από το κομμάτι αυτό της κοινωνίας, το οποίο θα πάει πιο δεξιά από εμένα.

Η χώρα βγαίνει από το μνημόνιο της και από το οικονομικό και από το εθνικό. Αυτή η συμφωνία είναι το πλαίσιο συνεργασίας των δύο χωρών. Αυτό το πλαίσιο, όμως, πρέπει να συντηρηθεί και να αγαπηθεί από τους λαούς και τις επόμενες γενιές.

Ακούω από συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας το ερώτημα «Γιατί τώρα;». Μια, γιατί η θέση σας ήταν «Ποτέ». Ποτέ δεν λύσατε κάτι σε αυτή τη χώρα, ποτέ δεν βοηθήσατε τον ελληνικό λαό να βγει από τα προβλήματά του και τα μεγάλα αδιέξοδα.

Μετά από χρόνια, θα καταλάβουμε προφανώς, τη σημασία της σημερινής ημέρας. Και τότε ξέρετε θα αξιολογηθούν -δυστυχώς δεν μπορούμε να πάμε τον χρόνο μπροστά, παρά μόνο να δούμε πίσω- αυτά που έγιναν, οι δυσκολίες τα διλήμματα, όλα τα προβλήματα και, βεβαίως, θα δοθούν και τα εύσημα σε όλες εκείνες τις δυνάμεις, οι οποίες δεν έβαλαν το κομματικό τους συμφέρον μπροστά, αλλά το εθνικό συμφέρον, το συμφέρον της χώρας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτού)

Τα άρρωστα πολιτικά σχέδια της Νέας Δημοκρατίας -κλείνω με αυτό, κύριε Πρόεδρε- θα βρουν αντιμέτωπους όλους τους προοδευτικούς πολίτες και τους δημοκράτες πολίτες αυτής της χώρας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Ευχαριστώ και εγώ.

Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Δένδιας για έξι λεπτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ - ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Έχουμε κάνει γενικές περικοπές, κύριε Πρόεδρε. Χρειάζεται όμως. Το καταλαβαίνω.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα μιλήσω με χαμηλούς τόνους Το θέμα δεν επιτρέπει, κατά την άποψή μου, την οξύτητα, τουλάχιστον στην έκφραση, για να μπορεί να ακουστεί το επιχείρημα. Θα συνιστούσα, όμως, σε οποιονδήποτε ομιλητή ανεβαίνει στο Βήμα για να ηθικολογήσει και να κάνει μάθημα στη Νέα Δημοκρατία, να έχει καλύτερη μνήμη.

Άκουσα προηγουμένως τον κύριο συνάδελφο να μας κατηγορεί για τις offshore. Θα ήθελα να του θυμίσω κάτι. Φαντάζομαι ότι ήταν στην κυβερνητική πλειοψηφία που ψήφισε στο τέλος του περσινού χρόνου την ευεργετική διάταξη για τις offshore από το ΣΥΡΙΖΑ και την απαλλαγή τους από το 15%. Έτσι δεν είναι; Δεν θυμάμαι κανένας να εξεγέρθηκε σε αυτό. Γι' αυτό, λοιπόν, λίγη προσοχή.

Κύριε Υπουργέ, κύριε Τσακαλώτο, κάθε φορά που έρχομαι στη Βουλή με κάποια σκέψη για το τι θα πω, κατά περίεργη συγκυρία σάς βρίσκω μπροστά μου και μου ανατρέπετε τελείως τον προγραμματισμό. Σας άκουσα να περνάτε όλη την ελληνική φιλοσοφία γρήγορα, από τον Πλάτωνα, στους σοφιστές, στους στωικούς, στους κυνικούς, είπατε πόσο τους αγαπάτε.

Ειλικρινά, όμως, ξέρετε τι μου θυμίσατε; Τον Μάρκο Αυρήλιο. Και μου τον θυμίσατε υπό την έννοια ότι όλη του τη ζωή ήταν στωικός φιλόσοφος, έγραψε τα «Εις εαυτόν», διακήρυξε την αγάπη του προς την ανθρωπότητα και τις προοδευτικές ιδέες, αλλά στην πρακτική του αιματοκύλισε τη Γερμανία και δεν άφησε τίποτα όρθιο σε όλη την περιοχή γύρω από τον Ρήνο. Πέρασε όλη τη ζωή του πολεμώντας και εξολοθρεύοντας, λέγοντας βεβαίως πάρα πολύ ωραία λόγια για την αγάπη των ανθρώπων κ.λπ..

Βεβαίως, εσείς δεν εξολοθρεύσατε με σπαθί. Εξολοθρεύσατε, όμως, με φόρους και όλα τα άλλα σχετικά που κάθε Υπουργός των Οικονομικών με μία αντίληψη τέτοια έχει στη διάθεσή του.

Και πρέπει να σας πω ότι μου έκανε εντύπωση και κάτι άλλο που είπατε περί της συμφωνίας, που πρέπει, βεβαίως, να αφήνει ευχαριστημένες σε ένα βαθμό και τις δύο πλευρές. Σωστό είναι αυτό. Το συνυπογράφουμε. Δεν υπάρχει άλλη συμφωνία. Άλλωστε, η εμπειρία των Βερσαλλιών μετά τον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο δίνει ακριβή τεκμηρίωση αυτού.

Πείτε μου, όμως, τότε, στη δική σας αντίληψη το να παραχωρήσουμε το όνομα «Μακεδονία» στο βόρειο γείτονα, την οποία επαγγέλλεστε πριν από αυτή την Κυβέρνηση -δική σας άποψη είναι, εγώ δεν την καταλαβαίνω- πώς θα μπορούσε να είναι μία υγιής συμφωνία, αφού θα άφηνε -το καταλαβαίνετε- έντονα ορ-

γισμένο -όχι απλώς παραπονεμένο- ένα τεράστιο κομμάτι της ελληνικής κοινωνίας; Τι βάση συνεννόησης θα ήταν αυτή, αν Μακεδονία ήταν οι βόρειοι και εμείς ήμασταν η «μη Μακεδονία»;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μιλάμε και απευθυνόμαστε σε μία κοινωνία πάρα πολύ κουρασμένη από την κρίση, μία κοινωνία, της οποίας η περηφάνια έχει τσαλαπατηθεί, είναι τραυματισμένη και πρέπει να προσέχουμε πάρα πολύ να μην δημιουργήσουμε διχασμούς.

Εδώ μιλάμε για μια ιστορική διαφορά, για μια διαφορά, που αποτελεί ουρά του Ανατολικού Ζητήματος του τέλους του 19ου αιώνα, περνάει μέσα από τους πολέμους, μεταπολεμικά αλλάζει υφή, άλλη μορφή έχει στο πλαίσιο της ενιαίας Γιουγκοσλαβίας και άλλη μορφή αποκτά όταν σπάει πια η ενιαία Γιουγκοσλαβία.

Προτού, όμως, σας μιλήσω για τη διαφορά, θα σας μιλήσω για εμάς, για τη Νέα Δημοκρατία, τη Νέα Δημοκρατία του Κυριάκου Μητσοτάκη για να είμαστε συνεννοημένοι. Διότι ακούσαμε πάρα πολλούς ετεροπροσδιορισμούς σε αυτήν την Αίθουσα, πάρα πολλές κουβέντες από διάφορους ομιλητές για το τι είμαστε. Θα σας πω, λοιπόν, εγώ τι είναι η Νέα Δημοκρατία του Κυριάκου Μητσοτάκη.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ**)

Κατ' αρχάς δεν είναι φοβική, δεν είναι οπαδός μιας στοιχισμένης Ελλάδας, δεν είναι οπαδός μιας περίκλειστης Ελλάδας, δεν είναι οπαδός μιας ανασφαλούς Ελλάδας, δεν είναι οπαδός μιας μίζερης Ελλάδας, δεν είναι οπαδός μιας καχύποπτης και απομονωμένης Ελλάδας, δεν πιστεύει σε εθνικιστικές εξάρσεις, δεν πιστεύει σε λαϊκιστικές εξάρσεις. Πιστεύει σε μια Ελλάδα σύγχρονη, ανοιχτή, ανεκτική, φιλόδοξη, με αυτοπεποίθηση. Και ειδικά για τη Μακεδονία, πιστεύει ότι η Μακεδονία μπορεί να είναι το κέντρο οικονομικής ανάπτυξης των Βαλκανίων και πως η Θεσσαλονίκη μπορεί να είναι η πολιτιστική και οικονομική πρωτεύουσα των Βαλκανίων. Γι' αυτό απορρίπτει τον βαλκανικό επαρχιωτισμό και υιοθετεί έναν ευρωπαϊκό κοσμοπολιτισμό.

Αυτή είναι η Νέα Δημοκρατία του Κυριάκου Μητσοτάκη και με αυτήν τη Νέα Δημοκρατία πρέπει να συνομιλήσετε, όχι με τη Νέα Δημοκρατία την οποία προσπαθείτε εσείς να ετεροπροσδιορίσετε.

Και πρέπει να σας πω ότι δεν θέλησε η Κυβέρνηση -δεν βάζω και την Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ σε αυτό- στη διαπραγμάτευση αυτού του εθνικού ζητήματος να συνομιλήσει με αυτήν τη Νέα Δημοκρατία, τον καλύτερο συνομιλητή που μπορούσε να βρει ποτέ. Δεν θέλησε να μοιραστεί τις ιδέες της με αυτήν τη Νέα Δημοκρατία. Δεν θέλησε τη στήριξη αυτής της Νέας Δημοκρατίας στην εθνική προσπάθεια. Δεν θέλησε τις απόψεις αυτής της Νέας Δημοκρατίας στην εθνική προσπάθεια. Απομόνωσε τελείως αυτήν τη Νέα Δημοκρατία από την εθνική προσπάθεια, την καλύτερη Νέα Δημοκρατία, με την οποία θα μπορούσε κανείς να περιμένει να συναλλαγεί γι' αυτό το θέμα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γιατί το έκανε αυτό ο Πρωθυπουργός; Και σας λέω, δεν σας βάζω μέσα σε αυτή την κουβέντα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτού)

Κύριε Πρόεδρε, θα χρειαστώ ένα, ενάμισι λεπτό ακόμα, με την άδειά σας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ: Ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος δικαιούται, κύριε Πρόεδρε, δώδεκα λεπτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ - ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Θεωρητικά δικαιούμαι δώδεκα λεπτά. Δεν ξέρω γιατί μου έδωσε έξι ο προηγούμενος Προεδρεύων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Θα σας εξηγήσω.

Με βάση τον Κανονισμό της Βουλής έχετε το δικαίωμα, επειδή μιλάτε πριν από τον Πρόεδρό σας, να μιλήσετε για δώδεκα λεπτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ - ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Θα προσπαθήσω να μην καταναλώσω όλο τον χρόνο που δικαιούμαι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Αυτό ήθελα να πω. Σας ευχαριστώ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ - ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γιατί το έκανε αυτό ο Πρωθυπουργός; Σας ξαναλέω ότι δεν θεωρώ πως είστε μέρος αυτής της σκέψης. Δεν τη συμμερίστηκε μαζί μας, δεν τη συμμερίστηκε ούτε μαζί σας. Ο Πρωθυπουργός προσπάθησε αυτό το θέμα να το χρησιμοποιήσει με άλλη ιεράρχηση προτεραιοτήτων. Δεν ήταν το εθνικό συμφέρον το πρώτο του κριτήριο. Εάν ήταν το εθνικό συμφέρον το πρώτο του κριτήριο δεν υπήρχε πιθανότητα να μην προσεγγίσει για στήριξη τουλάχιστον την Αξιωματική Αντιπολίτευση.

Θέλω να είμαι ειλικρινής. Εγώ δεν μασάω τα λόγια μου, ούτε κρύβομαι. Βεβαίως η εθνική θέση, η θέση την οποία έχουμε συνομολογήσει, ήταν αυτή που λέτε, η σύνθετη ονομασία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Όμως, υπό ποία έννοια η σύνθετη ονομασία; Η σύνθετη ονομασία ως στοιχείο διαπραγμάτευσης, ως δυνατότητα έσχατης υποχώρησης, όχι ως έναρξη συζήτησης με την άλλη πλευρά. Βεβαίως, θα ήμασταν ευτυχισμένοι, αν μπορούσαμε εμείς να λεγόμαστε «Μακεδονία» και οι βόρειοι γείτονες να λέγονται οτιδήποτε άλλο. Αυτή ήταν η ελπίδα μας. Όμως, ξέραμε καλά από τις αρχές της δεκαετίας του 1990 ότι αυτή την ελπίδα είναι πολύ δύσκολο να τη φτάσουμε.

Γι' αυτό καταλήξαμε και συμφωνήσαμε στο ποια είναι η έσχατη γραμμή υποχώρησής μας. Όμως, για να φτάσουμε σε αυτή την έσχατη γραμμή υποχώρησης, δηλαδή τη σύνθετη ονομασία, έπρεπε να πάρουμε άλλα πράγματα, έπρεπε να πάρουμε συγκεκριμένα ανταλλάγματα, όχι με την κακή έννοια, τα ανταλλάγματα επιβολής στην άλλη πλευρά, ωσάν να ήταν εχθροί μας, αλλά ως μια ειλικρινή βάση συνεννόησης για το μέλλον, για μια καλύτερη Βαλκανική, για μια φιλική σχέση, για ένα άνοιγμα στα Βαλκάνια.

Το ερώτημα που πρέπει να τεθεί είναι: Σε αυτή τη συμφωνία αυτά έγιναν;

Αυτή η συμφωνία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι μια βάση ειλικρινούς συνεννόησης για μέλλον; Εκεί εμείς, δυστυχώς, έχουμε πάρα-πάρα πολύ μεγάλους φόβους και γι' αυτό απαντάμε σε αυτή τη συμφωνία αρνητικά.

Ο εισηγητής μας κ. Κουμουτσάκος και όλοι οι άλλοι ομιλητές της Νέας Δημοκρατίας σάς εξήγησαν ποια είναι αυτά τα σημεία. Ποσοτικοποιήθηκαν κιόλας. Σας είπαμε: Παραχωρούμε δώδεκα, παίρνουμε τέσσερα. Περιληπτικά, μην τρώμε την ώρα μας. Τα έχετε ακούσει πάρα πολλές φορές. Το γεγονός ότι το Σύνταγμα δεν έρχεται κωδικοποιημένο εδώ, για μας είναι ένα τεράστιο πρόβλημα. Θα μου έλεγε ο κ. Κατρούγκαλος, αν ήταν στην Αίθουσα, ότι το άρθρο 131 του Συντάγματος των Σκοπίων, που προβλέπει τον τρόπο μεταβολής του, δεν προβλέπει την κωδικοποίηση. Αλήθεια είναι αυτό.

Σας λέω, όμως, για να ξέρετε, γιατί ίσως δεν το έχετε κοιτάξει -δεν έχετε λόγο- ότι το Σύνταγμα των Σκοπίων δεν είναι ένα σκληρό Σύνταγμα σαν το δικό μας. Έχει τροποποιηθεί τριάντα τρεις φορές. Έχει τριάντα τρεις τροποποιήσεις. Στο πλαίσιο της διαπραγμάτευσης θα μπορούσε να ζητηθεί από τους Σκοπιανούς η αλλαγή του άρθρου 131 και η κωδικοποίηση του κειμένου προς το ενιαίο συμφέρον, προς αποφυγή οποιασδήποτε τριβής στο μέλλον, εάν στη βόρεια γείτονα υπάρχει μια κυβέρνηση του VMRO ή οποιαδήποτε άλλη κυβέρνηση, η οποία έχει αναθεωρητισμό απέναντι στην Ελλάδα και απέναντι στα Βαλκάνια. Γιατί δεν το κάνατε; Γιατί η Κυβέρνηση δεν το έκανε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι;

Ως προς στα ζητήματα της εθνικότητας, θέλετε να το συμφωνήσουμε «ιθαγένεια»; Ας το πούμε ιθαγένεια ή όπως θέλετε. Πέραν της επιλογής του όρου, από κει και πέρα, γιατί δεν θα έπρεπε να υπάρχει μια λέξη; Γιατί θα έπρεπε να υπάρχει, δηλαδή, «μακεδονική/πολίτης της Βόρειας Μακεδονίας»; Γιατί θα έπρεπε να υπάρχει αυτό; Γιατί δεν ήταν αρκετό το «Βορειομακεδόνας», μια λέξη, ώστε να μη μπορεί να διασπαστεί; Πώς είστε σίγουροι ότι, αν ήμασταν όλοι μαζί σε αυτή την προσπάθεια, εάν προσπαθούσαμε όλοι μαζί, με τις μικρές δυνάμεις που ο καθένας έχει, η Κυβέρνηση από την πλευρά της Κυβέρνησης, εμείς από την πλευρά της Αντιπολίτευσης, δεν θα τα είχαμε καταφέρει; Τι ήταν αυτό που επέτρεψε στον κ. Τσίπρα να μειώσει το εθνικό κεφάλαιο, το οποίο τοποθετήθηκε σε αυτή τη μάχη;

Σας το είπα τι ήταν: η αντίληψή του ότι θα πρέπει πρώτα να επιδιωχθεί το κομματικό συμφέρον, η διάσπαση της Αντιπολίτευσης και από εκεί και πέρα, σε όποιον βαθμό περισσεύει κάτι, το εθνικό συμφέρον.

Εμένα, αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με θλίβει βαθύτατα. Δεν πρόκειται να πάω στα άλλα προβλήματα που υπάρχουν, πέρα από αυτά που λέχθηκαν ήδη, στα θέματα των σημάτων. Περίμενα -δεν σας κρύβω- να έρθει εδώ ο Υπουργός Ανάπτυξης και να μας εξηγήσει ποιος είναι ο κυβερνητικός σχεδιασμός, για να λυθούν αυτά τα θέματα στο μέλλον, για να μην έχουμε επιπλέον τριβές.

Ως προς τα θέματα των σχολικών εγχειριδίων, περίμενα να έχει έρθει εδώ ο Υπουργός Παιδείας και να μας εξηγήσει τι θα γίνει με αυτά τα θέματα. Τίποτα από αυτά δεν έγινε, ούτε εδώ ούτε στην επιτροπή. Όμως, ειλικρινά σας λέω ότι ελπίζω και ελπίζω από το βάθος της καρδιάς μου και ξέρετε ότι το πιστεύω, να έχετε φροντίσει -και αναφέρομαι στην Κυβέρνηση και προς εσάς κοιτώ- τα επόμενα βήματα από αυτή τη συμφωνία. Να έχετε φροντίσει, τουλάχιστον να έχετε σχεδιάσει, τα δυναμικά βήματα που πρέπει να γίνουν απολύτως γρήγορα για να διορθωθούν, τουλάχιστον εν τη πράξει, τα τεράστια κενά που αυτή η συμφωνία αφήνει.

Διότι, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, αν αφήσετε τα κενά αυτά έτσι ως έχουν, η χώρα θα αντιμετωπίσει μεγάλα προβλήματα στο μέλλον. Και μπορεί μεν να αποδειχθεί ιστορικά ότι η Νέα Δημοκρατία έχει δίκιο, αλλά αυτό πολύ μικρή σημασία έχει, διότι η Ελλάδα τότε θα πληρώσει τη ζημιά.

Εγώ αυτό που έχω να πω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ότι εδώ συζητούμε επί μιας απολεσθείσας ευκαιρίας. Όπως είπε και ο Πρόεδρος της Βουλής κ. Βούτσης, χθες, η συγκυρία ήταν ευνοϊκή. Ήταν ευνοϊκή, αφ' ενός μεν, διότι στην πλευρά των Σκοπίων υπήρχε ένας συνομιλητής, με τα προβλήματά του, με τις ιδιαιτερότητές του, αλλά επιτέλους, για πρώτη φορά, υπήρχε συνομιλητής, όχι όπως επί των ιδικών μας ημερών, που δεν μπορούσαμε να μιλήσουμε με τον Γκρουέφσκι. Πέραν αυτού, υπήρχε και ο διεθνής παράγων, ο οποίος είχε αποφασίσει ότι θα πιέσει τους Σκοπιανούς να επιλυθεί το ζήτημα.

Είναι κρίμα, λοιπόν, που μέσα σε αυτή την απολύτως ευνοϊκή συγκυρία ο Πρωθυπουργός κ. Τσίπρας, αντί να επιλέξει την Ελλάδα, επέλεξε τον ΣΥΡΙΖΑ και την πρωθυπουργία του.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας κ. Δένδια και για τον σεβασμό στον χρόνο.

ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΛΑΡΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριε Υπουργέ, σας ακούμε.

ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΛΑΡΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Θα ήθελα να πω κάποια διευκρινιστικά, για να μη μένουν στον αέρα απορίες και εκκρεμότητες.

Κατ' αρχάς, ο κ. Δένδιας ξέρει ότι η διεθνής συμφωνία, η οποία έχει υπογραφεί σε συνεργασία με τον Οργανισμό Ηνωμένων Εθνών είναι μια διεθνής συμφωνία, η οποία υπερισχύει του Συντάγματος των Σκοπίων. Οι αλλαγές οι οποίες έγιναν είναι αποτύπωση αυτής της συμφωνίας στο Σύνταγμα, πράγμα το οποίο σημαίνει πώς αυτός ο λαός και αυτή η χώρα, με την άλλη νοοτροπία που έχει επικρατήσει αυτή τη στιγμή κατά πλειοψηφία, έχει αποφασίσει να κινηθεί σε μια ευρωπαϊκή στρατηγική.

Συνεπώς, τη διεθνή αυτή συμφωνία και τις αλλαγές του Συντάγματος στην πορεία της χώρας προς την Ευρωπαϊκή Ένωση την επιβεβαιώνει, τη διασφαλίζει και θα την ελέγχει η Ευρωπαϊκή Ένωση, η οποία θα ανοίγει τα επιμέρους κεφάλαια για την ένταξη πλήρως αυτής της χώρας στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Συνεπώς, όλες αυτές οι φοβίες που εκφράζονται για όλα τα ζητήματα δεν λαμβάνουν υπ' όψιν ότι η χώρα αυτή έχει μια ισχυρότατη θέληση, η οποία ισχυρότατη θέληση έχει να κάνει με την οικονομία της χώρας, με την προοπτική της χώρας, με το πώς θα σταθεί αυτή η χώρα οικονομικά και αυτό το μέλλον της εξαρτάται από την ευρωπαϊκή της πορεία.

Έκανε μια ακόμα αναφορά ο κ. Δένδιας στην υπόθεση των βιβλίων. Είναι ένα κεφάλαιο, για το οποίο θα μου επιτρέψει -το είπα χθες, αλλά ήταν αργά δεν ήταν εδώ- να πω ότι η συμφωνία προβλέπει μια επιτροπή αντίστοιχη με αυτή που υπάρχει ανάμεσα σε πολλά κράτη, μια επιτροπή, την οποία έκαναν και η Γαλλία με τη Γερμανία για να λύσουν τα θέματα των διαφορών τους, οι οποίες είχαν εισχωρήσει, είχαν εμφιλοχωρήσει μέσα στα σχολικά βιβλία. Είναι μια επιτροπή σαν και αυτή που έχουμε και λειτουργεί για να λύσει τις διαφορές μας με την Αλβανία. Τέτοια επιτροπή προβλέπει και η συμφωνία στην οποία αναφερόμαστε.

Αυτή, λοιπόν, η επιτροπή έχει εντολή από τη συμφωνία, από την κυρίαρχη δηλαδή βούληση των δύο λαών, των δύο χωρών, των δύο κυβερνήσεων, να λύσει τα ζητήματα που υπάρχουν και αφορούν σε αλυτρωτισμό και αναθεωρητισμό στα σχολικά εγχειρίδια. Η επιτροπή αυτή συνεδρίασε μια φορά στη Θεσσαλονίκη. Θα συνεδριάσει τις επόμενες μέρες σε κάποια πόλη, όπου μας καλέσουν στη γειτονική μας χώρα.

Τι συμφωνήσαμε στην πρώτη συνάντηση; Συμφωνήσαμε ότι έχουμε έναν κανονισμό λειτουργίας και στη συνέχεια, εμείς θέσαμε τρία ζητήματα. Είπαμε πως πρέπει να προλάβουμε αυτό, το οποίο μας έδωσε εντολή η συμφωνία, δηλαδή πρέπει τα βιβλία να μην έχουν αλυτρωτισμούς και αναθεωρητισμούς. Προλαβαίνουν να βγουν όλα αυτά; Προλαβαίνουν οι καθηγητές; Μας είπαν ότι δεν προλαβαίνουν.

Γι' αυτό συμφωνήσαμε, πρώτον, ότι ως προς τα αναλυτικά προγράμματα, που θα βγάλει το Υπουργείο Παιδείας από τα Σκόπια, θα δώσει εντολή, κανένα κεφάλαιο από αυτά τα οποία ήταν της προπαγάνδας των προηγούμενων δεκαετιών, που ήταν ανιστόρητα και αναφέρονταν στην αρχαία ελληνική ιστορία, στην αρχαία μακεδονική ιστορία, στον Αλέξανδρο, στον Αριστοτέλη δεν θα διδαχθούν. Στη συνέχεια, τα βιβλία που θα μοιραστούν τον Σεπτέμβριο στα παιδιά δεν θα έχουν φωτογραφίες, σύμβολα αρχαία ελληνικά, που παραπέμπουν στον αρχαίο ελληνικό πολιτισμό και τρίτον, θα αφαιρεθούν όλοι οι χάρτες, που εμφανίζουν τους αλυτρωτισμούς της δήθεν Μεγάλης Μακεδονίας, τους ψευδοαλυτρωτισμούς, για να το πω, κυριολεκτώντας. Αυτά τα συμφώνησαν.

Τι θέματα έβαλαν για τα δικά μας βιβλία; Κανένα. Όλα όσα έχουν γραφτεί και έχουν παίξει σε κεντρικά δελτία ειδήσεων, ότι ζήτησαν να μη διδάσκεται ο Βουλγαροκτόνος και ότι ζήτησαν να μη διδάσκεται ο Παύλος Μελάς είναι απολύτως ψευδή. Δεν έχουν απολύτως καμμία σχέση με την πραγματικότητα. Εμείς τους θέσαμε ένα ζήτημα -το είπα και χθες το βράδυ- ότι πρέπει εμείς σε κάποιους χάρτες μέσα στα σχολικά μας βιβλία να αφαιρέσουμε σημεία, στα οποία εμείς έχουμε υποχρέωση, με βάση το ευρωπαϊκό δίκαιο, να προσαρμοστούμε.

Δηλαδή, υπάρχουν κάποιοι χάρτες στους οποίους αναφέρεται το παράδειγμα της Φιλιππούπολης, λόγου χάρη, ως Φιλιππούπολη. Σύμφωνα με τις ευρωπαϊκές διατάξεις, το ευρωπαϊκό κεκτημένο που το σεβόμαστε, πρέπει να αναγράφεται το όνομα που έχει η χώρα. Δηλαδή, πρέπει να γράψουμε «Πλόβντιφ» και μετά, επειδή απευθύνεται στο ελληνικό κοινό, που την έχει καταχωρημένη ιστορικά αλλιώς, μέσα σε παρένθεση να λέει «Φιλιππούπολη». Το ίδιο ισχύει για το Μοναστήρι ή για την Αδριανούπολη, για να λήξουν αυτά τα ζητήματα. Τόσο απλό είναι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Συντομεύετε, κύριε Υπουργέ.

ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΛΑΡΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Λένε κάποιοι «Στα ελληνικά βιβλία δεν θα γίνει παρέμβαση; Η συμφωνία προβλέπει αμοιβαιότητα».

Όμως, τα ελληνικά βιβλία είναι απαλλαγμένα από αλυτρωτισμούς και αναθεωρητισμούς.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Καλώς. Ευχαριστούμε για τις διευκρινίσεις, κύριε Υφυπουργέ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΞΥΔΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ κ. Νίκος Ξυδάκης έχει τον λόγο για δύο λεπτά, για να κάνει μία παρέμβαση.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΞΥΔΑΚΗΣ: Θα ήθελα να δώσω μία συντομότατη οφειλόμενη απάντηση στον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Μείζονος Αντιπολίτευσης.

Μετά και την -κατά τη δική μου ανάγνωση- μετριοπαθή δήλωση του Κώστα Καραμανλή και τη μετριοπαθέστατη τοποθέτηση του κ. Δένδια, νομίζω ότι ελήφθη το μήνυμα και της Συμπολίτευσης, τα δικά μας μηνύματα εχθές από τις δικές μας ομιλίες, προεξάρχοντος του Προέδρου της Βουλής, για κατευνασμό των πνευμάτων και απομάκρυνση από αυτό το νοσηρό κλίμα διχασμού, αντικοινοβουλευτισμού και απολιτικότητας, που είναι εν τέλει τοξικά εναντίον της δημοκρατίας.

Κρατώ μια συντομότατη απάντηση στις αιτιάσεις, οι οποίες υπάρχουν με έναν ηπιότερο τρόπο και στον Κώστα Καραμανλή και στον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο, ότι δεν έγινε εγκαίρως η λεγόμενη «ενημέρωση» ή «συνεννόηση». Γνωρίζουν πολύ καλά οι εμπειρότατοι αυτοί κοινοβουλευτικοί και πολιτικοί άνδρες ότι την αποκλειστική ευθύνη για τη χάραξη και υλοποίηση της εξωτερικής πολιτικής, σύμφωνα με το Σύνταγμα, την έχει η κυβέρνηση. Οποιοδήποτε άλλο όργανο μπορεί να λειτουργήσει σαν ένας ηθικός μανδύας.

Το δε περίφημο Συμβούλιο Πολιτικών Αρχηγών είναι ένα άτυπο όργανο, το οποίο δεν μπορεί να δεσμεύσει κατ' ουδένα τρόπο ούτε πολιτικά πρέπει. Να θυμίσουμε, μάλιστα, με κάθε ειλικρίνεια ότι επί του Μακεδονικού, τη φορά που συνεκλήθη το 1992, οδήγησε σε αδιέξοδο και παρήγαγε ένα διόλου παραγωγικό αποτέλεσμα. Απερρίφθη κάθε οδός επικοινωνίας. Μ' αυτό δε το αποτέλεσμα, σύμφωνα με όσα ξέρουμε γιατί δεν υπάρχουν καν Πρακτικά, απεπέμφθη ένας Υπουργός Εξωτερικών τότε και φτάσαμε στην Ενδιάμεση Συμφωνία του 1995, με πρωτοβουλία της τότε κυβερνήσεως, χωρίς να περάσει από τη Βουλή και χωρίς να γνωμοδοτήσει κανέναν Συμβούλιο Αρχηγών.

Στη δική μας περίπτωση τώρα, στο τέλος του 2017 και στις αρχές του 2018, ευθύς ως εξεδηλώθη η κατά νόμον και κατ' έθος και κατά καθήκον πρωτοβουλία της Κυβέρνησης για επίλυση του Μακεδονικού, προσεκλήθησαν οι πολιτικοί αρχηγοί. Ο Υπουργός Εξωτερικών και ο Πρωθυπουργός κάλεσαν τους πολιτικούς αρχηγούς και τους εκπροσώπους, προκειμένου οι πάντες να ενημερωθούν. Και έγιναν αυτές οι κινήσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ολοκληρώστε, σας παρακαλώ, για να προχωρήσουμε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΞΥΔΑΚΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Από εκεί και πέρα, η ιστορικής σημασίας συμφωνία ήρθε στη Βουλή. Κάνουμε μία διεξοδικότατη συζήτηση, με ένταση και πλούτο επιχειρημάτων. Εν τω μεταξύ, έχει παρέλθει περισσότερο από ένα έτος που συζητάμε αυτό το πράγμα. Υπάρχει άπλετος δημόσιος χώρος. Μιλούν ακαδημαϊκοί. Μιλούν πολίτες. Μιλούν πολιτικοί.

Ας το πάρουμε, λοιπόν, απ' αυτό το σημείο και έπειτα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε, κύριε Ξυδάκη.

Προχωρούμε στον κατάλογο.

Τον λόγο έχει ο κ. Δημήτριος Δημητριάδης, Βουλευτής Κοζάνης του ΣΥΡΙΖΑ.

Ορίστε, κύριε Δημητριάδη, έχετε τον λόγο για έξι λεπτά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με την απελευθέρωση της Μακεδονίας από τον τουρκικό ζυγό, μετά τους Βαλκανικούς Πολέμους, υπογράφεται η Συνθήκη του Βουκουρεστίου το 1913, όπου και οριοθετούνται τα σημερινά σύνορα της χώρας μας. Είναι μία συνθήκη, σύμφωνα με την οποία η χώρα μας, η Ελλάδα, κατέχει λίγο παραπάνω από το 50% της οριζόμενης τότε γεωγραφικής Μακεδονίας και επί της ουσίας, το σύνολο της ιστορικής Μακεδονίας, που είναι και ελληνική. Το υπόλοιπο της γεωγραφικά τότε οριζόμενης Μακεδονίας περνά στην κατοχή της Σερβίας και της Βουλγαρίας κυρίως.

Το 1945, στη συνέχεια, δημιουργείται η Σοσιαλιστική Δημοκρατία της Μακεδονίας ως ομόσπονδο κράτος της Γιουγκοσλαβίας. Δεν υπήρξε ουσιαστικά καμμία αντίδραση τότε της ελληνικής κυβέρνησης. Δεν υπήρξε ούτε μέχρι την πρόσφατη περίοδο, ακριβώς γιατί αυτό τότε εξυπηρετούσε τον δυτικό διεθνή παράγοντα, στον οποίο οι κυβερνήσεις μας υπάκουαν πλήρως και ανελλιπώς.

Αυτό συνέβαινε μέχρι το 1992, όπου και διαλύεται η ενιαία Γιουγκοσλαβία και γίνεται προσπάθεια να δημιουργηθεί το σύγχρονο κράτος της Δημοκρατίας της Μακεδονίας, η οποία όμως είναι το πρώην ομόσπονδο τμήμα της πρώην Γιουγκοσλαβίας, FYROM δηλαδή.

Από το 1995, η διαφορά μας μ' αυτή τη χώρα, που είναι πλέον κρατική οντότητα, βρίσκεται υπό την αιγίδα του ΟΗΕ και βρίσκεται στη λεγόμενη Ενδιάμεση Συμφωνία. Αυτό το διάστημα της ενδιάμεσης συμφωνίας διαμορφώθηκε μια εθνική γραμμή, οποία υποστηρίχθηκε και στηρίχθηκε και από τέσσερις Πρωθυπουργούς, αλλά και από τις κυβερνήσεις της χώρας μας, ειδικά από το 2008 και μετά. Τρία πράγματα οριοθετούν αυτήν την εθνική γραμμή. Είναι σύνθετη ονομασία με γεωγραφικό προσδιορισμό της λέξης «Μακεδονία», «erga omnes», δηλαδή «ονομασία έναντι όλων των χρήσεων» και άρση του αλυτρωτισμού από τη γείτονα.

Έχει σημασία να παρατηρήσουμε ότι όλα αυτά τα είκοσι επτά χρόνια πετύχαμε μόνο μικρές ήττες. Με την υπάρχουσα Συμφωνία των Πρεσπών επιτύχαμε όλα όσα όριζε αυτή η εθνική γραμμή, αλλά και κάτι ακόμα περισσότερο. Πετύχαμε δύο συγκεκριμένα πράγματα. Πετύχαμε την αλλαγή της συνταγματικής ονομασίας της γείτονος χώρας, δηλαδή από σκέτο «Μακεδονία» σε «Βόρεια Μακεδονία» και τη συνταγματική αλλαγή των άρθρων του Συντάγματός τους, που εμπεριείχαν τις αλυτρωτικές αναφορές και τις ανιστόρητες διεκδικήσεις σε βάρος της χώρας μας. Δηλαδή, έχουμε με λίγα λόγια, μια συμφωνία ειρήνης, που σε συνδυασμό με τις ρητές δεσμεύσεις της για το απαραβίαστο των συνόρων, την παραδοχή πως δεν έχει σχέση με την ελληνική ιστορία, τον πολιτισμό και την κληρονομιά της ελληνικής Μακεδονίας, έχουμε μια οριστική διευθέτηση των διαφορών μας. Έχουμε μια αποκατάσταση μιας σχολικής λαθροχειρίας, που επιχειρήθηκε από τη γείτονα σε βάρος της χώρας μας. Έχουμε, με λίγα λόγια, την επαναφορά της FYROM στη διεθνή κανονικότητα και το ευρωπαϊκό δίκαιο.

Όσον αφορά τις διεθνείς σχέσεις, η αναβάθμιση της θέσης της χώρας μας είναι προφανής και δεδομένη. Επιβεβαιώνεται συνεχώς, από κάθε διεθνή συνομιλητή και το επιδοκιμάζουν όχι μόνο οι διεθνείς θεσμοί, αλλά και όλες οι ευρωπαϊκές πολιτικές οικογένειες, από τη Δεξιά μέχρι την Αριστερά.

Το κυριότερο, όμως, που πρέπει να δούμε, κατά τη δική μου άποψη, είναι το αναπτυξιακό κομμάτι της ελληνικής Μακεδονίας. Είναι ένα κομμάτι που μας ενδιαφέρει και ένα κομμάτι ιδιαίτερα σημαντικό, διότι ανοίγει τις αναπτυξιακές μας δυνατότητες και μεγαλώνει η ίδια η γεωπολιτική αναβάθμιση της θέσης της χώρας μας και ο ρόλος της.

Το αναπτυξιακό μοντέλο των τελευταίων δεκαετιών στηρίχθηκε σε ένα αμιγώς πελατειακό κράτος, κυρίως στις προσταγές των ξένων, σε συνεργασία με εγχώριες οικονομικές και πολιτικές ελίτ, βασιζόμενες σε αντιαναπτυξιακά και μη βιώσιμα παραγωγικά μοντέλα, τέτοια που στηριζόταν κυρίως σε μια περιφερειακή ανισότητα. Υπεύθυνη γι' αυτήν ήταν πάντα η ίδια ελίτ, η οποία αποκόμιζε κέρδη και ωφέλειες από αυτή καθ' αυτή τη στρεβλή οργάνωση και συγκρότηση του κράτους και αποκόμιζε πολιτικά και οικονομικά οφέλη από την ίδια την πολιτική συγκρότηση, η οποία στηρίχθηκε σε ένα περίκλειστο κράτος στα βόρεια σύνορά μας, με μονοσήμαντες συμμαχίες, με περιορισμένες βοήθειες και, άρα, ήμασταν πάντοτε ελεγχόμενοι και εξαρτημένοι.

Η κυρίαρχη οικονομική και πολιτική τάξη, που διαμορφώθηκε στη χώρα μας όλα αυτά τα χρόνια, αυτές τις δεκαετίες ήταν επομένως εθισμένη, αλλά και βολεμένη σ' αυτό το στρεβλό, ελλιπές και θνησιγενές οικονομικό περιβάλλον. Αυτή ακριβώς η συνδυαστική διαδικασία οδήγησε τη χώρα μας στην πρωτοφανή κρίση. Με λίγα λόγια, το αναπτυξιακό μοντέλο κατέρρεε, παράλληλα και σε συνάρτηση με την οικονομική εξάρτηση, αλλά και με τον ίδιο στρατηγικό μας εγκλωβισμό.

Εμείς .αυτό το μοντέλο αλλάζουμε, προσθέτοντας μέσα στα γεωπολιτικά μας πλεονεκτήματα, ωφέλεια και υπεραξία για τη χώρα. Μέσα από μια πολυδιάστατη εξωτερική πολιτική και με βάση τους κανόνες του διεθνούς δικαίου, η χώρα εδραιώνεται ως πυλώνας ειρήνης, προόδου και σταθερότητας, σε μια ασταθή κατά βάση περιοχή.

Η Μακεδονία, λοιπόν, παρέμενε μέχρι πρόσφατα, απλώς, μια εσωτερική περιφέρεια ενός εθνικού κέντρου. Ήταν με λίγα λόγια εσωτερικά αποκλεισμένη, θύμα αφ' ενός μίας άδικης και άνισης

σε περιφερειακό επίπεδο εθνικής ανάπτυξης, ταυτόχρονα αφ' ετέρου αποστερημένη από τις γεωπολιτικές της δυνατότητες και τα συγκριτικά παραγωγικά της πλεονεκτήματα, ακριβώς λόγω του στρεβλού εθνικού παραγωγικού μοντέλου, όπως ανέφερα προηγουμένως.

Ένα παράδειγμα προς τούτο: Τα Τέμπη άνοιξαν το 2018 και έγιναν πραγματικά δρόμος πρόσβασης της υπόλοιπης Ελλάδας στη Μακεδονία μας. Το σιδηροδρομικό δίκτυο, που πράγματι αναπτύχθηκε στη Θεσσαλονίκη τις προηγούμενες δεκαετίες και χρησίμευσε για να στείλει μετανάστες στη Γερμανία, την τελευταία εικοσαετία βρίσκεται σε μία κρίση και σήμερα επιχειρούμε ξανά να το αναβαθμίσουμε, γιατί ακριβώς το σιδηροδρομικό δίκτυο στη Βόρειο Ελλάδα σημαίνει πως πρέπει να έχει απολήξεις, πρέπει να έχει προορισμούς και αυτοί οι προορισμοί είναι η βαλκανική ενδοχώρα.

Η Μακεδονία μας, με λίγα λόγια, έζησε με αυτή τη ματαίωση ολόκληρες δεκαετίες. Η δική μας επιδίωξη είναι ότι μπορεί να γίνει ένα νέο πεδίο ανάπτυξης και ευημερίας για την ίδια, αλλά και για τη χώρα. Να γίνει, με λίγα λόγια, ένας τόπος δικαίωσης των προσδοκιών τόσων χαμένων δεκαετιών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε, κύριε Δημητριάδη.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, σε μισό λεπτό.

Να γίνει πρωταγωνίστρια μιας ευρύτερης βαλκανικής ανάπτυξης, επίκεντρο μιας μεγάλης βαλκανικής αγοράς, ακριβώς διότι η Βαλκανική είναι η ενδοχώρα της και θα μπορούσε να είναι η ατμομηχανή μιας ανάπτυξης για όλη την Βαλκανική, θα μπορούσε να γίνει -και θα γίνει τελικά- σημαντικότατη παράμετρος για μία βιώσιμη και αναπτυσσόμενη εθνική οικονομία, ένας σταθερός παράγοντας ευημερίας.

Οι αγωγοί ενέργειας, οι υδρογονάνθρακες, οι επενδύσεις σε εθνικές μεταφορές, οι οδικοί άξονες και τα λιμάνια μας εγκαθιστούν μία νέα πραγματικότητα, που είναι η βάση μιας νέας εποχής με όρους ηγεμονίας. Αυτή η προσπάθειά μας είναι που ελευθερώνει το μέλλον.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Δημητριάδη, Βουλευτή Κοζάνης του ΣΥΡΙΖΑ.

Τον λόγο τώρα έχει ο κ. Σταύρος Καλαφάτης, Βουλευτής Α' Θεσσαλονίκης της Νέας Δημοκρατίας.

Ορίστε, κύριε Καλαφάτη, έχετε τον λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εγείρονται σήμερα δύο μείζονος σημασίας ζητήματα. Εγείρεται ζήτημα νόθου λύσης για τη Μακεδονία μας. Εγείρεται και ζήτημα βιασμού της δημοκρατίας. Και ξεκινώ από το δεύτερο.

Εγείρεται ζήτημα δημοκρατίας, διότι η Κυβέρνηση έφτασε στη Συμφωνία των Πρεσπών, χωρίς να ζητήσει, όπως έκανε τον Ιούλιο του 2015, εξουσιοδότηση της Βουλής.

Εγείρεται ζήτημα δημοκρατίας, διότι η επιβίωση της Κυβέρνησης, απαραίτητος όρος για να φθάσουμε ως εδώ, είναι αποτέλεσμα αποστασίας και πολιτικής συναλλαγής.

Εγείρεται, προπάντων, ζήτημα δημοκρατίας, διότι η Κυβέρνηση πάει να επιβάλει μία συμφωνία, που απορρίπτεται από το 70% των Ελλήνων. Η Κυβέρνηση κουρελιάζει κάθε έννοια δημοκρατίας και καταλύει την αρχή της εθνικής κυριαρχίας. Και όλα αυτά για χάρη ξένων, σαν ντελιβεράς των επιδιώξεών τους, σαν γιουσουφάκι.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το πρώτο και μείζον ζήτημα, που κρίνεται σήμερα, είναι η νόθος λύση, είναι το τέρας της λίμνης των Πρεσπών! Είναι νόθος, διότι πουθενά στον κόσμο δεν υπάρχει προηγούμενο, κατά το οποίο αλλιώτικα να ονομάζεται ο λαός και αλλιώτικα το κράτος. Και είναι τέρας, διότι ο συνδυασμός ονόματος, ταυτότητας και γλώσσας ναρκοθετεί τα εθνικά μας συμφέροντα.

Ισχυρίζεται η Κυβέρνηση ότι παραχώρησε μακεδονική υπηκοότητα και όχι εθνότητα. Η υπηκοότητα, όμως, είναι ο νομικός δεσμός ανάμεσα στο κράτος και τους πολίτες του. Γι' αυτό ακριβώς, παντού στον κόσμο, η ονομασία κράτους και λαού είναι απολύτως ταυτόσημη. Στη Νέα Ζηλανδία λέγονται Νεοζηλανδοί και στη Βόρειο Κορέα Βορειοκορεάτες. εσείς, γιατί δεχτήκατε το κράτος να λέγεται Βόρεια Μακεδονία και οι κάτοικοί του Μακεδόνες;

Ισχυρίζεται η Κυβέρνηση ότι η ρηματική διακοίνωση που έστειλαν οι Σκοπιανοί δικαιώνει τους ισχυρισμούς της, καθώς αναφέρεται ότι η υπηκοότητα δεν προδικάζει την εθνότητα. Προσποιείται πως δεν άκουσε ότι η προσθήκη αυτή ήταν αίτημα Αλβανών Βουλευτών, που θέλουν να διαχωρίσουν τη δική του εθνότητα. Ξεχνάει η Κυβέρνηση πως ο ίδιος ο Ζόραν Ζάεφ έχει δηλώσει πως, στόχος είναι να μην προδικάζεται η εθνότητα των Αλβανών και των άλλων. Ξεχνάει και κάτι ακόμα, ότι η αναφορά για την οποία πανηγυρίζει παραπέμπει σε συνταγματικές τροπολογίες, που κάνουν τα πράγματα ακόμη χειρότερα. Όχι μόνο δεν αρνούνται, αλλά υπογραμμίζουν την ύπαρξη μακεδονικού λαού και οι αναφορές αυτές σε μακεδονικό λαό δεν αφορούν υπηκοότητα, αφορούν εθνότητα.

Στην ίδια κατεύθυνση, συλλειτουργεί και το γεγονός ότι η συμφωνία αναγνωρίζει μακεδονική γλώσσα. Ισχυρίζεται, βέβαια, η Κυβέρνηση ότι αυτό έγινε από το 1977 σε διάσκεψη των Ηνωμένων Εθνών στην Αθήνα. Ψεύδεται και το ξέρει, διότι η σιάσκεψη εκείνη δεν αφορούσε στην αναγνώριση γλωσσών και διότι οι ίδιοι οι Σκοπιανοί, ακόμα και σε πρόσφατο συμβούλιο των πολιτικών αρχηγών, αποκαλούν τη γλώσσα τους σλαβομακεδονική.

Μείζον ζήτημα αποτελεί και το γεγονός ότι το σύνθετο όνομα δεν θα ισχύει «erga omnes», δεν θα ισχύει για όλες τις χρήσεις. Πρώτα απ' όλα, δεν θα εφαρμόζεται για την ταυτότητα και τη γλώσσα. Δεν θα εφαρμόζεται, όμως, ούτε από τους πολίτες, αλλά μόνο από το κράτος.

Πρόκληση συνιστά και το γεγονός ότι η συμφωνία βάζει σε αμφισβήτηση, τόσο τις δικές μας μακεδονικές ονομασίες, όσο και τα βιβλία της ιστορίας μας. «Εκεί που μας χρωστάγανε μας παίρνουν και το αμπέλι»! Αντί να μας γυρίσουν την ιστορία που έκλεψαν, γυρεύουν και τα ρέστα!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατέληξε τώρα ο αρμόδιος Υπουργός να λέει ότι οι Σκοπιανοί έχουν το δικαίωμα αυτοπροσδιορισμού και η Ελλάδα δεν μπορεί να παρέμβει σε αυτό. Και τότε τι διαπραγματευόταν τόσο καιρό; Και γιατί περιέλαβε τα θέματα αυτά στη συμφωνία;

Και κάτι ακόμα. Ο κ. Ζάεφ δεν επικαλείται το δικαίωμα του αυτοπροσδιορισμού. Πανηγυρίζει ότι «οι Έλληνες αναγνώρισαν πως είμαστε Μακεδόνες, που μιλούμε τη μακεδονική γλώσσα». Και ρωτούμε: Δεν αντιλαμβάνεται η Κυβέρνηση ότι, εάν κυρωθεί η συμφωνία, οι Σκοπιανοί, όχι μόνο θα αυτοαποκαλούνται, αλλά και θα λέγονται από όλο τον κόσμο Μακεδόνες; Δεν αντιλαμβάνεται ότι θα ακούμε παντού στον κόσμο να καλωσορίζουν τον Μακεδόνα πρωθυπουργό και όχι τον πρωθυπουργό της Βόρειας Μακεδονίας;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο κ. Ζάεφ πανηγυρίζει ήδη ότι η συμφωνία διαφυλάττει τη μακεδονική εθνική και πολιτισμική ταυτότητα, ότι κτίζει μια παγκόσμια Μακεδονία, ότι στο μέλλον ούτε η Ελλάδα ούτε κανένας άλλος θα μπορεί να αμφισβητήσει την αυτοδιάθεσή τους.

Μην κάνουμε, λοιπόν, λάθος. Όσοι ενοχλούμαστε με όσα λέει ο κ. Ζάεφ, έχουμε μία και μόνο λύση: να καταψηφίσουμε τη συμφωνία. Διότι το πρόβλημα δεν είναι ότι τα λέει ο Ζάεφ. Το πρόβλημα είναι ότι τα λέει η συμφωνία.

Ισχυρίζεται η Κυβέρνηση ότι η συμφωνία αυτή ήταν το καλύτερο που μπορούσε να πετύχει η χώρα. Εθνικό το αληθές. Πράγματι, μέχρι τον Απρίλιο του 2008 δεκάδες χώρες, η μία μετά την άλλη, αναγνώριζαν τα Σκόπια με τη συνταγματική ονομασία τους. Πράγματι, μέχρι την ώρα εκείνη η πίεση συγκεντρωνόταν σε εμάς και η πίεση κορυφώθηκε στη Σύνοδο του ΝΑΤΟ στο Βουκουρέστι. Ωστόσο, τότε υπήρχαν εκείνοι που πρόταξαν το εθνικό συμφέρον και έκαναν συμμαχική την ελληνική θέση. Και από τότε η Ελλάδα απέκτησε ένα αμάχητο διπλωματικό όπλο. Από τότε η φορά των πιέσεων άρχισε να στρέφεται από την Αθήνα στα Σκόπια και η δικαίωσή μας ήταν ζήτημα χρόνου.

Δυστυχώς, όμως, την ώρα που η συγκυρία λειτουργούσε όσο ποτέ στο παρελθόν υπέρ μας, ο κ. Τσίπρας υιοθετούσε τις πιο ανιστόρητες θέσεις: Από το Βελιγράδι τον Δεκέμβριο του 2017 διακήρυσσε ότι μπορεί να υπάρξει λύση: «αν οι Σκοπιανοί στα-

ματήσουν τη ρητορική ότι αποτελούν τους μοναδικούς απογόνους των Μακεδόνων». Παραχωρούσε στους Σκοπιανούς την κληρονομιά των Μακεδόνων και ζητούσε να δεχθούν πως δεν είναι οι μόνοι. Έτσι ξεκίνησε η διαπραγμάτευση και το αποτέλεσμα είναι τώρα μπροστά μας. Δεν σώζει, αλλά ενταφιάζει την εθνική μας υπόθεση!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κλείνοντας θα πω δυο λόγια από καρδιάς. Αυτό που θα αποφασιστεί τώρα, αφορά το παρελθόν, αλλά και το μέλλον μας. Οφείλουμε να σκεφτούμε αν μπορούμε εμείς, κόντρα στη βούληση της πλειονότητας των Ελλήνων, να τεμαχίσουμε και να διαγράψουμε την ιστορία δυόμισι χιλιάδων χρόνων. Οφείλουμε να συνειδητοποιήσουμε ότι αύριο ,με δική μας έγκριση, οι Σκοπιανοί θα λέγονται από όλο τον κόσμο Μακεδόνες. Οφείλουμε να σκεφτούμε τι θα λέμε στα παιδιά μας, που θα ρωτούν τον καθένα μας «Εσύ το έκανες αυτό;».

Εμείς πήραμε την απόφαση μας: Δεν μπορούμε, οι Μακεδόνες, να πούμε Μακεδόνες τους Σκοπιανούς. Δεν μπορούμε να δεχτούμε λύση, που δίνει στους Σκοπιανούς τη δυνατότητα να σφετερίζονται όνομα, εθνότητα και γλώσσα. Δεν πουλάμε την ψυχή μας.

Σκεφτείτε, λοιπόν, και εσείς. Σκεφτείτε λίγο ακόμα!

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον Σταύρο Καλαφάτη, Βουλευτή Α' Θεσσαλονίκης της Νέας Δημοκρατίας.

Τον λόγο τώρα έχει ο Βουλευτής Κορινθίας του ΣΥΡΙΖΑ κ. Γιώργος Ψυχογιός. Παρακαλώ να ετοιμάζεται ο κ. Βαγιωνάς.

Ορίστε, κύριε Ψυχογιέ, έχετε τον λόγο για έξι λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Νομίζω ότι μπαίνει κανείς εύκολα στον πειρασμό να απαντήσει σε τέτοιους χαρακτηρισμούς και αφορισμούς, όπως ακούστηκαν από τον προηγούμενο συνάδελφο, αλλά νομίζω ότι υπάρχει και μία διαφορά μεταξύ του κ. Δένδια και άλλων συναδέλφων. Οπότε, τους καλώ να το λύσουν μεταξύ τους το πρόβλημα.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η εθνική γραμμή για το μακεδονικό ζήτημα εδώ και δεκαπέντε χρόνια και πλέον, συνοψίζεται στα εξής: σύνθετη ονομασία με γεωγραφικό προσδιορισμό για χρήση έναντι όλων, δηλαδή «erga omnes». Έχει δηλωθεί επανειλημμένα, με τον πιο επίσημο τρόπο, από τις προηγούμενες κυβερνήσεις, του Πρωθυπουργούς και τους Υπουργούς Εξωτερικών.

Τι συμβαίνει όμως, όταν η εθνική γραμμή γίνεται πραγματικότητα επί Κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ με τη Συμφωνία των Πρεσπών; Τότε τα πράγματα αλλάζουν. Τότε η συμφωνία αυτή είναι αυτομάτως κακή. Τότε η πλειονότητα του παλιού πολιτικού συστήματος μαζί με τους δορυφόρους τους, παθαίνει αυτομάτως αμνησία, παρά το γεγονός ότι το Υπουργείο Εξωτερικών πέτυχε δεσμεύσεις πολύ καλύτερες για την ελληνική πλευρά από ό,τι είχατε φτάσει να διαπραγματευθείτε και να δεχτείτε εσείς και παρά το γεγονός ότι πρόκειται για ένα κείμενο σαφές, διότι η συμφωνία είναι γραμμένη με ξεκάθαρο και αναλυτικό τρόπο.

Γι' αυτό, λοιπόν, και τις τελευταίες μέρες, είμαστε θεατές σε ένα θέατρο εντυπώσεων, τόσο μέσα στο Κοινοβούλιο, όσο και στον δημόσιο διάλογο, με συγκεκριμένα μέσα μαζικής ενημέρωσης να παραπληροφορούν, να εκφοβίσουν τους πολίτες δημιουργώντας διχαστικό κλίμα, δυστυχώς, όμως, και έγκριτους, κατά τα άλλα, καθηγητές και νομικούς, να υποτάσσουν την ανάλυση τους στη συγκυρία και τη σκοπιμότητα.

Θέλω σε αυτό το σημείο, να πω και για την ΕΡΤ, που έπαιξε τον καταλυτικό της ρόλο αυτό το διάστημα, οργανώνοντας καλές συζητήσεις με επιχειρήματα, πράγμα το οποίο προφανώς, εσείς δεν θέλατε όταν την κλείσατε.

Μέσα, λοιπόν, σε αυτό το κλίμα καλούμαστε να συζητήσουμε στη Βουλή, λες και νομοθετούμε σε ιστορικό κενό και δεν έχουν προηγηθεί όλα τα παραπάνω, με μια άνευ προηγουμένου κοπτοραπτική κειμένου της συμφωνίας, κατά πώς σας συμφέρει κάθε φορά, με ιστορικές και πολιτικές ανακρίβειες, μέχρι και με επικίνδυνους αναθεωρητισμούς, για τη Συνθήκη του Βουκουρεστίου, που καθόρισε σαφώς τα σύνορα. Και όλα αυτά, μόνο και μόνο για να μην μπούμε στην ουσία της συζήτησης της συμφωνίας και των δικλίδων που θέτει. Πίσω, βέβαια, από όλη τη συντονισμένη προσπάθεια, στόχος είναι για άλλη μια φορά να πέσει -επιτέλους- η Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ.

Ας μιλήσουμε, όμως, τώρα για τη Συμφωνία των Πρεσπών. Πρόκειται για ένα διεθνές κείμενο, με πολύπλευρες θετικές παραμέτρους για το μέρος της Ελλάδας. Θα χρησιμοποιήσω κομμάτια απευθείας από τη συμφωνία και για να είμαι ακριβής, αλλά και γιατί μιλάει από μόνη της σε πολλά σημεία.

Ξεκινάω, λοιπόν, από το προοίμιο, στο οποίο υπενθυμίζει τις αρχές και τους σκοπούς του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών, της τελικής Πράξης του Ελσίνκι το 1975, των σχετικών ράξεων του ΟΑΣΕ και τις αξίες και τις αρχές του Συμβουλίου της Ευρώπη, που πρέπει να υπηρετούν τα μέρη. Και, βέβαια, τελεί σε πλήρη συμφωνία, ως προς την ανάγκη ενίσχυσης της ειρήνης, της σταθερότητας, της ασφάλειας και την περαιτέρω προώθηση της συνεργασίας στη νοτιοανατολική Ευρώπη.

Η Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας θα ονομάζεται πλέον «Δημοκρατία της Βόρειας Μακεδονίας» ή στη σύντομη εκδοχή του ονόματος «Βόρεια Μακεδονία», όπως αναφέρεται στο άρθρο 1, «erga omnes», δηλαδή θα δεσμεύει τόσο εσωτερικά, όσο και τις διμερείς σχέσεις και σε όλους τους περιφερειακούς και διεθνείς οργανισμούς.

Ως προς τα ζητήματα της γλώσσας και της ιθαγένειας, επειδή εδώ και καιρό εσκεμμένα παραπληροφορείτε τον ελληνικό λαό, πρέπει να τονιστούν τα εξής: Κατ'αρχάς, το ζήτημα της μακεδονικής γλώσσας δεν ήρθε τώρα προς διαπραγμάτευση. Υπάρχει ήδη από το 1977, όταν αναγνωρίστηκε ως τέτοια στην Τρίτη Συνδιάσκεψη των Ηνωμένων Εθνών, για την τυποποίηση των γεωγραφικών ονομάτων, που έγινε μάλιστα, στην Αθήνα.

Πρέπει να τονίσουμε εδώ ότι η ελληνική πλευρά πέτυχε με αυτήν τη συμφωνία να διασαφηνίσει πλήρως στο άρθρο 7 ότι η γλώσσα αυτή ανήκει στην ομάδα των νοτίων σλαβικών γλωσσών. Επίσης -διαβάζω κατευθείαν μέσα από το κείμενο της συμφωνίας: «Η επίσημη γλώσσα και άλλα χαρακτηριστικά του δευτέρου μέρους», ήτοι της γειτονικής χώρας, «δεν έχουν σχέση με τον αρχαίο ελληνικό πολιτισμό, την ιστορία, την κουλτούρα και την κληρονομιά της βόρειας περιοχής του πρώτου μέρους», ήτοι της Ελλάδος.

Όσον αφορά το ζήτημα της ιθαγένειας, τα πράγματα είναι πιο απλά. Ο όρος «nationality», γνωρίζουμε όλοι οι νομικοί ότι χρησιμοποιείται διεθνώς, για να εκφράσει αυτό που εννοούμε και στην Ελλάδα ως ιθαγένεια, δηλαδή το νομικό δεσμό του πολίτη με το κράτος. Προσπαθήσατε και εδώ να θολώσετε τα νερά, μιλώντας για εθνότητα, έννοια, η οποία δεν θα μπορούσε ούτως ή άλλως να είναι μέρος μιας τέτοιας συμφωνίας, καθώς θεωρώ ότι γνωρίζετε ότι στο Δημόσιο Διεθνές Δίκαιο δεν ρυθμίζονται ζητήματα εθνότητας. Το ότι πρόκειται για ιθαγένεια, ξεκαθαρίζεται άλλωστε ρητώς και στη ρηματική διακοίνωση, που μας κοινοποιήθηκε.

Πολύ σημαντικά, επίσης, είναι και τα άρθρα 4, 5 και 6 της συμφωνίας, που διαλύουν κάθε υπόνοια αλυτρωτισμού και συναφών θεμάτων. Πάλι θα έρθω στη συμφωνία και θα διαβάσω ακριβώς το άρθρο 6, παράγραφος 1: «Με στόχο την ενίσχυση των φιλικών διμερών σχέσεων, κάθε μέρος θα λάβει αμέσως αποτελεσματικά μέτρα, προκειμένου να απαγορεύσει εθνικές δραστηριότητες, ενέργειες, προπαγάνδα από κρατικές υπηρεσίες ή υπηρεσίες αμέσως ή εμμέσως ελεγχόμενες από το κράτος και για την πρόληψη δραστηριοτήτων, που πιθανόν να υποδαυλίζουν τον σοβινισμό, την εχθρότητα, τον αλυτρωτισμό και τον αναθεωρητισμό εναντίον του άλλου μέρους. Εάν συμβούν τέτοιου είδους δραστηριότητες, τα μέρη θα λάβουν όλα τα απαραίτητα μέτρα».

Υπάρχει, επίσης, η αναφορά στα άρθρα 11 έως 17 -η οποία αποσιωπάται από σχεδόν όλους τους συναδέλφους- και αναφέρεται στις γερές βάσεις για την αναπτυξιακή προοπτική στην ευρύτερη περιοχή των Βαλκανίων, σε τομείς όπως η εκπαίδευση, η έρευνα, η οικονομία, η γεωργία, το εμπόριο, οι μεταφορές και οι συγκοινωνίες, η ενέργεια, η βιομηχανία, οι επενδύσεις, η πολιτική προστασία.

Να μιλήσουμε, όμως, και λίγο πολιτικά, πέρα από το νομικό κομμάτι. Η συμφωνία αυτή είναι η αρχή, αλλά και το επιστέγασμα

για τον τερματισμό μιας μακράς περιόδου αβεβαιότητας και αδυναμίας για τα Βαλκάνια.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αναφέρομαι σε όλες τις πολιτικές δυνάμεις, εκτός της Χρυσής Αυγής. Η συμφωνία αυτή, θέτει βάσεις για δημοκρατία, πρόοδο, στενή συνεργασία και ανάπτυξη της ευρύτερης περιοχής και αναβαθμίζει τον ρόλο της χώρας, ενώ αποτελεί ένα πολύ σημαντικό πλήγμα στους εθνικισμούς, που οδήγησαν τα Βαλκάνια, διαχρονικά, σε εθνικές τραγωδίες, ήττες και διεθνή απομόνωση.

Δυστυχώς, όμως, συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, η άλλοτε μεγάλη κεντροδεξιά δημοκρατική παράταξή σας έχει υιοθετήσει σε πολλές περιπτώσεις την ατζέντα και τη ρητορική της ακροδεξιάς. Νομιμοποίησε και σιώπησε μπροστά σε πράξεις, που την οδηγούν πλέον σε άλλους δρόμους, επικίνδυνους για όλους. Τα απειλητικά μηνύματα και τα τηλέφωνα, οι εγκληματικές επιθέσεις σε σπίτια και οικογένειες Βουλευτών, η συμμετοχή στο συλλαλητήριο και η συμπόρευση με τους νεοναζί, χωρίς να λέμε ότι όλοι που ήταν εκεί ήταν φασίστες, όμως όλοι οι φασίστες ήταν εκεί και εσείς το αποδέχεστε.

Και δεν αγαπήσαμε εμείς ξαφνικά τα χημικά. Έχουμε δώσει αγώνες και πορείες στον δρόμο, αλλά δεν βρήκατε μία κουβέντα να πείτε για τους τραυματισμένους αστυνομικούς και το οργανωμένο σχέδιο για τη Βουλή ούτε για τον δημοσιογράφο, ο οποίος υπέστη αυτά τα πλήγματα, για να καλύψει το ρεπορτάζ. Και, βέβαια, για όλα αυτά τα αντικείμενα, που όλοι είδαμε την επόμενη μέρα ότι εκσφενδονίστηκαν στον χώρο της Βουλής, δεν λέτε τίποτα. Το μόνο που σας ενδιαφέρει, σε μία πολύ κρίσιμη στιγμή για τη δημοκρατία πανευρωπαϊκά, είναι πώς θα πέσει η Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κλείστε, σας παρακαλώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, με την αναφορά που κάνουν εκατόν πενήντα οκτώ άνθρωποι της τέχνης και του πολιτισμού υπέρ της συμφωνίας, οι οποίοι λένε: «Στηρίζουμε τη Συμφωνία των Πρεσπών σεβόμενοι την ανεξαρτησία και τα δικαιώματα των λαών. Στηρίζουμε τη συμφωνία, αλλά δεν αρκεί να αναφερόμαστε μόνο στον ελληνικό πολιτισμό, αλλά να τον προστατεύουμε, να τον προάγουμε και να εκφραζόμαστε μέσα από τις βασικές του αρχές. Θέλουμε μια Ελλάδα δημοκρατίας, διαλόγου, αντιθέσεων απέναντι στο σκοτάδι, την ξενοφοβία, τον εθνικισμό, την καταστολή και τον ολοκληρωτισμό».

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Ψυχογιό, Βουλευτή Κορινθίας του ΣΥΡΙΖΑ.

Τον λόγο έχει ο κ. Γεώργιος Βαγιωνάς, Βουλευτής Χαλκιδικής της Νέας Δημοκρατίας,

Ορίστε, κύριε Βαγιωνά, έχετε τον λόγο για έξι λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΓΙΩΝΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από την πρώτη στιγμή, από τον Ιούνιο του 2018, ξεκαθάρισα πως για μένα, η συμφωνία είναι κάκιστη. Εξακολουθώ να το πιστεύω αυτό. Ουδεμία αναφορά, στη συμφωνία που φέρνετε προς ψήφιση περίπου τα μεσάνυχτα, δεν γίνεται για τη συμφωνία-βέτο του Βουκουρεστίου.

Τι περιελάμβανε αυτή η συμφωνία; Πρώτον, απάλειψη κάθε αλυτρωτικού στοιχείου, με συνταγματική αναθεώρηση και μία κοινή ονομασία έναντι όλων, «erga omnes». Αυτό ήταν προαπαιτούμενο πριν από δέκα χρόνια περίπου. Το φέρατε; Έχουμε σήμερα τη συμφωνία να τη δούμε; Δεν την έχουμε.

Το δεύτερο είναι το ονοματολογικό. Έπρεπε, λοιπόν, να προϋπάρξει, να έχουμε τη δυμφωνία στα χέρια μας, για να αποφασίσουμε για την ονομασία, διότι πρώτα λύνεται το ονοματολογικό και μετά γίνεται η ένταξη στο ΝΑΤΟ. Ήδη, αυτό, οι Σκοπιανοί το έχουν πετύχει.

Άρα λοιπόν, αυτά τα κερδίσαμε, κύριοι της Κυβέρνησης, με πολύ κόπο το 2008, όταν απέναντί μας είχαμε τον Γκρουέφσκι. Δέκα χρόνια και πλέον μετά, δεν έχει γίνει απολύτως τίποτα. Ποια είναι η συνταγματική αναθεώρηση; Πώς εκλείπουν τα αλυτρωτικά στοιχεία; Δεν έχει έρθει καν στην ελληνική Βουλή το υποτιθέμενο αναθεωρημένο σύνταγμα των Σκοπίων, εκτός αν το έχετε και το κρατάτε για τον εαυτό σας.

Δεν φροντίσατε, κύριοι της Κυβέρνησης, για να διατηρήσουμε αυτά τα κεκτημένα. Δεν τα πολεμήσατε αυτά. Τα παραδώσατε αμαχητί, για να μην πω ηθελημένα. Εμείς κρατήσαμε αυτή τη γραμμή, ενώ εσείς από την πλευρά σας, με βάση την ιδεολογία σας ξεκαθαρίζατε πως δεν θα σας πείραζε και το σκέτο «Μακεδονία», όπως είχαν δηλώσει κορυφαία στελέχη και Υπουργοί της Κυβέρνησης: ο Τσακαλώτος που μόλις αποχώρησε με μεγάλα λόγια, ο Γαβρόγλου, η Χριστοδουλοπούλου, ο πολύς Καρανίκας. Και χαίρεστε που βγάλατε τον ήλιο της Βεργίνας από τη σημαία της γειτονικής χώρας. Πού είσαι, Ανδρόνικε, να μας δεις;

Αναλυτικά, σημείο προς σημείο, σας τα επεσήμανε όλα τα τρωτά της συμφωνίας ο συνάδελφος Γιώργος Κουμουτσάκος. Εγώ θα σταθώ μόνο σε τέσσερα σημεία λόγω χρόνου.

Πρώτον, το επίσημο erga omnes δεν υπάρχει. «Δημοκρατία Βόρειας Μακεδονίας», αλλά είναι βέβαιο ότι θα μείνει σκέτο «Μακεδονία», ακόμη και χάριν συντομίας.

Δεύτερον, πρώτη φορά αναγνωρίζουμε ως γλώσσα τη μακεδονική. Σας παραπέμπω σε ένα άρθρο της «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ», του Άγγελου Συρίγου και της Ευάνθης Χατζηβασιλείου, με ημερομηνία 21-1-19.

Τρίτον, υπάρχουν σημεία που μπορεί να επαναφέρουν τον αλυτρωτισμό στο προσκήνιο, παραδείγματος χάριν, μία ομάδα, το Ουράνιο Τόξο, που υπάρχει επίσημα και στην Ελλάδα και το πιστεύετε και το αναγνωρίζετε. Εγώ το θεωρώ προδοτικό για την πατρίδα μου. Αν θέλουν να ιδρύσουν παραδείγματος χάριν ένα ίδρυμα μελέτης, προώθησης και προβολής της μακεδονικής γλώσσας ή μια οργάνωση άλλων Μακεδόνων, θα είναι πολύ δύσκολο να τα αντιμετωπίσουμε νομικά, έχοντας αποδεχθεί τη Συμφωνία των Πρεσπών, την ύπαρξη μακεδονικής γλώσσας.

Τέταρτον και σημαντικότερο, η ιθαγένειά τους θα είναι μακεδονική, αλλά και μία παρένθεση. Για να ικανοποιήσουμε τους αλβανόφιλους των δύο κομμάτων πολίτες της Δημοκρατίας της Βόρειας Μακεδονίας, γίνεται χρήση του όρου «nationality» κι έτσι, λοιπόν, έχουμε και την ιθαγένεια και την εθνικότητα.

Κύριοι, η ιστορία είναι ο καμβάς του μέλλοντος και η συμφωνία που επιβάλλεται δεσμεύει αμετάκλητα τη χώρα. Προχωρήσατε σε αυτήν χωρίς καμμία ενημέρωση της Βουλής, ενώ το 2008 οι επαφές της κυβέρνησης με τις πολιτικές δυνάμεις του τόπου ήταν διαρκείς και συνεχείς. Αγνοείτε σκόπιμα πως οι διεθνείς συμβάσεις δεν είναι νόμοι που αλλάζουν με άλλους νόμους. Το ξέρετε πολύ καλά.

Εύχομαι οι λαοί να ζουν πάντα ειρηνικά, χωρίς προβλήματα, αλλά τα Βαλκάνια αποτελούσαν και αποτελούν πυριτιδαποθήκη της Ευρώπης και οι σημερινές συνθήκες με κάνουν να φοβάμαι μελλοντικές αιματοχυσίες και εθνικό ακρωτηριασμό, κάτι που, αν συμβεί, δεν θα το ζήσουμε εμείς, αλλά το παραδίδουμε στις επόμενες γενιές. Δεν θέλω να συμβεί.

Μιλάτε συνεχώς εσχάτως ως λαοπλάνοι που είστε για μαγικές λύσεις και για παλικαρισμούς, για καλύτερες δυνατές λύσεις. Για μένα η καλύτερη δυνατή λύση στο θέμα θα ήταν να ξεχάσουν τελείως τη χρήση του ονόματος «Μακεδονία» που έχουν εδώ και εβδομήντα πέντε χρόνια και όσον αφορά την ιστορία που ο κ. Τσακαλώτος μάς είπε για τον Σωκράτη, θα του έλεγα πολύ περισσότερα για τον Αριστοτέλη, τον Μέγα Αλέξανδρο, τον Φίλιππο, για να μην πω για τον ήλιο της Βεργίνας.

Εκατόν σαράντα χώρες του κόσμου την αναγνωρίζουν ως Μακεδονία κι όλες οι χώρες του κόσμου να ην αναγνωρίσουν. Να μην την αναγνωρίσουμε εμείς, εμείς έχουμε το πρόβλημα. Η δική μας υπογραφή θα τους βάλει σε δύο οργανισμούς, ΝΑΤΟ και Ευρώπη με το όνομα «Μακεδονία» κ.ο.κ.. Αυτό δεν θέλουμε.

Κύριε Πρωθυπουργέ, είστε ηγεμών και ως τέτοιος χαρακτηρίζεστε από έπαρση, επιθετικότητα, πανουργία, θράσος, διχαστικό λόγο και πράξεις. Κατηγορείτε τους αντιπάλους και ιδιαίτερα εμάς. Λέτε ότι είμαστε αγύρτες και γερμανοτσολιάδες. Εσείς ο ίδιος υπόσχεστε «κατάργηση των μνημονίων με έναν νόμο και ένα άρθρο». Άλλοτε λέτε ότι «θα βαράτε το ντραούλι και θα χορεύουν οι αγορές» «ή τους τελειώνουμε ή μας τελειώνουν»,-αν δεν είναι διχαστικό- και μετά διχάζετε τους Έλληνες και ενώνετε

τους Σκοπιανούς.

Είναι αδύνατη η συνεννόηση μαζί σας, γι' αυτό καταψηφίζω τη συμφωνία. Ο λαός θα σας κρίνει.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Γιώργο Βαγιωνά, Βουλευτή Χαλκιδικής της Νέας Δημοκρατίας.

Τον λόγο έχει η Υπουργός Τουρισμού κ. Έλενα Κουντουρά για έξι λεπτά.

ΕΛΕΝΑ ΚΟΥΝΤΟΥΡΑ (Υπουργός Τουρισμού): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε αυτή την ύψιστη κοινοβουλευτική διαδικασία οφείλουμε όλοι να τοποθετηθούμε με καθαρό λόγο και σαφήνεια χωρίς μικροπολιτικά παιχνίδια και κινήσεις πολιτικού εντυπωσιασμού, που παρατηρούνται τις τελευταίες ημέρες και εβδομάδες.

Είμαι Υπουργός Τουρισμού της Κυβέρνησης τα τέσσερα τελευταία χρόνια. Ήταν και είναι εθνικό μου καθήκον να στηρίζω την Κυβέρνηση, για να συνεχίσει ισχυρή να ολοκληρώσει το έργο της και την εντολή που λάβαμε από τον ελληνικό λαό να βγάλουμε τη χώρα από τα μνημόνια.

Τίποτα σήμερα δεν θυμίζει την εικόνα που παρουσίαζε η Ελλάδα πριν από το 2015. Η Κυβέρνησή μας εργάστηκε σκληρά και συστηματικά, για να αποκαταστήσει τις κοινωνικές αδικίες και να εξασφαλίσει συνθήκες σταθερότητας και ανάπτυξης, ώστε να μην πάνε χαμένες οι θυσίες του ελληνικού λαού.

Δεν θα μπορούσα ποτέ να επιτρέψω να ανακοπεί βίαια η πορεία αυτής της Κυβέρνησης και να μην υλοποιηθούν οι μεγάλες θεσμικές παρεμβάσεις που έχουν ανακοινωθεί από τον Πρωθυπουργό της χώρας και έχουν δρομολογηθεί άμεσα, όπως η κατάργηση της περικοπής των συντάξεων, η αναθεώρηση του Συντάγματος και ειδικά η αναθεώρηση του άρθρου περί ευθύνης Υπουργών, η προστασία της πρώτης κατοικίας, η κατάργηση του υποκατώτατου μισθού και η αύξηση του κατώτατου μισθού, η οποία θα επιφέρει την αύξηση των επιδομάτων, η μείωση της φορολογίας και των ασφαλιστικών εισφορών, η ρύθμιση των εκατόν είκοσι δόσεων και όλες οι μεταρρυθμίσεις που βρίσκονται σε εξέλιξη, προς όφελος της ελληνικής κοινωνίας, η πάταξη της διαφθοράς και η απόδοση της δικαιοσύνης.

Στα τέσσερα αυτά πολύ σημαντικά χρόνια για την Ελλάδα πετύχαμε ιστορικά ρεκόρ σε όλα τα τουριστικά μεγέθη και ετήσιους ρυθμούς τουριστικής ανάπτυξης διπλάσιους του παγκόσμιου μέσου όρου. Με τη στρατηγική που σχεδιάσαμε και υλοποιήσαμε με πολλή σκληρή δουλειά εξασφαλίσαμε εννέα εκατομμύρια επιπλέον διεθνείς αφίξεις σε σχέση με το 2014, μια αύξηση πάνω από 35% στην τετραετία και σε απόλυτα νούμερα τριάντα τρία εκατομμύρια αφίξεις για το 2018. Ενισχύσαμε σημαντικά τα εθνικά έσοδα και ενδεικτικά την τελευταία διετία αυξήσαμε τα αμιγώς τουριστικά έσοδα πάνω από 3 δισεκατομμύρια ευρώ.

Ο τουρισμός στήριξε την οικονομία της Ελλάδας, συνεισφέροντας άμεσα και έμμεσα περίπου 50 δισεκατομμύρια ευρώ στο ΑΕΠ της χώρας. Συμπαρέσυρε στην ανάπτυξη σχεδόν το σύνολο των παραγωγικών κλάδων της οικονομίας και οδήγησε σε έκρηξη επενδύσεων. Δημιούργησε νέα έσοδα και έδωσε δουλειές σε χιλιάδες συμπολίτες μας συμβάλλοντας στη μείωση την ανεργίας κατά δέκα μονάδες, από το 28% που παραλάβαμε το 2014 στο 18% το 2018. Ισχυροποιήσαμε την εικόνα της χώρας μας παγκοσμίως και καθιερώσαμε την Ελλάδα ως κορυφαίο τουριστικό προορισμό.

Μετά από τέσσερα χρόνια συνεχούς επιτυχίας και ανόδου, το 2019 είναι μια δύσκολη και απαιτητική χρονιά με σημαντικές προκλήσεις, που πρέπει να διαχειριστούμε: συνεχόμενες εκλογικές αναμετρήσεις σε όλη την Ευρώπη, το Brexit και οι κλυδωνισμοί που αναμένεται να δημιουργήσει στην ευρωπαϊκή οικονομία, φθηνοί προορισμοί, που για να ανακάμψουν τουριστικά υιοθετούν επιθετικές επιδοματικές πολιτικές και διαθέτουν συγκριτικά με εμάς πολλαπλάσια κονδύλια για την τουριστική προβολή και διαφήμισή τους. Η ευθύνη είναι τεράστια και παρά τις προκλήσεις, οφείλω να συνεχίσω να εργάζομαι για να διασφαλιστεί η ανοδική πορεία που εξασφαλίσαμε όλα αυτά τα χρόνια στον τουρισμό με τους ίδιους υψηλούς ρυθμούς και αυτήν τη χρονιά. Ο τουρισμός είναι εθνική υπόθεση.

Όσον αφορά τη Συμφωνία των Πρεσπών, από την πρώτη στιγμή είχα τοποθετηθεί υπέρ της εθνικής πρότασης, όπως είχε αποτυπωθεί το 2007 στις προγραμματικές δηλώσεις από τον Κώστα Καραμανλή και η οποία είχε τότε την αποδοχή του ελληνικού λαού και της πλειοψηφίας των πολιτικών κομμάτων, θέση που η Νέα Δημοκρατία επανέλαβε ότι ισχύει στο ακέραιο ως επίσημη θέση της τον Γενάρη του 2018. Οι όποιες επιφυλάξεις μου πριν από έναν χρόνο παρακάμφθηκαν όταν αποσαφηνίστηκαν όλα τα επίμαχα σημεία της συμφωνίας που δημιουργούσαν αντιδράσεις και αυτό το γνωστοποίησα τότε στην Κοινοβουλευτική μου Ομάδα και το επανέλαβα και στο επεισοδιακό Υπουργικό Συμβούλιο τον Οκτώβριο, τονίζοντας το συνταγματικό μου δικαίωμα να ψηφίζω κατά συνείδηση.

Η συμφωνία έρχεται να δώσει λύση σε μια ιστορική εκκρεμότητα. Είναι υπέρ της ειρήνης, της συναδέλφωσης των λαών, της οικονομικής και κοινωνικής προόδου σε μια ταραχώδη γειτονιά της Ευρώπης. Διευθετεί με τρόπο δίκαιο και βιώσιμο ένα πρόβλημα δεκαετιών και είναι πατριωτικά ορθή και εθνικά ωφέλιμη. Κλείνουμε πληγές στα βόρεια σύνορά μας που συντηρούσαν μίση και διχόνοια και ανοίγουμε νέες προοπτικές στις διμερείς μας σχέσεις, με την ελπίδα ενός κοινού ευρωπαϊκού μέλλοντος.

Το σημαντικότερο, όμως, είναι ότι ισχυροποιεί τον ρόλο της χώρας μας στα Βαλκάνια και θα φέρει σταθερότητα και ειρήνη στην ευρύτερη περιοχή. Η θετική ψήφος είναι η πραγματικά πατριωτική στάση και αυτό το χρωστάμε στην πατρίδα μας και τις επόμενες γενεές.

Κλείνοντας, θέλω να δηλώσω τη συμπαράστασή μου στη συνάδελφό μου κ. Θεοδώρα Τζάκρη για τη δολοφονική επίθεση εναντίον της και εναντίον της οικογένειάς της. Καταδικάζω κάθε μορφή βίας, τις απόπειρες τρομοκρατίας και στοχοποίησης που στρέφονται εναντίον της δημοκρατίας μας. Τέτοιου είδους εγκληματικές πράξεις είναι αποτέλεσμα της άθλιας προπαγάνδας, του μίσους και του διχασμού που έχει σπείρει η Αξιωματική Αντιπολίτευση, που δεν διστάζει να υπονομεύει το εθνικό συμφέρον για πρόσκαιρο πολιτικό όφελος. Με τη μέχρι σήμερα σιωπή της και ανοχή της στελέχη της παρακινούσαν ακραίες και επικίνδυνες συμπεριφορές εναντίον Βουλευτών με διαφορετική πολιτική θέση και τοποθέτηση.

Τον τελευταίο καιρό ειπώθηκαν και γράφτηκαν διάφορα ψεύδη και συκοφαντίες εναντίον μου, για το κόστος των υπηρεσιακών μετακινήσεών μου και τηλεφώνων, που είναι περιουσία του ελληνικού δημοσίου. Έχω υποστεί άθλιες επιθέσεις για την οικογένειά μου και ανήθικες επιθέσεις για το ήθος μου και για τον νεκρό πατέρα μου.

Ο κ. Άδωνις Γεωργιάδης, ο οποίος προέρχεται από έναν ακραίο χώρο, αντί να τοποθετείται πολιτικά στις ομιλίες του, έχει επιδοθεί σε προσωπικές επιθέσεις εναντίον μου με εμμονή και με έχει στοχοποιήσει.

Σας καταθέτω ενδεικτικά δηλώσεις του κ. Άδωνι Γεωργιάδη είτε από το Βήμα της Βουλής είτε από τηλεοπτικά και ραδιοφωνικά μέσα που με στοχοποιεί κατ' επανάληψη και οι οποίες αναπαράγονται.

(Στο σημείο αυτό η Υπουργός Τουρισμού κ. Έλενα Κουντουρά καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Στενογραφίας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ο κ. Άδωνις Γεωργιάδης έδωσε το δικαίωμα και προσφέρει πολιτική κάλυψη σε φασιστικά στοιχεία να εκφοβίζουν την οικογένειά μου και εμένα, να λαμβάνω φωτογραφίες νεκρών γυναικών, να δέχομαι απειλητικές κλήσεις και απειλητικά μηνύματα στο κινητό μου, αλλά και μέσα από το διαδίκτυο.

Ενδεικτικά καταθέτω αποδεικτικά των απειλών, της τρομοκρατίας, του εκφοβισμού για εμένα και την οικογένειά μου.

(Στο σημείο αυτό η Υπουργός κ. Έλενα Κουντουρά καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Στενογραφίας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Εάν συμβεί οτιδήποτε στην οικογένειά μου και σε εμένα, ευθύνες δεν θα βαρύνουν μόνο τους δράστες, αλλά και τους ηθικούς αυτουργούς.

Δεν υπέκυψα και δεν θα υποκύψω σε εκφοβισμούς και εκβια-

σμούς και δεν διαπραγματεύομαι το συνταγματικό μου δικαίωμα να ψηφίζω κατά συνείδηση. Σε όλη μου την πολιτική διαδρομή πορεύομαι με σοβαρότητα και υπευθυνότητα για το καλό της πατρίδας μας πάνω από κάθε κομματικό όφελος, πάνω από κάθε πολιτικό και προσωπικό κόστος, με μοναδικό γνώμονα το εθνικό συμφέρον.

Καλώ όλες τις δυνάμεις του δημοκρατικού τόξου με γενναιότητα να υψώσουμε τείχος προστασίας απέναντι σ' αυτήν τη φασιστική απειλή και να τους καταδικάσουμε και να τους απομονώσουμε. Στη δημοκρατία δεν υπάρχουν αδιέξοδα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε την Υπουργό Τουρισμού κ. Κουντουρά.

Τον λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Στέργιος Γιαννάκης για έξι λεπτά.

ΣΤΕΡΓΙΟΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ζούμε στο εθνικό Κοινοβούλιο ιστορικές και κρίσιμες στιγμές. Ζούμε μια εθνική υπαναχώρηση ιστορικών διαστάσεων. Είναι η πρώτη φορά από το 1974 που εκχωρούνται εθνικά, πολιτιστικά και ιστορικά διακυβεύματα. Δυστυχώς, όλα αυτά εκχωρούνται ως ένα απλό νομοθέτημα. Εκχωρούμε στα Σκόπια το όνομα της Μακεδονίας, ιστορία, ταυτότητα και απεμπολούμε τα εθνικά μας συμφέροντα σε μια επαίσχυντη, λεόντεια και ετεροβαρή συμφωνία.

«Αν τα Σκόπια δεν αποτελούν απειλή αυτήν τη στιγμή, κανείς δεν μπορεί να προβλέψει και να εγγυηθεί ποιοι συνδυασμοί δυνάμεων θα προκύψουν στο εγγύς ή στο απώτερο μέλλον στα Βαλκάνια και την ευρύτερη περιοχή. Τα κράτη δεν ζουν μόνο με το σήμερα. Πρέπει να θυμούνται και το χθες για να μην το ξαναζήσουν αύριο».

Ποιος τα έλεγε αυτά, αγαπητοί συνάδελφοι; Τα έλεγε ακόμα από τον Φλεβάρη του 1992 ο Κωνσταντίνος Καραμανλής, ένας ηγέτης που βρέθηκε πάντα μπροστά και από την ίδια την ιστορία.

Αυτό που δεν τόλμησε καμμία προηγούμενη κυβέρνηση το κάνετε εσείς, προσβάλλοντας τη βαθύτερη ταυτότητα του ελληνικού λαού που βγαίνει στους δρόμους διαμαρτυρόμενος, με την προσδοκία ότι μπορεί να πάρετε το μήνυμα και να κάνετε πίσω. Με τη μυστική σας διπλωματία και τις μεθοδεύσεις σας βάζετε σε δοκιμασία το πλαίσιο λειτουργίας του δημοκρατικού μας πολιτεύματος και κυρίως την εθνική ενότητα του ελληνικού λαού. Κανένας δημοκράτης και πατριώτης δεν θέλει να υπάρξουν στη χώρα τέτοια φαινόμενα που όσες φορές εμφανίστηκαν, είχαν καταστροφικές συνέπειες για τον ελληνισμό.

Αυτό θέλετε; Τον εθνικό διχασμό; Δεν σας ενδιαφέρει το γεγονός ότι με τους πολιτικούς τακτικισμούς σας, την πολιτικά διχαστική συμπεριφορά και με τη συγκυριακή αξιοποίηση Βουλευτών από διάφορους χώρους, δημιουργείτε ανεπούλωτα τραύματα και στην κοινοβουλευτική μας λειτουργία;

Δεν θα αναφερθώ στην πασιφανή εγκατάλειψη του erga omnes. Δεν υπάρχει και δεν τεκμαίρεται σε κανένα κείμενο το «για όλες τις χρήσεις».

Στο άρθρο 7 παράγραφος 3 της Συμφωνίας των Πρεσπών διαβάζουμε: «Αναφορικά με το δεύτερο μέρος» –Σκόπια- «με τους όρους «Μακεδονία» και «Μακεδόνας» νοούνται η επικράτεια, ο πληθυσμός και τα χαρακτηριστικά τους, με τη δική τους ιστορία, πολιτισμό και κληρονομιά».

Να τι παραδώσαμε. Δώσαμε γλώσσα, δώσαμε υπηκοότητα και δυστυχώς με τη διπλωματική διακοίνωση που ήλθε δίνουμε και λαό, αφού στη διπλωματική διακοίνωση αναφέρεται για πρώτη φορά ότι υπάρχει μακεδονικός λαός. Και μόνο το άρθρο 36 ακυρώνει οποιονδήποτε ισχυρισμό για κατάργηση του αλυτρωτισμού από την πλευρά των Σκοπίων.

Τι σημαίνει για εσάς η εξής ανατριχιαστική αναφορά; «Η δημοκρατία εγγυάται συγκεκριμένα δικαιώματα κοινωνικής ασφάλισης σε βετεράνους του αντιφασιστικού πολέμου και σε όλους τους μακεδονικούς εθνικοαπελευθερωτικούς πολέμους, στους αναπήρους πολέμου, σε εκδιωγμένους και φυλακισμένους για τις ιδέες της ξεχωριστής ταυτότητας, του μακεδονικού λαού και της μακεδονικής πολιτειακής υπόστασης, όσο και στα μέλη των οικογενειών τους χωρίς μέσα υλικής και κοινωνικής διαβίωσης. Τα συγκεκριμένα δικαιώματα ρυθμίζονται από τον νόμο». Τι παραπάνω χρειάζεται για να συνειδητοποιηθεί ο συνεχιζόμενος αλυτρωτισμός των Σκοπίων, παρά τους περί του αντιθέτου ισχυρισμούς;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ποιοι είναι οι μακεδονικοί εθνικοαπελευθερωτικοί πόλεμοι; Είναι προφανές ότι αναφέρονται στη διεκδίκηση της δικής μας Μακεδονίας. Εξάλλου και με το άρθρο 49 εγείρουν απροκάλυπτα θέματα μακεδονικών μειονοτήτων στις γειτονικές χώρες.

Μας έχουν στείλει τις τροποποιήσεις χωρίς να μας στείλουν το τελικό κείμενο των τροποποιήσεων. Πώς θα ψηφίσετε, κύριοι συνάδελφοι, «ναι» σε ένα κείμενο που δεν γνωρίζετε την τελική του διαμόρφωση;

Τελειώνοντας, αναρωτιέμαι αν αναλογίζεστε την ευθύνη που αναλαμβάνετε για τις μελλοντικές γενιές των Ελλήνων, γιατί πέρα από τη δική σας ψήφο εδώ μέσα, πέρα από την ετυμηγορία των πολιτών εκεί έξω, υπάρχει και η ιστορία και αυτή δεν κάνει ούτε χάρες ούτε σκόντο.

Λυπάμαι ειλικρινά γιατί θα τελειώσετε πολλοί από σας την πολιτική σας παρουσία με ένα τέτοιο στίγμα επάνω σας. Μπορεί να πέρασαν δυόμισι χιλιάδες χρόνια και όμως, τον Εφιάλτη δεν τον ξέχασε κανένας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Στέργιο Γιαννάκη, Βουλευτή Πρεβέζης της Νέας Δημοκρατίας.

Τον λόγο έχει ο Βουλευτής Κοζάνης του ΣΥΡΙΖΑ κ. Ντζιμάνης Γεώργιος, για έξι λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΖΙΜΑΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Συμφωνία των Πρεσπών αναβαθμίζει τον γεωστρατηγικό ρόλο της Ελλάδος και ενισχύει την ασφάλεια της περιοχής, απεγκλωβίζοντας την Ελλάδα από μια δαγκάνα τουρκικής επιρροής στα ανατολικά και βόρεια σύνορά μας. Δημιουργεί κλίμα εμπιστοσύνης, συνεργασίας, συνανάπτυξης και σύσφιξης των σχέσεων μεταξύ των λαών, σύμφωνα με τα οράματα του Ρήγα. Επιλύει ιστορικές εκκρεμότητες αιώνων, οι οποίες αποτέλεσαν πληγή και πολιτικό εργαλείο και πάνω τους χτίστηκαν πολιτικές και εκκλησιαστικές καριέρες.

Μπροστά στην κύρωση της συμφωνίας αναμετριούνται δύο κόσμοι, ο κόσμος της αλληλεγγύης και της ειρηνικής συνύπαρξης των λαών με τον κόσμο του εθνικισμού, ο κόσμος των ανοιχτών κοινωνιών με τις κλειστές κοινωνίες, ο κόσμος της πατριωτικής ευθύνης για το μέλλον της χώρας στην Ευρώπη και στα Βαλκάνια με τον κόσμο του λαϊκισμού, της πολιτικής ανευθυνότητας, της διγλωσσίας, του φόβου και της ανασφάλειας.

Τα Βαλκάνια ιστορικά έχουν χαρακτηριστεί ως η πυριτιδαποθήκη της Ευρώπης. Τα σύνορά τους είναι κατοχυρωμένα από τη Συνθήκη του Βουκουρεστίου το 1913. Με τη συνθήκη αυτή η γεωγραφική περιοχή της Μακεδονίας διαμοιράστηκε σε τρεις χώρες. Η Ελλάδα με τη συνθήκη αυτή πήρε το σύνολο σχεδόν της αρχαίας ελληνικής Μακεδονίας, την οποία πότισαν με το αίμα τους οι Μακεδονομάχοι και ο Ελληνικός Στρατός. Η ελληνική Μακεδονία, λοιπόν, είναι ελληνική και δεν μπορεί κανείς να μας την πάρει.

Με τη δημιουργία της Γιουγκοσλαβίας συστάθηκε η Δημοκρατία της Μακεδονίας για πολιτικές σκοπιμότητες λόγω του Ψυχρού Πολέμου και όχι μόνο δεν υπήρξε αντίδραση από τις τότε ελληνικές κυβερνήσεις που έκαναν συμφωνίες στο όνομα αυτής της χώρας, αλλά και τα σχολικά βιβλία της γεωγραφίας και οι σχολικοί και στρατιωτικοί χάρτες απεικονίζουν τη βόρεια γείτονά μας με το όνομα «Μακεδονία».

Με τη διάλυση της Γιουγκοσλαβίας, ο βόρειος γείτονάς μας αναγνωρίστηκε με το όνομα «Μακεδονία» λόγω κακών χειρισμών του ΥΠΕΞ Αντώνη Σαμαρά, ο οποίος αφενός μεν δημιούργησε το πρόβλημα και αφετέρου έκανε πολιτική καριέρα ως Μακεδονομάχος.

Στη συνέχεια, με την Ενδιάμεση Συμφωνία, η χώρα αυτή ονομάστηκε FYROM και στην πορεία δημιουργήθηκε η εθνική γραμμή η οποία προέβλεπε σύνθετη ονομασία με γεωγραφικό προσδιορισμό erga omnes. Τη γραμμή αυτή απέρριψε ο εθνικιστής Πρωθυπουργός της FYROM Γκρούεφσκι στο Βουκουρέστι το 2008.

Μετά το Βουκουρέστι, η Ελλάδα παραμένει στην εθνική γραμμή, όπως αποδεικνύουν και οι δηλώσεις των ΥΠΕΞ κ. Αβραμόπουλου και κ. Βενιζέλου, όμως δεν είχαμε καμμία εξέλιξη μέχρι που ήρθε στην Κυβέρνηση της FYROM ο Ζάεφ.

Η Κυβέρνησή μας έβαλε ψηλά τον πήχη, πιο ψηλά από ότι ήταν η εθνική γραμμή και για πρώτη φορά τέθηκε θέμα αναθεώρησης του συντάγματος της γείτονος χώρας για τη διευθέτηση όλων των εκκρεμών θεμάτων, πράγμα το οποίο και έγινε.

Εκεί, δηλαδή, που απέτυχαν έξι Πρωθυπουργοί, γιατί δεν έπιαναν τους εθνικούς στόχους, ο Αλέξης Τσίπρας τα κατάφερε. Η Αξιωματική Αντιπολίτευση, μη αποδεχόμενη την επιτυχία αυτή της Κυβέρνησης, προσπαθεί να διχάσει τον ελληνικό λαό, εκμεταλλευόμενη τον πατριωτισμό του, την ευαισθησία του και την ανησυχία του για τα εθνικά θέματα.

Εγκαταλείποντας την εθνική γραμμή και στην ουσία μην έχοντας καμμία θέση, η Αξιωματική Αντιπολίτευση δεν υπερασπίζεται τα εθνικά συμφέροντα αλλά τα μικροκομματικά της, κλείνοντας το μάτι στα δεξιά της.

Η Συμφωνία των Πρεσπών δημιούργησε πρόβλημα ταυτότητας, όχι μόνο στη Νέα Δημοκρατία, αλλά και στο ΚΙΝΑΛ, διότι στις ευρωπαϊκές πολιτικές ομάδες που ανήκουν αυτά τα κόμματα είναι τα μοναδικά τα οποία δεν αποδέχονται τη συμφωνία.

Επανερχόμενος στο κείμενο της συμφωνίας, έχω να επισημάνω τα παρακάτω: Η συμφωνία δεν έχει νικητές και νικημένους. Σέβεται τις αξίες, τις γραμμές και την αξιοπρέπεια των δύο λαών. Αποκηρύσσει τον αλυτρωτισμό. Δεν είναι ταπεινωτική για καμία πλευρά και γι' αυτό είναι βιώσιμη. Αναγνωρίσει τη γείτονα χώρα σε σύνθετη ονομασία με γεωγραφικό προσδιορισμό «Βόρεια Μακεδονία» erga omnes, τονίζοντας ότι οι κάτοικοι της χώρας αυτής δεν έχουν καμμία σχέση με τους αρχαίους Έλληνες, κατοχυρώνοντας έτσι την εθνική μας κληρονομιά και την ιστορία μας.

Το όνομα «Μακεδονία», με το οποίο η πλειονότητα των χώρων του ΟΗΕ αναγνώρισε τη γείτονα χώρα, στο εξής θα αντικατασταθεί με το όνομα «Βόρεια Μακεδονία». Η γλώσσα αναφέρεται ως «μακεδονική» και τονίζεται ότι ανήκει στην ομάδα των νότιων σλαβικών γλωσσών. Η ιθαγένεια και η υπηκοότητα δεν αφορούν την εθνότητα, όπως τονίζεται και στη ρηματική διακοίνωση που εστάλη στην ελληνική Κυβέρνηση.

Επιπλέον, η συμφωνία στο δεύτερο μέρος της περιλαμβάνει τη συνεργασία σε διμερές διεθνές επίπεδο στον πολιτικό, κοινωνικό, οικονομικό, εκπαιδευτικό και πολιτιστικό τομέα.

Τέλος, η συμφωνία έρχεται σε μια συγκυρία πολύ ευνοϊκή για τις δύο χώρες. Από τη μια έχουμε τη μετριοπαθή κυβέρνηση του Ζάεφ και από την άλλη πλευρά έχουμε την Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, η οποία επιμένει να ασκεί εξωτερική πολιτική παρά τη βούληση των Μακεδονομάχων, των ιεραρχών και των ενώσεων Εφέδρων. Με τη Συμφωνία των Πρεσπών διευθετείται το μακεδονικό ζήτημα το οποίο επανανομιμοποίησε την ακροδεξιά μετά τη μεταπολίτευση, αποτελώντας για αυτή την κολυμβήθρα του Σιλωάμ.

Αγαπητοί συνάδελφοι, είναι ώρα να διαλέξει ο καθένας μας με ποια πλευρά της ιστορίας θα πάει. Θα πάμε με την πλευρά της περιχαράκωσης, της μεμψιμοιρίας και του βαλκανικού επαρχιωτισμού ή με την πλευρά των ανοιχτών οριζόντων, της αναμέτρησης με το μέλλον και του δημιουργικού δημοκρατικού πατριωτισμού;

Οι καιροί είναι πονηροί. Απαιτείται ψυχραιμία, αυτοσυγκράτηση και αποφασιστικότητα και όσοι δεν ψηφίσουν, είτε για λόγους συνείδησης είτε για αντιπολιτευτικούς λόγους, ας το κάνουν με αίσθηση ευθύνης και να απέχουν από τις φωνές περί προδοσίας, που στο παρελθόν δημιούργησαν εθνικούς διχασμούς. Και τέλος, όσοι είχαν κυβερνητική θητεία τα τελευταία τριάντα χρόνια πρέπει να αισθάνονται τυχεροί, γιατί άλλος αναλαμβάνει το πολιτικό κόστος για τον τραγέλαφο που δημιούργησαν.

Με τις παραπάνω σκέψεις δηλώνω ότι θα ψηφίσω τη συμφωνία.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Ντζιμάνη, Βουλευτή Κοζάνης του ΣΥΡΙΖΑ.

Να προχωρήσουμε με τον κ. Χρήστο Αντωνίου, Βουλευτή Ημαθίας του ΣΥΡΙΖΑ.

Κύριε Αντωνίου, έχετε τον λόγο για έξι λεπτά.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η σημερινή κοινοβουλευτική διαδικασία έχει ιστορική σημασία και διάσταση. Συζητάμε την κύρωση μιας συμφωνίας που αφορά ένα πρόβλημα που ταλάνισε την εξωτερική μας πολιτική για πολλές δεκαετίες και πριν από όλα πρέπει να αναρωτηθούμε και να απαντήσουμε: Πρώτον, αν χρειαζόταν μια επίλυση αυτής της ιστορικής εκκρεμότητας. Δεύτερον, αν η Συμφωνία των Πρεσπών, που είναι προϊόν συμβιβασμού εκατέρωθεν, διασφαλίζει τις εθνικές επιδιώξεις και τα ελληνικά συμφέροντα. Τρίτον, αν η συμφωνία κινείται στο πλαίσιο της εθνικής γραμμής, όπως αυτή χαράχθηκε τα τελευταία είκοσι χρόνια. Και τέταρτον, αν ανοίγει δρόμους συνεργασίας, φιλίας και θετικής αναπτυξιακής προοπτικής για τις δύο χώρες και τα Βαλκάνια.

Επίσης, πρέπει να αναρωτηθούμε και να απαντήσουμε στο τι θα γινόταν αν δεν είχαμε συμφωνία. Ποιες θα ήταν οι επιπτώσεις αυτής της επιλογής για την Ελλάδα και την ελληνική Μακεδονία; Πρέπει να συζητήσουμε ψύχραιμα, όπως το απαιτούν οι περιστάσεις και η ευθύνη του καθενός και της καθεμιάς μας σε αυτή την Αίθουσα, χωρίς συνθήματα, κραυγές και εκτόξευση χαρακτηρισμών που προσβάλλουν και πληγώνουν.

Ας δούμε, όμως, πού είναι η αλήθεια και πού το ψέμα, σχετικά με τη συμφωνία. Οι ακραίοι εθνικιστές εκατέρωθεν αρνούνται τη συμφωνία με τα ίδια ακριβώς επιχειρήματα.

Διαβάζω δελτίο Τύπου του VMRO μετά την ολοκλήρωση των συνταγματικών αλλαγών στη γείτονα χώρα. «Ζάεφ και Δημητρόφ απαρνήθηκαν κάθε τι το μακεδονικό». «Ο Ζάεφ είναι προδότης και δεν έχει την εμπιστοσύνη του μακεδονικού λαού». «Η Μακεδονία βγαίνει ταπεινωμένη και γονατισμένη». «Ξεπουλιούνται τα εθνικά συμφέροντα της Μακεδονίας». Αυτή είναι η άποψη των εθνικιστών στη βόρεια γείτονά μας. Ας δούμε και τι λένε αντίστοιχα οι φανατικοί στα συλλαλητήρια.

Ας μπούμε όμως την ψυχρή αριθμητική αποτίμηση της συμφωνίας, δηλαδή τι κερδίζουμε και τι χάνουμε ως χώρα.

Πρώτον, κερδίζουμε την ελληνική Μακεδονία, την ελληνική γεωγραφική οντότητα της Μακεδονίας, που ήταν εξαφανισμένη από τους διεθνείς χάρτες και τη διεθνή διπλωματική σκηνή. Κερδίζουμε την ιστορία και τον πολιτισμό της αρχαίας Μακεδονίας. Κερδίζουμε τον προσδιορισμό της γλώσσας ως νοτιοσλαβικής διαλέκτου και όχι ως γλώσσας των αρχαίων Μακεδόνων. Ξεχωρίζει το μέρος Βόρεια Μακεδονία από το όλον, που είναι η δική μας Μακεδονία.

Τι έχουμε, όμως, τώρα και τι ισχύει σχετικά με αυτό το θέμα; Έχουμε την ισχύουσα Ενδιάμεση Συμφωνία, που υπογράφηκε το 1995. Τι προβλέπει αυτή όσον αφορά την ονομασία; FYROM μόνο για διεθνή χρήση, που είναι μια σύνθετη ονομασία που συμπεριλαμβάνει το όνομα Μακεδονία, αλλά μόνο για το εξωτερικό. Στο εσωτερικό το συνταγματικό τους όνομα είναι Δημοκρατία της Μακεδονίας σκέτο. Με αυτό την έχουν αναγνωρίσει εκατόν σαράντα χώρες, οι πιο ισχυρές του πλανήτη. Στη Μακεδονία αναφέρονται όλα τα ειδησεογραφικά πρακτορεία και ο Τύπος διεθνώς, αρχηγοί κρατών κ.λπ.. Τους αποκαλούν σκέτο Μακεδονία. Μόνο εμείς τους αποκαλούμε FYROM ή Σκόπια ή οτιδήποτε άλλο. Κλασικός ελληνικός στρουθοκαμηλισμός.

Αν παραμείνει αυτή η κατάσταση, θα είναι εθνικά επωφελής; Δεν θα δημιουργήσει τετελεσμένα σε μερικά χρόνια; Δεν υπάρχει ο κίνδυνος ή η βεβαιότητα να μείνει οριστικά το σκέτο Μακεδονία; Ποιος βλάπτεται και ποιος ωφελείται από αυτήν την προοπτική; Ωφελείται η χώρα μας από την παράταση αυτής της εκκρεμότητας; Ο χρόνος δουλεύει για εμάς, για τα δικά μας εθνικά συμφέροντα;

Τα όποια αρνητικά αποτελέσματα και τετελεσμένα, που έχουν δημιουργηθεί με τη λογική της αδράνειας και στο όνομα του πρόσκαιρου πολιτικού κόστους, πρέπει να μείνουν ως έχουν; Πού οδηγούν;

Η απάντηση είναι ότι οδηγούν στο να χάσουμε οριστικά το θέμα του ονόματος, καθώς θα επικρατήσει το σκέτο Μακεδονία, στο να υπονομεύσουμε τις προοπτικές ειρηνικής συνύπαρξης, φιλίας, συνεργασίας προς όφελος των δύο χωρών και της ευρύτερης περιοχής, στο να παραμείνουν τα Βαλκάνια χώρος γεωπολιτικής αστάθειας με σοβαρές αρνητικές συνέπειες και για τη

χώρα μας.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, έχουμε μπροστά μας μια ιστορική ευκαιρία και μια ιστορική δυνατότητα. Ας μην τη σπαταλήσουμε, ας μην τη κλωτσήσουμε στο όνομα μικροπολιτικών επιδιώξεων και μικροκομματικών σκοπιμοτήτων. Οι ιστορικοί του μέλλοντος θα είναι πολύ αυστηροί μαζί μας. Κρατάμε την ιστορία, αυτή που μας ανήκει, αλλά κοιτάμε μπροστά στο μέλλον και στις επόμενες γενιές. Η συμφωνία βάζει το πλαίσιο της ειρηνικής συνύπαρξης των δύο λαών και ανοίγει θετικές προοπτικές για το μέλλον. Αν τη δούμε στατικά, είναι λάθος οπτική. Πρέπει να τη δούμε στην προοπτική της και στις δυνατότητες που ανοίγει.

Τελειώνοντας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν θα αναφερθώ ούτε στις δικλίδες ασφαλείας που διασφαλίζουν τη χώρα μας ούτε στα επιμέρους ζητήματα εθνότητας, ιθαγένειας που αναπτύχθηκαν από τους συναδέλφους.

Θα πω μόνο το εξής: Η Νέα Δημοκρατία και ο κ. Μητσοτάκης, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν έχει πρόβλημα με τη συμφωνία. Έχει πρόβλημα με την Κυβέρνηση και τον ΣΥΡΙΖΑ, για τον οποίον δεν θέλει να ολοκληρώσει το έργο του, δεν θέλει να προχωρήσουν τα όποια θετικά μέτρα που έχουν προαναγγελθεί και έχουν δρομολογηθεί. Εξ ου και εργαλειοποιεί, για να χρησιμοποιήσω μία έκφραση που είναι της μόδας, ένα εθνικό θέμα, προκειμένου να κερδοσκοπήσει πολιτικά και εκλογικά.

Η Νέα Δημοκρατία και ο κ. Μητσοτάκης έχουν έντονο σύνδρομο στέρησης της εξουσίας. Το πρόβλημα, όμως, της Νέας Δημοκρατίας δεν θα γίνει πρόβλημα της χώρας. Ο λαός για ακόμη μια φορά θα τους γυρίσει την πλάτη. Τώρα μπορεί να μιλάνε και να κάνουν περισσότερο θόρυβο οι φανατικοί και οι παραπληροφορημένοι. Όταν έρθει η ώρα, θα μιλήσουν και οι λογικοί και δυστυχώς για εσάς είναι ακόμα η πλειοψηφία στη χώρα μας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Χρήστο Αντωνίου, Βουλευτή Ημαθίας του ΣΥΡΙΖΑ.

Τον λόγο έχει ο Βουλευτής Μαγνησίας της Νέας Δημοκρατίας κ. Χρήστος Μπουκώρος, για έξι λεπτά.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΟΥΚΩΡΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα αρχικά να πληροφορήσω τους παριστάμενους Υπουργούς και την Υπουργό Τουρισμού ότι η Νέα Δημοκρατία είναι η πολιτική δύναμη που καταδικάζει τη βία με τρόπο καθαρό, χωρίς περιστροφές και αστερίσκους, από όπου και αν προέρχεται, όποιον και αν πλήττει. Το ίδιο έκανε και στις τελευταίες περιπτώσεις. Δεν ξέρω εάν ο ΣΥΡΙΖΑ και οι ΑΝΕΛ έχουν να μας δείξουν πολλές καθαρές, χωρίς περιστροφές, ανακοινώσεις για την περίοδο 2012-2014, τότε που ξυλοκοπούνταν Βουλευτές, τότε που άνοιγαν κεφάλια. Να μην έχουμε, λοιπόν,επιλεκτικές ευαισθησίες.

Και για να μην γίνει προσωπικό το θέμα, κυρία Υπουργέ, εμένα λιγότερο θα με ενοχλούσαν αυτά που λένε οι πολιτικοί αντίπαλοί μου, γιατί το πλαίσιο της πολιτικής αντιπαράθεσης πολλές φορές -κακώς- είναι σκληρό και ολισθηρό, και περισσότερο θα με ενοχλούσε αυτό που λέει ο άνθρωπος που με πρότεινε για Υπουργό, και το λέει συνεχώς και έντονα και φωνασκώντας τον τελευταίο καιρό.

Πριν ακριβώς από τέσσερα χρόνια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σαν αύριο, ο ελληνικός λαός, εξαπατημένος από τα τερατώδη ψέματά σας και το πρωτοφανές κλίμα διχασμού που είχατε καλλιεργήσει, σας ψήφισε για να «σκίσετε» τα μνημόνια, να χαρίσετε τα χρέη και να επαναφέρετε τους μισθούς και τις συντάξεις. Τέσσερα χρόνια ακριβώς μετά διαπιστώνει ότι εκχωρήσατε τη δημόσια περιουσία για ενενήντα εννιά χρόνια και τώρα παραχωρείτε αμαχητί τα εθνικά μας συμφέροντα στη Μακεδονία. Σας έδωσε τέτοια εξουσιοδότηση ο ελληνικός λαός το 2015;

Υποκρίνεστε δύο μέρες τώρα ότι υπηρετείτε την εθνική γραμμή του Βουκουρεστίου του 2008, erga omnes για όλες τις χρήσεις στο εσωτερικό και στο εξωτερικό. Υπάρχει erga omnes με μακεδονική υπηκοότητα-εθνότητα και μακεδονική γλώσσα; Για να μην αναφερθώ σε πινακίδες κυκλοφορίας, σε προϊόντα και άλλα πολλά.

Εθνική γραμμή θα υπήρχε εάν υπήρχε βορειομακεδονική υπηκοότητα και βορειομακεδονική γλώσσα για όλες τις χρήσεις. Είστε εκτός εθνικής γραμμής. Παραμένετε αθεράπευτα προσκολλημένοι στη συριζαϊκή γραμμή της άκρατης ιδεοληψίας. Είναι εθνική γραμμή η ύπαρξη διαπίστωσης περί μακεδονικού λαού στο εσωτερικό και το εξωτερικό αυτής της χώρας;

Πολλοί, κάποιοι πρόθυμοι προερχόμενοι από το χώρο της κεντροδεξιάς, αλλά και κάποιοι δήθεν νεοκαραμανλίζοντες της Αριστεράς, επικαλούνται τη Συμφωνία στο Βουκουρέστι το 2008. Ήρθε, όμως, η ανακοίνωση του Κώστα Καραμανλή σήμερα και τι σας είπε; Σας είπε τέσσερα πράγματα. Πρώτον, δεν επιδιώξατε εθνική συνεννόηση. Δεύτερον, δεν οφείλατε να υπογράψετε αυτή τη συμφωνία τώρα. Τρίτον, αγνοήσατε τη θέληση του ελληνικού λαού. Και, το σπουδαιότερο που σας είπε, είναι ότι δεν είναι erga omnes αυτή η συμφωνία. Πάψτε, λοιπόν, να επικαλείστε απόψεις και θέσεις που δεν σας ανήκουν και με τις οποίες, κάθετα, διαφωνείτε.

Ο λαός είναι αντίθετος με τη συμφωνία. Γεμίζει τις πλατείες, διατρανώνει την οργή του, ζητάει δημοψήφισμα. Ο αρμόδιος Υπουργός είπε στην επιτροπή ότι είναι ο ίδιος που στο πλαίσιο της συζήτησης για τη συνταγματική αναθεώρηση προτείνει δημοψηφίσματα για εθνικά θέματα με τη συλλογή πεντακοσίων χιλιάδων υπογραφών. Για να καρφωθεί ταυτοχρόνως ο ίδιος, όμως, «μα, πώς θα αποφασίσει ένας άλλος λαός για το όνομα ενός γειτονικού λαού;».

Ο ελληνικός λαός δεν ζητάει δημοψήφισμα για αυτό. Ζητάει δημοψήφισμα για να τοποθετηθεί για το σύνολο της συμφωνίας και αν αυτή έπρεπε να υπογραφεί τώρα. Είναι στρεψοδικία και διαστρέβλωση των γεγονότων και της πραγματικότητας συνεχώς. Γιατί, λοιπόν, αποφασίζετε ερήμην του ελληνικού λαού;

Κάνατε δημοψήφισμα το 2015 για δημοσιονομικό ζήτημα -η Κυβέρνηση το έκανε τότε, ως μη όφειλε- και σήμερα, όπως το Σύνταγμα προβλέπει για εθνικά θέματα, το αποφεύγει όπως ο διάβολος το λιβάνι.

Όποιος κοιτάξει το άρθρο 36 του σκοπιανού συντάγματος, σε συνδυασμό με τις τροπολογίες 33, 34, 36, θα φρίξει. Είναι το άρθρο και οι τροπολογίες που αποτελούν τη μήτρα του αλυτρωτικού σπέρματος, άρθρο που δεν αλλάζει και τροπολογίες που μιλούν για αποφάσεις της ASNOM -της Αντιφασιστικής Συνέλευσης της Λαϊκής Απελευθέρωσης της Μακεδονίας- που μιλούν σαφώς για μακεδονικό έθνος και για φασιστική κατοχή σε Ελλάδα και Βουλγαρία, το οποίο θα πρέπει να απελευθερωθεί και να αποκτήσει εδαφική και εθνική κυριαρχία.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΛΥΚΟΥΔΗΣ**)

Όλα αυτά τα τερατώδη παραμένουν ίδια και απαράλλακτα και τα υπογράφετε.

Διαβάστε τους στίχους του εθνικού ύμνου της γειτονικής χώρας, για να ξέρετε τι υπογράφετε. Θα τον καταθέσω μεταφρασμένο. Σας διαβάζω ενδεικτικά από τον εθνικό ύμνο των Σκοπίων: «Σήμερα πάνω από τη Μακεδονία γεννιέται νέος ήλιος ελευθερίας. Από την αρχή τώρα η σημαία κυματίζει της Δημοκρατίας του Κρούσεβου». Ξέρετε τι είναι η Δημοκρατία του Κρούσεβου; Είναι η επανάσταση του Ίλιντεν, είναι η επιτομή του αλυτρωτισμού για τη γειτονική χώρα. Είναι αυτό που πήγατε να υπογράψετε αρχικά και οι αντιδράσεις σάς απέτρεψαν.

Πιστεύει κανείς σε αυτή την Αίθουσα ότι οι επόμενες γενιές Σκοπιανών θα γαλουχούνται με το 35ο παράρτημα του συντάγματος και όχι με τον εθνικό ύμνο της χώρας;

Το καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Χρήστος Μπουκώρος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Επιβεβαιώνετε σήμερα με τις επιλογές σας και την ψήφο σας ότι ήσασταν πάντα με τη λανθασμένη πλευρά της ιστορίας, γιατί με την υπογραφή σας και την ψήφο σας, όπως προανέφερα, νεκρανασταίνετε ζητήματα τα οποία είχαν ενταφιαστεί μετά από πολύ και άδικο αίμα εκατέρωθεν και οριστικά είχαν περάσει στη λήθη της ιστορίας. Και με αυτή τη συμφωνία τα νεκρανασταίνετε.

Επιβεβαιώνετε και σήμερα με τις επιλογές σας, λοιπόν, αυτό που πάντα λέμε, σε όλες τις κρίσιμες στιγμές βρίσκεστε στην

απέναντι όχθη. Για αυτό και υπήρξατε πάντα ένα μικρό -σχεδόν περιθωριακό- κόμμα. Σας έκαναν κυβέρνηση οι δύσκολες περιστάσεις και ο άκρατος λαϊκισμός που κυριάρχησε. Είστε και σήμερα με τη λανθασμένη πλευρά της ιστορίας και πολέμιοι των εθνικών συμφερόντων μας. Για αυτό και σύντομα θα επιστρέψετε εκεί που ανήκετε και θα γίνετε πάλι ένα μικρό και θνησιγενές κόμμα. Η περιστασιακή άνοδός σας, δυστυχώς, σας δίνει την ευκαιρία να μετατρέψετε σε πολιτική την κάθε σκοτεινή ιδεοληψία σας. Δεν νομίζετε, όμως, ότι διαχρονικά και όχι περιστασιακά είστε ένα πάρα πολύ μικρό κόμμα, για να διαπράξετε ένα τόσο μεγάλο ατόπημα εναντίον των εθνικών μας συμφερόντων;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κύριε συνάδελφε, ολοκληρώστε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΟΥΚΩΡΟΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΕΦΟΣ: Στην Αντιπολίτευση είστε ακόμα!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κύριε συνάδελφε, μην κάνουμε διάλογο τώρα! Χάνουμε χρόνο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΟΥΚΩΡΟΣ: Η ψήφος μου, αγαπητοί συνάδελφοι, είναι δεδομένη. Είναι η μέρα για το μεγάλο «όχι». Εσείς δεν χρειάζεται καν να ψηφίσετε. Ψήφισε για εσάς ο κ. Μάθιου Νίμιτς.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΚΟΖΟΜΠΟΛΗ - ΑΜΑΝΑΤΙΔΗ: Ο Νίμιτς είναι ΣΥΡΙΖΑ;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΟΥΚΩΡΟΣ: Λέτε ότι πολεμάτε τον εθνικισμό, αλλά θερμοκήπιο για τον εθνικισμό είναι οι πληγές σε έναν λαό. Είναι το πλήγωμα της περηφάνιας του, είναι η κατεδάφιση της αξιοπρέπειάς του. Είναι η αίσθηση ότι αποφασίζουν για σημαντικά ζητήματα για αυτόν χωρίς αυτόν. Αυτά είναι τα θερμοκήπια του εθνικισμού και είστε εσείς υπεύθυνοι.

Όχι στη Συμφωνία των Πρεσπών!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστούμε.

Η Υπουργός κ. Γεροβασίλη έχει τον λόγο.

ΟΛΓΑ ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ (Υπουργός Προστασίας του Πολίτη): Κύριε Μπουκώρο, παρ' ότι δεν μου αρέσει να τα λέω σε τίτλους, θα τα πω: Είμαστε μεγάλο κόμμα στη σωστή πλευρά της ιστορίας και έχουμε τελειώσει και τα μνημόνια.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΟΥΚΩΡΟΣ: Η ιστορία θα το πει.

ΟΛΓΑ ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ (Υπουργός Προστασίας του Πολίτη): Η ιστορία θα μας κρίνει όλους, έτσι κι αλλιώς, αλλά μιλάω για το παρόν, μιλάω για το τώρα και λέω ότι αυτά συμβαίνουν τώρα. Τώρα όποιος δεν τα βλέπει, τι να πω;

Ξέρετε, μερικές φορές σε αυτή την Αίθουσα αναπτύσσεται μια ρητορική η οποία είναι κυρίως -ας πούμε- μια πολιτική εντυπώσεων, καθόλου πολιτική των λύσεων, καθόλου πολιτική της λογικής και βεβαίως χωρίς συνήθως κάτι να εμπεριέχει. Εμπεριέχει τίτλους, τσιτάτα, για να πούμε και να αφήσουμε εικόνες, να αφήσουμε εντυπώσεις, αλλά όχι για να μιλήσουμε επί της ουσίας.

Ξέρετε, όμως, ότι αυτή η ρητορική που επικεντρώνεται στη διαφοροποίηση, στη σύγκρουση και όχι σε κοινό τόπο δεν είναι μια ρητορική η οποία μπορεί να δώσει λύσεις, αυτές που απαιτούνται από το ελληνικό Κοινοβούλιο σήμερα.

Ήθελα μόνο να θυμίσω, όμως, ότι αυτή δεν είναι μια τέτοια ώρα, γιατί σήμερα είναι μια ιστορική στιγμή. Είναι μια στιγμή που δίνεται η ευκαιρία στη χώρα να λύσει το λεγόμενο μακεδονικό, ένα πρόβλημα που ταλάνισε δεκαετίες τον τόπο μας με συνέπειες, όχι χωρίς συνέπειες.

Και επίσης, να πω ότι δεν υπάρχει δεύτερη ευκαιρία, δεν υπάρχει τρίτη ευκαιρία. Αυτές οι ευκαιρίες πέρασαν και τελείωσαν οριστικά και βεβαίως εξαντλήθηκαν και εξαντλήθηκαν και ανεπιτυχώς.

Όσοι, λοιπόν, θέλουν να εντυπωσιάσουν κομματικό ακροατήριο νομίζω ότι σήμερα θα πρέπει να δείξουν εγκράτεια και σε άλλες στιγμές που θα είναι μικρότερες -ας πούμε- σημασίας μπορεί να συμβεί και αυτό.

Θέλω, λοιπόν, να καλέσω και την Αντιπολίτευση και αυτή τη στιγμή να στοιχηθούν στον κοινό τόπο και στον εθνικό στόχο και να αφήσουν τον υποκριτικό και διχαστικό λόγο. Σήμερα εδώ λέμε στον ελληνικό λαό όλη την αλήθεια και όταν λέω «σήμερα», εννοώ κατά τη διάρκεια όλης αυτής της συνεδρίασης.

Σε αυτές τις ευκαιρίες, λοιπόν, που χάθηκαν υπήρχαν συνετές φωνές και στα κόμματα. Και το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία είχαν συνετές, ρεαλιστικές φωνές, που όμως δεν επικράτησαν, υπέκυψαν και υπέκυψαν σε εθνικιστικές πιέσεις, στο πολιτικό κόστος, στην ψηφοθηρική λογική.

Αυτό, λοιπόν, για τη χώρα μας είχε συνέπειες. Είχε συνέπειες να χάσουμε διπλωματικό κεφάλαιο, να χάσουμε σε διεθνή ερείσματα, στην οικονομία, ακόμη και σε ένα κομμάτι της ιστορίας μας.

Η Κυβέρνησή μας το χειρίστηκε με αποφασιστικότητα και έφτασε στη σημερινή συμφωνία, συμφωνία που, όπως όλοι ξέρουμε, σημαίνει και συμβιβασμούς, και δίνεις και παίρνεις. Και φυσικά, δεν επιχειρείς ποτέ να οδηγήσεις τον αντίπαλό σου σε ταπείνωση ή στην απόλυτη ταπείνωση, όπως κάποιοι θα ήθελαν. Σε αυτές τις περιπτώσεις δεν υπάρχει λύση. Υπάρχει μόνο διαιώνιση της σύγκρουσης και του αδιεξόδου.

Στη γειτονική χώρα επικράτησε σύνεση. Παρ' όλες τις εθνικιστικές φωνές και εκεί, η κυβέρνηση προχώρησε. Κινήθηκαν με γνώμονα το συμφέρον και της χώρας τους και δεν παρασύρθηκαν από αντίστοιχες φωνές που έχουμε και εμείς στη δική μας χώρα.

Και να θυμίσω εδώ και την καθόλου υποβοηθητική -το αντίθετο- απόφαση της Χάγης, του Δικαστηρίου της Χάγης, που δεν έδινε και το δικαίωμα να ασκηθεί βέτο για το όνομα «Μακεδονία» ούτε στη γείτονα ούτε σε καμμία άλλη χώρα και εννοώ από τη χώρα μας. Άρα ήταν μια δυσμενής απόφαση του Δικαστηρίου της Χάγης, η οποία σέρνεται, επίσης, πάνω σε όλα αυτά τα χρόνια.

Καταλήξαμε, λοιπόν, σε μια επωφελή και έντιμη συμφωνία. Τα θετικά αποτελέσματα δεν θα αργήσουν να φανούν. Ο ρόλος της Ελλάδος ενισχύεται στα Βαλκάνια. Τα Βαλκάνια γίνονται ασφαλή, ανοίγουν δρόμοι οικονομικής ανάπτυξης με σημαντικό όφελος και για την ελληνική Μακεδονία.

Και στα αλήθεια, δεν έχουμε παραχωρήσει τίποτα, ούτε το ελάχιστο πραγματικό κεφάλαιο ψυχής, όπως αυτό ορίζεται από κάθε Ελληνίδα και κάθε Έλληνα από την ιστορικότητα της αρχαίας Μακεδονίας.

Σε τέτοια, λοιπόν, ιστορική στιγμή η στάση του κ. Μητσοτάκη -εγκλωβισμένος είναι ο κ. Μητσοτάκης από βαρόνους ακροδεξιούς- είναι να πέφτει από το ένα ατόπημα στο άλλο, αγνοώντας τις παραδόσεις και τις θέσεις της κλασικής φιλελεύθερης Νέας Δημοκρατίας που όλοι γνωρίζαμε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το προειδοποιητικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Υπουργού)

Δεν θα αργήσω, κύριε Πρόεδρε.

Εμπεριέχει, όμως, η στάση του κ. Μητσοτάκη και υποκρισία. Τη θέλει τη συμφωνία, αλλά δεν θέλει αυτό να χρεωθεί ως ένα κέρδος στην Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ και στον Πρωθυπουργό, τον Αλέξη Τσίπρα. Και γνωρίζουν ότι η Κυβέρνηση πέτυχε αυτό που πραγματικά μπορούσε να πετύχει, το μάξιμουμ από αυτό που θα μπορούσε να πετύχει και περισσότερο.

Έχουν, όμως, οι συνάδελφοί μας εδώ της Νέας Δημοκρατίας υιοθετήσει και μια φρασεολογία η οποία προσβάλλει και την αισθητική και τον πολιτικό λόγο. Και τα στελέχη της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ανταγωνίζονται στην αναζήτηση της πιο εντυπωσιακής ατάκας.

Η πολιτική σκηνή, όμως, απαιτεί να είναι σκηνή που παίρνονται αποφάσεις για την πραγματική ζωή και τις τύχες των λαών. Και λυπάμαι που ένα ιστορικό κόμμα, συντηρητικό φιλελεύθερο κόμμα, μετατοπίζεται σήμερα ακραία δεξιά.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Υπουργού)

Θα ήθελα δύο λεπτά ακόμα, κύριε Πρόεδρε.

Πριν από λίγες μέρες από αυτό το Βήμα ενημέρωσα το Σώμα για παρακρατικές πρακτικές που στοχοποιούσαν με ύβρεις, με απειλές Βουλευτές και τις οικογένειές τους.

Επεσήμανα -και αποκαλύφθηκε και δημόσια- ότι αυτά υποκινούνταν και από στελέχη της Νέας Δημοκρατίας, τα οποία δεν καταδικάστηκαν, με ονόματα και διευθύνσεις. Κάλεσα όλους να καταδικάσουν όσους υποδαυλίζουν και παροτρύνουν πράξεις βίας, ακόμη και κατά των εκπροσώπων του ελληνικού Κοινοβουλίου. Ο κ. Μητσοτάκης σιώπησε εκκωφαντικά. Υπάρχουν εξαιρέ-

σεις -το είπα ξανά- όπως ο κ. Κακλαμάνης, η κ. Μπακογιάννη. Ξέρετε, όμως, η γενική φράση: «Καταδικάζω τη βία απ' όπου κι αν προέρχεται», δεν δίνει χαρακτηρισμό στη βία. Όταν ήταν απ' την τρομοκρατία, λέγατε: «Καταδικάζουμε την τρομοκρατία». Κι εμείς το λέμε. Εδώ, για την ακροδεξιά, γιατί δεν τολμάτε να πείτε τη λέξη; Την κ. Βούλτεψη ακροδεξιοί τη χτύπησαν.

Την περασμένη Κυριακή, λοιπόν, είδαμε, σε μία προφανώς με ειρηνική προδιάθεση συγκέντρωση, το οργανωμένο σχέδιο ακροδεξιών να μπουν στη Βουλή. Αυτό το είπε ο Πρόεδρος της Βουλής, το είπα εγώ, το είπε το Αρχηγείο της Ελληνικής Αστυνομίας στην ανακοίνωσή του. Και σήμερα, όμως, που συζήτησα με τους ανθρώπους των ΜΑΤ -τους συνάντησα σήμερα- που ήταν στα σκαλιά του ελληνικού Κοινοβουλίου, μου είπαν όλα τα παιδιά ότι τέτοια βία, τέτοιο μίσος, τέτοιο μένος δεν έχουν συναντήσει ξανά. Και αυτό το λένε οι άνθρωποι των ΜΑΤ που είναι στους δρόμους και είναι σε συγκρούσεις. Υπήρξαν υλικές καταστροφές στο Κοινοβούλιο, είκοσι οκτώ τραυματισμένοι αστυνομικοί, βία σε φωτορεπόρτερ που κάλυπταν επαγγελματικά το συλλαλητήριο, στοχευμένα, με τα ονόματα τους, με φωτογραφίες. Ο ένας συμμετείχε στη δημιουργία του ντοκιμαντέρ για τη Χρυσή Αυγή.

Υπάρχει, λοιπόν, οπτικοακουστικό υλικό, φωτογραφίες, καταθέσεις Βουλευτών, δημοσιογράφων και όλες αυτές τις μέρες σχηματίζονται τεράστιες δικογραφίες.

Αντ' αυτού, τι ακούσαμε; Ακούσαμε ότι ο Αρχηγός της Ελληνικής Αστυνομίας εκτελεί εντολές του ΣΥΡΙΖΑ. Αυτό ακούσαμε.

Είναι ολίσθημα αυτή η στάση, κύριοι συνάδελφοι, και υπονομεύει και την αξιοπιστία και την ασφάλεια, για την οποία καθημερινά δήθεν κόπτεστε.

Η Αστυνομία, λοιπόν -και θα κλείσω με αυτό- στην απόπειρα του ακροδεξιού συρφετού να μπει με βία στον χώρο της Βουλής -αντίστοιχοι σχεδιασμοί υπάρχουν και για σήμερα- αντέδρασε με ψυχραιμία, επιχειρησιακή αποφασιστικότητα και προστάτεψε τη δημοκρατία. Αυτό έκανε η Ελληνική Αστυνομία. Οι επιθέσεις κατά Βουλευτών, κατά της κ. Βούλτεψη, που είδαμε στο συλλαλητήριο, κατά του Βουλευτή μας της Λάρισας, της κ. Καστόρη, κατά της κ. Τζάκρη, χτυπούν τον κώδωνα κινδύνου για τη δημοκρατική ομαλότητα. Δεν θέλουμε να είμαστε Ελλάδα, να είμαστε Ευρώπη του Όρμπαν, του Σαλβίνι, με τους δολοφόνους του Φύσσα και με τους δολοφόνους του Δημάρχου του Γκντάνσκ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστώ, κυρία συνάδελφε.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Τι ακριβώς θέλετε, κύριε Γεωργιάδη;

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Θα ήθελα τον λόγο επί προσωπικού, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Νομίζω ότι δεν είπε κάτι που να σας θίγει, αλλά εν πάση περιπτώσει, για να μη χάνουμε χρόνο, έχετε δύο λεπτά για να αναπτύξετε το προσωπικό σας.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, είναι πρώτο θέμα σε όλες τις ειδήσεις. Αν δείτε στο διαδίκτυο, σε όλα τα ειδησεογραφικά site, το πρώτο θέμα είναι οι δηλώσεις της κ. Κουντουρά ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κύριε Γεωργιάδη, θα σας δώσω τον λόγο, για δύο λεπτά όμως.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

Κυρία Υπουργέ, πρώτον καταδικάζω κάθε επίθεση εναντίον σας, εναντίον του οποιουδήποτε και κάθε φωτογραφία που σας στέλνουν, όπως είπατε και οποιαδήποτε απειλή εναντίον του προσώπου σας ή της οικογένειάς σας. Θα ήμουν πάρα πολύ χαρούμενος αν είχατε κάνει το ίδιο το 2012, όταν είχατε πάει στους Ανεξάρτητους Έλληνες και άνθρωποι όπως εγώ, που ψηφίζαμε το πρόγραμμα που τελικά υποστηρίξατε, είχαμε διακόσια mail την ημέρα στον λογαριασμό μας, όπου κατηγορούσαν και έβριζαν εμάς, τα παιδιά μας και τις οικογένειές μας. Όμως τότε δεν είδα να έχετε την ίδια ευαισθησία με μένα.

Επειδή, όμως, είπατε και πολλά άλλα, οφείλω να σας πω και το εξής: Ναι, ο Βουλευτής έχει πράγματι συνταγματικό δικαίωμα συνείδησης. Όταν, όμως, φτάνει σε ένα σημείο, κυρία Κουντουρά, όπου έχει τεράστια διάσταση με όσα έλεγε στο παρελθόν και με βάση την εντολή που έχει πάρει από τους ψηφοφόρους του, ψηφίζει αυτό που νομίζει και παραιτείται. Δεν ανταλλάσσει τη συνείδησή του με υπουργική καρέκλα, όπως κάνατε εσείς.

Θα σας τιμούσαμε, λοιπόν, αν είχατε το θάρρος να πείτε: «Ψηφίζω και παραιτούμαι».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κύριε Γεωργιάδη, τώρα εσείς δεν πιστεύετε ότι δημιουργείτε προσωπικό πρόβλημα; Σας παρακαλώ.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Όμως ήρθατε εδώ κλαίουσα και κάνατε επίθεση σε μένα. Ξεχάσατε, όμως, ότι αυτός που αποκάλυψε ότι ο πατέρας σας έγραψε τον ύμνο της 21ης Απριλίου, δεν ήμουν εγώ, κυρία Κουντουρά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κύριε Γεωργιάδη, τώρα δεν το ξέρετε ότι δημιουργείτε προσωπικό πρόβλημα εσείς;

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ήταν ο κ. Καμμένος, τον οποίο είχατε Αρχηγό μέχρι προχθές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Μα, είναι δυνατόν;

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Και είδα με έκπληξη ότι για τον κ. Καμμένο δεν είπατε τίποτα, που σας κατηγόρησε για όλα αυτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Πάντως, αυτή η ομιλία δεν έχει σχέση με προσωπικό πρόβλημα. Με συγχωρείτε πάρα πολύ.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Να, γιατί σας κατηγορούμε ότι είναι όλα σικέ και να γιατί σας κατηγορούμε ότι ξεπουλήσατε τη Μακεδονία, για να μείνετε Υπουργός, κυρία Κουντουρά!

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κυρία Κουντουρά, θέλετε να κάνετε κάποιο σχόλιο ή να προχωρήσουμε;

ΕΛΕΝΑ ΚΟΥΝΤΟΥΡΑ (Υπουργός Τουρισμού): Στην ομιλία μου ακριβώς αυτό υπονόησα, ότι δηλαδή ο κ. Γεωργιάδης για κάποιο λόγο, αντί να ασχολείται με τη δική του πολιτική, ασχολείται μόνο μαζί μου. Με έχει στοχοποιήσει τις τελευταίες δύο εβδομάδες παντού και μιλάει με τα χειρότερα λόγια. Και κρύβεται απ' αυτό.

Δεν θέλω να συνεχίσω. Δεν θέλω να πω τίποτα άλλο. Το είδατε και μόνοι σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ωραία, κυρία Υπουργέ. Μη συνεχίσετε, για να μην έχουμε και πάλι προσωπικό.

Ο κ. Σάββας Αναστασιάδης έχει τον λόγο.

ΣΑΒΒΑΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Γεροβασίλη, οφείλω μία απάντηση, διότι στην τοποθέτησή σας αναφέρετε ότι η Νέα Δημοκρατία μετατοπίζεται προς τα άκρα και βεβαίως δεν έχει καθαρή θέση.

Πρέπει να σας θυμίσω ότι εσείς και το κόμμα σας συνεργαστήκατε το 2015 με τα άκρα που κατηγορείτε σήμερα, αλλά έχετε βελούδινη σχέση, και ανατρέψατε τότε την κυβέρνηση. Προκαλέσατε εκλογές. Πρέπει να σας πω, επίσης, ότι η θέση μας και η θέση του Κυριάκου Μητσοτάκη, όσον αφορά το ζήτημα που συζητάμε, είναι ξεκάθαρη και διακηρυγμένη. Μην προσπαθείτε να μας ερμηνεύσετε.

Η Κυβέρνησή σας προσπαθεί να επιβάλλει μία συμφωνία, με την οποία διαφωνεί η συντριπτική πλειοψηφία του ελληνικού λαού. Αυτό δεν το αμφισβητεί φυσικά κάνεις. Είστε, όμως, συνεπείς στις θέσεις σας για το ζήτημα. Πρόκειται για μία συνέπεια με βαθιά ιδεολογικά χαρακτηριστικά, μία συνέπεια με ιστορικά σημειολογικά γνωρίσματα, με δημόσιες ανακοινώσεις και με συμμετοχή σε κινητοποιήσεις εναντίον της χώρας μας...

ΟΛΓΑ ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ (Υπουργός Προστασίας του Πολίτη): Της χώρας μας;

ΣΑΒΒΑΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ: ...αγκαλιά με τους εθνικιστές του VMRO.

ΟΛΓΑ ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ (Υπουργός Προστασίας του Πολίτη): Εμείς;

ΣΑΒΒΑΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ: Όχι εσείς. Δεν αναφέρομαι σε σας. Αναφέρομαι στη νεολαία σας.

Αποδεχθήκατε μία οδυνηρή για τη χώρα συμφωνία, με βαριές συνέπειες για την Ελλάδα του σήμερα και του αύριο, μαζί με

τους ΑΝΕΛ και τον κ. Καμμένο, γιατί περί αυτού πρόκειται. Άσχετα τώρα αν ο κ. Καμμένος με λαϊκίστικες κορώνες προσπαθεί να ξεπλύνει την ντροπή του.

Αψηφήσατε όλα όσα έχουν επισημανθεί από ειδικούς και επιστήμονες. Αγνοήσατε τα πατριωτικά αισθήματα του ελληνικού λαού. Αγνοήσατε μία πολιτική εκατόν πενήντα χρόνων που δεν δεχόταν μονοπώληση του ονόματος της Μακεδονίας και της ταυτότητας της Μακεδονίας. Αγνοήσατε ότι το όνομα είναι το όχημα του αλυτρωτισμού και δεχθήκατε όλα όσα ζητούσαν οι εθνικιστές των Σκοπίων, γιατί ακριβώς αυτά τα ίδια ζήτησε και ο αδιάλλακτος Γκρούεφσκι το 2008 από την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και τον Κώστα Καραμανλή.

Σήμερα, η Κυβέρνηση τα αποδέχτηκε αυτά όλα, χωρίς καμμία αντίρρηση.

Η συμφωνία αυτή καθαυτή έχει αναλυθεί από πολλούς. Το έκανε εχθές εύστοχα και ο εισηγητής μας, ο κ. Κουμουτσάκος, αλλά και πάρα πολλοί συνάδελφοι. Δεν θα επιχειρήσω να κάνω και εγώ το ίδιο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κανείς δεν είπε και δεν λέει ποτέ «όχι» σε μια καλή συμφωνία. Λέμε, όμως, «όχι» σε αυτήν την κακή συμφωνία, γιατί πέρα από τα τεχνικά προβλήματα, τα εμπορικά σήματα, τα βιβλία και τις παραλείψεις που έχει, η αποδοχή του όρου «Μακεδονία», η αναγνώριση μακεδονικής γλώσσας και μακεδονικής ταυτότητας είναι τα βασικά προαπαιτούμενα που συνθέτουν την έννοια της εθνότητας.

Αυτό γίνεται με αυτή τη συμφωνία που προσπαθείτε να επιβάλλετε με κάλπικες πλειοψηφίες. Χωρίς συναίσθηση της ευθύνης που σας βαραίνει, τυλίξατε την Ελλάδα σε μια κόλλα χαρτί. Δημιουργείτε τεράστια προβλήματα που θα κληθούμε να αντιμετωπίσουμε στο μέλλον. Αναμφίβολα, θα δεχθούμε προκλήσεις στο εσωτερικό. Θα τεθεί από ορισμένους θερμοκέφαλους μειονοτικό θέμα, που ήδη συζητείται. Ήδη σε κάποια χωριά στη μεθόριο συγκροτούνται «ψηφοδέλτια Μακεδόνων». Το λένε οι δήμαρχοι των περιοχών.

Η χώρα μας δεν αντέχει σήμερα στην κατάσταση που βρίσκεται μια τέτοια ρευστότητα. Στο εξωτερικό, ύστερα από μια πρώτη προσαρμογή, αυτό που θα επικρατήσει -και το γνωρίζετε αυτόθα είναι το σκέτο «Μακεδονία». Το μήνυμα που στέλνουμε στον περίγυρό μας θα είναι αδυναμία και υποχωρητικότητα και κάποιοι μπορεί να προσπαθήσουν να το εκμεταλλευθούν.

Επικαλείστε τη σταθερότητα στην περιοχή, αλλά οδηγείτε τη χώρα σε μεγάλη αστάθεια. Τροφοδοτείτε συνειδητά τον διχασμό μεταξύ των Ελλήνων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εσείς που μέχρι χθες είχατε άλλες θέσεις, πιστεύατε άλλα και σήμερα σκεφθήκατε να στηρίξετε τη συμφωνία, που εσχάτως αλλάξατε θέσεις, μην κάνετε το λάθος. Δείτε με καθαρό μυαλό τα αποτελέσματα που παράγει αυτή η συμφωνία. Είμαι βέβαιος ότι βρίσκεστε σε εσωτερική σύγκρουση με τη συνείδησή σας. Σκεφτείτε το ιστορικό βάρος που θα κουβαλάτε σε όλη σας τη ζωή. Τι είναι αυτό που σας έκανε να αλλάξετε τελικά θέση;

Τι είναι, κύριε Μπόλαρη, αυτό που σας έκανε να αλλάξετε θέση σε σχέση με τον περσινό Ιανουάριο; Γοητευτήκατε μήπως από την πρόσκαιρη εξουσία που σας πρόσφεραν; Δεν σκέφτεστε ότι η ψήφος σας θα σας ακολουθεί σαν εφιάλτης μια ζωή; Σκεφτείτε με βάση την ιστορία, όχι με βάση τη συγκυρία. Σκεφτείτε την ιστορία και τους αγώνες των προγόνων μας. Σκεφτείτε τι θα γράψει η ιστορία για εσάς. Υπάρχει χρόνος για να ανακαλέσετε τις θέσεις σας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΛΑΡΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο για λίγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ορίστε, κύριε Υπουργέ.

ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΛΑΡΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Κύριε Πρόεδρε, δεν συνηθίζω να απαντώ σε παραληρήματα και σε συμβουλές από ανθρώπους οι οποίοι δεν κατανόησαν την ουσία της συζήτησης, η οποία διεξάγεται στην Αίθουσα. Καλές είναι οι ακροδεξιές κορώνες. Ας τις κρατήσουν για το κομματικό τους ακροατήριο, όχι για αυτό το επίπεδο του Κοινοβουλίου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ωραία, ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

ΣΑΒΒΑΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να απαντήσω;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Όχι, βέβαια.

ΣΑΒΒΑΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ: Άλλα λέγατε, κύριε Μπόλαρη. Αφήστε τα αυτά. Απαντήστε στην ουσία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ο συνάδελφος κ. Χρήστος Κατσώτης από το ΚΚΕ έχει τον λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΤΣΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ελληνικέ λαέ, ως ΚΚΕ, απευθυνόμαστε σε όλους εσάς που χρόνια τώρα συμμετέχετε σε αγώνες, σε διαμαρτυρίες, φωνάζετε το σύνθημα «φονιάδες των λαών, Αμερικάνοι». Σας καλούμε να το φωνάξουμε πιο δυνατά και σήμερα στις 18.30' στην πλατεία Ελευθερίας, γιατί όχι μόνο δεν έγιναν περιστέρια της ειρήνης, όπως τους παρουσιάζει η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ, αλλά ματώνουν όλο και περισσότερους λαούς.

Όμως τι να πει κανείς, όταν ο ίδιος συνασπισμός στους βομβαρδισμούς της Γιουγκοσλαβίας είχε κρατήσει ίδιες αποστάσεις από τη σφαγή του ΝΑΤΟ και της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τη δήθεν εθνοκάθαρση του Μιλόσεβιτς; Τι να πει κανείς, όταν πανηγύριζαν για την «Αραβική Άνοιξη», με τα τραγικά αποτελέσματα της ιμπεριαλιστικής επέμβασης για τους λαούς της Λιβύης, της Αιγύπτου, της Τυνησίας; Τι να πει κανείς, όταν δεν έβγαλαν άχνα για τη χθεσινή ωμή παρότρυνση-παρέμβαση του διαβολικά καλού Τραμπ στη Βενεζουέλα για πραξικόπημα, με το ίδιο επιχείρημα της αποκατάστασης της δημοκρατίας;

Απευθυνόμαστε σε όλους εσάς, που εδώ και χρόνια φωνάζατε το σύνθημα «ΕΟΚ και ΝΑΤΟ πολέμου συνδικάτο», εκφράζοντας την πλήρη αντίθεσή σας στις επεμβάσεις, στους πολέμους, στην αλλαγή των συνόρων, στο αιματοκύλισμα των λαών, αλλά και στην ανεργία, τη φτώχεια, την εξαθλίωση εκατομμυρίων εργαζομένων και νεολαίας.

Σας καλούμε να συνεχίσουμε να φωνάζουμε πιο δυνατά το ίδιο σύνθημα, γιατί ΝΑΤΟ και Ευρωπαϊκή Ένωση γίνονται όλο και χειρότεροι, πιο επικίνδυνοι για τους λαούς. Υποθάλπουν αλυτρωτισμούς, εθνικισμούς, διαλύουν χώρες και λαούς, για να κυριαρχούν οι μονοπωλιακοί και επιχειρηματικοί όμιλοι. Είναι η δικτατορία του κεφαλαίου, που ισοπεδώνει την εργατική τάξη και τους λαούς.

Σας καλούμε να καταδικάσετε την Κυβέρνηση, που με την προβιά της Αριστεράς πρωτοστατεί στην υλοποίηση των ιμπεριαλιστικών σχεδιασμών. Έγινε ο μεντεσές στην περιοχή, σύμφωνα με τον Αμερικανό πρέσβη. Να αντιδράσουμε μαζικά σε όλους αυτούς, νέους και παλιούς, που έρχονται να ξεπλύνουν τον δολοφονικό χαρακτήρα του ΝΑΤΟ, που παρουσιάζουν τη δύναμη αποσταθεροποίησης, τη δύναμη πολέμου ως δύναμη ειρήνης και ασφάλειας. Να δώσετε μαζική απάντηση σε όλους αυτούς που ξεπλένουν την εγκληματική τους πολιτική. Και αυτοί είναι και οι κοσμοπολίτες με το «ναι» και οι εθνικιστές με τα αλυτρωτικό «όχι», αλλά και η Νέα Δημοκρατία και το ΚΙΝΑΛ με το δικό τους τραβηγμένο «όχι». Να απομονώσετε τους φασίστες, τους απογόνους των συνεργατών των ναζί, των μιμητών της χούντας, την εγκληματική οργάνωση της Χρυσής Αυγής.

Το «ναι» της Κυβέρνησης και όσων συμφωνούν με το «όχι» όλων των άλλων έχουν ένα κοινό σημείο που συμφωνούν απόλυτα: Είναι η διεύρυνση του ΝΑΤΟ, για την οποία πρωτοστάτησε ο ΣΥΡΙΖΑ, «η νατοϊκή Αριστερά», όπως έχει χαρακτηριστεί. Πήραν τη δόξα από τη Νέα Δημοκρατία.

Με τη διεύρυνση του συντηρητικού βραχίονα του ΝΑΤΟ υλοποιείται ο σχεδιασμός των ΗΠΑ, της Ευρωπαϊκής Ένωσης για να κυριαρχήσουν οι δικοί τους μονοπωλιακοί και επιχειρηματικοί όμιλοι, παρεμποδίζοντας την επιρροή της Ρωσίας και της Κίνας.

Καλούμε σε συμπόρευση με το ΚΚΕ, σε κοινό αγώνα ενάντια στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο, στο ΝΑΤΟ, την Ευρωπαϊκή Ένωση, τις βάσεις, καθώς και ενάντια στην αντεργατική αντιλαϊκή πολιτική.

Το όνομα μπορεί να έχει γεωγραφικό προσδιορισμό έναντι όλων, όμως διατηρούνται τα σπέρματα αλυτρωτισμού του «Μακεδόνα πολίτη», της «μακεδονικής γλώσσας» και αυτό δεν είναι

θέμα ταπείνωσης, κυρία Υπουργέ, όπως είπατε στην τοποθέτησή σας. Ούτε η νέα μακεδονική γλώσσα υπήρχε ούτε, βέβαια, μακεδονικό έθνος. Έχει τεκμηριώσει αυτή τη θέση μας και ο Γενικός Γραμματέας, αλλά και άλλοι ομιλητές της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΚΚΕ.

Η Κυβέρνηση προβάλλει ένα επιχείρημα απέναντι στο ΚΚΕ, το ότι έχει δικαίωμα ο κάθε λαός να αυτοπροσδιορίζεται. Μα, δεν είναι ιμπεριαλιστικές δυνάμεις αυτές που χρησιμοποίησαν τον λεγόμενο αυτοπροσδιορισμό ως εργαλείο με τους Κοσοβάρους, τους Μαυροβούνιους, τους Βόσνιους, για τη διάλυση της Γιουγκοσλαβίας; Δεν χρησιμοποιούν τις μειονότητες για να αποσταθεροποιήσουν περιοχές και κράτη, να αλλάξουν σύνορα; Είναι έτσι, ναι ή όχι; Τι σχέση έχει αυτό με τον αγώνα για αυτοδιάθεση των λαών από τον ζυγό των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων, από τη δικτατορία του κεφαλαίου;

Αυτή η προσέγγιση του αυτοπροσδιορισμού είναι πολύ επικίνδυνη και για όσα σχέδια απεργάζονται κάποια κέντρα στη χώρα μας. Απεργάζονται τέτοια σχέδια, ναι ή όχι; Η απάντηση, δυστυχώς, είναι ναι. Στην ευρύτερη περιοχή δυναμώνουν οι επεμβάσεις, η μετακίνηση ισχυρών στρατιωτικών δυνάμεων, η εγκατάσταση νέων στρατιωτικών βάσεων.

Ο ΣΥΡΙΖΑ με τον ακροδεξιό εταίρο του έδωσε στις ΗΠΑ ό,τι απαίτησαν για την αποτελεσματικότερη υλοποίηση των σχεδιασμών της. Έγιναν μεσάζοντες των ΗΠΑ και της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την ενίσχυση των στρατιωτικών στηριγμάτων, για πώληση εξοπλιστικών προγραμμάτων, για μεγαλύτερες μπίζνες στην περιοχή, με μερίδιο βέβαια και στους επιχειρηματικούς ομίλους της χώρας μας, αλλά και της γείτονος χώρας.

Το ΚΚΕ λέει «όχι» στα επικίνδυνα σχέδια των ιμπεριαλιστών του ΝΑΤΟ και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στους μακελάρηδες των λαών, των μονοπωλιακών ομίλων. Λέει «ναι» στη Συμφωνία μακριά από το ΝΑΤΟ, τις ΗΠΑ και την Ευρωπαϊκή Ένωση, μακριά από το «διαίρει και βασίλευε» των ιμπεριαλιστών, λέει «ναι» στη σύνθετη ονομασία με αυστηρό γεωγραφικό προσδιορισμό έναντι όλων, με εξάλειψη όλων των αλυτρωτισμών από το σύνταγμα της γειτονικής χώρας, λέει «όχι» στην αποδοχή ανιστόρητων εννοιών περί μακεδονικού έθνους ή γλώσσας. Όλα σε μια ενότητα.

Η θέση μας αυτή είναι βαθιά διεθνιστική και υπηρετεί τη φιλία των λαών, την ειρήνη στην περιοχή.

Κύριε Δραγασάκη, έχετε διαλέξει χρόνια τώρα αντίθετο στρατόπεδο. Στους εχθρούς της εργατικής τάξης και της πλειοψηφίας του λαού θέσατε τις υπηρεσίες σας Γι' αυτό παριστάνετε ότι δεν κατανοείτε τη διεθνιστική θέση του ΚΚΕ.

Ψηφίζουμε «όχι» στη Συμφωνία των Πρεσπών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστώ κύριε συνάδελφε.

Τον λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Δημήτριος Κυριαζίδης από την Νέα Δημοκρατία.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Ευχαριστώ κύριε Πρόεδρε.

Το σημερινό νομοσχέδιο έπρεπε να τιτλοφορείται: «πωλείται πατρίς». Η ιστορική συγκυρία επιβάλλει σήμερα, εν ονόματι του έθνους και με το βάρος των αγώνων του, να μιλήσουμε από αυτό το Βήμα για το κρίσιμο εθνικό θέμα με τον προσήκοντα σεβασμό στην ιστορία του λαού μας και εν τέλει να ψηφίσουμε για λογαριασμό όχι μόνο των πολιτών που μας εμπιστεύτηκαν με την ψήφο τους αλλά και για λογαριασμό όσων πέρασαν και όσων θα περάσουν από αυτήν την πατρίδα, για τις μελλοντικές γενιές.

Υπήρξαν αρκετές στιγμές δύσκολες για την πατρίδα μας, στιγμές που αυτή η απώλεσε εδάφη, κατακτήθηκε από εισβολείς, έχασε μάχες με αντιπάλους ισχυρούς. Σε αυτές τις ιστορικές περιόδους επιχειρήθηκαν αναγκαστικοί συμβιβασμοί και υποχωρήσεις. Εν καιρώ, όμως, ειρήνης και ομαλότητας, με μία εδραιωμένη διεθνή και περιφερειακή παρουσία, δεν νοείται να παραδίδει η πατρίδα μας την ιστορία της, να υποχωρεί αναιτίως σε τέτοιο βαθμό και να προδίδει τα ιερά και τα όσια του έθνους.

Δε νοείται, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να καλείται το ελληνικό Κοινοβούλιο, οι εκφραστές, δηλαδή, του ελληνικού λαού να κυρώσουν μία επαίσχυντη συμφωνία, με την οποία αμαχητί παραδίδεται το ιερό όνομα της Μακεδονίας σε ένα γείτονα λαό που ιστορικά, γεωγραφικά πολιτικά, πολιτιστικά και κοινωνικά ουδεμία σχέση έχει με το όνομα αυτό και τους Έλληνες.

Όσες φορές κι αν διάβασα την κατάπτυστη αυτή Συμφωνία των Πρεσπών, δεν μπόρεσα να αντιληφθώ ποια ιστορική ανάγκη οδήγησε την κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ σε αυτή την άτιμη, ελεεινή και κατά αποτέλεσμα προδοτική συνθηκολόγηση. Μονομερώς λένε οι ΑΝΕΛ, ως κόμμα, υπήρξε αυτή η υπογραφή. Δεν μπόρεσα ειλικρινά να αντιληφθώ ποια τα οφέλη μίας συμφωνίας που παραδίδει όνομα, εθνικότητα, γλώσσα σε μία κρατική οντότητα, που δεν νομιμοποιείται ιστορικά και πολιτικά να τα διεκδικεί. Εν τέλει ποια εθνικότητα εκχωρείτε; Ποια γλώσσα απεμπολείτε; Πόσες θυσίες των προγόνων μας αρνείστε; Τι θα πείτε στους κατοίκους του μαρτυρικού Δοξάτου, της εξανδραποδισμένης Χωριστής, του Βώλακα, της Μικρόπολης, των αιματοβαμμένων δηλαδή χωριών του Κάτω Νευροκοπίου, της Προσοτσάνης, του Παρανεστίου, του Νικηφόρου, των Κυργίων, του Νομού που εκπροσωπώ; Ποια εξήγηση θα δώσετε σε όλους αυτούς τους συμπολίτες μας, που κάθε σπίτι θρηνεί νεκρούς - ήρωες του Μακεδονικού Αγώνα;

Απορώ, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, αφού δώσατε όνομα, εθνικότητα και γλώσσα, τι άλλο απέμεινε να δώσουμε τους Σκοπιανούς; Τα δώσατε όλα και δεν πήρατε τίποτα απολύτως, εκτός από ένα κουτσουρεμένο erga omnes και μια ψευτοδήλωση για την αρχαία ιστορία μας. Αξίζουν, άραγε, αυτά για να δικαιολογήσουμε στα παιδιά μας και στα εγγόνια μας το ξεπούλημα της Μακεδονίας; Αξίζουν την εθνική υποχώρηση που κάνατε;

Ο ΣΥΡΙΖΑ διαλαλούσε ότι είναι υπέρ της λαϊκής κυριαρχίας και κάθε μορφής έκφρασης, μέσω εκλογών και δημοψηφισμάτων. Τώρα τι συνέβη; Τι άλλαξε; Για ποιο λόγο οι δημοκρατικές ευαισθησίες σας αυτοπεριορίζονται και επιμένετε με αυτόν τον πρωτοφανή τρόπο να στηρίζετε μία ελεεινή συμφωνία που εμφανώς αντιμάχεται ο λαός μας. Τι σας φοβίζει να ερωτηθεί ο απλός πολίτης. Ποιες δεσμεύσεις έχετε αναλάβει και έναντι ποίων; Τι πολιτικά ανταλλάγματα πήρατε και από ποιους;

Βεβαίως, όλα αυτά είναι αυταπόδεικτα και απαντώνται σε ό,τι σας αφορά, καθώς ήταν μέσα στα προαπαιτούμενα για την κατάληψη της εξουσίας αντί πινακίου φακής. Και θα συνεχίσετε να συμμαχείτε και με το διάβολο για την παραμονή σας στην εξουσία, θυσιάζοντας αρχές και αξίες που κράτησαν αυτή τη χώρα όρθια επί αιώνες. Και ορθά στο μόνο που δεν είστε ανακόλουθοι είναι στο ξεπούλημα της Μακεδονίας, καθότι πράγματι σε αυτό το ζήτημα συμπλέετε με τους δολοφόνους των λαών, τους Αμερικανούς, όπως εσείς τους λέγατε, και τους δορυφόρους τους.

Το είδαμε και με τη σχετική διακήρυξή σας, η οποία αναρτήθηκε στην «ΑΥΓΗ» το 2008, στην οποία αναφέρατε υποκριτικά για αυτή την Μακεδονία ως συνταγματικό όνομα σκέτο Μακεδονία. Και, βεβαίως, καταφέρεστε και κατά του ΝΑΤΟ, ότι είναι εκείνη η μηχανή η οποία αλλοιώνει και κυριαρχεί στα πάντα. Αυτά λέγατε τότε, όπως επίσης και η νεολαία του ΣΥΡΙΖΑ το 2008, ευρισκόμενη στα Σκόπια με την κυρία Βωβού, που ζήτησε και η ίδια να αναλάβει την εξουσία από πλευράς του ΣΥΡΙΖΑ.

Έρχομαι τώρα στα επιμέρους ζητήματα που καταδεικνύουν τη σχετική προβληματική για τις δήθεν τροποποιήσεις του συντάγματος. Δεσμεύτηκαν τα Σκόπια ότι θα έχουν ολοκληρώσει σημαντικές αλλαγές έως τέλος του 2008 και η ρηματική διακοίνωση έγινε προ ημερών. Αυτό δεν επιφέρει συνέπεια ως προς τη νομική δεσμευτικότητα της συμφωνίας αφ' ης στιγμής δεν τηρήθηκαν οι όροι που θέσαμε; Μιλάει για ενσωμάτωση στο σύνταγμα και τροποποίηση του ονόματος και ορολογιών, Δεν τις είδαμε. Έγινε μία ενσωμάτωση. Αντίγραφα από το σύνταγμα πήραμε μόλις χθες. Και αναρωτιόμαστε: Τι διαπραγμάτευση έκανε το Υπουργείο Εξωτερικών χωρίς να έχει το σύνταγμα το οποίο μόλις χθες παρέλαβε;

Θα καταθέσω σχετικό έγγραφο για τα Πρακτικά.

Τι πάμε να ψηφίσουμε επομένως; Μια συμφωνία - «γουρούνι στο σακί». Λέτε να μην ενταχθεί στην συνθήκη οποιαδήποτε διαφοροποίηση αναφορικά με τα Σκόπια στο ΝΑΤΟ ή στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Δυστυχώς, είναι αυτό που επαναλαμβάνουμε.

Και έρχομαι στο άρθρο 7, κύριε Πρόεδρε. Με τον όρο «Μακεδονία» και «ο Μακεδόνας» -λέει το σύνταγμα το υποτιθέμενο- νοείται για τα Σκόπια η επικράτεια, η γλώσσα, ο πληθυσμός και τα χαρακτηριστικά με τη δική τους ιστορία και πολιτισμό. Δηλαδή, αναγνωρίζουμε νέτα-σκέτα γεωγραφική υπεροχή στα Σκόπια ως

«Μακεδονία». Υπάρχει, τελικά, κάτι που δεν αναγνωρίζουμε; Και πώς διακρίνεται η ελληνική Μακεδονία από αυτή των Σκοπίων που αναγνωρίζεται; Και πώς θα με ονομάζετε εμένα αύριο ως Μακεδόνα Βουλευτή; Θέλω να μου απαντήσετε.

Για να δούμε τα των μελλοντικών τροποποιήσεων: Η Δημοκρατία των Σκοπίων εγγυάται και προάγει τα χαρακτηριστικά στην ιστορική και πολιτιστική κληρονομιά του μακεδονικού λαού. Η Δημοκρατία των Σκοπίων μεριμνά για τη διασπορά του μακεδονικού λαού και προωθεί δεσμούς με την πατρίδα. Το άκουσα χθες. Τρεις Μακεδονίες υπάρχουν. Σε λίγο θα έχουμε και μειονότητα την οποία θα προσπαθούμε και να αναγνωρίσουμε. Ας είμαστε, λοιπόν σοβαροί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κύριε συνάδελφε, ολοκληρώστε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, οφείλουμε να θυμόμαστε τα λόγια του αειμνήστου Κωνσταντίνου Καραμανλή, ενός μεγάλου Έλληνα Μακεδόνα πολιτικού μπρος στους σφετεριστές της Μακεδονίας. Δεν υπάρχει παρά μία Μακεδονία και αυτή είναι ελληνική. Πενήντα χιλιάδες, στους Βαλκανικούς πολέμους, από τη Μακεδονία μεταφέρθηκαν στο Κίτσεβο σε καταναγκαστικά έργα. Θα μπορούσαν με μία υπογραφή να γυρίσουν πίσω. Όμως έμειναν εκεί και πέθαναν περίπου δώδεκα χιλιάδες σε καταναγκαστικά έργα και επέστρεψαν οι υπόλοιποι. Και αυτοί μισοί! Δυστυχώς!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κύριε συνάδελφε, σας παρακαλώ ολοκληρώστε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Η οικογένειά μου έχει θύματα και στη μικρασιατική εκστρατεία. Ο ένας ο παππούς μου -ο πατέρας του πατέρα μου- άφησε τα κόκαλά του στο Αφιόν Καραχισάρ πολεμώντας για την πατρίδα, του θετού πατέρα στον Γράμμο και στο Βίτσι μετά από κρυοπαγήματα του έκοψαν και τα δύο γόνατα για να μπορέσει να επιζήσει και στη συνέχεια, για την απελευθέρωση Μακεδονίας δύο ξαδέρφια. Ο ένας αδερφός της μάνας μου, 19 χρονών, του οποίου πήρα το όνομα, αφιέρωσε τη ζωή του. Θα μπορούσε πάλι με μία υπογραφή, κύριε Πρόεδρε -όπως και ο ξάδερφος του 21 χρονών- να δηλώσουν τα πάντα και να επιστρέψουν. Ύστερα από τρεις μέρες ο παππούς μου πήγε στο χωριό στο οποίο είχε γίνει η σφαγή και βρήκε μόνο το κεφάλι του ενός.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οφείλετε να το ξανασκεφτείτε αυτό. Έχουμε όλοι χρέος απέναντι στην ιστορία μας η οποία πρέπει να μας καθοδηγεί. Ο απανταχού ελληνισμός θρηνεί σήμερα εν όψει της σταύρωσής του και γι' αυτόν τον λόγο καταψηφίζω το νομοσχέδιο.

Κύριε Πρόεδρε, οι πατριώτες μου μού έδωσαν εντολή να σας καταθέσω τη σχετική κατάπτυστη συμφωνία.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Δημήτριος Κυριαζίδης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Εγώ ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ο συνάδελφος κ. Αθανάσιος Παφίλης, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας έχει τον λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Όλες αυτές τις μέρες, αλλά και από τότε που άνοιξε η συζήτηση γι' αυτό το θέμα όλα τα κόμματα του αμερικανονατοϊκού τόξου, δηλαδή παραδοσιακά Νέα Δημοκρατία, ΚΙΝΑΛ, ΑΝΕΛ και λοιπά, και βέβαια ο αναδεικνυόμενος πρωταθλητής στήριξης αυτού του αμερικανονατοϊκού τόξου, που αναδεικνύεται ο ΣΥΡΙΖΑ το τελευταίο διάστημα, αποσπούν τη συμφωνία από το δεύτερο άρθρο που είναι και το πιο σημαντικό. Επίσης, το αποσπούν και από τις γενικότερες εξελίξεις στον κόσμο, στην ευρύτερη περιοχή, στα Βαλκάνια, όπου εκδηλώνεται με σφοδρότητα η αντιπαράθεση ιμπεριαλιστικών δυνάμεων ΗΠΑ, ΝΑΤΟ, Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά και άλλων, όπως Ρωσίας και Κίνας, η σύγκρουση μεγάλων μονοπωλιακών συμφερόντων σε όλους τους τομείς.

Γιατί άραγε αποφεύγουν να μιλήσουν γι' αυτό; Γιατί ακριβώς χοροστατούντος πάλι του ΣΥΡΙΖΑ και φυσικά παραδοσιακά Νέα Δημοκρατία, ΚΙΝΑΛ, κεντρώοι και λοιπά συμφωνούν με τη στρατηγική ΗΠΑ, ΝΑΤΟ, Ευρωπαϊκής Ένωσης, την υπηρετούν πιστά όλοι τους. Γι' αυτό και δεν την καταγγέλλει κανένας. Το αντίθετο, την αποδέχονται, γιατί ακριβώς εκφράζει τα συμφέροντα της ελληνικής αστικής τάξης, πέραν των άλλων.

Άλλωστε το ίδιο δεν έγινε με τα μνημόνια; Δύο μνημόνια, ένα Νέα Δημοκρατία, ένα ΠΑΣΟΚ, ένα μεικτό, που ο ΣΥΡΙΖΑ θα τα καταργούσε, αλλά τα ενσωματώνει, φέρνει τρίτο μνημόνιο και τα ψηφίζουν όλοι μαζί. Συμφωνία στη στρατηγική. Διαφωνία στα επιμέρους.

Και ξέρετε, η εξωτερική πολιτική δεν είναι κάτι ξεχωριστό. Έχει τις ίδιες ταξικές αναφορές με την εσωτερική πολιτική. Εξυπηρετεί τα ίδια συμφέροντα, όπως και η επιδρομή απέναντι στα λαϊκά στρώματα, τα συμφέροντα του κεφαλαίου είτε σε εθνικό είτε σε διεθνές επίπεδο, όπως και η εξωτερική. Με αυτό το κριτήριο τοποθετείται το ΚΚΕ πάντα στην ιστορία του και σήμερα.

Ο κ. Βερναρδάκης έθεσε ορισμένα ερωτήματα στο ΚΚΕ, ομολογουμένως με έναν διαφορετικό τρόπο, σοβαρό, παρά το γεγονός ότι τις γνωρίζει αναλυτικά -έτσι φαντάζομαι- εκτός αν τις διαβάζει από την «ΑΥΓΗ», από διάφορες άλλες εφημερίδες ή από τα τρολ του ΣΥΡΙΖΑ που συντονίζουν αποστάτες του κομμουνιστικού κινήματος και πάρα πολλοί άλλοι. Και το λέω, γιατί όχι μόνο αυτός αλλά και άλλα στελέχη, όσα αναφέρθηκαν στις θέσεις του ΚΚΕ, επιχειρούν με ένα τρόπο λαθροχειρίας και επιλεκτικότητας να παρουσιάσουν ότι το ΚΚΕ άλλαξε θέση στο συγκεκριμένο ζήτημα και γενικότερα.

Έχουμε κρυστάλλινη θέση σε θέματα αρχών στο ΚΚΕ. Δεν σας μοιάζουμε. Ούτε αλλάζουμε θέσεις σαν τα πουκάμισα κ.λπ., αν και αυτό είναι υπό συζήτηση για το τι θέσεις υπήρχαν. Έχουμε αρχές με κριτήριο τα συμφέροντα των λαών και όχι των ιμπεριαλιστών. Αυτή είναι θέση πατριωτική και ταυτόχρονα διεθνιστική. Αυτή ανταποκρίνεται στα συμφέροντα των ίδιων των εργαζομένων και των εργαζομένων των Βαλκανίων, για να μην πω και του κόσμου ολόκληρου.

Ποια είναι αυτή η θέση που διατυπώσαμε και το 1992 και σήμερα; Πρώτον, ποιο είναι το κεντρικό πρόβλημα των Βαλκανίων; Ξαφνικά τρελάθηκαν οι λαοί και άρχισαν να σφάζονται; Όχι. Ήταν η επέμβαση του ΝΑΤΟ και του ιμπεριαλισμού στην περιοχή, η διάλυση της ενιαίας τότε Γιουγκοσλαβίας, για να μην πω και πολλά άλλα, η δημιουργία προτεκτοράτων και η αλλαγή των συνόρων, η οποία έγινε και γίνεται και σήμερα.

Σήμερα τι διαφορετικό λέμε; Το ίδιο δεν λέμε; Ότι το πρόβλημα είναι η νατοϊκή επέμβαση συνολικά, οι ανταγωνισμοί των ιμπεριαλιστών στην περιοχή και η στάση που κρατούν οι μικρότερες χώρες που είναι μέσα στην ιμπεριαλιστική αλυσίδα; Το ίδιο λέμε. Πού αλλάξαμε; Εσείς αλλάξατε εν μέρει. Και εννοώ τον Συνασπισμό τότε και τον ΣΥΡΙΖΑ σήμερα.

Δεύτερον, τι λέγαμε εμείς για το όνομα και να κοπεί η βρωμιά και η συκοφαντία από διάφορους από τα διαδίκτυα. Εμείς λέγαμε για σύνθετη ονομασία με αυστηρό γεωγραφικό προσδιορισμό και δεν έχουμε πρόβλημα με το όνομα Βόρεια Μακεδονία -για να τελειώνει αυτό και το λέμε ανοιχτά- ούτε είχαμε πρόβλημα με μία άλλη ονομασία που θα είχε γεωγραφικό προσδιορισμό. Και τότε σταθήκαμε απέναντι σε όλο τον εσμό φασιστών, Νέας Δημοκρατίας, ΠΑΣΟΚ, οπορτουνιστών, με πρωταγωνιστή τον πατριάρχη του οπορτουνισμού, τον Κύρκο, που λυσσαλέα τότε μας έλεγαν ότι είμαστε εκτός εθνικού κορμού, ότι το ΚΚΕ είναι εκτός νομιμότητας, με πρώτον τον Κύρκο τότε, που έλεγαν «εκτός Λακεδαιμονίων». Και τους απαντήσαμε ότι οι Λακεδαιμόνιοι, όμως, πήγαν στις Θερμοπύλες, όπως κάναμε ιστορικά τότε, με αυτή τη λυσσαλέα επίθεση. Εμείς βγήκαμε όρθιοι.

Τότε με αυτή την ευκαιρία που νόμισε ο οπορτουνισμός ότι θα διαλύσει το ΚΚΕ και δεν το πέτυχε εσωτερικά πριν μαζί με συμμαχία με όλες τις αντιδραστικές δυνάμεις, τότε σταθήκαμε όρθιοι και είπαμε αυτό, υποστήκαμε τις συνέπειες. Τότε καταγγείλαμε και καταγγέλλουμε και σήμερα τον εθνικισμό, τον αλυτρωτισμό, τις θέσεις «Η Μακεδονία είναι μία και ελληνική», που στην πραγματικότητα θέτει θέμα ακύρωσης της Συνθήκης του Βουκουρεστίου. Κάνει το ίδιο με αυτό που κάνει και ο Ερντογάν, που ζητεί την αναθεώρηση της Συνθήκης της Λωζάνης και ας αφήσουν τα παιχνίδια η Νέα Δημοκρατία και όλοι οι υπόλοι-

ποι που λένε ότι δεν καταλαβαίνουν ότι αυτή η θέση οδηγεί σε εθνικισμό με τυφλή σύγκρουση έξω από τα προβλήματα των λαών της Βαλκανικής. Το λέμε, λοιπόν, και σήμερα.

Τρίτον, το λέγαμε τότε και το επαναλαμβάνουμε: Να φύγουν τα αλυτρωτικά. Δεν αποδεχόμασταν και δεν αποδεχόμαστε μακεδονική εθνότητα. Ήταν διαφορετική η σύνθεση το '20 και όποτε θέλετε, και δεν θα πάμε εκεί, για να συζητήσουμε. Εμείς δεν έχουμε κανένα πρόβλημα να λέγεται σλαβομακεδονική εθνότητα, γιατί τέτοια η γλώσσα και η εθνότητα, ούτε μακεδονική γλώσσα αυτόνομη υπήρξε και υπάρχει. Υπάρχουν τα σλαβομακεδονικά. Πώς να γίνει; Όλοι έτσι. Αυτή η ορολογία υπήρχε και όχι τα μακεδονικά.

Γιατί νομίζετε ότι φοβόμαστε ή καλλιεργούμε την εντύπωση πως θα μας καταλάβει η ΠΓΔΜ; Όχι, βέβαια. Όμως, η ιστορία έχει αποδείξει ότι κάτω από την ιμπεριαλιστική κυριαρχία χρησιμοποιούνται υπαρκτά ή κατασκευάζονται προβλήματα σαν αφορμή για επεμβάσεις των ιμπεριαλιστών, επεμβάσεις των ισχυρών μονοπωλιακών δυνάμεων που έχουν άλλους σκοπούς.

Και γι' αυτό πιστεύουμε ότι θα μπορούσε να λυθεί διαφορετικά, αλλά παραμένει σκόπιμα και μπορεί να χρησιμοποιηθεί αύριο. Ήδη ξυπνάτε.

Αλλάζουν τα σύνορα, ναι ή όχι; Το ΝΑΤΟ που υπερασπίζεστε τι λέει; Ένωση με το Κοσσυφοπέδιο. Τι λέει στους Σέρβους; Θα σας δώσουμε τη Σερβική Δημοκρατία της Βοσνίας, αρκεί να μπείτε στο ΝΑΤΟ. Δρομολογούνται άλλες εξελίξεις. Είναι ηφαίστειο και τα ηφαίστεια, ξέρετε, είναι ενεργά και θα εκραγούν!

Αυτή ήταν η θέση η δική μας και λέγαμε «ειρήνη, φιλία, πάλη των λαών ενάντια στο ΝΑΤΟ, ενάντια στο κεφάλαιο». Και η ειρηνική συνύπαρξη υλοποιήθηκε, κυρίες και κύριοι. Τόσα χρόνια όλα τα αστικά κόμματα καλλιεργούσαν τον μύθο του από Βορρά κινδύνου, ναι ή όχι; Τελικά οι σοσιαλιστικές χώρες είχαν εξασφαλίσει ειρηνική συνύπαρξη. Ποτέ δεν απειλήθηκε η Ελλάδα από Βορρά. Το αντίθετο. Εσείς που προβάλατε –και λέω όλα τα αστικά κόμματα- τον κίνδυνο από Βορρά, τον βρήκατε εξ ανατολών, που είναι η Τουρκία, από τη σύμμαχο χώρα που είναι στο ΝΑΤΟ.

Πείτε μας, επιτέλους, και εσείς οι συριζαίοι και εσείς της Νέας Δημοκρατίας και όλοι οι υπόλοιποι, από το 1952 δεν είμαστε στο ΝΑΤΟ; Σταμάτησαν οι τουρκικές διεκδικήσεις ή όχι; Εντάθηκαν ακόμη περισσότερο και θα εντείνονται.

Και ξέρετε και κάτι ακόμα; Ιστορικά οι συμμαχίες αλλάζουν πολύ γρήγορα σε περιόδους κρίσης. Και σήμερα ένα μικρό, όπως και παλιότερα, κράτος μπορεί να παίξει ένα ρόλο μέσα σε αυτό το πλαίσιο, αξιοποιώντας τέτοια θέματα. Γι' αυτό βάζουμε αυτά τα ζητήματα.

Όσο για τη λογική του αυτοπροσδιορισμού και τον Λένιν, καλά πού τον ξεθάψατε; Εδώ τον έχετε απαρνηθεί πρωί, μεσημέρι και βράδυ πριν και μετά το φαγητό, όλα τα προηγούμενα χρόνια. Και ξέρετε, άμα τον παίρνεις επιλεκτικά τον Λένιν, τα έχει πει όλα. Ωστόσο λέει, πρώτον, η αυτοδιάθεση ήταν σε μία περίοδο που δεν είχαν σχηματιστεί τα εθνικά κράτη. Δεύτερον, λέει ότι αυτοδιάθεση είναι να υποτάσσεται στον στρατηγικό ρόλο του σοσιαλισμού. Τρίτον, ότι όταν δεν υποτάσσεται και υπηρετεί άλλα συμφέροντα, πάνε ενάντιά του. Ορίστε, σας απαντάει από τότε. Χρησιμοποιήστε τα, όμως, όλα και όχι με τη γνωστή μέθοδο.

Και επειδή λέτε για αυτοδιάλυση, η Θράκη είναι δίπλα. Τα σχέδια Δημοκρατίας της Ροδόπης από τα ινστιτούτα της CIA είναι ακόμα στο τραπέζι. Ο διαμελισμός, δεν τελειώνει, ούτε έχει τελειώσει. Και επομένως, μαζέψτε τα και προσέξτε καλά τι λέτε.

Εμείς τί λέμε, λοιπόν; «Λαοί των Βαλκανίων ενωθείτε, στον ιμπεριαλισμό αντισταθείτε. Κοινή πάλη των λαών». Τι λέτε εσείς όλοι μαζί; «Λαοί των Βαλκάνιων υποταχθείτε στην νατοϊκή, ιμπεριαλιστική βαρβαρότητα.»

Ακούσαμε απίστευτα, νομίζαμε ότι τα είχαμε ακούσει όλα. Ακούσαμε απίστευτα πράγματα, ότι, λέει, είναι αντιιμπεριαλιστική η συμφωνία, ότι η συμφωνία είναι προοδευτική. Μάλιστα, ποιοι την υποστηρίζουν; Όλοι οι προοδευτικοί ηγέτες της ανθρωπότητας: Τράμπ, Στόλτενμπεργκ. Και μάλιστα απειλεί ο Στόλτενμπεργκ: «Αν δεν την κάνετε, θα γίνει το έλα να δεις τα Βαλκάνια». Νιμιτς, μεγάλο, προοδευτικό πρόσωπο εντολοδόχος των συμφορών του ιμπεριαλισμού. Μέρκελ. Και μάλιστα έφτασαν εδώ Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ να λένε ότι η Μέρκελ μετάνιωσε και ότι καταλαβαίνει το τι θα γίνει και γι' αυτό κρατάει αυτή τη θέση. Και δεν βλέπει τα κοράκια των γερμανικών μονοπωλίων, που θέλουν να πέσουν πάνω σε αυτή τη χώρα και γενικότερα. Μακρόν, ο μεγάλος προοδευτικός τεχνοκράτης και λοιπά και λοιπά. Δηλαδή, οι κορυφαίοι εκπρόσωποι του ιμπεριαλισμού.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τέλος, μη βάζετε στο στόμα σας το ΕΑΜ και τον ΕΛΑΣ. Αλήθεια, το ΕΑΜ, ο ΕΛΑΣ, η Αριστερά γενικότερα συγκρούστηκε με τον ιμπεριαλισμό ή ανυποτάχθηκε σε αυτόν; Τι έκανε τον Δεκέμβριο του 1944 με την επέμβαση των Εγγλέζων; Λέει, όταν ο λαός βρίσκεται μπροστά στον κίνδυνο της τυραννίας, διαλέγει ή τις αλυσίδες ή τα όπλα. Τι λέτε εσείς σήμερα που οι λαοί βρίσκονται κάτω από την μπότα του ιμπεριαλισμού; Λέτε με τον ιμπεριαλισμό για να σωθούμε. Για να μην πω ότι εκφράζονται και κρυφοί έρωτες ορισμένων, που τα προηγούμενα χρόνια δεν τολμούσαν λόγω συσχετισμού δυνάμεων να τον εκδηλώσουν. Ποιο κόμμα; Υπάρχει πανσπερμία και μεγάλες αντιθέσεις στο κομμουνιστικό και αριστερό κίνημα. Κανένα κόμμα δεν είναι υπέρ του ΝΑΤΟ, ούτε ένα, εκτός από ορισμένα, για να μην πω ξεπουλημένα, που έχουν φτάσει. Κανένα δεν είναι υπέρ της διεύρυνσης. Εσείς διεκδικείτε την πρωτοπορία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Και τέλος, τι πολιτική λοιπόν, είναι η Συμφωνία για τις Πρέσπες; Ξεχωριστή; Αποδεικνύεται πως όχι. Τι κάνει η Κυβέρνηση με την συμφωνία των άλλων, ανεξάρτητα εάν φωνάζουν; Υπηρετεί τα αμερικανικά νατοϊκά και ιμπεριαλιστικά συμφέροντα. Λέμε ψέματα;

Απευθύνομαι στον προοδευτικό και αριστερό κόσμο που έχει ακόμα αυταπάτες. Έκθεση του Υπουργείου Εξωτερικών των ΗΠΑ, Αύγουστο δόθηκε στη δημοσιότητα, την καταθέτω στα Πρακτικά, για να υπάρχει, για να είναι μνημείο: «Η Ελλάδα είναι αφοσιωμένος εταίρος στην προώθηση των συμφερόντων των ΗΠΑ, εντός και εκτός της Ελλάδας». Τα ακούτε; Η προοδευτική κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ είναι αυτή, μαζί με όλους τους υπόλοιπους. Διαψεύστε το και καταγγείλτε το, αν είναι αλλιώς.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αθανάσιος Παφίλης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Δεύτερο θέμα. Θα έλεγα πάρα πολλά, αλλά δεν είναι εδώ ο κ. Βίτσας. Σχετικά με τα F-16: Γιατί τα παίρνουμε λέει η Έκθεση της Επιτροπής Ασφαλείας; Για να υποστηρίξουμε τις επιχειρήσεις του ΝΑΤΟ, μειώνοντας τις απειλές που αποτελούν οι εχθροί της συμμαχίας για τις ΗΠΑ και τη συμμαχία.

Και ακούστε και τα πιο ωραία. Η άριστη διμερής σχέση μας στον τομέα της άμυνας και της ασφάλειας είναι ζωτικής σημασίας, για την ικανότητά μας να επεκτείνουμε την ελληνική υποστήριξη σε στρατιωτικές δραστηριότητες και σε θέματα που αφορούν την επιβολή του νόμου, του νομού των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής και του ΝΑΤΟ, δηλαδή φωτιά, τσεκούρι, καταστροφή και η Ελλάδα μαζί. Σε αυτόν τον νόμο της νέας τάξης, των «σιδερένια φτέρνα του ιμπεριαλισμού» υποτάσσεστε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Πάμε παρακάτω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κύριε συνάδελφε, πιάνουμε τα δεκατέσσερα λεπτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, να ολοκληρώσω για την έκθεση.

Ενθαρρύνει την Ελλάδα να αναλάβει ηγετικό ρόλο στα Βαλκάνια, κόπτεται, ο αμερικανικός ιμπεριαλισμός για την πολιτική, για το ΝΑΤΟ και λοιπά, συμπεριλαμβανομένης της πλήρους εφαρμογής -όσοι ξέρουν από διπλωματική γλώσσα, καταλαβαίνουν ότι αυτό δεν είναι προτροπή- της συμφωνίας για την Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας και της συνεχιζόμενης υποστήριξης στην ένταξη των Δυτικών Βαλκανίων. Και παρεξηγείστε όταν σας λέμε ότι είσαστε ταχυδρομείο των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής.

Μπροστά, λέει, στις βουλευτικές εκλογές η αποστολή μας θα ενθαρρύνει την Κυβέρνηση να παραμείνει φιλική προς την αγορά και ανοιχτή στην εμπλοκή των ΗΠΑ. Μα, δεν χρειάζεται! Εσείς τα κάνετε πριν τα ζητήσουν, αυτό έχει αποδειχθεί, σε πάρα πολλά.

Και τέλος, και παρακαλώ προσέξτε. Έκθεση του Υπουργείου Εξωτερικών που δημοσιεύτηκε, δεν την πήρε κανένας πράκτορας του ΚΚΕ μέσα από το Υπουργείο Εξωτερικών! Ενίσχυση και ανάπτυξη της κοινωνίας των πολιτών και λοιπά, για προώθηση των κοινών αξιών, τη μείωση της ξένης επιρροής, την αντιμετώπιση της παραπληροφόρησης και την προώθηση μιας νέας γενιάς ηγετών, με ευνοϊκές απόψεις προς τις ΗΠΑ και στις αξίες τους. Συγχαρητήρια για την προαγωγή, κύριε Καρτερέ και πάρα πολλοί άλλοι από την Κυβέρνηση, γιατί τους άλλους τους έχει αναδείξει η πολιτική σας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει παρατεταμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κύριε συνάδελφε, τελειώσατε την τοποθέτηση σας.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Τέλειωσα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ωραία.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Δεν πτοούμαστε, να ξέρετε. Το «δεν υπάρχει αριστερό όχι», το έχουμε ξανακούσει. Το ΠΑΣΟΚ τι έλεγε; Αριστερός ψάλτης της δεξιάς. Τι έλεγε η Νέα Δημοκρατία; ΚΚΕ και ΠΑΣΟΚ είσαστε το ίδιο μπλοκ. Δεν είμαστε εμείς οι προκαθοριζόμενοι. Είμαστε εδώ στην πρώτη γραμμή εκατό χρόνια. Σε θύελλες, σε τρικυμίες, στις πιο δύσκολες εποχές, και παλιά και σήμερα, σταθήκαμε όρθιοι και δεν μασάμε από τέτοιες συκοφαντίες και από τέτοιες λογικές του τύπου ότι το μπουζούκι είναι όργανο, ο χωροφύλακας είναι όργανο, άρα ο χωροφύλακας είναι μπουζούκι.

Τραβάμε μπροστά. Καλούμε τον λαό να απαντήσει στο δίλημμα: με τους λαούς κόντρα στην ιμπεριαλιστική βαρβαρότητα και το ΚΚΕ ή με το ΣΥΡΙΖΑ και τα νατοϊκά κόμματα υποταγμένοι σε αυτήν την εξαθλίωση της ανθρωπότητας σήμερα;

Οι συσχετισμοί αλλάζουν. Και θα νικήσουμε αργά ή γρήγορα. Και θα σας γράψει ιστορία σαν τους τελευταίους ή προτελευταίους υπερασπιστές ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Σας ευχαριστούμε.

Ο συνάδελφος κ. Μεγαλομύστακας έχει τον λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΕΓΑΛΟΜΥΣΤΑΚΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ερχόμαστε σήμερα να συζητήσουμε μια πολύ κακή συμφωνία, το χειρότερο σχέδιο νόμου, την χειρότερη συμφωνία βασικά που έχετε φέρει εντός του Κοινοβουλίου. Την έχετε φέρει μάλιστα, με έναν τρόπο που εμείς δεν μπορούμε να τον αποκαλέσουμε δημοκρατικό. Είναι μια συμφωνία που κάνατε, χωρίς να υπάρχει εθνική συνεννόηση, αφού δεν υπήρξε ποτέ Συμβούλιο Πολιτικών Αρχηγών. Τη φέρνετε σήμερα να τη συζητήσουμε σε δύο μέρες, όταν ξέρετε ότι το ενδιαφέρον των Βουλευτών θα είναι πολύ μεγάλο. Διακόσιοι δέκα Βουλευτές έπρεπε να μιλήσουν σε αυτές τις δύο μέρες, μαζί με τους Υπουργούς, μαζί με τους αρχηγούς κοινοβουλευτικών κομμάτων. Και θα δούμε να ψηφίζετε αυτή τη συμφωνία στις 5.00' τα χαράματα, τελικά.

Δεν ενημερώσατε ποτέ τον κόσμο για το τι συμφωνήσατε, πέρα από αυτό το βιντεάκι των δύο λεπτών, που βγάλατε προχθές όπου λέτε ότι αυτή η συμφωνία θα σώσει τη χώρα. Δεν κάνατε τίποτα απολύτως, για να μην αντιδράσει ο κόσμος, αν η συμφωνία είναι τόσο καλή, όπως υποστηρίζετε εσείς, που είναι μια πολύ κακή συμφωνία.

Που είναι το σύνταγμα των Σκοπιανών αναθεωρημένο; Σίγουρα, όχι εντός του ελληνικού Κοινοβουλίου. Γιατί; Να σας πω εγώ γιατί; Γιατί ο Ιβανόφ μάλλον, δεν το έχει υπογράψει, γιατί δεν ισχύει, δεν ισχύουν αυτές οι αλλαγές. Θα ισχύσουν μόνο, εάν το συμφωνήσουμε εμείς. Επομένως, εμείς συμφωνούμε, δίνουμε τα πάντα και περιμένουμε μετά από τους Σκοπιανούς να το επικυρώσουν. Αυτό θέλατε; Κι αν αυτό θέλατε, γιατί δεν το λέτε στον ελληνικό λαό;

Έρχεστε σε αυτό το Βήμα, σας άκουσα και στις επιτροπές, εσείς που θα το ψηφίσετε και έχετε ως επιχείρημα πρώτον το γεγονός ότι εκατόν σαράντα χώρες τους λένε «Μακεδονία». Τώρα θα τους λένε «Μακεδονία» και επίσημα, με τη δική σας βούλα. Από τους G7 η πλειοψηφία δεν τους έχει αναγνωρίσει. Ούτε είναι επίσημο αυτό. Δεν μπορούν να μπουν ούτε στο ΝΑΤΟ, ούτε στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Εσείς τους δίνετε την ευκαιρία. Εσείς επικυρώνετε αυτήν τη συμφωνία. Εσείς τους δίνετε το όνομα «Μακεδονία». Γιατί μην εξαπατάστε, δεν υπάρχει περίπτωση να τους λένε «Βόρεια Μακεδονία» και «Βορειομακεδόνες».

Δεύτερο επιχείρημα το γεγονός ότι η αντιπολίτευση των Σκοπίων έχει αντιδράσει. Και τι μας νοιάζει; Ενδιαφέρει, νομίζετε, τον Έλληνα πολίτη αν οι ακραίοι των Σκοπίων έχουν αντιδράσει; Έχουν πάρει τα πάντα. Τους έχετε δώσει ονομασία, γλώσσα, ιθαγένεια, υπηκοότητα, όπως θέλετε πείτε το, στην ουσία τους έχετε δώσει εθνότητα.

Λέτε ότι η Ελλάδα θα γίνει το κέντρο των Βαλκανίων, εγγυήτρια δύναμη. Τι είναι τώρα; Είμαστε το πιο ισχυρό κράτος στα Βαλκάνια. Κανείς δεν το διαπραγματεύεται αυτό. Φαίνεται άλλωστε και στη γειτονική χώρα όταν τρίτη επενδύτρια δύναμη είναι η Ελλάδα, οι Έλληνες επιχειρηματίες. Και όταν τα γνωρίζετε όλα αυτά, χρησιμοποιείτε ως άλλο επιχείρημα ότι θα προσελκύσουμε και άλλους τουρίστες από τα Σκόπια. Μπράβο. Αν αυτό πιστεύετε ότι σας δικαιολογεί στο να ψηφίσετε αυτή τη συμφωνία, μπράβο σας.

Άκουσα μια Βουλεύτριά σας να λέει: «Και γιατί να κάνουμε δημοψήφισμα; Να ρωτήσουμε τι; Αν θα τους λέμε Μακεδονία ή Βόρεια Μακεδονία;». Όχι, κυρίες και κύριοι, που θα ψηφίσετε αυτή τη συμφωνία. Όχι. Για να δείτε τι θέλει ο ελληνικός λαός. Γι' αυτό έπρεπε να κάνετε δημοψήφισμα, έστω και τώρα, την τελευταία στιγμή, όπως έκαναν οι γείτονες.

Ήταν λάθος των γειτόνων να κάνουν δημοψήφισμα; Όχι. Ήταν λάθος να μην κάνετε; Ναι, ξεκάθαρο.

Λέτε ότι με αυτή τη συμφωνία θα φύγει ο αλυτρωτισμός των Σκοπίων. Πιστεύει έστω και ένας από εσάς ότι οι Σκοπιανοί θα μπορούσαν ποτέ να διεκδικήσουν από εμάς κάτι; Να αλλάξουν τα σύνορα; Μια τόσο μικρή χώρα που δεν έχει καθόλου στρατιωτική δύναμη; Έγινε τίποτα όλα αυτά τα χρόνια μέχρι σήμερα; Όχι. Η συμφωνία θα διορθώσει τίποτα; Όχι.

Και κάποιοι από τους Βουλευτές σας τόλμησαν να μιλήσουν για αλυτρωτικές θέσεις της Ελλάδας, γιατί λέμε ότι η Μακεδονία είναι μια και ελληνική. Τι λέτε τώρα; Έχετε μάθει σε κανένα σχολείο, έχετε διαβάσει σε κανένα βιβλίο ελληνικό ή έχετε ακούσει κανέναν Έλληνα να διεκδικεί τίποτα από τους Σκοπιανούς; Ας ανέβει κάποιος και ας μας δώσει ένα παράδειγμα από αυτούς που θα ψηφίσουν τη συμφωνία. Εγώ δεν έχω υπ' όψιν μου κάτι τέτοιο. Και ήρθε και ένας άλλος Βουλευτής, ο οποίος είπε ότι ζηλεύει τη συμφωνία και θέλει ανάλογη συμφωνία με τους Τούρκους για τα Δωδεκάνησα.

Τι λέτε τώρα; Προκαλείτε το κοινό αίσθημα, καταλάβετέ το. Προκαλείτε με τα όσα λέτε εδώ και ως τελευταίο επιχείρημα έχετε τι είναι πάγια θέση σας. Το '92 στο συλλαλητήριο ο Συνασπισμός ήταν κατά του να δοθεί σύνθετη ονομασία στους γείτονες. Ήταν η «ΑΥΓΗ» που έλεγε ότι παραχωρείτε την πολιτιστική κληρονομιά με το να παραχωρήσουμε την ονομασία. Κανένα επιχείρημά σας δεν στέκει.

Πάμε να δούμε τώρα τι γίνεται και με την αντιπολίτευση, με το ΠΑΣΟΚ-Νέα Δημοκρατία, καθώς μετά τη διάλυση του Ποταμιού δεν υπάρχει και ΔΗΣΥ. Τεράστια η ευθύνη τους για το γεγονός ότι δεν έδωσαν λύση τόσα χρόνια. Δημιουργήθηκε ένα κατεστημένο. Ήμασταν η ισχυρή χώρα και έπρεπε να διεκδικήσουμε αυτό που αναλογούσε, αυτό που ήθελε ο ελληνικός λαός. Αυτό που ήταν δίκαιο, αυτό που ήταν ηθικό, αυτό που ήταν νόμιμο, αυτό που κληρονομήσαμε, αν θέλετε να το πούμε αλλιώς. Και βλέπουμε τώρα να υπάρχει μια σύγχυση και στις δυο Κοινοβουλευτικές Ομάδες. Μια τρομερή σύγχυση. Οι μισοί να υποστηρίζουν ότι η Μακεδονία είναι μια και ελληνική και οι άλλοι να δέχονται τη σύνθετη ονομασία.

Άκουσα Υπουργό Μακεδονίας-Θράκης ο οποίος ανήκε στην κυβέρνηση του 2012 και αναρωτήθηκε πώς γίνεται να έρθει σήμερα για να υπερασπιστεί το όνομά μας και πώς είναι δυνατόν οι κύριοι της Κυβέρνησης να δίνουν το όνομα της Μακεδονίας, όταν συμμετείχε σε μια Κυβέρνηση που διαπραγματευόταν σύνθετη ονομασία και με τον κ. Αβραμόπουλο και με τον κ. Βενιζέλο.

Την ίδια στιγμή μάλιστα υπάρχουν διαφορετικές απόψεις από τον έναν αντιπρόεδρο και από τον άλλο αντιπρόεδρο της Νέας Δημοκρατίας. Ο ένας λέει ότι δεν δέχεται την ονομασία και έχει αλλάξει θέση η Νέα Δημοκρατία και ο άλλος αντιδρά μόνο για την εθνότητα ή την υπηκοότητα ή την ιθαγένεια, όπως θέλετε να τη λέτε, και τη γλώσσα.

Δείξτε στον ελληνικό λαό ότι είστε η σοβαρή παράταξη της Δεξιάς και πάρτε μια θέση και μια κοινή γραμμή. Όταν μάλιστα κάποιοι από εσάς πριν λίγο καιρό είχαν πει ότι αν ψηφιστεί εμείς σεβόμαστε τη συνέχεια του κράτους, όταν μάλιστα υποδέχεστε Βουλευτές αλλά και στελέχη που θα μπουν στα επόμενα ψηφοδέλτια στις επόμενες εκλογές, τα οποία βλέπουν με θετική ματιά αυτή τη συμφωνία, τι θέλετε να πιστέψει ο κόσμος;

Γιατί δεν προκαλέσατε debate με όλους τους αρχηγούς των πολιτικών κομμάτων; Σας δόθηκε η ευκαιρία να δείξετε ποια ήταν η θέση του κάθε κόμματος. Γιατί δεν το κάνατε; Αναρωτηθείτε και απαντήστε και στον ελληνικό λαό.

Η ίδια σύγχυση υπάρχει και στο ΠΑΣΟΚ. Όταν ο κ. Βενιζέλος λέει ότι ήμασταν σε αυτή τη γραμμή της σύνθετης ονομασίας και είναι άλλοι που υποστηρίζουν ακόμη αυτό που έλεγε ο κ. Παπανδρέου «το όνομά μας είναι η ψυχή μας». Ξεκαθαρίστε τη θέση σας. Αυτά σιχάθηκε ο ελληνικός λαός.

Περισσότερο, όμως, έχει απηυδήσει με τους ΑΝΕΛ και με τον κ. Καμμένο, ο οποίος ψάχνει τώρα θύτες. Τώρα, ώρες, μέρες, πριν ψηφιστεί αυτή η συμφωνία. Είχε την ευκαιρία στην πρόταση της μομφής τον Ιούνιο να ρίξει την Κυβέρνηση, να μην επιτρέψει να έρθει αυτή η συμφωνία στο ελληνικό Κοινοβούλιο. Είχε την ευκαιρία να αποτρέψει την ψήφο εμπιστοσύνης, αλλά τι έκανε; Δάνεισε τους Βουλευτές του. Το ίδιο θα κάνει και σήμερα. Γιατί αν δεν υπήρχαν οι Βουλευτές των ΑΝΕΛ. δεν θα είχε πάρει ψήφο εμπιστοσύνης πριν μια εβδομάδα η Κυβέρνηση ούτε θα ψηφιζόταν σήμερα η Συμφωνία των Πρεσπών.

Νομίζετε τώρα ότι με το να κατηγορείτε την κ. Κουντουρά που τόσα χρόνια την έχετε πλάι σας, με το να λέτε ότι έχετε στοιχεία για την κακή διαχείριση στο Υπουργείο της, θα πετύχετε κάτι; Τώρα τα βρήκατε; Τώρα σας ενοχλεί που ο πατέρας της έχει γράψει τον ύμνο της χούντας;

ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ ΜΗΤΑΦΙΔΗΣ: Το εμβατήριο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΕΓΑΛΟΜΥΣΤΑΚΑΣ: Το εμβατήριο. Και έρχεστε μάλιστα να κάνετε πρόταση μομφής μια βδομάδα μετά την ψήφο εμπιστοσύνης. Θεατρινισμοί! Υποκρισία, αυτή είναι η λέξη που χαρακτηρίζει την εικόνα και ντροπή για όλους μας. Ντροπή!

Με αυτό που παρουσιάζει το ελληνικό Κοινοβούλιο τον τελευταίο καιρό εντείνεται η απαξίωση του κόσμου προς εμάς. Επιβεβαιώνετε την εικόνα που έχουν για τους Έλληνες πολιτικούς ότι όλοι ίδιοι είναι. Γιατί δυστυχώς κοντά στο ξερό καίγεται και το χλωρό. Το είπα και στην προηγούμενή μου ομιλία, δεν είμαστε όλοι ίδιοι. Δεν είναι όλα τα κόμματα λίγο-πολύ αμφιταλαντευόμενα. Είμαστε εμείς στην Ένωση Κεντρώων το μόνο κόμμα που από την αρχή είχε ξεκάθαρη θέση και για τη συμφωνία αλλά και σε όλα τα ζητήματα που έρχονται εντός του Κοινοβουλίου.

Τι λέμε εμείς; Να γίνει δημοψήφισμα. Αυτή τη στιγμή δεν εκπροσωπείται εκ της Κυβέρνησης ούτε το ένα τρίτο του ελληνικού λαού. Έρχεστε να διεκδικήσετε την πλειοψηφία με ανεμομαζώματα, εσείς που μιλούσατε για λαϊκή κυριαρχία και σε ένα τόσο σημαντικό ζήτημα, σε μια συμφωνία που δεν αλλάζει. Μια κακή συμφωνία που δεν αλλάζει! Αναλάβετε την ευθύνη σας.

Κάποιοι εδώ μέσα σήμερα το βράδυ θα ψηφίσουν για να κρατήσουν τη θέση τους, για το βουλευτιλίκι, για το υπουργιλίκι, με συνέπειες, όμως, για το μέλλον των παιδιών μας. Δεν πρέπει να το κάνετε.

Σήμερα βλέπουμε σ' αυτήν την κακή θεατρική παράσταση ότι εσείς που θα ψηφίσετε τη συμφωνία έχετε την τελευταία λέξη. Να θυμάστε, όμως, ότι την τελευταία πράξη την έχει ο ελληνικός λαός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να σας ανακοινώσω το εξής χρονοδιάγραμμα: Σήμερα θα πάμε μέχρι τη 1.30' και θα συνεχίσουμε αύριο το πρωί στις 9.00'. Η ψηφοφορία θα γίνει αύριο το μεσημέρι στις 14.30'. Αυτή είναι η ομόφωνη απόφαση του Προεδρείου της Βουλής, για να μπορέσουν να μιλήσουν όλοι οι συνάδελφοι, διότι ακολουθούν άλλοι περίπου 104 συνάδελφοι ομιλητές.

Ο κ. Παπαθεοδώρου έχει τον λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, κυρίες και κύριοι Υπουργοί, σ' αυτήν την ιστορική για το Κοινοβούλιο συνεδρίαση σημασία έχει σήμερα να ξέρουμε ποιος ψηφίζει τι. Έχει πολύ μεγάλη σημασία αυτό για έναν απλό λόγο: Μας λέει η Κυβέρνηση –δεν λέω η Πλειοψηφία- ότι πάνω σ' αυτήν τη συμφωνία θέλει να φτιάξει προοδευτικό μέτωπο και μέσα απ' αυτήν τη συμφωνία θα κάνει αναδιάταξη του πολιτικού σκηνικού.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό που έχει σημασία είναι ότι αυτός που πάει να χάσει, εξ ορισμού δεν μπορεί να κάνει αναδιάταξη πολιτικού σκηνικού. Αυτό που κάνει η Κυβέρνηση σήμερα είναι να φέρνει μια συμφωνία και να αναζητά ψήφους από πρόθυμους Βουλευτές, οι οποίοι ενδεχομένως είναι πρόθυμοι για μελλοντική πολιτική αξιοποίηση λίγων εβδομάδων ή λίγων μηνών στα υπουργικά έδρανα. Τίποτε άλλο δεν παίρνει απ' αυτήν τη συμφωνία.

Για να μην μπερδευόμαστε, εμείς που είχαμε τη θέση από την αρχή για σύνθετη ονομασία με χρήση έναντι όλων, θέλαμε μια συμφωνία η οποία να είναι βιώσιμη. Αυτό που φέρατε εσείς είναι μια κακή συμφωνία, τη στιγμή που όχι μόνο δεν διαπραγματευτήκατε, αλλά κατά τα φαινόμενα πήρατε την πρόταση η οποία τέθηκε στο τραπέζι, πήρατε μισό όνομα και δώσατε όλα τα υπόλοιπα.

Αυτή η συμφωνία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι απλά προβληματική για να μην ψηφιστεί σήμερα από τη Βουλή. Θα είναι προβληματική για τα αποτελέσματα τα οποία θα παράγει στο διηνεκές από εδώ και πέρα και θα είναι εις βάρος των εθνικών συμφερόντων.

Παρουσιάζει τέσσερα σοβαρά προβλήματα. Η ρηματική διακοίνωση αλλάζει ήδη τον οδικό χάρτη που προβλέπεται στη συμφωνία, αλλοιώνοντας έτσι το περιεχόμενό της πριν αυτή κυρωθεί από την Ελλάδα.

Η συμφωνία στο άρθρο 2 παράγραφος 4β1 προβλέπει ότι η πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας θα προχωρούσε σε αλλαγές στο Σύνταγμά της, στην αλλαγή της συνταγματικής ονομασίας από «Δημοκρατία της Μακεδονίας» σε «Δημοκρατία της Βόρειας Μακεδονίας» και θα άλλαζε τις αναφορές στο Σύνταγμα που παρέπεμπαν σε αλυτρωτισμό ή σε μελλοντικές διεκδικήσεις. Θα αφαιρούνταν αυτές ή θα τροποποιούνταν. Η ρηματική διακοίνωση αλλάζει τον οδικό χάρτη και προβλέπει ότι μετά την κύρωση της συμφωνίας από την Ελλάδα και την κύρωση του πρωτοκόλλου ένταξης της Πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας στο ΝΑΤΟ, τότε θα ισχύσουν οι συνταγματικές αλλαγές. Το κείμενο αυτών των αλλαγών αυτούσιο δεν έφτασε ποτέ στη Βουλή των Ελλήνων παρά μόνο ως παράρτημα στη ρηματική διακοίνωση και αυτό επειδή η κυβέρνηση των Σκοπίων ήθελε να γνωστοποιήσει στην ελληνική Κυβέρνηση αυτές τις αλλαγές.

Επομένως, το Σώμα δεν γνωρίζει τι θα ψηφίσει, παρά μόνο γνωρίζει ότι σε αυτές τις αλλαγές που έγιναν και αναφέρονται στη ρηματική διακοίνωση, πολλαπλασιάζονται οι αναφορές, οι οποίες δεν θα έπρεπε να υπήρχαν, γιατί η ελληνική Κυβέρνηση δεν θα έπρεπε να τις είχε δεχτεί. Πολλαπλασιάζεται ο όρος «μακεδονικός λαός». Πραγματικά η Κυβέρνηση πήγε και διαπραγματεύτηκε ότι υπάρχει δυνατότητα για τη FYROM να αναφέρεται σε μακεδονικό λαό; Αυτό εμφανίζεται μέσα από τη ρηματική διακοίνωση.

Στο άρθρο 1 παράγραφος 3 το erga omnes περιορίζεται στα προβλεπόμενα από τη συμφωνία, με αποτέλεσμα να κάμπτεται η γενική του ισχύς, ιδιαίτερα ως προς την απόδοση των όρων «Μακεδονία» και «Μακεδών».

Ως προς αυτούς τους όρους, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το άρθρο 7 της συμφωνίας προβλέπει ότι τα μέρη διατηρούν τη δική τους ελεύθερη αντίληψη, άρα και ερμηνεία, για το ιστορικό πλαίσιο, την ιστορική κληρονομιά τους. Αυτή η διατύπωση δημιουργεί μεγάλο ζήτημα, όταν ταυτόχρονα στο άρθρο 1 παράγραφος 3 αναγνωρίζει με τη χρήση του όρου «nationality» ιθαγένεια,

εθνικότητα, τη μακεδονική εθνικότητα στους πολίτες της Δημοκρατίας της Βόρειας Μακεδονίας.

Παράλληλα, το αλυτρωτικό στοιχείο παγιώνεται μέσω της συμφωνίας, όταν η διεθνής πλέον αναγνώριση της μακεδονικής ιθαγένειας, μακεδονικής γλώσσας, ιδιαίτερης αντίληψης για την ιστορία και τον πολιτισμό των Μακεδόνων στους πολίτες του κράτους που θα ονομάζεται βόρεια Μακεδονία, διαμορφώνουν τις συνθήκες συγκρότησης μακεδονικής εθνότητας. Ποιος έδωσε στην Κυβέρνηση αυτήν τη νομιμοποίηση να διαπραγματευτεί ζητήματα, τα οποία είχαν απορριφθεί έως σήμερα απ' όλες τις προηγούμενες κυβερνήσεις;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ξέρετε ποια είναι η διαφορά μεταξύ ημών και υμών; Εδώ και τριάντα χρόνια έχουμε την ίδια διαφορά, είτε προερχόταν από το ΚΚΕ Εσωτερικού είτε από τον Συνασπισμό είτε αργότερα από τον ΣΥΡΙΖΑ. Αυτό το οποίο εσείς υποστηρίζατε είναι ότι δεν είχατε κανένα πρόβλημα με τη χρήση των όρων αυτών και το θέλατε. Όσο ήμασταν εμείς στη διακυβέρνηση είχαμε αποκρούσει αυτές τις προσπάθειες των Σκοπίων να περάσουν τέτοιες συμφωνίες. Όταν ήλθατε εσείς στη διακυβέρνηση δώσατε τα πάντα και πήρατε μισό όνομα, το οποίο θα χρησιμοποιείται μέσα στο Σύνταγμα από εδώ και πέρα με όλους τους άλλους χαρακτηρισμούς, «μακεδονικός λαός», «μακεδονικό κράτος», «μακεδονική επικράτεια», «μακεδονική γλώσσα», «μακεδονικός πολιτισμός». Αυτό καταφέρατε μέσα από την περιβόητη διαπραγμάτευση που κάνατε.

Τελικά εφόσον δώσατε τα πάντα, γιατί πήρατε μόνο το όνομα; Αυτή είναι μια ερώτηση που δεν λύνεται παρά μόνο μέσα από τη ρηματική διακοίνωση, όπου ο μακεδονικός λαός έχει μια ξεκάθαρη εθνοτική αναφορά.

Σε αυτό το σημείο έγκειται η κάμψη του erga omnes. Είναι απαράδεκτο, είναι ανιστόρητο, είναι εθνικά επιζήμιο, γιατί απλά η Ελλάδα μέχρι σήμερα δεν είχε αναγνωρίσει ποτέ μακεδονική εθνότητα. Αυτό το αρνούνταν συστηματικά όλες οι προηγούμενες κυβερνήσεις από το 1993, γιατί θεωρούσαν ότι ήταν συστατικό στοιχείο του αλυτρωτισμού.

Η σημερινή Κυβέρνηση είναι αυτή που το αποδέχεται. Ο αλυτρωτισμός συντηρείται και στο άρθρο 7, όπου προβλέπεται η ιδιαίτερη αντίληψη του κάθε κράτους για τον όρο «Μακεδονία» και «Μακεδών». Και εκεί μεταξύ άλλων υπάρχει η αναφορά σε μακεδονική επικράτεια, δηλαδή του γεωγραφικού χώρου στον οποίον το κράτος ασκεί την κυριαρχία του. Επομένως, εκεί αναγνωρίζεται και ένα άλλο συστατικό στοιχείο του εθνοτικού χαρακτήρα του όρου «Μακεδών» και «Μακεδονία» που χρησιμοποιείται.

Τέλος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακριβώς επειδή αυτή η συμφωνία δεν είναι αποδεκτή λύση, πρέπει να καταψηφιστεί. Εμπεριέχει επιβλαβείς εκπτώσεις, τετελεσμένα, ανιστόρητες υπαναχωρήσεις σε εθνικά θέματα. Είναι ανεπίτρεπτες όλες αυτές οι υπαναχωρήσεις και δεν πρόκειται να τις δεχτεί ο ελληνικός λαός.

Εμείς που επί σαράντα πέντε χρόνια ως κομματικός χώρος λέγαμε ότι αυτή η υπαναχώρηση δεν πρέπει να γίνει, σας λέμε σήμερα πως όταν δίνετε τη δυνατότητα χρήσης τού «μακεδονικός λαός» και «μακεδονική επικράτεια», ξέρετε ότι θα πρέπει να λογοδοτήσετε στον ελληνικό λαό, γιατί αυτή δεν είναι μια απλά πολιτική θέση. Είναι μια εθνική υπαναχώρηση.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Τον λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Γκιουλέκας Κωνσταντίνος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΚΙΟΥΛΕΚΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πραγματικά δεν πίστευα ότι θα φτάσει η ώρα να προσπαθώ να υπερασπιστώ τα δίκαια της Μακεδονίας μας όχι σε διεθνή φόρα στο εξωτερικό, όχι σε συζητήσεις με ξένους αξιωματούχους, αλλά μέσα στο ελληνικό Κοινοβούλιο ενώπιον της Εθνικής Αντιπροσωπείας. Δεν πίστευα ποτέ ότι θα χρειαζόταν να δώσουμε μάχη εδώ μέσα για να πείσουμε Έλληνες Βουλευτές ότι δεν μπορούν εν ονόματι του λαού και του έθνους να χαρίζουν όνομα, ταυτότητα και γλώσσα στους βόρειους γείτονές μας, ανοίγοντας ουσιαστικά τον ασκό του αλυτρωτισμού σε μία ιδιαίτερα ευαίσθητη περιοχή πάνω από τα βόρεια σύνορά μας. Και είναι τραγικό το γεγονός ότι όλα αυτά γίνονται κόντρα στη συντριπτική πλειοψηφία του ελληνικού λαού, του εντολοδόχου μας ελληνικού λαού. Γίνονται κόντρα και στο σύνολο σχεδόν του πολιτικού κόσμου, αφού αντιτίθενται όλοι αυτοί στην προωθούμενη συμφωνία.

Δυστυχώς, όλα έγιναν στο σκοτάδι. Ο Αλέξης Τσίπρας και η Κυβέρνησή σας δεν επιδίωξαν ποτέ τη συναίνεση. Όλες οι διαπραγματεύσεις έγιναν υπό το καθεστώς μυστικής διπλωματίας. Φτάσαμε στο έσχατο σημείο του πολιτικού ευτελισμού ακόμη και οι πολιτικοί Αρχηγοί και οι Βουλευτές να ενημερώνονται για τη διαπραγμάτευση όχι από την ελληνική Κυβέρνηση, αλλά από τις δηλώσεις του Σκοπιανού Πρωθυπουργού και του Υπουργού των Εξωτερικών του γειτονικού κρατιδίου.

Χρησιμοποιήσατε, κυρίες και κύριοι της κυβερνητικής πλειοψηφίας, το θέμα των Σκοπίων για ευτελείς μικροκομματικούς σκοπούς, για να διχάσετε τους πολιτικούς αντιπάλους σας. Οδηγήσατε την πολιτική ζωή του τόπου στο έσχατο όριο. Είδαμε κόμματα να διαλύονται εν μία νυκτί, Βουλευτές να αλλάζουν στρατόπεδο και θέση σαν τα πουκάμισα και ο ελληνικός λαός να παρακολουθεί εμβρόντητος αυτή την πολιτική κατάντια.

Άκουσα με προσοχή όλο αυτό το διάστημα τους ισχυρισμούς και τα επιχειρήματα των στελεχών της κυβερνώσας παράταξης, τα οποία επαίρονται ότι επιτέλους δόθηκε λύση σε ένα χρονίζον ζήτημα.

Θεωρείτε, κυρίες και κύριοι της πλειοψηφίας, ότι μόνον εσείς επιχειρούσατε και επιθυμούσατε τη λύση και επιχαίρετε ότι την καταφέρατε; Όλες οι προηγούμενες κυβερνήσεις τα τελευταία τριάντα χρόνια επεδίωξαν και προσπάθησαν να πετύχουν μία αμοιβαία αποδεκτή λύση. Οι κυβερνήσεις, όμως, επεδίωκαν λύσεις που θα υπηρετούσαν τα συμφέροντα της χώρας και όχι λύσεις που θα έβαζαν σε περιπέτειες τη χώρα, που θα ήταν λύσεις επιζήμιες για την Ελλάδα. Όχι λύσεις για τις λύσεις. Να θυμίσω τι έγινε το 2008 στο Βουκουρέστι, όταν η Κυβέρνηση του Κώστα Καραμανλή απέτρεψε την ένταξη των Σκοπίων στο ΝΑΤΟ με το ψευδεπίγραφο όνομα «Μακεδονία». Τότε οι πολιτικές δυνάμεις λειτούργησαν ενωμένες. Τώρα διχάζετε λαό και κόμματα στην εναγώνια προσπάθειά σας να περάσετε αυτήν τη συμφωνία με δανεικούς και ετερόκλητους Βουλευτές. Γιατί το επιχειρείτε; Για λίγους μήνες στην εξουσία; Αντί να ενώνετε, διχάζετε με ολέθρια αποτελέσματα για τη χώρα.

Ας δούμε πολύ γρήγορα, κάνοντας μια αυτοψία στη συμφωνία, ποιοι βγαίνουν κερδισμένοι από αυτήν. Για πρώτη φορά η ελληνική κυβέρνηση, η δική σας Κυβέρνηση, αναγνωρίζει μακεδονική ταυτότητα που πολύ εύκολα θα μπορεί κάποιος να το χρησιμοποιήσει και να μιλήσει και για εθνότητα. Για πρώτη φορά ελληνική κυβέρνηση, η δική σας Κυβέρνηση, αναγνωρίζει μακεδονική γλώσσα. Η Ελλάδα συμφωνήσατε ότι θα δέχεται την ελεύθερη χρήση στα ακρωνύμια «ΜΚ» και «MKD», δηλαδή το «ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ», όπως θα το χρησιμοποιούν οι βόρειοι γείτονές μας.

Αποδεχτήκατε να ξεκινήσει η διαδικασία για την ένταξη στο ΝΑΤΟ με την ολοκλήρωση της συνταγματικής αναθεώρησης στα Σκόπια, άσχετα με την κύρωση της συμφωνίας. Αφήσατε στο έρμαιο μιας διεθνούς επιτροπής την τύχη των προϊόντων που παράγονται στη Μακεδονία μας, αφού για τις εμπορικές ονομασίες, τα σήματα και τις επωνυμίες δεν θα αποφασίζουμε πια εμείς, αλλά μία επιτροπή.

Δυστυχώς, κυρίες και κύριοι της συμπολίτευσης, τώρα που τελειώνει η θητεία σας και σας μένουν μόνο λίγοι μήνες κυβερνητικού βίου, φέρνετε αυτή την κατάπτυστη συμφωνία και υποθηκεύετε το μέλλον των επόμενων γενεών, χωρίς καν να έχετε καθαρή πλειοψηφία στο Κοινοβούλιο. Με την ψήφο σας δημιουργείτε τις προϋποθέσεις για την ανάπτυξη του μακεδονισμού, που τόσα κακά επισώρευσε στη χώρα.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι το άρθρο 7, που επιτρέπει στα Σκόπια να αναφέρονται στον «μακεδονικό λαό τους», όπως το έκαναν και στην προχθεσινή ρηματική διακοίνωση. Πριν καν στεγνώσει το μελάνι της συμφωνίας, οι Σκοπιανοί την παραβιάζουν και δείχνουν τις πραγματικές προθέσεις τους.

Να θυμηθούμε τις δηλώσεις Ζάεφ, όταν μιλούσε σε Βουλευτές του VMRO; Ο μετριοπαθής Ζάεφ τι έλεγε; «Μιλάμε –έλεγε- για τους Μακεδόνες στην Ελλάδα με πάθος. Αυτό είναι θαυμάσιο.

Ας αναρωτηθούμε τι κάναμε για αυτούς είκοσι επτά χρόνια. Τώρα εδώ έχουμε ευκαιρίες για τα παιδιά στην Ελλάδα, να μάθουν τη «μακεδονική γλώσσα». Μέχρι τώρα αυτό απαγορευόταν». Αυτό είναι το δικό σας κατόρθωμα.

Αυτές οι δηλώσεις γίνονται από τον μετριοπαθή Ζάεφ. Αναρωτιέμαι, αν ο διάδοχός του θα είναι κάποιος σαν τον σκληροπυρηνικό Γκρούεφσκι, τι θα γίνει με τη συμφωνία αυτή; Γι' αυτό σας λέμε ότι ανοίγετε τον ασκό του αλυτρωτισμού πάνω από τα βόρεια σύνορά μας.

Αν είστε εθνικά υπερήφανοι, δείτε λίγο τι συμβαίνει ήδη στη δυτική και κεντρική Μακεδονία, πόσοι σύλλογοι κάποιων θερμοκέφαλων ζήτησαν ήδη στο παρελθόν να αναγνωριστούν σωματεία «μακεδονικής» μειονότητας. Αν αύριο οι άνθρωποι αυτοί σας ζητήσουν να διδάσκεται η δήθεν «μακεδονική γλώσσα» σε «φροντιστήρια» στην Πέλλα, στην Ημαθία, στη Φλώρινα, τι θα κάνετε; Πώς θα τους εμποδίσετε;

Ο Αλέξης Τσίπρας, δυστυχώς, αντί να διαλέξει να χαράξει μία εθνική γραμμή, διάλεξε τη γραμμή του διχασμού. Δεν περιμέναμε τίποτε άλλο από σας, γιατί είναι γνωστή η ιδεολογία σας και είναι γνωστή και ιδεοληψία σας. Όποιος δεν συμφωνεί με εσάς, είναι ακραίος, είναι εθνικιστής. Εκατοντάδες χιλιάδες άτομα που μαζεύτηκαν προχθές στο Σύνταγμα, όπως και σε άλλα συλλαλητήρια, ήταν «ετερόκλητο πλήθος» κατά τον Αλέξη Τσίπρα, ήταν ακραίοι, ήταν στοιχεία ακροδεξιά.

Αλλά κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αναρωτιέμαι για ένα πράγμα. Γιατί αναζητείτε άλλοθι για τις πράξεις σας; Γιατί ψάχνετε εναγωνίως να βρείτε στο παρελθόν σημεία στη διαπραγμάτευση με τα Σκόπια για να καταδείξετε ότι και παλαιότερα υπήρχαν διάφορες καταστάσεις που προσομοιάζουν με αυτή τη συμφωνία που φέρνετε εσείς; Φτάσατε, μάλιστα, στο σημείο της πολιτικής καταισχύνης να υιοθετείτε θέσεις της σκοπιανής προπαγάνδας ότι τάχα η Ελλάδα το 1977 αναγνώρισε μακεδονική γλώσσα. Και αυτό το ισχυριστήκατε και εδώ μέσα, στο Κοινοβούλιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κύριε συνάδελφε, τελειώνετε, σας παρακαλώ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΚΙΟΥΛΕΚΑΣ: Τελειώνω σε ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Αυτά που δεν σεβάστηκαν οι αιώνες και η ιστορία, αυτά που κερδήθηκαν με πολλές θυσίες, με πολλούς αγώνες, με πολύ αίμα, τα παραδώσετε εν μία νυκτί.

Και, μάλιστα, επειδή είναι ξένα όλα αυτά προς εσάς, θυμίζω μόνο τον Υπουργό Παιδείας κ. Γαβρόγλου, που με επιστολή του συνέστηνε στα σχολεία να αφαιρεθεί η ύλη για τον Μακεδονικό Αγώνα, για να ελαφρύνει τη διδακτική ύλη για τους μαθητές. Μην κουράσουμε τα παιδιά μας, όταν μιλάμε γι' αυτά!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κύριε Γκιουλέκα, σας παρακαλώ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΚΙΟΥΛΕΚΑΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε. Απλώς επειδή προβλέπεται μέσα από τη συμφωνία -και με αυτό θα ήθελα να κλείσω- και μία επιτροπή εμπειρογνωμόνων, η οποία –λέει- θα εξετάσει τα σχολικά εγχειρίδια, ήθελα να ρωτήσω, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, δηλαδή πώς θα αναφερόμαστε στον Μακεδονικό Αγώνα, στον Παύλο Μελά, στον καπετάν Κώττα στο Μοναστήρι, στο Κρούσοβο, στην Αχρίδα; Πώς θα μιλάμε για όλα αυτά εάν ξαφνικά οι Σκοπιανοί που θα μετέχουν σε αυτή την κοινή επιτροπή, ενοχληθούν γιατί κάνουμε αναφορές στους ήρωές μας;

Κι επειδή ζητάτε από μας να πούμε στα παιδιά μας αύριο, μετά τη συμφωνία που θα ψηφίσετε, ότι εκεί πάνω, πάνω από τα βόρεια σύνορά μας, ζούνε Μακεδόνες που μιλάνε τη «μακεδονική γλώσσα» σας λέμε ότι αυτό δεν θα το κάνουμε εμείς. Δεν το μπορούμε δεν το θέλουμε. Πηγαίνετε εσείς στα παιδιά της Θεσσαλονίκης, της Δράμας, πηγαίνετε στα παιδιά της Φλώρινας να το πείτε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Σας παρακαλώ!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΚΙΟΥΛΕΚΑΣ: Τελειώνω, αλλά επιτρέψτε μου, σας παρακαλώ πάρα πολύ, να ολοκληρώσω τη σκέψη μου. Είναι ένα θέμα που αφορά τη Μακεδονία. Είμαι Μακεδόνας και σας παρακαλώ πάρα πολύ, δώστε μου μισό λεπτό για να τελειώσω τις σκέψεις μου. Παράκληση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Σας έχω δώσει και δυόμισι λεπτά. Μην το ξεχνάτε αυτό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΚΙΟΥΛΕΚΑΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Έρχομαι από τον ελληνικό Βορρά, κυρίες και κύριοι, από τη Μακεδονία. Εάν εσείς δεν θέλετε να μιλάτε για όλα αυτά, εμείς θα μιλάμε. Και εγώ θα μιλάω και για τον Καπετάν Μπρούφα από τα Αηδόνια Γρεβενών και για τον παππού μου, τον Ηλία Γκιουλέκα, που νέος ζώστηκε το τουφέκι και βγήκε στο βουνό, στον Μακεδονικό Αγώνα, όπως βγήκε και στα βαλκανικά του 1912-1913, τότε που μεγάλωνε η Ελλάδα.

Ναι, κυρίες και κύριοι, εμείς θα συνεχίσουμε να μιλάμε γι' αυτά, γιατί έχουμε ένα συναισθηματικό φορτίο βαρύ μέσα στην καρδιά μας, μέσα στην ψυχή μας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Τα πάντα, ούτε στη ζωή μου ούτε στην πολιτική, δεν γίνονται με ψυχρούς υπολογισμούς. Και η Ελλάδα δεν φτιάχτηκε με υπολογισμούς μόνο, με συλλογισμούς και με εντολές από τους μεγάλους. Φτιάχτηκε και με όνειρο, φτιάχτηκε και με όραμα, φτιάχτηκε και με αίμα και με θυσίες και με αγώνες.

Τώρα έφτασε η ώρα της αλήθειας. Τώρα κανένας δεν μπορεί να κρύβεται πίσω από δικαιολογίες, από προφάσεις και από προσχήματα. Όλοι κρινόμαστε και όλοι θα δώσουμε λόγο στον ελληνικό, λόγο στην Ιστορία.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Τον λόγο έχει ο κ. Σταύρος Θεοδωράκης.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ: Υπάρχει ένα ερώτημα που πρέπει να απαντήσω. Ποιος σκότωσε την Κοινοβουλευτική Ομάδα του Ποταμιού; Αλλά θα μου επιτρέψετε, με σεβασμό στις ιστορικές στιγμές που ζούμε, να μη δώσω σήμερα απάντηση σε αυτό το ερώτημα. Θα απαντήσω, όμως, τη νέα εβδομάδα. Και θα απαντήσω με στοιχεία, γιατί ο ελληνικός λαός και κυρίως οι διακόσιοι είκοσι δύο χιλιάδες ψηφοφόροι του Ποταμιού απαιτούν να μάθουν ποιος σκότωσε την Κοινοβουλευτική τους Ομάδα και ποιος προσπάθησε να μας φιμώσει.

Τι πρέπει, λοιπόν, να σκεφτεί ένας Βουλευτής αυτές τις κρίσιμες ώρες; Δύο, νομίζω, είναι τα σημαντικότερα που πρέπει να αναλογιστούμε. Ποια είναι η τύχη της Μακεδονίας μας, της ελληνικής Μακεδονίας αν ψηφιστεί αυτή η συμφωνία και ποια θα είναι η τύχη της Μακεδονίας μας και της Ελλάδας αν δεν ψηφίσουμε αυτήν τη συμφωνία. Ποια, δηλαδή, θα είναι η τύχη της δικής μας οικονομίας, της δικής μας ασφάλειας, της δικής μας πορείας.

Με τη Συμφωνία των Πρεσπών παύει η μονοπώληση του ονόματος «Μακεδονία» από τους γείτονές μας. Προσέξτε, εμείς οι Έλληνες είμαστε υπερήφανοι για τη Μακεδονία μας και την ιστορία της. Και το λέω και ως Βουλευτής Θεσσαλονίκης. Όμως, η συντριπτική πλειοψηφία των λαών του κόσμου όταν ακούν Μακεδονία, ο νους τους πάει στην Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας. Εκατόν σαράντα χώρες τούς έχουν αναγνωρίσει ως Δημοκρατία της Μακεδονίας μόνο.

Αυτό και μόνο αυτό αποδεικνύει ότι κάτι κάνουμε λάθος όλα αυτά τα χρόνια. Χώνουμε το κεφάλι στην άμμο, δεν βλέπουμε τον κίνδυνο και λέμε στο διπλανό κεφάλι, που επίσης είναι χωμένο στην άμμο, «νικάμε, σε λίγο νικάμε».

Όταν, λοιπόν, αυτή η χώρα αλλάξει όνομα, και αυτό θα γίνει άμεσα, και ονομαστεί «Βόρεια Μακεδονία», η πρώτη σκέψη σε όποιον το ακούει από την Αμερική μέχρι την Κίνα είναι ότι υπάρχει και η κεντρική Μακεδονία, και η νότια Μακεδονία και η ανατολική Μακεδονία και η δυτική Μακεδονία και όλα αυτά είναι Ελλάδα. Και είναι στο χέρι μας, το δικό μας χέρι, να δώσουμε νέα δύναμη σε αυτές τις περιοχές, στην οικονομία, στην παραγωγή, στον πολιτισμό.

Η συμφωνία, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, δεν μας δίνει τα πάντα. Το έχω πει από την πρώτη στιγμή εδώ στη Βουλή: Εάν η χώρα είχε ένα συμβούλιο εθνικής ασφαλείας ή εάν η Κυβέρνηση μάς καλούσε να καθίσουμε όλοι γύρω από ένα τραπέζι, θα είχαμε ένα καλύτερο αποτέλεσμα.

Το μεγάλο κέρδος, όμως, σήμερα, σε αυτό που έχουμε είναι

ότι η Ελλάδα επιβάλει στους γείτονές μας τη σύνθετη ονομασία.

Στο μεγάλο ερώτημα ποιος χάνει και ποιος κερδίζει από αυτήν τη συμφωνία, ρωτώ: Βρείτε μου έναν κορυφαίο διεθνή αναλυτή που να λέει ότι οι χαμένοι είναι οι Έλληνες. Η συμφωνία υποχρεώνει τους γείτονές μας να αλλάξουν τα σχολικά τους βιβλία. Η επόμενη γενιά να μην ανατρέφεται με τις ιδέες του αλυτρωτισμού. Η συμφωνία υποχρεώνει να αλλάξουν οι ονομασίες δημόσιων οργανισμών, να ξηλώσουν τα αγάλματα του Μεγάλου Αλεξάνδρου από τις πλατείες τους, να πάψουν να σφετερίζονται την ελληνική ιστορία και την αρχαία μακεδονική παράδοση. Και όλα αυτά με τροποποίηση του συντάγματός τους.

Πάμε, λοιπόν, να δούμε ποια θα είναι η τύχη της χώρας μας αν σήμερα οι Βουλευτές λέγαμε όχι σε αυτήν τη συμφωνία. Τότε θα πρέπει να ζήσουμε με ένα κράτος που θα συνεχίσει να λέγεται παντού και πάντα «Μακεδονία» σκέτο.

Ας βγούμε, λοιπόν, από τα χαρακώματα και ας σκεφτούμε τι απέδωσαν τα εμπάργκο, τι απέδωσαν οι αποκλεισμοί και τα βέτο, τι απέδωσαν τα συλλαλητήρια το 1990. Τίποτα! Όχι μόνο δεν απέδωσαν, αλλά η χώρα έχασε. Η επιδίωξη, λοιπόν, ενός συμβιβασμού έπρεπε να είναι ο μεγάλος πατριωτικός στόχος.

Σε περίπτωση απόρριψης της συμφωνίας η χώρα θα απομονωθεί διεθνώς, θα συγκρουστούμε με την Ευρωπαϊκή Ένωση, θα συγκρουστούμε με το ΝΑΤΟ, θα συγκρουστούμε με τις Ηνωμένες Πολιτείες. Δεν μας προβληματίζει, αλήθεια, ότι όλοι οι σύμμαχοί μας, αυτοί που μας στηρίζουν στο Κυπριακό, αυτοί που φρενάρουν την Τουρκία, αυτοί που χρηματοδότησαν την οικονομία μας στις δύσκολες εποχές, θα είναι απέναντι στην Ελλάδα αν αρνηθούμε αυτήν τη συμφωνία και οι μόνοι που θα χαίρονται θα είναι οι Τούρκοι και οι Ρώσοι;

Κυρίες και κύριοι, είναι, νομίζω, η στιγμή να πούμε τα πράγματα με το όνομά τους, χωρίς να φοβόμαστε τους πολίτες. Καμμία ελληνική κυβέρνηση δεν θα μπορούσε να επιβάλει αλλαγή του ονόματος στους γείτονές μας, αν η δυτική διπλωματία δεν πίεζε για να λυθεί αυτήν την εποχή το πρόβλημα. Ο φόβος της Ρωσίας και η πιθανότητα να ενταχθούν τα Σκόπια στη ρωσική σφαίρα επιρροής, επέβαλε στους δυτικούς, Ευρώπη και Αμερική, να κινηθούν. Είναι μικρές λεπτομέρειες με τεράστια σημασία.

Την άνοιξη του 2017 ο Ρώσος πρέσβης στην Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας μετά από μήνες ακυβερνησίας ζήτησε χωρίς περιστροφές από τον Γκρουέφσκι η Macedonia -έτσι τη λένε οι Ρώσοι από την πρώτη στιγμή- να αναζητήσει προστασία στο πλευρό της Ρωσίας εγκαταλείποντας την προσπάθεια ένταξης στο ΝΑΤΟ. Ήταν δημόσιο κάλεσμα της Ρωσίας.

Είχε προηγηθεί, όπως ίσως ξέρετε, το φθινόπωρο του 2016 το αποτυχημένο φιλορωσικό πραξικόπημα στο Μαυροβούνιο. Εκεί είναι που ξύπνησαν οι Αμερικανοί, για να πούμε όλη την αλήθεια, και πίεσαν και ανάγκασαν τον Πρόεδρο Ιβανόφ να αναθέσει την εντολή σχηματισμού κυβέρνησης στον Ζάεφ, σε έναν μετριοπαθή πολιτικό. Η υπεράσπιση του ενεργειακού άξονα Μαύρης Θάλασσας-Αδριατικής είναι στρατηγικής σημασίας υπόθεση για το ΝΑΤΟ και την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Και μετά είναι και τα άλλα ζητήματα, καθόλου δεύτερα, τα ναρκωτικά και το λαθρεμπόριο. Θα ξέρετε ότι στις αρχές του 2018 δολοφονήθηκε ο Ιβάνοβιτς, ένας μετριοπαθής Σέρβος πολιτικός, που μιλούσε συνεχώς για την παράνομη διακίνηση ναρκωτικών και πετρελαιοειδών στο Κόσοβο.

Τότε -προσέξτε με, ας βγούμε λίγο από το δικό μας περιβάλλον- είναι που, σύμφωνα με όλους τους σοβαρούς αναλυτές, ενισχύθηκε η απόφαση των Αμερικανών ότι πρέπει να τελειώνουμε με την αταξία στα Βαλκάνια. Και έβαλαν πρώτο στόχο την ένταξη της Πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας στο ΝΑΤΟ. Ας τολμήσουμε να τα πούμε αυτά και να τα μάθουν οι Έλληνες.

Ακούω κάποιους να λένε ότι ο μεγάλος χαμένος, αν εμείς δεν υπογράψουμε αυτήν τη συμφωνία, θα είναι οι γείτονές μας. Η χώρα τους θα διαλυθεί. Κάτι αντίστοιχο ονειρεύονται και οι εθνικιστές στην Αλβανία και τη Βουλγαρία, να πάρει ένα κομμάτι η «Μεγάλη Αλβανία», να πάρει ένα άλλο κομμάτι η «Μεγάλη Βουλγαρία», να το μοιράσουν.

Είναι λύσεις αυτές που συμφέρουν την Ελλάδα; Αν αυτή η συμφωνία δεν ψηφιστεί σήμερα, ποιος πολιτικός πιστεύετε ότι θα πέσει; Δεν είναι ο κ. Τσίπρας που θα πέσει. Θα είναι ο κ. Ζάεφ αυτός που θα πέσει και η επόμενη κυβέρνηση στη γειτονική χώρα θα είναι -στην καλύτερη περίπτωση- μια «κυβέρνηση Γκρούεφσκι», ξανά αλυτρωτισμοί, ξανά σκιάχτρα στους δρόμους και τις πλατείες, ξανά παιχνίδια με Τούρκους και Ρώσους. Μας συμφέρει; Μας συμφέρει να μην γίνει ευρωπαϊκό έδαφος η γειτονική χώρα; Μας συμφέρει να αποκτήσει στρατιωτικές βάσεις η Τουρκία στα βόρεια σύνορά μας;

Για εμάς, για το Ποτάμι, είναι προτεραιότητα η ασφάλεια της χώρας και ασφάλεια σημαίνει στέρεες σχέσεις με τους δυτικούς συμμάχους μας.

Κάνω, όμως και μια άλλη σκέψη που θα σας ενδιαφέρει: Ποια θα ήταν η τύχη αυτής της συμφωνίας, αν την παραπέμπαμε στην επόμενη Βουλή και σε μία κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας; Αυτός, άλλωστε, ήταν και ο πραγματικός φόβος τόσους μήνες της Νέας Δημοκρατίας. Για αυτό ακόμη και σήμερα υπάρχουν πολλοί που εύχονται -το ψιθυρίζουν κιόλας- να ψηφιστεί, «ψηφίστε να τελειώνουμε, ψηφίστε να μην έρθει σε εμάς η καυτή πατάτα».

Η επαναδιαπραγμάτευση της συμφωνίας, για την οποία μιλούν αρκετά στελέχη της Νέας Δημοκρατίας, είναι –προσέξτε!- αυτό ακριβώς που έλεγε και ο κ. Τσίπρας το 2014: Αυτός θα σκίζει τα μνημόνια και οι ξένοι θα κλαίνε, αυτός θα βαράει τα νταούλια και οι αγορές θα χορεύουν.

Η αλήθεια είναι ότι δεν θα υπάρξει άλλη βελτιωμένη συμφωνία, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, γιατί και ο ΣΥΡΙΖΑ δεν έφερε ένα βελτιωμένο μνημόνιο. Έφερε ένα σκληρότερο μνημόνιο. Τότε γιατί αυτές οι εξαλλοσύνες από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας;

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Ακούστε με: Τότε γιατί αυτές οι εξαλλοσύνες από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας, η στήριξη στα συλλαλητήρια και οι μισές –ευτυχώς!- κουβέντες περί προδοσίας;

Θέλω να πω κάτι ευθέως στον κ. Μητσοτάκη. Ξέρω και εγώ ότι οι ψηφοφόροι θέλουν την ψευδαίσθηση του απόλυτου. Αυτό θέλουν οι ψηφοφόροι. Δεν θέλουν έναν ηγέτη που θα τους πει ότι η ζωή είναι πολύπλοκη, ότι χρειάζονται και συμβιβασμοί.

Όμως, η πρώτη αρετή ενός πολιτικού είναι άλλη, είναι η θυσία, «αφήνω τη δουλειά μου και μπαίνω στην πολιτική και όχι μπαίνω στην πολιτική επειδή είμαι ανεπάγγελτος και θυσιάζω τις ψήφους και το χειροκρότημα, αν είναι να λύσω ένα δύσκολο πρόβλημα. Τολμώ και πάω κόντρα στο ρεύμα». Το ρήμα πρέπει να είναι «τολμώ» και όχι «πορεύομαι».

Αυτό είναι το Ποτάμι και επειδή η πυξίδα του δεν δείχνει εξουσία, αποφασίζουμε χωρίς δεύτερες σκέψεις το συμφέρον της πατρίδας και μόνο, πώς θα γίνει καλύτερος ο τόπος, ο τόπος που ζουν οι φίλοι μας και τα παιδιά μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα μου επιτρέψετε -νομίζω ότι με την προηγούμενη ιδιότητά μου μου χρωστάτε μερικά λεπτά, γιατί ήμουν πάντα πολύ σύντομος- να μιλήσω δύο, τρία λεπτά ακόμα.

Μετά τους τακτικισμούς του κ. Τσίπρα, τις μετεγγραφές Βουλευτών, αρκετοί είναι αυτοί που μας καλούν να πούμε «όχι» στη Συμφωνία των Πρεσπών, ανεξαρτήτως του αν είναι καλή ή όχι.

Και εδώ θέλω να πω όντως δύο κουβέντες στον κ. Τσίπρα. Την εθνική συνεννόηση τη θυμούνται όλοι στην πτώση τους, δεν είναι ο κ. Τσίπρας η εξαίρεση. Όμως, ο κ. Τσίπρας έχει κάνει κάτι άλλο μοναδικό. Συνυπήρξε, συνυπήρξατε τέσσερα χρόνια με τους Ακροδεξιούς εθνικιστές. Αγκαλιαστήκατε στις εξέδρες, μοιραστήκατε τα Υπουργεία και σήμερα παριστάνετε τους αμόλυντους προοδευτικούς. Δεν είστε!

Όμως, αλίμονο αν οι θέσεις μας στα εθνικά θέματα μεταβάλλονται ανάλογα με τις τυχοδιωκτικές συμπεριφορές των αντιπάλων μας.

Το Ποτάμι δεν επενδύει στους εμφυλίους, στις καθημερινές συγκρούσεις που απορροφούν όλη την ενέργεια της κοινωνίας, «μνημονιακοί, αντιμνημονιακοί, γερμανοτσολιάδες, δραχμιστές, προδότες και πατριώτες».

Η αντισυστημική ρητορική της κρίσης έχει απλωθεί σαν μούχλα στα θεμέλια της δημοκρατίας. Και σε αυτό έχετε πολύ με-

γάλη συνεισφορά, κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ. Τα ισοπεδώσατε όλα στην προσπάθεια να έρθετε στην εξουσία και η επίθεση χωρίς όρια σε θεσμούς από την Ευρωπαϊκή Ένωση μέχρι την επιχειρηματικότητα είχε ως αποτέλεσμα να θεωρούνται ακόμα και σήμερα όλα ύποπτα, όλα βρώμικα.

Και αφού η δημοκρατία είχε ξεπουλήσει τη χώρα, όπως λέγατε εσείς -αυτό λέγατε- γιατί σήμερα κάποιοι να μην φωνάζουν ότι η δημοκρατία πούλησε και τη Μακεδονία;

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Θέλω, όμως, να απευθυνθώ και σε εσάς. Να μην νομίζετε ότι πρωτοτυπείτε. Ό,τι φωνάζετε το έχει φωνάξει και ο ΣΥΡΙΖΑ στα χρόνια του αντιμνημονιακού αγώνα –προσέξτε!- ότι όποιος ψηφίσει θα τιμωρηθεί από τον λαό, ότι η Βουλή πρέπει να ακούσει τη φωνή των συλλαλητηρίων, ότι πρέπει να παραιτηθεί ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας. Όλα έχουν ειπωθεί στον προηγούμενο αγώνα. Διαβάζω: «Η Κυβέρνηση δεν νομιμοποιείται να παίρνει αποφάσεις που δεσμεύουν τη χώρα» -γνωστό- «ο Πρωθυπουργός δεν έχει καμμία πολιτική νομιμοποίηση να δεσμεύει τη χώρα», σωστό. Ποιος τα έχει πει αυτά; Τα έχει πει και ο Αλέξης Τσίπρας και ο Κυριάκος Μητσοτάκης. Είναι και ο ένας, είναι και ο άλλος. Ο ένας τα είπε το 2014, ο άλλος το 2019.

Φτάσατε στο σημείο –ειλικρινά, το λέω με μεγάλη απορία- κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, να καταγγέλλετε τους αστυνομικούς που προσπάθησαν να προστατεύσουν τις εισόδους της Βουλής από την επίθεση φασιστικών ομάδων! Πόσο πιο ΣΥΡΙΖΑ πια; Πόσο πιο ΣΥΡΙΖΑ πια;

Και για να αναφερθώ και στους συντρόφους μου του ΠΑΣΟΚ, είναι προσβλητική για τους εκσυγχρονιστές, για τους μεταρρυθμιστές, για τους κεντρώους η στάση του ΠΑΣΟΚ και του ΚΙΝΑΛ. Δεκάδες στελέχη δεν μετέχουν, βέβαια, στο σιωπητήριο που έχει επιβάλει η κ. Γεννηματά. Τολμούν και μιλούν υπέρ της λύσης του «μακεδονικού», όπως όλα αυτά τα χρόνια υποστήριζαν ο Κώστας Σημίτης και ο Γιώργος Παπανδρέου, από τους οποίους θα θέλαμε ακόμα και αυτή την ύστατη στιγμή την ξεκάθαρη τοποθέτησή τους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι Έλληνες πολίτες έχουν ζήσει έναν πλήρη κύκλο ψεμάτων και απατηλών υποσχέσεων. Ο ΣΥΡΙΖΑ τούς ξεγέλασε με τα αντιμνημονιακά και η Νέα Δημοκρατία προσπαθεί να τους ξεγελάσει με τα εθνικιστικά.

Εμείς, λοιπόν, που δεν έχουμε σχέση ούτε με τους «παλαιοημερολογίτες της Αριστεράς» ούτε με τους «παλαιοημερολογίτες της Δεξιάς», θα επιμείνουμε να λέμε όλη την αλήθεια. Όχι άλλα κύματα βίας και διχασμού! Οι πολίτες πρέπει να απαιτήσουν την αλήθεια και να επιβραβεύσουν την αλήθεια.

Υπάρχουν πολλοί αυτές τις ώρες που μας σφίγγουν ξανά το χέρι και μας λένε «ευτυχώς που υπάρχετε και εσείς», πολίτες που απογοητεύονται και κοιτούν τώρα για πρώτη φορά το Ποτάμι. Επιστρέφουν ακόμα και στελέχη που είχαμε χάσει. Στο Ζάππειο τη Δευτέρα εκατοντάδες πολίτες ήρθαν για να παρακολουθήσουν την εκδήλωση του Ποταμιού για το «μακεδονικό». Δεκάδες χιλιάδες χρήστες του διαδικτύου, που δεν θέλουν τα social media να γίνουν ξανά οι πλατείες του Μεσαίωνα, συνδέθηκαν και παρακολούθησαν μια τετράωρη συζήτηση και ήταν όλοι εκεί, από τον Στέφανο Μάνο έως τον Νίκο Αλιβιζάτο.

Σημασία, κυρίες και κύριοι -και τελειώνω- έχει να μην χάνεις την ψυχή σου, να μην χάνεις τον προσανατολισμό σου στην πολιτική, να μην γίνεσαι άδικος, να μην γέρνεις αριστερά και δεξιά, να μην τυφλώνεσαι και κυρίως να μην ξεχνάς γιατί πολεμάς και για ποιους πολεμάς.

Και το Ποτάμι αυτόν τον άνισο πόλεμο δεν θα τον χάσει. Μπορεί να έχασε την Κοινοβουλευτική του Ομάδα, αλλά δεν θα χάσει το κέντρο του, δεν θα χάσει τον προσανατολισμό του, δεν θα χάσει την πυξίδα του. Και αυτό μας κάνει περήφανους. Και αυτό μας κάνει δυνατούς.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Ο συνάδελφος κ. Παναγιώταρος έχει τον λόγο.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ: Ευχαριστώ κύριε Πρόεδρε.

Πριν ξεκινήσω, βλέπω ότι τα θεωρεία γεμίζουν. Και εμείς είχαμε δύο προσκεκλημένους για τα θεωρεία και μας ζήτησαν πολύ «ευγενικά» -η λέξη εντός πολλών εισαγωγικών- να μην τους βάλουμε μέσα, δεν ξέρουμε για ποιον λόγο. Ενδεχομένως να φοβάστε κάτι το οποίο δεν έχει απολύτως καμμία λογική. Μάλλον αλλού θα πρέπει να κοιτάζετε σχετικά με το ποιοι σπρώχνουν και θέλουν να εισβάλλουν στο ελληνικό Κοινοβούλιο διαχρονικά.

Δυστυχώς, σήμερα είναι μια πολύ δυσάρεστη και θλιβερή μέρα -κατάντια, θα μπορούσα να πω και εγώ, το έχουν πει και κάποιοι προλαλήσαντες- όπου εντός του ελληνικού Κοινοβουλίου με πολλά ερωτηματικά γίνεται συζήτηση για την εκχώρηση της Μακεδονίας, διότι περί αυτού πρόκειται και όλα τα υπόλοιπα είναι φθηνές δικαιολογίες. Όπως έλεγε και μια πολύ επιτυχημένη διαφήμιση στο ραδιόφωνο, όπου μιλούν δύο της ποδοσφαιρικής παράγκας και λέει ο ένας στον άλλον «και ο πλαϊνός πιασμένος είναι», δυστυχώς και στην πολιτική παράγκα είναι όλοι τους πιασμένοι. Μεταφορικά ή κυριολεκτικά, δεν το γνωρίζω.

Η Κυβέρνηση ή αυτό το συνονθύλευμα που πλέον απαρτίζει την Κυβέρνηση -διότι δεν υπάρχει μια συγκεκριμένη πλειοψηφία, είναι ένα συνονθύλευμα βουλγαροαναρχοσυμμοριτών, όπως λεγόταν μέχρι πρόσφατα, καρεκλοκένταυρων, θιασωτών της θέσης, ανθρώπων που, επειδή πρέπει να εξυπηρετήσουν ή μάλλον, να κρύψουν τα πάθη τους, υποκύπτουν- απλώς εκδικείται τον ελληνικό λαό.

Για να είμαστε ειλικρινείς, ο ΣΥΡΙΖΑ το έλεγε και στο πρόγραμμά του: Ορθά-κοφτά «Μακεδονία». Έκανε και μία υποχώρηση. Έκανε σύνθετη ονομασία μέχρι το επόμενο βήμα.

Ο κατά τα άλλα λαλίστατος Πρόεδρος της Ελληνικής Δημοκρατίας σε ρόλο διακοσμητικού φυτού εσωτερικού χώρου, να μην έχει ψελλίσει λέξη τον τελευταίο καιρό για όσα συμβαίνουν στην πατρίδα μας.

Αλήθεια, κύριε Πρόεδρε της Ελληνικής Δημοκρατίας, όταν σε λίγες μέρες, όπως ακούγεται, θα έρθει επίσημη επίσκεψη ο Πρόεδρος ή ο Πρωθυπουργός της «Βόρειας Μακεδονίας», που θα έχει ψηφίσει το ελληνικό Κοινοβούλιο, η μπάντα και οι εύζωνες θα παίζουν τον ύμνο της Μακεδονίας; Διότι μέσα σε αυτή την παράξενη συμφωνία δεν έχετε συμπεριλάβει και τον ύμνο της γειτονικής χώρας, όπου ορθά-κοφτά μιλάει για αλυτρωτισμό και για Μακεδονία. Θα έχετε τους περήφανους εύζωνες να κρατούν και να αποδίδουν τιμή στον Σκοπιανό.

Ο Μακαριότατος Αρχιεπίσκοπος και αυτός δεν ψέλλισε λέξη και είναι θλιβερό να έχει γίνει παραφθορά του ονόματός του από Ιερώνυμος σε «Συριζώνυμος». Ο πνευματικός κόσμος μούγκα, φυτό, στην εντατική, να μη λέει τίποτα απολύτως ή να είναι φοβισμένος.

Ένα σχόλιο για αυτούς τους εκατόν πενήντα οκτώ. Μάλλον, είναι εκατόν πενήντα επτά, γιατί μόλις βγήκε κάποιος εξ αυτών, ο κ. Καραντίνης, και είπε «εγώ δεν έβαλα καμμία υπογραφή». Ως συνήθως, έχετε έτοιμη μια πλατφόρμα κάποιων, πολλοί εκ των οποίων στο παρελθόν έβαλαν υπογραφές για τη «17 Νοέμβρη» ή για άλλους, και λένε για τη Συμφωνία των Πρεσπών ότι είναι υπέρ. Βέβαια, αν δει κανείς την πλειοψηφία αυτών των εκατόν πενήντα οκτώ, μάλλον περί μετακλητών του ΣΥΡΙΖΑ πρόκειται και όχι πνευματικού κόσμου.

Ερχόμαστε στη Νέα Δημοκρατία, όπου ακούσαμε τον κ. Δένδια χθες να επιτίθεται σφόδρα στη Χρυσή Αυγή και να καταχειροκροτείται από όλο το «συνταγματικό» -εντός πολλών εισαγωγικών η λέξη- τόξο, δικαιολογώντας την έμμισθη σχέση, ως δικηγόρος των Ρότσιλντ, για να μην του βάλουν χέρι.

Η όλη στάση της Νέας Δημοκρατίας μάς θυμίζει τον θυμόσοφο λαό και την παροιμία του, ότι «θέλει η εταίρα να κρυφτεί και η χαρά δεν την αφήνει».

Βλέπετε, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, όλα αυτά τα χρόνια είχατε επιμελώς και χωρίς κάποια απόφαση Συμβουλίου Πολιτικών Αρχηγών αλλάξει την εθνική γραμμή σε σύνθετη ονομασία. Έτσι λέγατε. Για του λόγου το αληθές, μόλις χθες ο κ. Μητσοτάκης, μετά το συλλαλητήριο βέβαια, τουΐταρε και είπε ότι οι εθνικές γραμμές της χώρας έχουν παραβιαστεί. Αντί να πάρουμε erga omnes σύνθετη ονομασία, δίνουμε erga omnes μακεδονική ταυτότητα και γλώσσα κ.λπ., κ.λπ., κ.λπ..

Το σημαντικότερο και ουσιαστικότερο όλων είναι ότι και εσείς έχετε συμφωνήσει στην εκχώρηση του ονόματος «Μακεδονία»

και ενώ θα έπρεπε εσείς να σηκώσετε την παντιέρα -το κάνατε στην αρχή, αλλά φαίνεται ότι κάποιος σας φρέναρε- για να πείτε ότι το άρθρο 28 του Συντάγματος ομιλεί για πλειοψηφία 2/3 για σοβαρά εθνικά ζητήματα, δεν το κάνατε. Είδαμε να το φέρνει πολύ τεκμηριωμένα η Χρυσή Αυγή και ο κ. Δένδιας να λέει «δεν μιλάω με τους απόγονους, με τους οπαδούς των γερμανοτσολιάδων κ.λπ.».

Όμως, θα προσθέσω και εγώ κάποια ονόματα. Θα σας θυμίσουμε και εμείς τον πατέρα του Πρωθυπουργού, του κ. Ράλλη, ο οποίος ήταν στην κατοχική κυβέρνηση. Θα σας θυμίσουμε τον πατέρα του κ. Πικραμμένου και διαφόρων άλλων εξεχόντων στελεχών της Νέας Δημοκρατίας, των οποίων οι γονείς ήταν στελέχη της κατοχικής κυβέρνησης.

Έχετε αποκαλυφθεί. Η προδοσία της Μακεδονίας που ξεκίνησε αμέσως μετά τη λήξη του συμμοριτοπόλεμου το 1949 - επειδή, βλέπετε, οι δεξιοί που ήταν νικητές δεν έπρεπε να τσιγκλήσουν τον Τίτο που τα είχε χαλάσει, τα είχε σπάσει με τον Στάλιν- συνεχίστηκε το 1993, που, ενώ οι πολιτικοί αρχηγοί είχαν αποφασίσει να μην εμπεριέχεται ο όρος «Μακεδονία» και στην προσωρινή ονομασία των Σκοπίων μέχρι να επιλυθεί το θέμα, ξαφνικά και ως διά μαγείας βρέθηκε το FYROM, που το τελευταίο «Μ» αναφέρεται στο «Macedonia» και φτάνουμε τώρα σε αυτή την κατάπτυστη προδοτική Συμφωνία των Πρεσπών, όπου και εσείς μάλλον δεν κάνατε τίποτε ούτε για την πρόταση μομφής για την οποία μιλούσατε συνέχεια και ξαφνικά τα σταματήσατε όλα. Διότι θα υπήρχε και ένα άλλο θέμα, ότι, αν γινόταν η πρόταση μομφής και συζητείτο, το πιο πιθανό είναι ότι η ψηφοφορία θα γινόταν Κυριακή και όχι μια καθημερινή.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δώστε μου και εμένα ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε, να τελειώσω.

Ο συγκυβερνήτης μέχρι προχθές, ο κ. Καμμένος, που τώρα το παίζει μακεδονομάχος, έδωσε και αυτός το στυλό για αυτή την κατάπτυστη προδοτική συμφωνία.

Τα Σκόπια, όπως και να έχει, κύριοι και κυρίες, θα διαλυθούν, διότι πολύ απλά η γεωπολιτική στη ευρύτερη περιοχή δεν τα περιλαμβάνει. Το έγκλημα, όμως, το οποίο θα έχει γίνει από πλευράς ελληνικής Κυβερνήσεως, δυστυχώς, είναι ότι θα υπάρχει κάπου ένα κακής ποιότητας χρυσόβουλο και σε μελλοντική ανακατανομή εδαφών, όπως γίνεται ανά τακτά χρονικά διαστήματα και κυρίως στα Βαλκάνια, θα πέφτει στο χαρτί ότι υπάρχει μακεδονική μειονότητα, μακεδονική γλώσσα και άρα υπάρχει και μακεδονικό έθνος. Όλα αυτά θα έχουν αντίκτυπο λίαν συντόμως.

Όπως και να έχει, η πραγματικότητα, κύριοι και κυρίες, για τα εκατομμύρια των Ελλήνων που βγήκαν και βγαίνουν στα συλλαλητήρια είναι ότι χάθηκε η μάχη από τον Σόρος και από τους - εντός ή εκτός εισαγωγικών η λέξη- «ανθρώπους» του. Ελπίζουμε ότι ο πόλεμος δεν έχει χαθεί. Βέβαια, είναι πολύ δύσκολο και είναι θλιβερό αυτή τη στιγμή να ομιλούν οι Παμμακεδονικές οργανώσεις και όλοι οι υπόλοιποι για νομική αντιμετώπιση αυτής της κατάπτυστης συμφωνίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κύριε συνάδελφε, ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ: Όπως και να έχει, κυρίες και κύριοι, για να το ακούσουν διάφοροι οι οποίοι είπαν τα ακριβώς αντίθετα, η Μακεδονία ήταν μία και είναι Ελλάδα και τίποτα άλλο.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστώ πάρα πολύ.

Ο Πρόεδρος κ. Αντώνης Σαμαράς έχει τον λόγο.

ΕΛΕΝΗ ΖΑΡΟΥΛΙΑ: Γιατί, βρε παιδιά; Στις 18.00' είχαμε δηλώσει εμείς.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ησυχία, παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι!

Ορίστε, κύριε Πρόεδρε, έχετε τον λόγο.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΑΜΑΡΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα θα πρέπει να τα πούμε όλα και πριν από όλα, το πιο βασικό, που συνοψίζεται στις επτά λέξεις: «Η Μακεδονία είναι μία και Ελληνική».

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και αυτό δεν είναι σύνθημα των δήθεν εθνικιστών. Είναι ιστορική αλήθεια και ακόμα είναι και η ουσία του πολιτικού μας προβλήματος σήμερα.

Λένε κάποιοι ότι η Μακεδονία τάχα χωρίστηκε στα τρία μετά τους Βαλκανικούς Αγώνες. Άρα, υπάρχουν δήθεν τρεις Μακεδονίες. Άρα, κάποια κομμάτια της υποτιθέμενης γεωγραφικής Μακεδονίας βρέθηκαν εκτός Ελλάδος. Άρα, μπορούν και αυτοί να λέγονται Μακεδόνες, υποτίθεται.

Δυστυχώς, την άποψη αυτήν την υποστηρίζουν και κάποιοι μέσα στην Ελλάδα, άλλοι καλοπροαίρετα και άλλοι όχι τόσο καλοπροαίρετα. Αλλά δεν έχει αυτό καμμία σχέση με την ιστορία. Είναι ένα εκ των υστέρων κατασκευασμένο ψέμα. Είναι ψέμα, πρώτον, γιατί το 1913 δεν διαμοιράστηκε καμμιά Μακεδονία. Άλλο πράγμα μοιράστηκε τότε: οι οθωμανικές κτήσεις στα Βαλκάνια, όχι η Μακεδονία.

Στην πρώτη Συνθήκη που έγινε στο Λονδίνο τον Μάιο του 1913, μετά το τέλος του Α' Βαλκανικού Πολέμου, δεν υπάρχει πουθενά η λέξη «Μακεδονία». Αναφέρει ότι η οθωμανική Τουρκία παραιτείται από τις κτήσεις της δυτικά από τη γεωγραφική γραμμή Αίνου-Μηδείας. Αυτή είναι η επίσημη καταγραφή των εδαφών που κέρδισαν τότε οι βαλκανικές χώρες. Καμμιά αναφορά επίσημη σε Μακεδονία.

Πάρτε και το κείμενο της Συνθήκης του Λονδίνου.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αντώνης Σαμαράς καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Λίγο αργότερα μεσολάβησε ο Β' Βαλκανικός Πόλεμος και υπογράφηκε η Συνθήκη του Βουκουρεστίου ανάμεσα στις βαλκανικές χώρες. Και πάλι καμμία αναφορά σε μείζονα περιοχή με το όνομα της Μακεδονίας.

Παρακαλώ, πάρτε και τη Συνθήκη του Βουκουρεστίου.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αντώνης Σαμαράς καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Στις δύο αυτές ιστορικές συνθήκες του 1913 υπάρχουν και συνημμένοι χάρτες. Εκεί κάπου αναφέρεται αχνά η λέξη «Μακεδονία». Αλλά γιατί; Για να προσδιορίσει μια περιοχή που συμπίπτει με πάνω από το 90% με την ελληνική Μακεδονία. 90%!

Πάρτε παρακαλώ και τους συνημμένους χάρτες.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αντώνης Σαμαράς καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ κατέθεσε σήμερα χάρτη, όχι επίσημο, αλλά χάρτη εγκυκλοπαιδείας που αναφέρεται στην ιστορική Μακεδονία, δηλαδή από την αρχαιότητα.

Πρώτον, καμμία σχέση με την κατασκευασμένη έννοια «γεωγραφική Μακεδονία» που υποτίθεται ότι μοιράστηκε στα τρία πριν από εκατό χρόνια. Δεύτερον, δεν πρόσεξε ο Βουλευτής ότι η ίδια η εγκυκλοπαίδεια, που επικαλείται ο Βουλευτής, αναφέρει ρητά: «Ο όρος "γεωγραφική Μακεδονία" είναι καθαρώς σλαβική επινόηση». Αυτό σας λέω και εγώ ότι είναι επινόηση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Πάρτε και το σχετικό λήμμα.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αντώνης Σαμαράς καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Αλλά και, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και πριν τους βαλκανικούς πολέμους επί Οθωμανών δεν υπήρχε καμμία διοικητική ονομασία «Μακεδονία». Υπήρχαν μόνο βιλαέτια και στα σαντζάκια. Τα Σκόπια ανήκαν στο βιλαέτιο του Κοσσυφοπεδίου και μετά το 1888, τα Σκόπια έγιναν πρωτεύουσα του Κοσσυφοπεδίου. Τι σχέση έχει το Κοσσυφοπέδιο με τη Μακεδονία;

Πάρτε τώρα και τις επίσημες απογραφές των πληθυσμών. Στην απογραφή του 1905 που έγινε στην περιοχή, δηλαδή επί οθωμανικής διοίκησης ακόμα, δεν καταγράφεται ούτε ένας Μακεδόνας. Ούτε ένας!

Πάρτε παρακαλώ και την απογραφή αυτή.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αντώνης Σαμαράς καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Αργότερα, οι Γιουγκοσλάβοι κάνουν κι εκείνοι απογραφή στη νέα περιοχή που προσάρτησαν και επίσης, δεν βρήκαν ούτε έναν Μακεδόνα.

Πάρτε παρακαλώ και τη γιουγκοσλαβική απογραφή του 1921.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αντώνης Σαμαράς καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Μέχρι τότε, ούτε ένας χάρτης, ούτε μία περιοχή, ούτε μία απογραφή δεν έβρισκε ούτε έναν Μακεδόνα εκτός Ελλάδος.

Ακούσαμε εδώ ότι η Πηνελόπη Δέλτα αναφέρεται στη ντόπια λαλιά που μιλιόταν στην ευρύτερη περιοχή ως «μακεδονίτικα». Αλλά δεν μας λένε όλη την αλήθεια.

Όντως, για ένα διάστημα οι δικοί μας ονόμαζαν τη ντοπιολαλιά «μακεδονίτικα», αλλά για να μην τα αποκαλούν βουλγάρικα. Γιατί βουλγαρικό ιδίωμα ήταν. Και τότε, η εδαφική μας διαμάχη της Ελλάδος ήταν με τη Βουλγαρία. Και για έναν λόγο ακόμα, τον σημαντικότερο: Γιατί πολλοί από αυτούς που μίλαγαν την ντόπια λαλιά ήταν Έλληνες στη συνείδηση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Όπως, ο Κωνσταντίνος Χρήστου, ο θρυλικός αρχηγός του μακεδονικού αγώνα που έμεινε στην ιστορία ως καπετάν Κώττας. Ο καπετάν Κώττας πολέμησε για την ένωση της Μακεδονίας με την Ελλάδα, όπως και ο Βαγγέλης Στρεμπενιώτης από τη Φλώρινα, όπως και ο Δημήτρης Νταλίππης από το Γαύριο της Καστοριάς, συμπολεμιστής του Παύλου Μελά, όπως και άλλοι αρκετοί, αλλά λιγότερο γνωστοί. Όλοι αυτοί ήταν σλαβόφωνοι. Μιλάγανε την ντόπια λαλιά, αλλά πολεμούσαν για την Ελλάδα.

Τον Ιούνιο του 1904, τον Κώστα Χρήστου, αφού είχε επισκεφθεί τον Παύλο Μελά στην Αθήνα, τον συνέλαβαν οι οθωμανικές δυνάμεις. Τον Σεπτέμβριο του 1905 τον εκτέλεσαν στο Μοναστήρι. Ο Καπετάν Κώττας ανέβηκε στο ικρίωμα υπερήφανος, αγέρωχος και κλώτσησε μόνος του το υποδόπιο. Πριν πεθάνει στην αγχόνη φώναξε με όλη του τη δύναμη «Ζητώ η Ελλάδα». Αλλά το φώναξε, στην ντόπια λαλιά, γιατί ελληνικά δεν ήξερε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Ήταν πιο Έλληνας στη συνείδηση από όλους μας, αλλά ελληνικά δεν ήξερε.

Αυτά είναι τα «Μυστικά του Βάλτου», ότι υπήρχαν Έλληνες που είχαν χάσει τη γλώσσα, αλλά είχαν διατηρήσει την ταυτότητά τους, την ελληνικότητά τους.

Και οι τρεις που ανέφερα, καθώς και εκατοντάδες άλλοι, πέθαναν για την Ελλάδα ανάμεσα στο 1904 και στο 1906. Τα ονόματα τους έπρεπε κάποτε να ακουστούν εδώ στη Βουλή. Και αυτό κάνουμε τώρα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Αλλά και μετά την αποχώρηση των Οθωμανών, η Σερβία ως Γιουγκοσλαβία πλέον προσάρτησε την περιοχή των Σκοπίων. Και πώς την ονομάζουν οι Γιουγκοσλάβοι τη νέα αυτή επαρχία τους; Μακεδονία μήπως; Όχι, την ονομάζουν Βαρδαρία. Και αυτό συνεχίζεται όλη τη δεκαετία του 1920 και όλη τη δεκαετία του 1930. Και η επίσημη Γιουγκοσλαβία βγάζει και γραμματόσημα τότε, όπου η περιοχή των Σκοπίων εμφανίζεται ως Βαρδαρία, Βαρντάρσκα.

Πάρτε και ένα από τα γραμματόσημα της εποχής εκείνης.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αντώνης Σαμαράς καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Μέχρι τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, λοιπόν, δεν υπήρχε πέρα από τα ελληνικά σύνορα ξεχωριστή περιοχή με το όνομα «Μακεδονία», ούτε ξεχωριστός λαός, ούτε ξεχωριστή εθνότητα Μακεδόνων, ούτε επίσημα, ούτε ανεπίσημα, ούτε από τις συνθήκες, ούτε από τις εσωτερικές απογραφές που έκαναν τότε τα κράτη και εμφανίζονται για πρώτη φορά το 1944.

Και τώρα, θα σας διαβάσω την πρώτη επίσημη κρατική αντίδραση στην εμφάνιση ενός δήθεν μακεδονικού κράτους: «Η Κυβέρνησή μας θεωρεί ότι αναφορές όπως «μακεδονικό έθνος», «μακεδονική πατρίδα» ή «μακεδονική συνείδηση» συνιστούν αδικαιολόγητη δημαγωγία και δεν αντικατοπτρίζει καμμία πολιτική πραγματικότητα, και η Κυβέρνησή μας βλέπει σε αυτές την αναγέννηση ενός πιθανού μανδύα που θα υποκρύπτει επιθετικές βλέψεις εναντίον της Ελλάδας». Ερώτηση: Ποιος το υπογράφει; Απάντηση: ο τότε Υπουργός των Εξωτερικών των Ηνωμένων Πολιτειών Έντουαρντ Στεντίνιους. Ποια είναι η κυβέρνηση που τα περί μακεδονικής πατρίδας και μακεδονικού έθνους τα θεωρεί αδικαιολόγητη δημαγωγία; Η Κυβέρνηση των Ηνωμένων Πολιτειών.

Πάρτε, παρακαλώ, και την ιστορική δήλωση του Στεντίνιους.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αντώνης Σαμαράς καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Μήπως ήταν ακροδεξιός εθνικιστής και ο Στεντίνιους;

Αντίστοιχα, είπε το 1992 και ο σοσιαλιστής Γάλλος Πρόεδρος Δημοκρατίας Φρανσουά Μιτεράν. Είπε επί λέξει: «Δεν πρόκειται να γίνει αποδεκτό από την Ευρώπη όνομα "Μακεδονία" για τα Σκόπια, γιατί αυτό θίγει τις εθνικές ευαισθησίες των Ελλήνων. Και αυτό είναι μια λογική απόφαση και είναι τελειωτικό». Μήπως ήταν ακροδεξιός εθνικιστής και ο Μιτεράν;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολόκληρη η αλήθεια είναι ότι κάποιοι προσπαθούσαν επί δεκαετίες να δημιουργήσουν μια άλλη Μακεδονία και κάποιους άλλους Μακεδόνες, αλλά δεν έβρισκαν συγκεκριμένη εδαφική περιοχή να τους τοποθετήσουν και κυρίως, δεν έβρισκαν Μακεδόνες πέρα από την Ελλάδα. Και όταν κάποια στιγμή επί Τίτο το 1944, αυτό το παραμύθι για πρώτη φορά απέκτησε επίσημη υπόσταση, ξένοι το κατήγγειλαν πριν καλά-καλά προλάβουμε να το καταγγείλουμε εμείς και αυτό είναι ψέμα.

Ακούστε κάτι. Η εκ των υστέρων προσπάθεια να ξαναγραφεί η ιστορία ποτέ δεν είναι αθώα. Υποκινείται πάντοτε από πολιτικές σκοπιμότητες και έχει πάντα πολιτικές προεκτάσεις. Και εδώ είναι που η ιστορία γίνεται πια πολιτική. Η θεωρία των τριών Μακεδονιών που δήθεν μοιράστηκαν υποκρύπτει τη θεωρία του δήθεν ενιαίου μακεδονικού λαού που είναι κατακερματισμένος και που επιθυμεί την εθνική του ολοκλήρωση. Αυτό προειδοποιούσε ο Στεντίνιους ότι είναι επικίνδυνο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Τίθεται, λοιπόν, το πρωταρχικό ερώτημα: Τί υποκρύπτει η διαστρέβλωση της ιστορίας; Ανακατανομή συνόρων για τα εθνικά κράτη της περιοχής και ανακατανομή σφαιρών επιρροής για τις μεγάλες δυνάμεις που βρίσκονται πίσω τους. Αυτό υποκρύπτει. Και ποιος ανησυχεί για αυτό; Μα, βεβαίως οι Έλληνες, όπως το έδειξαν τα τελευταία συλλαλητήρια. Και είναι αυτό μια βάσιμη ανησυχία;

Του απαντά απερίφραστα ο ίδιος ο Κωνσταντίνος Καραμανλής. Διαβάζω: «Αν τα Σκόπια δεν αποτελούν απειλή αυτήν τη στιγμή, κανείς δεν μπορεί να προβλέψει και να εγγυηθεί, ιδιαίτερα μέσα στις σημερινές συνθήκες ρευστότητας και αστάθειας, ποιοι συνδυασμοί δυνάμεων θα προκύψουν στο εγγύς ή στο απώτερο μέλλον στα Βαλκάνια και στην ευρύτερη περιοχή. Αν αυτές οι δυνάμεις θελήσουν να χρησιμοποιήσουν και πάλι το μακεδονικό, όπως το έκαναν στο παρελθόν, γιατί οι Ηνωμένες Πολιτείες και η Ευρώπη θα πρέπει να τους έχουν δώσει εκ των προτέρων έναν τίτλο νομιμότητας για να το πράξουν; «Τίθεται, λέει ο Καραμανλής, σε κίνδυνο η ασφάλεια και ειρήνη στην περιοχή, γιατί θα αποτελούσε μια ιστορική νομιμοποίηση των προσπαθειών που έγιναν στο πρόσφατο παρελθόν, με πρόσχημα ακριβώς το όνομα «Μακεδονία» και με σκοπό τον διαμελισμό της Ελλάδας δια τις αποσπάσεως της Μακεδονίας». Αυτή είναι η υποθήκη του Κωνσταντίνου Καραμανλή.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Πάρτε και την επιστολή Καραμανλή στον Αμερικανό Πρόεδρο Μπους και σε όλους τους Ευρωπαίους ηγέτες στις 3 Μαΐου του 1992, από όπου και το απόσπασμα το οποίο σας διάβασα.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αντώνης Σαμαράς καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα επιστολή, η οποία βρίσκε-

ται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Να τι ανέφερε τότε και ο Ανδρέας Παπανδρέου: «Είμαι ανυποχώρητος σε ό,τι αφορά τις προκλήσεις των Σκοπίων. Δεν πρόκειται να συναινέσω σε αναγνώριση de jure και de facto, εφόσον το όνομα «Μακεδονία» χρησιμοποιηθεί με επιθετικό ή όχι προσδιορισμό στην ονομασία του κρατιδίου των Σκοπίων». Πάρτε, παρακαλώ, και τη δήλωση του Ανδρέα Παπανδρέου.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αντώνης Σαμαράς καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα δήλωση, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Και βέβαια, έχουμε και τη δήλωση όλων των πολιτικών Αρχηγών τον Απρίλιο του 1992 που επαναλαμβάνει ότι η Ελλάδα δεν θα αναγνωρίσει χώρα όπου στο όνομά της θα υπάρχει η λέξη «Μακεδονία». Πάρτε, παρακαλώ, και τη δήλωση των πολιτικών Αρχηγών.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αντώνης Σαμαράς καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα δήλωση, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ακούγεται, βέβαια, το ερώτημα: Καλά μπορεί μια μικρή χώρα, όπως τα Σκόπια, να απειλήσει μια πολύ μεγαλύτερη χώρα, όπως η Ελλάδα; Την απάντηση την έδωσε σαφέστατα ο Καραμανλής, επισημαίνοντας ότι δεν είναι οι μικρές χώρες που απειλούν από μόνες τους, αλλά είναι οι συνδυασμοί δυνάμεων που μπορεί να προκύψουν, αν εμείς έχουμε νομιμοποιήσει τον αλυτρωτισμό τους.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και το όνομα των Σκοπίων, προειδοποιούσε ο Ανδρέας Παπανδρέου, είναι όχημα αλυτρωτισμού. Λέτε να προειδοποιούσε και εκείνος τόσο δραματικά για έναν δήθεν ανύπαρκτο κίνδυνο; Ας ακούσουν αυτά τα λόγια και πάλι σήμερα όσοι τυχοδιωκτικά υποκρίνονται ότι εκφράζουν καλύτερα από όλους εμάς τους δύο αυτούς ηγέτες, ενώ στην πραγματικότητα υπηρετούν μόνο την ατομική τους ιδιοτέλεια.

Ύστερα, τι θα πει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μικρή και μεγάλη χώρα; Η Κούβα είναι ασύγκριτα μικρότερη από τις Ηνωμένες Πολιτείες, αλλά οι Ηνωμένες Πολιτείες διέκοψαν τις διπλωματικές τους σχέσεις με την Κούβα από το 1961, όχι προφανώς γιατί φοβόντουσαν την απειλή της Κούβας. Και δεν τις αποκατέστησαν παρά μόνο στα τέλη του 2014 και ακόμα δεν έχουν εξομαλυνθεί. Οι σοβαρές χώρες προσέχουν πολύ τους δυνητικούς συνδυασμούς δυνάμεων που μπορεί να δημιουργηθούν σε βάρος τους, ακόμα και από μικρές γειτονικές χώρες που έρχονται σε συνεννόηση με άλλες, εντός εισαγωγικών, «εχθρικές δυνάμεις».

Ακούγεται το άλλο ερώτημα: Τα Σκόπια τα έχουν αναγνωρίσει ως Μακεδονία εκατόν σαράντα χώρες, άρα τι νόημα έχει να μην τις αναγνωρίσουμε εμείς; Να τις αναγνωρίσουμε εμείς. Απάντηση: Αν είναι έτσι απλά τα πράγματα, γιατί πιέζουν εμάς να τους αναγνωρίσουμε; Αν είχε τελειώσει το θέμα, όπως λένε, τι σημασία έχει μέχρι τώρα η μη αναγνώριση τους από την Ελλάδα;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Απλούστατα, διότι το σημαντικό για τα Σκόπια δεν ήταν με ποιό όνομα θα τους αναγνωρίσουν η Ουγκάντα ή η Γουινέα Μπισάου, αλλά με ποιό όνομα θα τους αναγνωρίσουμε εμείς. Γιατί μόνον εμείς μπορούμε να αναγνωρίσουμε και τον αλυτρωτισμό τους, που στρέφεται εναντίον μας.

Κι ακόμα ξεχνούν να μας πουν ότι σε όλους τους διεθνείς οργανισμούς τα Σκόπια έχουν μπει με το προσωρινό όνομα FYROM, που είναι πρώην όνομα, μιας πρώην επαρχίας, μιας πρώην ενιαίας χώρας που δεν υπάρχει πια, της Γιουγκοσλαβίας. Είναι ένα πρώην όνομα. Και αυτή η άβολη εκκρεμότητα πίεζε τόσα χρόνια τα Σκόπια, όχι την Ελλάδα. Παρ' όλα αυτά, στη Συμφωνία των Πρεσπών είναι η Ελλάδα που υποχωρεί σε όλα και τους δίνει αναγνώριση και μακεδονικής εθνότητας και ταυτότητας και γλώσσας, δηλαδή πλήρη αναγνώριση όλων των συμβόλων του αλυτρωτισμού τους.

Κάποιοι, όμως, επιμένουν: «Τα Σκόπια είναι πολύ μικρό κράτος για να απειλήσει την Ελλάδα. Είναι μη ρεαλιστικό». Να μιλήσουμε, λοιπόν, για πολιτικό ρεαλισμό. «Μας λένε ότι μας απειλούν τα Σκόπια με τον αλυτρωτισμό τους. Δεν πρέπει να δίνουμε σημασία, γιατί είναι πολύ μικροί. Μπορούμε να δίνουμε τόπο στην οργή και να υποχωρούμε, γιατί εμείς...», λέει, «...είμαστε πολύ δυνατοί». Όταν από την άλλη πλευρά μας απειλεί, όμως, η Τουρκία, μας λένε ότι πρέπει να υποχωρήσουμε, γιατί η Τουρκία είναι πολύ μεγάλη. Για να καταλάβουμε, κάποιοι έχουν βρει το μαγικό επιχείρημα, βάσει του οποίου η Ελλάδα πρέπει πάντα να υποχωρεί είτε την απειλούν μεγάλοι είτε μικροί, είτε την απειλούν αδύναμοι είτε την απειλούν ισχυροί. Πάντα εμείς πρέπει να υποχωρούμε. Αυτό, ξέρετε, δεν λέγεται ρεαλισμός. Αυτό λέγεται εξωτερική πολιτική του «Ανοίξαμε και σας περιμένουμε. Όλοι μικροί μεγάλοι σπεύσατε. Κάνουμε μια εύκολη τακτοποίηση των εθνικών μας θεμάτων». Αυτό δεν είναι ρεαλισμός. Λέγεται αλλιώς. Είναι ο ορισμός του υποχωρητισμού, δηλαδή του πλήρους ενδοτισμού σε όλους και σε όλα.

Έχει, πράγματι, δημιουργηθεί, φίλες και φίλοι συνάδελφοι, με τα χρόνια μια ομάδα πίεσης μέσα στην Ελλάδα, μια παρέα ας πούμε, που αυτά λέει περίπου συνεχώς. Το 2004 μας έλεγαν ότι πρέπει να αποδεχτούμε, «είναι επικίνδυνο αν δεν το κάνετε», το σχέδιο Ανάν, που μετέτρεπε την Κυπριακή Δημοκρατία σε προτεκτοράτο υπό την εποπτεία, την επικυριαρχία της Τουρκίας. Γιατί αν δεν το δεχόμασταν, μας έλεγαν τότε, θα συνέβαιναν στην Κύπρο φοβερά και ανεπανόρθωτα δεινά. Όμως, ο κυπριακός λαός δεν έπεσε, ο ελληνισμός δεν άκουσε, απέρριψε το σχέδιο Ανάν -ευτυχώς- και τίποτα κακό δεν συνέβη. Έκτοτε, οι Κύπριοι αδερφοί μας μπήκαν και στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στο ευρώ. Και τον αείμνηστο Πρόεδρο της Κύπρου, τον Τάσο τον Παπαδόπουλο, τότε ακραίο τον έλεγε αυτή η παρέα. Να τα θυμόμαστε αυτά.

Η ίδια παρέα έχει βαλθεί να ξαναγράψει την ιστορία μας και όχι μόνο στο μακεδονικό. Πριν λίγα χρόνια μας έλεγαν ότι η καταστροφή της Σμύρνης υπήρξε περίπου ένα τουριστικό ατύχημα συνωστισμού των προσφύγων στην προκυμαία. Ίδια παρέα, ίδια επιχειρήματα. Να τα θυμόμαστε αυτά.

Μας λένε κάποιοι ότι πρέπει να μπουν στο ΝΑΤΟ τα Σκόπια, για να σταθεροποιηθεί η περιοχή. Κι εγώ δεν έχω καμμία αντίρρηση να μπουν στο ΝΑΤΟ, αρκεί να αφήσουν απ' έξω τον αλυτρωτισμό τους.

Αλλά αυτό δεν συμβαίνει με τη Συμφωνία των Πρεσπών, όπως θα δούμε αμέσως. Νομιμοποιούμε τον αλυτρωτισμό τους. Ύστερα από τόσα χρόνια, που δεν τους είχαμε αναγνωρίσει, δεν είχαμε αστάθεια, ούτε και εμποδίστηκαν οι οικονομικές σχέσεις μεταξύ τους και η ευρύτερη περιοχή ήταν ήρεμη. Κι αν θέλετε ιδιαίτερα και για τους παραδοσιακούς μας συμμάχους, δεν διείσδυσε η Ρωσία όλα αυτά τα χρόνια στα Σκόπια. Το ΝΑΤΟ, μάλιστα, επεκτάθηκε στα Βαλκάνια, εντάσσοντας στο ΝΑΤΟ και τη Βουλγαρία και την Αλβανία. Ύστερα, η είσοδος στο ΝΑΤΟ δεν είναι από μόνη της πανάκεια, δεν λύνει όλα τα προβλήματα σταθερότητας. Η Τουρκία είναι στο ΝΑΤΟ, αλλά αυτό δεν την εμποδίζει να έχει επεκτατικές και αναθεωρητικές, πολλές φορές, βλέψεις σε βάρος μας.

Σταθερότητα είχαμε μέχρι τώρα. Είχαμε παγώσει το πρόβλημα της ονομασίας τους, είχαμε βρει τρόπο να συνυπάρχουμε, να συνεργαζόμαστε, παρά το πρόβλημα αυτό και η σταθερότητα αυτή δεν απειλούνταν. Τώρα κλονίζεται η σταθερότητα, γιατί εμείς αναγνωρίζουμε τον αλυτρωτισμό τους σε βάρος μας, ενώ την ίδια στιγμή αναζωπυρώνονται οι αλυτρωτισμοί δικών τους γειτόνων σε βάρος τους.

Δείτε τώρα τι συμβαίνει. Οι Αλβανοί των Σκοπίων θέλουν πλήρη και ισότιμη αναγνώριση ως συστατική εθνότητα και όχι απλά ως μειονότητα. Λίγο βορειότερα, ουσιαστικά καταργούνται τα σύνορα Αλβανίας - Κοσσυφοπεδίου. Για σκεφτείτε πόσο πιθανό είναι κάτι αντίστοιχο, να επεκταθεί λίγο νοτιότερα, στα σύνορα Αλβανίας - Σκοπίων. Η εξέγερση των Αλβανών που είδαμε, η μεγάλη εξέγερση το 2001 στα Σκόπια, έγινε ήδη μια φορά. Δεν είναι εικασία, είναι πρόσφατη ιστορία και τώρα δεν θα χρειαστεί καν εξέγερση.

Από την άλλη πλευρά οι σλαβόφωνοι δεν είναι ένα πράγμα. Ανάμεσα τους υπάρχουν και οι λεγόμενοι «βουλγαρίζοντες» και αυτοί κοιτούν προς τη Βουλγαρία. Άλλωστε, ο πρώην Πρωθυ-

πουργός των Σκοπίων Γκεοργκιέφσκι ζήτησε ήδη και έχει πάρει -αν είναι δυνατόν, πρώην Πρωθυπουργός των Σκοπίων- βουλγάρικο διαβατήριο και μιλάει δημόσια πια για λογαριασμό των Σκοπιανών που νιώθουν Βούλγαροι. Αυτά όλα δεν προοιωνίζουν σταθερότητα, κυοφορούν εκρήξεις.

Τα τελευταία είκοσι επτά χρόνια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το σκοπιανό το χειρίστηκαν πολλοί Πρωθυπουργοί και Υπουργοί Εξωτερικών με τις απόψεις τους, τις διαφωνίες τους, τις αποχρώσεις τους -αν θέλετε- ακόμα. Εγώ υποστήριζα πάντοτε αυτό που αποφάσισε το Συμβούλιο Πολιτικών Αρχηγών το 1992. Ότι δεν μπορούμε να αναγνωρίσουμε χώρα με το όνομα «Μακεδονία» ούτε παράγωγα ή σύνθετα. Υπήρξαν και άλλες απόψεις αργότερα. Αλλά όλοι, συμφωνούσαμε σε ένα πράγμα, ότι η Ελλάδα δεν μπορεί να αναγνωρίσει τον αλυτρωτισμό των Σκοπίων και κανένας μέχρι σήμερα δεν δέχθηκε, ούτε διανοήθηκε καν, να αναγνωρίσει εθνότητα Μακεδόνων και μακεδονική γλώσσα. Γιατί; Γιατί απλούστατα αυτά είναι που νομιμοποιούν τον αλυτρωτισμό τους.

Η Συμφωνία των Πρεσπών αυτό ακριβώς κάνει και είναι έξω από κάθε εθνική γραμμή. Δεν λύνει το πρόβλημα, δημιουργεί πολύ μεγαλύτερο. Και για να το στηρίξουν, καταφεύγουν σε μια σειρά από ψέματα. Για παράδειγμα, λένε ότι η Ελλάδα έχει αναγνωρίσει τη λεγόμενη «μακεδονική γλώσσα» από το 1977, επί Κωνσταντίνου Καραμανλή. Τους διέψευσαν οι πάντες, με πρώτο τον καθηγητή τον κ. Μπαμπινιώτη. Αλλά τους διαψεύδουν και οι ίδιοι οι Σκοπιανοί, αφού αυτό ποτέ δεν το έχουν επικαλεστεί έως σήμερα, διότι δεν υπήρξε. Τους διαψεύδουν πλέον και οι Βούλγαροι, οι οποίοι τώρα διαμαρτύρονται για την επίσημη αναγνώριση της λεγόμενης «μακεδονικής γλώσσας», που παρεμπιπτόντως είναι βουλγαρικό ιδίωμα. Γιατί οι Βούλγαροι διαμαρτύρονται τώρα; Γιατίι, απλούστατα μόλις τώρα αναγνωρίζεται επισήμως η μακεδονική γλώσσα, από τη Συμφωνία των Πρεσπών.

Λένε ακόμα ότι εγώ είχα τάχα αναγνωρίσει τα Σκόπια πριν ακόμα από τη διάλυση της Γιουγκοσλαβίας ως Υπουργός Εξωτερικών. Αναφέρονται σε μια ανανέωση ρουτίνας, μιας εμπορικής συμφωνίας Ελλάδας - Γιουγκοσλαβίας που προϋπήρχε. Όμως, όσο υπήρχε η Γιουγκοσλαβία, προφανώς δεν υπήρχε θέμα διεθνούς αναγνώρισης μιας εσωτερικής της επαρχίας. Άλλωστε, το διαψεύδουν αυτό και οι ίδιοι οι Σκοπιανοί. Αν τους είχε αναγνωρίσει το παραμικρό ο Σαμαράς, θα το είχαν μόνοι τους επικαλεστεί χίλιες φορές ως τώρα και δεν το επικαλέστηκαν ποτέ. Γιατί τελικά αυτή η Κυβέρνηση στην προσπάθεια της να περάσει μια επαίσχυντη συμφωνία, που μέχρι σήμερα δεν είχε δεχθεί κανείς άλλος, έχει γίνει δυστυχώς πιο Σκοπιανή από τους Σκοπιανούς.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Λένε ακόμα ότι υπήρξε ευκαιρία λύσης του σκοπιανού με το λεγόμενο «πακέτο Πινέιρο», αλλά ότι εγώ δήθεν το εμπόδισα αυτό την άνοιξη του '92. Όμως ατύχησαν και σε αυτό. Τους διαψεύδει ο ίδιος ο Γκλιγκόροφ στα απομνημονεύματά του, όπου αποκαλύπτει ότι το «πακέτο Πινέιρο» είχε απορριφθεί όχι μόνο από μένα, αλλά το είχαν απορρίψει απερίφραστα οι ίδιοι οι Σκοπιανοί. Άρα, δεν υπήρξε καμμία ευκαιρία.

Όσον αφορά το αδιέξοδό τους, είναι προφανές. Όλη η εδώ πλευρά -όχι όλοι, οι περισσότεροι, αυτοί που θέλουν να το κάνουν αυτό για άλλους λόγους- με κατηγορούν ότι υπήρξα πολύ αδιάλλακτος. Και τώρα βέβαια εμφανίζονται και κάποιοι καημένοι που με κατηγορούν ότι ήμουν και πολύ ενδοτικός. Τρικυμία εν κρανίω!

Και κάτι τελευταίο. Ακούω διάφορους να λένε πάλι από εδώ, να λένε ότι έκανα δήθεν καριέρα με το μακεδονικό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαι σαράντα ένα χρόνια Βουλευτής, πάντα με την ψήφο του ελληνικού λαού στην πολιτική. Και όταν χρειάστηκε εγώ πήγα και σπίτι μου, για όσο χρειάστηκε. Και δεν το διαπραγματεύτηκα. Και επέστρεψα πάλι με την ψήφο του ελληνικού λαού και μένω σταθερός στις απόψεις μου. Και ακούω να με λέτε καμμία φορά και «Μακεδονομάχο», κι εμένα και όλους τους άλλους που αντιστεκόμαστε σε αυτό το σημερινό ξεπούλημα. Το θεωρώ πολύ υπερβολικό να μας συγκρίνετε με ανθρώπους που έδωσαν το αίμα τους για την πατρίδα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και το θεωρώ τιμή μου να μου απευθύνουν αυτήν τη μομφή. Ποιοι; Αυτοί που μέχρι πριν από λίγα χρόνια πήγαιναν στα Σκόπια και διαδήλωναν και χόρευαν μαζί με τον Γκρουέφσκι.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα Σκόπια είναι ένα πολυεθνοτικό κράτος. Το παραδέχονται και οι ίδιοι τώρα. Αλλά τα πολυεθνοτικά κράτη αναγνωρίζονται και σταθεροποιούνται –προσέξτε!- με ουδέτερο όνομα, που δεν καπελώνει καμμία από τις εθνότητές τους.

Για παράδειγμα, το Βέλγιο αποτελείται από Φλαμανδούς και Βαλόνους, αλλά διάλεξε το ουδέτερο όνομα «Βέλγιο». Η Ελβετία αποτελείται από γερμανόφωνους, γαλλόφωνους και ιταλόφωνους, αλλά διάλεξε το ουδέτερο όνομα «Ελβετία». Τα Σκόπια διάλεξαν όνομα «Μακεδονία» που παραπέμπει ευθέως σε ανύπαρκτη εθνότητα, για να καπελώσουν άλλες υπαρκτές εθνότητες, κυρίως τους Αλβανούς που δεν νιώθουν και καμμιά συγγένεια με τους υπόλοιπους. Αυτές είναι, φίλες και φίλοι, συνταγές αποσταθεροποίησης.

Ακούστε τον Ζάεφ τι είπε μόλις πριν από δύο μήνες, στο τέλος του 2018. «Έχουμε ένα πρόθεμα, το Βόρεια, αλλά παραμένουμε Μακεδονία», λέει ο Ζάεφ. «Δεν υπάρχει άλλη χώρα με αυτό το όνομα, Μακεδονία. Υπάρχει η Ελλάδα, χωρίς Μακεδονία». Δείτε και τι συμβαίνει σε άλλες χώρες με επίσημο όνομα που φέρει γεωγραφικό προσδιορισμό. Παράδειγμα, οι κάτοικοι της Νότιας Αφρικής λέγονται «Νοτιοαφρικάνοι», αλλά εδώ οι κάτοικοι της Βόρειας Μακεδονίας θα ονομάζονται σκέτο «Μακεδόνες».

Τους αναγνωρίζεται λοιπόν nationality που ορίζεται στη συμφωνία ως εξής: «Μακεδόνες-Macedonian», «πολίτες της Δημοκρατίας της Βόρειας Μακεδονίας». Τι θα πει «nationality»; Λέει ο ΣΥΡΙΖΑ, η Κυβέρνηση, ότι σημαίνει ιθαγένεια. Δηλαδή, τη νομική σχέση που έχουν οι πολίτες με το κράτος. Κάτι αθώο ας πούμε. Αλλά όποιος ανοίξει ένα οποιοδήποτε λεξικό, θα δει ότι με τον όρο «nationality» αποδίδονται στα αγγλικά δύο διαφορετικές έννοιες: Ιθαγένεια πράγματι, αλλά και εθνότητα-εθνικότητα. Αναγνωρίσατε και τα δύο. Και την ιθαγένεια πράγματι, αυτό που λέει «πολίτες της Βόρειας Μακεδονίας», αλλά αναγνώρισαν και εθνότητα Μακεδόνων, αυτό που λέει «Macedonian» και μάλιστα πρώτο-πρώτο.

Και προσπαθεί να μας καθησυχάσει ο Ζάεφ, αλλά την ίδια στιγμή, στην ίδια επιστολή ο όρος «μακεδονικός λαός» υπάρχει τρεις φορές, με σαφώς εθνοτικό προσδιορισμό, δίπλα σε άλλες εθνότητες, Αλβανών, Τούρκων κ.λπ.. Και την ίδια στιγμή μιλώντας στους δικούς του ο Ζάεφ έχει αναφέρει πάνω από εκατό φορές ότι οι Έλληνες αναγνώρισαν μακεδονική ταυτότητα. Ποιον κοροϊδεύουν λοιπόν;

Και το πιο χαρακτηριστικό βέβαια ότι ο Ζάεφ φωτογραφήθηκε πολλές φορές να πανηγυρίζει μπροστά από σχολικούς χάρτες, όπου εμφανίζει τη μεγάλη Μακεδονία, δηλαδή ολόκληρη η ελληνική Μακεδονία έχει προσαρτηθεί σε αυτούς τους χάρτες στα Σκόπια. Και να σκεφτείτε, γιατί πολλές φορές έχουμε κοντή μνήμη, ότι οι Σκοπιανοί είχαν αναλάβει αυτά να τα εξαλείψουν από το 1995. Και τα έχουν ακόμα αναρτημένα στα σχολεία τους και δεν το κρύβουν μάλιστα.

Και εδώ μπαίνει πια ο απόλυτος παραλογισμός. Δεν έχουμε εδώ να ψηφίσουμε καν το Σύνταγμά τους, στην τελική του μορφή. Δεν ξέρουμε τι ψηφίζουμε. Αυτό που μας έχουν δώσει βρίσκεται υπό αίρεση, μέχρι να κυρώσουμε εμείς την ένταξή τους στο ΝΑΤΟ. Και ως τότε τι τους δίνουμε; Μια λευκή επιταγή. Χώρια που μέσα στο Σύνταγμά τους διατηρούνται οι αναφορές στον μακεδονικό λαό.

Θα μου πείτε, εμάς αυτό μας ενοχλεί και δεν το δεχόμαστε. Από την εδώ πλευρά δεν ξέρω τι να πω. Άλλωστε, τι να τους ενοχλήσουν οι όποιες αλλαγές κάνουν ή δεν κάνουν οι Σκοπιανοί; Τους τα έχουν ήδη δώσει όλα.

Ακόμα και η ονομασία «Βόρεια Μακεδονία» δεν είναι καν erga omnes, δηλαδή προς πάσα χρήση, διότι τα εσωτερικά τους έγγραφα αναλαμβάνουν την υποχρέωση να τα αλλάξουν μετά από χρόνια, όταν θα πλησιάζει η ένταξή τους στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αν και όποτε γίνει. Ως τότε θα δηλώνουν εσωτερικά «Δημοκρατία της Μακεδονίας».

Και στη ρηματική τους διακοίνωση, την οποία επικαλούνται και πανηγύριζαν, ως «Δημοκρατία της Μακεδονίας» την έστειλαν. Πάει, λοιπόν, και το erga omnes και έχει δίκιο ο Κυριάκος Μητσοτάκης που είπε ότι το μόνο erga omnes που υπάρχει σ' αυτήν

τη συμφωνία είναι αυτό που έδωσαν εκείνοι, εθνότητα και γλώσσα και ταυτότητα, όλα erga omnes.

Αναλαμβάνει, μάλιστα, η Κυβέρνηση την υποχρέωση μ' αυτήν τη συμφωνία να παίρνει μέτρα εναντίον ελληνικών συλλόγων και ιδιωτικών σωματείων που αντιστέκονται στην αναγνώριση του μακεδονικού ιδεολογήματος. Θα έχουμε δηλαδή στην Ελλάδα σωματεία που θα ιδρύονται για να διαδώσουν τη λεγόμενη «μακεδονική γλώσσα» μέσα στη χώρα μας -ήδη το κάνουν και το ξέρετε ότι το κάνουν- αλλά δεν θα μπορούν οι δικές μας μακεδονικές οργανώσεις να διαμαρτύρονται καν. Αυτό τινάζει στον αέρα την κοινωνική συνοχή. Από εδώ και εμπρός θα υπάρχουν σφοδρές αναταράξεις, φοβάμαι.

Και ακόμα έχει δεσμευτεί η Κυβέρνηση να στηρίξει η Ελλάδα –προσέξτε- την ενταξιακή προοπτική των Σκοπίων στην Ευρωπαϊκή Ένωση, άρθρο 2 παράγραφος 3. Τι θα πει εκ των προτέρων αυτή η δέσμευση για στήριξη; Ότι η Ελλάδα δεν θα μπορεί να διαπραγματευτεί τίποτα με τα Σκόπια; Δηλαδή, όλες οι άλλες χώρες θα μπορούν να διαπραγματεύονται, να βάζουν και βέτο ακόμα σε κάποιο από τα όποια 32 κεφάλαια της ένταξης;

Η Βουλγαρία, για παράδειγμα, θα μπορεί να το κάνει, η Κροατία θα μπορεί να το κάνει, η Σλοβακία θα μπορεί να το κάνει, αλλά η Ελλάδα δεν θα μπορεί να διαπραγματευτεί το παραμικρό; Δηλαδή, η Ελλάδα, η μεγαλύτερη και παλαιότερη χώρα-μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην περιοχή, μετατρέπεται σε χώρα-παρία, σε χώρα απολύτως περιθωριοποιημένη; Απ' όλα αυτά οι μελλοντικές κυβερνήσεις θα πρέπει να βρουν τρόπο να αποδεσμευτούν. Δεν θα είναι εύκολο, αλλά είναι απαραίτητο.

Και κάτι τελευταίο. Πήγατε να διασπάσετε τη Νέα Δημοκρατία και δεν σας βγήκε. Μετά πάτε να κυριαρχήσετε στην Κεντροαριστερά. Με ποιους; Με τον Δανέλλη, τον Μπίστη και τη Ρεπούση, βγάζοντας όλους εμάς, τους υπολοίπους, εθνικιστές και ακροδεξιούς. Είναι μάταιος ο κόπος σας. Πέφτετε πάνω σε ατράνταχτες και φοβερές παρακαταθήκες μεγάλων προσωπικοτήτων απ' όλους τους πολιτικούς χώρους.

Ακούστε για να τα θυμάστε. Πάνω στην παρακαταθήκη πέφτετε του Αλέξανδρου Παπαναστασίου, 2 Οκτωβρίου του '31: «Δεν υπάρχει μακεδονικό έθνος».

Παρακαταθήκη Ελευθερίου Βενιζέλου: «Ο μακεδονικός αγώνας πρέπει να γίνει το Ευαγγέλιο της ελληνικής φυλής». Εσείς αυτό το Ευαγγέλιο πάτε να το καταργήσετε και από τα σχολικά βιβλία ακόμα. Με ακούτε, κύριε Φίλη.

Πέφτετε πάνω στην παρακαταθήκη του Ανδρέα Παπανδρέου, που είπε τον Οκτώβριο του '93: «Το Σκοπιανό δεν είναι απλώς θέμα ενός ονόματος. Είναι θέμα εθνικού κινδύνου εις χρόνον μακρόν. Είναι ένα όπλο για μακροπρόθεσμη δημιουργία κράτους μακεδονικού, που θα έχει τα Σκόπια, τη Μακεδονία του Πιρίν και τη βόρεια Ελλάδα». Ανδρέας Παπανδρέου.

Πέφτετε πάνω στην ανοικτή επιστολή που υπέγραψαν προσωπικότητες όπως ο Ελύτης, ο Δημήτρης Τσάτσος, η Μελίνα, η Ελένη Γλύκατζη-Αρβελέρ, ο Μάνεσης, ο Γεωργάκης. Για εμάς η ψυχή μας είναι το όνομά μας.

Και ο Θεοδωράκης είπε μόλις προχθές: «Είναι μια Συμφωνία που μόνο δεινά επιφυλάσσει για τη χώρα μας, αλλά και για τα Βαλκάνια. Μην προχωρήσετε σ' αυτό το έγκλημα σε βάρος της Ελλάδας. Η ζημιά που θα προκαλέσετε στον τόπο μας θα είναι ανεπανόρθωτη».

Και ρωτάω εγώ απλά, τι είναι όλοι αυτοί; Ακραίοι, ακροδεξιοί, εθνικιστές, μακεδονομάχοι; Δεν ντρέπεστε λιγάκι;

(Παρατεταμένα χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Με αυτών των προσώπων τα αναστήματα και τις σκιές πρέπει να αναμετρηθούν όσοι στο όνομα της Κεντροαριστεράς ή και της Κεντροδεξιάς ακόμα ή οποιασδήποτε μικροκομματικής σκοπιμότητας πάνε σήμερα να κάνουν ένα τέτοιο έγκλημα.

Ακούστε δεν χρειάζονται πολλά. Αρκεί η σκηνή από το αεροδρόμιο της Θεσσαλονίκης στις 28 Αυγούστου του '92, όπου ο Κωνσταντίνος Καραμανλής είπε εκείνο το συγκλονιστικό «δεν υπάρχει παρά μία Μακεδονία και η Μακεδονία αυτή είναι ελληνική» και βούρκωσε.

Τι είναι, λοιπόν, όλοι αυτοί; Είναι Έλληνες, παλιότεροι και πιο πρόσφατοι και σύγχρονοι, με τις διαφορές τους, με τις διαφορετικές ιστορικές διαδρομές τους, με τα σφάλματα και τις αρετές τους, αλλά όλοι αυτοί είναι Έλληνες που εσείς δεν αγαπήσατε, γιατί δεν είναι εθνομηδενιστές. Είναι, όμως, Έλληνες που η συντριπτική πλειοψηφία του λαού μας τους σέβεται, τους αγαπά και τους τιμά, γιατί όλοι τους άφησαν στον λαό μας την ίδια παρακαταθήκη: Η Μακεδονία είναι μία και είναι ελληνική.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ (ΜΑΚΗΣ) ΜΠΑΛΑΟΥΡΑΣ: Μας βρίζετε ασυστόλως.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Σταματήστε πια!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κύριοι συνάδελφοι, ησυχάστε για να συνεχίσει ο κύριος Πρόεδρος.

Κύριε Πρόεδρε, συνεχίστε, παρακαλώ.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΑΜΑΡΑΣ: Επειδή άκουσα για αλυτρωτισμό, αλυτρωτισμός είναι όταν διεκδικείς. Δεν είναι όταν αποκρούεις τις διεκδικήσεις των άλλων. Να καταλάβετε τη διαφορά, τι θα πει αλυτρωτισμός.

Η Μακεδονία, λοιπόν, είναι μία και είναι ελληνική κι ας πέρασαν τα χρόνια. Μαζεύονται και πάλι σήμερα στους δρόμους εκατομμύρια όρθιοι και υπερήφανοι Έλληνες και αλύγιστα, με μία φωνή, φωνάζουν το ίδιο πράγμα, ένα πράγμα: Η Μακεδονία είναι μία και είναι ελληνική.

Όπως είπε ο τότε Πρόεδρος της Ελληνικής Δημοκρατίας, ο Μακεδόνας Κωνσταντίνος Καραμανλής, τα κράτη δεν ζουν μόνο με το σήμερα. Πρέπει να θυμούνται και το χθες, για να μην το ξαναζήσουν αύριο.

Ό,τι και να λέτε, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από εδώ, η Μακεδονία είναι μία και είναι ελληνική.

Ευχαριστώ πολύ.

(Όρθιοι οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ο συνάδελφος κ. Κωνσταντίνος Ζουράρις έχει τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο για να κάνω μια μικρή παρατήρηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κύριε Υπουργέ, θέλετε να σχολιάσετε τον κ. Σαμαρά;

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Μισό λεπτό. Σας παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι! Αφήστε να διευθύνουμε τη συζήτηση.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Ένα λεπτό θέλω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ξέρετε ότι αυτό δεν συνηθίζεται.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Μια διευκρίνιση για ένα λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Θέλω να διαβεβαιώσω τον σεβαστό Πρόεδρο κ. Σαμαρά ότι, όταν ήλθαμε εμείς στην Κυβέρνηση, δεν αλλάξαμε στην ιστοσελίδα του Υπουργείου Εξωτερικών αυτά τα οποία αναγράφονταν για τη Μακεδονία γιατί, όπως είπε ο κ. Κουμουτσάκος, ο κεντρικός σας εισηγητής, η πάγια για τα εκατόν πενήντα χρόνια πολιτική του Υπουργείου Εξωτερικών ήταν η ίδια: να αποφευχθεί η μονοπώληση του όρου, του ονόματος, του εδάφους και της ταυτότητας της Μακεδονίας. Αντιλαμβάνεστε ότι η αποφυγή του όρου «μονοπώληση» σημαίνει ότι υπάρχει και άλλη Μακεδονία, γιατί αλλιώς δεν θα είχε καθόλου νόημα αυτό που ήταν η πάγια εξωτερική πολιτική.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Όπως είπε η κ. Μπακογιάννη και θύμισα κι εγώ τον Ιούνιο, ήδη τον 19ο αιώνα ο Χαρίλαος Τρικούπης, όχι μια μικρή προσωπικότητα, μιλώντας στην Ελληνική Βουλή έλεγε για τρεις περιοχές της γεωγραφικής Μακεδονίας, τη νότια περιοχή που είναι αμιγώς ελληνική, τη βόρεια περιοχή που κατοικείται κυρίως από σλαβικά φύλα και την ενδιάμεση.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Επίσης, πρέπει να σας πω ότι η ίδια η εθνική λύση, όπως διαμορφώθηκε από το 2007 και μετά, η σύνθετη ονομασία με γεωγραφικό προσδιορισμό, προφανώς υπονοεί ότι προσδιορίζεται άλλο κράτος με το όνομα Μακεδονία και γεωγραφικά, για να διακριθεί από τις άλλες περιοχές της ευρύτερης γεωγραφικής περιοχής.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ**)

Άρα, η παρατήρησή μου είχε μοναδικό νόημα να δείξει ότι πράγματι υπάρχει μία εθνική γραμμή, η οποία διαμορφώθηκε τουλάχιστον από το 2007 και μετά γύρω από τη σύνθετη ονομασία που αποδέχεται τη χρήση του ονόματος «Μακεδονία». Αυτή είναι η εθνική πολιτική γραμμή που ακολούθησαν οι κυβερνήσεις Καραμανλή, οι κυβερνήσεις Παπανδρέου, αλλά και οι κυβερνήσεις Σαμαρά, γιατί αυτές ήταν οι προγραμματικές δηλώσεις που εκφώνησε ο Υπουργός Εξωτερικών κ. Αβραμόπουλος και αυτές ήταν οι σχετικές ομιλίες που έκανε ο Υπουργός Εξωτερικών κ. Βενιζέλος και ο κ. Αβραμόπουλος στη Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Όλα αυτά, λοιπόν, τα λέω για να σας πω ότι υπάρχει εθνική θέση. Πρέπει να επιμείνουμε σε αυτήν και πρέπει να μάθετε να ακούτε την ιστορική αλήθεια.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Τέλος, πρέπει να είναι σαφές ποιος λέει την αλήθεια και ποιος μιλάει στον ελληνικό λαό με επιχειρήματα και ειλικρίνεια.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Δεν υπάρχει προσωπικό.

ΑΝΝΑ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ: Αναφέρθηκε στο όνομά του.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Δεν νομίζω ότι χρειάζεται να εξηγήσω γιατί. Δώστε μου τον λόγο, σας παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ορίστε, κύριε Κουμουτσάκο, έχετε τον λόγο για ένα λεπτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε. Θα χρειαστώ τριάντα δευτερόλεπτα.

Για μία ακόμα φορά ο ΣΥΡΙΖΑ και οι εκπρόσωποί του παραποιούν σκοπίμως και συνειδητά θέσεις και απόψεις μας, ειδικά σε αυτό το κρίσιμο εθνικό θέμα. Είπε ο κύριος Υπουργός ότι στην επιτροπή, αλλά και χθες, αναφέρθηκα στους τρεις διαχρονικούς στόχους της χώρας, της πατρίδας για το ζήτημα αυτό.

Πρώτον, να μην μονοπωλήσει κανείς άλλος -ξεχάσατε τη λέξη, κύριε Κατρούγκαλε- το σύνολο της περιοχής, τον πολιτισμό και την αναφορά της Μακεδονίας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Υπάρχει και άλλος...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Κανείς άλλος. Ακούστε λίγο.

Δεύτερον, να μη δοθεί η εντύπωση ότι άλλος νομιμοποιείται ή είναι νομιμοφανής ή νόμιμος διεκδικητής του πολιτισμού και της εδαφικής υπόστασης της Μακεδονίας που ανήκει στην ελληνική επικράτεια.

Τρίτον, να μην επιτραπεί ούτε να εγερθεί ούτε να υπάρχει υπόνοια δημιουργίας μειονοτικού ζητήματος εντός της Ελλάδας, ό,τι κάνει δηλαδή η αναγνώριση της γλώσσας και της εθνότητας που υπογράφεται στην κατάπτυστη Συμφωνία των Πρεσπών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Τώρα τον λόγο έχει ο κ. Ζουράρις. Και μετά θα δώσω τον λόγο στον κ. Μιχαλολιάκο.

Κύριε Ζουράρι, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΖΟΥΡΑΡΙΣ: Σεβαστή μου Πρόεδρε, συγγνώμη για τη βραδυπορία, αλλά το ισχίον δεν ισχύει.

Αντίπαλον εις εν όνομα αποκεκρίσθαι. Θα αναγκαστώ να παραπέμψω στην έλλειψη λογικών αλληλουχιών που υπάρχει σε αυτή την πρόταση περί συνθήκης και κατά πόσον αυτές οι ελλείψεις των λογικών αλληλουχιών σακατεύουν εμάς τους Μακεδόνες, εμένα τον Μακεδόνα.

Ήδη από το Α5 του Θουκυδίδη, αντίπαλον εις εν όνομα αποκεκρίσθαι, διακρίνεστε δηλαδή, διακριτόν, για να υπάρχει άνθρωπο-κοινότητα και να υπάρχει άνθρωπος. Το ουδέν ενικότερον του προσώπου πρέπει να υπάρχει οπωσδήποτε το διακριτόν και η εταιρότης μου απέναντι στην ετερότητα του άλλου.

Εγώ, παραδείγματος χάριν, δεν είμαι Φωτεινή και η Φωτεινή δεν είναι Κώστας, αλλά για να υπάρξει Κώστας και Φωτεινή, δηλαδή Φωτεινή- πρόσωπο, πρέπει να υπάρχει όνομα Φωτεινή, διότι η ανθρωπότης της Φωτεινής και η ανθρωπότης του Κώστα συνεπάγεται εν ταυτώ, όπως το λέει και το Θεοτοκίον, όνομα και άνθρωπος είναι συμφυή και ισοκλεή.

Δεν υπάρχει άνθρωπος και άνθρωπος πολιτικός χωρίς το όνομα. Εάν δεν έχει όνομα, τι είναι; Αγέλη, είναι στίφος, είναι εσμός. Είναι η αρχή ουσιαστικά της σύγχρονης κοινωνικής και πολιτικής ανθρωπολογίας δυόμισι χιλιάδες χρόνια πριν.

Δεύτερο στοιχείο. Τι συμβαίνει, επομένως, αυτήν τη στιγμή; Όταν παραπέμψουμε στα «Αναλυτικά Πρότερα», στο 70Α', θα δούμε το εξής: Εγώ αυτήν τη στιγμή έχω το εξής, είμαι το ου ον. Υπάρχει το ον τι; Διότι είμαι δυόμισι χιλιάδες χρόνια Μακεδόνας. Ή υπάρχει το πρότερον γενομένου, λέει, στα «Αναλυτικά Πρότερα», στο 70Α', και είμαι πρότερον ου γενομένου εγώ σε σχέση με τους Σκοπιανούς.

Οι Σκοπιανοί πώς το λένε, επίσης; Και είναι σαν να το έχει γράψει για τους Σκοπιανούς. Υστέρων γέγονε το πράγμα των Σκοπιανών, δυόμισι χρόνια μετά.

Συμπέρασμα. Τι έχουμε αυτή τη στιγμή με την επισημοποίηση ουσιαστικά και την μόνη ουσιαστικά κρατική υπόσταση των Σκοπιανών εάν εγκριθεί; Ή εις τούτο κακίας ονόματος ήξομεν ή εις τούτο ήξομεν αφήξομεν για να φτάσουμε σε αυτή την κακία, λέει και ο Λυσίας. Τι θα γίνει;

«Εγώ ο Μακεδών», θα είναι παρατσούκλι, διότι το κυριαρχούν και το ασκούν κυριαρχική εξουσία στον πλανήτη γη, σε όλους τους επίσημους διεθνείς οργανισμούς είναι αυτοί, οι οποίοι τι έκαναν; Έχουν κλέψει, είναι κλέφτες. Επομένως, επισημοποιείται το υστερόφημον του κλέπτου έναντι εμού που είμαι ο κτητορικός, ο ιδρυτικός και ο δομήτωρ άνθρωπος και ανθρωπο-κοινότης Μακεδών. Το μόνο επίσημο όνομα, το κυριαρχικό, θα είναι η Μακεδονία, η επάνω, των Σκοπίων.

Επομένως, εγώ ο Μακεδών και οι Μακεδόνες θα είμαστε τα οστέα τεταπεινωμένα, θα είμαστε ουσιαστικά οι μείον Μακεδόνες, έχοντας υποστεί την deminutio capitis, δηλαδή τη συρρίκνωση κεφαλής, όπου είναι κεντρική στο ρωμαϊκό δίκαιο και μετά, διότι δεν θα έχουμε εμείς -αυτό που λέει στα «Βασιλικά» του Λέοντος του Σοφού- μετά τους πανδέκτες, τη φυλαττωμένην υπόστασιν του πράγματος. Τη φυλαττωμένην υπόστασιν του πράγματος μάς την έχουν κλέψει και εγώ θα είμαι μείον Κώστας ως Μακεδών, θα είμαι λιγότερο Μακεδών. Θα είμαι ουσιαστικά παρατσούκλι.

Συμπέρασμα προσωρινόν και ενδεχομένως ολίγον οριστικόν: Μας είπαν θα νικήσετε, εάν υποταχτείτε. Υποταχτήκαμε και βρήκαμε τη στάχτη. Μας είπαν θα νικήσετε, εάν αγαπήσετε τους Μακεδόνες αδελφούς, κλέφτες επάνω. Αγαπήσαμε και βρήκαμε τη στάχτη.

Επομένως βουληφόροι Βουλευταί του ελληνικού Κοινοβουλίου, Ελληνίδες Βουλευταί της Βουλής των Ελλήνων, μη με σακάτεψε, μη μας σακάτεψε, μην με ακρωτηριάσετε, εμένα τον Μακεδόνα. Μην επιτρέψετε στους Σκοπιανούς να με σακατέψουν εμένα. Και βεβαίως αλλιώς πώς ουκ αν αισχρόν ή εις τούτο ήξομεν, εάν καταλήξουμε και ψηφίσουμε αυτό. Πώς ουκ αν αισχρόν οι μεν πρόγονοι υπέρ της ελευθερίας της Μακεδονίας διακινδύνευον, υμείς δε τώρα ουδέ περί του ονόματος και υπέρ του ονόματος τολμάτε ψηφίζειν; Πώς ουκ αν αισχρόν!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Χρυσής Αυγής κ. Νικόλαος Μιχαλολιάκος.

Κύριε Μιχαλολιάκο, έχετε τον λόγο για δεκαπέντε λεπτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ (Γενικός Γραμματέας του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή): Ευχαριστώ πολύ.

Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, δεν είναι λίγοι μέσα σε αυτήν εδώ την Αίθουσα αυτοί που αποφάσισαν ότι όλοι είναι πατριώτες εκτός από εμάς, που είμαστε προδότες. Τι κρίμα για αυτούς που ολόκληρος ο ελληνικός λαός λέει ότι προδότες

είναι αυτοί που θα ψηφίσουν τη συμφωνία και όχι αυτοί που θα την καταψηφίσουν!

Και σε κάποιους άλλους πάλι, οι οποίοι λένε ότι η Χρυσή Αυγή εκμεταλλεύεται το ζήτημα αυτό, υπάρχουν τεκμήρια πολλών ετών για τη θέση μας, όπως το πρώτο φύλλο της εφημερίδος μας, της Χρυσής Αυγής, της οποίας την πρώτη σελίδα καταθέτω στα Πρακτικά, που είχε βγει με σύνθημα «Κανένας συμβιβασμός για τη Μακεδονία μας».

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

Παρακαλώ, το καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Γενικός Γραμματέας του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή κ. Νικόλαος Μιχαλολιάκος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν δημοσίευμα, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Αυτό το «κανένας συμβιβασμός για τη Μακεδονία μας» ασφαλώς αφορά και το όνομα, την οποιαδήποτε παραχώρηση του ονόματος. Αυτή είναι εθνική θέση.

Απαντώντας στα όσα κάλπικα ακούστηκαν, θα σας διαβάσω τι είχε πει ο Αντιπρόεδρος της Κυβερνήσεως της Νέας Δημοκρατίας - ΠΑΣΟΚ και Υπουργός Εξωτερικών κ. Βενιζέλος, στη Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ, στις 27 Σεπτεμβρίου του 2014.

Είχε πει, λοιπόν, ο κύριος Βενιζέλος ότι όσον αφορά το ζήτημα του ονόματος της Πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας, η Ελλάδα στηρίζει πλήρως τη διαδικασία υπό τον Γενικό Γραμματέα του ΟΗΕ μέσω του προσωπικού απεσταλμένου του, Μάθιου Νίμιτς. Η Ελλάδα μέχρι σήμερα έχει κάνει πολύ σημαντικά βήματα και αναμένουμε και από την άλλη πλευρά. Προτείνουμε μια αμοιβαία αποδεκτή σύνθετη ονομασία με γεωγραφικό προσδιορισμό πριν τη λέξη «Μακεδονία». Τη λέξη «Μακεδονία» την είχε δώσει η Νέα Δημοκρατία. Βεβαίως, ποτέ δεν είναι αργά για να πάρει πίσω αυτή τη θέση. Και θα αναφερθώ πώς, στη συνέχεια.

Όπως γνωρίζετε όλοι, πριν ακόμη ολοκληρωθεί η σημερινή διαδικασία αυτής της ψηφοφορίας, είχαμε μια δήλωση από τον Μάθιου Νίμιτς, ο οποίος σε συνέντευξή του στο Αθηναϊκό Πρακτορείο Ειδήσεων εδήλωσε: «Εάν η Συμφωνία των Πρεσπών δεν τεθεί σε ισχύ, οι συνέπειες της αποτυχίας θα είναι βαθιές και πιθανόν και οι δύο πλευρές θα μπορούσαν να επανεξετάσουν πολλά στοιχεία τα οποία είχαν συμφωνηθεί. Μπορώ να προβλέψω πολλά διαφορετικά σενάρια τα οποία θα μπορούσαν να είναι δυνατά. Μερικά από αυτά είναι αρκετά επικίνδυνα». Είναι μια δήλωση απαράδεκτη, ωμή παρέμβαση στο εσωτερικό της χώρας.

Και αν εσείς, η Αριστερά που κυβερνάτε, έχετε και λέτε για τον Παναγιώτη Κανελλόπουλο που είχε πει στον Πιουριφόι «Ιδού τα στρατεύματά σας», τι έχετε να πείτε τώρα για τον Νίμιτς, που σε μια ψηφοφορία στη Βουλή λέει ότι θα είναι επικίνδυνο να ψηφίσουμε και να πούμε «όχι» στη συμφωνία αυτή; Γιατί δεν την καταγγέλλετε ούτε εσείς, σαν Κυβέρνηση ούτε εσείς, σαν Αξιωματική Αντιπολίτευση;

Η υπόθεση αυτή των δηλώσεων Νίμιτς μάς θυμίζει μια άλλη δήλωση, τη δήλωση Μπράιζα, του Υφυπουργού Εξωτερικών των Ηνωμένων Πολιτειών, που όταν υπεγράφη ο αγωγός Μπουργκάς - Αλεξανδρουπόλεως βγήκε και είπε ότι, αν προχωρήσει το έργο αυτό, πιθανώς θα έχουμε και πόλεμο. Η συνέχεια είναι γνωστή.

Εις ό,τι αφορά πάλι τα περί προδοτών και απογόνων, ας ψάξουν κάποιοι καλύτερα, γιατί στα Επτάνησα επί ιταλικής κατοχής υπήρχε ένα φασιστικό περιοδικό των ιταλικών αρχών, το Κουαδρίβιο, και υπάρχουν κάποια ονόματα μέσα εκεί, όπως ονόματα υπάρχουν και για κάποιους που κάνουν τους υπερδημοκράτες σε αυτούς που συνέταξαν το Σύνταγμα της 21ης Απριλίου του Γεώργιου Παπαδόπουλου. Για αυτό καλύτερα να σιωπούν.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΤΖΙΑΣ: Χούντα Παπαδόπουλος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ (Γενικός Γραμματέας του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή): Για εσάς. Εγώ είπα το καθεστώς. Από κει και πέρα...

Για σας δεν ήταν Χούντα του Γιαρουζέλσκι, από όσο ξέρω. Το είχατε γράψει και σε βιβλίο. Έτσι δεν είναι;

Έρχομαι πάλι στην αμφίσημη στάση της Νέας Δημοκρατίας, η οποία εφάνη και με την ένσταση αντισυνταγματικότητος την οποία κατέθεσε η Χρυσή Αυγή, όπου την απορρίψατε και εισπράξατε και το χειροκρότημα του ΣΥΡΙΖΑ. Να χαίρεστε το χειροκρότημα του ΣΥΡΙΖΑ!

Και βεβαίως είναι ξεκάθαρο από το άρθρο 28 του Συντάγματος ότι απαιτείται πλειοψηφία τριών πέμπτων για μείζον εθνικό θέμα. Και αν δεν είναι μείζον εθνικό θέμα αυτό, ποιο είναι; Η εκλογή Προέδρου της Δημοκρατίας ή ο εκλογικός νόμος; Θεωρείτε ότι είναι πιο σημαντικό εθνικό θέμα η εκλογή του Προέδρου ή ο εκλογικός νόμος από το θέμα της ονομασίας των Σκοπίων; Για εσάς, ναι, είναι. Για εμάς όχι.

Επίσης, ακούστηκε συχνά πυκνά και από πολλούς αγορητές ότι εθνικότητα είναι μόνο η υπηκοότητα και ότι το έθνος είναι μια έννοια που δεν υπάρχει στο διεθνές δίκαιο. Και διαβάζω στο Σύνταγμα της Ελλάδας, στο άρθρο 1, παράγραφος 3, «Όλες οι εξουσίες πηγάζουν από το λαό. Υπάρχουν υπέρ αυτού και του έθνους και ασκούνται όπως ορίζει το Σύνταγμα». Υπέρ αυτού και του έθνους. Ποιο φάντασμα, λοιπόν; Από το φάντασμα αυτό είναι που αντλεί τη νομιμοποίησή του το Σώμα αυτό και το πολίτευμα.

Για τη συμφωνία έχουν αναφερθεί όλα μέσα σε αυτήν εδώ την Αίθουσα. Συνοπτικά θα αναφέρω κάποια πράγματα, όπως ότι τα μέλη δεσμεύονται να μην επιχειρούν, υποκινούν, υποστηρίζουν ή ανέχονται οιεσδήποτε πράξεις ή δραστηριότητες μη φιλικού χαρακτήρα που στρέφονται κατά του άλλου μέρους. Μάλιστα.

Για αυτό δεν ακούστηκε το εμβατήριο από τα στρατιωτικά σώματα «Μακεδονία ξακουστή, του Αλέξανδρου η χώρα»; Γιατί το εμβατήριο λέει: Μακεδονία ξακουστή του Αλέξανδρου η χώρα που έδιωξες τους Βούλγαρους -έλεγε παλαιότερα, τους βάρβαρους στη συνέχεια- και ελεύθερη είσαι τώρα.

Ποιους διώξαμε; Τους Κορεάτες, τους Αφγανούς, τους Σκοτσέζους; Τους Σλάβους διώξαμε. Τι θα κάνετε με αυτό; Θα το απαγορεύσετε; Μπορείτε να διαγράψετε την ιστορία;

Και έρχομαι, βέβαια, στο περίφημο άρθρο 7 και σε όλα αυτά τα εξωφρενικά και επικίνδυνα αντεθνικά που περιέχονται σε αυτό, ως προς τον ορισμό του όρου Μακεδονία για τους μεν και για τους δε, λες και δεν υπάρχει ενιαίος ορισμός, λες και η Μακεδονία δεν είναι μια και δεν είναι Ελληνική.

Και μέσα στο άρθρο 7 παράγραφος 3 αναφέρεται και το εξής: Όταν γίνεται αναφορά στο Δεύτερο Μέρος -τα Σκόπια είναι το Δεύτερο Μέρος και επειδή τα Σκόπια είναι το Δεύτερο Μέρος και δεν τα αναφέρουμε με την ονομασία τους έγινε και η Ελλάδα Πρώτο Μέρος, σε όλη τη συμφωνία η Ελλάδα, η Ελληνική Δημοκρατία δεν αναφέρεται, αναφέρεται ως Πρώτο Μέρος- με αυτούς τους όρους νοούνται η επικράτεια, η γλώσσα, ο πληθυσμός και τα χαρακτηριστικά τους με τη δική τους αντικειμενική, επιστημονική ερμηνεία των ιστορικών γεγονότων.

Ποιος θα κρίνει αυτά τα ιστορικά γεγονότα; Μιλάμε για τη σύσταση μιας επιτροπής, η οποία θα εξετάσει και εφόσον το κρίνει απαραίτητο, θα αναθεωρήσει τα σχολικά εγχειρίδια. Γι' αυτό και ο Υπουργός Παιδείας σας, ο κ. Γαβρόγλου, αφαίρεσε την ύλη σχετικά με τους μακεδονομάχους και τον Παύλο Μελά.

Η Χρυσή Αυγή από τη θέση αυτή που βρίσκεται έχει να δηλώσει προς την Κυβέρνηση της Αριστεράς και τη σημερινή πλειοψηφία ότι τα αντεθνικά σχέδια δεν θα περάσουν. Η ιστορία θα νικήσει και δεν μπορεί να διαγραφεί ο Παύλος Μελάς και οι Μακεδονομάχοι, παρ' όλα τα μειδιάματα κάποιων.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

Θα ήθελα, επίσης, πάνω στο σημείο αυτό να πω ότι οποιαδήποτε διαφορά προκύψει, σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφος 2, μπορεί να υποβληθεί στο Διεθνές Δικαστήριο. Και λέει στη συνέχεια ότι αν δεν συμφωνήσουν τα δύο Μέρη να προσφύγουν από κοινού στο Διεθνές Δικαστήριο, τότε θα μπορούσε αυτό να γίνει και μονομερώς. Ιδού, λοιπόν, στάδιον δόξης λαμπρόν για τη Νέα Δημοκρατία αν γίνει κυβέρνηση. Είναι βέβαιο ότι καταστρατηγείται η συμφωνία από τα Σκόπια ήδη τώρα και θα συμβεί και στο μέλλον. Έχετε τη δυνατότητα να προσφύγετε και μη λέτε ότι η κύρωση της συμφωνίας αυτής είναι τελεσίδικη και δεν μπορεί να γίνει τίποτε.

Η εισηγήτρια του ΣΥΡΙΖΑ χαρακτήρισε τη Συμφωνία των Πρεσπών ως αντιιμπεριαλιστική, την ίδια στιγμή που είναι γνωστό και δεδομένο ότι γίνεται προκειμένου τα Σκόπια να μπουν στο ΝΑΤΟ. Κάποτε η Αριστερά ήθελε όλη τη Μακεδονία στα Σοβιέτ για να

εξυπηρετηθεί η Μόσχα. Τώρα την παραχωρεί στην Αμερική και λέει ότι είναι αντιιμπεριαλιστική η συμφωνία. Αλλά τι να περιμένει κανείς από αυτούς οι οποίοι έλεγαν τα συνθήματα «Αμερικανοί φονιάδες των λαών» και σήμερα είναι οι πιο καλοί πελάτες των Αμερικανών;

Και εις ό,τι αφορά πάλι τα περί προδοτών και επειδή άπαντες, οι περισσότεροι τουλάχιστον εκ των Βουλευτών και των Υπουργών του ΣΥΡΙΖΑ δηλώνουν κομμουνιστές, θα τους πω ότι στο Κομμουνιστικό Μανιφέστο απαντώντας στην κατηγορία ότι οι κομμουνιστές θέλουν να καταργήσουν την πατρίδα ο Μαρξ και ο Έγκελς αναφέρουν τα εξής αυτολεξεί: «Κατηγόρησαν τους κομμουνιστές ότι θέλουν να καταργήσουν την πατρίδα, την εθνικότητα. Οι εργάτες δεν έχουν δική τους πατρίδα. Δεν μπορείς να τους πάρεις κάτι που δεν έχουν. Ας μην επικαλείσαι, λοιπόν, τον πατριωτισμό».

Και εις ό,τι αφορά τους πάρα πολλούς από το ΠΑΣΟΚ που βρίσκονται σήμερα στις γραμμές του ΣΥΡΙΖΑ θα τους θυμίσω ότι το 1982 η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, η Κυβέρνηση Ανδρέα Παπανδρέου, εξαίρεσε 70.000 πολίτες των Σκοπίων από τη δυνατότητά τους να επιστρέψουν στην Ελλάδα. Γιατί; Γιατί δήλωναν Μακεδόνες στην εθνικότητα.

Και όσον αφορά έναν άλλο νεολογισμό που υπάρχει και δεν είναι σημερινός, υπάρχει πάρα πολλά χρόνια, περί Σλαβομακεδόνων, τον θεωρώ εξαιρετικά αδόκιμο και εθνικά επικίνδυνο, γιατί και Σλάβοι και Μακεδόνες δεν γίνεται. Οι Μακεδόνες είναι Έλληνες και μόνο Έλληνες!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

Ο δε Κωστής Παλαμάς σε ένα άρθρο του στον «Νουμά» στις αρχές του 20ου αιώνος τους αποκαλούσε βουλγαρόφωνους Ελληνομακεδονίτες.

Πρόσφατα μάλιστα, ο καθηγητής Πανεπιστημίου κ. Μπαμπινιώτης έγραψε ένα άρθρο που λέει: «Η γλώσσα τους νοτιοσλαβική, όχι μακεδονική». Και γράφει χαρακτηριστικά στο άρθρο του αυτό: «Αυτή τη βουλγαροσερβική, νοτιοσλαβική γλώσσα την αποκαλούν ψευδώς μακεδονική. Αυτή είναι η μεγάλη αλήθεια και η ουσία του θέματος. Μόνο που αν επικυρωθεί με τη Συμφωνία των Πρεσπών η ονομασία ως μακεδονικής, θα επικρατήσει το αντίθετο. Ένα μεγάλο ιστορικό ψέμα με τη μεγάλη αλήθεια θα κρύβεται χωμένη στα χάρτινα γραφειοκρατικά άδυτα της συμφωνίας, που δεν θα αναζητεί ούτε θα μπορεί να φτάσει κανείς».

Και συνεχίζει: «Γιατί επιλέγουν συνειδητά, συστηματικά και πολιτικά μια ψευδώνυμη ονομασία;» Η απάντηση είναι: «Τα ονόματα των χωρών δεν είναι αθώα».

Καταλάβετέ το, προπαντός οι κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, ότι το να παραχωρείτε με τον οποιονδήποτε τρόπο τον όρο και το όνομα «Μακεδονία», έστω και σε σύνθετη μορφή, δεν είναι δικαίωμά σας και είναι εθνικά επικίνδυνο. Και αυτό το έχετε αποδεχτεί και επιτέλους βγείτε στον ελληνικό λαό που διαδηλώνει έχοντας πανό που λένε «Το όνομά μας είναι η ψυχή μας» και πείτε ότι αποδέχεστε τον όρο «Μακεδονία».

Εις ό,τι με αφορά, ήταν στις 16 Οκτωβρίου του 2015, όταν ο αξιότιμος τότε Υπουργός Εξωτερικών κ. Κοτζιάς μού είχε απευθύνει μία επιστολή από το Εθνικό Συμβούλιο Εξωτερικής Πολιτικής, στην οποία μου ζητούσε να προτείνω ονομασία για τα Σκόπια και πήρα τον λόγο στη Βουλή και είπα ότι «επειδή δεν πιστεύω στη μυστική διπλωματία και επειδή εγράφη κατά κόρον στις εφημερίδες ότι στη διάρκεια της επισκέψεως του κυρίου Πρωθυπουργού Αλέξη Τσίπρα στις Ηνωμένες Πολιτείες συμφωνήθηκε η ένταξη των Σκοπίων στο ΝΑΤΟ...». Και το έλεγα αυτό τον Οκτώβριο του 2015 και εσείς σιωπούσατε και η σιωπή σας είναι ενοχή και φτάσαμε στο σημερινό σημείο αυτής της συμφωνίας, η οποία θα υπερψηφιστεί από ένα σύνολο Βουλευτών οι οποίοι εκλέχθηκαν άλλοι με τον ΣΥΡΙΖΑ, άλλοι με το ΠΑΣΟΚ, άλλοι με τη Νέα Δημοκρατία, άλλοι με το Ποτάμι και άλλοι με την Ένωση Κεντρώων. Εάν αυτό δεν είναι κοινοβουλευτικό πραξικόπημα, τι είναι;

Ιδιαίτερη σημασία έχει στη συμφωνία ο όρος «nationality», ο οποίος αν δεν ήθελαν να προκαλούν οι Σκοπιανοί θα μπορούσε να έχει αντικατασταθεί με τον όρο «citizenship», δηλαδή πολίτης. Αλλά αυτό δεν έγινε και όχι μόνο δεν έγινε, αλλά αντιθέτως χρησιμοποιείται μέσα στη συμφωνία συχνά ο όρος «ο λαός της Μακεδονίας».

Όσο για τον όρο «nationality» που κάποιοι είπαν ότι αφορά μόνο υπηκοότητα, θα τους παραπέμψω στην ετυμολογία της λέξεως. Σύμφωνα με το μεγάλο λεξικό της Αγγλικής γλώσσας του Cambridge, σημαίνει δύο πράγματα: Πράγματι σημαίνει το επίσημο δικαίωμα κάποιου να είναι πολίτης ενός κράτους, αλλά σημαίνει και μία ομάδα λαού της ίδιας φυλής, της ίδιας θρησκείας και των ίδιων παραδόσεων.

Εις ό,τι αφορά τον όρο «εθνικότητα», που επίσης προσπαθείτε να διαστρεβλώσετε τη σημασία του, στη Μεγάλη Ελληνική Εγκυκλοπαίδεια, έκδοση του 1929, ο Δημήτριος Δρόσος, Διευθυντής του Υπουργείου Εξωτερικών, υπογράφει το λήμμα «εθνικότης», nationalite: σύνολο ατόμων συνδεόμενων διά κοινού ιστορικού παρελθόντος και κοινής φυλετικής συνειδήσεως και καταγωγής. Αυτό είναι εθνικότης.

Δεν θέλω να αναφερθώ και στον όρο της λέξεως «nationality» που είναι αντιδάνειο και προέρχεται και αυτό από ελληνική λέξη.

Επανέρχομαι στη συμφωνία και λέω ότι έχουν γίνει ολέθρια σφάλματα από ελληνικής πλευράς όχι τώρα, όχι μετά τη Μεταπολίτευση, άλλα ήδη μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο με πρώτο μεγάλο λάθος την αναγνώριση της Γιουγκοσλαβίας το 1950 από κυβέρνηση του Κέντρου και συγκεκριμένα του Νικολάου Πλαστήρα, παρά το γεγονός ότι είχε την ονομασία Ομόσπονδη Δημοκρατία της Μακεδονίας.

Και βεβαίως επανέρχομαι σε αυτό που είχα πει και στη διάρκεια της διαδικασίας για την πρόταση μομφής, ότι η συμφωνία αυτή είναι άκυρη σε όλες τις περιπτώσεις και θα πρέπει η Νέα Δημοκρατία να δεσμευθεί ότι θα την ακυρώσει, να δεσμευτεί έναντι του ελληνικού λαού, ο οποίος διαδηλώνει, ότι δεν θα έχει σύνθετη ονομασία.

Στο άρθρο 3, λοιπόν, του συνταγματικού νόμου, αναφέρεται ρητά ότι η τροποποίηση αυτή θα έχει ολοκληρωθεί μέχρι τέλος του 2018 και όπως όλοι γνωρίζουμε, αυτό δεν συνέβη. Επιπλέον, υπάρχει κι ένα άρθρο το οποίο λέει ότι θα υπάρχει η δυνατότητα να αλλάξει η χρήση των ονομάτων το αργότερο εντός πέντε ετών. Δηλαδή, για πέντε ολόκληρα χρόνια τα Σκόπια θα μπορούν να χρησιμοποιούν τον όρο «Μακεδονία».

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ**)

Εχθροπάθεια, λοιπόν, αλλαγή των σχολικών βιβλίων κι όπως αναφέρθηκε, είναι εθνικιστικό και ρατσιστικό το σύνθημα «η Μακεδονία είναι μία και ελληνική». Κι επειδή ουδεμία ποινή άνευ νόμου, κι επειδή ακόμη δεν είναι νόμος αυτή η συμφωνία θα τελειώσω την ομιλία μου με αυτήν ακριβώς τη φράση: Η Μακεδονία είναι μία και είναι ελληνική!

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Παρακαλώ πολύ, τον λόγο έχει η κ. Γεννηματά, Πρόεδρος της Δημοκρατικής Συμπαράταξης.

ΦΩΤΕΙΝΗ (ΦΩΦΗ) ΓΕΝΝΗΜΑΤΑ (Πρόεδρος της Δημοκρατικής Συμπαράταξης): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, από τη δήθεν αριστερή πολιτική, από το «έξω τώρα οι Αμερικάνοι» και το «go back, κυρία Μέρκελ», στις πρακτικές της πιο παλιάς Δεξιάς. Επιστρέψαμε στην εποχή του «yes man», κύριε Τσίπρα. Η Κυβέρνησή σας λειτούργησε αποκλειστικά ως υπηρέτης των ξένων συμφερόντων, που τι ζητούσαν; Ζητούσαν επιτακτικά «λύση τώρα», για να εξυπηρετήσουν τα γεωπολιτικά και οικονομικά τους συμφέροντα.

Προφανώς, δεν τους αφορά το περιεχόμενο της λύσης. Δεν τους αφορούν τα προβλήματα που παραμένουν στη σχέση των δύο κρατών. Βρήκαν, λοιπόν, τον κατάλληλο άνθρωπο, που ανέλαβε δράση παραμερίζοντας το εθνικό συμφέρον. Απέναντί σας, όμως, έχετε τον ελληνικό λαό, ο οποίος σας λέει «ως εδώ, φτάνει πια!». «go back, κύριε Τσίπρα!». Αυτό είναι το μήνυμα από όλη την Ελλάδα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης)

«Έχει όρια ο κατήφορος;» έχουμε αναρωτηθεί πάρα πολλές φορές μέσα σε αυτή την Αίθουσα. Και απαντώ, δυστυχώς, όχι. Γιατί περισσεύει η κοροϊδία και υποκρισία μέσα στην Αίθουσα αυτή σήμερα. Πολλοί και από πολλές παρατάξεις αγωνιούν για το αν θα ψηφιστεί σήμερα η Συμφωνία των Πρεσπών και ο καθένας για τους δικούς του λόγους, που δεν σχετίζονται όμως πάν-

τοτε με τα εθνικά συμφέροντα.

Ο «βολικός» κ. Τσίπρας θέλει να τελειώσει τη δουλειά. Η Νέα Δημοκρατία, από τη μεριά της, αγωνιά μην τυχόν και βρει το θέμα αυτό ανοιχτό μετά τις εκλογές. Και οι «πρόθυμοι» ανησυχούν μην και πάει ο κόπος τους χαμένος. Η Κυβέρνηση, είναι φανερό, δεν έχει τη συναίνεση του ελληνικού λαού, αλλά δεν έχει καν τη δική της πλειοψηφία στη Βουλή για να περάσει αυτή τη συμφωνία. Συμπληρώνει τον απαραίτητο αριθμό Βουλευτών α λα καρτ. Άλλοι Βουλευτές υποτίθεται ότι στηρίζουν μεν την Κυβέρνηση αυτή, αλλά δεν στηρίζουν τη συμφωνία. Άλλοι Βουλευτές στηρίζουν –λέει- τη συμφωνία, αλλά δεν στηρίζουν την Κυβέρνηση αυτή. Ακούστε. Κανένας δεν θα κρυφτεί πίσω από ένα φύλλο συκής. Όλοι αυτοί στηρίζουν και τις Πρέσπες και τον κ. Τσίπρα, είναι ξεκάθαρο και το ξέρει και ο ελληνικός λαός που μας παρακολουθεί.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης)

Χάθηκε, δυστυχώς, λέω εγώ μία πολύ σημαντική ευκαιρία για βιώσιμη λύση. Η Κυβέρνηση σήμερα δεσμεύει τη χώρα σε μία κακή συμφωνία, η οποία δεν εξυπηρετεί τα συμφέροντα του ελληνικού λαού. Αντί να κλείνει παλιές πληγές, δυστυχώς, ανοίγει καινούργιες. Γιατί; Γιατί κρατά ζωντανή τη ρίζα του αλυτρωτισμού.

Το Κίνημα Αλλαγής λέει ξεκάθαρα «όχι» σε αυτή τη συμφωνία!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης)

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ήρθαμε σήμερα στη Βουλή να συζητήσουμε γι' αυτή τη συμφωνία και δεν έχουμε καν στα χέρια μας το επίσημο κείμενο του νέου συντάγματος της γειτονικής χώρας, με τις τροπολογίες που προβλέπει η συμφωνία. Δεν έχει κατατεθεί. Κι όχι μόνο αυτό, αλλά οι Σκοπιανοί εκβιάζουν ανοιχτά, δηλώνοντας πως δεν θέτουν σε ισχύ τις συνταγματικές τροποποιήσεις, παρά μόνο εάν και όταν επικυρωθεί το Πρωτόκολλο Εισδοχής στο ΝΑΤΟ από την Ελλάδα. Και η ελληνική Κυβέρνηση το αποδέχτηκε και αυτό. Δηλαδή, η ελληνική Βουλή ψηφίζει στα τυφλά, με όλα τα θέματα ανοιχτά. Με τη ρηματική διακοίνωση τα πράγματα γίνονται ακόμα χειρότερα, γιατί αναφέρεται ρητά σε «μακεδονικό λαό».

Η Κυβέρνηση, λοιπόν, δίνει σήμερα στα Σκόπια την ένταξη στο ΝΑΤΟ, την έναρξη των ενταξιακών διαπραγματεύσεων στην Ευρωπαϊκή Ένωση και μαζί δίνει «μακεδονική γλώσσα», «μακεδονική ταυτότητα», «μακεδονικό λαό», δηλαδή «μακεδονικό έθνος». Τα δώσατε όλα, κύριε Τσίπρα!

Ξεκινώ από το πρώτο, το όνομα. Δεν πρόκειται για έναν συμβιβασμό όπου αναγνωρίζεται η γειτονική χώρα και ο λαός της με βάση τη γεωγραφική της θέση. Αυτή ήταν η εθνική γραμμή που ακολουθούσαν τα τελευταία χρόνια τα περισσότερα πολιτικά κόμματα στον τόπο. Δηλαδή, σύνθετη ονομασία με γεωγραφικό προσδιορισμό.

Σήμερα με τη συμφωνία της Κυβέρνησης έχουμε «μακεδονικό λαό», που κατοικεί στη «Βόρεια Μακεδονία» και μιλά «μακεδονικά». Δεν έχουμε «Βορειομακεδόνες» και γλώσσα «βορειομακεδονική». Έτσι δημιουργούνται απολύτως οι συνθήκες και για τη διατήρηση, αλλά και για τη δημιουργία νέων αλυτρωτικών διεκδικήσεων. Πολύ δε περισσότερο -ακούστε το αυτό- αυτό που απαλείφεται από τη Συμφωνία των Πρεσπών είναι η Μακεδονία μας, η οποία ξέρετε πώς περιγράφεται στη Συμφωνία; Περιγράφεται ως η «βόρεια περιοχή» του Πρώτου Μέρους, δηλαδή της Ελλάδας.

Στην πράξη, αυτό που κάνετε είναι ότι εκχωρείτε το μονοπώλιο του όρου «Μακεδονία» στη γειτονική χώρα. Και όλες οι πρόσφατες δηλώσεις του Ζόραν Ζάεφ επιβεβαιώνουν ακριβώς αυτό.

Κύριε Τσίπρα, παραδώσατε την πιο βασική θέση της χώρας. Αν αυτό το είχαν πράξει οι προηγούμενοι πρωθυπουργοί, το θέμα θα είχε λυθεί ήδη εδώ και πάρα πολλές δεκαετίες. Δεν ήθελαν να το παραδώσουν αυτό!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης)

Έρχομαι στο θέμα της γλώσσας. Αναγνωρίζεται με υπογραφή της χώρας μας «μακεδονική γλώσσα». Προσπαθείτε να δημιουργήσετε τώρα την εντύπωση ότι η γλώσσα είχε αναγνωριστεί από το 1977. Αυτό είναι ένα μεγάλο ψέμα και το επιβεβαιώνει και ο άνθρωπος που εκπροσώπησε τη χώρα μας σε αυτή τη διαδικασία, ο καθηγητής κ. Μπαμπινιώτης. Το βάλατε και στη σύμβαση για να καλύψετε τις δικές σας ευθύνες.

Μέσα από αυτή τη λογική διατηρείται και ενισχύεται το ιδεολόγημα του «μακεδονισμού». Γιατί, προφανώς, κυρίες και κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, κανένας πολίτης της γειτονικής χώρας δεν θα βγει να δηλώσει «βεβαίως, εγώ είμαι Μακεδόνας, ζω στη «Βόρεια Μακεδονία» και μιλάω τη μακεδονική, που ανήκει στην οικογένεια των νότιων σλαβικών γλωσσών, με αστερίσκο». Προφανώς, αυτά όλα είναι αστειότητες. Όλοι θα δηλώνουν ότι είναι απλά «Μακεδόνες».

Αυτό δε που παρουσιάζετε σήμερα ως μη πρόβλημα σχετικά με τη γλώσσα, το διαψεύδετε μόνοι σας. Επί Κυβερνήσεώς σας το Υπουργείο Εξωτερικών, πριν ξεκινήσετε τη διαπραγμάτευση, με οδηγία στο ΓΕΕΘΑ ζητούσε να μην επικυρωθεί σε επίπεδο ΝΑΤΟ η καταγραφή της γλώσσας, αν δεν απαλειφθεί ο όρος «μακεδονικό κυριλλικό αλφάβητο», να μην υπάρχει η λέξη «μακεδονικό».

Και τώρα λέτε εσείς ότι αυτό είχε δοθεί και ότι σήμερα έχετε μία πάρα πολύ επιτυχημένη συμφωνία. Και πού οδηγήσατε τελικά με τους χειρισμούς σας τη διαπραγμάτευση; Στο ακριβώς αντίθετο αποτέλεσμα: και η γλώσσα μακεδονική και –προφανώς- το αλφάβητό τους.

Πανηγυρίζετε μάλιστα για την παραπομπή που αναφέρει ότι η «μακεδονική γλώσσα» -που εσείς αναγνωρίσατε- δεν έχει καμμία σχέση με την αρχαία ελληνική, τη στιγμή που, όπως προκύπτει από πολύ συγκεκριμένα έγγραφα, η χώρα είχε ήδη από το 2013 πετύχει να αναφέρεται στην επίσημη πλατφόρμα του ΝΑΤΟ ότι η γλώσσα της FYROM καθιερώθηκε κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου.

Τρίτο ζήτημα είναι η εθνότητα. Αναγνωρίζεται και πάλι με την υπογραφή της χώρας μας «Μακεδονική εθνότητα». Μάταια επιχειρεί να οχυρωθεί η Κυβέρνηση πίσω από τη ρηματική διακοίνωση των Σκοπίων. Γιατί; Γιατί στο ίδιο αυτό κείμενο αναφέρεται δύο φορές ο «μακεδονικός λαός».

Και, σε τελική ανάλυση, εάν η πρόθεση ήταν να αναφερθεί η συμφωνία μόνο στην ιθαγένεια, γιατί χρησιμοποιείται ο όρος nationality που έχει διπλή σημασία και όχι ο όρος citizenship, ώστε να αποφευχθεί οποιαδήποτε παρανόηση, παρεξήγηση, σκοπιμότητα ή παρερμηνεία; Άλλωστε και η Ευρωπαϊκή Ένωση σε όλες της τις συνθήκες χρησιμοποιεί για τον όρο ιθαγένεια τη λέξη citizenship. Αυτό -θα μου επιτρέψετε να πω- δεν είναι απλά λάθος. Είναι μία επιλογή υποχώρησης και παραχώρησης, που θα τη βρούμε μπροστά μας.

Τέταρτο σημείο είναι το άρθρο 36. Η Κυβέρνησή σας δεν αντέδρασε στην επιλογή της κυβέρνησης των Σκοπίων να μην τροποποιήσει το άρθρο 36 του Συντάγματος, που αναφέρεται ρητά σε «Μακεδονικό κράτος» και «Μακεδονικό λαό».

Πέμπτο σημείο, το ΝΑΤΟ. Γιατί δεχτήκατε να ξεκινήσει η διαδικασία ένταξης της γειτονικής χώρας στο ΝΑΤΟ πριν από την ολοκλήρωση της επικύρωσης της συμφωνίας; Είναι κάτι που δημιουργεί τετελεσμένα, τα οποία ήδη εκμεταλλεύονται τα Σκόπια. Αντί να θέσουν σε ισχύ τις συνταγματικές τους τροποποιήσεις, μας ζητούν και από πάνω να επικυρώσουμε πρώτα το Πρωτόκολλο Ένταξής τους στο ΝΑΤΟ. Εμμέσως, δηλαδή -όπως είπα πριν- εκβιαζόμαστε.

Έκτο σημείο είναι οι εμπορικές χρήσεις. Υπάρχει μεγάλη ασάφεια για τις εμπορικές χρήσεις των λέξεων «Μακεδονία» και «μακεδονικός» και για τα προϊόντα ονομασίας προέλευσης και για τις προστατευόμενες γεωγραφικές ενδείξεις, που ρυθμίζονται με το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Για ποιο λόγο δεν υπάρχει ρύθμιση που ορίζει πολύ απλά ότι τα προϊόντα της γειτονικής χώρας θα φέρουν ένδειξη σύμφωνα με την συμφωνία ως «βόρεια μακεδονικά»;

Έχετε κατανοήσει ότι όχι μόνο δεν προστατεύονται τα προϊόντα μας, αλλά και στο μέλλον η κυβέρνηση των Σκοπίων θα μπορεί να υποστηρίξει ότι η Ελλάδα δεν θα μπορεί να χρησιμοποιήσει τον όρο «Μακεδονία» και «μακεδονικός» για νέες ενδείξεις ή για προϊόντα που ήδη κυκλοφορούν αλλά δεν έχουν πιστοποιηθεί;

Τέλος, θέλω να αναφερθώ στην εφαρμογή. Μιλάτε για το erga omnes που πετύχατε. Ακόμα και αυτό, όμως, είναι λειψό, είναι υπό αίρεση. Η αλλαγή της ονομασίας στα έγγραφα στο εσωτερικό της χώρας προβλέπεται ότι θα γίνει με το άνοιγμα των ενταξιακών κεφαλαίων, κάτι δηλαδή που σημαίνει ότι θα πάρει πάρα πολλά χρόνια -είναι απροσδιόριστο-, πάνω από δεκαπέντε έως είκοσι χρόνια. Και εάν συμβεί οτιδήποτε και «παγώσει» οποιοδήποτε κεφάλαιο, αυτό σημαίνει ότι θα «παγώνει» και η δική τους προσαρμογή.

Τέλος, σας ρωτώ: Πώς σκοπεύετε να διασφαλίσετε ότι οι όποιες ρυθμίσεις της συμφωνίας θα εφαρμοστούν -καλόπιστα λέω εγώ- όταν ολοκληρωθεί η διαδικασία της επικύρωσης; Γιατί η συμφωνία αυτή δεν προβλέπει κανέναν συγκεκριμένο μηχανισμό άμεσης ενεργοποίησης;

Συμπερασματικά, τα γεωπολιτικά μας συμφέροντα αναμφίβολα συνδέονται με την αρμονική συνύπαρξη με τη γειτονική μας χώρα, με την προϋπόθεση όμως ακύρωσης κάθε αλυτρωτικής επιδίωξης. Αυτό δεν έγινε. Και δεν έγινε απόλυτα συνειδητά από τον κ. Τσίπρα και την Κυβέρνησή του. Αντίθετα, με αυτή τη συμφωνία διατηρείται το πνεύμα και ο πυρήνας του «μακεδονισμού».

Αλλά τι άλλο να πω όταν εσείς οι ίδιοι, η Κυβέρνησή σας, φτάσατε μέχρι το σημείο να δεχθείτε ως ονομασία τη Μακεδονία του Ίλιντεν, δηλαδή την καρδιά του αλυτρωτισμού; Και ήμασταν εμείς με τη σθεναρή μας στάση εδώ μέσα που σας σταματήσαμε, που σας εμποδίσαμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης)

Και δεν μπορώ να μην πω ότι πολλοί από αυτούς που παριστάνουν σήμερα τους προοδευτικούς και σας στηρίζουν και βρίσκονται στο πλευρό σας, ήταν έτοιμοι να συμφωνήσουν στη Μακεδονία του Ίλιντεν, προφανώς χωρίς να γνωρίζουν ιστορία, χωρίς να γνωρίζουν τις ολέθριες συνέπειες. Αναρωτιέμαι, όμως, γιατί ήταν τόσο πρόθυμοι και τόσο έτοιμοι και τότε να είναι στο πλευρό σας;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης)

Κύριε Τσίπρα, οι διεθνείς συνθήκες κρίνονται από την Ιστορία. Ο Ελευθέριος Βενιζέλος πριν από εκατό χρόνια, παρά την Μικρασιατική Καταστροφή που μόλις είχε προηγηθεί, κατοχύρωσε τα εθνικά συμφέροντα με τη Συνθήκη της Λωζάννης. Απόδειξη του τι σημαίνει θωράκιση του εθνικού συμφέροντος είναι ότι σήμερα, ύστερα από εκατό χρόνια, η Τουρκία επίμονα ζητά την αναθεώρηση αυτής της συνθήκης.

Στην περίπτωσή σας έχουμε μία συμφωνία που δεν στηρίζεται από τον ελληνικό λαό. Άρα δεν έχετε πραγματική νομιμοποίηση γι' αυτές τις αποφάσεις. Και για να παραφράσω τον Ντε Γκωλ, η συμφωνία σας είναι σαν το τριαντάφυλλο, διατηρείται μέχρι να μαραθεί και δυστυχώς ήδη μαραίνεται με όλα αυτά που συμβαίνουν και ακούμε από τη γειτονική χώρα.

Με τη συνθήκη των Πρεσπών δημιουργήσατε νέα προβλήματα, χωρίς να λύσετε τίποτα από τα παλιά. Και φαίνεται αυτό όχι μόνο από τις αντιδράσεις της εθνικιστικής αντιπολίτευσης των Σκοπίων, αλλά κι από τις διαδοχικές δηλώσεις που κάνει ο ίδιος ο Ζόραν Ζάεφ. Εμείς δεν θα συναινέσουμε, δεν θα συνυπογράψουμε. Δεν θα κληροδοτήσουμε στις επόμενες γενιές νέα προβλήματα. Η θέση μας είναι πάρα πολύ καθαρή. Αυτό συμβολίζει το δικό μας «όχι». Και αυτή είναι η θέληση της μεγάλης πλειοψηφίας του ελληνικού λαού.

Η δημοκρατική παράταξη, μακριά από εθνικισμούς και πατριδοκαπηλίες, μακριά από μεγαλοϊδεατισμούς, ένωνε πάντα τον λαό και τη χώρα, προκειμένου να αντιμετωπιστούν μεγάλα εθνικά θέματα. Οι εθνικές περιπέτειες της Ελλάδας, οι γεμάτοι αγώνες ιστορία για την ανεξαρτησία και την ακεραιότητά της, οι απειλές και οι κίνδυνοι που αντιμετώπιζε και αντιμετωπίζει σφυρηλάτησαν έναν γνήσιο πατριωτισμό, που κανείς δεν μπορεί να αγνοεί και να παρακάμπτει με ιδεοληψίες.

Ήταν οι προοδευτικές δυνάμεις που όταν διαλυόταν η Γιουγκοσλαβία χτύπησαν το καμπανάκι του κινδύνου στην τότε δεξιά κυβέρνηση της χώρας, να δώσει μία αποφασιστική μάχη στη διεθνή σκηνή ώστε να κλείσει τότε το θέμα των Σκοπίων με τρόπο οριστικό και αμετάκλητο και να μη μείνει καμμία χαραμάδα για αλυτρωτισμούς και για ιστορίες μειονότητας και γλωσσικά ζητήματα.

Η μάχη εκείνη χάθηκε. Χάθηκε από τις διαμάχες ανάμεσα στον Πρωθυπουργό και στον αρμόδιο Υπουργό της τότε κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας. Η γραμμή της σκληρής στάσης, ακόμα και του βέτο στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο που θα οριστικοποιούσε τη διάλυση της πρώην Γιουγκοσλαβίας δεν υπήρξε, γιατί δεν τα βρήκαν μεταξύ τους τότε οι Υπουργοί της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας με τον Πρωθυπουργό τους.

Δεν ξεχνάμε, λοιπόν, το πώς δημιουργήθηκε το ζήτημα με τη FYROM και από τότε διαιωνίστηκε. Και δεν ξεχνάμε τις μεγάλες ευθύνες της Δεξιάς και της Νέας Δημοκρατίας, που μέχρι σήμερα δεν έχουν τολμήσει, δεν έχουν βρει το θάρρος να πουν ούτε και γι' αυτό μία λέξη αυτοκριτικής και να αναλάβουν τις ευθύνες τους.

Διαμορφώσατε ως Νέα Δημοκρατία μία ιδιαίτερα αρνητική κατάσταση, που κλήθηκε η δική μας παράταξη στη συνέχεια να αντιμετωπίσει και να διαχειριστεί. Αφήστε, λοιπόν, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, τις εθνικές κορώνες. Έχετε αλλάξει στάση, ιδιαίτερα το τελευταίο διάστημα, πενήντα φορές και είστε εσείς που δώσατε το άλλοθι στον κ. Τσίπρα να αποφύγει τον διάλογο και τη συνεννόηση με τα πολιτικά κόμματα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης)

Αντίθετα, έγινε μεγάλη και σοβαρή προσπάθεια από το ΠΑΣΟΚ, από την Κυβέρνηση του Ανδρέα Παπανδρέου, μέσα από μία σκληρή διαπραγμάτευση που ανάγκασε τα Σκόπια να αναδιπλωθούν, να αλλάξουν σύμβολα, σημαία και κάποιες διατυπώσεις του συντάγματος, ώστε να υπάρξει Ενδιάμεση Συμφωνία. Υποχρεώθηκαν τα Σκόπια να αναδιπλωθούν από πολλές ακραίες θέσεις τους.

Το 1995 η Ενδιάμεση Συμφωνία έδωσε τέλος στην όξυνση. Επέτρεψε τον διάλογο και άνοιξε τον δρόμο για την οικονομική και εμπορική συνεργασία ανάμεσα στις δύο χώρες. Άνοιξε τον δρόμο για την εξεύρεση ολοκληρωμένης λύσης.

Δυστυχώς, όμως, όλα τα όπλα που εξασφάλισε για την Ελλάδα ο Ανδρέας Παπανδρέου στο ζήτημα αυτό τα παραδώσατε εσείς, κύριε Τσίπρα, σήμερα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης)

Ήταν το ΠΑΣΟΚ που την περίοδο 2000 - 2002 αναζήτησε τη λύση σύνθετης ονομασίας, φθάνοντας πολύ κοντά σε συμφωνία, χωρίς όμως -και το τονίζω αυτό- να εγκαταλείψουμε βασικές προϋποθέσεις ή πάγιες εθνικές γραμμές. Και ήταν η υπαναχώρηση της άλλης πλευράς που δεν επέτρεψε την επιτυχή ολοκλήρωση αυτής της διαδικασίας.

Στη συνέχεια, ήταν το ΠΑΣΟΚ και ο Κώστας Σημίτης με Υπουργό Εξωτερικών τον Γιώργο Παπανδρέου, που ως Κυβέρνηση και Προεδρία του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης τον Ιούνιο του 2003, άνοιξαν τη διαδικασία προσχώρησης των δυτικών Βαλκανίων στην Ευρωπαϊκή Ένωση με την ατζέντα της Θεσσαλονίκης.

Επιδιώξαμε, λοιπόν, πάντα σε όλη την ιστορική μας διαδρομή σταθερά τη λύση, γιατί αυτό επιβάλλουν οι πάγιες αξίες μας για ειρήνη, συνεργασία, φιλικές σχέσεις με όλες τις χώρες της περιοχής και πολύ περισσότερο με τους γείτονές μας.

Κυρίες και κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, η προοδευτική παράταξη δεν διχάζει με ιδεοληψίες, αλλά ενώνει με καθαρά εθνικές επωφελείς θέσεις.

«Το όνομά μας είναι η ψυχή μας», έλεγε η αείμνηστη Μελίνα Μερκούρη και μας ένωνε όλους με αυτά τα λόγια της. Σήμερα πάμε στο «εμείς τους φωνάζουμε Μακεδόνες». Κεντρικό στέλεχος της Κυβέρνησής σας τοποθετήθηκε με αυτόν τον τρόπο.

Όποιος δεν στοιχήθηκε ακόμα, έστω και σιωπηλά και με κατεβασμένο το κεφάλι, πίσω από τη συμφωνία σας βαφτίστηκε από εσάς εθνικιστής, ακροδεξιός, πατριδοκάπηλος. Έχετε, όμως, ακέραια την ευθύνη γι' αυτήν τη συμφωνία και τα προβλήματα που θα δημιουργήσει και έχετε μεγάλη ευθύνη για τον νέο διχασμό.

Αρνηθήκατε τη συνεννόηση. Δεν διαπραγματευτήκατε με βάση την εθνική γραμμή. Εάν το είχατε κάνει, θα είχατε μεγάλη

διαπραγματευτική ισχύ και σίγουρα η συμφωνία θα ήταν πολύ καλύτερη απ' αυτήν που φέρνετε να ψηφίσει η Ελληνική Βουλή.

Κοιτούσατε, όμως, πρώτα τις εσωτερικές ισορροπίες και το εσωτερικό πολιτικό σκηνικό και όχι αυτή καθαυτή την πορεία διαπραγμάτευσης και την ενίσχυση των ελληνικών θέσεων. Δεν ήταν αυτή η προτεραιότητά σας.

Η συμφωνία, λοιπόν, έτσι όπως κατέληξε, δεν λύνει οριστικά και αμετάκλητα τα προβλήματα, αλλά τα διαιωνίζει. Η υποχώρηση και οι παραχωρήσεις που κάνατε θα σας βαραίνουν και θα σας ακολουθούν για πάντα.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, κλείνοντας, δεν μπορώ να μην αναφερθώ στην εκμετάλλευση, στη χρησιμοποίηση της συμφωνίας των Πρεσπών ως όχημα εξυπηρέτησης των κομματικών σχεδίων του κ. Τσίπρα. Όπως είπε, εξ άλλου, ο ίδιος κυνικά -όπως το συνηθίζει- με βάση τις Πρέσπες θέλει να αναδιατάξει το πολιτικό σκηνικό. Το έμβλημα της πολιτικής του είναι «πώς θα παραμείνω λίγο περισσότερο στην καρέκλα».

Αφού, λοιπόν, πήρατε ψήφο εμπιστοσύνης με τα υπολείμματα της ακροδεξιάς, κύριε Τσίπρα, αναζητάτε τώρα νέα στηρίγματα, νέους πρόθυμους. Φοβάστε και ψάχνετε τρόπους να αποτινάξετε το στίγμα της συνεργασίας σας με την ακροδεξιά. Νομίζετε ότι έτσι με όλα αυτά θα ξεχαστεί το ήθος και το ύφος της διακυβέρνησής σας, οι αντιλαϊκές πολιτικές, οι σκληρές σας πολιτικές, η διάλυση του κοινωνικού κράτους. Νομίζετε ότι θα ξεχάσει ο ελληνικός λαός τα αλισβερίσια, τα νταραβέρια, την πολιτική παρακμή, τον διχασμό.

Όποιος δεν είναι μαζί σας, κατά τη γνώμη σας, είναι δεξιός. Μήπως ξεχνάτε ότι εσείς είστε αυτός που κυβερνήσατε με την Ακροδεξιά και τώρα ακριβώς στηρίζεστε στα ακροδεξιά απομεινάρια;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης)

Έχετε το θράσος να λέτε κιόλας ότι όποιος δεν στηρίζει τη Συμφωνία σας είναι και εθνικιστής!

Κοιτάξτε, κύριε Τσίπρα, αυτές οι ταμπέλες δεν βοηθούν. Δεν θα χαρίσουμε τον γνήσιο πατριωτισμό στην Ακροδεξιά και τη Χρυσή Αυγή. Γίνατε πολιτικός χορηγός της Δεξιάς, μην γίνετε τώρα και χορηγός της Χρυσής Αυγής. Αρκετά!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης)

Αφήστε πίσω το ότι συνυπήρξατε στις πλατείες των «Αγανακτισμένων», γιατί μαζί ήσαστε τότε σ' εκείνον τον διχασμό.

Ο πατριωτισμός είναι στοιχείο της δικής μας ταυτότητας, της προοδευτικής παράταξης, γιατί εμείς δεν είμαστε απάτριδες.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ησυχία, παρακαλώ.

ΦΩΤΕΙΝΗ (ΦΩΦΗ) ΓΕΝΝΗΜΑΤΑ (Πρόεδρος της Δημοκρατικής Συμπαράταξης): Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ο κ. Τσίπρας δηλώνει χαρούμενος για τη Συμφωνία των Πρεσπών, δηλώνοντας ότι θα τον κρίνει η ιστορία. Βεβαίως, θα σας κρίνει η ιστορία. Όμως, πιο πριν, πολύ νωρίτερα, τώρα θα σας κρίνει ο ελληνικός λαός στις εκλογές που έρχονται. Και ξέρω ότι τις φοβάστε και δεν θέλετε την κρίση του ελληνικού λαού, γιατί εκεί το «όχι» του ελληνικού λαού δεν θα μπορέσετε να το κάνετε «ναι». Η αντίστροφη μέτρηση έχει αρχίσει και κανένας γυρολόγος της πολιτικής και κανένας πρόθυμος για την εξουσία δεν πρόκειται να σας σώσει από την καταδίκη του ελληνικού λαού, που θα είναι αμείλικτη.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ευχαριστούμε την κ. Γεννηματά.

Να σας πω ότι τώρα θα μιλήσει ο Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ και πρώην Υπουργός Εξωτερικών, ο κ. Κοτζιάς, ύστερα η Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων, η κ. Μαρία Κόλλια - Τσαρουχά και ύστερα ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, ο κ. Μητσοτάκης.

Κύριε Κοτζιά, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΤΖΙΑΣ: Έχει και ένα καλό αυτή η συζήτηση και θα το πω ως Υπουργός Διεθνών Σχέσεων και Εξωτερικής Πολιτικής: Ξαναφέρνει στην πλειοψηφία του κόσμου το ενδιαφέρον για την εξωτερική πολιτική. Αυτό είναι καλό. Το κακό, όμως, είναι ότι λέγονται πολλά λάθη ή γίνονται πολλές παρανοήσεις και υπάρχει μία δυσκολία.

Εγώ πώς καταλαβαίνω την πλειοψηφία, όλη την πλειοψηφία; Ότι σας βολεύει η λύση των Πρεσπών. Λύνει ένα πρόβλημα που δεν μπορούσατε να το λύσετε. Ακόμα δεν μας εξηγήσατε εδώ και δυο μέρες, γιατί δεν το λύσατε τόσο καιρό -τάχατε, στεκόσασταν ακλόνητοι και δεν δίνατε τίποτα- και, ταυτόχρονα, ενώ λύνεται το πρόβλημα, μπορείτε και να μας κριτικάρετε και να κάνετε πολεμική και ορισμένες φορές και ύβρεις.

Θέλω να πω στην κ. Γεννηματά ότι αυτό το «άπατρις» έχουμε να το ακούσουμε εμείς της Αριστεράς από τα στρατοδικεία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Δεν λέγονται έτσι εύκολα αυτές οι κουβέντες. Θα της χαρίσω, θα της στείλω το βιβλίο μου που λέγεται «Αριστερά και Πατριωτισμός» μία δεκαετία πίσω, για να είμαι σαφής.

Τώρα θα κάνω δύο σχόλια για δύο ομιλίες πρώην Πρωθυπουργού και Αρχηγού κόμματος. Άκουσα με προσοχή τον κ. Σαμαρά, που τον ξέρω από την εφηβική μου ηλικία.

Ξέρετε, δεν είπε τίποτα για το τι έκανε ο ίδιος ως Πρωθυπουργός για το ζήτημα. Μιλούσε επί μία ώρα και δεν μας είπε τι έκανε, πώς προώθησε την προσπάθειά του.

Ξέρετε τι κατάλαβα; Δεν απευθυνόταν σε εμάς ο κ. Σαμαράς, αλλά μόνο σε εσάς. Και απευθυνόταν στη μνήμη του Κωνσταντίνου Μητσοτάκη και στον Βαγγέλη Βενιζέλο. Όλο αυτό το μάθημα που έκανε δεν το είπε του Βενιζέλου, για να μην πει για τη σύνθετη ονομασία, όταν πήγαινε στη Νέα Υόρκη; Όλα αυτά δεν τα έλεγε στον Μητσοτάκη, όταν τον έκανε Υπουργό Εξωτερικών; Εμείς τι φταίμε να τα ακούμε;

Επίσης, τον άκουσα να λέει ότι σημασία δεν έχει το μέγεθος ενός κράτους, αλλά πώς και ποιος το χρησιμοποιεί σε σύνθεση δυνάμεων. Είμαι απόλυτα σύμφωνος μαζί του. Και το ερώτημα είναι: Τη FYROM τη θέλουμε στη σύνθεση της Τουρκίας ή φίλη της δικιάς μας χώρας; Γιατί η FYROM, η Βόρεια Μακεδονία, αν συμπράττει με την Ελλάδα, είναι σε βάρος του διεθνούς συσχετισμού δυνάμεων, ενώ αν συμπράττει με την Τουρκία και έχει φανατικούς ισλαμιστές στη χώρα της, είναι υπέρ του συσχετισμού δυνάμεων της Ελλάδος; Αυτό το νοητικό άλμα του κ. Σαμαρά δεν μπόρεσα να το αντιληφθώ.

Επίσης, λέτε ότι η Ελλάδα δεν έχει καθόλου αλυτρωτισμό. Εγώ είδα μεγάλες διαδηλώσεις δημοκρατικές και το ξαναλέω -γιατί έτσι το είπα από την πρώτη κινητοποίηση που υπήρξε στη Θεσσαλονίκη- αλλά άκουγα και το σύνθημα «Φέρτε τα όπλα να μπούμε στα Σκόπια». Και ρωτάω, αυτό είναι αλυτρωτικό ή όχι; Περιμένω από τη Νέα Δημοκρατία να μας απαντήσει.

Επίσης, άκουσα την ιστορική αναδρομή, στην οποία το Βουκουρέστι εδιαλύθη. Λέω, πώς εδιαλύθη ιστορικά το Βουκουρέστι; Διότι εκρύφθη ένα ιστορικό γεγονός, το οποίο βρίσκεται είκοσι πέντε χρόνια πίσω. Ποιο είναι αυτό; Η Συμφωνία του Αγίου Στεφάνου, με την οποία η Μακεδονία της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, που συμπεριλαμβάνει τη δική μας Μακεδονία, παρεδόθη στη Βουλγαρία με τη συναίνεση της Ρωσίας τότε. Αυτή βρήκε τη Μακεδονία μπροστά, η Συμφωνία του Βουκουρεστίου και όχι αυτά που μας έλεγε περί βιλαετίων κ.λπ. του παρελθόντος. Δεν διαγράφονται έτσι οι ιστορίες.

Θα ήθελα να κάνω δύο διευκρινίσεις όσον αφορά τους φίλους μου από το ΚΙΝΑΛ, αν και το άκουσα και από άλλους. Έχετε αντιληφθεί ότι η Κυβέρνηση της FYROM, Βόρεια Μακεδονία, πήρε γουρούνι στο σακούλι; Δηλαδή, τι; Τους βάλαμε και πέρασαν τη Συμφωνία από τη Βουλή τους, τους βάλαμε και έκαναν δημοψήφισμα, τους βάλαμε και έκαναν συνταγματικές αλλαγές και τώρα εσείς φωνάζετε γιατί περιμένουν να μπουν και στο ΝΑΤΟ. Δηλαδή, θα ήταν εύκολο για εμάς να δεχθούμε να κάνουμε συνταγματικές αλλαγές και ψηφοφορίες στη Βουλή, χωρίς να ξέρουμε τι θα κάνει το άλλο μέρος, αφού τελειώσουμε; Τι επέδειξαν; Εμπιστοσύνη. Η ειρήνη, η φιλία και η εμπιστοσύνη είναι αυτές που πρέπει να οικοδομήσουμε μαζί τους.

Για να δούμε, λοιπόν, τι έκαναν οι προηγούμενες κυβερνήσεις. Ας πάμε στο 1992. Στις 21-10-1992 ο κ. Σαμαράς υπογράφει κείμενο χωρίς επιφυλάξεις στο οποίο αναφέρεται νέτο σκέτο «Δη-

μοκρατία της Μακεδονίας». Σήμερα τι μας είπε; Ε, ήταν ένα χαρτί, ένα χαρτάκι. Οι αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης -ΕΟΚ τότε- είναι χαρτάκι, αν έχει την υπογραφή του και λέει «Δημοκρατία της Μακεδονίας».

Τι είπε μετά; Δημιουργήθηκε η Επιτροπή Μπαντεντέρ, για να φτιάξει, να αξιολογήσει και να εγκρίνει, εάν αυτή η χώρα έχει συνταγματικές αρχές, είναι πραγματικό κράτος και μπορεί να γίνει αποδεκτή στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Τι έκανε ο κ. Σαμαράς; Αρνήθηκε να στείλει εκπρόσωπο της Ελληνικής Κυβέρνησης εκεί και δεν είναι η πρώτη φορά που εκείνη τη δεκαετία, του 1990, απουσίαζε η Ελληνική Κυβέρνηση από σημαντικές διαπραγματεύσεις.

Τι λέει, λοιπόν, ο κ. Βαρβιτσιώτης, όχι σήμερα αλλά τότε; Λέει: «Ανίκανος ο κ. Σαμαράς. Δεν έλυσε το πρόβλημα των Σκοπίων τότε που ήταν δυνατό να λυθεί.». Δεν το λέω εγώ, το λέει ο πατήρ Βαρβιτσιώτης.

Μετά λέει ο Παπακωνσταντίνου: «Και προχωρούσαμε με αυτήν την ανικανότητα και βαδίζαμε σε αδιέξοδο». Και απαντά και για την αιτία που γινόντουσαν αυτά ο κ. Κιλικάκης, τότε Γενικός Γραμματέας του ΥΠΕΞ.

Ακούστε τι σας χρεώνουν τα στελέχη σας εκείνη την εποχή: «Υπήρχε στη Νέα Δημοκρατία και στις κυβερνήσεις της έλλειψη πολιτικού θάρρους, ειλικρίνειας και ρεαλισμού». Και εγώ τι έχω να σας πω; Έχω να σας πω ότι εξακολουθεί να σας λείπει. Δεν έχετε θάρρος και ρεαλισμό να δείτε την πραγματικότητα, διότι η πραγματικότητα είναι ότι ό,τι αιτήματα είχατε τότε και πολλά περισσότερα τα ικανοποιήσαμε. Η Νέα Δημοκρατία έλεγε τότε «όχι αλλαγές στα σύνορα, όχι εδαφικές διεκδικήσεις, όχι προπαγάνδα». Όλα αυτά βρίσκονται μέσα στη συμφωνία που έχουμε κάνει.

Το 1994 έλεγε «όχι σκέτο Μακεδονία, όχι να έχουν ελληνικά σύμβολα, όχι προπαγάνδα σε βάρος μας, όχι αλυτρωτικά άρθρα στο σύνταγμα, όπως το '49». Και αυτά όλα έγιναν. Αυτά που ζητάγατε τότε, που ήταν πιο εύκολα τα πράγματα, τα κάναμε αυτά και άλλα πολλά.

Και μετά λέει ο Παπακωνσταντίνου: «Γιατί σταμάτησε η διαπραγμάτευση, που ήταν έτοιμη μία συμφωνία;». «Διότι» –λέει- «μία μικρή ομάδα στελεχών» –τρία ήταν- «απείλησε ότι θα έριχνε την κυβέρνηση».

Και να η διαφορά μας. Ο Μητσοτάκης, που ορθά έπραττε, κάτω από την πίεση της εσωκομματικής Αντιπολίτευσης και της ενδοκυβερνητικής Αντιπολίτευσης, έκανε πίσω από τη λύση. Ο κ. Αλέξιος Τσίπρας, παρά τις απειλές ότι θα πέσει η Κυβέρνηση, εάν προχωρήσει, προχώρησε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Και τι άλλο έγινε τότε; Το 1996 υποχωρήσαμε από τη θέση erga omnes. Και ας θυμηθεί ο καθένας τι ήταν το 1996. Φύγαμε από τη λεγόμενη απλή λύση, που ήταν η λύση σε όλες τις διαδικασίες της ονοματολόγησης και πήγαμε στη θέση πάσα χρήση, erga omnes, μόνο για το εξωτερικό, μόνο για τις διεθνείς σχέσεις και τις διεθνείς συμφωνίες.

Μάλιστα, γράφει ο κ. Ζαχαράκις, μετά τη συνάντησή του με τον κ. Τοσέφσκι, ότι «διαπραγματευθήκαμε στις 18-12-1996, για να βρούμε ένα κοινά αποδεκτό όνομα προς γενική, δηλάδη erga omnes, διεθνή χρήση. Η εσωτερική εχάθη».

Και τι άλλο εχάθη; Εχάθη και το Σύνταγμα το 1996. Αποσύρθηκε το αίτημα για αλλαγή του Συντάγματος. Με τι ευκολία μας λέτε ότι όλα τα ζητάγατε και όλα τα κάνατε, αυτά που αποσύρατε, εκείνη την εποχή;

Επιπλέον, πήγαμε μετά στις προτάσεις για το όνομα και το όνομα, που η κ. Μπακογιάννη –και την τιμά- που πρότεινε, που διατύπωσε στον κ. Νίμιτς ότι είναι καλό να προσπαθήσει να το παλέψει παραπέρα και που επέλεξε η Ελληνική Κυβέρνηση το 2008 ήταν «Βόρεια Μακεδονία». Αυτό που επέλεγε η Κυβέρνηση του Κώστα Καραμανλή να παλέψει, αυτό το όνομα πήραμε.

Και ξέρετε τι κάνετε με το όνομα που πήραμε; Προσπαθείτε να μειώσετε τη σημασία του. Έχετε γίνει σχολαστικότεροι του σχολαστικού με λανθασμένες ερμηνείες. Γιατί το Διεθνές Δίκαιο δεν είναι Συνταγματικό Δίκαιο, αγαπητοί φίλοι της Νέας Δημοκρατίας. Έχετε μερικούς συνταγματολόγους, αλλά δεν έχετε ανθρώπους που να ασχολούνται με το Διεθνές Δίκαιο. Το Διεθνές Δίκαιο λειτουργεί διαφορετικά και δεν έχει καμμία σημασία πώς προσδιορίζεται το έθνος σε ένα σύνταγμα. Έχει σημασία στο Διεθνές Δίκαιο, εάν υπάρχει και πώς προσδιορίζεται.

Δεν είναι καθόλου τυχαίο ότι η συντριπτική πλειοψηφία των ανθρώπων που ασχολούνται με το Διεθνές Δίκαιο θεωρούν πολύ καλή αυτήν τη συμφωνία. Και τα πήραμε. Πήραμε τον γεωγραφικό προσδιορισμό, πήραμε το erga omnes για όλες τις χρήσεις και τις εσωτερικές, έγινε η συνταγματική αλλαγή και θα τελειώσει η προπαγάνδα. Τελειώσαμε με τον αλυτρωτισμό. Αναγνωρίζουν αυτά που έπρεπε να αναγνωρίζουν από την ιστορία μας.

Μου απαντούν μερικοί: «Μα, τώρα οι συνθήκες σας είναι εξαιρετικές, τότε δεν ήταν». Τότε ήταν εξαιρετικές οι συνθήκες, που διαλυόταν η Γιουγκοσλαβία και δεν ήξεραν τα Σκόπια πού να πάνε, πού να στηριχθούν και ήταν έτοιμοι για διαπραγματεύσεις, αλλά εσείς δεν το αποδεχθήκατε τότε.

Τι λέει ο Γρυλλάκης για το ότι δεν αποδεχθήκατε στις εύκολες εποχές αυτήν τη λύση; Ο Γρυλλάκης, που ήταν αρχισύμβουλος του Μητσοτάκη, ο άλλος αρχισύμβουλος ήταν ο κ. Μέρτζος, που τον έχετε συγκαταλέξει στους προδότες, γιατί είναι υπέρ της συμφωνίας.

Πάμε, λοιπόν: «Η εξωτερική πολιτική» –λέει ο Γρυλλάκης- «έπεσε στην παγίδα των καλοστημένων ξένων συμφερόντων στα Βαλκάνια. Αντί να κάνει φίλη τη νέα χώρα, την έκανε αντίπαλο, εγκλωβιζόμενη στο ονοματολογικό και μετά προχώρησε στο εμπάργκο κατά της FYROM» -κάποιοι καμάρωσαν γι' αυτό- «που ήταν θείο δώρο στον τουρκικό επεκτατισμό».

Καμαρώνετε ακόμη, σύντροφοι και φίλοι του Κινήματος Αλλαγής για το εμπάργκο; Νομίζετε ότι πήραμε και πετύχαμε κάτι με το εμπάργκο ή βρέθηκε η χώρα σε δύσκολη θέση και αποδεχτήκατε, άνευ διαπραγμάτευσης και άνευ ψήφου στην Ελληνική Βουλή, την Ενδιάμεση Συμφωνία; Εδώ έγινε μία ολόκληρη συμφωνία, που δεν την είδε ποτέ η Βουλή και μας κατηγορείτε εμάς που σας ενημερώναμε μία φορά το μήνα τουλάχιστον και εγώ επίσημα πάρα πολλούς από εσάς και ιδιαίτερα ο κύριος Πρωθυπουργός;

Και γιατί λέει ότι γινόταν αυτό; Λέει ο Γρυλλάκης, «διότι οι πολιτικοί της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ δεν μπορούσαν να καταλάβουν τις κοσμογονικές αλλαγές». Και λέει: «Γιατί δεν λύθηκε το σκοπιανό πρόβλημα; Διότι δεν το άφησε η εσωκομματική αντιπολίτευση της Νέας Δημοκρατίας, διότι με τις κραυγές τους οδηγήθηκαν σε μία απαράδεκτη και βλαπτική για το ελληνικό έθνος συμπεριφορά».

Για να διαβάσουμε τις Πρέσπες ανάποδα. Ακούω το εξής τόσες μέρες: «Οι Πρέσπες είναι προδοσία. Οι Πρέσπες είναι ήττα. Οι Πρέσπες είναι υποχώρηση». Το δέχομαι και απολογούμαι. Μεγάλη προδοσία, ήττα και υποχώρηση και να σας πω πώς συνίσταται.

Πρώτον, πολύ κακώς μετονομάστηκε η «Λεωφόρος Μεγάλου Αλεξάνδρου» κατ' ανθελληνικό τρόπο σε «Λεωφόρο Φιλίας των Λαών». Πολύ κακώς μετονομάστηκε το Αεροδρόμιο των Σκοπίων, που λεγόταν «Μεγάλου Αλεξάνδρου» και εγκατέλειψαν τον φιλελληνισμό τους και το είπαν «Διεθνές Αεροδρόμιο των Σκοπίων». Πολύ σωστά δεν έπρεπε να επιτρέψουμε κάτω από τα αγάλματα του Μεγάλου Αλεξάνδρου, που έγραφαν ότι είναι ο ήρωάς τους, να γράφει ότι είναι ήρωας του φιλικού κράτους εκεί στα νότια μας, της Ελλάδας.

Προδοσία είναι, βέβαια, να παραδέχονται ότι είναι Σλάβοι. Πού ακούστηκε τέτοια παραδοχή; Προδοσία είναι, βέβαια, να δέχονται ότι δεν έχουν καμία σχέση με τον αρχαίο πολιτισμό, την ιστορία και την κουλτούρα της κληρονομιάς. Αυτό είναι απόσπασμα του άρθρου 7 παράγραφος 4. Προδοσία είναι να λένε ότι η ελληνική ιστορία, ο πολιτισμός και η κληρονομιά της Μακεδονίας μας από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα ανήκει σε εμάς. Προδοσία είναι, ακόμα, η γλώσσα τους να ονομαστεί ότι είναι -αν και την είχαν πάρει από το 1977 «μακεδονική»- σλαβική, δηλαδή σλαβομακεδονική.

Άκουσα εδώ πολλές φορές κάποιους να λένε: «Αυτά του '77 δεν ισχύουν». Εγώ θα σας διαβάσω την έκθεση του διαπραγματευτή της χώρας το 2008, με Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας: «Για τη γλώσσα θα πρέπει να λεχθεί ότι το 1977 έγινε στην Αθήνα η διεθνής συνάντηση των Ηνωμένων Εθνών για τα γεωγραφικά ονό-

ματα». Λέει: «Τελείωσε τότε, το 77». Αυτό το λέει ο διαπραγματευτής σας, όχι εγώ. Ακούστε το αποκαλυπτικό: «Υπό την πίεση της πρώην Γιουγκοσλαβίας, δεχθήκαμε ότι στην εν λόγω χώρα υπάρχουν δύο γλώσσες με κυριλλική γραφή, η σερβική και η makedonski, η οποία στη λατινική τους γραφή είναι «Macedonian».

Ακούστε τι έγραφε ο διαπραγματευτής σας τότε. Υπό την πίεση του Γιουγκοσλάβων έγινε αποδεκτή το 1977. Και όταν μπήκε αυτό το θέμα ορθά το 2008 από την τότε κυρία Υπουργό, είπαν ότι δεν γίνεται να αλλάξει, διότι εδώ και δεκαετίες τα κράτη-μέλη του ΟΗΕ έχουν συμφωνήσει για τη γλώσσα.

Να σας πω, όμως, τι καταπληκτικό βρήκα μετά για τη γλώσσα και για τον ISO; Την τελευταία φορά που μίλησα στη Βουλή, είπα ότι δεν πήγαμε στις διαπραγματεύσεις το 1992-1994 για τον ISO, που είναι η τυποποίηση της γλώσσας, των ονομάτων και των συντμήσεων. Δεν πήγατε εσείς της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ.

Ξέρετε, μου έστειλαν παλιοί πρέσβεις -υπάρχουν και πρέσβεις που με αγαπάνε- κείμενα από εκείνη την εποχή. Αυτό που δεν ήξερα και πρέπει να σας ομολογήσω είναι ότι ο ISO και ο ΟΗΕ έστειλαν επιστολή στην Ελλάδα να συμμετάσχει με εκπρόσωπο στη διαπραγμάτευση και εφόσον δεν μπορεί -που δεν συμμετείχε- να στείλει απαντητική επιστολή και να σχολιάζει την κατοχύρωση της μακεδονικής γλώσσας και του MKD στους καταλόγους του ΟΗΕ και του ISO. Και διαπιστώνουν οι παλιοί καλοί μας πρέσβεις ότι δεν καταδεχθήκαμε να απαντήσουμε. Δεν πάμε στη διαπραγμάτευση. Δεν απαντάμε, αλλά προστατεύουμε τη χώρα με τρόπο που εμείς, οι του ΣΥΡΙΖΑ, υποτίθεται, δεν τους υπερασπιστήκαμε.

Και βέβαια, κάναμε και προδοσία, αγαπητοί συνάδελφοι, κυρίες και κύριοι, διότι έχουμε εκνευρίσει τους εθνικιστές, όπως είναι ο Υπουργός Εθνικής Άμυνας της Βουλγαρίας που θέλει να τους κάνει Βουλγάρους και βουλγαρική γλώσσα. Μα, όλα αυτά που λέμε από το 19ο αιώνα έγιναν, γιατί ο ελληνισμός προτιμούσε να τους έχει φίλους, παρά να συμπαρατάσσεται με αυτούς που κοίταζαν με γουρλωτά μάτια την ελληνική Μακεδονία.

Και επειδή ξαναμίλησε ο Πρόεδρος Χρυσής Αυγής, αυτοί παρέδωσαν τη Μακεδονία, αυτοί παρέδωσαν την Καβάλα στους Βούλγαρους.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Αυτοί παρέδωσαν την Κύπρο με τους χουνταίους στους Τούρκους. Αυτοί οδήγησαν στην καταστροφή το 1921-1922. Όποτε μπόρεσαν και άγγιξαν λίγη εξουσία, διέλυσαν ή παρέδωσαν ελληνικά εδάφη και ελληνικούς δεσμούς και θα μας μιλήσουν για πατριωτισμό!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Όμως, είναι και προδοσία, διότι στη συμφωνία λέει ότι η φίλη γείτονα, σύμφωνα με το άρθρο 4, δεν έχει καμμία διεκδίκηση επί των εδαφών μας. Να συνεννοούμαστε. Ο πυρήνας του αλυτρωτισμού στο Διεθνές Δίκαιο, στη διεθνή διπλωματική ιστορία, είναι η διεκδίκηση εδαφών. Ο πυρήνας του αλυτρωτισμού δεν είναι τι λέει ο ένας ή ο άλλος, είναι αν υπάρχει αρθρωμένη τέτοια διεκδίκηση. Τελειώσαμε με αυτήν τη διεκδίκηση.

Επίσης, παραδέχεται ότι θα δεν υπάρχει σλαβομακεδονική - μακεδονική μειονότητα στην Ελλάδα, διότι τους δικούς της υπηκόους του εξωτερικού τους υπάγει στο άρθρο 49 τροποποιημένο, αλλά ελληνικό 118.

Και αναρωτιέμαι και πρέπει να το ξαναπώ: Ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης, που ήθελε λύση, για τη Νέα Δημοκρατία είναι προδότης; Ο Νικόλαος Μέρτζος, ο αρχισύμβουλος του Κωνσταντίνου Καραμανλή και του Κωνσταντίνου Μητσοτάκη, που συμφωνεί με τις Πρέσπες, το κάνει για να διχάσει και για να διαλύσει τη Νέα Δημοκρατία; Λέτε στα ενενήντα τρία του να αποφάσισε να φύγει από τον χώρο του; Ασφαλώς και όχι. Το κάνει ως ένας από τους πλέον ειδικούς στο ζήτημα του σκοπιανού που έχει αντιληφθεί πόσο κερδισμένη βγαίνει η Ελλάδα, η περιοχή και όλοι οι φίλοι μας σ' αυτήν την περιοχή. Λυπάστε, όμως, διότι χάσατε τους βαρβάρους σας.

Τι λέει ο διαπραγματευτής σας στις 19 Αυγούστου 2009; Έχουμε –λέει- τρεις περιόδους πολιτικής. Στην πρώτη –λέει- δεν δεχόμασταν ονομασία «Μακεδονία». Στη δεύτερη δεχτήκαμε σύνθετη ονομασία. Την δέχθηκαν τη σύνθετη ονομασία. Και στην τρίτη, όπως υπογραμμίζει, δέχτηκε να συζητηθεί η πρόταση του κ. Νίμιτς για άλλη ονομασία στο εσωτερικό και άλλη ονομασία στο εξωτερικό. Και αυτά όλα εμείς τα κερδίσαμε, δεν τα παραχωρήσαμε, αλλά είμαστε ύποπτοι, ότι θέλαμε να διαλύσουμε τρίτους!

Δείτε τη μεγάλη εικόνα. Μία χώρα αλλάζει το όνομά της. Μία χώρα γίνεται «Βόρεια Μακεδονία». Μία χώρα αλλάζει το σύνταγμα της με μεγάλη μάχη, με μεγάλο πάθος. Αντί να αναγνωρίσουμε - και εγώ θέλω να το πω δημόσια στον κ. Ζάεφ και στην ομάδα τουτην τεράστια προσπάθεια που έκαναν, για να φέρουν σε συνεννόηση τα δύο μας κράτη, γιατί προσβλέπουν σε φιλία με εμάς και όχι με τρίτους, που θέλουν κάποιοι να τους στείλουν, αντί, λοιπόν, να βλέπουμε το τεράστιο βήμα που έγινε, έχουμε πρόβλημα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Και θα το πω διαφορετικά, για τελειώσω.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κύριε Κοτζιά, να ολοκληρώσετε, σας παρακαλώ, σε δύο λεπτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΤΖΙΑΣ: Τελειώνω.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Έξι λεπτά δικαιούται και πήρε δώδεκα. Απλός Βουλευτής είναι.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΤΖΙΑΣ: Εάν έπαιρνα τον λόγο επί προσωπικού, θα μιλούσαμε μέχρι αύριο. Όλοι αναφέρθηκαν σε εμένα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Γιατί δυσφορείτε, κύριοι συνάδελφοι;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Γιατί είμαι εδώ από το πρωί.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Θα σας πω ύστερα πόσα λεπτά μίλησαν πόσοι συνάδελφοι. Σας παρακαλώ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Ο κ. Σαμαράς μίλησε μία ώρα παραπάνω και από τον Αρχηγό σας. Είμαι σαφώς πιο ορθολογικός από εκείνον.

Εμείς έχουμε μία ενεργητική πολιτική. Εσείς είστε οπαδοί της αδράνειας.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Μη διαμαρτύρεστε, κύριοι συνάδελφοι.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΤΖΙΑΣ: Εμείς θέλουμε να λύνουμε τα προβλήματα. Είμαστε η λύση. Εσείς θέλετε να είστε το πρόβλημα. Εμείς είμαστε η σταθερότητα. Εσάς σας αρέσει η επιπολαιότητα. Εμείς κοιτάμε το μέλλον και εσείς είστε παγιδευμένοι στο παρελθόν. Το ερώτημα είναι: Θέλετε ειρήνη και φιλία ή θέλετε κάτι άλλο; Θέλετε την Ελλάδα υποβαθμισμένη και φοβισμένη; Φοβάστε ένα κράτος, που δεν έχει ούτε το 2% της δικής μας αμυντικής ικανότητας, ούτε το 6% του δικού μας ΑΕΠ ή όχι;

Εγώ πιστεύω ότι στο βάθος της ψυχής σας ξέρετε ότι η Συμφωνία είναι καλή, έχει φέρει μία ουσιαστική λύση, αλλά βρίσκετε μεμψίμοιρα στρεβλώσεις από την ιστορία, προκειμένου να κάνετε κριτική και πολεμική στην Κυβέρνηση του Αλέξη Τσίπρα.

Πιστεύω -και τελειώνω- ότι έχουμε πετύχει μία ιστορική συμφωνία, την οποία εσείς δεν μπορείτε να την καταλάβετε και κάνετε ένα μεγάλο λάθος. Ερμηνεύοντας τη συμφωνία με τον τρόπο που θα ήθελε ο Γκρουέφσκι στα Σκόπια, είστε εσείς που προσπαθείτε να τους δώσετε όπλα σε βάρος της συμφωνίας. Κάνοντάς τους συνηγόρους των πιο ακραίων θέσεων στα Σκόπια, εσείς είστε που δεν υπερασπίζεστε αυτήν τη συμφωνία που φέρει το καλό στη χώρα.

Γι' αυτό είσαστε για τρία πράγματα ανίκανοι. Ανίκανοι να κάνετε μία τέτοια ιστορική συμφωνία και εξηγεί γιατί δεν τη φέρατε σαράντα χρόνια -δεν σας εμπόδισε κανείς-, ανίκανοι να αναγνωρίσετε τα οφέλη από μια τέτοια συμφωνία και ανίκανοι -και αυτό είναι το μεγαλύτερο πρόβλημα- να προωθήσετε στην πράξη, που είναι απαραίτητη, αυτήν τη συμφωνία, ώστε να υλοποιηθεί προς όφελος των λαών της Βαλκανικής και του ελληνικού λαού. Δεν είστε σε θέση να υλοποιήσετε αυτήν τη συμφωνία, γι' αυτό είναι καλό να μείνετε στην Αντιπολίτευση, μέχρι να αποκτήσετε αυτήν την ικανότητα.

(Παρατεταμένα χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ευχαριστούμε τον κ. Κοτζιά.

Δίνω τον λόγο για τρία λεπτά στην κ. Μπακογιάννη, επειδή αναφέρθηκε η περίοδος στην οποία είχε τον πρώτο λόγο στο Υπουργείο Εξωτερικών. Δεν είχε τοποθετηθεί προηγούμενα και βεβαίως, ο κ. Κοτζιάς εάν θέλει, μπορεί ύστερα να κάνει ένα σχόλιο.

Θέλω να εξηγηθώ ευθύτατα επί της διαδικασίας. Είναι η τέταρτη μέρα στη Βουλή και αύριο θα είναι πέμπτη με non stop συζήτηση μέχρι το μεσημέρι. Γίνεται μία πολύ άνετη συζήτηση με διπλάσιους και τριπλάσιους χρόνους, όπου χρειάζεται, για συναδέλφους, ανεξάρτητα του status, ας πούμε, που έχουν σήμερα. Αναφέρομαι και στον κ. Θεοδωράκη και στον κ. Βενιζέλο και στον κ. Σαμαρά και στον κ. Κοτζιά, τώρα για την κ. Μπακογιάννη. Το έχουμε συνομολογήσει σαν κουλτούρα συζήτησης τουλάχιστον γι' αυτό το πολύ κρίσιμο ζήτημα. Θα το κρατήσουμε με άνεση. Θα μιλήσουν και όλοι οι συνάδελφοι. Γι' αυτό ακριβώς έχουμε κάποια προβλήματα ίσως στον χρόνο ή στη σειρά των ομιλητών.

Κυρία Μπακογιάννη, παρακαλώ πολύ επ' ολίγον.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε, αν και πρέπει να σημειώσω ότι στον πρώην Υπουργό Εξωτερικών, κ. Κοτζιά, δώσατε είκοσι δύο λεπτά. Στον Υπουργό Εξωτερικών που έκανε το Βουκουρέστι μπορούσατε να δώσετε τουλάχιστον δέκα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κυρία Μπακογιάννη, μπορούσατε να έχετε και δέκα και δώδεκα λεπτά. Ήσασταν γραμμένη και δεν μιλήσατε. Τώρα παρεμβαίνετε, επειδή έβαλε ένα θέμα ο κ. Κοτζιάς. Δεν υπάρχει καμμία αντίρρηση.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Επίτηδες δεν μίλησα, κύριε Πρόεδρε, διότι η Βουλή είναι διάλογος και ο διάλογος απαιτεί απαντήσεις.

Θέλω να πω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι θαύμασα την αλαζονεία και τον ναρκισσισμό του κ. Κοτζιά. Θαύμασα τον τρόπο με τον οποίο παρουσιάστηκε μπροστά σας και είπε περίπου ότι σαράντα χρόνια ήταν όλοι ανίκανοι, ήταν όλοι άχρηστοι, ήταν όλοι εν πάση περιπτώσει μειωμένης πατριωτικής συνείδησης, αλλά ήρθε ο κ. Κοτζιάς και απάντησε στο μέγα θέμα των Σκοπίων. Τα πράγματα, δυστυχώς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι έτσι. Διότι αν ήταν έτσι, πράγματι με την ευκολία με την οποία ο κ. Κοτζιάς χειρίστηκε το θέμα, θα είχε όντως λυθεί πολύ νωρίτερα.

Να ξεκαθαρίσω, λοιπόν, μία και καλή, ναι, εμείς γυρεύαμε και θέλαμε λύση. Ναι, ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης ήθελε λύση στο σκοπιανό. Και ναι, ήξερε ότι αν πέσει η Κυβέρνηση του, εκ των πραγμάτων δεν μπορούσε να προχωρήσει σε λύση. Αυτό για την ιστορία.

Το ότι ο κ. Κοτζιάς έρχεται σήμερα και χρησιμοποιεί τον κ. Γρυλλάκη είναι ύβρης. Διότι ο κ. Κοτζιάς είναι νέος στη Βουλή των Ελλήνων, εγώ όμως, που είμαι παλιά, ξέρω ότι έχουμε έρθει σε αυτή τη Βουλή και από αυτό το έδρανο και έχουμε καταγγείλει τον κ. Γρυλλάκη, γιατί έκανε όλες τις παρακολουθήσεις τις οποίες έκανε τον καιρό του Κωνσταντίνου Μητσοτάκη, όπου παρακολουθούσε και τον Μητσοτάκη και εμένα και όλους τους υπόλοιπους. Αυτό έχει γίνει γνωστό τοις πάσι. Κι αν με ρωτήσετε πώς τον είχε σύμβουλο ο κ. Μητσοτάκης -γιατί υποθέτω πως αυτό θα μου πει ο κ. Κοτζιάς-, θα απαντήσω και εγώ: «Καλά, εδώ ολόκληρο Βαρουφάκη είχε ο κ. Τσίπρας, ο κ. Γρυλλάκης ήταν το πρόβλημά σας;»

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Σιγά-σιγά, κυρίες και κύριοι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ησυχία, παρακαλώ.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Έρχομαι, λοιπόν, στην περίοδο την οποία διαχειριστήκαμε εμείς.

Ναι, η Κυβέρνηση Καραμανλή ήθελε λύση. Και, ναι, η πίεση εκείνη την εποχή από όλους τους Ευρωπαίους, ιδιαίτερα από τους Αμερικανούς, ήτανε κολοσσιαία. Και, ναι, επιδιώξαμε λύση, προσπαθήσαμε να βρούμε λύση και διαπραγματευθήκαμε. Και διαπραγματευθήκαμε καλή τη πίστει. Και βεβαίως, συζητήσαμε ονόματα τα οποία είχαν σύνθετη ονομασία, 100%. Το έχω πει εκατοντάδες φορές. Ένα πράγμα δεν κάναμε και εκεί κόλλησε η υπόθεση. Το λέει το τηλεγράφημα, κύριε Κοτζιά, που μες την ταχύτητά σας μου δώσατε την τελευταία φορά. Διότι εγώ είχα την ευγένεια να μην βγάλω τηλεγραφήματα ειδικού χειρισμού. Εσείς, όμως, το δώσατε. Και λέει το τηλεγράφημα -έχει κατατεθεί ήδη στα Πρακτικά, αν θέλετε το καταθέτω ξανά- ότι πήγε ο Αμερικανός Πρέσβης και είδε τον Γκρούεφσκι. Και του λέει ο Γκρουέφσκι: «Καλά το όνομα, που θέλουν να αλλάξουν το όνομα, αλλά μας ζητάνε να μην ονομαζόμαστε Μακεδόνες και να μην χρησιμοποιούμε τη μακεδονική γλώσσα. Και αυτό δεν μπορώ να το δεχτώ». Και αυτή είναι η ιστορική αλήθεια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

(Παρατεταμένα χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Δεν θα μπω σε όλη την ιστορία, γιατί έχει ακουστεί πολλές φορές. Η πραγματικότητα είναι πως ό,τι και να λεγόντουσαν τα Σκόπια, από την ώρα που θα υπήρχε μακεδονική γλώσσα και μακεδονικό έθνος, μακεδονικός λαός, αυτό σημαίνει ότι όλον τον αλυτρωτισμό και τη λογική του Ίλιντεν μπορούσαν να τη συνεχίσουν. Αυτή είναι η πραγματικότητα και αυτό δεν αλλάζει, όσο στόμφο κι αν έχει ο κ. Κοτζιάς.

Και επειδή διαπραγματευτήκαμε, κακά τα ψέματα, τώρα, μην κοροϊδευόμαστε, τόσα αγγλικά για να ξεχωρίσουμε το citizenship από το nationality; Το ξέρει όλος ο κόσμος, ένα lower να έχεις πάρει, το ξέρεις, πόσο μάλλον όταν έχεις όλα τα στελέχη των διπλωματών, οι οποίοι βεβαίως ήταν έτοιμοι να ξεχωρίσουν.

Εγώ, λοιπόν, ναι, ήθελα να λέγονται, να έχουν ιθαγένεια και να έχουν ιθαγένεια ως citizens of. Είναι μικρή η λέξη, μεγάλη όμως η διαφορά. Διότι από τη μία θα είχαν ιθαγένεια και από την άλλη θα είχαν εθνότητα.

Σε όλους τους ξένους, οι οποίοι ερχόντουσαν και έρχονται και σήμερα ακόμα στο δικό μου γραφείο, τους λέω μια απλή κουβέντα: Μου λέτε ότι δίνει σταθερότητα στα Βαλκάνια αυτή η συμφωνία. Να το δεχθώ. Πρόσκαιρα θα δώσει μία σταθερότητα. Μακροπρόθεσμα θα δράσει αποσταθεροποιητικά. Διότι βάζοντας το καπέλο του Μακεδόνα σε ένα πολυπολιτισμικό κράτος, αφήνετε ανοιχτή την κερκόπορτα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και την αφήνετε ανοιχτή για το μέλλον. Κανένας Αλβανός δεν θέλει να έχει το καπέλο του Μακεδόνα και δεν σας μιλάω για τις μικρές μειονότητες μέσα στα Σκόπια.

Αυτό, λοιπόν, είναι κολοσσιαίο λάθος και είναι λάθος το οποίο εσείς οι ίδιοι, και πάντως αν όχι εσείς οι ίδιοι, ο κ. Κοτζιάς το ξέρει πάρα πολύ καλά και ας προσπαθεί να το κρύψει.

Έρχομαι στη γλώσσα. Το 2018 ήταν ο κ. Κοτζιάς Υπουργός. Δεν ήσασταν, κύριε Κοτζιά; Ήταν πριν σας απολύσει ο κ. Καμμένος. Εκείνη την εποχή πήγατε στον ΟΗΕ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΤΖΙΑΣ: Είναι δύσκολο να καταλάβετε ότι κάποιος μπορεί να παραιτείται από υπουργική θέση...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Παρακαλώ πολύ, μην κάνετε προσωπικές αναφορές.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Να σας πω τη μαύρη μου αλήθεια, κύριε Κοτζιά, είμαι μαζί σας. Σε αυτό το θέμα είμαι μαζί σας. Σας διαβεβαιώνω.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και όποιος και να με ρωτήσει, θα πάρω το μέρος σας, διότι είχατε δίκιο βουνό. Εσείς κάνετε την δουλειά, εσείς τη χρεωθήκατε, εσείς απολυθήκατε, ο άλλος έκανε πάρτι. Έχετε δίκιο ό,τι και να πείτε. Φωνάξτε με μάρτυρα στο δικαστήριο.

Να πάω, λοιπόν, τώρα παρακάτω.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΤΖΙΑΣ: ... (δεν ακούστηκε)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κυρία Μπακογιάννη, όσο εκφέρεστε προσωπικά, αντιλαμβάνεστε ότι δημιουργείτε προσωπικό ζήτημα. Αυτό όλο παρέλκει. Δεν έχει σχέση με την ομιλία σας.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΚΡΕΚΑΣ: Αυτός διακόπτει, κύριε Πρόεδρε.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Σας παρακαλώ!

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Κύριε Πρόεδρε, εδώ του είπα ότι θα πάω μάρτυρας στο δικαστήριο υπέρ του και είναι προσωπικό ζήτημα; Αλίμονο!

Αυτό, λοιπόν, που θέλω να σας διαβάσω, είναι το statement το οποίο έκανε –σωστά, κατά τη γνώμη μου- ο Έλληνας πρέσβης, όταν μιλούσε για τη γλώσσα το 2018 κατ' εντολή του κ. Κοτζιά. Λέει ακριβώς, μην σας διαβάζω τώρα τις λεπτομέρειες, ότι η Ελλάδα δεν δέχεται, ότι το θέμα της γλώσσας είχε λυθεί το '77, ότι για την Ελλάδα είναι μείζον θέμα και ότι όλα τα σωστά τα είπε ο κ. Κοτζιάς το 2017 στον ΟΗΕ. Τα ξέχασε, όμως, όταν έβαλε την

υπογραφή. Αυτό είναι το πρόβλημα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Και εγώ χαίρομαι που είναι μία ψύχραιμη κουβέντα σήμερα και πρέπει να είναι μία ψύχραιμη κουβέντα, αλλά να λένε το δίκαιο και την αλήθεια.

Άρα στο ερώτημα γιατί εμείς δεν κλείσαμε, δεν κλείσαμε ούτε γιατί δεν θέλουμε ούτε γιατί είμαστε εθνικιστές ούτε γιατί είμαστε αιθεροβάμονες, αλλά διότι δεν θέλαμε με κανένα τρόπο να δώσουμε εθνότητα και γλώσσα σαν Μακεδόνες.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΤΖΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κύριε Κοτζιά, έχετε τον λόγο για δύο λεπτά, παρακαλώ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΤΖΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, μου απαντούσε επτά λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Σας παρακαλώ, δεν θα μου κάνει ουδείς υποδείξεις αν είναι έξι, επτά ή οκτώ λεπτά. Κάνω μία οικονομία της συζήτησης. Όλες και όλοι είστε πάρα πολύ έμπειροι, να το τηρήσετε. Αφήνω περισσότερο, κύριε Κοτζιά και το ξέρετε. Όχι υποδείξεις όμως, σας παρακαλώ!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΤΖΙΑΣ: Ωραία, κύριε Πρόεδρε. Έχετε δίκιο.

Το πρώτο που θέλω να πω είναι ότι η κ. Μπακογιάννη ξεκινάει την παρέμβασή της με προσωπικές επιθέσεις. Το συνηθίζει. Εγώ ουδέποτε έχω δώσει σε πρόσωπο χαρακτηρισμό. Η διαφορά του πολιτικού μου ήθους είναι ότι χαρακτηρίζω πολιτικές και όχι πρόσωπα. Να είστε πιο προσεκτική, διότι το έχετε πληρώσει και εσείς.

Το δεύτερο είναι πως όποια διαπραγμάτευση κάναμε, την κάναμε βρίσκοντας έτοιμα αυτά που βρήκαμε, όπως τη γλώσσα. Το λέει ο δικός της διαπραγματευτής. Δεν μπορεί να διαπραγματευτεί. Και ασφαλώς, έχω χίλιους λόγους να παρατηρήσω επί της γλώσσας. Αλλά λέει ο ΟΗΕ, λέει το διεθνές δίκαιο κάτι που εσείς με την απουσία σας ως Νέα Δημοκρατία αφήσατε να κατοχυρωθεί για εκείνο το κράτος, δεν μπορείτε να ζητάτε από μας τα ρέστα. Και αντί να παίρνετε το λόγο στημένα μόλις μιλήσω, θα ήταν καλύτερα τότε να πήγαιναν στις ομάδες εργασίας του ΟΗΕ, να πήγαιναν σε ομάδες εργασίας των εμπειρογνωμόνων, να πήγαιναν στις ομάδες εργασίας του ISO και να του απαντούσαν και δεν θα είχαμε το πρόβλημα. Εσείς το φτιάξατε, εσείς να λογαριαστείτε μαζί του.

Τώρα, θέλω να πω και κάτι άλλο. Εγώ είμαι πολύ ευγενής άνθρωπος, εξαιρετικά ευγενής και εξαιρετικά προσεκτικός. Δεν λέω πολλά που θα μπορούσα να πω και για τα δύο κόμματα, γιατί θέλω να προστατεύω τη χώρα. Όμως, θα σας πω κάτι μόνο. Κάνατε επί μακρό χρονικό διάστημα -όχι εσείς προσωπικά, η Νέα Δημοκρατία, μην το πάρετε προσωπικά- διαπραγμάτευση για το όνομα -και το έκανε και το ΠΑΣΟΚ σε μία φάση- Μακεδονία (Σκόπια). Και εγώ ρωτάω: Αυτό το όνομα τι παράγωγα έχει; Σε τι παράγωγα θα πήγαινε; Αλλά έκαναν το εξής: Διαπραγματευόντουσαν μόνο το όνομα και άφηναν όλα τα άλλα τα παράγωγα ως έχουν. Διότι όταν δεν τα διαπραγματεύεσαι, θα μείνουν ως έχουν και δεν θα αλλάξει κανένα από αυτά τα παράγωγα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κάντε λίγο ησυχία, παρακαλώ. Και προηγούμενα ενημερωνόμασταν επί πολλή ώρα για το αφήγημα και τις απόψεις του κάθε ομιλητή. Αλίμονο!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΤΖΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, όσον αφορά τον κ. Γρυλλάκη, δεν ήταν η Κυβέρνηση του Αλέξη Τσίπρα που έκανε μυστική διπλωματία. Με τον Υπουργό τις έκανε και τους διπλωμάτες. Δεν χρησιμοποιήθηκε κανένας απ' έξω. Δεν επέλεξε ο κ. Τσίπρας να κάνει διαπραγμάτευση με τον διοικητή της ΕΥΠ. Δεν εισήγαγε στις διπλωματικές διαπραγματεύσεις πράκτορες. Αν το έκανε ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης και ο πράκτορας που έβαλε να διαπραγματεύεται παρακολουθούσε και σας, κακό του κεφαλιού σας και όχι του δικού μου.

Και τέλος, για το «Μακεδόνες», εγώ δεν θέλω να μιλήσω πολύ, γιατί είπα ότι δεν θέλω να τα πω όλα. Αλλά υπάρχει μια δήλωση του κ. Σαμαρά όταν παραιτείται από τον Κωνσταντίνο Μητσοτάκη και βγαίνει από το Μέγαρο Μαξίμου. Και τι λέει ο κ. Σαμαράς; «Δεν μπορούσα να συμφωνήσω με τον κ. Μητσοτάκη, διότι δέχεται τον «μακεδονικό λαό» και τους «Μακεδόνες»». Είναι ζωντανό, υπάρχει στο διαδίκτυο. Εσωκομματικές διάφορες βγάζετε εδώ και όχι εθνικά προβλήματα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Νικόλαος Κοτζιάς καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ευχαριστώ.

Τον λόγο έχει η κ. Κόλλια Τσαρουχά, Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων και ύστερα ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Παρακαλώ πολύ κάντε ησυχία, διότι χάνουμε χρόνο. Να αποχωρήσουν όσοι θέλουν. Παρακαλώ καθίστε και μη μιλάτε μέσα στην Αίθουσα.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ - ΤΣΑΡΟΥΧΑ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούσαμε πρώην Υπουργούς Εξωτερικών με τις αιτιάσεις τους, τους αφορισμούς τους, τις προσεγγίσεις τους για το μεγάλο αυτό θέμα το οποίο ήρθε εσπευσμένα στην ελληνική Βουλή.

Εμείς, οι Ανεξάρτητοι Έλληνες παρόλα αυτά, θεωρούμε ότι είναι ιδιαίτερα δυσάρεστο που βρισκόμαστε σήμερα εδώ για να τοποθετηθούμε για την παράδοση ενός κομματιού της εθνικής ταυτότητάς μας, αποδεχόμενοι στην ουσία όχι το δίκαιο του νόμιμου κατέχοντα του, αλλά το συμφέρον εκείνου που το υπεξαίρεσε. Το θέμα κανονικά είναι αυτονόητο: Η Μακεδονία είναι μία και είναι ελληνική και καμμία παραχώρηση της ονομασίας της δεν είναι αποδεκτή.

Το αυτονόητο, που μόλις ανέφερα, μόνο η παράταξη των Ανεξαρτήτων Ελλήνων το έχει δηλώσει ξεκάθαρα από την πρώτη στιγμή της ύπαρξής της. Όλες οι άλλες παρατάξεις -και το είδαμε και σήμερα, πριν από λίγο- είτε προσπαθούν να καλύψουν λάθη τους είτε προσπαθούν να παρουσιάσουν έναν επιφανειακό προοδευτισμό, παραχωρώντας χωρίς ουσιαστικά ανταλλάγματα κομμάτια της εθνικής μας κυριαρχίας, είτε από αφέλεια είτε ως προϊόν άγνωστων συναλλαγών ή από έλλειψη συναίσθησης των λέξεων «πατρίδα» και «πατριωτισμός».

Η ονομασία «Μακεδονία» όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν γίνεται να παραχωρηθεί, δεν είναι κάτι που μπορεί να αποκοπεί από τον κορμό του ελληνισμού. Δεν είναι μία απλή ονομασία ενός τόπου ή κάποιων ανθρώπων. Δεν είναι χιλιόμετρα πάνω στο χάρτη. Το όνομα της «Μακεδονίας» είναι σαν την Ακρόπολη, είναι τα μάρμαρα του Παρθενώνα, είναι όπως η Επανάσταση του 1821, όπως το Έπος του 40. Είναι θεμελιακό συστατικό στοιχείο της ταυτότητας του ελληνικού λαού, εξίσου σημαντικό με την έννοια της δημοκρατίας, με το κράτος δικαίου και με το κυριαρχικό δικαίωμα αυτού εδώ του ελληνικού λαού να ζει σ' αυτόν τον ευλογημένο τόπο.

Η ίδια η ιστορία αποδεικνύει το αναπόσπαστο των εννοιών. Όταν οι Μακεδόνες στρατηγοί που ακολούθησαν τον Μέγα Αλέξανδρο και εξάπλωσαν τη μακεδονική επικράτεια στα πέρατα του κόσμου, η εποχή εκείνη δεν ονοματίστηκε αργότερα μακεδονική, αλλά ελληνιστική. Ήταν τόσο αυτονόητο ότι αυτές οι δύο έννοιες είναι ένα και το αυτό, που οι μακεδονικές δυναστείες δημιούργησαν μία ολόκληρη ιστορική περίοδο που έλαβε το όνομα της Ελλάδος. Με αυτό το επιχείρημα και μόνο θα έπρεπε, κύριε Πρόεδρε, η συζήτηση να λάβει τέλος. Θα έπρεπε ομόφωνα οι αντιπρόσωποι του ελληνικού λαού να καταψηφίσουμε οποιαδήποτε πρόταση θέλει να παραχωρήσει αυτό το αναπόσπαστο κομμάτι της ιστορίας μας.

Είμαστε, όμως, στη δυσάρεστη θέση -με μία βιασύνη που δεν αντιλαμβάνεται κανείς το γιατί υπάρχει- μα μεθοδευμένη και παράτυπη πλειοψηφία του Ελληνικού Κοινοβουλίου να εμφανίζεται πρόθυμη να παραχωρήσει το όνομα, χωρίς να αναλογίζεται τις πολλαπλές προεκτάσεις αυτής της επιλογής.

Κυρίες και κύριοι, εδώ αντί να απορρίπτετε κάθετα την άδικη παραχώρηση του ονόματος της Μακεδονίας, συναγωνίζεστε για το ποιος θα παραχωρήσει με τους καλύτερους όρους για τα Σκόπια. Το όνομα της Μακεδονίας μεταφέρει μεγαλύτερο βάρος και

έχει μεγαλύτερη σπουδαιότητα από άλλα στοιχεία του ελληνισμού. Έχει τεράστια γεωπολιτική και γεωστρατηγική σημασία και αποτελεί σήμα κατατεθέν ανυπολόγιστης αξίας, αναγνωρίσιμο σ' όλη την υφήλιο, που παρέχει κυριαρχικά δικαιώματα στην ευρύτερη περιοχή. Γι' αυτό άλλωστε και οι γείτονές μας, οι Σκοπιανοί, κάνουν αυτήν την τεράστια και αγωνιώδη προσπάθεια χρόνια τώρα.

Αντιλαμβανόμαστε βέβαια ότι όλα αυτά αφήνουν κάποιους ασυγκίνητους. Γι' αυτό και σ' αυτήν την τοποθέτηση της Κοινοβουλευτικής Ομάδας ως εκπρόσωπος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων θα σταματήσουμε να καλούμε τα ανώτερα συναισθήματά σας και θα απευθυνθούμε στη λογική σας.

Σ' αυτό το σημείο θα θέλαμε να δείξουμε στην Εθνική Αντιπροσωπεία όλα τα διάτρητα σημεία της συμφωνίας που οδηγούν στην απόρριψη αυτής, καθώς και τους κινδύνους που δημιουργεί η θετική στάση απέναντί της.

Δεν χρειάζεται να ανατρέξουμε μόνο στις θέσεις του κινήματος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων, καθώς ένας μεγάλος αριθμός επιστημόνων, ιστορικών, αρχαιολόγων, συνταγματολόγων και αναλυτών έχει καταθέσει επώνυμα και επίσημα τις αντιρρήσεις και τις ενστάσεις του για τη Συμφωνία των Πρεσπών. Όλοι στο συντριπτικό τους ποσοστό συμφωνούν ότι η συμφωνία, όπως και οποιαδήποτε παραχώρηση του όρου «Μακεδονία» στα Σκόπια, είναι εθνικά επιζήμια, αλλά και εντελώς άκυρη, πρώτα απ' όλα διότι παραχωρεί μία αδιαπραγμάτευτη περιουσία του ελληνικού λαού, άρα αυτόματα τίθεται θέμα αντισυνταγματικότητας, που γίνεται ακόμα μεγαλύτερο, καθώς ο ελληνικός λαός δεν έχει ερωτηθεί για την παραχώρηση αυτή. Ενώ ξέρετε ότι η μεγάλη πλειοψηφία διαφωνεί, εσείς συνεχίζετε.

Δεύτερον, δεν λαμβάνει υπ' όψιν της τους κινδύνους και τα ζητούμενα που δημιούργησαν εξαρχής το ζήτημα με το γειτονικό κράτος. Άρα, στην ουσία δεν τα λύνει. Απλά προσπαθεί να τα παραμερίσει, αφήνοντάς τα άλυτα.

Ωστόσο, υπάρχουν ακόμα περισσότεροι λόγοι, πιο τυπικοί, που ακυρώνουν την ίδια την υπόστασή της στο τυπικό της μέρος.

Κατ' αρχάς, η συμφωνία και η εφαρμογή της παραβιάζει θεμελιώδεις αρχές του δημοσίου διεθνούς δικαίου, την αρχή της ορθότητας, της σαφήνειας και του καθήκοντος αληθείας. Αντιτίθεται στις διεθνείς συμβάσεις προστασίας πολιτιστικής κληρονομιάς, Σύμβαση της Χάγης του 1954, νόμος 360 του 76, νόμος 1126 του 81, νόμος 3028 του 2002 και προεχόντως η σύμβαση της UNESCO που έχει κυρωθεί από το Ελληνικό Κοινοβούλιο με τον ν.3521/2006 και προκαλεί σύγχυση στην πολιτιστική ταυτότητα λαών και εθνών.

Συγκρούεται με το Σύνταγμα, διότι παραβιάζει την αρχή της αμοιβαιότητας και τους αναγκαστικούς κανόνες του Γενικού Διεθνούς Δικαίου, καθώς δεν περιλαμβάνει όρους λύσης, καταγγελίας και αποχώρησης, παραίτησης, ανάκλησης, ούτε κάποιο καθορισμένο όργανο ως θεματοφύλακα αυτής της συμφωνίας.

Συγκρούεται με την Ευρωπαϊκή Σύμβαση περί ιθαγένειας - Στρασβούργο, 6 Νοεμβρίου του 1997- σύμφωνα με την οποία τα συμβαλλόμενα κράτη κατά τη σύναψη συμβάσεων σε ζητήματα ιθαγένειας οφείλουν να λαμβάνουν υπ' όψιν τα νόμιμα συμφέροντα των κρατών, όσο και των ατόμων.

Παραβιάζει άλλες διεθνείς συνθήκες, Πρωτόκολλο των Αθηνών του 1913, Συνθήκη Βουκουρεστίου, Συνθήκη της Λωζάνης.

Και όλα αυτά χωρίς να αναλογιστούμε και να λάβουμε σοβαρά υπ' όψιν τις απαράδεκτες μεθοδεύσεις που έγιναν στα Σκόπια, ώστε να ψηφιστούν οι συνταγματικές αλλαγές παρά την άρνηση του μεγαλύτερου μέρους του λαού εκείνου να συμμετάσχει στο δημοψήφισμα, χωρίς να λάβουμε υπ' όψιν επίσης τις απαράδεκτες μεθοδεύσεις που έγιναν στην Ελληνική Βουλή, κατά τις οποίες σημειώθηκαν αποχωρήσεις και προσθαφαιρέσεις Βουλευτών εδώ κι εκεί, που θα τις γράψει η ιστορία, αγαπητοί συνάδελφοι, όπως και τις παρατυπίες της σύστασης της επιτροπής, που κατήγγειλε ήδη ο Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων. Όλα αυτά θέτουν τεράστια ζητήματα δημοκρατίας και νομιμοποίησης, τα οποία δεν θα ξεχαστούν μετά την ολοκλήρωση της αυριανής ψηφοφορίας.

Κυρίες και κύριοι, όπως έχει πει και ο Πρόεδρος Πάνος Καμμένος, υπάρχει μια όχι τόσο αβάσιμη υποθετική ερώτηση: Τι θα γίνει αύριο αν στην κυβέρνηση των Σκοπίων επιστρέψουν ακραίοι εθνικιστές, έχοντας στα χέρια τους αυτά τα δεδομένα; Το θεωρείτε απίθανο; Εμείς όχι. Τι θα συμβεί, λοιπόν, αν στις επόμενες εθνικές εκλογές στα Σκόπια επανέλθουν οι ακροδεξιοί εθνικιστές του VMRO, οι οποίοι είναι φιλορώσοι, αντιαμερικανοί και ανθέλληνες; Όλοι θα συμφωνήσουν ότι τότε μέσα στο ΝΑΤΟ θα αποκτήσει βέτο μια εθνικιστική κυβέρνηση που θα ελέγχεται από τη Μόσχα. Πρόκειται για ένα τεράστιο ζήτημα, διότι οι εθνικιστές των Σκοπίων δεν θέλουν να έχουν σχέσεις με τη δύση. Γνωρίζουμε ότι οι εθνικιστές των Σκοπίων είναι μία σκληρή ομάδα ανθρώπων πολιτικής και οικονομικής ζωής που, όπως έδειξε και η ψηφοφορία, είναι έτοιμοι να αλλάξουν στρατόπεδο δεχόμενοι οικονομικά ανταλλάγματα.

Είναι ξεκάθαρο ότι με τα παραπάνω δεδομένα η συμφωνία δημιουργεί αντί για συνθήκες συμφιλίωσης, ακριβώς το αντίθετο. Δημιουργεί απορρυθμιστικούς παράγοντες που θα είναι έτοιμοι να εκραγούν ανά πάσα στιγμή, παρασύροντας την ειρήνη και την ευρυθμία των Βαλκανίων.

Όμως, πέρα απ' αυτούς τους κινδύνους, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Συμφωνία των Πρεσπών, σε αντίθεση με κάθε έννοια συνταγματικής νομιμότητος, είναι μπροστά μας. Ο καθηγητής συνταγματικού δικαίου, κ. Κασιμάτης, που αυτές τις μέρες ακούστηκαν πολύ το όνομά του και οι απόψεις του εδώ, λέει βασικά πράγματα, τα οποία εν ολίγοις θα σας πω και θα καταθέσω στα Πρακτικά, όπως πιθανόν έχουν κάνει και άλλοι συνάδελφοι.

«Πολιτικά η Συμφωνία των Πρεσπών ως πράξη εξωτερικής πολιτικής της Ελλάδας είναι απαράδεκτη. Ουσιαστικά και διαδικαστικά παραβιάζει το Σύνταγμα της Ελλάδας, το Σύνταγμα των Σκοπίων και το διεθνές δίκαιο. Η Συμφωνία των Πρεσπών είναι ανυπόστατη λόγω τού ότι περιέχει παραχώρηση κυριαρχικού δικαιώματος, το οποίο δεν μπορεί, σύμφωνα με το Σύνταγμα, να είναι αντικείμενο ούτε διεθνούς σύμβασης, ούτε άσκησης κυβερνητικής και νομοθετικής εξουσίας. Αυτό αποτελεί κυριαρχικό δικαίωμα και δεν υπόκειται σε καμμία συντεταγμένη εξουσία. Η αναθεώρηση του συντάγματος των Σκοπίων δεν τήρησε τη Συμφωνία των Πρεσπών, άρα η τελευταία είναι, σύμφωνα με το αναθεωρημένο σύνταγμα, αντισυνταγματική».

Καταλήγει ο κ. Κασιμάτης, απευθυνόμενος σε όλους εμάς: «Να μην παραβιάσουμε τον όρκο μας απέναντι στον ελληνικό λαό ψηφίζοντας υπέρ της αντισυνταγματικής αυτής συμφωνίας που παραβιάζει και απειλεί ζωτικά συμφέροντα της κυριαρχίας της Ελλάδος».

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Οι Ανεξάρτητοι Έλληνες προσθέτουμε στα παραπάνω ότι η συμφωνία δεν έχει την υπογραφή του Προέδρου της Δημοκρατίας της γείτονος χώρας, κάτι που αποτελεί προσβολή προς κάθε δημοκρατικό θεσμό, και προς τον δικό μας θεσμό και προς τον δικό μας Πρόεδρο της Δημοκρατίας, που οφείλει να την επιστρέψει πίσω στα Σκόπια.

Κυρίες και κύριοι, είναι φανερό απ' όλα αυτά ότι η Συμφωνία των Πρεσπών αποτελεί απαράδεκτη μεθόδευση κατά των εθνικών συμφερόντων και μεγάλη εκτροπή από τις αρχές της δημοκρατίας. Οι δημιουργοί της είτε είναι εξαιρετικά αφελείς -κάτι για το οποίο αμφιβάλλουμε- είτε προχωρούν σε ένα ιδιαίτερα επικίνδυνο και σκοτεινό σχεδιασμό. Γι' αυτό και οι Έλληνες Βουλευτές πριν ψηφίσουν τη Συμφωνία των Πρεσπών ας αναλογιστούν πού θα οδηγήσουν όλα αυτά.

Επειδή κανένας δεν μπορεί να αναλάβει μία τόσο μεγάλη ιστορική ευθύνη για να εξασφαλιστεί ότι οποιαδήποτε συμφωνία με τα Σκόπια θα εξυπηρετεί τα εθνικά συμφέροντα και θα έχει την ευρύτερη δυνατή κοινωνική και πολιτική αποδοχή, οι Ανεξάρτητοι Έλληνες θεωρούμε ότι κάθε Έλληνας έχει δικαίωμα να εκφράσει τη γνώμη του για το σκοπιανό ζήτημα, γι' αυτό και ζητάμε δημοψήφισμα.

Είναι δεδομένο ότι το κίνημα των Ανεξαρτήτων Ελλήνων δεν θα στηρίξει τη συμφωνία. Την καταψηφίζει κάθετα και αποφασιστικά και απαιτούμε από την Κυβέρνηση είτε να την ακυρώσει είτε να προχωρήσει στο δημοψήφισμα, ώστε να αποφασίσει ο ελληνικός λαός.

Με τη δέσμευση ότι θα κάνουμε ό,τι είναι δυνατόν, ώστε να μην εφαρμοστεί αυτή η συμφωνία, λέμε ότι δεν χρειάζεται, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Ελλάδα άλλον έναν ακρωτηριασμό από άλλη μία αστοχία της ελληνικής εξωτερικής πολιτικής.

Καταθέτω στα Πρακτικά τις απόψεις του συνταγματολόγου, του κ. Κασιμάτη και τις ενστάσεις για τα νομικά και συνταγματικά ζητήματα τα οποία έχουν καταγράψει οι Ανεξάρτητοι Έλληνες.

Ευχαριστώ.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Μαρία Κόλλια - Τσαρουχά καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ευχαριστώ, κυρία Τσαρουχά.

Καλώ στο Βήμα τον Πρόεδρο της Νέας Δημοκρατίας και Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης κ. Μητσοτάκη.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, μερικές φορές η σειρά των ομιλητών στη Βουλή παίζει παράξενα παιχνίδια. Προσέξτε ποιοι ήταν οι τελευταίοι δύο ομιλητές οι οποίοι πήραν τον λόγο πριν από μένα. Πρώτος ήταν ο κ. Κοτζιάς, βασικός διαπραγματευτής της συμφωνίας, που την υπερασπίστηκε με πάθος. Δεν μας εξήγησε ποτέ όμως γιατί παραιτήθηκε από την Κυβέρνηση, για να παραμείνει στην Κυβέρνηση ο κ. Καμμένος.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κατέθεσε πολλά έγγραφα στα Πρακτικά της Βουλής, αλλά δεν κατέθεσε την επιστολή παραίτησης. Κάποια στιγμή θα μάθουμε ακριβώς τι έγινε και με αυτή την υπόθεση.

Μετά τον κ. Κοτζιά, μίλησε η Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος των ΑΝΕΛ...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΙΜΟΡΕΛΗΣ: Η κ. Μπακογιάννη μίλησε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Σας παρακαλώ! Σταματήστε τα σχόλια.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Όχι, η κ. Μπακογιάννη απάντησε επί προσωπικού.

Η κυρία Εκπρόσωπος των ΑΝΕΛ, αφού υπερασπίστηκε με πάθος τη θέση της απέναντι στη συμφωνία, δεν μας εξήγησε ποτέ γιατί οι δύο Βουλευτές, οι οποίοι παρείχαν ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση, δεν διεγράφησαν από την Κοινοβουλευτική σας Ομάδα. Η εξήγηση είναι προφανής. Διότι έπρεπε ο κ. Καμμένος να μείνει ως Αρχηγός κόμματος.

Νομίζω ότι όλα αυτά αναδεικνύουν αυτό το οποίο πολλές φορές έχουμε πει στο παρελθόν, τα παράξενα κοινοβουλευτικά παιχνίδια, τις υπόγειες δοσοληψίες, για να μπορέσει ο κ. Τσίπρας να παραμείνει στην Κυβέρνηση, να αποσπάσει την ψήφο εμπιστοσύνης και ταυτόχρονα να οργανώσει ένα πολύ βολικό διαζύγιο με τον κ. Καμμένο, ο οποίος βέβαια, όταν είχε τη δυνατότητα να ρίξει την Κυβέρνηση στην προηγούμενη ψήφο δυσπιστίας, δεν το έκανε φυσικά, γιατί τότε ήταν η καρέκλα πάνω από όλα!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ειλικρινά θα προτιμούσα να μην είχε γίνει η σημερινή συνεδρίαση και να μην μιλώ καθόλου για αυτό το θέμα. Η συμφωνία των Πρεσπών δεν θα έπρεπε ποτέ να είχε υπογραφεί και βέβαια δεν θα έπρεπε ποτέ να φτάσει στο Ελληνικό Κοινοβούλιο προς κύρωση, γιατί αποτελεί μία εθνική ήττα που έχει ήδη ακυρωθεί στη συνείδηση του λαού και ένα εθνικό λάθος που προσβάλλει και την αλήθεια και την ιστορία της πατρίδας μας.

Ο ΣΥΡΙΖΑ, την ώρα που καταρρέει, επιμένει στην καταστροφική του αποστολή. Μετά το οικονομικό ναυάγιο, οδηγεί την Ελλάδα και σε μία εθνική περιπέτεια διαρκείας. Αγνοεί τις πατριωτικές ευαισθησίες εκατομμυρίων Ελλήνων. Εγκαταλείπει μία σταθερή εξωτερική πολιτική δεκαετιών. Χρησιμοποιεί ένα εθνικό θέμα ως εργαλείο εξυπηρέτησης κομματικών σκοπιμοτήτων και προκειμένου να πετύχει τον στόχο του, εξαγοράζει ακόμα και συνειδήσεις Βουλευτών.

Κατώτερη των περιστάσεων η Κυβέρνησή σας κουρελιάζει την πολιτική ζωή με παζάρια και μεθοδεύσεις. Για μερικούς μήνες εξουσίας γυρνάτε τη χώρα πολλά χρόνια πίσω. Έχουμε μία Κυβέρνηση, όπου τη μία εβδομάδα ο κ. Τσίπρας χειροκροτείται από τον κ. Καμμένο και την άλλη χειροκροτείται από τον κ. Κοτζιά, οι οποίοι αλληλομηνύονται, χωρίς βέβαια να συγκινείται κανείς εισαγγελέας από τα όσα καταλογίζει ο ένας στον άλλον.

Δεν με εκπλήσσει το γεγονός ότι τα προσωπεία πέφτουν και ότι τα πρόσωπα οδηγούνται στο ψέμα και στην αυτογελοιοποίηση. Με θλίβει το γεγονός ότι γελοιοποιείται η δημόσια ζωή και υπονομεύονται τα εθνικά συμφέροντα. Άλλωστε, όπως ο ίδιος ο ΣΥΡΙΖΑ έχει ομολογήσει πολλές φορές δια κορυφαίων στελεχών του, χειρίζεται το σκοπιανό ως καταλύτη για την αναδιάταξη του κομματικού σκηνικού. Και ενώ ο ΣΥΡΙΖΑ είναι παρελθόν, επείγεται να δεσμεύσει το μέλλον της χώρας. Γιατί άραγε;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μέσα σε μόλις δύο ημέρες η Βουλή των Ελλήνων καλείται να αποφανθεί για ένα εξαιρετικά κρίσιμο κορυφαίο θέμα, χωρίς να έχει στη διάθεσή της το κατ' εξοχήν, το κεντρικό υλικό προς συζήτηση, το πλήρες κείμενο του αναθεωρημένου Συντάγματος των Σκοπίων, διότι αυτό δεν έχει κατατεθεί στο Ελληνικό Κοινοβούλιο. Γιατί δεν έχει κατατεθεί; Γιατί απλούστατα δεν υφίσταται, διότι ακόμη δεν έχει τεθεί σε ισχύ.

Οι Σκοπιανοί έχουν ήδη παραβιάσει έναν βασικό όρο της συμφωνίας, πρώτα να αλλάξουν το Σύνταγμά τους και μετά να έρθει η Συμφωνία προς κύρωση στο Ελληνικό Κοινοβούλιο. Άρθρο 1, παράγραφος 4 της Συμφωνίας των Πρεσπών.

Εδώ αποκαλύπτεται ότι ακόμα και οι μετέωρες αλλαγές στο Σύνταγμα των Σκοπίων, που η Συμφωνία των Πρεσπών προέβλεπε, δεν θα ισχύσουν από τώρα, αλλά μόνο –προσέξτε!- αφού η Ελλάδα κυρώσει τη συμφωνία και αφού κυρωθεί το Πρωτόκολλο Ένταξης στο ΝΑΤΟ. Με άλλα λόγια, οι ελληνικές δεσμεύσεις αναλαμβάνονται εδώ και τώρα, ενώ οι σκοπιανές αναμένονται αλλού και κάποτε. Δεν χρειάζεται να πω περισσότερα.

Λέω απλά ότι αυτή η μεθόδευσή σας, ουσιαστικά να συζητάμε εν κενώ, προσβάλλει τη Βουλή και την Ελληνική Δημοκρατία και πρόκειται για μια εθνική και κοινοβουλευτική ντροπή και για μία πρωτοφανή διαδικασία, που οι Βουλευτές πρέπει να αποδεχτούν όπως-όπως.

Η Ελλάδα ήταν πάντα, ως προς την κοινοβουλευτική παράδοση τουλάχιστον, μία ευρωπαϊκή χώρα στα Βαλκάνια. Κατορθώσατε με όλα αυτά τα τερτίπια να την κάνετε μία βαλκανική χώρα στην Ευρώπη.

Αρκούμαι εδώ στο να αναφέρω την πολυδιαφημισμένη ρηματική διακοίνωση. Ο ίδιος ο τίτλος της τι λέει; «Δημοκρατία της Μακεδονίας». Το κείμενο αναφέρεται σε μακεδονικό λαό. Αναρωτιέμαι, εάν οι Σκοπιανοί είχαν ήδη αλλάξει το σύνταγμά τους, δεν θα έπρεπε να αυτοχαρακτηρίζονται ως «Δημοκρατία της Βόρειας Μακεδονίας»;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Το καταθέτω για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κ. Κυριάκος Μητσοτάκης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Η Συμφωνία των Πρεσπών ξεκινά με την ίδια την παραβίαση των όρων της. Και όλα αυτά εξηγούν γιατί επείγεστε. Επείγεστε, γιατί θέλετε να τελειώσετε μια ώρα αρχύτερα, γιατί ξέρετε ότι έχετε χτίσει μία πρόσκαιρη κοινοβουλευτική Πλειοψηφία, βασισμένη στη συναλλαγή και φοβάστε ότι οι συνεννοήσεις που έχουν γίνει δεν θα κρατήσουν. Δεν θα κρατήσουν, γιατί βοά το πανελλήνιο για τους πολιτικά τελειωμένους, για τους ηθικά απαξιωμένους, με τους οποίους θα πάτε στην ψηφοφορία και με τους οποίους αύριο μπορεί να κάνετε και ανασχηματισμό.

Ονομαστική είναι η ψηφοφορία που έχουμε μπροστά μας και όλοι θα τοποθετηθούν και μάλιστα με ονοματεπώνυμο. Όμως, είναι πίσω μας οι χειρισμοί της Κυβέρνησης γύρω από το σκοπιανό, χειρισμοί που μας έφεραν ως εδώ. Μυστικά διαπραγματεύτηκε ο κ. Κοτζιάς, ερήμην της Βουλής και ερήμην των κομμάτων, παραβιάζοντας μία πολιτική δεκαετιών, που ήθελε όλες τις κυβερνήσεις να αναζητούν ευρύτερες συναινέσεις για την αντιμετώπιση αυτού του ζητήματος.

Κύριε Τσίπρα, το Συμβούλιο των Πολιτικών Αρχηγών στα Σκόπια συνεδρίασε πέντε φορές. Πέντε φορές! Εδώ στήνατε σκευω-

ρίες στα υπόγεια του Μαξίμου για να διχάσετε την Αντιπολίτευση. Άρον, άρον υπέγραψε τις Πρέσπες ο κ. Τσίπρας με τη βοήθεια του κ. Καμμένου.

Ναι, είναι ο ίδιος ο κ. Καμμένος που τώρα φοράει τη στολή του Μακεδονομάχου, όταν τον Ιούλιο μπορούσε να ρίξει την Κυβέρνηση υπερψηφίζοντας την πρόταση δυσπιστίας.

Αυτός που έλεγε προεκλογικά «εγώ κρατώ τον Τσίπρα, εγώ εγγυώμαι ότι δεν θα παραδώσει ποτέ τη Μακεδονία», ο ίδιος κ. Καμμένος είναι αυτός που σας έδωσε το στυλό να υπογράψετε τις Πρέσπες.

(Παρατεταμένα χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Ποιον κοροϊδεύετε, λοιπόν; Οι πολίτες καταλαβαίνουν τα πάντα και το προσυνεννοημένο διαζύγιο δεν πείθει κανέναν. Ναι, δεν μάθαμε ποτέ τι έγινε σε αυτό το Υπουργικό Συμβούλιο, τι είπε ο κ. Κοτζιάς, τι έγραψε στην επιστολή παραίτησης. Και τώρα με διαδικασίες-εξπρές θέλει ο ΣΥΡΙΖΑ να κυρωθεί μία διεθνής συμφωνία, η οποία έχει ισχύ από το Σύνταγμα υπέρτερη από κάθε νόμο, προηγούμενο και μελλοντικό.

Δεν θα πω εδώ ούτε ότι εκτελείτε συμβόλαιο, ούτε θα μιλήσω για προδοσία. Δεν αρμόζουν αυτές οι λέξεις στο Εθνικό Κοινοβούλιο, παρά τα αίσχη που έχουν διαπραχθεί σε αυτήν την Αίθουσα. Η κοινωνία, όμως, έχει μάτια και έχει αντίληψη. Σέβομαι την κρίση της, εμπιστεύομαι την ετυμηγορία της η οποία θα δοθεί σύντομα, όταν θα προσέλθει στις κάλπες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση προσπαθεί να αντιστρέψει την πραγματικότητα μέσα σε ένα όργιο δημαγωγίας και παραπλάνησης. Όμως, δεν μπορείτε να κρύψετε επτά μεγάλες αλήθειες που μετατρέπουν τη Συμφωνία των Πρεσπών σε εθνική υποχώρηση.

Αλήθεια πρώτη, η συμφωνία αυτή ανατρέπει μία πάγια εθνική στρατηγική στα Βαλκάνια. Η Ελλάδα ποτέ δεν μονοπώλησε ή διεκδίκησε το σύνολο του γεωγραφικού χώρου της Μακεδονίας. Σταθερά εδώ και εκατόν σαράντα χρόνια, από τη Συνθήκη του Αγίου Στεφάνου και ιδίως μετά τους Βαλκανικούς Πολέμους...

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ησυχία, παρακαλώ. Παρακαλώ να ακούτε με προσοχή. Κάντε ησυχία.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): ...είχε μία και μόνη επιδίωξη, να μην επιτρέψει σε άλλον λαό να μονοπωλήσει την περιφέρεια αυτή και κυρίως να αποτρέψει την έγερση μειονοτικού ζητήματος μέσα στην ελληνική επικράτεια. Αυτή η πολιτική εδραιώθηκε από τον Ελευθέριο Βενιζέλο, ο οποίος κατ' εξοχήν συνδύαζε ρεαλισμό με εθνικά οράματα.

Αυτή, όμως, η σταθερή εθνική στάση, κύριε Τσίπρα, αλλάζει τώρα βίαια, γιατί ΣΥΡΙΖΑ και ΑΝΕΛ δέχτηκαν να είναι τα Σκόπια αυτά που στο εξής θα μονοπωλούν την ταυτότητα της ευρύτερης Μακεδονίας και αυτό γίνεται με όχημα την εθνικότητα, την ταυτότητα και τη γλώσσα. Γιατί η Κυβέρνησή σας τις δέχτηκε ως μακεδονικές.

Αλήθεια δεύτερη, η απαράδεκτη αυτή υποχώρηση σημειώνεται στο πρώτο κιόλας άρθρο της συμφωνίας. Μάλιστα, η αναγνώριση της μακεδονικής γλώσσας συνδέεται με αυτήν την περιβόητη ιστορία ότι δήθεν η μακεδονική γλώσσα έχει αναγνωριστεί από το 1977. Πρόκειται για διπλό ψέμα, όχι μόνον γιατί η Διάσκεψη του ΟΗΕ αφορούσε τελείως άλλο θέμα -τον μεταγραμματισμό κυριλλικών στοιχείων στο λατινικό αλφάβητο για λόγους τυποποίησης, ήταν μία απολύτως τεχνική διάσκεψη, όπως, εξ άλλου, έχει πει και ο γλωσσολόγος-καθηγητής Μπαμπινιώτης που συμμετείχε σε αυτή τη διάσκεψη- αλλά είναι ψέμα και σε πολιτικό επίπεδο που αποδεικνύεται και από την άλλη πλευρά.

Στα πρακτικά των συσκέψεων, τα οποία δόθηκαν στη δημοσιότητα από την εφημερίδα Καθημερινή, εμφανίζονται, κύριε Τσίπρα, οι ίδιοι οι Σκοπιανοί να ομολογούν ότι η Ελλάδα δεν αναγνώριζε ανέκαθεν καμμία μακεδονική γλώσσα. Ποτέ η Ελλάδα δεν είχε αναγνωρίσει μακεδονική γλώσσα, ποτέ!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κ. Κυριάκος Μητσοτάκης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Και αυτό που δεν τόλμησαν να πουν ούτε οι Σκοπιανοί, το λέτε εσείς, κύριε Τσίπρα. Με άλλα λόγια, οι Σκοπιανοί μάς έλεγαν: «Δεν έχετε αναγνωρίσει μακεδονική γλώσσα» και εσείς έρχεστε και λέτε: «Όχι, την είχαμε αναγνωρίσει το 1977».

Συγχαρητήρια, κύριε Τσίπρα, λαμπρή διαπραγμάτευση κάνατε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Προσέξτε, δεν το λέμε μόνο εμείς. Είναι έγγραφο του ΝΑΤΟ, 2000, κύριε Τσίπρα: «Macedonian language is unacceptable to one NATO delegation». Το ΝΑΤΟ το λέει. Ούτε το ΝΑΤΟ, λοιπόν, αναγνώριζε ότι η Ελλάδα είχε αναγνωρίσει μακεδονική γλώσσα. Και εσείς έρχεστε και το δίνετε αυτό. Το βάζετε στο κείμενο της συμφωνίας που θα δεσμεύει τη χώρα για πολλές δεκαετίες.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κ. Κυριάκος Μητσοτάκης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Βγείτε, λοιπόν, κύριε Τσίπρα, και πείτε ευθέως ότι στην ευρύτερη περιοχή θα ομιλείται μακεδονική γλώσσα και αυτό κατοχυρώνεται με τη δική σας υπογραφή. Να βγείτε να το πείτε, να το ακούσουν οι Έλληνες Μακεδόνες στη Βόρεια Ελλάδα, διότι αυτό αναγνωρίσατε για πρώτη φορά επίσημα με τη δικιά σας συμφωνία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Αλήθεια τρίτη, το άρθρο 7 ορίζει ως προς τα Σκόπια με τους όρους «Μακεδονία» και «Μακεδονικός» θα περιγράφεται τι ακριβώς;

Προσέξτε, διαβάζω: «Η επικράτεια, η γλώσσα, ο πληθυσμός και τα χαρακτηριστικά τους, με τη δική τους ιστορία, πολιτισμό και κληρονομιά». Όλα αυτά, όμως, συνιστούν τον ορισμό της εθνικής ταυτότητας. Πιο καθαρός ορισμός έθνους δεν έχει υπάρξει ποτέ σε διεθνή συμφωνία και στην περίπτωση αυτή, μάλιστα, συγκροτούν και κάτι νέο –απαράδεκτο!- μια ταυτότητα μακεδονική που δεν έχει καμμία σχέση με την Ελλάδα και η οποία δεν αποκαλείται καν Βορειομακεδονική, ώστε να συνδέεται και τυπικά με το νέο όνομα των Σκοπίων.

Εκεί, μάλιστα, αναφέρεται και αυτή η ηθελημένη σύγχυση μεταξύ nationality, που κάποιοι ισχυρίζονται ότι παραπέμπει σε ιθαγένεια και μόνο. Κύριε Τσίπρα, όλοι γνωρίζουμε καλά αγγλικά και εσείς το ίδιο και εσείς φαντάζομαι γνωρίζετε ότι η ακριβής μετάφραση του όρου θα ήτανε citizenship. Η ιθαγένεια στα αγγλικά μεταφράζεται ως citizenship. Θα έπρεπε να ακολουθεί το όνομα του κράτους και να είναι Βορειομακεδονική.

Δεν συμβαίνει αυτό, όμως. Η συμφωνία αναγνωρίζει στους πολίτες αυτούς το δικαίωμα να προσδιορίζονται επίσημα και νομικά πια ως Μακεδόνες και έτσι θα αναγράφονται στα διαβατήριά τους. Είναι, μάλιστα, αστείο να κομπάζει η Κυβέρνηση Τσίπρα για εσωτερικούς ελιγμούς του κ. Ζάεφ, για τη δήθεν ρηματική διακοίνωση η οποία επιβλήθηκε από τους αλβανόφωνους Βουλευτές, προκειμένου να εξασφαλιστεί η ψήφος τους.

Κυρίες και κύριοι, θέλω να μου λύσετε μία απορία. Στον ΟΗΕ υπάρχουν πέντε χώρες με γεωγραφικές ονομασίες: Η Νότιος Αφρική, η Κεντροαφρικανική Δημοκρατία, το Νότιο Σουδάν, το Ανατολικό Τιμόρ και η Ισημερινή Γουινέα. Σε όλες αυτές τις χώρες η ονομασία του κράτους συμπαρασύρει, επαναλαμβάνω συμπαρασύρει τους επιθετικούς προσδιορισμούς που αφορούν και την ιθαγένεια και την εθνότητα.

Οι κάτοικοι της Νότιας Αφρικής λέγονται Νοτιοαφρικάνοι, του Νότιου Σουδάν λέγονται Νοτιοσουδανέζοι. Ακόμα και εκεί που η επίσημη ονομασία είναι διαφορετική, επικρατεί ο γεωγραφικός προσδιορισμός, όπως είναι η περίπτωση της Βόρειας και της Νότιας Κορέας, γιατί δεν είναι αυτά τα επίσημα ονόματά τους. Λέμε «Βορειοκορεάτες» και «Νοτιοκορεάτες».

Μόνο στη Βόρεια Μακεδονία οι κάτοικοί της θα ονομάζονται σκέτο «Μακεδόνες» και θα ομιλούν τη μακεδονική!

Συγχαρητήρια, κύριε Τσίπρα, πρωτοτυπήσατε και εδώ πέρα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και φυσικά τα ακρωνύμια της χώρας, με εξαίρεση τις πινακί-

δες των αυτοκινήτων, τι θα είναι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; «ΜΚ» ή «MKD», δηλαδή σκέτο «Μακεδονία», χωρίς να παραπέμπει τίποτα στη Βόρεια Μακεδονία.

Αλήθεια τέταρτη. Καταφέρατε ακόμα και το περιβόητο erga omnes -δηλαδή να υπάρχει ένα όνομα για όλες τις χρήσεις- να το στρέψετε σε βάρος των δικών μας συμφερόντων. Και εξηγούμαι: Τους όρους «Μακεδόνες» και «Μακεδονικό» η Κυβέρνησή σας τούς κατοχυρώνει διεθνώς για τη γειτονική χώρα.

Το άρθρο1, 8 της συμφωνίας σας λέει ξεκάθαρα ότι τα μέρη θα χρησιμοποιούν το όνομα και τις ορολογίες του άρθρου 1, 3, αυτούς στους οποίους αναφέρθηκα, για όλες τις χρήσεις και για όλους τους σκοπούς erga omnes, είτε εσωτερικά είτε σε όλους τους περιφερειακούς και διεθνείς οργανισμούς.

Τι σημαίνει αυτό; Το erga omnes δεσμεύει και τις δύο χώρες, αφορά και τα δυο μέρη της συμφωνίας και την Ελλάδα και τα Σκόπια. Η μακεδονική ταυτότητα και η μακεδονική γλώσσα καθίστανται υποχρεωτικές και στην Ελλάδα.

Το ξαναλέω, λοιπόν, ο ΣΥΡΙΖΑ αποδέχθηκε να είμαστε εμείς υποχρεωμένοι -επαναλαμβάνω υποχρεωμένοι- να αποκαλούμε κι εμείς Μακεδόνες τους κατοίκους αυτής της χώρας και αυτό μας δεσμεύει νομικά.

Να το περιγράψω λίγο πιο παραστατικά. Αν αύριο απέναντι από τον Λευκό Πύργο αναρτηθεί μία μεγάλη πινακίδα που να γράφει «Εταιρεία Μελέτης της Μακεδονικής Γλώσσας» και κάποιος Θεσσαλονικιός προσφύγει στο δικαστήριο, με τη συμφωνία που έχετε υπογράψει αποκλείεται να δικαιωθεί.

Να το χαίρεστε το erga omnes σας, κύριοι της Συμπολίτευσης! Να το χαίρεστε!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Παρακαλώ, κάντε ησυχία στα ορεινά! Μην αναφερθώ σε ονόματα. Σας παρακαλώ!

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Και βέβαια το πρόβλημα προκύπτει στο πολλαπλάσιο σε σχέση με τα εμπορικά σήματα. Εκατοντάδες εταιρείες χρησιμοποιούν το επίθετο «μακεδονικός» στο brand τους. Είναι τραγικά εκτεθειμένες σήμερα, αφού το ζήτημα των εμπορικών σημάτων παραπέμπεται στο μέλλον.

Βρήκα ένα πολύ ενδιαφέρον άρθρο δύο καθηγητών του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, του κ. Γκλαβίνη και του κ. Ιωάννη Στεφανάδη. Διαβάζω εγώ το άρθρο τους. Έχει σημασία, ακούστε το. Αφορά πάρα πολλούς στη βόρειο Ελλάδα και πάρα πολλές επιχειρήσεις που χρησιμοποιούν το επίθετο «μακεδονικό».

Διαβάζω, λοιπόν: «Στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορείου τα μόνα μακεδονικά ροδάκινα που θα υπάρχουν είναι αυτά που θα παράγονται στη Βόρεια Μακεδονία». Αν ο όρος...

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Ακούστε. Ακούστε, γιατί αυτά υπογράφετε και αυτά θα ψηφίσετε και για αυτά θα είστε υπόλογοι την επόμενη μέρα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κι εσείς μπορεί να έχετε ευκολία να ξαναπατήσετε το πόδι σας στην Μακεδονία, αλλά τις συνέπειες αυτού που υπογράφετε θα τις πληρώνουμε ως χώρα για πολλά χρόνια.

Αν ο όρος, λοιπόν, «μακεδονικά ροδάκινα» χρησιμοποιείται...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: ... (δεν ακούστηκε)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Σταματήστε, κύριε Παπαδόπουλε! Σας παρακαλώ!

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Έχουμε κάνει μία πολύ ψύχραιμη συζήτηση και θα παρακαλούσα κι εσείς να κρατήσετε τη ψυχραιμία σας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: ...(δεν ακούστηκε)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κύριε Παπαδόπουλε, επιτρέψτε μου να σας πω να μην παρεμβαίνετε. Δεν απειλήθηκε κανείς. Ουδείς απειλήθηκε. Σας παρακαλώ πολύ, όλοι καταλαβαινόμαστε.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Εάν ο όρος «μακεδονικά ροδάκινα» χρησιμοποιείται, αγαπητέ κύριε Βεσυρόπουλε, από παραγωγούς της Βέροιας και η χρήση τους προκαλεί σύγχυση, θα υποχρεωθούν να το αλλάξουν.

Καταθέτω το σχετικό άρθρο στα Πρακτικά, αλλά αυτά για εσάς είναι ψιλά γράμματα.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κ. Κυριάκος Μητσοτάκης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν άρθρο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Θα τα ακούσετε, θα τα ακούσετε όλα.

(Θόρυβος – διαμαρτυρίες στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Σας παρακαλώ! Σας παρακαλώ! Καθίστε κάτω αμέσως.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Αλήθεια πέμπτη, κύριε Τσίπρα.

(Θόρυβος – διαμαρτυρίες στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Σας παρακαλώ, κάντε ησυχία. Τι πάθος είναι αυτό;

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Γιατί τέτοια νεύρα;

Νομίζω ότι αντιλαμβάνεστε τις δραματικές επιπτώσεις αυτού που πάτε να κάνετε. Έχετε ακόμα χρόνο να αλλάξετε άποψη. Θα είναι για το καλό της χώρας.

Αλήθεια πέμπτη. Ακούστε, κύριε Τσίπρα, αυτό έχει ενδιαφέρον.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Συμφωνία των Πρεσπών, την οποία τόσο διαφημίζετε και με τόσο πάθος υποστηρίζετε, δεν αναφέρει ούτε σε ένα σημείο της τη λέξη «Μακεδονία» ή «Μακεδόνες» σε σχέση με την Ελλάδα. Πουθενά δεν γράφει Έλληνες Μακεδόνες ή Ελληνική Μακεδονία.

Ξέρετε πώς ορίζει την Ελληνική Μακεδονία το κείμενο που υπέγραψαν ο κ. Τσίπρας και ο κ. Κοτζιάς; Ως η Βόρεια Περιοχή του Πρώτου Μέρους. Επαναλαμβάνω η Βόρεια Περιοχή του Πρώτου Μέρους.

Η περιοχή έχει όνομα, κύριε Τσίπρα. Λέγεται Μακεδονία και είναι κομμάτι της ελληνικής ιστορίας, είναι αναπόσπαστο τμήμα του εθνικού κορμού, είναι ταυτισμένη με την ίδια την ιστορική συνείδηση αυτού του έθνους! Ζουν εκεί περήφανοι Έλληνες Μακεδόνες. Ούτε μία φορά η συμφωνία σας δεν τους μνημονεύει. Τους περιφρονείτε προκλητικά.

(Παρατεταμένα χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Οι ηγέτες της FYROM φρόντισαν να μην αποδεχθούν τίποτα, το οποίο θα απέδιδε άμεσα τον όρο «μακεδονικός» και στην Ελλάδα. Για λογαριασμό τους διαπραγματεύτηκαν σοβαρά. Υπερασπίστηκαν τα δικά τους συμφέροντα. Εσείς, είναι το ερώτημα, τι κάνατε; Αυτοί απέκρουσαν τον όρο «ελληνική Μακεδονία». Το ερώτημα το μεγάλο είναι γιατί εσείς τους αφήσατε.

Αλήθεια έκτη. Η συμφωνία αυτή παράγει αποτελέσματα από την υπογραφή της, όχι από την κύρωσή της. Είναι κάτι που δεν συνηθίζεται. Πρώτα κυρώνεται μία συμφωνία και μετά ακολουθούν οι συνέπειές της. Στις Πρέσπες, όμως, οι κύριοι Τσίπρας και Κοτζιάς υπέγραψαν αυτόματα την πρόσκληση των Σκοπίων στο ΝΑΤΟ. Έκαψαν έτσι το πιο ισχυρό διπλωματικό χαρτί της χώρας, έναν μοχλό πίεσης που εκ των πραγμάτων θα γινόταν ισχυρότερος όσο η πίεση για την εξεύρεση λύσης θα αυξανόταν. Έγινε τελικά εθνικό μπούμερανγκ.

Ήδη, από το καλοκαίρι του 2018, για την ακρίβεια από τις 22 Ιουνίου, με επίσημη επιστολή στο ΝΑΤΟ, την οποία καταθέτω στα Πρακτικά, οι ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ τότε -όλη η παρέα, εσείς- δώσατε το πράσινο φως αίροντας την ισχύ της απόφασης του Βουκουρεστίου του 2008 στα κρυφά και στα γρήγορα.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κ. Κυριάκος Μητσοτάκης καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα επιστολή, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Μήπως δεν το πήρατε χαμπάρι, κύριε Καμμένε, τότε αυτό; Ήσασταν απασχολημένος με άλλα θέματα;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Είστε υπόλογοι για αυτό, κύριε Τσίπρα. Υπάρχει, όμως και κάτι πιο ανησυχητικό. Σύμφωνα με το άρθρο 2 της συμφωνίας η Ελλάδα οφείλει να συναινέσει αυτόματα στην είσοδο των Σκοπίων

σε κάθε διεθνή οργανισμό. Κάποιος εύκολα θα μπορούσε να ισχυριστεί ότι αυτό αφορά και την Ευρωπαϊκή Ένωση, για την οποία υπάρχει ειδική πρόβλεψη ότι αυτόματα ήδη συναινούμε στην έναρξη ενταξιακών διαπραγματεύσεων.

Το ερώτημα είναι τι γίνεται μετά; Θα συναινούμε βάσει της συμφωνίας αυτόματα και στο κλείσιμο κάθε ξεχωριστού κεφαλαίου, επειδή αυτό ορίζει η συμφωνία που υπογράψατε;

Θέλω, λοιπόν, από εδώ να στείλω ένα ξεκάθαρο μήνυμα. Εφόσον οι Έλληνες πολίτες με εμπιστευτούν ως Πρωθυπουργό, αρνούμαι κατηγορηματικά να ερμηνεύσω τη συμφωνία με τον τρόπο αυτό. Η διαδικασία ένταξης των Σκοπίων στην Ευρωπαϊκή Ένωση δεν σχετίζεται με τη Συμφωνία των Πρεσπών.

(Όρθιοι οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

Η Ελλάδα θα διατηρήσει στο ακέραιο όλα τα δικαιώματα που απορρέουν από την ιδιότητα του κράτους-μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δηλαδή το δικαίωμα να διαπραγματεύεται, να ανοίγει και να κλείνει επιμέρους κεφάλαια ανάλογα με τα εθνικά και τα κοινοτικά συμφέροντα.

Με άλλα λόγια, η Ελλάδα θα μπορεί ανά πάσα στιγμή να βάλει βέτο στη διαδικασία ένταξης των Σκοπίων στην ευρωπαϊκή οικογένεια. Και αυτό το δικαίωμα της πατρίδας μας αρνούμαι να το απεμπολήσω!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Αλήθεια έβδομη: Η Συμφωνία των Πρεσπών δεν έρχεται να λύσει ένα παλιό πρόβλημα, αλλά να προσθέσει νέα στην περιοχή. Μπορεί, πράγματι, να εξυπηρετεί κάποια πρόσκαιρα διεθνή συμφέροντα. Μπορεί, πράγματι, πρόσκαιρα να δίνει την εντύπωση ότι δημιουργεί μία σταθερότητα στην περιοχή. Δημιουργεί, όμως, ένα διαρκές ναρκοπέδιο για το μέλλον.

Πώς θα πιστοποιούνται τα προϊόντα με ονομασία προέλευσης της Βόρειας Ελλάδος, όταν τα γειτονικά επίσημα πια θα κυκλοφορούν ως «μακεδονικά»; Τι θα αλλάξει άραγε στα βιβλία ιστορίας και των δύο χωρών, ώστε να μην υπάρχουν αλυτρωτικές αναφορές; Είχαμε τέτοιες εμείς, κύριε Τσίπρα, και τις αναγνωρίσαμε μέσα από τη συμφωνία σας; Και ποιος θα εμποδίσει αύριο ένα ιδιωτικό Ινστιτούτο Μακεδονικών Σπουδών, δίπλα στο δικό μας ίδρυμα, όταν η χρήση του όρου είναι τελείως ελεύθερη για μη κρατικούς φορείς;

Η εξέλιξη αυτή, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είναι γεμάτη παγίδες. Ήδη μάλιστα ξυπνάει εθνικισμούς και ακραίες συμπεριφορές που είχε ξεπεράσει η ίδια η ζωή και στις δύο χώρες. Έχει όμως και παράπλευρες συνέπειες, που με μεγάλη επιπολαιότητα αγνοεί η σημερινή Κυβέρνηση. Για παράδειγμα, αντανακλά σε μία παλιά διαμάχη, ιστορική, μεταξύ Σκοπίων και Βουλγαρίας, καθώς θέλω να σας θυμίσω ότι η Βουλγαρία ουδέποτε αναγνώρισε «μακεδονική γλώσσα» ούτε «μακεδονικό έθνος». Θεωρεί τη γλώσσα της γείτονος ως μία βουλγαρική διάλεκτο.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κάντε ησυχία, παρακαλώ!

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Η Υπουργός Εξωτερικών της Βουλγαρίας έκανε αυτό που δεν τολμήσατε εσείς. Προειδοποίησε ότι θα μπλοκάρει την είσοδο των Σκοπίων στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αν οι θέσεις της δεν ικανοποιηθούν. Εσείς δεχτήκατε να απεμπολήσετε αυτό το δικαίωμα. Αυτές είναι οι δηλώσεις της Υπουργού Εξωτερικών της Βουλγαρίας.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κ. Κυριάκος Μητσοτάκης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Αναρωτιέμαι, λοιπόν, κύριε Τσίπρα: Η Βουλγαρία είναι εταίρος μας στο ΝΑΤΟ, στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Γιατί δεν αξιοποιήσαμε αυτά τα σημεία στα οποία οι θέσεις μας συγκλίνουν; Τι εξωτερική πολιτική πολυδιάστατη είναι αυτή την οποία έχουμε; Και εν πάση περιπτώσει, κύριε Τσίπρα, μπορείτε να μου εξηγήσετε τι ακριβώς κερδίζει η Ελλάδα από αυτή τη συμφωνία, εκτός από τα καλά λόγια τα οποία θα εισπράξετε εσείς προσωπικά, επειδή βάλατε άρον άρον τα Σκόπια στο ΝΑΤΟ;

Υπάρχει κι ένα ακόμα κυβερνητικό εύρημα, ότι η Συμφωνία των Πρεσπών θα εμποδίζει ή θα εμποδίσει, τάχα, ένα ισλαμικό τόξο, την περιβόητη τουρκική επιρροή στα Σκόπια. Φοβάμαι ότι το επιχείρημα αυτό το ανατινάζουν οι ίδιοι οι Σκοπιανοί. Πρόθυμα κατ' αρχάς αναγνωρίζουν ότι ο πληθυσμός τους περιλαμβάνει και Τούρκους. Το γράφει ξεκάθαρα το προοίμιο. Θα έρθω στο ζήτημα του προοιμίου στη συνέχεια. Τούρκοι εξ άλλου εκπαιδεύουν τον στρατό τους.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΤΖΙΑΣ: Ακριβώς γι' αυτό...

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Ενώ στην Τουρκία, κύριε Κοτζιά, έκανε το πρώτο του ταξίδι -τριήμερο- ο Υπουργός Εξωτερικών των Σκοπίων, αμέσως μετά την αλλαγή του Συντάγματος στα Σκόπια.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Λέτε να ανατραπούν όλα αυτά, κύριε Τσίπρα, επειδή ο κ. Ζάεφ σάς έδωσε τη γραβάτα του; Πολύ αμφιβάλλω. Να λοιπόν γιατί η εξωτερική σας πολιτική είναι και ανιστόρητη και επιπόλαιη και γι' αυτό είναι επικίνδυνη.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αυτές είναι επτά οδυνηρές αλήθειες για τη Συμφωνία των Πρεσπών. Δυστυχώς, δεν είναι οι μόνες, διότι πίσω από κάθε πρόβλεψή της καραδοκούν νέα ναρκοπέδια. Όλα όμως τα προβλήματα που πηγάζουν από τη Συμφωνία των Πρεσπών ξεκινούν, έχουν ως γενεσιουργό αιτία το γεγονός ότι αναγνωρίσατε «μακεδονική» ταυτότητα και γλώσσα. Είναι κάτι που, όπως θα αποδείξω στη συνέχεια, κανείς Έλληνας πολιτικός δεν διανοήθηκε να κάνει. Γιατί στα δύο αυτά πόδια, στην ταυτότητα και στη γλώσσα, στηρίζεται ο κίνδυνος του αλυτρωτισμού.

Είναι προκλητικό, κύριε Τσίπρα, να λέτε -κι εύχομαι ειλικρινά να μην το επαναλάβετε και σήμερα- ότι η Συμφωνία των Πρεσπών αποτελεί συνέχεια μιας εθνικής στρατηγικής.

Κύριε Τσίπρα, είστε Πρωθυπουργός. Θέλω να σας θυμίσω αυτά τα λόγια. «Το θέμα για την Ελλάδα ήταν πάντα η επεκτατική προπαγάνδα των Σκοπίων, με αιχμή του δόρατος την ανύπαρκτη μειονότητα και με συμπλήρωμα τις λέξεις «Μακεδόνας» ή «Μακεδονία» για τον προσδιορισμό συγκεκριμένης, διακριτής εθνότητας. Αυτό είναι το πρόβλημα». Κωνσταντίνος Μητσοτάκης, 1993.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κ. Κυριάκος Μητσοτάκης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν δημοσίευμα, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης είχε μία μεγάλη ανησυχία. Διέβλεπε τον κίνδυνο δίπλα στη θρησκευτική μειονότητα της Θράκης να προκύψει και μία δεύτερη μειονότητα, με εθνικά χαρακτηριστικά. Γι' αυτό, και παρότι ο ίδιος είχε δεχθεί στο μυαλό του την έννοια της σύνθετης ονομασίας, απέκρουε κάθε έννοια «μακεδονικής» ταυτότητας, εθνότητας και γλώσσας.

Θα έρθετε να μου πείτε, κύριε Τσίπρα: Τι είναι αυτά που λες για «μακεδονική» μειονότητα στη βόρεια Ελλάδα; Ήδη κάποιοι έχουν φροντίσει, με αναρτήσεις τους, αυτοπροσδιοριζόμενοι ως τα μέλη της «εθνικής μακεδονικής μειονότητας», να πανηγυρίζουν για τη συμφωνία την οποία εσείς υπογράψατε. Σήμερα το έκαναν.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κ. Κυριάκος Μητσοτάκης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Εκεί μας οδηγεί η πολιτική σας, κύριε Τσίπρα. Θα τα βρούμε μπροστά μας αυτά τα προβλήματα σε βάθος χρόνου.

Είστε επίσης και Υπουργός Εξωτερικών. Θα σας διαβάσω, λοιπόν, ένα ενδιαφέρον απόσπασμα από ένα έγγραφο του Υπουργείου Εξωτερικών, για να δούμε αν πραγματικά η πολιτική η δική σας αποτελεί όντως συνέχεια παλιών πολιτικών, όπως ισχυριστήκατε.

Σας μίλησα ήδη για την πολιτική της Νέας Δημοκρατίας. Πάμε να δούμε τώρα τι έλεγε το ΠΑΣΟΚ. «Η Ελλάδα δεν θέτει ούτε εδαφικές ούτε μειονοτικές διεκδικήσεις στα μακεδονικά εδάφη της Γιουγκοσλαβίας και της Βουλγαρίας, αλλά και δεν δέχεται ύπαρξη «μακεδονικής» μειονότητας στο έδαφός της». «Δεν αναγνωρίζει» -επαναλαμβάνω, «δεν αναγνωρίζει την ύπαρξη «μακε-

δονικού» έθνους, γλώσσας κ.λπ.». Ξέρετε ποιος το έχει γράψει αυτό; Ο Γιάννης Χαραλαμπόπουλος, Υπουργός του ΠΑΣΟΚ το 1983.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κ. Κυριάκος Μητσοτάκης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Πάγια και διακομματική ήταν η πολιτική αυτή, την οποία εσείς εγκαταλείψατε, γιατί είπατε «ναι» εκεί που όλοι οι προηγούμενοι είχαν πει «όχι».

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και αναρωτιέμαι: Θα μπορούσε κάποιος να ισχυριστεί ότι, εντάξει, άλλαξε η πολιτική, καινούργια Κυβέρνηση της Αριστεράς ήρθε στα πράγματα και θέλει να ακολουθήσει μία άλλη πολιτική. Για να δούμε, λοιπόν, τι έλεγε το ίδιο το Υπουργείο Εξωτερικών, σε εσωτερικό έγγραφο που έδινε κατευθύνσεις για το πώς να αντιμετωπίζονται τα προβλήματα αυτά σε διεθνείς συναντήσεις. Γράφει το επίσημο έγγραφο του Υπουργείου Εξωτερικών, επί υπουργίας Κοτζιά: «Υπενθυμίζεται επίσης ότι η χώρα μας δεν αποδέχεται τη χρήση από τη σκοπιανή πλευρά του επιθέτου «μακεδονικός-μακεδονική» και δεν αναγνωρίζει τους κωδικούς ΜΚ και MKD». Αυτά ακριβώς που εσείς υπογράψατε!

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κ. Κυριάκος Μητσοτάκης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Εσείς τα λέγατε, με τα δικά σας, επίσημα έγγραφα, πριν από έναν χρόνο! Η δική σας Κυβέρνηση!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Εδώ, λοιπόν, έχουμε μία διπλή πρόκληση. Η Κυβέρνηση -και ο υπερήφανος και χαμογελαστός αποπεμφθείς Υπουργός, κ. Κοτζιάς- που αναγνωρίζει «μακεδονική ταυτότητα», «μακεδονικό λαό», «μακεδονική ιθαγένεια», «μακεδονική γλώσσα», και κατά την εκτίμησή μου όλα αυτά συνιστούν αναγνώριση «μακεδονικής εθνότητας», τολμά να λέει ότι ακολουθεί την πολιτική όλων όσοι ήταν κάθετα αντίθετοι σε αυτή την πολιτική.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Αυτό το οποίο καταλαβαίνω ότι λέτε, κύριε Τσίπρα, είναι ότι ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης -που έλεγε όσα προανέφερα- θα μιλούσε ποτέ για Μακεδόνες, όπως έκανε ενώπιόν σας ο κ. Ζάεφ και δεν ανοίξατε το στόμα σας. Ισχυρίζεστε ότι ο Κώστας Καραμανλής, η Ντόρα Μπακογιάννη, θα δέχονταν ποτέ ένα κράτος ακόμα και της Βόρειας Μακεδονίας με λαό όμως «μακεδονικό» και με «γλώσσα μακεδονική».

Να ξέρετε ότι ακριβώς αυτό αποκάλυψαν τα αμερικανικά έγγραφα, τα οποία διέρρευσε με μεγάλο ενθουσιασμό ο κ. Κοτζιάς, μόνο που δεν κατάλαβε ότι αυτά τα οποία διέρρεε, στην ουσία υπονόμευαν τη δική του επιχειρηματολογία. Διότι στα ίδια τα έγγραφα αναγνωρίζεται ότι σε καμία περίπτωση δεν μπορεί η κ. Μπακογιάννη, η ελληνική Κυβέρνηση, να δεχθεί για τους κατοίκους τον όρο «Macedonians». Το καταθέτω και πάλι.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κ. Κυριάκος Μητσοτάκης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Υπάρχει, όμως, ένα ακόμα πιο ενδιαφέρον έγγραφο, το οποίο εξ όσων γνωρίζω δεν έχει κατατεθεί ποτέ στα Πρακτικά. Είναι και αυτό έγγραφο της Αμερικανικής Πρεσβείας και αναλύει την κατάσταση και τη θέση στην οποία έχει περιέλθει ο Γκρούεφσκι. Και διαβάζω στα αγγλικά: «Claiming that it is next to impossible that the Government of Greece would ever agree to a document that will define the citizens of this country as «Macedonians» and the language as Macedonian». Μεταφράζω: Ήταν σχεδόν αδύνατον η ελληνική κυβέρνηση του 2008 να δεχθεί ένα κείμενο το οποίο θα όριζε τους πολίτες αυτής της χώρας ως «Μακεδόνες» και τη γλώσσα τους ως «μακεδονική».

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κ. Κυριάκος Μητσοτάκης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Σε αυτά είπε όχι η κυβέρνηση του Κώστα Καραμανλή! Τους έκλεισε την πόρτα στη μούρη!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Όταν τα ζήτησε ο κ. Ζάεφ, τους ανοίξατε τις πόρτες και τα παράθυρα. Δεν τα διαπραγματευτήκατε ποτέ! Δεν σας ενδιέφεραν.

Εάν διαβάσετε προσεκτικά τα Πρακτικά από το Συμβούλιο Πολιτικών Αρχηγών, θα διαπιστώσετε ότι το ζήτημα της γλώσσας και της ταυτότητας δεν το συζήτησαν ποτέ. Ήταν κλεισμένο από την πρώτη στιγμή. Αναρωτιέμαι, όμως, γιατί να ψάχνουμε στα κείμενα της Ιστορίας για να αντιληφθούμε τον βαθμό απόκλισης της δικής σας πολιτικής απ' αυτές όλων των προηγούμενων πρωθυπουργών;

Κύριε Τσίπρα, στην τελετή υπογραφής των Πρεσπών δεν ήταν ο κ. Ζάεφ, ο οποίος δημόσια αναφέρθηκε μπροστά σας σε δύο λαούς, Έλληνες και Μακεδόνες; Το είπε μπροστά σας. Δεν τον σταματήσατε, δεν τον διορθώσατε, δεν αγανακτήσατε! Μόνο χασκογελούσατε, όπως συνήθως. Ε, αφού δεν μιλήσατε και τότε, τι ήρθατε να μας πείτε τώρα, κύριε Τσίπρα;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Φοβάμαι, όμως, αν κρίνω από τη σιωπή σας, -είστε αχαρακτήριστα ήσυχοι σε αυτήν τη συνεδρίαση- ότι μιλώ σε ώτα μη ακουόντων.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Παρακαλώ κάντε ησυχία! Να σιωπάτε, παρακαλώ.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Μιλώ σε Βουλευτές πρόθυμους να υψώσουν το χέρι, σκύβοντας το κεφάλι, να θυσιάσουν διακυβεύματα που τους υπερβαίνουν κατά πολύ!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Εδώ, όμως, υπάρχει ένα ερώτημα κεντρικό. Πρέπει να απορούμε; Πρέπει να μας κάνει εντύπωση το γεγονός ότι διαπραγματευτήκατε με αυτόν τον τρόπο; Μόλις χθες η Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. Χριστοδουλοπούλου μάς υπενθύμισε όχι απλά ότι υπέγραφε επιστολές μαζί με τον κ. Γαβρόγλου, τον κ. Τσακαλώτο -εκεί κάθεστε στο βάθος, πανηγυρίζετε και εσείς, μπράβο σας, και εις ανώτερα!- να αναγνωριστούν τα Σκόπια ως «Μακεδονία», αλλά -τι μας είπατε, κυρία μου;- ότι ήσασταν και υπερήφανη που το κάνατε! Να σας χαιρόμαστε και εσάς και όλους τους υπόλοιπους για την υπερηφάνειά σας!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Δεν ντρέπεστε λίγο; Ήσασταν και υπερήφανοι κιόλας! Ντροπή σας, ντροπή σας, ντροπή σας!

(Θόρυβος – διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Εμείς δίναμε μάχες στο Βουκουρέστι!

(Όρθιοι οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Καθίστε παρακαλώ!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΞΥΔΑΚΗΣ: Θα ντρέπομαι για τις ιδέες μου;

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Εμείς δίναμε μάχη, εσείς ήσασταν υπερήφανος! Κι εσείς υπερήφανος!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΞΥΔΑΚΗΣ: Με εγκαλείτε ηθικά για τις ιδέες μου; Οι πολιτικές πεποιθήσεις δεν κρίνονται με ηθικούς χαρακτηρισμούς. Οι δημοκράτες δεν ντρέπονται!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κύριε Ξυδάκη, καθίστε κάτω!

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Να σηκώσουν το χέρι τους όσοι ήταν υπερήφανοι. Να μετρηθούμε.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Οι προσωπικές επιθέσεις δεν βοηθάνε τη συζήτηση. Όποιος το καταλαβαίνει, το καταλαβαίνει! Παρακαλώ πολύ!

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Αυτά έγιναν την ώρα που η Κυβέρνηση Καραμανλή έδινε μία μεγάλη μάχη στο Βουκουρέστι απέναντι σε πολλές διεθνείς πιέσεις. Αλλά γιατί πρέπει να μας κάνει εντύπωση και αυτό;

Κύριε Τσίπρα, με είχατε πάρει ένα τηλέφωνο -ήμουν μάλιστα εδώ στο γραφείο μου στη Βουλή- και με ρωτήσατε: «Πώς σου φαίνεται το όνομα «Μακεδονία του Ίλιντεν»;». Και πήγε να μου

πέσει το τηλέφωνο! Ή είστε τελείως ανιστόρητος ή είστε κυνικός ή απλά είστε και τα δύο!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Γιατί, μην κοροϊδευόμαστε, το είχατε δεχθεί το Ίλιντεν. Αυτό προκύπτει και από τα πρακτικά των Σκοπιανών. Όταν καταλάβετε φυσικά ότι αυτό δεν περνούσε με τίποτα στην Ελλάδα, ότι αυτό είναι η επιτομή του αλυτρωτισμού, κάνατε πίσω.

Όπως έχω ξαναπεί, τα Σκόπια θα μπορούσαν να λέγονται ακόμα και «Δημοκρατία της Κεντρικής Βαλκανικής». Αλλά πάλι δεν θα συμφωνούσα και δεν θα συμφωνούσαμε με τη συμφωνία αν ο λαός τους ονομαζόταν «μακεδονικός» και ομιλούσε τη «μακεδονική γλώσσα». Γιατί το ξαναλέω: Εκεί βρίσκεται η καρδιά του προβλήματος, στην ταυτότητα και στη γλώσσα. Αυτά, όμως, ποτέ δεν ένοιαζαν το κόμμα σας. Όποιος δεν έχει πρόβλημα με το Μακεδονία σκέτο, λογικό είναι να πανηγυρίζει για τις Πρέσπες.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η Νέα Δημοκρατία έχει μία υποχρέωση να μιλά πάντα με τη γλώσσα της αλήθειας, πόσο μάλλον στα εθνικά θέματα.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Παρακαλώ, ησυχία!

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Με στοιχεία μίλησα και ντοκουμέντα, αλλά ενοχλείστε. Έχετε μάθει να παραποιείτε την αλήθεια!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Μην ανησυχείτε, μην εκνευρίζεστε, φαντάζομαι ότι θα έχει χρόνο ο Πρωθυπουργός να απαντήσει.

Θα μου ήταν εύκολο να το κάνω. Επέλεξα σήμερα να μην επικαλεστώ το συναίσθημα, αλλά τη λογική, να μιλήσω με ντοκουμέντα και επιχειρήματα και όχι με φωνές και με συνθήματα. Προσωπικά οφείλω να είμαι ειλικρινής, αλλά να είμαι και σαφής. Από το Βήμα της Βουλής θυμίζω, λοιπόν, ότι η παράταξή μας έδωσε και δίνει μία μεγάλη μάχη. Καταγγείλαμε τις μυστικές κυβερνητικές μεθοδεύσεις, όταν τις δρομολογούσε ο κ. Κοτζιάς, στέλνοντας σήμα κινδύνου για όσα έρχονται. Απαιτήσαμε συνεργασία, αλλά διαπιστώσαμε ότι ο ΣΥΡΙΖΑ έκανε κομματικό του εργαλείο ακόμα και τα εθνικά θέματα, αυτά που συνδέονται με το εθνικό συμφέρον.

Πρώτος εγώ είπα ανοιχτά ότι ο ΣΥΡΙΖΑ διάλεξε να διχάσει τους Έλληνες για να ενώσει τους Σκοπιανούς, να χαρακτηρίσει ακραίους, φασίστες, γραφικούς, εθνικιστές όλους εκείνους που έχουν μία ευαισθησία για το ζήτημα αυτό. Και μας λέτε συνέχεια ότι επειδή εμείς αρθρώνουμε αυτήν την επιχειρηματολογία, ψαρεύουμε στα θολά νερά της ακροδεξιάς. Το έχει πει δέκα φορές ο κ. Τσίπρας. Εσείς κυβερνούσατε με την Ακροδεξιά. Αφήστε, λοιπόν, αυτήν την καραμέλα. Εσείς δεν ολοκληρώνετε τη δίκη της Χρυσής Αυγής. Εσείς ψηφίζετε μαζί με τη Χρυσή Αυγή και διορίζετε προέδρους ανεξάρτητων αρχών.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Εσείς διχάσατε τον ελληνικό λαό, εσείς συνειδητά, χαρακτηρίζοντας όλους όσοι έχουν δικαιολογημένη ευαισθησία για το ζήτημα αυτό ως γραφικούς και εθνικιστές.

Εμείς –όχι μόνο εμείς, αλλά και τα άλλα κόμματα- πετύχαμε να αποτρέψουμε την παγίδα της «Μακεδονίας του Ίλιντεν». Ο κ. Τσίπρας –επαναλαμβάνω- την είχε δεχθεί. Και φωνάξαμε, όταν εκείνος πήγε να θολώσει τα νερά -το έχουμε ξεχάσει αυτό το κεφάλαιο-, διότι κάποια στιγμή μας είχατε μιλήσει και για μια δήθεν αμετάφραστη λύση στο όνομα «Severna Makedonija».

Λέγατε ψέματα στους Έλληνες, ακόμα και την παραμονή της συμφωνίας που εσείς φέρατε.

Εμείς ενημερώσαμε όλους τους συμμάχους μας στο Ευρωπαϊκό Λαϊκό Κόμμα και δεν δίστασα να διαφωνήσω ακόμα και ανοιχτά με τους ισχυρούς εταίρους μας, όπως η καγκελάριος Μέρκελ.

Τα κατάπιατε αυτά τα οποία λέγατε ότι άλλα λέω στο εξωτερικό και άλλα στο εσωτερικό, όταν η κ. Μέρκελ βγήκε και είπε ότι διαφωνούμε στο θέμα αυτό -τα κάνατε γαργάρα- διότι εμείς έχουμε το θάρρος της άποψής μας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Της μίλησα καθαρά, όπως μιλάω και στους Έλληνες, προτάσσοντας το εθνικό συμφέρον. Είπαμε την αλήθεια. Ασκήσαμε κριτική. Αντιπροτείναμε λύσεις. Ενημερώσαμε τους εταίρους μας. Πολεμήσαμε για τις εθνικές μας θέσεις. Αξιοποιήσαμε όλα τα δημοκρατικά, όλα τα κοινοβουλευτικά μας όπλα και δείξαμε ποιοι πραγματικά υπηρετούν το εθνικό συμφέρον και είμαστε υπερήφανοι για τη στάση μας. Είμαι υπερήφανος για τη Νέα Δημοκρατία και για τη στάση που κράτησε όλους αυτούς τους μήνες.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κοιτάξαμε τους Έλληνες στα μάτια. Τους είπαμε την αλήθεια. Δεν τους κοροϊδέψαμε. Δεν τους εξαπατήσαμε. Τους εξηγήσαμε, πραγματικά, ποιο είναι το διακύβευμα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα η Βουλή ζει μια από τις πιο κρίσιμες στιγμές της χώρας και θα πρέπει όλοι να γνωρίζουν τι θα συμβεί την επόμενη μέρα.

Αν, λοιπόν, η Συμφωνία των Πρεσπών κυρωθεί, δεν θα μπορεί να ακυρωθεί την επόμενη μέρα, καθώς διαθέτει μεγαλύτερη ισχύ από κάθε νόμο. Το Διεθνές Δίκαιο την καθιστά δυσμετάβλητη. Κάθε τροποποίησή της είναι εξαιρετικά δύσκολη. Τυχόν παραβίασή της μπορεί να σημαίνει διεθνή απομόνωση και διεθνές δικαστήριο για τη χώρα μας.

Το βάρος που θα αναλάβει η επόμενη κυβέρνηση είναι τεράστιο και γι' αυτό ακριβώς όλα κρίνονται σήμερα και αύριο -καθώς αύριο θα γίνει η ονομαστική ψηφοφορία, όπως πληροφορήθηκα-, όχι μεθαύριο.

Η ώρα της ευθύνης είναι τώρα, όχι στο μέλλον. Οι υπεύθυνοι κρίνονται εδώ, όχι αλλού. Γι' αυτό η Νέα Δημοκρατία με απόλυτα ήσυχη τη συνείδησή της παίρνει θέση με την πλευρά της εθνικής αξιοπρέπειας. Καταψηφίζουμε τη Συμφωνία των Πρεσπών.

(Όρθιοι οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

Απόψε το βράδυ και αύριο σε αυτήν την Αίθουσα κρίνονται πολλά. Η Βουλή θα γίνει ο πολιτικός καθρέφτης στον οποίον οι Έλληνες θα αντικρίσουν το αληθινό πρόσωπο του καθενός μας.

Καθαρές κουβέντες, λοιπόν! Το λέω προς κάποιους οι οποίοι θεωρούν ότι μπορούν να το παίζουν δίπορτο και από τη μία να λένε ότι βρίσκονται απέναντι στην Κυβέρνηση και από την άλλη να ψηφίζουν τη Συμφωνία των Πρεσπών. Κάθε ψήφος στη Συμφωνία των Πρεσπών σημαίνει ψήφο στον κ. Τσίπρα να συνεχίσει το καταστροφικό του έργο. Κάθε άλλη θέση, κάθε άλλη διαφοροποίηση θα αποτελούν απλά προφάσεις εν αμαρτίαις.

Είναι στιγμές ευθύνης, είναι στιγμές αλήθειας, και χαίρομαι που για πρώτη φορά μετά από πάρα πάρα πολύ καιρό τα θεωρεία της Βουλής είναι γεμάτα.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ήσυχα, παρακαλώ. Μη διαλέγεστε.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Μην προσβάλετε τους ανθρώπους που ήλθαν να παρακολουθήσουν τη συνεδρίαση.

Είναι στιγμές ευθύνης, λοιπόν, και είναι στιγμές αλήθειας και γι' αυτό απευθύνομαι σε όλους, ακόμα και σε αυτούς που μας χωρίζουν πολλά, αλλά μας ενώνει -όλους μάς ενώνει- η αγάπη για την πατρίδα.

Ο λαός θα στείλει το δικό του μήνυμα. Θα το στείλει σύντομα στις κάλπες. Ζητά να φύγει η Κυβέρνηση του ψέματος, της μιζέριας, του διχασμού και της παρακμής. Σε λίγο, όμως, όλοι θα διαλέξετε με ποιον είστε: Με τον ΣΥΡΙΖΑ και τον εθνικό κατήφορο των «Πρεσπών» ή με τον λαό, την υπερηφάνεια και την ελπίδα;

Σας καλώ, λοιπόν, όλες και όλους να μην κάνουμε αυτόν τον πανέμορφο τόπο της λίμνης των Πρεσπών συνώνυμο με μια εθνική υποχώρηση.

Σας καλώ να μην ανοίξουμε άλλες πληγές στον εθνικό κορμό, επειδή κάποιοι θέλουν άρον άρον να κλείσει αυτή η εκκρεμότητα για να σταθεροποιηθεί δήθεν η γειτονιά μας.

Σας καλώ να μην εγκαταλείψουμε μια πολιτική δεκαετιών, που μπορεί πράγματι να μας έκανε και να μας κάνει δυσάρεστους στους ισχυρούς αυτού του κόσμου, αλλά προστάτευσε τα εθνικά μας συμφέροντα.

Σας καλώ να μην κυρώσουμε μια συμφωνία που -θυμηθείτε τα λόγια μου- θα τη βρούμε μπροστά μας και δεν θα είναι για καλό.

Σας καλώ στην ονομαστική ψηφοφορία που θα ακολουθήσει

να πείτε το μεγάλο «όχι», να σταθούμε στο ύψος των περιστάσεων, να σταθούμε στο ύψος της ιστορίας.

Αυτό είναι το καθήκον όλων μας. Αυτό είναι το πατριωτικό μας καθήκον και αυτό το καθήκον το υπηρετεί στο ακέραιο η Νέα Δημοκρατία.

Σας ευχαριστώ.

(Όρθιοι οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Επειδή έγιναν δύο προσωπικές αναφορές με πολιτικό περιεχόμενο, ο μεν κ. Καμμένος θα έχει ύστερα τον λόγο, μετά τον Πρωθυπουργό και θα του δοθεί η ευκαιρία προφανώς άμεσα να απαντήσει. Η δε κ. Χριστοδουλοπούλου, επίσης, είναι στους ομιλητές ύστερα και θα έχει την ευχέρεια να απαντήσει. Θα παρακαλούσα να μην διακόψουμε τη ροή της συζήτησης.

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων): Κύριε Πρόεδρε, έχω το δικαίωμα από τον Κανονισμό και ζητώ τον λόγο επί προσωπικού για ένα λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Όχι, σας παρακαλώ, εγώ ερμηνεύω τον Κανονισμό, κύριε Καμμένο. Δεν σας έβρισε. Δεν υπάρχει κάτι προσωπικό. Είναι μια πολιτική...

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων): Όχι, δεν είναι πολιτική.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Απολύτως πολιτική.

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων): Να αναπτύξω για ποιον λόγο δεν είναι πολιτική;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Όχι, σας παρακαλώ πάρα πολύ. Δεν θέλω να κοπεί ο ειρμός της συζήτησης. Το αντιλαμβάνεστε.

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων): Έχω τη δυνατότητα για τριάντα δευτερόλεπτα να έχω τον λόγο επί προσωπικού;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Τι το προσωπικό ειπώθηκε;

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων): Ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης στο ένα τρίτο του λόγου αναφερόταν σε εμένα προσωπικά...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Όχι, κύριε Καμμένο, με συγχωρείτε πάρα πολύ!

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων): Θέλω τον λόγο για ένα λεπτό, για να εξηγήσω στον ελληνικό λαό...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Θα μιλήσετε αμέσως μετά, κύριε Καμμένο. Σας παρακαλώ πάρα πολύ!

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων): Κύριε Πρόεδρε, εδώ ο κ. Μητσοτάκης...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Σας παρακαλώ πολύ, δεν έχετε τον λόγο. Πολιτική αντιπαράθεση σκληρή έχει γίνει.

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων): Καμμία αντιπαράθεση. Θα τελειώσω σε ένα λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Γιατί δυσκολεύετε;

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων): Δεν δυσκολεύω εγώ, εσείς το δυσκολεύετε και δεν καταλαβαίνω γιατί.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κύριε Καμμένο, έχετε τον λόγο ένα λεπτό.

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων): Κύριε Πρόεδρε, θα είχαμε τελειώσει.

Επαναλαμβάνει ψευδώς σ' αυτήν την Αίθουσα και ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και αρκετοί εκ των Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας, ότι οι Ανεξάρτητοι Έλληνες, με την υπογραφή μας, δώσαμε τη δυνατότητα να προχωρήσει η Συμφωνία των Πρεσπών, αναφερόμενοι στην πρόταση μομφής του Ιουλίου.

Κύριε Πρόεδρε, στην πρόταση μομφής του Ιουλίου οι Ανεξάρτητοι Έλληνες είχαμε επτά ψήφους. Πήρε εκατόν είκοσι επτά η Νέα Δημοκρατία και όσοι ψήφισαν κατά.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Σας παρακαλώ, σταματήστε!

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων): Σημαίνει ότι τις εκατόν πενήντα μια ψήφους για την ανατροπή της Κυβέρνησης δεν τους είχατε.

Το δεύτερο είναι ότι η Νέα Δημοκρατία έχει δύο γραμμές. Ο κ. Μητσοτάκης λέει ότι η Ελλάδα δεν ήθελε ποτέ να μονοπωλήσει τη Μακεδονία και ο κ. Σαμαράς ότι η Μακεδονία είναι μία και ελληνική.

Εδώ, λοιπόν, έρχεται σε αντίθεση με αυτό που χθες ψηφίστηκε...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Άρα, δεν υπάρχει τίποτα το προσωπικό. Με συγχωρείτε, κύριε Καμμένο!

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων): Κλείνω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Μα, τι κλείνετε; Σας παρακαλώ πολύ!

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων): Προτείνω, λοιπόν, στον κ. Μητσοτάκη, εάν πράγματι...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Μην περιφρονείτε τον ορθό λόγο!

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων): Εδώ έχω την παραίτησή μου ως Βουλευτή. Να υπογράψει δεύτερος μαζί με άλλους εκατό Βουλευτές να μην περάσει η Συμφωνία των Πρεσπών.

Ελάτε, κύριε Μητσοτάκη, να την υποβάλουμε τώρα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Σας παρακαλώ, είστε έμπειρος και δεν πρέπει να αξιοποιείτε τα δήθεν προσωπικά. Και τα τρία θέματα, για τα οποία μιλήσατε τις τελευταίες δέκα ημέρες και τις τέσσερις ημέρες που συζητά η Βουλή, τα έχουμε ακούσει σε όλους τους τόνους, με όλες τις ευκαιρίες, έχουν απαντηθεί, έχουν επαναληφθεί και ήταν εντελώς εκ του περισσού, επιτρέψτε μου να πω.

Τον λόγο έχει ο Πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ και Πρωθυπουργός, ο κ. Αλέξης Τσίπρας.

(Όρθιοι οι Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Εξωτερικών): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Μητσοτάκη, μιλήσατε πάνω από μια ώρα για άλλη μια φορά με έναν λόγο προσβλητικό και απαξιωτικό απέναντι στους Βουλευτές και στην Κυβέρνηση για ένα κρίσιμο εθνικό θέμα, με έναν λόγο διχαστικό, με έναν λόγο που θα μπορούσε να πει κανείς ότι δίνει τη δυνατότητα σε ακραίους όλες αυτές τις ημέρες να προσβάλλουν τους Βουλευτές...

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κύριοι συνάδελφοι, αρχίσαμε τώρα; Σας παρακαλώ πολύ!

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Εξωτερικών): Ενοχληθήκατε, διότι οι Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ ήταν ιδιαίτερα ήσυχοι, όταν εσείς καταφερόσασταν εναντίον τους με προσβλητικό τρόπο. Ήταν και θα παραμείνουν ήσυχοι, κύριε Μητσοτάκη, διότι στη στρατηγική της έντασης εμείς δεν θα σας ακολουθήσουμε. Ελπίζω να είναι ήσυχοι και οι Βουλευτές σας τώρα που θα ακούν επιχειρήματα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Και μιας και χαμογελάτε γι' αυτό, δεν μπορώ να μην ξεκινήσω λέγοντας ότι όλες αυτές τις μέρες τόσο στο Κοινοβούλιο όσο και στον δημόσιο λόγο έχουμε γίνει όλοι μάρτυρες μιας ακραίας ρητορικής, μιας ακραίας στοχοποίησης συγκεκριμένων προσώπων. Έχουμε γίνει μάρτυρες μιας τακτικής εκφοβισμού και κατατρομοκράτησης Βουλευτών, στην αρχή με μηνύματα, ακολούθως με αφίσες των προσώπων τους. Στη συνέχεια, έχουμε γίνει μάρτυρες ταγμάτων εφόδου που προσπαθούσαν να μπουν στην ελληνική Βουλή και τις τελευταίες μέρες έχουμε γίνει μάρτυρες εμπρησμών στο σπίτι του κ. Καστόρη, της κ. Τζάκρη και τούτη την ώρα που μιλάμε, έξω από το σπίτι δύο Βουλευτών του ΣΥΡΙΖΑ, της κ. Σκούφα και του κ. Καραγιαννίδη ομάδες ακραίων τραμπούκων και παρακρατικών βρίσκονται, για να εκφοβίσουν και να τρομοκρατήσουν Βουλευτές του ελληνικού Κοινοβουλίου.

Μιλήσατε, λοιπόν, πάνω από μία ώρα, αλλά δυστυχώς δεν βρήκατε ούτε μία λέξη, για να καταδικάσετε αυτές τις ακραίες ενέργειες, αυτό το κλίμα τρομοκράτησης και εκφοβισμού των Βουλευτών του ελληνικού Κοινοβουλίου.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Σε αντίθεση -και οφείλω να το ομολογήσω- με τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του κόμματός σας, τον κ. Δένδια, ο οποίος, προς τιμήν του, χθες πήρε τον λόγο, είχε το θάρρος της γνώμης του, έβαλε τη διαχωριστική γραμμή εκεί που έπρεπε, απέναντι στους ακραίους, στους τραμπούκους, αυτούς που αποκαλούν τους Βουλευτές που έχουν διαφορετική άποψη «προδότες», ενώ πράγματι ήταν αυτοί οι οποίοι ιστορικά έχει αποδειχθεί ότι βρέθηκαν σε κρίσιμες στιγμές στην ιστορία με την πλευρά του κατακτητή, των ναζί ή των φασιστών Βουλγάρων στο βόρειο τμήμα της Μακεδονίας μας.

Δεν βρήκατε ούτε μια λέξη, κύριε Μητσοτάκη, γι' αυτό, ούτε μια λέξη. Παρά μονάχα αυτό το οποίο επιχειρήσατε να κάνετε ήταν για άλλη μια φορά να απευθυνθείτε με έναν λόγο πολλές φορές ακραίο, άλλες φορές συναισθηματικό, στοχοποίησης και πάλι αυτών που έχουν διαφορετική άποψη στο ελληνικό Κοινοβούλιο για ένα κρίσιμο εθνικό θέμα.

Πράγματι, σήμερα είναι μια κρίσιμη συνεδρίαση και αύριο μια κρίσιμη ψηφοφορία μετά από σχεδόν από τριάντα χρόνια αδράνειας και απανωτών εθνικών υποχωρήσεων σ' ένα κρίσιμο θέμα. Μετά από έναν ολόκληρο χρόνο διαπραγματεύσεων, συζητήσεων και εξαντλητικού διαλόγου, φτάνουμε στο τέλος μιας δύσκολης επίμονης, επίπονης και ιστορικής διαδικασίας. Εγώ, όμως, κύριε Μητσοτάκη, σήμερα δεν έχω έρθει εδώ, δεν έχω ανεβεί σ' αυτό το Βήμα, για να αναμετρηθώ κυρίως με τους πολιτικούς μου αντιπάλους. Θα απαντήσω σε όλα όσα είπατε, αλλά δεν έχω έρθει γι' αυτό. Έχω έρθει, κυρίως, για να αναμετρηθώ με αυτό που εγώ αισθάνομαι ιστορική ευθύνη, με αυτό που εγώ αισθάνομαι εθνική ευθύνη, με την ιστορική και την εθνική ευθύνη που έχουν ο καθένας και η καθεμιά από τους τριακόσιους της Εθνικής Αντιπροσωπείας, που δεν εκβιάζονται, που δεν εκφοβίζονται, δεν τρομοκρατούνται και μιλούν μονάχα με τη συνείδησή τους.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Το έθνος μας πρέπει να μάθει να θεωρεί εθνικό ό,τι είναι αληθές, είχε πει ο εθνικός μας ποιητής, ο Διονύσιος Σολωμός. Και θεωρώ ότι σ' ένα μείζον εθνικό πρόβλημα οφείλουμε να πούμε αλήθειες σήμερα. Να πούμε αλήθειες που δεν ξεκινάνε από το τι έγινε χθες, προχθές, έναν χρόνο τώρα. Γιατί ώρες-ώρες ακούγοντάς σας και εσάς, αλλά και την κ. Μπακογιάννη, που νομίζω ότι έθεσε και πολύ ουσιαστικά θέματα στην ομιλία της, τα επιχειρήματά σας, ζούσαμε σε άλλη χώρα τριάντα χρόνια.

Το κρίσιμο θέμα τριάντα χρόνια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε ό,τι αφορά την εθνική θέση και στάση και διαπραγμάτευση για το ονοματολογικό με τον βόρειο γείτονά μας δεν ήταν να αποδεχθούν σύνθετη ονομασία με τον όρο «Μακεδονία», με γεωγραφικό προσδιορισμό έναντι όλων, αλλά το κρίσιμο θέμα της διαπραγμάτευσης που έκαναν οι προηγούμενες κυβερνήσεις ήταν η γλώσσα και το εάν θα έχουμε nationality ή citizenship.

Πραγματικά, δηλαδή, έχω την αίσθηση ότι ζούμε σε άλλη χώρα. Κι επειδή δεν ζούμε σε άλλη χώρα, σας προκαλώ, κύριε Μητσοτάκη. Προχθές, πράγματι, συγκεντρώθηκαν χιλιάδες διαδηλωτές. Στην πλειοψηφία τους δεν είχαν σχέση με τους ακραίους, οι οποίοι επιτέθηκαν στο Κοινοβούλιο. Αλήθεια -πολλά στελέχη σας ήταν εκεί, εσείς απουσιάζατε- εάν ρωτούσατε έναν από αυτούς «ποιο είναι το θέμα, γιατί διαμαρτύρεστε;», θα σας έλεγαν για το όνομα, το «Μακεδονία». Δεν θα σας έλεγαν ούτε για το citizenship και το nationality, ούτε θα σας έλεγαν για τη γλώσσα, ούτε για τα ροδάκινα βεβαίως.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Ούτε, βεβαίως, θα σας έλεγαν, κύριε Μητσοτάκη, όλοι αυτοί τα απίστευτα επιχειρήματα που έχουμε ακούσει όλες αυτές τις μέρες. Προσπαθείτε να δημιουργήσετε εδώ εντυπώσεις, αναδεικνύοντας εξαιρετικώς δευτερεύοντα και περίπλοκα νομικά ζητήματα ως κεντρικά επιχειρήματα κατά της συμφωνίας. Αυτό αναδεικνύει την ένδεια των επιχειρημάτων σας εναντίον της συμφωνίας. Όταν ασχολείστε με τόσο λεπτά θέματα Διεθνούς Δικαίου, που δεν μπορούν να τα κατανοήσουν οι μη ειδικοί, σημαίνει ότι αδυνατείτε να βρείτε έστω και ένα θολό σημείο σ' αυτήν τη συμφωνία.

Ήρθατε σήμερα εδώ να μας πείτε ότι δεν έχουμε, λέει, το σύνταγμα, διότι έχουμε μόνο τις τροποποιήσεις του συντάγματος. Και δεν ξέρετε, δεν γνωρίζετε ότι σε μία σειρά από χώρες, μεταξύ των οποίων και οι Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής, αν κανείς προστρέξει στο επίσημο site που αφορά το σύνταγμα κάθε χώρας, θα δείτε το σύνταγμα στην αρχική του μορφή και τις τροποποιήσεις, τα amendments, όλα να παρατίθενται ακολούθως στην αρχική μορφή του συντάγματος.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Τέτοιες ανοησίες μας λέτε όλες αυτές τις μέρες. Ασχολείστε με απολύτως δευτερεύοντα ζητήματα και όχι με τα ουσιαστικά.

Το καταθέτω στα Πρακτικά..

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Εξωτερικών κ. Αλέξης Τσίπρας καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Γιατί ασχολείστε με τα δευτερεύοντα και όχι με τα ουσιαστικά; Διότι έχετε ένδεια επιχειρημάτων.

Κύριε Μητσοτάκη, ένα μεγάλο μέρος της ομιλίας σας -μάλιστα, στην αρχή έτσι ξεκινήσατε- το καταναλώσατε στην αντιπαράθεσή σας με τον κ. Καμμένο. Αντιλαμβάνομαι τη δυσκολία σας εκεί τώρα, στη δεξιά πολυκατοικία. Τώρα που θα τελειώσουμε με τις Πρέσπες, αντί να αντιπολιτεύεστε εμένα, θα αντιπολιτεύεστε τους άλλους της δεξιάς πολυκατοικίας, γιατί υπάρχει μεγάλος συνωστισμός και δεν μπορείτε να χωρέσετε στο ποιος θα πάρει το καλύτερο διαμέρισμα. Σας εύχομαι «καλή τύχη»!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Δεν πρόκειται, όμως, να αναλωθώ σε άμεσες απαντήσεις σε μια σειρά από ανακριβή επιχειρήματα. Θα προσπαθήσω, όπως είπα αρχικά, σήμερα απ' αυτήν την παρέμβασή μου σε μία κρίσιμη συνεδρίαση να αναμετρηθώ με αυτό που εγώ αισθάνομαι ως ευθύνη, με επιχειρήματα, χωρίς κραυγές, χωρίς συνθήματα και χωρίς να προσπαθήσω να κινητοποιήσω το συναίσθημα, τον θυμό ή τα φοβικά -πολύ περισσότερο- αντανακλαστικά.

Και θα προσπαθήσω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακολουθώντας αυτήν την προτροπή ότι εθνικό είναι το αληθές να μιλήσω για μια σειρά αλήθειες. Και η αλήθεια είναι, ξεκινώντας από την αρχή, ότι η διαφορά μας με τους βόρειους γείτονές μας για την ονομασία τους ταλαιπώρησε τη χώρα μας, ταλαιπώρησε και τους γείτονές μας, ταλαιπώρησε τα Βαλκάνια, τη διεθνή κοινότητα για τρεις δεκαετίες και μας στέρησε όλα αυτά τα χρόνια ένα κρίσιμο διπλωματικό κεφάλαιο, που μας απέσπασε πολλές φορές από τους πραγματικούς κινδύνους που αντιμετωπίζει η χώρα και οι οποίοι -μην γελιόμαστε- δεν βρίσκονται στα βόρεια, αλλά στα ανατολικά σύνορά μας.

Η αλήθεια είναι ότι η αδράνεια, η ατολμία, η αναβλητικότητα που είχε γίνει δόγμα εξωτερικής πολιτικής για χρόνια είχε ως αποτέλεσμα -και συνεχίζει- συνεχείς, διαρκείς διπλωματικές ήττες από την ελληνική πλευρά και εν τέλει, την αναγνώριση των γειτόνων μας με τη συνταγματική τους ονομασία από περισσότερες από εκατόν τριάντα χώρες σε όλον τον κόσμο, μεταξύ των οποίων οι μεγαλύτερες, οι σημαντικότερες, οι Ηνωμένες Πολιτείες, η Ρωσία, η Κίνα. Και η αλήθεια είναι ότι ακόμη και χώρες που επισήμως δεν αναγνωρίζουν τη γείτονα με τη συνταγματική τους ονομασία, το σύνολο του Τύπου, το σύνολο της κοινής γνώμης, την αποκαλούν «Μακεδονία» χωρίς άλλο προσδιορισμό. Το γνωρίζετε καλά αυτό. Ακόμα και ο κ. Γεωργιάδης έτρεχε να σβήσει το «Macedonian» από ένα site, το οποίο ο ίδιος διαχειρίζεται.

Η αλήθεια, επίσης, είναι ότι αυτή η αδράνεια δεν είχε τελικά ως αποτέλεσμα να χάσουμε το όνομα «Μακεδονία», αφού σε οποιονδήποτε διαδικτυακό τόπο, εάν ανατρέξει κανείς σήμερα στο εν λόγω λήμμα, δυστυχώς δεν θα βρει τη δική μας κουλτούρα ή παράδοση, τον Λευκό Πύργο, αλλά θα δει τα Σκόπια. Αυτή είναι η αλήθεια.

Όμως, δεν χάσαμε εξαιτίας της αδράνειας μόνο το όνομα. Κινδυνεύαμε να χάσουμε και ένα μεγάλο κομμάτι της ιστορίας μας, αφού η επικράτηση εθνικιστών στη βόρεια γείτονά μας, του VMRO, για πάρα πολλά χρόνια τους είχε οδηγεί σε έναν πρωτοφανή παροξυσμό παραχάραξης και σφετερισμού της ιστορίας, της πολιτισμικής κληρονομιάς και των συμβόλων της Μακεδονίας, που αποτελούσε και αποτελεί ιστορικά αναπόσπαστο κομμάτι της αρχαίας ελληνικής κληρονομιάς.

Η αλήθεια, επίσης, είναι ότι και στην Ελλάδα επικράτησε στις

αρχές της δεκαετίας του ’90 εθνικιστικός παροξυσμός, που διαμόρφωσε το κλίμα στην κοινή γνώμη, δημιουργώντας στη διεθνή κοινή γνώμη την εικόνα μιας χώρας φοβικής, χωρίς εθνική αυτοπεποίθηση, με τον λαό της χωρίς επίγνωση του μεγαλείου της ιστορίας της και, ως εκ τούτου, χωρίς αυτοπεποίθηση, αλλά και χωρίς επίγνωση της σύγχρονης δυναμικής της χώρας. Και την έδειχνε ως μία χώρα και έναν λαό που βρίσκεται σε διαρκή εγρήγορση απέναντι σε μία χώρα που έχει το 6% του ΑΕΠ της και δύο εκατομμύρια κατοίκους.

Αποκορύφωμα αυτού του παροξυσμού υπήρξε η μαξιμαλιστική θέση που συμφωνήθηκε στο περίφημο Συμβούλιο των Πολιτικών Αρχηγών το 1992 –πλην του ΚΚΕ, εάν δεν κάνω λάθος- περί μη χρήσης του όρου «Μακεδονία» ή παραγώγου της από τη γειτονική χώρα.

Η αλήθεια, όμως, επίσης είναι ότι αυτή η θέση, ενώ για πολλά χρόνια έτρεφε τις φαντασιώσεις αρκετών και μεγάλου μέρους της κοινής γνώμης, ουδέποτε εφαρμόστηκε από οποιαδήποτε κυβέρνηση στην άσκηση εξωτερικής πολιτικής. Και αναφέρομαι στις διπλωματικές διεργασίες και τα ονόματα, που οι ελληνικές κυβερνήσεις διαπραγματεύτηκαν τα επόμενα χρόνια.

Η αλήθεια, επίσης, είναι ότι τον όρο «Μακεδονία» στην ονομασία των γειτόνων μας, προφανώς, και δεν τον αποδεχθήκαμε πρώτοι ο κ. Κοτζιάς και εγώ, αλλά τον απεδέχθη πρώτος ο κ. Σαμαράς, ο μέγας μακεδονομάχος, που έβαλε φαρδιά-πλατιά την υπογραφή του στον Κοινοτικό Κανονισμό 3567 για εμπορικές συμφωνίες στις 2 Δεκεμβρίου του 1991, με τον οποίο για πρώτη φορά αναγνωρίζονταν ως «Δημοκρατία της Μακεδονίας» και ας μας λέει σήμερα ότι ήταν άλλη μια εμπορική συμφωνία, σαν όλες τις υπόλοιπες.

Επίσης, ο κ. Σαμαράς στο Συμβούλιο της 16ης Δεκεμβρίου, σύμφωνα με τα λεγόμενα του αείμνηστου Κωνσταντίνου Μητσοτάκη, υποχώρησε στις πιέσεις. «Τα έκανε μούσκεμα», έλεγε τότε ο Μητσοτάκης, δεν τα λέω εγώ αυτά και δεν ζήτησε οριστική λύση του θέματος με αντάλλαγμα την αναγνώριση της Κροατίας, όπου μπορούσε να ασκήσει βέτο η ελληνική πλευρά. Βέβαια, μετά ήταν ο πρώτος που επένδυσε σ’ αυτόν τον παροξυσμό, στον οποίο αναφέρθηκα πιο πριν, στην κινητοποίηση του κόσμου κατά της σύνθετης ονομασίας, που υπερασπίζονταν τότε η κυβέρνηση, προκειμένου να ρίξει την ίδια την κυβέρνηση στην οποία συμμετείχε και να κάνει πολιτική καριέρα.

Η αλήθεια, επίσης, είναι ότι η Ελλάδα είναι αυτή που πρώτη πρότεινε επισήμως σε διαπραγματεύσεις στον κ. Γκλιγκόρωφ τη σύνθετη ονομασία με τον όρο «Μακεδονία», με Πρωθυπουργό τον Κωνσταντίνο Μητσοτάκη, το 1993.

Η αλήθεια, επίσης, είναι ότι τον όρο «Μακεδονία» τον αποδεχτήκαμε, έστω και ως προσωρινό όνομα -που κράτησε όμως είκοσι πέντε χρόνια αυτή η προσωρινότητα-, με τη λεγόμενη «Ενδιάμεση Συμφωνία», που συνήφθη μόλις τρία χρόνια μετά από το περίφημο εκείνο Συμβούλιο Εξωτερικής Πολιτικής που έλεγε «κανένα παραγωγό». Και τότε ήταν η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, η κυβέρνηση του Ανδρέα Παπανδρέου. Αποδεχτήκαμε τι τότε; Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας! Και από δειλία να αναμετρηθούμε με την αλήθεια ως έθνος και ως πολιτικό σύστημα τι κάναμε; Εφηύραμε τη φαεινή αυτή ιδέα, όταν όλοι αναφερόμαστε σ’ αυτήν τη χώρα, να λέμε μόνο τα αρχικά, ποτέ να μην το λέμε ολόκληρο. ΠΓΔΜ ή FYROM, λες και το «Μ» ήταν μια άλλη λέξη και όχι η λέξη «Μακεδονία». Και όταν αναφερόμασταν στους ανθρώπους που ζουν, δεν τους λέγαμε ΠΓΔΜιανούς ή FYROMίτες, τους λέγαμε Σκοπιανούς, με την ονομασία της πρωτεύουσάς τους. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ήσυχα, παρακαλώ.

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Εξωτερικών): Η αλήθεια, επίσης, είναι ότι ειδικά μετά την αναγνώριση της γειτονικής χώρας από τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής το 2004 επιδεινώθηκε σημαντικά η διαπραγματευτική θέση της χώρας μας. Στα μάτια της διεθνούς κοινής γνώμης άρχισε να φαίνεται η Ελλάδα μέρος του προβλήματος για την αστάθεια στην περιοχή. Κι εμείς είχαμε θέμα γι’ αυτό και έχουμε θέμα γι’ αυτό. Διότι η αστάθεια στην περιοχή θα δημιουργήσει τις προϋποθέσεις μιας μεγάλης Αλβανίας, που δεν το θέλουμε, και η αστάθεια στην περιοχή θα δημιουργήσει τις προϋποθέσεις εντάσεων, που δεν τις θέλουμε στα βόρεια σύνορά μας.

Έτσι, φτάσαμε σιγά-σιγά στις κυβερνήσεις ΠΑΣΟΚ που διαπραγματεύτηκαν, όχι με την αρχή του Συμβουλίου Αρχηγών του 1992, αλλά με αυτό που ονομάζουμε σήμερα «εθνική γραμμή» και πολύ αργότερα αυτή η εθνική γραμμή αποκρυσταλλώθηκε, με την κυβέρνηση Καραμανλή, και ξεκαθαρίστηκε ως η γραμμή της σύνθετης ονομασίας με τον όρο «Μακεδονία», με γεωγραφικό προσδιορισμό έναντι όλων.

Ήταν μια θέση που υποστήριξαν όλες οι κυβερνήσεις, τουλάχιστον από το 2007 έως σήμερα. Όλες ανεξαιρέτως. Την αναγγείλατε σε δεκάδες προγραμματικές δηλώσεις σ’ αυτήν την Αίθουσα, σε δεκάδες διεθνή φόρα -έτσι είναι- όπως και η κυβέρνηση του κ. Σαμαρά, οι Υπουργοί του και ο κ. Αβραμόπουλος, ο οποίος άλλα ψηφίζει στο κολέγιο των Επιτρόπων για την τωρινή συμφωνία, όπου είχε ομόφωνη απόφαση υπέρ της Συμφωνίας των Πρεσπών, και άλλα δηλώνει δημόσια. Αυτή είναι η σταθερότητα που σας διακρίνει, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας!

(Παρατεταμένα χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Παρακαλώ, λίγη ησυχία.

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Εξωτερικών): Και, βεβαίως, και η κυβέρνηση του κ. Σαμαρά. Όλοι θυμόμαστε, το γνωρίζουμε ότι ο κ. Βενιζέλος, Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης, το 2014 στη γενική συνέλευση του ΟΗΕ ανήγγειλε αυτήν τη θέση. Επίσης, όλοι έχουμε δει και τη συνέντευξη του ίδιου του κ. Σαμαρά, ο οποίος έλεγε «εάν δεχτούν το erga omnes, να το σκεφτούμε». Βεβαίως, φαντάζομαι ότι το έκανε -γιατί δεν θέλω να τον υποτιμώ-, έχοντας στο μυαλό του ότι δεν θα το δεχτούν.

Σήμερα, όμως, μας είπε απ’ αυτό το Βήμα της Βουλής, παραχαράσσοντας κι αυτός, όπως οι γείτονές μας, την ιστορία της δικής μας πολιτικής ζωής του τόπου, την ιστορία των ελληνικών κυβερνήσεων, αλλά και της παράταξής σας, ότι η παράταξή σας και άρα η εξωτερική πολιτική της χώρας -τους έβαλε όλους μέσα- ήταν πάντα με τη λογική, με την έννοια ότι η Μακεδονία είναι μία και ελληνική. Προσέξτε, δεν αναφέρθηκε σε κάτι το οποίο θα μπορούσαμε να συμφωνήσουμε όλοι μας, δηλαδή στην αρχαία ελληνική Μακεδονία, αλλά αναφέρθηκε στη σύγχρονη ως γεωγραφικό χώρο. Δεν υπήρξε ποτέ στη δική τους γραμμή, λέει, της παράταξης και της εξωτερικής πολιτικής, η έννοια των πολλών Μακεδονιών.

Θυμάμαι εγώ ότι ο Κώστας Καραμανλής ως Πρωθυπουργός είχε αναφερθεί με σαφήνεια πως «ο όρος Μακεδονία χρησιμοποιήθηκε πάντα για τον καθορισμό μιας ευρύτερης γεωγραφικής περιοχής» -διαβάζω απόσπασμα από παρέμβασή του- «το μεγαλύτερο μέρος της οποίας βρίσκεται εκτός συνόρων της Πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας, εξ ου και το όνομα», έλεγε, «θα μπορούσε να συμπεριλαμβάνει τον όρο Μακεδονία, αλλά να προηγείται ένα προσδιοριστικό επίθετο, προκειμένου να διακρίνεται από την ευρύτερη γεωγραφική περιοχή. Και είναι σαφές ότι οιαδήποτε σύνθετη ονομασία πρέπει να αντανακλά αυτήν τη γεωγραφική πραγματικότητα». Ποια γεωγραφική πραγματικότητα; Ότι στη σύγχρονη γεωγραφική περιοχή της Μακεδονίας, λίγο πάνω από το μισό κατέχει η Ελλάδα, ένα άλλο μεγάλο μέρος κατέχει η Βουλγαρία και ένα άλλο μέρος είναι αυτή η ΠΓΔΜ με τους Σκοπιανούς και ΠΓΔΜίτες, οι οποίοι κατά 70% είναι Σλάβοι, σλαβόφωνοι, Σλαβομακεδόνες, διότι μένουν στην περιοχή της Μακεδονίας και ένα 30% αλβανικής εθνοτικής καταγωγής.

Βέβαια, ο κ. Μητσοτάκης σήμερα, για να είμαι ειλικρινής απέναντί του, να μην τον αδικώ, διαφοροποιήθηκε από τον κ. Σαμαρά. Μην του πάρει και όλο το κόμμα, του έχει πάρει τα 2/3!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Είπε ότι ποτέ δεν μονοπώλησε το σύνολο της Μακεδονίας η εξωτερική πολιτική του κόμματός του και της Ελλάδας. Τα σωστά να τα λέμε.

(Γέλωτες από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Η αλήθεια, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ότι αυτή ήταν η εθνική γραμμή, μια θέση την οποία δεν παρήγαγε η δική

μας Κυβέρνηση. Η δική μας Κυβέρνηση τη βρήκε από εσάς. Τη βρήκε και συνέχισε με αυτή.

Έρχομαι τώρα και σε άλλες ωραίες αλήθειες. Η αλήθεια είναι ότι το 2008 στο Βουκουρέστι η κυβέρνηση Καραμανλή, με την κ. Μπακογιάννη τότε Υπουργό, προσπάθησε και κατάφερε να αποσπάσει τη συναίνεση των εταίρων στο ΝΑΤΟ, ώστε να μην ενταχθεί η γειτονική χώρα με την προσωρινή της ονομασία στο ΝΑΤΟ -αυτή της Ενδιάμεσης Συμφωνίας, το FYROM δηλαδή- χωρίς ωστόσο να ασκήσει βέτο, όπως φημολογείται. Διότι αυτή είναι η αλήθεια. Δεν υπήρξε ποτέ βέτο. Και αυτό πράγματι, θα πω εγώ, γιατί θέλω να λέω όλες τις αλήθειες, ήταν μια επιτυχία...

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ησυχία, παρακαλώ. Ήσυχα, κύριε Βορίδη.

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Εξωτερικών): ...στον βαθμό που η ίδια η Ενδιάμεση Συμφωνία προέβλεπε ότι η Ελλάδα δεν έχει το δικαίωμα να ασκήσει βέτο στην ένταξη γειτονικής χώρας, με την προσωρινή της ονομασία σε οποιονδήποτε διεθνή οργανισμό.

Επίσης, η αλήθεια είναι ότι ο χειρισμός αργότερα αυτής της επιτυχίας -από την ίδια την κυβέρνηση που το πέτυχε, αλλά και από επόμενες- υπήρξε καταστροφικός, διότι η ίδια η κυβέρνηση και στελέχη της τότε, με δημόσιες δηλώσεις τους πανηγύριζαν -πάλι προς θρέψη της διαρκώς παραπλανημένης κοινής γνώμης που είχε μείνει ακόμα στο '92, στο Συμβούλιο των Αρχηγών- ότι η Ελλάδα έβαλε βέτο στο Βουκουρέστι. Και έτσι ήρθε το 2011 η δυσμενής απόφαση για τη χώρα, για την Ελλάδα, του Δικαστηρίου του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών που αναφερόταν σε παραβίαση της Ενδιάμεσης Συμφωνίας του '95 κατά τη Σύνοδο του Βουκουρεστίου.

Περαιτέρω, η αλήθεια είναι ότι και η Ευρωπαϊκή Ένωση, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή είχε επανειλημμένως προτείνει την έναρξη διαπραγματεύσεων για την ένταξη της πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Αλλά με αυτά τα ευνοϊκά για την ίδια δεδομένα, για τη ΠΓΔΜ, η γειτονική χώρα ουδέποτε είχε καν ζητήσει, ουδέποτε είχε καν συζητήσει, ουδέποτε είχε δεχθεί καν να συζητήσει την αλλαγή του ονόματός της έναντι όλων, erga omnes δηλαδή, και σε όλες τις διαπραγματεύσεις στο διεθνές και ευρωπαϊκό πλαίσιο προσέρχονταν αποδεχόμενη μόνο τη διπλή ονομασία. Δηλαδή η συνταγματική της ονομασία στο εσωτερικό. Και τώρα σας φταίει ο αυτοπροσδιορισμός. Τότε δεν μας έφταιγε το ότι κάποιες κυβερνήσεις διαπραγματεύονταν τη διπλή ονομασία, δηλαδή να λέγονται «Μακεδονία», «Δημοκρατία της Μακεδονίας» στο εσωτερικό. Δεν θέλω εγώ να βγάλω ούτε τηλεγραφήματα ούτε επιστολές. Δεν έχει νόημα, γιατί αισθάνομαι την εθνική ευθύνη.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Γιατί ο Κοτζιάς δεν...(δεν ακούστηκε)

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Εξωτερικών): Εγώ δεν θα βγάλω, κύριε Μητσοτάκη. Αλλά θα πω την αλήθεια σήμερα εδώ και αναγνωρίζει ο ελληνικός λαός. Αν θέλετε, διαψεύστε με.

Τότε λοιπόν, οι γείτονες μας έλεγαν τη συνταγματική τους ονομασία στο εσωτερικό, την οποία είχαν αναγνωρίσει όλες οι σημαντικές χώρες -δεν είχαν κανέναν λόγο να διατηρήσουν μια άλλη στάση- και βεβαίως μια υπόλοιπη την οποία διαπραγματεύονταν για τον υπόλοιπο κόσμο, από την οποία ποτέ βεβαίως δεν είχαν βγάλει τον όρο «Μακεδονία», διότι αυτή ήταν η βάση της διαπραγμάτευσης. Και βεβαίως, ουδέποτε υπήρξε οποιαδήποτε συζήτηση -γιατί δεν άνοιγαν τη συζήτηση- για αλλαγή του συντάγματός τους. Καμμία συζήτηση.

Αυτή είναι η αλήθεια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για το τι έγινε το '92 μέχρι σήμερα, πόσο ταλαιπωρήθηκε η χώρα, πόσο μεγάλο βάρος είχε η χώρα στην εξωτερική της πολιτική, χωρίς να μπορεί να λύσει ένα θέμα που -δυστυχώς, λέω εγώ- οι εταίροι μας δεν κατανοούσαν ούτε ακόμα κατανοούν. Και πόσο κεφάλαιο προσπαθειών καταναλώναμε από το να προσανατολιστούμε στα πραγματικά μεγάλα εθνικά ζητήματα που δεν είναι στο βορρά. Τελείωσε αυτό το δόγμα. Έχει μείνει σε αυτό το δόγμα ο κ. Βορίδης φαίνεται, αλλά τελείωσε.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Εσείς το ξεπεράσατε γρήγορα και εύκολα.

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Εξωτερικών): Ήταν την εποχή του Ψυχρού Πολέμου αυτό το δόγμα, ότι από βορρά είναι η απειλή. Δεν είναι από βορρά η απειλή.

Έρχεται λοιπόν, η δική μας Κυβέρνηση. Και βεβαίως, όλα αυτά τα τριάντα σχεδόν χρόνια, επαναλαμβάνω, είχαμε αυτόν τον απίστευτο δυισμό, ένα μεγάλο μέρος της κοινής γνώμης να νομίζει ότι το μεγάλο πρόβλημά μας είναι ο όρος «Μακεδονία» -ακόμα και σήμερα το νομίζει-, όλες οι κυβερνήσεις να παλεύουν για σύνθετη ονομασία, με τον όρο «Μακεδονία» και φυσικά, μη μας τρελάνετε κιόλας, κανείς δεν έθετε ως κύριο θέμα τη γλώσσα και την εθνότητα. Και θα εξηγήσω μετά γιατί.

Και ερχόμαστε, λοιπόν, εμείς και βρίσκουμε μπροστά μας μία ευκαιρία. Αλλάζει η κυβέρνηση εκεί. Αλλάζει η εθνικιστική κυβέρνηση του κ. Γκρούεφσκι το VMRO, που λέει τα ακριβώς αντίθετα από αυτά που λέτε εσείς. Είστε η διαφορετική όψη του ίδιου νομίσματος. Τι λένε όλοι αυτοί; Λένε του Ζάεφ «μας πρόδωσες», λένε του Ζάεφ «ξεπούλησες τη Μακεδονία μας στους Έλληνες», λένε του Ζάεφ «έδωσες και γλώσσα και εθνότητα, όλα τα έδωσες». Και τα ίδια λέτε κι εσείς σε μας. Ξέρετε γιατί; Διαβάστε την ανακοίνωση που έκανε το VMRO για τη ρηματική διακοίνωση. Διαβάστε την! «Εξευτέλισε τη Μακεδονία. Δεν υπάρχει πια Μακεδονία. Μας έκανε «Βόρεια Μακεδονία», δώσαμε το όνομα μας, δώσαμε τη γλώσσα μας, δώσαμε τα πάντα».

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: ...(δεν ακούστηκε)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κύριε Βορίδη, έχετε πλήθος αποριών από αυτά που ακούγονται. Σας παρακαλώ όχι δυνατά. Να τις επεξεργάζεστε μέσα σας.

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Εξωτερικών): Οι εθνικισμοί και στις δύο πλευρές έχουν ένα βασικό χαρακτηριστικό: την πατριδοκαπηλία. Όμως, οι εθνικισμοί ιδίως στο χώρο των Βαλκανίων έχουν οδηγήσει σε μεγάλες, σε οδυνηρές περιπέτειες τους λαούς.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Και πιστεύω ότι τώρα ήρθε η ώρα να ξεφύγουμε από αυτόν το φαύλο κύκλο των εθνικισμών και να δούμε το μέλλον της ευημερίας, της ειρήνης, της προόδου, της συνεργασίας.

Ερχόμαστε, λοιπόν, εμείς και πραγματικά αρπάζουμε αυτήν την ευκαιρία. Άλλαξε η εθνικιστική κυβέρνηση, ήρθε ένας προοδευτικός ηγέτης, ένα προοδευτικό κόμμα –σοσιαλιστικό, κυρία Γεννηματά, σοσιαλιστικό πράγματι- και ξεκινάμε μια προσπάθεια δύσκολη να βρούμε μία αμοιβαία αποδεκτή λύση. Όχι να πάμε να τους καταλάβουμε, όχι να πάμε να τους καταρρακώσουμε. Με βάση αυτά που μας λέτε, που ψάχνετε να βρείτε την υποπερίπτωση της υποπερίπτωσης, θα έπρεπε να είχαμε κάνει πόλεμο και να τους είχαμε κατακτήσει. Δεν κάναμε αυτό. Κάναμε μία συμφωνία, έναν συμβιβασμό. Και τι βάλαμε εμείς ως κορυφαία σε αυτόν το συμβιβασμό; Όλα όσα πολεμούσατε εσείς ως κεντρικά ζητήματα είκοσι πέντε χρόνια και δεν τα καταφέρνατε. Και τα πετύχαμε. Και τώρα, μας λέτε «είστε προδότες που τα πετύχατε».

Τι πετύχαμε, λοιπόν εμείς; Πετύχαμε, πρώτον, σύνθετο όνομα με γεωγραφικό προσδιορισμό. Αυτό, δηλαδή, που υποχρεώσαμε τους γείτονές μας να αλλάξουν το συνταγματικό τους όνομα, με το οποίο είχαν ήδη αναγνωριστεί από πάνω από εκατόν τριάντα φορές και από «Δημοκρατία της Μακεδονίας» σκέτο να το κάνουν «Δημοκρατία της Βόρειας Μακεδονίας», ώστε αύριο τα παιδιά μας όταν μπαίνουν στο ίντερνετ και πατούν το λήμμα «Μακεδονία», να βγαίνει ο Λευκός Πύργος και να μην βγαίνουν τα Σκόπια. Αυτό πετύχαμε εμείς!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Δεύτερον, πετύχαμε αυτό που ούτε καν συζητούσαν επί των κυβερνήσεων σας, κυρία Μπακογιάννη, κύριε Καραμανλή, κυρία Γεννηματά, ούτε καν συζητούσαν, το erga omnes έναντι όλων και για κάθε χρήση.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Όχι και όλα!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ήσυχα, παρακαλώ.

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Εξωτερικών): Τούτο σημαίνει ότι η χρήση αυτή δεν θα χρη-

σιμοποιείται μόνο στις διεθνείς σχέσεις της χώρας με άλλες χώρες και με διεθνείς οργανισμούς, αλλά θα αφορά και το εσωτερικό της χώρας όπου αναγκάζονται, αλλάζουν το σύνταγμα τους, κατεβάζουν τις πινακίδες από τα αεροδρόμια τους, από τους δρόμους τους, δεν θα μπορούν να έχουν κρατικό θέατρο Μακεδονικό, θα έχουν της «Βόρειας Μακεδονίας», δεν μπορούν να έχουν εθνική ομάδα μακεδονική, θα έχουν εθνική ομάδα της «Βόρειας Μακεδονίας». Αυτά τα λίγα.

Τρίτον, καταφέραμε οι γείτονες μας, αναθεωρώντας το σύνταγμά τους να τροποποιήσουν τις διατάξεις εκείνες που περιείχαν αναφορές αλυτρωτισμού και αναθεωρητισμού. Ευθυγραμμίζουν μάλιστα, το σύνταγμά τους με ό,τι λέει το ελληνικό Σύνταγμα στις σχετικές του διατάξεις περί διασποράς. Και πέραν της συνταγματικής αναθεώρησης, στην ίδια συμφωνία, οι γείτονές μας δεσμεύονται να μην υποκινούν οποιεσδήποτε πράξεις μη φιλικού χαρακτήρα εναντίον της χώρας μας. Δεσμεύονται να μην προβαίνουν σε αλυτρωτικές δηλώσεις, δεσμεύονται να μην υιοθετούν τέτοιου είδους δηλώσεις από όποιον φέρεται να δρα για το συμφέρον τους, δεσμεύονται να σέβονται τα υφιστάμενα σύνορα, δεσμεύονται με δυο λόγια να εγκαταλείψουν κάθε είδους αλυτρωτική ρητορική, κάθε είδους αλυτρωτικές δράσεις από οποιονδήποτε κι αν προέρχονται αυτές.

Τέταρτον, καταφέραμε η χρήση του όρου «Μακεδονία», «μακεδονικό», σε σχέση με τις κρατικές δομές και τα όργανα του κράτους να αφήνεται μόνο στην ελληνική πλευρά, δηλαδή αυτό που σας έλεγα πιο πριν ότι δεν μπορούν να έχουν πανεπιστήμιο Μακεδονίας. Η Ελλάδα μπορεί να έχει και θα έχει προφανώς.

Βεβαίως, δεν θέλω καν να απαντήσω στις ανακρίβειες τις οποίες είπατε, δηλαδή ότι δήθεν εμείς θα πρέπει αναγκαστικά να τους λέμε «Μακεδόνες» και «μακεδονικό» κ.λπ.. Δεν έχετε διαβάσει καν τη συμφωνία. Το άρθρο 7.5. τα λέει με πολύ μεγάλη σαφήνεια.

Εγώ θα ήθελα να σας ρωτήσω: Πώς ακριβώς θέλετε να τους λέμε; Σκοπιανούς; Θα ήθελα να σας ρωτήσω ποια είναι η θέση σας σ' αυτό. Διότι σε μια ερώτηση που κάνατε, κύριε Κουμουτσάκο, όταν δεν είχε ανοίξει η κόντρα για λόγους μικροκομματικής αντιπαράθεσης ακόμα και θέλατε να απευθυνθείτε στον κ. Καμμένο για να του κάνετε κριτική, που πάντα είχε αυτήν τη θέση της δεξιάς άκρης της «πολυκατοικίας», αναφερθήκατε από μόνοι σας, όταν κάνατε ανάλυση του πληθυσμού της γειτονικής χώρας, σε Αλβανούς και Σλαβομακεδόνες. Εσείς μόνοι σας το λέγατε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Έναν αιώνα λέγονται ...

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Εξωτερικών): Αν απαντώ στον καθένα, δεν θα μου φτάσει ο χρόνος.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Όχι. Υπήρξε συμφωνία.

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Εξωτερικών): Το πέμπτο που κερδίσαμε και θεωρώ ότι είναι το πιο σημαντικό απ' όλα, είναι ότι κατοχυρώνεται η ελληνική παράδοση και η ιστορική κληρονομιά της αρχαίας ελληνικής Μακεδονίας με τον πιο σαφή, με τον πιο νομικά δεσμευτικό τρόπο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Γιατί σε αντίθεση με ορισμένους που θεωρούν ότι το όνομα είναι η ψυχή μας, εγώ θεωρώ ότι η ψυχή μας είναι η ιστορία μας. Η ιστορία μας είναι η ψυχή μας και την παίρνουμε πίσω. Δεν θα μπορεί πια κανείς να τη σφετερίζεται.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Μετά απ' όλα αυτά έρχεται η Αντιπολίτευση -και ιδίως τα κόμματα που είχαν ευθύνη για όλα όσα συνέβησαν τα τελευταία χρόνια- και μας λένε τι; «Δεν πειράζει που κερδίσατε όλα όσα εμείς είχαμε θέσει ως εθνική γραμμή. Η συμφωνία αυτή δεν είναι επωφελής για τα εθνικά συμφέροντα». Μα, αν αυτή η συμφωνία, που καλύπτει πλήρως όλες τις εθνικές «κόκκινες» γραμμές που βάλατε κι εμείς τις βρήκαμε, που αποτρέπει επιπλέον σημαντικούς κινδύνους που εσείς ουδέποτε καταφέρατε στις διαπραγματεύσεις να διασφαλίσετε, όπως το ζήτημα τού να εγερθεί θέμα μειονότητας, αν αυτή η συμφωνία –λέτε- είναι εθνικά επιζήμια, τότε η εθνική γραμμή και η δική σας στρατηγική, αυτή που οικοδομήσατε εσείς τόσα χρόνια, ήταν εθνικά επιζήμια. Τότε εσείς ήσασταν επιζήμιοι για τη χώρα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η άρνηση και καταψήφιση αυτής της συμφωνίας από τα κόμματα και τα πολιτικά πρόσωπα που κυβέρνησαν τη χώρα -εγώ δεν λέω για κάποιους οι οποίοι δεν κυβέρνησαν και είχαν αυτήν τη θέση- ήταν μ' αυτό το κομμάτι της εθνικής κοινής γνώμης, μ' αυτό το κομμάτι της εθνικής συλλογικής συνείδησης που είχε μείνει στο '92. Δεν είχε παρακολουθήσει ότι η γραμμή της χώρας ήταν άλλη. Η καταψήφιση, λοιπόν, αυτής της συμφωνίας από τα κόμματα και τα πολιτικά πρόσωπα που κυβέρνησαν τη χώρα από το '90 και μετά αποτελεί μια πρωτοφανή αυτοακύρωση και αυτοϋπονόμευσή τους, των δικών τους πολιτικών πεπραγμένων. Με δυο λόγια θα το πω: Είναι μια στάση πολιτικής υποκρισίας με κεφαλαίο «Υ». Όλοι, όμως, κρινόμαστε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Εγώ θα ήθελα να πω μια ακόμα αλήθεια, για να πάω μετά στα επιχειρήματα, τα οποία αναδεικνύετε το τελευταίο διάστημα.

Θεωρώ –και νομίζω ότι είναι μια αλήθεια που δεν μπορεί να κρυφτεί- ότι το βασικό σας πρόβλημα, κύριε Μητσοτάκη και κυρία Γεννηματά, δεν είναι η συμφωνία. Το βασικό σας πρόβλημα είναι ο ΣΥΡΙΖΑ. Το βασικό σας πρόβλημα είναι ότι αυτήν τη συμφωνία τη φέρνω εγώ ως Πρωθυπουργός, τη φέρνει ο Κοτζιάς ως Υπουργός που ήταν.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Το βασικό σας πρόβλημα είναι ότι εσείς κάνετε αυτό για το οποίο μάς κατηγορείτε, δηλαδή εργαλειοποίηση ενός εθνικού ζητήματος. Εσείς κάνατε αυτό για το οποίο μας κατηγορείτε.

Βεβαίως, το κάνετε για έναν και βασικό λόγο, διότι αυτήν τη συμφωνία τη φέρνουν αυτοί τους οποίους εσείς δεν αναγνωρίζετε παρά ως προσωρινούς ενοίκους της εξουσίας, ενώ εσείς θεωρείτε τους εαυτούς σας ως μόνιμους ιδιοκτήτες.

Δεν έχουμε παρά να δούμε την υποκριτική στάση που κράτησε η Νέα Δημοκρατία από την πρώτη στιγμή κατά τη διάρκεια της διαπραγμάτευσης, όταν εκκινούσε η διαδικασία αυτή. Ο κ. Μητσοτάκης αρχικά είχε δηλώσει ότι στηρίζει την επιδίωξη για επίτευξη συμφωνίας με σύνθετη ονομασία που θα ισχύει erga omnes. Γιατί; Διότι προφανώς είχε την εντύπωση ότι δεν θα το καταφέρουμε αυτό. Όταν είδε ότι το καταφέρνουμε αυτό, άλλαξε γνώμη, άλλαξε τοποθέτηση και έθεσε ως απαράβατο όρο να κατοχυρωθεί η συμφωνία αυτή και με αναθεώρηση της συνταγματικής ονομασίας. Όταν είδε ότι το πετυχαίνουμε και αυτό, όπως επιδιώκαμε από την αρχή, ανέβασε κι άλλο τον πήχη και έβαλε μία ακόμα προϋπόθεση, να ολοκληρωθεί η συνταγματική αναθεώρηση στη γείτονα πριν κυρωθεί αυτή από το ελληνικό Κοινοβούλιο. Μάλιστα, θυμάμαι ότι ήταν τόσο σίγουρος τότε ο κ. Κουμουτσάκος που έλεγε «τώρα αυτός ο όρος ο απαράβατος και δεν κάνουμε βήμα παραπέρα απ' αυτόν τον όρο» και την επόμενη μέρα διαψεύστηκε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Σας βοηθήσαμε να διαπραγματευτείτε σωστά, γιατί δεν το κάνατε.

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Εξωτερικών): Κύριε Κουμουτσάκο, μπράβο σας που μας βοηθήσατε να διαπραγματευτούμε σωστά. Σας ευχαριστούμε πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Σας παρακαλώ, ησυχία.

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Εξωτερικών): Όμως, εκείνες τις μέρες, ξέρετε, στέλνατε την κ. Σπυράκη να πηγαίνει να συναντά σε κρυφά καφέ στις Βρυξέλλες τον κ. Ζάεφ και να του λέει: «Σταμάτα, μην πας με αυτούς. Εμείς θέλουμε να προχωρήσουμε, αλλά μην πας με αυτούς. Θα αλλάξουν τα πράγματα στην Ελλάδα και θα κάνουμε εμείς τη συμφωνία». Αυτή είναι η πραγματικότητα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Τώρα, λοιπόν, όταν διαπιστώσατε ότι όλες οι καίριες και κομβικές διαπραγματευτικές μας θέσεις έχουν υλοποιηθεί, αρχίσατε να μιλάτε για εκχώρηση γλώσσας και εθνότητας, ακόμα και όταν οι ίδιοι οι γείτονές μας έχουν διευκρινίσει ότι η συμφωνία αναγνωρίζει ιθαγένεια και η γλώσσα τους είναι σλαβική. Μάλιστα, όταν ήρθε και η διευκρινιστική δήλωση, αρχίσατε να λέτε κάτι άρρητα ρήματα ότι το πρόβλημά σας είναι ότι τη διευκρινιστική δήλωση στη σφραγίδα πάνω δεν την έχουν αλλάξει και έχει «Μα-

cedonia». Μα, πώς; Αφού πρέπει να κυρωθεί στην Ελληνική Βουλή και να τεθεί σε ισχύ η αλλαγή του συντάγματός τους. Τέτοια μας λέτε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Φτάσατε βεβαίως στο σημείο να μας πείτε ότι ανακαλύψατε και κάτι ακόμα, ότι δηλαδή δεν εκχωρούμε –λέει- μόνο γλώσσα και εθνότητα, αλλά εκχωρούμε και λαό.

(Γέλωτες από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Κατ' αρχάς τη λέξη «εκχώρηση» - κύριε Μητσοτάκη, το έχετε σκεφτεί αυτό;- τη χρησιμοποιείτε διαρκώς χωρίς να κατανοείτε τι ακριβώς κάνετε. Παραπέμπει μάλλον σ' ένα παραλήρημα μεγαλείου, που προφανώς προκύπτει από τη στροφή σας στην εθνικιστική πλευρά το τελευταίο διάστημα.

Δεν θέλω, όμως, να μπω στη σφαίρα της ψυχανάλυσης, ούτε να αναλάβω ρόλο ψυχαναλυτή. Αυτό που θέλω να σας πω είναι ότι δεν μπορείς να εκχωρήσεις κάτι που δεν έχεις και κάτι που δεν υπάρχει, για τον πολύ απλό λόγο ότι εμείς γλώσσα μακεδονική δεν είχαμε ποτέ -ο Μέγας Αλέξανδρος μίλαγε την ελληνική γλώσσα, ο Μέγας Αλέξανδρος διδάχθηκε την ελληνική γλώσσα από τον Αριστοτέλη και όχι μακεδονική γλώσσα-, αλλά και για τον απλούστατο λόγο ότι οι Μακεδόνες Έλληνες που κατοικούν στη βόρεια Ελλάδα έχουν εθνότητα ελληνική.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Πάμε παρακάτω, όμως. Μας λέτε ότι εκχωρήσαμε τη γλώσσα -παρά το γεγονός ότι μάλλον δικές σας κυβερνήσεις το έκαναν αυτό- στη διάσκεψη του ΟΗΕ για την τυποποίηση των γεωγραφικών ονομάτων που έλαβε χώρα στην Αθήνα το '77.

Ενώ οι δικές σας κυβερνήσεις αυτά τα θέματα τα είχαν στην πρώτη γραμμή, γιατί τότε, το 1994, δεν προβάλατε καμμία επιφύλαξη ή αντίρρηση στον Διεθνή Οργανισμό Τυποποίησης, ο οποίος είναι υπεύθυνος για την επίσημη κωδικοποίηση των ονομάτων, των γλωσσών κρατών - μελών του ΟΗΕ και παραδώσατε τότε τις συντομογραφίες ΜΚ και ΜΚD;

Και για όσους θεωρούν ότι αυτά είναι πολύ τεχνικά, θέλω να σας επαναλάβω το εξής. Πού είναι ο φίλος μου ο κ. Τασούλας; Κύριε Τασούλα, είχαμε κάνει έναν διάλογο για αυτό. Θα το πω με σωστό τρόπο αυτή τη φορά. Ο Ευάγγελος Αβέρωφ, ως Υπουργός Εξωτερικών, το 1959 από αυτό εδώ το Βήμα -και δεν είναι τυχαίο όταν τα λέει ένας Υπουργός Εξωτερικών- είχε πει τα εξής. Και θα το πω σωστά, εκ προοιμίου, ότι δεν τα είχε πει θέλοντας να δώσει απαντήσεις στο ζήτημα της γλώσσας, αλλά στο κύριο και το μείζον θέμα, που ήταν η μειονότητα. Η μειονότητα ήταν το μείζον θέμα, που λύνεται με τη Συμφωνία των Πρεσπών.

Τι έλεγε, λοιπόν, ο αείμνηστος Ευάγγελος Αβέρωφ το 1959; «Πρώτον, εις την ελληνική Μακεδονία δεν ομιλείται η μακεδονική γλώσσα, η οποία ομιλείται εις τα Σκόπια και έχει και γραμματικήν και συντακτικόν. Στην ελληνική Μακεδονία ομιλείται ένα τοπικό ιδίωμα, το οποίο δεν έχει καμμία σχέση με τη μακεδονική γλώσσα.».

Η δήλωση αυτή γιατί είναι αποκαλυπτική; Διότι με μία και μόνη κίνηση κατεδαφίζει όλες αυτές τις αντιεπιστημονικές, τις πατριδοκάπηλες ανοησίες που έχουν κατατεθεί το τελευταίο διάστημα στη δημόσια συζήτηση.

Αφ' ενός ο Ευάγγελος Αβέρωφ με την ιδιότητα του Υπουργού Εξωτερικών αναγνωρίζει το προφανές, ότι εκτός από την ελληνική Μακεδονία υπάρχει και άλλη Μακεδονία που δεν είναι ελληνική, όταν λέει «εις την ελληνική Μακεδονία». Διαφορετικά θα χρειαζόταν άλλος προσδιορισμός.

Αφ' ετέρου, αναγνωρίζει την ύπαρξη μακεδονικής γλώσσας, όταν ένας Υπουργός Εξωτερικών το λέει αυτό στο ελληνικό Κοινοβούλιο το 1959, πολύ πριν γίνει Υπουργός ο κ. Κοτζιάς νομίζω. Και φαντάζομαι ότι δεν θα θεωρείτε εθνομηδενιστή και προδότη τον αείμνηστο Αβέρωφ, όπως ενδεχομένως θεωρείτε τον κ. Κοτζιά και όσους είναι στην Αριστερά και στον ΣΥΡΙΖΑ. Και την αναγνωρίζει με γραμματική και συντακτικό και απάντα με σαφήνεια και σε όλους εκείνους τους υποτιθέμενους λόγιους και γλωσσολόγους που προσπαθούν να μας πείσουν ότι μια γλώσσα δεν είναι γλώσσα, στέλνοντας στον κάλαθο των αχρήστων και την επιστημονική τους αξιοπρέπεια, αλλά και τον ορθό λόγο.

Μια λοιπόν και με προκαλέσατε για το θέμα της μειονότητας και μου λέτε ότι αυτό είναι το κρίσιμο, θα ήθελα και εδώ να κάνω μια ιστορική αναδρομή. Μια και μιλάμε σήμερα με αλήθειες, να τα πούμε όλα. Με τη Συμφωνία των Πρεσπών οι γείτονές μας δέχονται οριστικά ότι δεν υπάρχει ζήτημα δήθεν μακεδονικής μειονότητας στην Ελλάδα. Το ζήτημα αυτό -και όχι της ονομασίας- ήταν αυτό το οποίο είχε αποτελέσει τον πυρήνα του μακεδονικού ζητήματος, σας θυμίζω, κατά τη διάρκεια του πολέμου με την τότε ενιαία Γιουγκοσλαβία, το να επιμένει περί ύπαρξης μακεδονικής μειονότητας στην ελληνική επικράτεια.

Η σχετική, λοιπόν, τροπολογία στο σύνταγμα της γειτονικής χώρας, που την πετυχαίνουμε με τη Συμφωνία των Πρεσπών, είναι αυτή που αφαιρεί κάθε αναφορά σε προστασία μακεδονικής μειονότητας ή σε μακεδονικό λαό σε γειτονικές χώρες και κάνει λόγο για στήριξη της ομογένειας, όπως ακριβώς κάνουμε λόγο και στο δικό μας σύνταγμα. Είναι, λοιπόν, σαφές, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι χωρίς αλύτρωτους αδελφούς δεν υπάρχει αλυτρωτισμός. Γι' αυτό τελειώνουμε μια και καλή με τον αλυτρωτισμό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Ως προς τον δεύτερο ισχυρισμό σας τώρα, τα περί δήθεν εκχώρησης μακεδονικής εθνότητας, που όπως είπα εμπλουτίστηκε τώρα τελευταία με το επιχείρημα περί εκχώρησης μακεδονικού λαού, νομίζω ότι είναι μια συζήτηση την οποία έχουμε εξαντλήσει. Την έχουμε κάνει δηλαδή πολλές φορές και μιλάμε και με αγγλικούς όρους. «nationality» και «ethnicity» είναι άλλες λέξεις. Νομίζω ότι την εξαντλήσαμε σε ό,τι αφορά βεβαίως και τη διευκρινιστική δήλωση που έγινε στη ρηματική διακοίνωση από τους ίδιους τους γείτονές μας.

Όμως, επιτρέψτε μου, για να γίνω κατανοητός σε όσους μας παρακολουθούν, να αναφέρω ένα παράδειγμα και μόνο. Διότι, όπως προείπα, στη γειτονική χώρα οι πολίτες έχουν nationality, ιθαγένεια μακεδονική/πολίτες της Δημοκρατίας της Βόρειας Μακεδονίας, αλλά η εθνότητα τους είναι Αλβανοί και Σλαβομακεδόνες. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Όπως για παράδειγμα θα έλεγα και μια άλλη χώρα, την Ελβετία. Οι Ελβετοί πολίτες έχουν nationality, ιθαγένεια ελβετική, αλλά χωρίζονται σε τρεις εθνότητες: είναι Γερμανοί, είναι Γάλλοι, είναι Ιταλοί. Αυτές είναι οι εθνοτικές τους προελεύσεις. Τι δεν καταλαβαίνετε; Αυτό δεν μπορώ να το κατανοήσω.

Όμως για να μιλήσουμε με όρους νομικούς, όρους του διεθνούς δικαίου, θα σας έλεγα μόνο αυτή τη φράση. Στο διεθνές δίκαιο δεν υπάρχουν γενικώς αποδεκτά χαρακτηριστικά και γενικά αποδεκτοί ορισμοί του έθνους ή του λαού. Τα κράτη αναγνωρίζουν κράτη. Δεν αναγνωρίζουν ούτε λαούς ούτε εθνότητες. Ως εκ τούτου, ακόμα και αν ήθελε ο Κοτζιάς να τα δώσει όλα και να τους δώσει εθνότητα, δεν θα μπορούσε να το κάνει, διότι μια διεθνής συμφωνία δεν μπορεί να αναγνωρίσει εθνότητα, παρά μόνο ιθαγένεια.

Θέλω όμως τώρα να απαντήσω επί της ουσίας στα ερωτήματα αυτά με ορισμένα παραδείγματα, γιατί είδα ότι το βασικό σας επιχείρημα είναι ότι όλα αυτά τα χρόνια δίνατε μια μεγάλη μάχη εσείς για την εθνότητα και για τη γλώσσα. Μάλιστα.

Θέλω να σας απευθύνω ένα ερώτημα: Τι κάνατε ακριβώς εσείς, όταν διαπραγματευόσασταν, για την αναφορά σε μακεδονικό έθνος στο σύνταγμα της γειτονικής μας χώρας; Ρωτάω τους συναδέλφους, διότι την τελευταία φορά που έγινε συζήτηση για αλλαγή του συντάγματος της γείτονος, δεν ήταν τώρα με τον Κοτζιά. Ήταν το 1992 επί κυβερνήσεως Κωνσταντίνου Μητσοτάκη με Υπουργό Εξωτερικών τον κ. Σαμαρά. Αλήθεια, ο κ. Σαμαράς είχε ζητήσει την αφαίρεση των αναφορών του συντάγματος της γειτονικής χώρας σε μακεδονικό έθνος ή λαό και εμείς δεν το γνωρίζουμε; Η απάντηση είναι όχι.

Ο κ. Σαμαράς όταν διαπραγματεύτηκε το «Πακέτο Πινέιρο» κατέθεσε συνταγματικές αλλαγές από τη δική μας πλευρά που είχαν να κάνουν αποκλειστικά με το θέμα της μειονότητας, να μην υπάρχει αναφορά σε μειονότητα στο σύνταγμά τους για να μη διεκδικούν μειονότητα και βεβαίως να εξαλειφθούν και οι αναφορές οι επεκτατικές. Καμμία αναφορά -καμμία αναφορά!- σε αλλαγή του λεκτικού του συντάγματος σε σχέση με μακεδονικό λαό και μακεδονικό έθνος.

Κι αν δεν με πιστεύετε, θα ήθελα να καταθέσω σήμερα -επειδή αυτά δεν έχουν αποχαρακτηριστεί, θα ήθελα να είναι προς

γνώση των Αρχηγών των Κομμάτων και όχι του συνόλου των Βουλευτών- τι περιλαμβάνουν οι διαπραγματεύσεις για το «Πακέτο Πινέιρο» και τι κατέθεσε ο κ. Σαμαράς.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Εξωτερικών κ. Αλέξης Τσίπρας καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο ειδικό αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ: Τι είπε ο Πινέιρο;

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Εξωτερικών): Τι είπε ο κ. Σαμαράς.

Και βεβαίως, επειδή το ίδιο ακούσαμε και από την πλευρά της κ. Γεννηματά -που και αυτή μας είπε ότι εάν εμείς είχαμε δώσει τη γλώσσα και την εθνότητα, θα το είχαμε λύσει το θέμα, αλλά δεν τα δίναμε γιατί εμείς ήμασταν εθνικά υπερήφανοι- αλήθεια, κυρία Γεννηματά, για διαβάστε λίγο καλύτερα τη Συμφωνία της Αχρίδας που υπεγράφη από τις Ηνωμένες Πολιτείες και την Ευρωπαϊκή Ένωση το 2001, επί κυβερνήσεως Σημίτη. Τι λέει, λοιπόν, αυτή η συμφωνία; Θέλετε να σας διαβάσω τι λέει αυτή η συμφωνία; Η επίσημη γλώσσα της Μακεδονίας και στις διεθνείς σχέσεις της Μακεδονίας είναι η μακεδονική γλώσσα. Χωρίς καμμία δική σας διαμαρτυρία τότε! Αναφέρεται σε μακεδονική γλώσσα, αναφέρεται σε Μακεδονία και σε άλλα σημεία αναφέρεται και σε Μακεδόνες.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Εξωτερικών κ. Αλέξης Τσίπρας καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Τόσο μεγάλο αγώνα είχατε κάνει εσείς για τη μακεδονική γλώσσα και για την εθνότητα και για τον όρο Μακεδόνες. Ούτε βέτο ασκήσατε στην Ευρωπαϊκή Ένωση ούτε καμμία αντίρρηση προβάλλατε, αφού τόσο πολύ σας απασχολούσε το θέμα αυτό.

Μας κατηγορείτε, επίσης, ακόμα και για το θέμα της ιθαγένειας στα διαβατήρια. Επί είκοσι πέντε χρόνια οι γείτονές μας που τους αποκαλείτε Σκοπιανούς, έρχονται εδώ στην Ελλάδα, κάνουν τα μπάνια τους στη Χαλκιδική, κάνουν τις βόλτες τους στην πλατεία Συντάγματος -και καλά κάνουν οι άνθρωποι γιατί ενισχύουν τον τουρισμό μας- αλλά τα διαβατήριά τους δεν γράφουν «Σκοπιανοί». Γράφουν «Μακεδόνες» σκέτο. Εσείς είκοσι πέντε χρόνια που ήσασταν; Γιατί το επιτρέψατε αυτό είκοσι πέντε χρόνια;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Πού ήσασταν το 2008-2009, όταν έγινε η διαπραγμάτευση και απελευθερώθηκε το καθεστώς για τα διαβατήρια των πολιτών της γειτονικής χώρας ως χώρας Σένγκεν; Πού ήσασταν, ρε παιδιά, εσείς οι μακεδονομάχοι τόσα χρόνια; Οποία υποκρισία!

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ησυχία, παρακαλώ.

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Εξωτερικών): Μας λέτε, τέλος, ότι είναι απαράδεκτο να αυτοπεριοριζόμαστε και να υπονοούμε ότι μπορεί να έχουμε και εμείς αλυτρωτική λογική, διότι στη συμφωνία –το άκουσα, το είπε και σήμερα και ο κ. Σαμαράς- λέμε να διαγράψουμε τους αλυτρωτισμούς στα βιβλία και των δύο πλευρών και είμαστε απαράδεκτοι. Γιατί είμαστε απαράδεκτοι; Γιατί δεν λέμε ότι μόνο αυτοί έχουν αλυτρωτισμό στα βιβλία ή στη ρητορική και τις ενέργειες κρατικών και ιδιωτικών φορέων. Μάλιστα.

Στις 4 Σεπτεμβρίου, όμως, του 2012 ο κ. Σαμαράς έγραφε ένα γράμμα στον κ. Γκρουέφσκι γι' αυτά τα θέματα. Και τι έλεγε ο κ. Σαμαράς τότε στο γράμμα που έστειλε στον κ. Γκρούεφσκι; Ότι ο έλεγχος του τρόπου που παρουσιάζουν την ιστορία τα σχολικά βιβλία των δύο χωρών –των δύο χωρών!- και η απαλλαγή τους από αρνητικά σχόλια, η εχθρική και αλυτρωτική ρητορική εναντίον των γειτόνων μας, είναι το αντικείμενο της συζήτησης.

Το καταθέτω για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Εξωτερικών κ. Αλέξης Τσίπρας καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ορίστε, ο Σαμαράς, ο οποίος ήρθε σήμερα εδώ και μας είπε: «Αποκλείεται, δεν υπάρχει περίπτωση ο Σαμαράς να έκανε τέτοιο πράγμα, σίγουρα». Και βέβαια το ίδιο έκανε και ο Υπουργός του...

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ησυχία, παρακαλώ.

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Εξωτερικών): ...ο κ. Αβραμόπουλος, με επιστολή στον ομόλογό του Νίκολα Ποπόσκι όπου μίλησε για την ανάγκη κρατικές υπηρεσίες να αποθαρρύνουν με ανάλογες ενέργειες που υποκινούν βία και μίσος ή εχθρότητα του ενός έναντι του άλλου και στις δύο πλευρές. Μάλιστα.

Το καταθέτω για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Εξωτερικών κ. Αλέξης Τσίπρας καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα μπορούσα να αναφέρω δεκάδες παραδείγματα για να σας αποδείξω ότι όλη σας η επιχειρηματολογία το τελευταίο διάστημα είναι απόλυτα προσχηματική, όλη σας η επιχειρηματολογία το τελευταίο διάστημα είναι απόλυτα κινδυνολογική.

Σήμερα μας είπατε ακόμα και για τα προϊόντα ονομασίας προέλευσης, για τα προϊόντα γεωγραφικών ενδείξεων, τα οποία τα προστατεύει η Ευρωπαϊκή Ένωση -λες και δεν το ξέρετε- η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, τόσο εντός Ευρωπαϊκής Ένωσης, όσο και σε τρίτες χώρες.

Σήμερα μας είπατε δήθεν ότι δεν θα μπορούμε να παγώσουμε κεφάλαια ή να βάλουμε βέτο στην ένταξη της γειτονικής χώρας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αν αυτή δεν τηρεί τη συμφωνία ή αν δεν τηρεί τις προϋποθέσεις. Και αυτό είναι ένα μεγάλο ψέμα. Κάθε κεφάλαιο της ενταξιακής πορείας θα κριθεί ανάλογα με το αν η γειτονική χώρα προχωράει σε αυτά τα οποία έχουν συμφωνηθεί. Ακόμα και το περιβόητο ότι πρέπει να ντρεπόμαστε, γιατί –λέει- θα πάει να ανοίξει ένα ιδιωτικό ινστιτούτο, δεν είπατε κρατικό γιατί ξέρετε ότι τα κρατικά δεν μπορούν να έχουν...

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Όχι, όχι, δεν το είπε από ιδεολογική άποψη ο κ. Μητσοτάκης. Ξέρει ότι η συμφωνία λέει ότι τα κρατικά των γειτόνων μας δεν μπορούν να λένε «Μακεδονικό», θα λένε «Βόρειας Μακεδονίας». Γι' αυτό είπε ιδιωτικό, ήξερε τι είπε.

Προφανώς, όμως, δεν ξέρετε ή μάλλον παραγνωρίζετε ότι για ιδιωτικά ινστιτούτα γλωσσών αποφασίζουμε εμείς. Εμείς αποφασίζουμε αν θα δώσουμε άδεια ή δεν θα δώσουμε άδεια.

Άρα, τι κάνετε; Αυτό το οποίο κάνετε είναι να προσπαθείτε να παραπληροφορήσετε τον ελληνικό λαό, να δημιουργήσετε ψευδείς εντυπώσεις, διότι δεν σας φταίει η συμφωνία, κακά τα ψέματα. Αυτό που σας φταίει –επαναλαμβάνω- είναι ότι τη συμφωνία τη φέρνουμε εμείς.

Και για του λόγου το αληθές, καρφώθηκε η κ. Γεννηματά. Διάβασα την ανακοίνωσή της στη διαγραφή του κ. Θεοχαρόπουλου. Γιατί τον διέγραψε; Κατά τα άλλα, δεν έβαζε και πειθαρχία! Φανταστείτε να έβαζε και πειθαρχία, τι θα του έκανε του ανθρώπου. Τον διέγραψε όχι γιατί αυτή η μεγάλη ιδεολογική διαφορά να συμφωνεί ως προοδευτικός άνθρωπος με αυτή τη συμφωνία, ενώ είναι κατάπτυστη, είναι το θέμα της διαγραφής του, αλλά γιατί αντικειμενικά εξυπηρετεί τους σχεδιασμούς του ΣΥΡΙΖΑ και του κ. Τσίπρα.

Να χαρώ την προοδευτικότητά σας, να χαρώ την εθνική σας ευθύνη, να χαρώ τη συνείδησή σας και την εθνική σας στάση σε ένα τόσο κρίσιμο εθνικό θέμα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Δεν θα αποφύγω, όμως, τον πειρασμό να πω δυο λόγια και για το Κομμουνιστικό Κόμμα. Δεν το κάνω συχνά, αλλά ξέρετε σε κρίσιμες στιγμές δεν υπάρχει ασυλία για κανέναν. Τα στερνά τιμούν τα πρώτα και όλοι κρινόμαστε για οτιδήποτε κάνουμε. Και επειδή το Κομμουνιστικό Κόμμα αναμετριέται με την ιστορία - εκατό χρόνια ιστορίας- νομίζω ότι σήμερα παίρνει μία θέση και στάση που θα σημαδέψει την ιστορία του.

Δεν θέλω να αναφερθώ ούτε στο σλαβομακεδονικό αλφαβητάρι που μοίραζαν οι Κομμουνιστές της Τασκένδης στα παιδιά των Σλαβομακεδόνων μαχητών του Δημοκρατικού Στρατού Ελλάδας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Δεν θέλω να αναφερθώ ούτε στις εβδομήντα χιλιάδες πρόσφυγες του Εμφυλίου, που το ελληνικό κράτος τούς στέρησε το δικαίωμα το 1983 να επιστρέψουν στην πατρίδα τους. Ούτε θα αναφερθώ τόσο στη Σλαβομακεδόνισσα Ειρήνη Γκίνη, Μίρκα Γκίνοβα, την πρώτη γυναίκα που εκτελέστηκε στον Εμφύλιο, κομμουνίστρια. Αυτές τις ερινύες σας να τις αντιμετωπίσετε μόνοι σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Θα μιλήσω πολιτικά, δεν θα αναφερθώ με κέντρο την ιστορία του ΚΚΕ. Λέει, λοιπόν, πολιτικά το ΚΚΕ σήμερα, ποιος ο βασικός λόγος; Το ΝΑΤΟ. Ποιος ο δεύτερος βασικός λόγος; Ο αλυτρωτισμός.

Εντάξει, το ΝΑΤΟ να το δεχτώ ως ένα λόγο να διαφωνεί κανείς. Αν και εκεί ήθελα να θέσω ένα ερώτημα. Ας δεχθώ, λοιπόν, εγώ πλήρως την ανάλυσή σας, ότι η συμφωνία είναι υπαγορευμένη από τη Δύση, από τον διεθνή ιμπεριαλισμό ή δεν ξέρω τι άλλο μπορεί να φαντάζεστε.

Υπό αυτή τη διεθνή συνθήκη, με δεδομένη τη βούληση των γειτόνων μας να θέλουν να μπουν στο ΝΑΤΟ, που άλλωστε είναι και δικό τους θέμα, πώς θεωρεί το ΚΚΕ ότι το ελληνικό κράτος θα μπορούσε ή θα έπρεπε να αναγνωρίσει αυτή τη χώρα; Πώς; Με ποιο όνομα; Πώς θα τους λέμε αυτούς τους ανθρώπους; Τι λέτε; Αφού μας λέτε ότι ο όρος «Μακεδονία» και μόνο στο όνομά τους είναι αλυτρωτισμός.

Ή εγώ δεν διάβαζα καλά τον Λένιν όταν ήμουν μικρός ή εσείς κάτι δεν κάνετε καλά, διότι η αυτοδιάθεση των λαών και των κινημάτων ήταν ένα από τα βασικά χαρακτηριστικά της επαναστατικής αντίληψης του κομμουνιστικού κινήματος.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Εν πάση περιπτώσει, εγώ δεν θέλω να μείνω σε αυτό. Εγώ θέλω να πω ότι είναι αδιανόητο σήμερα να μην καταλαβαίνετε το πρωτεύον και το δευτερεύον ή να κάνετε πως δεν καταλαβαίνετε, γιατί και εσείς για τον λόγο που το κάνουν και οι άλλοι το κάνετε, για ψηφοθηρικούς λόγους και γιατί σας ενοχλεί ο ΣΥΡΙΖΑ.

Ποια είναι η διάκριση που κάνετε; Δεν καταλαβαίνετε ότι ο κύριος εχθρός της εργατικής τάξης και των λαϊκών στρωμάτων σήμερα είναι η ασίγαστη δίψα του ελληνικού εθνικισμού για εκδίκηση απέναντι στις κατακτήσεις του λαϊκού κινήματος, στις κατακτήσεις της δημοκρατίας και σε αυτές τις μικρές κατακτήσεις που κατάφερε αυτή η Κυβέρνηση; Δεν το καταλαβαίνετε.

Καλή η επίκληση των συμβόλων, αλλά στις διαδηλώσεις και στα συλλαλητήρια προχθές γίναμε μάρτυρες γεγονότων πολιτικής ηγεμονίας της Ακροδεξιάς. Και δεν θα αναφερθώ μόνο στην έφοδο στη Βουλή, στο λιντσάρισμα ανθρώπων, στη δολοφονική επίθεση σε δημοσιογράφους. Θα αναφερθώ μόνο στο σύνθημα αυτό που είδα σε φωτογραφία σε τοίχο της Αθήνας: «Ναι στον φασισμό», τόσο στεγνά και τόσο, αν θέλετε, ανεπιτήδευτα και χωρίς ίχνος ενοχής απέναντι στην ιστορία. Αυτό δεν το καταλαβαίνετε;

Εγώ θα πω ένα πράγμα, ότι σήμερα και αύριο όλοι μας αναλαμβάνουμε ευθύνη, ευθύνη απέναντι στην ιστορία, ευθύνη απέναντι στο έθνος, ευθύνη απέναντι και στις αξίες μας και στις προοδευτικές θέσεις μας και σε όσα διακηρύττουμε τόσα χρόνια σε αυτόν τον τόπο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Και όπως έλεγε και ο μεγάλος Καζαντζάκης: «Οι κομμουνιστές την αγαπούν την ευθύνη». Έτσι έλεγε. Ελπίζω κάποια στιγμή να κάνετε και για αυτό την αυτοκριτική σας.

Κλείνω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γιατί ήδη μακρηγόρησα πάρα πολύ. Τα Βαλκάνια ήταν πάντοτε η μπαρουταποθήκη της Ευρώπης, όχι τυχαία. Η διάλυση της ενιαίας Γιουγκοσλαβίας αποτέλεσε τη θρυαλλίδα μιας σκληρής περιόδου ανάδυσης των εθνικισμών που σκόρπισαν τον τρόμο και τον θάνατο. Οι εθνικισμοί για πάρα πολλά χρόνια έδιναν τον τόνο σε αυτήν την περιοχή. Οι διμερείς διενέξεις έληγαν με το όπλο στο χέρι και όχι με συμφωνίες.

Και η χώρα μας δεν έμεινε ανεπηρέαστη από αυτές τις τεκτονικές αλλαγές. Υπήρξαν, όμως, πάντοτε και πολιτικές δυνάμεις, αλλά και πολιτικοί και διπλωμάτες που διέβλεψαν έγκαιρα τον κίνδυνο να μπει η Ελλάδα σε μία αέναη περιπέτεια στα βόρεια σύνορά της.

Θέλω να παραδεχτώ ότι ένας από τους πρώτους πολιτικούς που το διέβλεψε αυτό ήταν ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης, παρά τις τεράστιες ιδεολογικές διαφορές που με χωρίζουν από την παράταξή του και βεβαίως παρά τις τεράστιες διαφορές με την πολιτική που υλοποίησε. Είχε, όμως, σωστή εκτίμηση τη στιγμή της κατάρρευσης της Γιουγκοσλαβίας και της δημιουργίας του κράτους των γειτόνων μας.

Είχε πει, λοιπόν, τότε -και νομίζω ότι έχει μία σημασία να το αναφέρω γιατί είναι πολύ επίκαιρο- το εξής: «Είναι απαράδεκτη υποκρισία εν ονόματι της εθνικής υπερηφάνειας και της εθνικής αδιαλλαξίας να δεχόμαστε να μείνει αυτή η χώρα, αυτό το κράτος εις το διηνεκές με το όνομα «Μακεδονία» και να μη δεχόμαστε να μείνει με ένα σύνθετο όνομα». Και πρόσθεσε: «Αυτήν την ώρα χρειάζεται ειλικρίνεια, εντιμότητα και θάρρος, αυτό χρειάζεται η εξωτερική μας πολιτική και αυτό νομίζω είναι που μας λείπει».

Δυστυχώς, κύριε Μητσοτάκη, πράγματι αυτό σας λείπει σήμερα θάρρος και τόλμη. Μπορεί να λείπει σε εσάς, δεν λείπει, όμως, στην πλειοψηφία της εθνικής αντιπροσωπείας και θάρρος και τόλμη να υψώσουμε τη συνείδησή μας απέναντι σε αυτήν τη μεγάλη ιστορική, εθνική πρόκληση, να τελειώσει η υποκρισία, τριάντα χρόνια υποκρισία, να τελειώσει αυτή η εκκρεμότητα, να στερέψουν τα αποθέματα του μίσους και του διχασμού που έσπειραν στους δύο λαούς οι εθνικισμοί και στις δύο πλευρές.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Θεωρώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι με αυτήν τη συμφωνία η Ελλάδα παίρνει πίσω το σημαντικότερο πράγμα, αυτό που της ανήκει και είναι η ιστορία της, τα σύμβολά της, την παράδοση, την κληρονομιά της Αρχαίας Ελληνικής Μακεδονίας. Όμως και οι γείτονές μας, η Βόρεια Μακεδονία, από μία χώρα στην οποία έχουμε γυρισμένη την πλάτη και τους σπρώχνουμε να πάνε σε άλλους γίνεται μία φίλη χώρα, γίνεται μια σύμμαχος χώρα, γίνεται ένας συμπαραστάτης της Ελλάδας για τη συνεργασία, την ειρήνη και την ασφάλεια στην περιοχή και βεβαίως - ίσως και πιο σημαντικό- μακριά από τη σφαίρα επιρροής τρίτων χωρών που για ίδιον όφελος επιδιώκουν τη διαιώνιση της αστάθειας στα Βαλκάνια, τη διαιώνιση αυτής της διένεξης και την αποδυνάμωση του ρόλου της Ελλάδας στην ευρύτερη περιοχή.

Τώρα, λοιπόν, πράγματι, κύριε Μητσοτάκη, είναι η κρίσιμη ώρα. Και σε αυτήν την κρίσιμη ώρα εγώ θέλω να απευθυνθώ τόσο στους Βουλευτές όσο και στις Ελληνίδες και τους Έλληνες που μας παρακολουθούν. Είναι η ώρα της εθνικής αυτοπεποίθησης και ναι, της περηφάνιας, της εθνικής περηφάνιας. Δεν έχουμε να φοβηθούμε τίποτα κοιτάζοντας την αλήθεια. Είναι μία ιστορική ημέρα!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Η ιστορία να ξέρετε όσο κι αν διαφωνείτε, επειδή τα φέρνουμε εμείς αυτά, δεν θα δικαιώσει εμάς. Η ιστορία, εάν κάνουμε το βήμα, θα δικαιώσει την Ελλάδα, την Ελλάδα που τόλμησε, την Ελλάδα που πάλεψε, την Ελλάδα που γίνεται ο εγγυητής της σταθερότητας και της συνανάπτυξης στα Βαλκάνια, την Ελλάδα που η βαριά της ιστορία και το πολύτιμο αξιακό της φορτίο δεν της επιτρέπει να είναι κομπάρσος στις διεθνείς εξελίξεις.

Για όλους αυτούς τους λόγους οι Βουλευτές θα σταθούν όρθιοι, οι Βουλευτές θα πράξουν αυτό που λέει η συνείδησή τους, οι Βουλευτές θα πράξουν το ωφέλιμο για τη χώρα, οι Βουλευτές θα πράξουν το εθνικό τους καθήκον. Δεν θα τρομοκρατηθούν, δεν θα τους εκφοβίσει κάνεις. Και η χώρα με τη ψήφο τους θα προχωρήσει μπροστά.

Σας ευχαριστώ.

(Όρθιοι οι Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ**)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Τώρα

τον λόγο έχει ο κ. Καμμένος, ο Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων.

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων): Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ίσως λαμβάνω τον λόγο για τελευταία φορά ως Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων σε αυτήν τη Βουλή, γιατί όπως θα εξηγήσω παρακάτω ήδη επεξεργάζεται η ομάδα της ηγεσίας του ΣΥΡΙΖΑ με τον Πρόεδρο της Βουλής το σενάριο της διάλυσης των Ανεξαρτήτων Ελλήνων ως Κοινοβουλευτική Ομάδα, όπως έκανε με το Ποτάμι.

Αυτό δεν σημαίνει, βέβαια, ότι θα φιμωθούμε, δεν σημαίνει ότι θα δεχτούμε κοινοβουλευτικά πραξικοπήματα, δεν σημαίνει ότι δεν θα αντισταθούμε απέναντι σε μία απόλυτη αχαριστία, κύριε Πρόεδρε, απέναντι σε έναν εταίρο σας που ήταν δίπλα σας τέσσερα χρόνια. Είμαστε περήφανοι που βγήκε η Ελλάδα από τα μνημόνια.

Πριν από λίγο, ο Πρόεδρος της Βουλής κάλεσε ένα δημοσιογράφο να διαβάσουν μαζί το άρθρο 15 του Κανονισμού της Βουλής και του εξήγησε ότι, όταν μείνουν πέντε Βουλευτές στην Κοινοβουλευτική Ομάδα θα πρέπει να είναι εκλεγμένοι, λέει, στο κόμμα αυτό, έτσι όπως προβλέπει ο Κανονισμός, από το ίδιο ψηφοδέλτιο.

Τώρα εξηγείται γιατί ο κ. Κουίκ γίνεται Υπουργός. Ο κ. Κουίκ γίνεται Υπουργός, κύριε Πρωθυπουργέ, διότι όταν θα παραιτηθεί ο κ. Παπαχριστόπουλος, θα τον αντικαταστήσει προκειμένου να φύγει από την Κοινοβουλευτική Ομάδα των Ανεξαρτήτων Ελλήνων. Πραγματικά, λυπάμαι πάρα πολύ και οφείλω να πω ότι δεν το περίμενα από εσάς.

Νομίζω ότι είναι ξεκάθαρο. Έχει έξι μέλη η Κοινοβουλευτική Ομάδα με τον κ. Φωκά. Εάν ο κ. Παπαχριστόπουλος παραιτηθεί, την έδρα του την παίρνει ο κ. Κουίκ, ο οποίος έχει δηλώσει ότι θα αλλάξει την έδρα του με την υπουργική καρέκλα που του προσφέρατε, προκειμένου οι Βουλευτές να μείνουν πέντε και αν ο κ. Νικολόπουλος έρθει ως συνεργάτης Βουλευτής, σαν Πρόεδρος του Χριστιανοδημοκρατικού κόμματος, οι Ανεξάρτητοι Έλληνες χάνουμε την κοινοβουλευτική εκπροσώπηση.

Αυτό ήταν κάτι το οποίο ήταν άκρως προσχεδιασμένο και του διέφυγε του Προέδρου της Βουλής σε συνεργασία με ένα δημοσιογράφο πριν από λίγο. Δεν πειράζει, όμως, γιατί εάν φύγουμε έτσι, τουλάχιστον θα καταλάβει ο ελληνικός λαός -και όσοι από εκείνους που πίστευαν ότι εμείς παίξαμε ένα παιχνίδι με το σκοπιανό και με το όνομα της Μακεδονίας- ότι δεν κάναμε καμμία συναλλαγή.

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Εξωτερικών): Δεν ισχύει κοινοβουλευτικά αυτό που λέτε.

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων): Ισχύει με το άρθρο 15, παράγραφος 3. Διαβάστε το, κύριε Πρωθυπουργέ. Λέει ότι η Κοινοβουλευτική Ομάδα πρέπει να αποτελείται από πέντε στελέχη, τα οποία εκλέγονται από την ίδια εκλογή.

Εμείς, λοιπόν, όχι απλώς δεν στήσαμε το θέμα του σκοπιανού και το όνομα της Μακεδονίας, εμείς ποτέ δεν το διαπραγματευτήκαμε. Έντιμα και καθαρά, το είχαμε θέσει από την αρχή.

Διότι πιστεύουμε στα λόγια του μακαριστού Χριστόδουλου - ενοχλεί κάποιους, το ξέρω- ο οποίος στις 3 Ιουνίου του 2006 είχε πει: «Η Μακεδονία θα σώσει την Ελλάδα γιατί κάποια Ελλάδα αποφάσισε να αυτοκτονήσει. Και η Μακεδονία είναι αυτή που κρατάει ψηλά τα λάβαρα. Με τέτοιες ιστορίες, αναμνήσεις, με την ιστορική μνήμη καθαρά, χωρίς σκοπιμότητες, χωρίς υπολογισμούς και έξωθεν εντολές, χωρίς υπαγορεύσεις. Γι' αυτό καλό θα ήταν όλοι οι Έλληνες να έρχονται από καιρού εις καιρόν στη Μακεδονία για να προσέχουν που πατάνε. Γιατί σε κάθε βήμα μπορεί να πατήσεις χώμα ιερό, μπορεί να πατήσεις έναν τάφο, μπορεί να πατήσεις ένα λείψανο. Είναι διάσπαρτος ο τόπος από θυσία. Αυτή η θυσία μας δίνει τη ζωή. Αυτή η θυσία μας συντηρεί και είναι το αντίδοτο της παγκοσμιοποίησης, που θέλει όλα αυτά να τα ισοπεδώσει, να μη μιλάμε για αγώνες, να μην μιλάμε για πολέμους, να μη μιλάμε για θυσίες».

Δεν έχουμε σήμερα, λοιπόν, να συζητήσουμε εδώ ένα θέμα διεθνές ή ένα θέμα εσωτερικό. Εδώ έχουμε να συζητήσουμε αυτό που περιέγραφε ο μακαριστός Χριστόδουλος, την ικανοποίηση των σχεδίων της παγκοσμιοποίησης.

Πριν από τρεις ώρες -δεν είναι τυχαίο- ο Πρόεδρος των οργανώσεων υπέρ της παγκοσμιοποίησης, μαζί με το Ίδρυμα Κλίντον, ο Τζορτζ Σόρος, έβγαλε φωτογραφία μαζί με τον κ. Ζάεφ. Φωτογραφήθηκαν μαζί στην Ελβετία και κάτω ως σχόλιο έχει τα συγχαρητήρια του κ. Τζορτζ Σόρος προς τον κ. Ζάεφ για την Συμφωνία των Πρεσπών και ουσιαστικά, την αρχή εφαρμογής του σχεδίου διάλυσης της Ελλάδας.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων κ. Πάνος Καμμένος καταθέτει για τα Πρακτικά η προαναφερθείσα φωτογραφία, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Αυτή ακριβώς είναι και η δική μας θέση από την πρώτη στιγμή και εδώ στη Βουλή των Ελλήνων σήμερα.

Το ποιοι δουλεύουν για τον Σόρος θα το δούμε. Η δικαιοσύνη και κάποιοι έντιμοι δικαστές θα ανοίξουν τους λογαριασμούς κάποιων και τις εταιρείες εκείνων που διακίνησαν αυτή την υπόθεση πολύ σύντομα. Κι αν δεν το κάνουν οι εισαγγελείς, θα το κάνουμε εμείς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα εδώ αποτυπώθηκε το σύνολο της αλήθειας το οποίο έχουμε ζήσει τα τελευταία χρόνια. Διότι εδώ δεν είχαμε την αντιπαράθεση της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης με την Κυβέρνηση. Είχαμε τη σύμπλευση.

Διαβάζω από τα σημερινά Πρακτικά. Ντόρα Μπακογιάννη: «Δεν θέλαμε με κανένα τρόπο να δώσουμε εθνότητα και γλώσσα στους Μακεδόνες». Ο δε κύριος Πρωθυπουργός πριν από λίγο χρησιμοποίησε τον καταπληκτικό όρο οι «Έλληνες Μακεδόνες».

Υπάρχει ταύτιση απόψεων μεταξύ αυτής της ομάδας της Νέας Δημοκρατίας, που σήμερα κατέχει την ηγεσία της, με τον κ. Κοτζιά κι εκείνους που πιστεύουν στην παγκοσμιοποίηση, στην κατάργηση των εθνών - κρατών, που παλεύουν εδώ και χρόνια για να μπορέσει να επικρατήσει η άποψη του Τίτο και του Χίτλερ, η δημιουργία της Μακεδονίας του Αιγαίου.

Βεβαίως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι τυχαίο ότι από αυτό εδώ το Βήμα η κ. Μπακογιάννη είπε στον κ. Κοτζιά: «Εγώ θα έρθω μάρτυρας στο δικαστήριο κατά του Καμμένου». Οι μόνοι οι οποίοι βρισκόμαστε απέναντι σε αυτό το σύστημα είμαστε οι Ανεξάρτητοι Έλληνες και βεβαίως, κάποιοι συνάδελφοι από την Ένωση Κεντρώων και τους ανεξάρτητους Βουλευτές. Όλοι οι άλλοι έχετε παρασυρθεί από τα συστήματα ηγεσίας που ελέγχουν τα κόμματα.

Άκουσα τον Αντώνη Σαμαρά να μιλά από αυτό το Βήμα. Είναι ένας πολιτικός με τον οποίο έχω συγκρουστεί περισσότερο από οποιοδήποτε άλλον, που τον θεωρώ υπεύθυνο για τη διάλυση της Νέας Δημοκρατίας, όταν τη μετέτρεψε σε υπερασπιστή του ΠΑΣΟΚ, του παλιού ΠΑΣΟΚ, του ΠΑΣΟΚ που εμείς σαν Νέα Δημοκρατία το κυνηγούσαμε, που έβαλε μέσα στελέχη από το ΛΑΟΣ που ανέλαβαν το μεγαλύτερο, αν θέλετε, κομμάτι της εξουσίας της, που διέλυσε τις τράπεζες με τον Βενιζέλο, τα ταμεία.

Ο Αντώνης Σαμαράς εδώ επάνω ηγήθηκε μιας ομάδας Βουλευτών και είπε ακριβώς το αντίθετο από αυτό που είπε η ηγεσία της Νέας Δημοκρατίας. Είπε αυτό το οποίο πιστεύουμε κι εμείς, ότι «η Μακεδονία είναι μία και είναι ελληνική», αυτό που είπε ο Κωνσταντίνος Καραμανλής με δάκρυα στο αεροδρόμιο της Θεσσαλονίκης, στο Αεροδρόμιο Μακεδονία πριν φύγει, αυτό το οποίο παρέκαμψαν εν συνεχεία όλες οι κυβερνήσεις, με πρώτη τη Ντόρα Μπακογιάννη και εν συνεχεία, τον ολετήρα της κυβέρνησης συνεργασίας, τον κ. Κοτζιά.

Λίγες ώρες ακόμα ως το ξημέρωμα και το μεσημέρι και η Μακεδονία δεν θα είναι πια μόνο ελληνική. Οι Μακεδόνες θα ζήσουν να δουν και να ακούσουν άλλη μια χώρα να καυχιέται για το όνομα αυτό, για ένα όνομα που οι πρόγονοι θυσίασαν τη ζωή τους.

Έγραψε ο Κωνσταντίνος Καραμανλής για τη Μακεδονία πριν είκοσι επτά χρόνια: «Η Μακεδονία είναι μία και ελληνική». Σήμερα γελάνε όλοι παρέα, οι Σλάβοι, οι Αλβανοί, ο Κοτζιάς, οι εκατόν σαράντα πέντε συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, η Νέα Δημοκρατία που, όπως είπε ο κ. Θεοδωράκης, εξομολογείτο σε αυτόν ότι «ευτυχώς υπογράψετε εσείς, υπογράψτε και ψηφίστε να τελει-

ώνουμε». Και βεβαίως, μαζί τους θα γελάνε και οι έξι «Εφιάλτες». Έξι «Εφιάλτες» χρειάζεται μόνο ο ΣΥΡΙΖΑ για να ξεπουλήσει το όνομα και τους έχει βρει και με το παραπάνω.

Η ιστορία μας είχε έναν Εφιάλτη. Σήμερα προστίθενται άλλοι έξι, μπορεί και περισσότεροι. Και οι «Εφιάλτες» θα φανερωθούν σήμερα και αύριο τα ονόματά τους, αυτά που θα κληρονομήσουν οι απόγονοί τους. Θα περάσουν στη μαύρη σελίδα της ιστορίας και κανείς μας δεν θα τους ξεχάσει και ιδιαίτερα αυτούς θα μνημονεύουν οι Έλληνες για την εσχάτη προδοσία, όταν θα μιλάνε γι' αυτή τη νύχτα θρήνου και οργής. Έξι «Εφιάλτες» θα πουλήσουν ιστορία και πολιτισμό αιώνων και ένα όνομα αιώνιο που έγραψε ιστορία με αίμα ελληνικό.

Γιατί πολιτισμός δεν είναι να κόβεις κομμάτια από τον πολιτισμό της χώρας σου και να το πουλάς. Είναι η περιφρούρηση του πολιτισμού ως κόρη οφθαλμού. Η Άπτερος Νίκη, τα Ελγίνεια, σου θυμίζουν κάτι, φίλε Αλέξη; Αυτά μας τα άρπαξαν ξένοι, εσείς και οι υπόλοιποι Έλληνες Βουλευτές με τη συνείδησή τους. Και κάποιων η συνείδηση είναι και ελαστική. Άλλα έλεγαν δημόσια πριν από τέσσερις μήνες, άλλα λένε σήμερα. Παραδίδετε τα τμήματα της ψυχής του πολιτισμού μας, το όνομα της Μακεδονίας.

Αγαπητοί φίλοι, αυτοί θα έχουν το όνομα κι εμείς, όπως είπε και ο Κώστας Ζουράρις, το παρατσούκλι. Εκεί θα μας καταντήσατε. Και ξέρετε πολύ καλύτερα από τον καθένα ότι ήδη έχει καταρτιστεί το «Βόρεια» και οι αλυτρωτισμοί θα θεριέψουν. Οι ασκοί του Αιόλου έχουν ανοίξει. Θα κριθούμε όλοι, αλλά περισσότερο απ' όλους θα κριθούν οι έξι «Εφιάλτες».

Καλούμεθα, λοιπόν, να κυρώσουμε μια συμφωνία που, κατά την Κυβέρνηση και τους συνοδοιπόρους της, λύνει το πρόβλημα με τα Σκόπια. Η συμφωνία αυτή, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό που κάνει είναι να μετατοπίσει το πρόβλημα στο εσωτερικό της πατρίδος μας. Οι βαπτισθέντες «Μακεδόνες» θα έχουν πλέον κάθε νόμιμο δικαίωμα να ιδρύσουν στη Θεσσαλονίκη, στην Έδεσσα, στη Φλώρινα, στο Αμύνταιο και σε όλες τις πόλεις και στα χωριά της χώρας μας, συλλόγους πολιτιστικούς και εκπαιδευτικούς, με επιγραφές μακεδονίτικες.

Ήδη χθες είχαμε την πρώτη ανακοίνωση από τον Παύλο Βοσκόπουλο: «Είμαστε μέλη της εθνικής μακεδονικής μειονότητας στη βόρεια Ελλάδα». Είναι η αρχή της αποδόμησης.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων κ. Πάνος Καμμένος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Θα έχουμε αιτήματα ανάκτησης περιουσιών που βρίσκονται σε ιδιώτες και κρατικούς φορείς. Το πλέον οδυνηρό, όμως, είναι ότι η ενδεχόμενη απόρριψη οποιονδήποτε αιτημάτων από αυτά, θα μας οδηγήσει σε αναπόφευκτη καταδίκη από το Διεθνές Δικαστήριο, που θα στηριχθεί στο Προσύμφωνο των Πρεσπών.

Πέραν, όμως, των ανωτέρω, δίνει και την εικόνα μιας αδύναμης χώρας. Γιατί όπως είπε ο Θουκυδίδης κι επανέλαβε ο Μπίσμαρκ: «Όταν ένας αδύναμος διαπραγματεύεται με έναν δυνατό, παίρνει αυτά που του προσφέρει ο δυνατός. Διαφορετικά, όσο περισσότερο διαπραγματεύεται, θα παίρνει λιγότερα».

Και αυτό ακριβώς συνέβη με τη Συμφωνία των Πρεσπών. Πήραμε τα λιγότερα. Το στοιχείο αυτό θα επηρεάσει και τη σχέση με την Τουρκία, όχι θετικά αλλά αρνητικά. Όταν θα δούμε στη, νατοϊκή χώρα πλέον, «Βόρεια Μακεδονία», τουρκικές αεροπορικές βάσεις με αεροσκάφη της τουρκικής Πολεμικής Αεροπορίας, τότε θα καταλάβουμε τι σημαίνει Συμφωνία των Πρεσπών.

Πέραν των άλλων, παρ' όλο που η ένταξή τους στην Ευρωπαϊκή Ένωση με τα πολλαπλά οικονομικά και πολιτικά ωφελήματά τους και η προσχώρηση τους στο ΝΑΤΟ ήταν στη δική μας ευχέρεια, δεν τα εκμεταλλευτήκαμε. Μάλιστα παραπλανήσατε τη Βουλή των Ελλήνων και ενώ ήσασταν υποχρεωμένοι να φέρετε εδώ τη συμφωνία του ΝΑΤΟ και να περάσει με 180 ψήφους -«παράλληλα» λέει η συμφωνία- δεν το πράξατε. Και δεν το πράξατε, γιατί ξέρετε ότι δεν έχετε τους 180. Επίσης, όμως, δεν το πράξατε, γιατί ακόμα δεν έχετε πείσει τα μέλη της Κοινοβουλευτικής σας Ομάδας για το αν πρέπει να μπει στο ΝΑΤΟ η Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όσοι θα ψηφίσετε αυτήν τη σύμβαση δημιουργείτε και ένα μειονοτικό πρόβλημα στη χώρα, όχι με τη θέληση των ξένων, αλλά με τη δική σας θέληση και εθνική ευθύνη. Μετατρέπετε τους Μακεδόνες σε μειονότητα των Σλάβων των Σκοπίων. Δημιουργείτε ρωγμή στην εθνική συλλογικότητα της ελληνικής κοινωνίας. Διαχωρίζετε τους Έλληνες σε βόρειους και νότιους. Ακολουθείτε, εσείς και οι συνοδοιπόροι σας, μια πολιτική καταστροφολογίας και διχασμού του ελληνικού λαού. Αγνοείτε τη θέλησή της συντριπτικής πλειοψηφίας όχι μόνο του ελληνικού λαού, αλλά και του έθνους των Ελλήνων που ζουν ανά την υφήλιο.

Οι Σλάβοι φίλοι σας από τα Σκόπια, ο Ζάεφ, ο Ντιμιτρόφ σάς προσβάλλουν καθημερινά με τις δηλώσεις τους, σας εκθέτουν. Παραβιάζουν τη συμφωνία πριν καν την κυρώσει το ελληνικό κράτος, το ελληνικό Κοινοβούλιο.

Ο εθνικός τους ύμνος, που θα παραμείνει εν ισχύι, τραγουδά για τη Μακεδονία, όχι τη «Βόρεια Μακεδονία». Εσείς τηρείτε όχι μόνο σιγή τάφου, αλλά συνεχίζετε ακάθεκτοι τον πολιτικό και εθνικό σας κατήφορο, ευδαιμονιζόμενοι για την επιτέλους ικανοποίηση του ιδεοληπτικού σας οράματος να υλοποιήσετε τις αποφάσεις σοβιετικοσταλινικού και Τιτοϊκού επεκτατισμού, παραχωρώντας τη Μακεδονία στους Σλάβους.

Έφτασε ο Πρόεδρος της Βουλής, από τους κύριους αρχιτέκτονες αυτής της συμφωνίας και της μεθοδολογίας διάλυσης των κομμάτων του Κοινοβουλίου, να παραληρεί απ' αυτό εδώ το Βήμα ότι το σύνθημα «Η Μακεδονία είναι μία και ελληνική» είναι αλυτρωτισμός, προσβάλλοντας τον Κωνσταντίνο Καραμανλή, προσβάλοντας τον μακαριστό Χριστόδουλο, προσβάλλοντας το 80% του ελληνικού λαού, προσβάλλοντας την ίδια τη Μακεδονία.

Κύριε Βούτση, όταν λέμε ότι η Μακεδονία είναι μία και ελληνική, μιλάμε για τον πολιτισμό, την ιστορία της Μακεδονίας, του ελληνικού έθνους. Δεν μιλάμε για τα εδάφη της Μακεδονίας στα οποία αναφέρεστε εσείς και που δεν παράγουν πολιτισμό, αλλά στάρι, ντομάτες, αγγούρια, ροδάκινα του κ. Μητσοτάκη και άλλα αγροτικά προϊόντα. Πολιτισμό δεν παράγει το χωράφι. Οι άνθρωποι τον παράγουν τον πολιτισμό.

Και έχετε την ψευδαίσθηση ότι με το να παραμυθιάζετε τους ακροατές σας με μία παλιάς κοπής φθαρμένη αριστερή προπαγάνδα περί διεθνισμού, συμφιλίωσης των λαών, γκρέμισμα των συνόρων, μίζερη ξενοφοβική πατρίδα, ασκείτε προοδευτική πολιτική. Μήπως δεν ζείτε στην Ελλάδα αλλά σε χώρα του παραπετάσματος;

Βέβαια, όταν θα δείτε τη νατοϊκή βάση με τα πυρηνικά, τότε να δω τον κ. Παπαδόπουλο τι θα λέει στους ψηφοφόρους του, που τον ανησυχούσε μήπως γίνει καμμία βάση στη Λάρισα ή στα Τρίκαλα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΡΕΜΕΝΟΣ**)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, ισχυρίζεστε ότι επιδιώκετε με το προσύμφωνο αυτό την ειρηνική συνύπαρξη και φιλία των δύο λαών, που ούτως ή άλλως υπήρχε. Πώς όμως είναι δυνατόν να επιβιώσει, όταν στηρίζεται στην παραχάραξη της ιστορίας και του πολιτισμού της πατρίδας μας; Αυταρχική πολιτική ασκείτε και την ασκείτε εκμεταλλευόμενοι τη στήριξη αποστατών Βουλευτών, που τόσο αυτοί όσο και εσείς θα γραφτείτε στις μαύρες σελίδες της ιστορίας.

Λυπάμαι πάρα πολύ που μία κυβέρνηση εθνικής συμφιλίωσης, μία κυβέρνηση που κατάφερε να ενώσει δύο διαφορετικούς χώρους, από κυβέρνηση εθνικής συμφιλίωσης έγινε κυβέρνηση αποστατών.

Λυπάμαι πάρα πολύ, διότι ενώ μαζί ταχτήκαμε να χτυπήσουμε τη διαφθορά, η διαφθορά όχι μόνο γελάει, αλλά βγάζει και ανακοινώσεις, ομιλίες, προκαλώντας σας.

Βέβαια, όταν σε μια υπόθεση ναρκωτικών με τρεις τόνους ηρωίνης έχει ασκηθεί ποινική δίωξη και για να οριστεί ο ανακριτής έχει περάσει ένας χρόνος, είναι φυσικό αυτοί οι διαπλεκόμενοι που εσείς απειλήσατε, να γελάνε και με εσάς και με εμάς. Όταν οι εισαγγελείς παραιτούνται από τη Βιέννη και όταν οι κυρίες σύμβουλοί σας λένε στους δικαστές «Άστο αυτό για παρακάτω», τότε αυτό προσβάλλει και εσάς αλλά και εμάς. Περισσότερο, όμως, προσβάλλει τη δημοκρατία και τους πολίτες.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των Ανεξαρτήτων Ελλήνων)

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Συγνώμη. Οι σύμβουλοι παρεμβαίνουν στη δικαιοσύνη, κύριε Πρόεδρε; Κύριε Πρόεδρε, τι ακούστηκε εδώ; Οι σύμβουλοι του Πρωθυπουργού παίρνουν τους δικαστές και τους λένε να μην κάνουν διώξεις; Τι είπε ο κύριος Πρόεδρος των ΑΝΕΛ τώρα; Δεν ακούσατε τι είπε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Όχι, γιατί είχαμε μία συνομιλία.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Οι σύμβουλοι του Πρωθυπουργού παίρνουν τους δικαστές και τους λένε σε ποιον θα κάνουν διώξεις. Ακούσατε τι είπε; Κύριε Καμμένε, έχετε ακούσει, όταν ήσασταν στο Μέγαρο Μαξίμου, τέτοιο πράγμα;

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων): Στη δημόσια τηλεόραση...

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Τι λέτε κύριε; Εδώ καταλύεται η δημοκρατία μας!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Έχει ζητήσει τον λόγο ο κ. Τασούλας.

Ορίστε, κύριε Τασούλα, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, θέλω τον λόγο για μισό λεπτό και ζητώ συγγνώμη.

Ο κύριος Πρωθυπουργός ανεφέρθη στο όνομά μου, κυρίως όμως ανεφέρθη στην επίμαχη ομιλία -και πάλι το αναφέρω- του Ευάγγελου Αβέρωφ τον Ιούνιο του 1959. Και είπε, σωστά αυτή τη φορά, ο Πρωθυπουργός -λέγοντας ότι «τώρα θα το πω σωστά»- ότι επίδικο εκείνης της συνεδριάσεως και εκείνης της ομιλίας και εκείνης της εποχής -λέω εγώ, γιατί είναι άλλες οι εποχές- δεν ήταν η γλώσσα, αλλά η αποποίηση της υπάρξεως μακεδονικής μειονότητας στην Ελλάδα. Και αυτό ήταν το νόημα της ομιλίας.

Παρά ταύτα, ο κύριος Πρωθυπουργός δεν άντεξε να πει μόνο την ιστορική αλήθεια, αλλά επανέλαβε ότι τάχα ο Αβέρωφ επινόησε τότε, τον Ιούνιο του 1959, τη διατύπωση, αναγνωρίζοντας δήθεν έτσι την ύπαρξη μακεδονικής γλώσσας. Σε άλλη παράγραφο της ομιλίας του Αβέρωφ εκείνη την ημέρα, απαντώντας στους Βουλευτές των φιλελευθέρων Αλλαμανή και Κοθρή, λέει όντως τη διατύπωση «μακεδονική γλώσσα», αλλά τη παραπέμπει ως έκφραση στο τιτοϊκό σύνταγμα, το οποίο την εποχή εκείνη αναγνώριζε στη Γιουγκοσλαβία έξι γλώσσες, μία των οποίων βάσει του τότε συντάγματος ονομαζόταν «μακεδονική γλώσσα».

Άρα δεν ήταν δική του διατύπωση, αλλά άντλησε αυτήν την έκφραση από το τιτοϊκό σύνταγμα.

Αυτά τα λέω για να είναι πλήρης η εικόνα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΚΚΕ κ. Κουτσούμπας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ (Γενικός Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η συμφωνία που φέρνει η Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ για ψήφιση στη Βουλή είναι μία επαίσχυντη συμφωνία, μια συμφωνία κατά παραγγελία των ιμπεριαλιστικών συμφερόντων των Αμερικανών και του ΝΑΤΟ, η οποία βέβαια έχει και την αποδοχή της άρχουσας τάξης στην Ελλάδα που προσδοκά οφέλη. Και αυτό είναι το κύριο, το κρίσιμο ζήτημα και για τους δύο λαούς, και της Ελλάδας και της γειτονικής χώρας, της FYROM.

Και αυτό γίνεται συστηματική προσπάθεια να αποκρυβεί απ' όλα τα κόμματα μηδενός εξαιρουμένου εδώ μέσα. Γιατί αυτό είναι και το βασικό πρόβλημα αυτής της κατάπτυστης συμφωνίας, που ανοίγει τον ασκό του Αιόλου για το διαίρει και βασίλευε, για αλλαγή συνόρων αύριο στα Βαλκάνια, για την καλλιέργεια του μίσους ανάμεσα στους λαούς. Γιατί αυτό είναι τελικά που καθορίζει και τα υπόλοιπα, τις αμφισημίες, τους απαράδεκτους συμβιβασμούς, τα ήξεις αφήξεις, δηλαδή όλα τα σπέρματα του αλυτρωτισμού που παραμένουν στη συμφωνία αυτή.

Αυτά ακριβώς είναι η μοναδική αλήθεια, κύριε Τσίπρα, για να δανειστώ και λίγο το σύνθημα από το γνωστό σας σποτάκι για τη Συμφωνία των Πρεσπών και αυτή την αλήθεια επιδιώξατε από την πρώτη στιγμή να την κρύψετε όχι μόνο εσείς, αλλά και οι υπόλοιποι εδώ μέσα, με τις ευλογίες βέβαια του Πάιατ.

Η αλήθεια είναι ότι η συμφωνία που υπογράψατε με τον Ζάεφ είναι μια συμφωνία η οποία επιτεύχθηκε με την απρόκλητη παρέμβαση των Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής, του ΝΑΤΟ, της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Έχει τη δική του σφραγίδα. Υπογράφηκε με βάση τις προθεσμίες και τα χρονοδιαγράμματα που καθόρισαν αυτοί οι οργανισμοί, για να μην αναφερθώ στις πιέσεις που ασκήθηκαν από τα ίδια «κοράκια», για να σας θυμίσω ξανά πώς εσείς αποκαλούσατε τους αμερικανοΝΑΤΟϊκούς, τους Ευρωπαίους μέχρι τις αρχές του 2015.

Ας τα αφήσει αυτά που ξέρει ο μέχρι πρόσφατα συνοδοιπόρος σας, ο Καμμένος, ότι δήθεν οι Αμερικάνοι και το ΝΑΤΟ δεν πίεζαν γι' αυτήν τη συμφωνία, όπως είπε, αλλά η πρόταση ήταν του Κοτζιά και ότι μόνο η Ευρωπαϊκή Ένωση και η Γερμανία ασκούσαν πιέσεις να υπογράψετε με τον κ. Ζάεφ. Με κάτι τέτοια, βέβαια, γελάνε και οι πέτρες ακόμα.

Τη Συμφωνία των Πρεσπών στήριξαν οι Ηνωμένες Πολιτείες και η Κυβέρνηση Τραμπ, στο πρόσωπο του οποίου ο κ. Τσίπρας «ξέπλυνε» τον αμερικανικό ιμπεριαλισμό, του ίδιου Τραμπ που στήνει τείχη και πυροβολεί μετανάστες από το Μεξικό, που στηρίχθηκε από την Κου Κλουξ Κλαν. Μέχρι και ο Τζωρτζ Μπους, ο μακελάρης της Μέσης Ανατολής, επιστρατεύτηκε.

Τη Συμφωνία των Πρεσπών επέβαλε το ΝΑΤΟ, αυτός ο δολοφονικός οργανισμός που φούντωσε τις εθνικιστικές διαιρέσεις στην περιοχή, που αιματοκύλησε τα Βαλκάνια δύο και τρεις φορές, επέβαλε την αλλαγή συνόρων.

Μάλιστα, ο γενικός γραμματέας του ΝΑΤΟ ήταν ο πρώτος που συνεχάρη τον Ζάεφ για το αποτέλεσμα στη Βουλή των Σκοπίων, την ίδια ώρα που επίσημα και ανεπίσημα αξιωματούχοι του, αλλά και πράκτορες διάφοροι, αλώνιζαν όλα τα Βαλκάνια.

Τη Συμφωνία των Πρεσπών στήριξαν η Ευρωπαϊκή Ένωση και οι ηγέτες των χωρών της, με πρώτη και καλύτερη τη Μέρκελ, που ήρθε στην Ελλάδα για να σας δώσει συγχαρητήρια και να στηρίξει και προσωπικά εσάς, κύριε Τσίπρα, γιατί βγάλατε πέρα μια βρώμικη μεν, αλλά δύσκολη αποστολή. Και από κοντά φυσικά ο Μακρόν, ο Γιούνκερ, ο Κουρτς, αυτός ο ακροδεξιός καγκελάριος της Αυστρίας, που έστειλε μάλιστα και μήνυμα για τις θετικές προοπτικές της Συμφωνίας των Πρεσπών. Ακόμα και η κυβέρνηση Ερντογάν χαιρέτησε τη Συμφωνία των Πρεσπών και την ένταξη της FYROM στο ΝΑΤΟ.

Δεν είναι τυχαίο άλλωστε ότι το κόμμα των Αλβανών στη FYROM, που ψήφισε υπέρ της Συμφωνίας των Πρεσπών, έχει την ολόπλευρη στήριξη της Άγκυρας ούτε είναι τυχαίο ότι την επόμενη ημέρα της αποστολής της ρηματικής διακοίνωσης των Σκοπίων στην Ελλάδα ο Υπουργός Εξωτερικών της Πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας Ντιμιτρόφ συναντήθηκε με τον Υπουργό Εξωτερικών της Τουρκίας Τσαβούσογλου.

Η συμφωνία που υπογράψατε, κύριε Τσίπρα, είναι νατοϊκή και το φωνάζει από την αρχή κιόλας του κειμένου της. Μόλις από το άρθρο 2 καταγράφονται αναλυτικά οι εγγυήσεις από την πλευρά της Ελλάδας ότι θα στηρίξει την ένταξη της FYROM στους δύο ιμπεριαλιστικούς οργανισμούς –ΝΑΤΟ και Ευρωπαϊκή Ένωση-, όπως και τα χρονοδιαγράμματα της ενταξιακής διαδικασίας. Εδώ καταγράφεται με κάθε λεπτομέρεια και το υπόλοιπο χρονοδιάγραμμα για την ένταξη τελικά στο ΝΑΤΟ.

Μάλιστα, για αυτό το κραυγαλέο άρθρο της συμφωνίας δεν λένε κουβέντα ούτε εσείς, κύριοι της Κυβέρνησης, ούτε οι κύριοι της Νέας Δημοκρατίας και άλλων κομμάτων που υποτίθεται ότι διαφωνείτε και λέτε ότι θα την καταψηφίσετε και αυτό θα κάνετε, γιατί κανείς σας δεν αμφισβητεί τον στόχο της ευρωατλαντικής ολοκλήρωσης στα Βαλκάνια, τον οποίο κυρίως υπηρετεί αυτή η συμφωνία.

Μήπως αμφισβητεί η Νέα Δημοκρατία τους σχεδιασμούς των Αμερικάνων, του ΝΑΤΟ στα Βαλκάνια; Όχι βέβαια. Μήπως τους αμφισβητεί το ΚΙΝΑΛ, τα υπόλοιπα κόμματα, οι Βουλευτές που με ευκολία μεταπηδούν από το ένα κόμμα στο άλλο; Κανείς σας.

Μπορεί η Νέα Δημοκρατία με τη στάση της να ψαρεύει στα θολά νερά του αντιδραστικού εθνικισμού, να καλύπτει ακόμα και πλευρές της δράσης της Χρυσής Αυγής. Όμως και τι δεν θα έδινε η δική της Κυβέρνηση να ήταν ο προτιμώμενος εταίρος στην περιοχή, όπως λέει και ο λαλίστατος Αμερικανός πρέσβης Πάιατ.

Κι εσείς, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, φτάνετε στο σημείο να λέτε ότι η συγκεκριμένη συμφωνία είναι απλά μια διμερής συμφωνία με την Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας, ότι η είσοδος στο ΝΑΤΟ είναι επιλογή του λαού της γειτονικής χώρας. Πού τα πουλάτε αυτά; Πού τα λέτε αυτά;

Επειδή σίγουρα έχετε διαβάσει τη συμφωνία και φυσικά το άρθρο 2, απλά λέτε ένα ακόμα μεγάλο ψέμα για να κρύψετε την ουσία.

Και για να έχουμε το καλό ερώτημα: Από πού προκύπτει ότι ο λαός της γειτονικής χώρας θέλει να μπει η χώρα του στο ΝΑΤΟ;

Ξεχάσατε ότι ακόμα και στο δημοψήφισμα που στήθηκε με το ερώτημα «Είστε υπέρ της εισόδου στο ΝΑΤΟ και την Ευρωπαϊκή Ένωση αποδεχόμενοι τη συμφωνία;» το ποσοστό αποχής ήταν στο 70%. Βέβαια, οι σύμμαχοί σας, οι ιμπεριαλιστές, έδειξαν πού την έχουν γραμμένη τη θέληση αυτή του λαού. Αφού πρώτα κατέφυγαν σε πιέσεις, τελεσίγραφα, εκβιασμούς, παρεμβάσεις, στο τέλος αγνόησαν και το αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος, που οι ίδιοι έστησαν, όπως άλλωστε συνηθίζουν να κάνουν παντού και πάντα.

Η ένταξη, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, στις διάφορες ενώσεις δολοφόνων των οραμάτων και της θέλησης των λαών σε όλες τις χώρες ποτέ δεν είναι πραγματική επιλογή των λαών, αλλά είναι της άρχουσας τάξης, της αστικής τάξης κάθε χώρας, για να υπηρετήσει τα δικά της ιδιοτελή οικονομικά και πολιτικά συμφέροντα.

Όμως, ακόμα κι αν δεχτούμε αυτό που λέτε, ότι ο γειτονικός λαός επέλεξε κάτω βέβαια από πιέσεις και εκβιασμούς μια σε βάρος του επιλογή να ενταχθεί σε μια τέτοια επιθετική στρατιωτική συμμαχία, την οποία θέλει και η άρχουσα τάξη εκείνης της χώρας, πώς εξηγείται η δική σας Κυβέρνηση, που αυτοαποκαλείται μάλιστα αριστερή, προοδευτική, να σπρώχνει τον γειτονικό λαό σε αυτήν την επιλογή, στις ιμπεριαλιστικές αλυσίδες; Γιατί αυτό κάνατε και εσείς και φυσικά οι Αμερικάνοι και οι Ευρωπαίοι, οι υπόλοιποι.

Μάλιστα, μια Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ έφτασε στο σημείο εδώ μέσα να μας πει ότι η συμφωνία είναι και αντιιμπεριαλιστική, προκαλεί ρήγμα –λέει- στον ιμπεριαλισμό. Τόσο που τα έκαναν πάνω τους οι ιμπεριαλιστές! Τι να πούμε; Η λογική σηκώνει ψηλά τα χέρια, γιατί από την επιστήμη και την ιστορία έχετε πάρει βέβαια οριστικά διαζύγιο.

Κάποιοι και κάποιες -δεν θυμάμαι τώρα τα ονόματά τους- επικαλέστηκαν μάλιστα και το ΕΑΜ, λέγοντάς μας ότι η δική σας Αριστερά παίρνει τη συνέχεια από εκείνη την περίοδο και για αυτό εντάσσετε τη Συμφωνία των Πρεσπών σε αυτήν τη μεγάλη πορεία που έχετε διανύσει. Λίγη ντροπή δεν βλάπτει, θα σας λέγαμε. Τρίζουν τα κόκκαλα χιλιάδων αγωνιστών και αγωνιστριών. Το ΕΑΜ έγραψε ηρωικές σελίδες, γιατί ο αιμοδότης του, το ΚΚΕ, δεν υποτάχθηκε στον αρνητικό συσχετισμό δυνάμεων, δεν ακολούθησε τις σειρήνες της αναγκαίας τότε προσαρμογής που καλούσαν τότε τον λαό να κάτσει στα αυγά του, γιατί, όπως έλεγαν, οι χιτλερικοί, οι Γερμανοί, ήρθαν για να μείνουν καιρό στην Ελλάδα, ότι είναι ένας ανίκητος και πανίσχυρος αντίπαλος. Και οι περισσότεροι βέβαια απ' όσους τα έλεγαν τότε αυτά, χωρίς να το καταλάβουν μάλιστα, αρκετοί απ' αυτούς, κατάντησαν δωσίλογοι, προδότες, συνεργάτες, εταίροι της τριπλής Κατοχής, της γερμανικής, της ιταλικής και της βουλγάρικης.

Και σήμερα τολμάτε να βάζετε στο στόμα σας τον Δημοκρατικό Στρατό, την εκτελεσμένη ηρωίδα του ΚΚΕ, τη Μίρκα Γκίνοβα, Ειρήνη Γκίνη, ηρωίδα την οποία εκτέλεσαν τα δολοφονικά όπλα που είχαν πάνω τη σφραγίδα «Made in USA», δηλαδή των Αμερικάνων, αυτούς που εσείς προσκυνάτε εδώ μέσα σήμερα.

Αίσχος! Τσιράκια των Αμερικάνων και του ΝΑΤΟ είστε! Αλλά αυτοί είστε, έτοιμοι για τη βρώμικη δουλειά. Είναι η ίδια λογική που και τώρα υποτάσσει την υποταγή στον αρνητικό –λέει- συσχετισμό δυνάμεων, την υποταγή στα ιμπεριαλιστικά κέντρα, γιατί δεν υπάρχουν οι συνθήκες.

Πείτε, λοιπόν, καθαρά ότι εξυπηρετώντας στρατηγικές επιλογές και της άρχουσας τάξης της Ελλάδας, που ενδιαφέρεται για τις μπίζνες της με τη γειτονική χώρα και όχι μόνο, κάνετε άλλον έναν επαίσχυντο συμβιβασμό που μπορεί να στοιχίσει βέβαια και στους δύο λαούς αλλά και ευρύτερα και αφήστε στην άκρη την ηρωική ιστορία του ελληνικού λαού, τους τιμημένους ήρωες νεκρούς μας. Γιατί ξέρετε καλά -και το ξέρουν και όλοι όσοι τώρα μας ακούν και όχι μόνο μέσα σε αυτή την Αίθουσα, όλοι όσοι νιώθουν αριστεροί, προοδευτικοί σε αυτόν τον τόπο- ότι ποτέ η σημαία του ΕΑΜ, του ΕΛΑΣ, του Δημοκρατικού Στρατού δεν θα σταθεί, ούτε στάθηκε ποτέ δίπλα στη σημαία του ΝΑΤΟ, των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Και εσείς, βέβαια, έχετε κάνει εδώ και καιρό την επιλογή σας. Η Κυβέρνησή σας, κύριε Τσίπρα, έχει εξελιχθεί στον καλύτερο σημαιοφόρο των σχεδιασμών του ΝΑΤΟ και της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην περιοχή, βέβαια επιδιώκοντας, για να το λέμε και αυτό, το αζημίωτο για εφοπλιστές, βιομηχάνους, μεγαλοεισαγωγείς, μεγαλοεξαγωγείς και άλλους. Αυτό ακριβώς εννοείτε με τα περί ηγετικού σας ρόλου στα Βαλκάνια. Μάλιστα, η πρόσφατη δημοσιοποίηση της ολοκληρωμένης Έκθεσης του Υπουργείου Εξωτερικών για την Ελλάδα, των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, πέρα από το γεγονός ότι θυμίζει παλιές σκοτεινές εποχές, επιβεβαιώνει πλήρως τον ρόλο που έχετε αναλάβει στην προώθηση αυτών των αμερικανονατοϊκών σχεδιασμών.

Στην έκθεση αναγνωρίζεται ρητά και κυνικά «ότι η Συμφωνία των Πρεσπών έχει τη ευρωατλαντική σφραγίδα», ότι «η Ελλάδα είναι αφοσιωμένος εταίρος στην προώθηση των συμφερόντων των ΗΠΑ εντός και εκτός Ελλάδας, ότι η ελληνική Κυβέρνηση υποστηρίζει την εμβάθυνση της στρατιωτικής συνεργασίας, προσφέροντας επιπλέον τοποθεσίες εκτός του κόλπου της Σούδας, για να υποστηρίξει στρατιωτικές επιχειρήσεις των ΗΠΑ στην περιοχή».

Φτάνει μάλιστα στο σημείο να ομολογεί ότι «θα επιστρατευτούν –αυτά λένε ακριβώς- ΜΚΟ και μέσα μαζικής ενημέρωσης για να πειστεί ο ελληνικός λαός για την αναγκαιότητα αυτής της πολιτικής». Τόσο προοδευτική είναι η πολιτική σας!

Αυτές οι ανατριχιαστικές επιδιώξεις, πραγματικά, της αμερικάνικης πολιτικής δεν αμφισβητούνται από την Κυβέρνηση ούτε φυσικά από τη Νέα Δημοκρατία. Ο λαός μας πρέπει να ξέρει ότι στα Βαλκάνια αυτή τη στιγμή είναι σε εξέλιξη ένας μεγάλος πόλεμος, οικονομικός πόλεμος, για τις αγορές, τις πρώτες ύλες, τους αγωγούς, ο οποίος έχει φτάσει στο σημείο στρατιωτικών προετοιμασιών, με απρόβλεπτες συνέπειες για όλους τους λαούς.

Το ΝΑΤΟ, οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής και η Ευρωπαϊκή Ένωση προσπαθούν να ανακόψουν, να προλάβουν τα σχέδια και την επιρροή της Ρωσίας και της Κίνας.

Μάλιστα, για τα σχέδια της Κίνας στα Βαλκάνια μίλησε και η κ. Μέρκελ στην πρόσφατη επίσκεψή της, γι' αυτό βιάζονται για την ολοκλήρωση της ένταξης των δυτικών Βαλκανίων στις ευρωατλαντικές δομές.

Η Ρωσία έχει ήδη σημαντικά ερείσματα στη Σερβία. Γενικότερα τα Βαλκάνια είναι προνομιακή αγορά αλλά και πεδίο σκληρής διαπάλης για τη διέλευση ή όχι του ρώσικου φυσικού αερίου και για άλλα στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Και για την Κίνα τα Βαλκάνια αποτελούν κανάλι για τον «δρόμο του μεταξιού» προς την Ευρώπη, με την αξιοποίηση του λιμανιού του Πειραιά και την ανάπτυξη σιδηροδρομικών δικτύων της Σερβίας.

Η Κυβέρνησή σας, με τη σύμφωνη γνώμη βέβαια και των υπολοίπων, βάζει σε τεράστιους κινδύνους τον λαό μας για χάρη τμημάτων του εγχώριου μεγάλου κεφαλαίου από τη ληστεία και εκμετάλλευση άλλων λαών μήπως εξασφαλίσουν μεγαλύτερο μερίδιο και κέρδη.

Οι κίνδυνοι για τον δικό μας λαό αλλά και για τους λαούς των Βαλκανίων μεγαλώνουν συνεχώς, ιδιαίτερα τώρα που παρατηρείται μια μεγάλη κινητικότητα στο ζήτημα της αλλαγής συνόρων στην περιοχή των Βαλκανίων όπου προχωράει ήδη η αλλαγή εδαφών Σερβίας - Κοσσόβου.

Όμως, το γαϊτανάκι της αλλαγής συνόρων εάν συνεχιστεί, και μάλιστα στο όνομα της διασφάλισης της ειρήνης, της ασφάλειας στα πλαίσια του ΝΑΤΟ και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δεν θα κάνει τίποτε άλλο παρά να ναρκοθετήσει για άλλη μια φορά το μέλλον των λαών της Βαλκανικής, γιατί ΝΑΤΟ, Ευρωπαϊκή Ένωση, ΗΠΑ, συνολικά τα καπιταλιστικά κράτη ανάλογα και με τη δύναμή τους, ποτέ και πουθενά δεν παραιτήθηκαν από το «διαίρει και βασίλευε».

Οι υπόδικοι εγκληματίες χρυσαυγίτες και κάποιοι, επίσης, Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας, άλλων κομμάτων, εμφανιζόμενοι ως χρήσιμοι προς αξιοποίηση από τον ΣΥΡΙΖΑ βρήκαν την ευκαιρία για έναν ακραίο απροκάλυπτο αντικομμουνισμό, αναφέροντας μάλιστα πετσοκομμένες, εκτός τόπου και τότε συνθηκών, κάποιες θέσεις της Κομμουνιστικής Διεθνούς στη δεκαετία του 1920.

Επίσης, αναφέρθηκαν στον μακεδονικό προσδιορισμό της FYROM στο πλαίσιο του ενιαίου γιουγκοσλάβικου κράτους που, όμως, τότε δεν άφηνε περιθώρια αλυτρωτισμού επί της ελληνικής Μακεδονίας.

Πότε άνοιξε αυτό το κανάλι; Πότε έγινε παράγοντας ανασφάλειας για τους λαούς και εμπλοκής σε νέα δεινά, αφού οι λαοί των Βαλκανίων είχαν ζήσει ήδη ειρηνικά για σαράντα χρόνια μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο;

Όλοι ξέρουμε ότι έγινε παράγοντας ανασφάλειας με τη στρατιωτική επέμβαση του ΝΑΤΟ και της Ευρωπαϊκής Ένωσης και μετά, που διαμέλισε την ενιαία Γιουγκοσλαβία από το 1990 ως το 1999. Και σήμερα μεθοδευμένα προωθείται από διάφορους κύκλους το σχέδιο της «Μεγάλης Αλβανίας», με πρώτο στάδιο την αλλαγή συνόρων ανάμεσα σε Κόσοβο και Σερβία και στη συνέχεια την οικονομική και διπλωματική ενσωμάτωση του Κοσόβου στην Αλβανία, ενέργειες που μπορεί να ανοίξουν και άλλες πληγές στη γειτονιά μας.

Τέτοιες πληγές ανοίγει και η νατοϊκή συμφωνία που σήμερα θα ψηφίσει η Κυβέρνησή σας, μαζί με κάποιους πρόθυμους συμμάχους σας σε αυτό το αλισβερίσι που παρακολουθεί ο ελληνικός λαός αυτές τις μέρες.

Το ποιηματάκι που κάθε τρεις και λίγο λέτε εσείς αλλά και η Νέα Δημοκρατία, ότι δήθεν η ισχυροποίηση του ΝΑΤΟ και της Ευρωπαϊκής Ένωσης αποτελεί παράγοντα σταθερότητας και ειρήνης στην περιοχή, κρατήστε το να το απαγγείλετε στις δεξιώσεις της Αμερικάνικης Πρεσβείας, στα διάφορα σαλόνια των νατοϊκών, γιατί εδώ είναι Βαλκάνια, δεν είναι παίξε-γέλασε. Οι λαοί των Βαλκανίων έχουν πληρώσει με αίμα, με ξεριζωμό, με δυστυχία τη βαρβαρότητα αυτών των επεμβάσεων, στις οποίες επεμβάσεις ενεργητικά συμμετείχε και το ελληνικό καπιταλιστικό κράτος.

Εδώ το ΝΑΤΟ και η Ευρωπαϊκή Ένωση πρωτοστάτησαν στη διάλυση της Γιουγκοσλαβίας, στην επαναχάραξη συνόρων, στη διαμόρφωση κρατών-προτεκτοράτων και τα περί ασφάλειας και ειρήνης καταρρέουν μπροστά στις μεγάλες επιθετικές στρατιωτικές ασκήσεις του ΝΑΤΟ, με δεκάδες χιλιάδες στρατού από όλες τις χώρες μέλη του, ανάμεσά τους και η Ελλάδα, που γίνονται συνεχώς.

Γίνονται φύλλο και φτερό όσα λέτε, από τις ίδιες τις αποφάσεις του ΝΑΤΟ, που σύσσωμη η Κυβέρνησή σας υπέγραψε, αλά μπρατσέτα μάλιστα με τους πρώην Υπουργούς Εξωτερικών και Άμυνας, που σήμερα βρίσκονται μεταξύ τους στα μαχαίρια.

Αλήθεια, για την ειρήνη και τη σταθερότητα υπογράψατε τον στόχο του ΝΑΤΟ για τα τέσσερα τριαντάρια: τριάντα μηχανοκίνητα τάγματα, τριάντα αεροπορικές μοίρες, τριάντα πλοία μάχης, έτοιμα να αναλάβουν δράση εντός τριάντα το πολύ ημερών;

Για την ειρήνη και τη σταθερότητα υπογράψατε το δόγμα του ΝΑΤΟ για το πρώτο πυρηνικό πλήγμα; Για την ειρήνη και τη σταθερότητα ψηφίζετε τις αποφάσεις εντατικοποίησης της στρατιωτικοποίησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης δίπλα στο ΝΑΤΟ;

Εμείς ξεκάθαρα λέμε και προειδοποιούμε ότι η ισχυροποίηση του ΝΑΤΟ και της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην περιοχή, όχι μόνο δεν αποτελεί παράγοντα σταθερότητας και ειρήνης, αλλά συνιστά μόνο επιτάχυνση της πολεμικής προετοιμασίας, με μεγαλύτερη εμπλοκή σε σχεδιασμούς που μυρίζουν μπαρούτι, απειλητικούς για όλους τους λαούς της περιοχής και για τον ελληνικό λαό.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ακριβώς επειδή η συμφωνία έχει τη σφραγίδα του ΝΑΤΟ και των ΗΠΑ, γι' αυτόν τον λόγο παραμένουν σ' αυτή τη συμφωνία τα βασικά σπέρματα του αλυτρωτισμού. Ξέρετε πολύ καλά πως οι αναφορές σε μακεδονικό λαό, μακεδονική ιθαγένεια και γλώσσα αφήνουν περιθώρια για μελλοντικές αμφισβητήσεις και τροφοδοτούν τον εθνικισμό και στη γειτονική χώρα και στη χώρα μας.

Οι όροι αυτοί στη FYROM αξιοποιούνται από την κυβέρνηση Ζάεφ, για να πιστοποιήσουν την αναγνώριση της μακεδονικής ταυτότητας και γλώσσας. Στη δε Ελλάδα, αξιοποιούνται από εθνικιστικές κυρίως δυνάμεις, για να προβάλλουν τα δικά τους ανιστόρητα συνθήματα.

Ενιαίο μακεδονικό έθνος, διαμορφωμένο ιστορικά δεν υπήρξε ποτέ στη Βαλκανική ούτε βέβαια κάποια ενιαία μακεδονική γλώσσα. Και μόνο το γεγονός ότι ο όρος «Μακεδόνας» συνεχίζει να υπάρχει για τον προσδιορισμό των κατοίκων της συγκεκριμένης χώρας, έστω και με τον μανδύα της ιθαγένειας, γεννάει πολλά ερωτηματικά, πολλές ανησυχίες για το πώς μπορεί να αξιοποιηθεί αυτό στο μέλλον. Το ίδιο και οι αναφορές σε μακεδονική γλώσσα.

Το βέβαιο είναι ότι η χρήση αυτών των όρων μπορεί μελλοντικά να αξιοποιηθεί και για διεκδικήσεις και για αμφισβητήσεις σε βάρος γειτονικών κρατών. Έτσι, από τη μία, μπορεί να σηκωθούν ζητήματα αναζήτησης ομογενών Μακεδόνων σε γειτονικά κράτη, ενώ από την άλλη, παραδείγματος χάριν στην Ελλάδα, να σηκωθούν εθνικιστικές αλυτρωτικές κορώνες με το εξίσου σήμερα ανιστόρητο «η Μακεδονία είναι μία και ελληνική», υπονοώντας κάποιοι θερμοκέφαλοι ότι εγείρεται θέμα και διεκδίκησης εδαφών απ' ό,τι προσδιορίζονταν παλιά ως ευρύτερη γεωγραφικά περιοχή της Μακεδονίας.

Το έργο το έχουν δει πάρα πολλές φορές στο παρελθόν οι λαοί των Βαλκανίων, που έγιναν θύματα στις μυλόπετρες του ανταγωνισμού των αστικών τάξεων και των ιμπεριαλιστικών σχεδιασμών με το «διαίρει και βασίλευε», που βασίζεται στην υποδαύλιση εθνικισμών και αλυτρωτισμών με την αξιοποίηση υπαρκτών ή μη μειονοτικών ζητημάτων.

Το ΚΚΕ, από το 1992, όταν τέθηκε το ζήτημα της ονομασίας του γειτονικού κράτους, μετά τη διάλυση και τον διαμελισμό της πρώην Γιουγκοσλαβίας, τοποθετήθηκε στο ζήτημα αυτό από θέσεις αρχών, με στόχο την προώθηση της φιλίας, της αλληλεγγύης, της συνεργασίας των λαών ενάντια στα σχέδια των ιμπεριαλιστικών κέντρων για αλλαγή συνόρων στην περιοχή. Στήριξε τις θέσεις του πάνω στο αδιαμφισβήτητο γεγονός πως η Μακεδονία είναι ένας ευρύς γεωγραφικός χώρος και μετά τη λήξη του Β' Βαλκανικού Πολέμου και την υπογραφή της Συνθήκης του Βουκουρεστίου του 1913 η Ελλάδα πήρε απ' αυτά τα εδάφη το 51,57%, η Σερβία το 38,3%, η Βουλγαρία περίπου 10%, η Αλβανία 0,5%. Ήταν μία μεγάλη γεωγραφική περιφέρεια ιστορικά, που δεν ανήκει αποκλειστικά στην Ελλάδα και πλέον έχει μοιραστεί με τα υπάρχοντα σύνορα μεταξύ βαλκανικών κρατών.

Σε αυτή την ευρύτερη γεωγραφική περιφέρεια της Μακεδονίας μιλούσαν ελληνικά, αλβανικά, τη σλαβική διάλεκτο, εβραϊκά, αρμενικά, τουρκικά και άλλα και κανένα στοιχείο δεν μπορεί να τεκμηριώσει πως μέσα σ' αυτό το μωσαϊκό υπήρξε ή υπάρχει ξεχωριστή διαμορφωμένη ενιαία μακεδονική γλώσσα. Φυσικά, ένα τμήμα των κατοίκων που έμεναν σ' αυτό το κομμάτι στην περιοχή της γεωγραφικής Μακεδονίας μιλούσαν μία σλαβική διάλεκτο, την οποία συνεχίζουν να μιλούν και σήμερα βεβαίως, που συνήθως προσδιοριζόταν -και έτσι είναι- ως «σλαβομακεδονική». Και αυτό δεν το λέμε τώρα. Αυτό το λέγαμε πάντα. Αυτή τη γλώσσα τη μάθαιναν και τη μιλούσαν τα παιδιά και στην Τασκένδη, που ανιστόρητα είπε ο κύριος Πρωθυπουργός, και όπου αλλού ζούσαν παιδιά που μιλούσαν τα σλαβομακεδονικά ή ήταν Σλαβομακεδόνες. Οπότε, όσον αφορά αυτά που λέγατε πριν, κύριε Τσίπρα -αν ακούτε τώρα, γιατί δεν είστε στην Αίθουσα-, άνθρακες ο θησαυρός! Όλο αυτό, όμως, είναι κάτι εντελώς διαφορετικό από την ύπαρξη και τον ισχυρισμό για ύπαρξη μακεδονικής γλώσσας.

Το ίδιο ισχύει και για τη θέση περί μακεδονικού έθνους. Η θέση αυτή δεν πατάει στην πραγματικότητα, γιατί δεν πληροί στην ενότητά της τα κριτήρια που τονίζουν πως το έθνος ως ιστορικά διαμορφωμένη σταθερή κοινότητα ανθρώπων εμφανίστηκε πάνω στη βάση της κοινότητας του εδάφους, της οικονομικής ζωής, της γλώσσας και της ψυχοσύνθεσης που εκδηλώνεται στην κοινότητα του πολιτισμού.

Το κυρίαρχο έθνος που υπάρχει στη FYROM συγκροτήθηκε μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο στη βάση αυτών των όρων, με την οντότητα όμως που δημιουργήθηκε στο πλαίσιο της ενιαίας

Γιουγκοσλαβίας, ενώ υπάρχουν πολλά δεδομένα, στοιχεία πολλά, πως μέχρι μία περίοδο ως προσδιορισμός χρησιμοποιούνταν η σλαβική καταγωγή.

Και αφήστε, βέβαια, κύριε Τσίπρα και κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, ήσυχο τον Λένιν. Γιατί πολύς Λένιν και Μαρξ έπεσε και αυτές τις μέρες, όπως συνήθως κάνετε, «αρλουμπολογώντας» εδώ μέσα στο κτήριο της Βουλής.

Για την αυτοδιάθεση από τα ιμπεριαλιστικά κέντρα με στόχο τη σοσιαλιστική επανάσταση μιλούσε και έγραφε ο Λένιν και όχι για την αυτοδιάθεση, όπως λέτε εσείς, εντός των ιμπεριαλιστικών κέντρων, εντός των ΗΠΑ και του ΝΑΤΟ.

Σας τα είπαμε και κατ' ιδίαν στις συναντήσεις μας. Σας τα είπαμε και από το Βήμα της Βουλής το περασμένο καλοκαίρι, που έγινε πάλι συζήτηση με αφορμή την πρόταση μομφής τότε της Νέας Δημοκρατίας για τις Πρέσπες. Θα επαναλάβουμε τα ίδια ακριβώς λόγια, που σήμερα τα έχουν υιοθετήσει ως θέσεις και ευρύτερες δυνάμεις μέσα στον ελληνικό λαό.

Σας το είπαμε από την πρώτη στιγμή που πήραμε στα χέρια μας το κείμενο της συμφωνίας ότι έχει το σπέρμα του αλυτρωτισμού, όχι για το όνομα, στο οποίο εντελώς λαθεμένα επικεντρώνεστε όλοι σας, οδηγώντας έτσι σε συνεχείς συμβιβασμούς και αποπροσανατολίζοντας τον λαό. Το όνομα μπορεί να έχει γεωγραφικό προσδιορισμό erga omnes, όμως αυτό το ανατρέπετε σε μεγάλο βαθμό με την αποδοχή και κατοχύρωση των εννοιών του «μακεδονικού λαού», του «Μακεδόνα πολίτη», της «μακεδονικής γλώσσας».

Από το περσινό καλοκαίρι ακόμα σας είχαμε ρωτήσει απ' αυτό το Βήμα: Αφού προσδιορίστηκε, όπως λέτε, αυστηρά γεωγραφικά η ονομασία ως «Βόρεια Μακεδονία», ποιος λόγος συντρέχει να μην ονοματίζεται και ο υπήκοος αυτής της χώρας με αυτόν τον τρόπο και στα επίσημα έγγραφά του, ως πολίτης δηλαδή του κράτους της Βόρειας Μακεδονίας, άρα «Βορειομακεδόνας» και η γλώσσα αυτού του κράτους «βορειομακεδονική»; Ή γιατί δεν κάνατε το αυτονόητο, όπως το παρουσιάζετε, αφού μάλιστα λέτε ότι το αποδέχτηκαν και τα Σκόπια, αλλά σε άλλο σημείο ξεχωριστά, σε άλλο άρθρο της συμφωνίας, ότι η γλώσσα τους είναι σλαβική ή, όπως λένε, ανήκει στην κατηγορία των νοτίων σλαβικών γλωσσών;

Σας ξαναρωτάμε: Γιατί δεν προσδιορίζονται στη συμφωνία, έστω, για παράδειγμα, ως «Σλαβομακεδόνες»; Γιατί δεν ονομάζεται η γλώσσα ως «σλαβομακεδονική»; Και επειδή μερικοί από εσάς λένε ότι κάποιοι μιλάνε και την αλβανική εκεί και άρα αυτό τούς ενοποιεί κ.λπ., σας απαντάμε και εμείς τότε, ας πρόσθεταν ότι ομιλείται στη χώρα τους και η αλβανική, αφού είναι το 25% Αλβανοί.

Κάποιες τέτοιες διατυπώσεις δεν θα άφηναν ζωντανό και το σπέρμα του αλυτρωτισμού, για να αξιοποιηθεί το επόμενο διάστημα στο μέλλον από οποιονδήποτε.

Λέτε ότι δεν έγινε, γιατί έτσι γίνονται οι αμοιβαίοι συμβιβασμοί. Και έτσι να είναι, παραμένει το διά ταύτα. Συμφωνία και συμβιβασμοί για ποιον στόχο; Και εσείς απαντάτε με τα λόγια και τις πράξεις σας, βεβαίως, ξεκάθαρα. Συμφωνία και συμβιβασμοί για τον νατοϊκό στόχο, για να μπει η ΠΓΜΔ στο ΝΑΤΟ με ενεργητικό ρόλο της Ελλάδας σε αυτό.

Κυρίες και κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ και υπόλοιποι παρατρεχάμενοι της Κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ, της κυβερνητικής πλειοψηφίας, δεν σταματάτε εδώ, όμως. Η αμηχανία σας και το στρίμωγμά σας είναι παραπάνω από φανερό. Παραχαράσσετε συστηματικά και τις θέσεις του ΚΚΕ, με τη γνωστή οπορτουνιστική, τυχοδιωκτική τακτική τού να κάνετε πως δεν καταλαβαίνετε, όταν δεν λέτε συνειδητά ψέματα.

Το ΚΚΕ από το 1992 είχε ξεκάθαρη και κρυστάλλινη θέση. Τοποθετήθηκε στο ζήτημα από θέσεις αρχών, με στόχο την προώθηση της φιλίας και της αλληλεγγύης των λαών, ενάντια στα σχέδια των ιμπεριαλιστών και την αλλαγή συνόρων στην περιοχή. Και ας αφήσουν αυτά που ξέρουν οι διάφοροι «Γκοτζαμάνηδες» του ΣΥΡΙΖΑ, ότι δήθεν το ΚΚΕ άλλαξε θέση.

Γιατί, κύριε Τσίπρα και κύριοι της Κυβέρνησης, δεν υπάρχουν «Γκοτζαμάνηδες», βέβαια, που μόνο απειλούν Βουλευτές και που είναι καταδικαστέοι. Υπάρχουν και οι «Γκοτζαμάνηδες», τα «επιχειρήματα» δηλαδή -εντός εισαγωγικών η λέξη επιχειρήματα- τα διάφορα troll του διαδικτύου, τα διάφορα αρθρίδια και τα tweets. Μας τα ξαναδιαβάσετε σήμερα εδώ, όχι οι Βουλευτές, αλλά ο ίδιος ο Πρωθυπουργός, ο κ. Τσίπρας, πριν από μισή ώρα. Αντιγράψετε μαζί με το troll σας και κάποια άρθρα και τιτιβίσματα γνωστών ναυαγίων της ταξικής πάλης, ανυπόληπτους πλέον πολιτικούς αγύρτες, που σας περιβάλλουν όλο και πιο στενά τα τελευταία χρόνια.

Βέβαια, σας κατανοούμε. Νέα γενιά ηγετών θέλει στην Ελλάδα το State Department, γράφει στην έκθεσή του, φιλικά προσκείμενη προς τις Ηνωμένες Πολιτείες και θέλετε να δώσετε και προσωπικά, κύριε Τσίπρα, τις εξετάσεις σας, μη σας προλάβουν άλλοι. Προφανώς, σας ενημέρωσαν για την έκθεση αυτή -την έχετε υπ' όψιν σας- και τι απαιτούν από εσάς και τους συνοδοιπόρους σας.

Υπάρχουν αρκετοί «Γκεμπελίσκοι» του διαδικτύου, ιδιαίτερα τις τελευταίες μέρες, που οργανώνουν προβοκάτσιες και συκοφαντίες με ψέματα, ότι δήθεν το ΚΚΕ, για παράδειγμα, συμμετέχει σε εθνικιστικά συλλαλητήρια. Αυτούς τους καταδικάζετε; Καταδικάζετε συγκεκριμένα τον Διευθυντή του Γραφείου Τύπου σας, κύριε Τσίπρα, ο οποίος ανήμερα των εθνικιστικών συλλαλητηρίων διέδιδε αυτές τις βρωμιές για το ΚΚΕ; Καρτερό τον λένε.

Να σας θυμίσω, λοιπόν. Δεν είστε και τόσο μικρός βέβαια στην ηλικία, κύριε Τσίπρα, τα θυμόσαστε και εσείς. Εάν κάποιοι έχουν συμμετάσχει σε εθνικιστικά συλλαλητήρια, αυτοί ήταν το κόμμα σας, ο Συνασπισμός, ο μετέπειτα ΣΥΡΙΖΑ, όταν το '92, το '93, στελέχη του, όλα σχεδόν τα στελέχη του, συμμετείχαν παρέα με όλο το γνωστό και σημερινό συνονθύλευμα στα διάφορα εθνικιστικά συλλαλητήρια, κάνοντας κριτική μάλιστα στο ΚΚΕ για ανθελληνικές, έλεγαν, θέσεις. Θα θυμόσαστε το γνωστό «όλοι, πλην Λακεδαιμονίων».

Η Αλέκα Παπαρήγα, η οποία ως Γενικός Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του κόμματος τότε, συμμετείχε στις συσκέψεις των πολιτικών Αρχηγών, είχε αρνηθεί να υπογράψει κοινό ανακοινωθέν, σημειώνοντας τις αντιρρήσεις του ΚΚΕ στο να περιορίζεται το θέμα στο ονοματολογικό. Είχε δηλώσει χαρακτηριστικά: «Είτε απαλειφθεί το όνομα είτε δεν απαλειφθεί είτε υπάρξει παραλλαγή του, τα προβλήματα για την Ελλάδα, αλλά και για τους λαούς των Βαλκανίων, θα υπάρχουν, θα γίνονται όλο και πιο έντονα, εφόσον συνεχίζεται η επέμβαση ξένων δυνάμεων στα Βαλκάνια, ηγετικών χωρών της ΕΟΚ», είναι η σημερινή Ευρωπαϊκή Ένωση για όσους δεν θυμούνται, «και των Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής, εφόσον συνεχιστεί η πολιτική τού "διαίρει και βασίλευε", εφόσον χρησιμοποιούνται υπαρκτές, αλλά και ανύπαρκτες μειονότητες ως μέσο επεμβάσεων και υποκίνησης εμφυλίου πολέμου, μέσω του οποίου δίνεται η δυνατότητα για τις μεγάλες δυνάμεις να κατακερματίζουν τα Βαλκάνια.».

Αυτή είναι η βασική αφετηριακή διαφωνία, την οποία θέλουμε να υπογραμμίσουμε για άλλη μία φορά και στη σημερινή σύσκεψη, αλλά και δημόσια στον ελληνικό λαό. Σας το καταθέτω για τα Πρακτικά, να το δώσετε και στους Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ και στους κυβερνώντες, που άλλα λένε εδώ μέσα.

(Στο σημείο αυτό ο Γενικός Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Δημήτριος Κουτσούμπας καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Το 2006 εγώ ο ίδιος, ως μέλος τότε του Πολιτικού Γραφείου της Κεντρικής Επιτροπής του ΚΚΕ, για το ζήτημα της ονομασίας του αεροδρομίου των Σκοπίων είχα δηλώσει: «Το παιχνίδι με την ιστορία για την εξυπηρέτηση σύγχρονων πολιτικών σχεδίων έχει αποκτήσει πλέον γενικευμένο και επικίνδυνο χαρακτήρα. Η λύση για τους λαούς της Ελλάδας, της Πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας, όλης της περιοχής, βρίσκεται μόνο στη φιλία, τη συνεργασία, την αλληλεγγύη, βρίσκεται μακριά από την ιμπεριαλιστική πολιτική τού "διαίρει και βασίλευε", βρίσκεται μακριά και έξω από τις ευρωατλαντικές δομές.».

Το καταθέτω και αυτό για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Γενικός Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Δημήτριος Κουτσούμπας καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμμα-

τείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Τον Φλεβάρη του 2008 η Αλέκα Παπαρήγα, συνοδευόμενη πάλι από μένα τότε, συναντήθηκε με την Ντόρα Μπακογιάννη, Υπουργό Εξωτερικών της Νέας Δημοκρατίας, η οποία μας ενημέρωσε για το θέμα της Πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας. Εκεί η Αλέκα Παπαρήγα είχε δηλώσει: «Για άλλη μια φορά είπαμε στην κ. Μπακογιάννη ότι παραμένουμε σταθεροί στη θέση που είχαμε διατυπώσει το 1992 για τις προϋποθέσεις που θα πρέπει να εκπληροί το όνομα της γειτονικής χώρας. Σήμερα μας απειλεί, ενδεχομένως, καινούργια φωτιά για τη δημιουργία αμερικάνικων προτεκτοράτων στα Βαλκάνια. Ένα απ' αυτά είναι και το Κοσσυφοπέδιο, που ανεξαρτητοποιείται, αλλά και η Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας. Και αυτό που μας ανησυχεί, πάνω απ' όλα και ανεξάρτητα από το ποιο θα είναι το όνομα, είναι το γεγονός ότι οι λαοί των Βαλκανίων έχουν γίνει κλωτσοσκούφι στη διαπάλη που γίνεται στην περιοχή ηγετικών μεγάλων δυνάμεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, των ΗΠΑ και της Ρωσίας, που μπήκε πρόσφατα με το ενεργειακό. Και σε αυτό το κλωτσοσκούφι είναι μπλεγμένη και η Ελλάδα, η οποία, λόγω των δεσμεύσεών της, έχει και τα λιγότερα εργαλεία για να αντιμετωπίσει τα όποια περίπλοκα προβλήματα υπάρχουν.».

Το καταθέτω και αυτό για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Γενικός Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Δημήτριος Κουτσούμπας καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Σας επισυνάπτω για τα Πρακτικά, επίσης, ανακοίνωση του Γραφείου Τύπου της Κεντρικής Επιτροπής του ΚΚΕ, επίσης το 2008, λίγο πριν από τη Σύνοδο του ΝΑΤΟ. «Ο ελληνικός λαός», έγραφε, «δεν πρέπει να αποπροσανατολιστεί. Πρέπει με την πάλη του να βάλει βέτο σε ΝΑΤΟ, ΗΠΑ και Ευρωπαϊκή Ένωση.».

Το καταθέτω και αυτό για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Γενικός Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Δημήτριος Κουτσούμπας καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Επίσης, σας επισυνάπτω απόφαση της Κεντρικής Επιτροπής για τις διεθνείς εξελίξεις το 2011, που έγραφε: «Τις εξελίξεις στην περιοχή σφραγίζει η διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ΝΑΤΟ στα Βαλκάνια. Η στρατηγική ένταξη των χωρών των Δυτικών Βαλκανίων στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στο ΝΑΤΟ, η πιο άμεση εμπλοκή τους στα ιμπεριαλιστικά σχέδια, σηματοδοτεί γενικότερα αρνητικές εξελίξεις για τους λαούς της περιοχής. Ταυτόχρονα και ενώ οι ελληνικές κυβερνήσεις διακηρύσσουν πως συζητούν μόνο το όνομα της γειτονικής χώρας, στην πραγματικότητα η αστική τάξη της FYROM θέτει με κάθε ευκαιρία ζήτημα αναγνώρισης μακεδονικής ταυτότητας και γλώσσας. Το ΚΚΕ, σε αντίθεση με όλους εσάς που τσακώνεστε μόνο για το όνομα της γειτονικής χώρας, προέβαλε την ανάγκη να μπουν εμπόδια στα σχέδια των ΗΠΑ, ΝΑΤΟ, Ευρωπαϊκής Ένωσης και να απαλειφθούν οι αλυτρωτισμοί που εμπεριέχονται στην αναγνώριση της μακεδονικής ταυτότητας και γλώσσας.».

Το καταθέτω για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Γενικός Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Δημήτριος Κουτσούμπας καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Το ίδιο κάνει και τώρα. Ποιος, λοιπόν, άλλα έλεγε πριν και άλλα λέει τώρα; Το ΚΚΕ ή εσείς;

Όμως, τα λέτε αυτά, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, γιατί θέλετε να κρύψετε τις πομπές σας, θέλετε να κρύψετε ότι η πολιτική σας υπηρετεί τα πιο επικίνδυνα σχέδια και συκοφαντείτε και διαστρεβλώνετε γκεμπελίστικα τις θέσεις του ΚΚΕ, επειδή ακριβώς αποκαλύπτει πολύ καθαρά τον ρόλο σας. Ό,τι και να πούμε εμείς, όμως, είναι λίγο. Σας το λένε οι φίλοι σας οι Αμερικανοί, όταν οι ίδιοι σάς αποκαλούν «γεωπολιτικό μεντεσέ» και ότι σας χρειάζονται μόνο ή κυρίως για μεντεσέ. Προσέχετε, όμως, γιατί οι μεντεσέδες αργά ή γρήγορα σκουριάζουν και, όταν σκουριάζουν, τους πετάνε στα σκουπίδια. Εκεί θα καταλήξετε κι εσείς.

Κυρίες και κύριοι, καμμία σχέση δεν έχουν ο εθνικισμός και ο αλυτρωτισμός με τον γνήσιο λαϊκό πατριωτισμό. Καμμία σχέση δεν έχει ο κοσμοπολιτισμός του μεγάλου κεφαλαίου και των κυβερνήσεών του με τον διεθνισμό και τη φιλία των λαών.

Για όλους αυτούς τους λόγους, λοιπόν, καταψηφίζουμε αυτή τη συμφωνία. Λέμε «όχι» στη συμφωνία Τσίπρα - Ζάεφ και απευθυνόμαστε κυρίως στον ελληνικό λαό. Τώρα είναι η ώρα να δυναμώσει την αντίθεσή του σε διάφορους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς, στο ΝΑΤΟ, την Ευρωπαϊκή Ένωση, να παλέψει για την απομάκρυνση των αμερικανικονατοϊκών βάσεων στην Ελλάδα, για την αποδέσμευση της χώρας απ' αυτούς τους οργανισμούς, για να μην μπουν κι άλλοι λαοί σ' αυτή τη φυλακή. Να πάρει τη θέση του ο λαός στον αγώνα με το ΚΚΕ, για να δυναμώσουν η αλληλεγγύη, η φιλία, η κοινή πάλη των λαών, για να ακολουθήσουν οι λαοί τον δικό τους δρόμο, κάτω από τις δικές τους σημαίες, να βρεθούν πραγματικά οι ίδιοι οι λαοί επιτέλους στην εξουσία, να πάρουν τις τύχες στα χέρια τους. Πρώτα απ' όλα ο ίδιος, ο δικός μας ο λαός, ο ελληνικός λαός.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ο Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων κ. Βασίλης Λεβέντης έχει τον λόγο.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων): Κύριε Πρόεδρε, κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η σημερινή συνεδρίαση είχε πάρα πολλή υποκρισία, είχε έλλειψη διάθεσης να λειτουργήσει η συνείδηση των Βουλευτών και ήλθαν όλοι εδώ να πουν τα ποιήματά τους. Κυριολεκτικά, απαγγελία ποιημάτων έγινε σ' αυτή την Αίθουσα.

Μπορεί να μην το έχετε αντιληφθεί, αλλά από αύριο η Ελλάδα έχει εθνικό πένθος. Οι μόνοι που χαίρονται είναι η παρέα του κ. Τσίπρα. Αυτοί χαίρονται. Ωφελούν, είναι ωφέλιμη η συμφωνία και ο μόνος που λυτρώνεται είναι ο Μητσοτάκης, ο οποίος προσευχόταν να κάνει τη βρώμικη δουλειά ο Τσίπρας, γιατί, αλίμονο εάν ερχόταν στα χέρια του η βόμβα!

Εγώ πίστευα ότι ο Τσίπρας ήταν πιο έξυπνος και θα προκήρυττε εκλογές, για να πάει τη βόμβα στη Νέα Δημοκρατία. Όμως, απ' ό,τι αποδεικνύεται, δεν είναι έξυπνος ο κ. Τσίπρας. Όταν τελειώσουν όλα, κύριε Τσίπρα, θα είστε εσείς απέναντι στην ιστορία, που μειοδοτήσατε σε βάρος της χώρας. Έτσι είναι, αυτό μένει. Και εσείς, κύριοι Βουλευτές, που θα ψηφίσετε αύριο αυτό που θα σας ζητήσει ο κ. Τσίπρας, μπορεί τώρα να παριστάνετε ότι το πράττετε μετά μεγάλης χαράς και είστε βέβαιοι περί της ωφελιμότητας αυτού που πράττετε, αλλά μέσα στην ψυχή σας έχετε τον φόβο τού αύριο, τι θα πει ο ιστορικός, τι θα πει ο λαός και, πάνω απ' όλα, τι μέλλει γενέσθαι, εάν στο κρατίδιο των Σκοπίων υπάρξουν σκληρότεροι, οι οποίοι πατήσουν πάνω στις αδυναμίες αυτής της συμφωνίας, για να ζητούν τη Μακεδονία του Αιγαίου και τη Θεσσαλονίκη.

Έγινε λοιπόν, ένα πολύ μεγάλο δώρο στον κ. Μητσοτάκη. Γλίτωσε, υπάρχει η ρήση του, η κουβέντα του, ότι είναι τελειωμένο, άμα γίνει, εάν ψηφιστεί, δεν αλλάζει τίποτα, το κράτος έχει συνέχεια. Άρα ο κ. Μητσοτάκης εξασφάλισε για τον Τσίπρα για «τη συνθήκη που υπογράφεις, μη στεναχωριέσαι, θα την τηρήσουμε».

Μια συνθήκη, για να τηρηθεί, κύριοι Βουλευτές, πρέπει να εμπνεύσει πρώτιστα τον ελληνικό λαό. Τίποτα δεν μπορεί να περάσει με τη βία. Ο ελληνικός λαός έξω τρώει χημικά απ' αυτή την Κυβέρνηση. Χρειάστηκαν χημικά, για να γίνει η σημερινή συζήτηση. Αυτό θα γράψει η ιστορία, ότι την ημέρα που η Βουλή συνεδρίαζε, έξω έριχναν χημικά. Με αυτές τις συνθήκες γίνεται αυτή η συζήτηση.

Ο κ. Καμμένος παρουσίασε λίγο-πολύ σήμερα ότι ο κ. Τσίπρας τον πρόδωσε. Του έλεγε ότι θα πάει λίγο αργότερα. Καλά, εγώ τρεις-τέσσερις φορές είδα τον Τσίπρα και κατάλαβα ότι ήταν αποφασισμένος να μειοδοτήσει εις βάρος της Μακεδονίας και ο Καμμένος, που ήταν κάθε μέρα μαζί του, δεν το είχε αντιληφθεί; Ακούσατε τι σας λέω; Τρεις-τέσσερις φορές έχω δει εγώ τον Τσίπρα και την τελευταία φορά γυρίζω στη γυναίκα μου και της λέω: «Μέχρι τον Ιούνιο τούτοι εδώ θα έχουν προχωρήσει σε συμφωνία με τους Σκοπιανούς.». Και ο Καμμένος, που ήταν όλη μέρα μαζί,

στην ειλικρινή τους αυτή σχέση για την πάταξη της διαπλοκής, αυτός δεν είχε αντιληφθεί τίποτα;

Δεν λέω τίποτα άλλο, γιατί μπορεί όντως να τον πρόδωσαν. Όμως, τι του είχαν πει; Ότι θα πάει Μάρτη. Δηλαδή, αν γινόταν Μάρτη η μειοδοσία, θα άλλαζε κάτι; Ξέρετε, όμως, γιατί έγινε Γενάρη; Γιατί τον Τσίπρα τον πήγαν οι Αμερικανοί συρτό, τον είχαν πιάσει και τον πήγαιναν, τώρα αμέσως, αυτή την εβδομάδα!

Και αυτό που έκανε σήμερα ο Τσίπρας, τις δύο μέρες να τις κάνει δυόμισι μέχρι την ψηφοφορία, ξέρετε γιατί το έκανε; Γιατί σήμερα έξω δεν ήταν εύκολο να βγουν οι Βουλευτές. Και ελπίζει ότι κάποιοι που είναι έξω, δεν έχουν λεφτά να πληρώνουν τα ξενοδοχεία και θα αναγκαστούν να φύγουν.

Τα ακούσατε, κύριοι; Αυτή η μετάθεση της ψηφοφορίας για αύριο υποτίθεται πως έγινε γιατί έπρεπε να μιλήσουν Βουλευτές, όπως είπε ο κύριος Πρόεδρος της Βουλής. Δεν ήταν αυτή η δικαιολογία. Ήταν ο φόβος ότι η σημερινή νύχτα ήταν πολύ μεγάλη. Είχε διαπραχθεί ένα μεγάλο έγκλημα σε βάρος της Ελλάδος και οι Βουλευτές δεν θα είχαν μούρη να βγουν από το Κοινοβούλιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κύριε Πρόεδρε, συμφώνησαν όλοι σ' αυτό, να πάμε μέχρι αύριο. Και ο κ. Γεωργιάδης συμφώνησε. Όλοι συμφώνησαν.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων): Με ποιον σκοπό έγινε η πρόταση είπα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Τι να σας πω τώρα εγώ; Τι μου λέτε;

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων): Ο κ. Γεωργιάδης συμφώνησε. Εάν διαφωνούσε, θα άλλαζε κάτι;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Θα το συζητούσαμε.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων): Ελάτε τώρα, κύριε Βαρεμένε! Ήσασταν και δημοσιογράφος τόσον καιρό και σας είχα μια εκτίμηση, μην ψάχνετε για φτηνές δικαιολογίες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Τέλειωσε τώρα αυτή η εκτίμηση, κύριε Πρόεδρε, από μια δική μου παρέμβαση;

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων): Η εφημερίδα «ΤΟ ΠΟΝΤΙΚΙ» σήμερα έγραφε ότι έχω δώσει όλα τα ρέστα μου στο θέμα της Μακεδονίας και ποντάρω εκεί για την είσοδο της Ένωσης Κεντρώων στη Βουλή ξανά.

Πρέπει να ξέρει ο ιδιοκτήτης του «Ποντικιού» ότι εγώ ανέβαινα στη Θεσσαλονίκη τριάντα πέντε χρόνια κάθε Τετάρτη μ' ένα αμαξάκι οδηγώντας ο ίδιος, για να κάνω μια δίωρη εκπομπή σ' ένα μικρό κανάλι της Θεσσαλονίκης, το «COSMO TV». Δεν πόνταρα ποτέ σε ψηφοθηρία. Πάντα ήμουν αντίθετος στους διορισμούς, αντίθετος στα ρουσφέτια και μου έλεγαν όλοι: «Με αυτή την τακτική ποιοι περιμένεις να μας ψηφίσουν;».

Τη Μακεδονία δεν τη στηρίζω για τις ψήφους. Τη στηρίζω γιατί πρέπει και κάποιος να φωνάξει για τα ιερά και τα όσιά της. Δεν μπορεί αυτή η Αίθουσα να τα δώσει όλα και η Μακεδονία να μείνει χωρίς υπεράσπιση.

Κυκλοφόρησαν κάποιοι κάποια βιντεάκια ότι δήθεν εγώ παλαιότερα ήμουν υπέρ τού να δώσουμε το «Μακεδονία». Ερωτώ τον λαό της Θεσσαλονίκης που σαράντα χρόνια πήγαινα και πηγαίνω κάθε Τετάρτη, που με άκουσε σε αναρίθμητες, χιλιάδες εκπομπές: Ήμουν ποτέ υπέρ τού να δοθεί η Μακεδονία; Όχι. Απλά κάποιοι ακροδεξιοί συνεργαζόμενοι με τον Τσίπρα κυκλοφορούν ένα βίντεο, το οποίο ακούστε τι ήταν. Ήταν η απάντησή μου το 2010 στο τι προβλέπω να γίνει για τη Μακεδονία. Την εποχή εκείνη, που μεγάλα κόμματα ήταν το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία και είχαν και οι δύο ως θέση τη σύνθετη ονομασία, ήμουν ιδιαίτερα απαισιόδοξος και είπα ότι εδώ το πράγμα πάει σε ολοκαύτωμα. Αυτό είπα. Και κυκλοφορούν σε κάτι εκπομπές, πολεμώντας να πείσουν ότι εγώ παλαιότερα είχα άλλες απόψεις.

Αυτά τα βρώμικα πράγματα θα ανεβάσουν τη δύναμη του Βασίλη Λεβέντη στη Μακεδονία, γιατί με πρόστυχους τρόπους δεν δημιουργούνται νταβατζήδες στη Θεσσαλονίκη. Εγώ υπήρξα αυτός που σαράντα χρόνια ανέβαινα και έπαιρνα 0,5%, 1%, 1,5% και το ήξερα, γιατί υπήρχε ένας δικομματισμός αναθεματισμένος. Πότε μπήκα στη Βουλή; Όταν ο ελληνικός λαός τον δικομματισμό αυτόν τον «κούρεψε». Τότε μπήκα στη Βουλή. Η Θεσσαλονίκη άργησε να ψηφίσει Βασίλη Λεβέντη. Να ξέρετε, όμως: Η Θεσσαλονίκη ό,τι αγαπήσει δεν το προδίδει, οπότε σε κάποιους που επιθυμούν να γίνουν νταβατζήδες στη Θεσσαλονίκη λέω: «Η πόλη της Θεσσαλονίκης δεν θέλει νταβατζήδες. Θέλει υπηρέτες, θέλει ανθρώπους που την πιστεύουν, που την αγαπούν.». Τι είχα πει; «Στις καφετέριες της Θεσσαλονίκης δεν πάνε γκόμενες να συζητούν.». Συνάντησα δεκαπεντάρηδες, δεκαεφτάρηδες, εικοσάρηδες με μεγάλες ανησυχίες. Η νεολαία της Θεσσαλονίκης είναι υψηλού επιπέδου νεολαία, που προβληματίζεται πάνω στα προβλήματα της χώρας.

Εδώ υπάρχει μια Εθνική Αντιπροσωπεία τριακοσίων ανθρώπων. Πόσο αντίστοιχη είναι με την κοινωνία; Πείτε μου. Πόσο αντίστοιχη; Αυτό που θέλει να ψηφίσει ο Τσίπρας, αν γινόταν δημοψήφισμα, πόσο θα έπαιρνε; Θα έπαιρνε 15%; Άρα τι κάνει αυτή η Αίθουσα; Αγνοεί τον λαό. Ο λαός δεν ξέρει, ο λαός είναι βλάκας. Οι σοφοί είναι οι Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ. Αυτοί είναι οι σοφοί που ξέρουν ότι η συνθήκη είναι επωφελής. Ο λαός είναι βλάκας.

Όταν μια Βουλή ενεργεί αντίθετα από τη θέληση της κοινωνίας, αυτή η Βουλή καλύτερα είναι να τελειώνει άμεσα τον βίο της, για να έρθει μια σοβαρότερη. Αυτή είναι η αίσθησή μου. Απαραίτητη προϋπόθεση σ' ένα δημοκρατικό πολίτευμα για τη λειτουργία της Βουλής είναι να εναρμονίζεται με τη θέληση της κοινωνίας. Αυτή η Βουλή θέλει να πει ότι όλος ο λαός έχει άγνοια, δεν ξέρει, είναι αφιλοσόφητος και εδώ η Αίθουσα τα ξέρει όλα.

Τι είπα; Τι κάνουν οι πολιτικοί άντρες; Ο Τσίπρας θέλει να είναι πολιτικός άντρας; Τι κάνει; Κατεβαίνουν στον λαό, λένε τα επιχειρήματά τους και παίρνουν τον λαό μαζί τους. Εδώ δεν κατεβλήθη καμμία προσπάθεια. Πήγε εν κρυπτώ και έκανε τις συμφωνίες. Είναι προσφιλής τακτική. Με την Εκκλησία τι έκανε; Στην Εκκλησία δεν ήξερε ο Πατριάρχης τίποτα, δεν ήξερε κανένας τίποτα. Μόνο ο Αρχιεπίσκοπος. Γινόταν, λέει, συμφωνία επί ενάμιση χρόνο κ.λπ.. Αυτή είναι η προσφιλής τακτική δημοκρατών αριστερών, να τα κάνουν όλα έτοιμα και να σου λένε μετά «φά' τα». Αυτή είναι η πολιτική του κ. Τσίπρα.

Να θυμάστε, όμως, ότι από αύριο αρχίζει ένα εθνικό πένθος. Σε τι έγκειται το εθνικό πένθος; Στο ότι η Ελλάδα από τη Λάρισα και πάνω θα αισθάνεται προδομένη και θιγμένη που δεν ελήφθη υπ' όψιν η γνώμη της. Να το θυμάστε αυτό. Ενεργήσατε αδιαφορώντας για τη γνώμη των Μακεδόνων. Αδιαφορήσατε εντελώς για την αντίθετη άποψη. Δεν παλέψατε καθόλου να πείσετε. Εσείς τα ξέρετε όλα, οπότε αυτή η συνθήκη μπορεί να υπογραφεί από εμάς, μπορεί να είναι επωφελής για τον Ζάεφ, αλλά είναι χρέος της επόμενης Βουλής να την ακυρώσει κι ας λέει ο κ. Μητσοτάκης ότι δεν ακυρώνεται. Στον λαό τίποτα δεν επιβάλλεται αντίθετο με τη θέλησή του. Εκατό «Μητσοτάκηδες», πεντακόσιοι «Τσιπραίοι», οτιδήποτε εθνικές ή διεθνείς συμφωνίες να κάνουν, όταν ο λαός είναι αντίθετος, δεν καταπίνει τέτοιου είδους ενέργειες. Αυτό να θυμόσαστε. Πάτε με το ζόρι να πνίξετε τη λαϊκή αντίσταση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Προέδρου της Ένωσης Κεντρώων)

Συνάντησα τον Πρέσβη της Γερμανίας ορισμένες φορές και τον συνάντησα και στα Καλάβρυτα και καθίσαμε δίπλα-δίπλα και του λέω: «Τον Γενάρη θα καεί η Ελλάδα μ' αυτό που πάτε να κάνετε.». Μου λέει: «Δεν θα περάσει;». Του λέω: «Έχει και τη λύση ο Τσίπρας να το περάσει στον Μητσοτάκη μέσω εκλογών. Έχει και αυτή τη λύση ο Τσίπρας.». Εκείνη την ώρα που του το είπα τρόμαξε και λέει: «Τι;».

Τον Τσίπρα σ' αυτή τη συμφωνία τον πηγαίνανε κωλοσουρτό. Αλήθεια σάς το λέω. Ορισμένες φορές δεν κοιμόμουν λόγω τού πόσο δεμένο τον έχουν. Άνθρωποι που είχαν εκφράσει τον αντιαμερικανισμό, άνθρωποι που πήγαιναν έξω από την Αμερικάνικη Πρεσβεία και έκαναν εκδηλώσεις και διαμαρτυρίες, τώρα είναι αυτοί που εκφράζουν τη θέληση της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των Αμερικανών.

Ξέρετε, ο Βασίλης Λεβέντης που σας μιλάει είναι υπέρ της ΟΝΕ, υπέρ του ευρώ και πιστεύω ότι, κι αν πτωχεύσαμε, πτωχεύσαμε γιατί δεν είχαμε κάνει καμμία μεταρρύθμιση και γιατί μια διεφθαρμένη ολιγαρχία εδώ στην Ελλάδα καταλήστευε τον ελληνικό λαό, γιατί κυκλοφορούσαν κάποιοι σε κανάλια και λέγανε «η Μέρκελ ήρθε εδώ να μας πάρει τα πετρέλαια, μας δίνουν μνημόνιο με το ζόρι, οι τραπεζίτες θα μας φάνε».

Δεν μας έφαγαν οι τραπεζίτες. Μας έφαγε ένα διεφθαρμένο πενήντα χρόνια πολιτικό σύστημα που έτρωγε τις σάρκες του, μόνο και μόνο για να κερδίζουν χρόνο κάποιοι Πρωθυπουργοί και να επανεκλέγονται. Αυτό μάς έφαγε, αν θέλουμε να είμαστε ειλικρινείς. Αυτά που στήνανε κάποιοι στις τηλεοράσεις, ότι η Ευρώπη στήνει τρόπους να μας έχει όμηρους, να μας πάρει τα πετρέλαια, όλα αυτά είναι ανοησίες. Μόνοι μας βγάλαμε τα μάτια μας.

Η Νέα Δημοκρατία ήταν και είναι, λέει, αντίθετη με τις Πρέσπες. Εγώ το 2018, όταν έβαλε θέμα δυσπιστίας ο κ. Μητσοτάκης, του έστειλα μια επιστολή και του ζητούσα να δηλώσει ότι, αν εκλεγεί Πρωθυπουργός, δεν θα χρησιμοποιήσει τη λέξη «Μακεδονία». Ο κ. Μητσοτάκης ποτέ δεν μου απάντησε. Αυτή την επιστολή τη δίνω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων κ. Βασίλης Λεβέντης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Είναι η επιστολή που δείχνει ότι ο κ. Μητσοτάκης ήταν υπέρ του όρου «Μακεδονία». Γιατί αν ήταν κατά του όρου, της λέξης «Μακεδονία», τι ευκολότερο από το να μου απαντήσει «μα, κύριε Πρόεδρε, σφάλλετε, εμείς είμαστε κατά του όρου». Άρα είναι υπέρ του όρου. Υπάρχουν κασέτες, υπάρχουν δηλώσεις του Αβραμόπουλου, του Μητσοτάκη κ.λπ.. Όπως και το ΠΑΣΟΚ, ο Βενιζέλος και οι λοιποί, οι οποίοι πήγαν στα Ηνωμένα Έθνη και ήταν υπέρ της σύνθετης ονομασίας.

Θα σας πω κάτι. Δεν είναι κακό που στο παρελθόν ήταν υπέρ της σύνθετης ονομασίας. Μπορεί να είχαν εκτιμήσει ότι ρίχνεις στο τραπέζι μια πρόταση για διαπραγμάτευση. Δεν σημαίνει ότι είναι προδότες, επειδή ήταν υπέρ της σύνθετης ονομασίας. Ποιο είναι το κακό; Το κακό είναι άλλο, ότι τώρα που ο λαός έδωσε τη γνώμη του και ξέρουν ότι κατά 80% τουλάχιστον είναι αντίθετος, δεν έχουν το θάρρος να πουν «σφάλαμε, κάναμε κακές εκτιμήσεις και από δω και πέρα δεν δίνουμε τη λέξη "Μακεδονία"». Επιμένουν με διάφορες υπεκφυγές να μιλούν για ταυτότητα, για γλώσσα.

Εγώ πιστεύω ότι αυτό είναι μεγάλο λάθος, γιατί δεν δηλώνουν ούτε μια συγγνώμη. Γιατί όντως, για να γίνει η μειοδοσία επί Τσίπρα, προετοιμάστηκε επί Καραμανλή, επί Μητσοτάκη. Προετοιμάστηκε. Να λέμε την αλήθεια. Έτσι δεν είναι;

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, υπάρχουν μειοδοσίες οι οποίες είναι συνειδητές και όντως είναι προδοσίες. Υπάρχουν όμως και μειοδοσίες οι οποίες οφείλονται στη βλακεία κάποιων Πρωθυπουργών, λέμε, που τις διαπράττουν. Τι θέλω να πω;

Ο γέρος Κωνσταντίνος Καραμανλής, όταν πήγε με τον Αβέρωφ στη Συμφωνία της Ζυρίχης και του Λονδίνου, εγώ δεν πιστεύω ότι πήγε με σκοπό να προδώσει την Ελλάδα. Απλά του είπαν οι Αμερικανοί, υπόγραψε, βάλε τον Τούρκο εγγυήτρια δύναμη στην Κύπρο και εμείς τον Τούρκο τον αναλαμβάνουμε, αν κάνει καμμία ατιμία. Και εξαπάτησαν οι Αμερικάνοι τον Καραμανλή και αναγκάστηκε ο Καραμανλής να μας βγάλει από το ΝΑΤΟ, αλλά στο μεταξύ η Τουρκία είχε πάρει τη μισή Κύπρο.

Και ο Ιωαννίδης ακόμη, η χούντα, δεν ήταν προδότης με την έννοια ότι έκανε το πραξικόπημα του Σαμψών εις την Κύπρο, με σκοπό να προδώσει. Μπορεί να ήταν πραξικοπηματίας. Μπορεί να ήταν ό,τι ήταν, δικτάτορας. Του είπαν και αυτουνού οι Αμερικανοί «κρατάμε εμείς τους Τούρκους» και τον πρόδωσαν. Δεν κράταγαν κανέναν Τούρκο. Όταν έγινε η ιστορία, του είπαν: «Βγάλε τα μάτια σου. Παραιτήσου.».

Ο κ. Τσίπρας θα είναι ο τρίτος. Κάνω αυτή την πρόβλεψη σε αυτή την Αίθουσα. Ό,τι πράττει σήμερα ξέρει ότι είναι εις βάρος της χώρας και όλα αυτά που λέει είναι παραμύθια. Τα πράττει όλα, βασισμένος σε υποσχέσεις των Αμερικάνων και των Γερμανών. Ξεχνάει όμως ότι αυτοί ποτέ δεν τήρησαν τον λόγο τους προς την Ελλάδα. Ξέρετε κάποτε που να τον τήρησαν;

Και σας μιλάει ένας άνθρωπος, ο Λεβέντης ο Βασίλης, που είμαι υπέρ του δυτικού προσανατολισμού, υπέρ της Ευρώπης. Ποτέ δεν υπήρξα κομμουνιστής. Σας μιλάει ένας άνθρωπος που ήταν πάντα υπέρ του δυτικού τρόπου ζωής, αλλά του δυτικού με αξιοπρέπεια, όχι του δυτικού «να γίνομαι τσογλάνι των ξένων». Αυτή είναι η διαφορά.

Και όταν ο Γεώργιος Παπανδρέου πήγε στην Ουάσιγκτον λίγους μήνες αφότου ορκίστηκε Πρωθυπουργός, του λένε οι Αμερικάνοι, ο Τζόνσον: «Στενοχωρούνται οι Τούρκοι, κύριε Πρόεδρε. Πρέπει να αποσύρετε τη Μεραρχία από την Κύπρο.». Και λέει: «Εάν επιτεθούν οι Τούρκοι;». Του είπαν: «Είμαστε και εμείς, οι Αμερικάνοι». Και τι απαντάει ο Γεώργιος Παπανδρέου; «Δεν αφήνετε να πολεμήσουμε εμείς οι Έλληνες που έχουμε λόγο να χύσουμε το αίμα μας για την Κύπρο; Και αφήστε τα παραμύθια ότι θα έρθετε εσείς από την άλλη μεριά του Ατλαντικού να χύσετε το αίμα σας για την Ελλάδα.». Έτσι απάντησε. Και σε λίγους μήνες ο Μητσοτάκης με καμμιά εξηνταριά Βουλευτές έκαναν την προδοσία, ΕΡΕ, παλάτι, Αμερικάνοι. Αυτή είναι η προδοσία. Και βρέθηκαν άλλοι πρόθυμοι...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κύριε Πρόεδρε, μπορούμε να ολοκληρώσουμε σε εύθετο χρόνο;

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων): Ο κ. Κουτσούμπας ξέρετε πόσο μίλησε; Ή δεν το είδατε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Το ξέρω, το είδα.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων): Όχι, μπορεί να σας ξέφυγε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Όχι, ψάχνω για καλύτερο παράδειγμα στην τήρηση του χρόνου.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων): Ναι, εντάξει, αλλά είναι ιστορική μέρα, κύριε Πρόεδρε. Πολύ θα ήθελα να σας κάνω τη χάρη να κατέβω και τώρα, αλλά ξέρετε κάτι; Είναι ιστορική μέρα. Από αύριο κηρύσσεται εθνικό πένθος στη Μακεδονία και σε όλη την Ελλάδα. Διότι για τη Μακεδονία δεν ενδιαφέρεται μόνο η Μακεδονία. Αίμα έχυσαν και άλλοι. Δεν είναι μόνο η Μακεδονία. Μην το πάμε τοπικά, δεν υπάρχει τοπική υποστήριξη της Μακεδονίας.

Επομένως μειοδοσίες υπάρχουν και λόγω βλακείας, διότι βασίστηκαν στην κουβέντα του ξένου παράγοντα και ο ξένος παράγων τούς πρόδωσε και έμειναν στα κρύα του λουτρού.

Στα συλλαλητήρια, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, έγινε συζήτηση ποτέ για γλώσσα και για ταυτότητα; Εγώ μετείχα στα συλλαλητήρια και κανείς δεν με έπιασε να μου πει: «Κύριε Λεβέντη, βάλτε πλάτη για τη γλώσσα μας.». Κανείς δεν μου είπε τέτοιο πράγμα. Εγώ θυμάμαι απλές κοπέλες στο συλλαλητήριο στη Θεσσαλονίκη, που, σαν να με ήξεραν χρόνια, με έπιαναν και μου έλεγαν: «Μην αφήνετε να μας προδώσουν, κύριε Πρόεδρε. Μην αφήνετε να δοθεί το όνομα της Μακεδονίας», με πόνο ζωγραφισμένο στο βλέμμα τους. Αυτόν τον πόνο δεν μπορώ να τον αγνοήσω.

Αυτό να ξέρει ο κ. Τσίπρας, ότι στη χαρά του που ωφελεί τον Ζάεφ, γιατί αυτόν μόνο ωφελεί, δεν μπορώ να συμμετάσχω. Δεν μπορώ, δυστυχώς, κύριε Τσίπρα, στο γλέντι που θα κάνετε σήμερα το βράδυ με τα χημικά απ' έξω, εγώ, ο Βασίλης ο Λεβέντης, να συμμετάσχω. Δεν μου επιτρέπεται να συμμετάσχω σε αυτό το γλέντι. Δεν μπορώ να συμμετάσχω.

Αγνοήσατε τη θέληση του λαού. Και όποιος αγνοεί τη θέληση του λαού τιμωρείται. Μη νομίζετε ότι δεν θα τιμωρηθείτε. Την άλλη φορά είχε παρεξηγηθεί ο κ. Κοτζιάς που είπα ότι θα γίνουν και δίκες γι' αυτό που ψηφίζει η σημερινή Βουλή. Και είπε: «Με απειλείτε;». Εκεί καθόταν ο Κοτζιάς. Μα εγώ, γιατί; Πείτε ότι εγώ από 4% πάω στο 14%. Εγώ θα παραπέμψω τους υπευθύνους; Η δικαιοσύνη δεν παραπέμπει; Είναι απειλή να λες στον άλλο, πρόσεξε, γιατί εδώ εκχωρείται λαϊκή κυριαρχία; Είναι κακό που σας λέω να προσέχετε; Σας λέει και ένας να προσέχετε, γιατί θα την πάθετε έτσι κι αλλιώς, έτσι όπως πάει. Και θα την πάθετε με τη θέλησή σας από ό,τι βλέπω.

Επίσης, κάτι που αγνοείτε είναι η ομογένεια. Και από τους Αμερικάνους, ακόμη και από αυτούς που ζουν στην Αμερική, στην Αυστραλία, στη Γερμανία θέλει έστω και ένας τη Συμφωνία των Πρεσπών;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κύριε Πρόεδρε, επαναλαμβάνω την έκκληση να συντομεύετε.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων): Πονάει σήμερα και η Ελλάδα του εξωτερικού, δεν πονάει μόνο η Μακεδονία. Πιστεύετε ότι υπάρχουν συμπατριώτες μας στη Γερμανία, στην Αμερική, που δέχονται ότι αυτό που κάνει η Βουλή σήμερα είναι επωφελές;

Ξέρει καλά ο κ. Τσίπρας γιατί δεν έχει δώσει ψήφο στους ομογενείς. Ξέρει πολύ καλά.

Χθες ο κ. Ξυδάκης ζήτησε με τον κ. Δένδια να γίνει τείχος απέναντι στη Χρυσή Αυγή, τείχος της δημοκρατίας απέναντι στους φασίστες. Αυτό υπονοούσε ο κ. Ξυδάκης. Τείχος να συμπράξουμε όλοι σε αυτή την Αίθουσα, για να σώσουμε τη χώρα, γιατί δεν αισθάνθηκε ο κ. Ξυδάκης την ανάγκη να προτείνει; Μόνο το τείχος για να πετάξετε έξω τους όποιους για τον όποιον λόγο εχθρούς σας; Αυτό είναι που σας καίει; Τείχος για να δημιουργήσουμε μια εθνική δύναμη με την οποία θα προχωρήσουμε, δεν αισθάνθηκε η Αίθουσα την ανάγκη να κάνει;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κύριε Πρόεδρε,...

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων): Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε. Θα σας κάνω τη χάρη και θα σας απαλλάξω από την παρουσία μου, προς το παρόν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Δεν είπα τέτοιο πράγμα εγώ. Για να προλάβει να μιλήσει και κανένας Βουλευτής, γι' αυτό το είπα.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων): Γράφουν οι δημοσιογράφοι, τα παπαγαλάκια, και λένε στα πάνελ ότι συνθλίβονται τα μικρά κόμματα και ότι αναβιώνει ο δικομματισμός της παλιάς εποχής. Μπορεί αυτό να είναι αλήθεια για τα δύο κόμματα, τους ΑΝΕΛ και το Ποτάμι, γιατί έκαναν τα λάθη τους. Δεν χαίρομαι. Όταν πεθαίνουν μικρά κόμματα, η δημοκρατία δεν κερδίζει.

Όμως, δεν έχουν υπολογίσει αυτοί οι αναλυτές ότι υπάρχει ένα κόμμα, η Ένωση Κεντρώων, που θα επιζήσει. Αυτό δεν το έχουν υπολογίσει. Και θα το αντιληφθούν τη νύχτα των εκλογών, γιατί μπορεί ο κ. Μητσοτάκης να ονειρεύεται πεντακομματική Βουλή, αλλά η Θεσσαλονίκη τώρα ξέρει ότι ο κ. Μητσοτάκης και το κόμμα του το όνομα το έδινε. Ο δε πατέρας Μητσοτάκης εδώ και σαράντα χρόνια έδινε το όνομα και έλεγε: «Σε δέκα χρόνια θα το ξεχάσουμε.».

Για να εξηγούμεθα, οικογενειακό έγκλημα είναι η παράδοση της Μακεδονίας και μην κόπτεσθε ότι εσείς τη στηρίζετε. Απλά επωφελείστε που ανέλαβε όλη τη βρώμικη δουλειά ο Τσίπρας.

Μην ξεχνάτε, όμως, και κάτι άλλο, το οποίο ξεχνάτε: ότι από αύριο που η Ελλάδα κηρύσσει εθνικό πένθος μιζέριας και κατήφειας, ούτε τα μέτρα που θα τους δώσετε -κάποια μπόνους και κάποια λεφτά- δεν εξαγοράζουν τους Έλληνες. Όταν οι Έλληνες αισθάνονται προδομένοι, θα σας πετάξουν στα μούτρα και τα μπόνους και τα λεφτά και τις εκατόν είκοσι δόσεις και όλα. Όταν μείνουν οι οικογένειες μόνες να συσκεφθούν και να μιλήσουν, εκεί θα δουν ότι προδίδονται από δυο «μεγάλα» κόμματα, τον ΣΥΡΙΖΑ και τη Νέα Δημοκρατία.

Και υπολογίζω ότι εκεί που οι αναλυτές πάνε να εξοντώσουν τα λεγόμενα κόμματα, θα αρχίσουν σιγά-σιγά να ξεθυμαίνουν τα δύο. Διότι θα έχουν αντιληφθεί όλοι τι έγινε εδώ μέσα. Ο Τσίπρας μειοδότησε και η Νέα Δημοκρατία τού έκανε πλάτες. Δεν νομίζω ότι υπάρχει κανένας που δεν το αντιλήφθηκε.

Θα πω, λοιπόν, μία κουβέντα προς τους Μακεδόνες αυτή τη στιγμή: Υπομονή, Μακεδονία. Ορκίζομαι εγώ, ο Βασίλης Λεβέντης, ενώπιον της Βουλής και του λαού, ότι θα αγωνιστώ να ακυρώσω υπό όποιο κόστος αυτή τη βρωμερή συνθήκη, που θεωρεί σήμερα επωφελή ο κ. Τσίπρας. Με όποιο κόστος, ό,τι και αν χρειαστεί, γιατί όλα θυσιάζονται, αλλά όχι τα πιστεύω και οι εμπνεύσεις της ιερής Μακεδονίας.

Και όσοι νομίζουν ότι το κάνω για ψηφοθηρία, να θυμάστε ότι τριάντα πέντε, σαράντα χρόνια ανέβαινα με ένα αυτοκινητάκι, τότε που μου έδινε 1%-1,5% και εγώ δεν επτοούμουν και συνέχιζα. Αυτό με ενέπνεε και ήξερα ότι θα έρθει το ραντεβού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε, δεν έχω άλλον τρόπο για να σας εξηγήσω αυτό που είπατε, ότι θα τελειώσετε.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων): Δεν πίστευα, βέβαια, ότι σε αυτή τη Βουλή που μπήκα θα διαχειριζόντουσαν τέτοια σοβαρά ζητήματα. Αυτό δεν μπορούσα να το πιστέψω!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ωραία, τελειώστε, σας παρακαλώ πολύ.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων): Τη νύχτα των εκλογών που η Ένωση Κεντρώων μπήκε στη Βουλή δεν μπορούσα να φανταστώ ότι σε αυτή τη Βουλή θα διακυβεύονταν εθνικές αξίες. Αυτό δεν μπορούσα να το φανταστώ!

Τον όρκο μου να μην ξεχνάτε, όπου κι αν είστε, και ότι οι υπεύθυνοι και οι υπαίτιοι θα αντιμετωπίσουν τη δικαιοσύνη.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ένωσης Κεντρώων)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ο κ. Χατζησάββας από τη Χρυσή Αυγή έχει τον λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΑΤΖΗΣΑΒΒΑΣ: Πώς θα φτιάξουν εθνικό τείχος απέναντι στα εθνικά προβλήματα άνθρωποι και κόμματα τα οποία δεν πιστεύουν σε έθνος, δεν πιστεύουν σε Θεό και πιστεύουν ότι η μεγαλύτερη αφεντιά στο σύμπαν είναι η δική τους και κάνουν και μία σύμπραξη με τη Νέα Δημοκρατία τις τελευταίες μέρες και τους απολαμβάνει ο ελληνικός λαός;

Είπαν «όχι» στην πρόταση της Χρυσής Αυγής για ακύρωση της συμφωνίας με πρόταση αντισυνταγματικότητας. Μιλάω φυσικά για τη Νέα Δημοκρατία. Δεν κατέθεσε τελικά μομφή η Νέα Δημοκρατία κατά του ΣΥΡΙΖΑ και κανείς δεν ξέρει το γιατί. Δεν παραιτήθηκαν για να σταματήσει η διαδικασία. Και όταν χρειάστηκε, καταδίκασαν και τις μαθητικές κινητοποιήσεις για το εθνικό ζήτημα της Μακεδονίας μας.

Δεν ενώθηκαν όλοι αυτοί του μνημονιακού τόξου μόνο απέναντι στη Χρυσή Αυγή, αλλά απέναντι στον εθνικό σκοπό της διάσωσης της ελληνικότητας της Μακεδονίας μας. Δεν έφτανε αυτό για να λάβει το χειροκρότημα ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας από τον ΣΥΡΙΖΑ, αλλά τόλμησε να πει ότι οι πρόγονοί μας ήταν προδότες και το παρεάκι του, που καθόταν γύρω-γύρω, χειροκροτούσε.

Για να τον ενημερώσω και για να μην τον ρωτήσω οι δικοί του πρόγονοι πού πολέμησαν, θα του πω ότι οι δικοί μου πρόγονοι πέθαναν υπερασπιζόμενοι την πόλη του Κιλκίς το 1944. Ήταν προδότες; Γιατί, άμα ήταν προδότες, είναι προδότες και οι πρόγονοι του Βουλευτή σας και των άλλων Βουλευτών σας που πέθαναν την ίδια μέρα, στην ίδια μάχη και κάθε χρόνο πηγαίνουμε στην ίδια εκδήλωση μνήμης. Προδότες ήταν αυτοί, οι πατριώτες.

Το σημερινό εθνικό πρόβλημα είναι αποτέλεσμα λαθών δεκαετιών στην εθνική μας στρατηγική από όλες τις κυβερνήσεις που πέρασαν, από το 1990 και όλη τη δεκαετία του 1990, με το FYROM ακόμα και με τη σύνθετη ονομασία που δήθεν ήταν νίκη για την Ελλάδα, Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας. Σύνθετη ονομασία ήταν και την αποδεχτήκατε και την περάσετε για νίκη στον ελληνικό λαό.

Το αξίωμα για μακεδονική ταυτότητα είναι μέρος της γενικής κομμουνιστικής επεκτατικής πολιτικής του Τίτο. Είναι γνωστό αυτό. Μόνο εσείς το αρνείστε. Αφήστε, λοιπόν, τις γελοιότητες για δήθεν αθώα απαίτηση, γιατί αυτές οι γελοιότητες μας έφεραν στη σημερινή κατάσταση, να υπάρχουν προς διαπραγμάτευση στο τραπέζι το «FYROM», το «Βόρεια Μακεδονία» και το «Μακεδονία». Δηλαδή μονά-ζυγά, δικά τους. Μας φέρατε σε ένα αδιέξοδο ως ελληνικό κράτος. Είναι σαν να έχεις δηλαδή δύο σπίτια, να έρχεται κάποιος να τα διεκδικεί και τα δύο και όταν, μετά από μακρά διαπραγμάτευση, του χαρίζεις το ένα, να του λες και ευχαριστώ από πάνω.

Υπάρχουν διαχρονικές ευθύνες, λοιπόν, των κομμάτων όλες τις δεκαετίες, όπως προανέφερα.

Αν πάρουμε, όμως, τις ομιλίες του Αρχηγού της Χρυσής Αυγής και των στελεχών, που πολλά από αυτά είναι και τώρα Βουλευτές, όλες αυτές τις δεκαετίες έχουμε την ίδια θέση, κανένας συμβιβασμός για τη Μακεδονία. Θα μπορούσαμε να τις πάρουμε και να τις καταθέσουμε στα Πρακτικά.

Όλα τα υπόλοιπα, όμως, κόμματα κινούνται με κριτήρια μικροπολιτικά και αλλάζουν από το «όχι» στο «ναι» και από το «ναι» στο «όχι», ανάλογα το πώς τους συμφέρει.

Η Νέα Δημοκρατία, παραδείγματος χάριν, θα πρέπει να αφήσει τα παιχνίδια με επίθετα, ουσιαστικά, ιθαγένειες, εθνικότητες και μεταφράσεις. Αυτά είναι για να ρίχνετε στάχτη στα μάτια του ελληνικού λαού.

Αν πάρουν σύνθετη ονομασία με συνθετικό το «Μακεδονία», είτε «Βόρεια» είναι, που δεν σας αρέσει, είτε «Σλαβομακεδονία» είναι, που σας αρέσει και το έχετε προτείνει, παίρνουν τη μακεδονική ταυτότητα, παίρνουν τη γλώσσα, παίρνουν την ιστορία,

παίρνουν τα πάντα. Μετά από εκατό, διακόσια χρόνια όποιος ψάχνει να βρει, θα βρίσκει ότι οι Μακεδόνες είναι αυτοί, οπότε και η γλώσσα τους είναι μακεδονική και η ταυτότητά τους είναι μακεδονική. Τώρα, τα υπόλοιπα που λέτε για τις μεταφράσεις, εθνικότητα και ιθαγένεια, είναι παραμύθια.

Το ΠΑΣΟΚ ας πάει να ρωτήσει καλύτερα τον κ. Λιάνη, τον Βουλευτή τους, να τους πει τι εστί «Ουράνιο Τόξο» και τι σχέση είχε με το ΠΑΣΟΚ.

Οι ΑΝΕΛ και ο Καμμένος συνέπραξαν σε όλα και τώρα έγιναν ξαφνικά μακεδονομάχοι. Στις Πρέσπες δεν είπαν τίποτα κατά της συμφωνίας, όταν έπεφταν οι υπογραφές. Περιμέναν ότι δεν θα το περνούσαν οι Σκοπιανοί. Και τελικά έρχεται η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ και περνάει αυτή την επαίσχυντη συμφωνία και θα είναι και μέρα μεσημέρι, κύριε Καμμένε.

Η Ένωση Κεντρώων και το Ποτάμι τροφοδότησαν -με τη θέλησή τους ή όχι, δεν έχει σημασία- την Πλειοψηφία υπέρ της συμφωνίας.

Και ο ΣΥΡΙΖΑ, φυσικά, λέει ως επιχειρήματα κάτι γελοιότητες, ότι ο κόσμος πλέον δεν στηρίζει τις κινητοποιήσεις. Λέει ότι το συλλαλητήριο είχε μόνο εξήντα χιλιάδες, βλέποντας τα εκατομμύρια λαού που αντιδράει. Εάν ήταν μόνο εξήντα χιλιάδες, κάντε εκλογές, τις έχετε σίγουρες. Μόνο εξήντα χιλιάδες κινητοποιήθηκαν.

Υπάρχουν, λέει, τρεις Μακεδονίες, η μία είναι ελληνική. Από πότε δηλαδή το μετράτε αυτό, από το 1900; Γιατί δεν ξεκινάει από πιο πριν, από την εποχή του Φιλίππου του Β' ή του Μεγάλου Αλεξάνδρου; Επειδή τότε δεν είχε μπολσεβίκους, ξεκινάει η ιστορία από τότε που κάνετε κουμάντο εσείς;

Παραδίδετε το όνομα και την ιστορία της Μακεδονίας αμαχητί σε ένα ανύπαρκτο στρατιωτικά μόρφωμα, το κράτος των Σκοπίων, χωρίς καμμία απαίτηση από την πλευρά τους.

Λέει και ο ΣΥΡΙΖΑ και ιστορικά στελέχη της Νέας Δημοκρατίας ότι τους έχουν αναγνωρίσει εκατό και πλέον έθνη. Και τι πάει να πει αυτό; Μετράει να τους αναγνωρίσει η Ελλάδα. Είναι σαν να λέμε ότι αναγνώρισαν κάποιοι ότι υπάρχει τουρκικός κατοχικός στρατός στην Κύπρο. Και τι έγινε; Άλλαξε τίποτα; Το θέμα είναι αν αναγνώριζε η Τουρκία ότι είναι κατοχικός στρατός στην Κύπρο. Για αυτό μετράει η αναγνώριση της Ελλάδας σε αυτή την ονομασία που έχετε πει. Χίλια κράτη αν τους είχαν αναγνωρίσει, δεν θα μετρούσε.

Θα πρέπει να μάθει ο ελληνικός λαός ότι τίποτα δεν τελείωσε. Αρχίζει τώρα ο αγώνας καταγγελίας για την ακύρωση της συμφωνίας. Έχει παραβιαστεί ήδη η συμφωνία από τους Σκοπιανούς και είναι άκυρη. Έπρεπε να τελειώσει το 2008. Δεν έγινε. Δεν έχει υπογραφεί από τον Πρόεδρο των Σκοπίων. Ελπίζω να μην υπογραφεί και από τον Έλληνα. Δεν άλλαξαν το σύνταγμά τους. Θα προσθέσουν, λέει, κάποια παραρτήματα, που καταλαβαίνουμε ότι μία αυριανή κυβέρνηση στα Σκόπια του VMRO θα μπορεί να τα καταργήσει πάρα πολύ εύκολα.

Δεν έπαψαν οι αλυτρωτισμοί από τους Σκοπιανούς εντός και εκτός Ελλάδας. Το «Ουράνιο Τόξο» ξεσάλωσε. Βγήκε και κάνει και ανακοινώσεις τώρα, που θα τρίβετε τα μάτια σας. Και θα πρέπει να καταλάβει ο κόσμος ότι θα έπρεπε να έχετε πάρει νωπή εντολή από τον λαό με εκλογές για να κάνετε τέτοιες συμφωνίες. Ο Πρωθυπουργός το έλεγε.

Και κλείνοντας θα ήθελα να πω ότι δίνοντας δύναμη στη Χρυσή Αυγή, με τη βοήθεια του Θεού, η συμφωνία θα ακυρωθεί στην πράξη, γιατί οι σφετεριστές της ιστορίας ήρθαν χθες και αύριο δεν θα υπάρχουν. Το ιερό ελληνικό έθνος μας, όμως, υπάρχει χιλιάδες χρόνια και θα υπάρχει και για χιλιάδες χρόνια μετά από αυτή την επαίσχυντη συμφωνία.

Σας αρέσει, δεν σας αρέσει, την ιστορία τη γράφει πάντα ο τελευταίος επιζών στο πεδίο της μάχης, δηλαδή ο νικητής. Και όπως λέει ο ποιητής: «Πίσω μας έρχονται άλλοι. Στρατοί οι γιοι μας και τα εγγόνια μας και θα νικήσουν.».

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Τον λόγο έχει ο κ. Καββαδάς από τη Νέα Δημοκρατία.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΒΒΑΔΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα είδαμε έναν αμήχανο Πρωθυπουργό, που δεν είπε τίποτα να υπερασπιστεί την πολιτική του. Απέδειξε την ιδεοληψία του και δεν είχε τίποτα να αντιτείνει στα επιχειρήματα του Προέδρου μας, Κυριάκου Μητσοτάκη.

Χαρακτήρισε ως δύσκολα και τεχνητά τα πιο σημαντικά σημεία αυτής της συμφωνίας, δηλαδή ότι εκχώρησε μακεδονική εθνότητα και γλώσσα στους βόρειους γείτονές μας, κάτι που δεν έκανε καμμία άλλη κυβέρνηση και κανένας άλλος Πρωθυπουργός εκτός από τον κ. Τσίπρα.

Κύριε Πρόεδρε, όλη η επιχειρηματολογία για την εθνικά ταπεινωτική συμφωνία έχει ακουστεί και έχει αναλυθεί μέσα σε αυτή την Αίθουσα αλλά και στην επιτροπή, όπου κατέθεσα και εγώ τις απόψεις μου.

Αρνείστε, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, να αντιληφθείτε ότι με τη θετική ψήφο που ετοιμάζεστε να δώσετε βάζετε τη χώρα σε μεγάλες μελλοντικές περιπέτειες. Νομίζετε ότι γράφετε ιστορία και πράγματι γράφετε ιστορία με μαύρες σελίδες, γιατί παραδίδετε, όπως κατ' επανάληψη σας έχουμε πει, εθνικότητα και γλώσσα σε έναν γειτονικό λαό που δεν έχει καμμία σχέση με αυτά.

Δεν θέλω να εξετάσω γιατί οι γείτονές μας επιμένουν σε έναν αυτοπροσδιορισμό που δεν τους ανήκει και που, σε τελική ανάλυση, αρνούνται και οι ίδιοι το εσωτερικό του περιεχόμενο. Γιατί, όπως και να το κάνουμε, είναι τουλάχιστον παράδοξο να θες να λέγεσαι Μακεδόνας και να απορρίπτεις κάθε σχέση με κάθε τι το ελληνικό, από την αρχαιότητα και το Βυζάντιο μέχρι τον ίδιο τον Μακεδονικό Αγώνα και τους μετέπειτα Βαλκανικούς Πολέμους.

Σε τελική ανάλυση, μπορώ να καταλάβω ότι οι γείτονες, για τους δικούς τους λόγους και μέσα από την ανάγκη διαφοροποίησης και απόκτησης μιας δικής τους ξεχωριστής ταυτότητας, επέλεξαν τον δρόμο αυτό. Και δεν θέλω να μπλέξω ούτε ξένες δυνάμεις ούτε να υποδεικνύω ποιοι ιστορικά ήταν υποκινητές του μακεδονισμού. Δεν μπορώ, όμως, να πιστέψω ότι ελληνική κυβέρνηση, ελληνικό χέρι βάζει την υπογραφή του σε κείμενο που πρακτικά αναγνωρίζει εθνικότητα και γλώσσα με μακεδονικό προσδιορισμό.

Ακόμη και αν υποθέσουμε ότι μερικοί από εσάς είναι ακόμη δέσμιοι ιδεοληπτικών αντιλήψεων, που καλλιεργήθηκαν στον πολιτικό σας χώρο το πρώτο μισό του περασμένου αιώνα, είναι αδύνατον να μην κατανοείτε τον ασκό του Αιόλου που ανοίγετε, τώρα που είστε Κυβέρνηση, για τη χώρα στο μέλλον. Γιατί δεν είναι δυνατόν -και μιλάω κυρίως σε όσους από εσάς παινεύουν τον εαυτό τους για τις αριστερές τους ρίζες και καταβολές- εσείς που λέτε ότι διαβάζετε ιστορία, εσείς που περηφανεύεστε για την ορθότητα της αναλυτικής πολιτικής σας μεθοδολογίας να μη σας νοιάζει ότι η Συμφωνία των Πρεσπών ανοίγει τον ασκό του Αιόλου του αναθεωρητισμού.

Θα το πω πιο απλά. Σκεφτείτε τι θα γινόταν αν στη Συνθήκη της Λωζάνης αντί της μουσουλμανικής μειονότητας αναγραφόταν ή αναγνωρίζονταν κάποια άλλη μειονότητα με εθνοτικό και όχι θρησκευτικό προσδιορισμό. Τον Ερντογάν τον έχουμε απέναντί μας κάθε μέρα να μιλάει για την αναθεώρηση αυτής της συνθήκης.

Δεν μπορεί, κυρίες και κύριοι, να μην τα γνωρίζετε όλα αυτά. Όμως, εδώ συμβαίνει και κάτι ακόμη πολύ επικίνδυνο, που αφορά στη συνοχή της ελληνικής κοινωνίας. Όποιος έκανε μία βόλτα μέσα στο συλλαλητήριο στο Σύνταγμα θα ένιωσε μία μεγάλη διαφορά στη διάθεση του κόσμου σε σχέση με τα προηγούμενα. Η διαφορά αυτή ήταν ότι υπήρχε διάχυτη μεγάλη οργή και μεγάλη αποφασιστικότητα ότι δεν πρόκειται να γίνει αποδεκτή η Συμφωνία των Πρεσπών.

Και την ίδια στιγμή η πολιτική εξουσία αποφάσισε να αντιμετωπίσει με μαζική βία τον ελληνικό λαό σε μία πρωτοφανή ενέργεια αστυνομικής βίας για τα μεταπολιτευτικά χρονικά, μαζικής βίας κατά μικρών παιδιών, ηλικιωμένων και γενικά Ελλήνων πολιτών που διαδήλωναν ειρηνικά, με αφορμή τις πράξεις κάποιων ανεγκέφαλων ή και προβοκατόρων.

Η πολιτική εξουσία, μέσω της Αστυνομίας και με αφορμή τη δράση παρακρατικών, αποφάσισε να χτυπήσει την πιο μαζική συγκέντρωση των τελευταίων δεκαετιών για το εθνικό θέμα, θέμα που, σε τελική ανάλυση, αφορά την ίδια την ύπαρξη της πατρίδας μας.

Και δεν είναι μόνο η οργή. Είναι μία αίσθηση εγκατάλειψης,

αλλά και μία ολοένα εντεινόμενη αντίληψη στην κοινωνία ότι έχετε ξεκόψει πλέον ολοκληρωτικά και απόλυτα από τις λαϊκές μάζες. Με άλλα λόγια, υπάρχει πλήρης δυσαρμονία Κυβέρνησης και λαού. Και αυτό μάς προέκυψε με κυβέρνηση της -κατά δήλωση- Αριστεράς. Έτσι η πόλωση που δημιουργείται στον ελληνικό λαό και στην Κυβέρνησή του είναι πρωτοφανής.

Γιατί, ξέρετε κάτι; Ακόμα και η μειοψηφία, που ακόμη σας στηρίζει εκλογικά, δεν εγκρίνει τη συμφωνία. Ακόμη και αν πράγματι κάποιοι πιστεύουν ότι κάνουν τη σωστή επιλογή στο ζήτημα της Συμφωνίας των Πρεσπών, θα πρέπει να κατανοήσουν ότι η βίαιη επιβολή της στον ελληνικό λαό θα προκαλέσει συνέπειες στο εσωτερικό της χώρας που πιθανώς ούτε καν μπορούμε να φανταστούμε αυτή τη στιγμή.

Όχι μόνο τα κόμματα, αλλά και ο κάθε Βουλευτής πρέπει να αναλάβει τις ευθύνες του απέναντι στην ιστορία, απέναντι στη δημοκρατία, τη λαϊκή βούληση, την πολιτική σταθερότητα και την ευνομία, πάνω απ' όλα απέναντι στο μέλλον του ελληνικού λαού. Ελάτε κι ακούστε μαζί μας τη φωνή του. Εδώ είμαστε για να τον εκφράζουμε στις μεγάλες εθνικές αποφάσεις, όχι για να τον διχάζουμε και να τον οδηγούμε στους ακραίους και επικίνδυνους δρόμους για τη δημοκρατία.

Δεν είναι κακό να αναγνωρίσετε το λάθος σας. Καταψηφίστε μαζί μας αυτή τη συμφωνία, γιατί, διαφορετικά, η αυριανή ημέρα που θα γίνει η ψηφοφορία, η 25η Ιανουαρίου 2019, θα γραφτεί ως μία μαύρη σελίδα στην ιστορία της Ελλάδας, από αυτούς που θα ψηφίσουν, μαζί με τους πρόθυμους, μία συμφωνία εθνικής ταπείνωσης, μια συμφωνία από την οποία κανείς μετά δεν θα μπορεί να κάνει πίσω. Γιατί αυτή είναι η αλήθεια.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ο κ. Αρβανιτίδης από τη Δημοκρατική Συμπαράταξη έχει τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση ισχυρίστηκε με αβάστακτη ιστορικοπολιτική ελαφρότητα, νομική επιπολαιότητα και με πρόταγμα το κομματικό της συμφέρον ένα ακόμα κορυφαίο θέμα εθνικής σημασίας, το «μακεδονικό». Φέρνετε προς κύρωση, λοιπόν, μία συμφωνία αυθαίρετη ιστορικοπολιτικά, έωλη νομικά και εργαλειοποιημένη πολιτικά, με στόχο να πλήξετε τους πολιτικούς σας αντιπάλους.

Μια τέτοια συμφωνία, σύσσωμη η Δημοκρατική Συμπαράταξη την καταψηφίζει, καθώς δεν διασφαλίζει τα εθνικά συμφέροντα. Η συγκυρία ήταν άκρως ευνοϊκή. Η Κυβέρνηση δεν επιζήτησε την εθνική συνεννόηση. Ο Πρωθυπουργός δεν συγκάλεσε καν Συμβούλιο Πολιτικών Αρχηγών, για να επικαιροποιηθεί η εθνική γραμμή διαπραγμάτευσης, την ώρα που ο κ. Ζάεφ συνάντησε πέντε φορές τους Αρχηγούς των άλλων κομμάτων στα Σκόπια.

Η εθνική θέση για το «μακεδονικό» ήταν σύνθετη ονομασία, erga omnes, ενιαίο όνομα κράτους, πολιτών και εθνικότητας, τόσο στο εξωτερικό όσο και στο εσωτερικό. Το άρθρο 1 παράγραφος 10Β προβλέπει ότι τα επίσημα έγγραφα της δημόσιας διοίκησης που προορίζονται για εσωτερική χρήση θα αλλάξουν μέσα σε πέντε χρόνια, με το άνοιγμα του αντίστοιχου κεφαλαίου της ενταξιακής διαδικασίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Erga omnes σε αναστολή για το εσωτερικό της δικής τους χώρας.

Με την Ευρωπαϊκή Ένωση στη δίνη του Brexit και σε υπαρξιακά διλήμματα, που θα ενταθούν μετά τις ευρωεκλογές του Μαΐου, αλλά και με αβέβαιο το πότε της όποιας μελλοντικής διεύρυνσης, η διπλή ονομασία είναι εδώ για να μείνει.

Υπάρχουν απανωτά λάθη στρατηγικής και τακτικής. Σε καμμία φάση της διαπραγμάτευσης δεν είχαμε την πρωτοβουλία. Και πρωτοβουλία σημαίνει να μη σύρεσαι από τις επιλογές που θέλει να σου επιβάλει ο συνομιλητής σου και η κεντρική επιλογή «εδώ και τώρα ένταξη στο ΝΑΤΟ» και «άρον-άρον βάφτισον αυτόν» ήταν επιλογή του άλλου μέρους και τρίτων χωρών. Δεν ήταν δική μας επιλογή.

Οι λαϊκές αντιδράσεις στην Ελλάδα εναντίον της συμφωνίας δαινομοποιήθηκαν και δυστυχώς ποτέ δεν χρησιμοποιήθηκαν σαν διαπραγματευτικό όπλο. Απεμπολήσαμε όλα τα εργαλεία ισχύος, αποδεχόμενοι την εκ των προτέρων έναρξη των ενταξιακών συζητήσεων σε ΝΑΤΟ και Ευρωπαϊκή Ένωση.

Μία χώρα με πραγματική ισχύ δεν θα αποδεχόταν αυτή τη διαδικασία. Μία χώρα χτίζει με στρατηγική και τακτική την ισχύ της, έστω κι αν βρίσκεται στο καναβάτσο. Θα ήταν πολύ πιο χρήσιμο για την πατρίδα, όσοι γοητεύονται με το να συγκρίνουν τον εαυτό τους με τον Ανδρέα Παπανδρέου, αν μελετούσαν πιο επισταμένως την πολιτική του κι όχι απλά αντέγραφαν τον τόνο της φωνής του.

Για παράδειγμα, όταν η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ επέβαλε το εμπάργκο του 1994, η Ελλάδα έπαιρνε την πρωτοβουλία των κινήσεων. Έναν μόλις χρόνο πριν, τον Μάρτη του 1993, σε μία έκρηξη ειλικρίνειας, ο πρώην Πρωθυπουργός Κώστας Μητσοτάκης στη γαλλική εφημερίδα «LE MONDE» είχε εμφανιστεί μετανοημένος και έλεγε ότι θα ευχόταν να μπορούσε να επιστρέψει έναν χρόνο πίσω, όταν τα Σκόπια ήταν έτοιμα να δεχτούν το όνομα «Βόρεια Μακεδονία».

Και τώρα η Νέα Δημοκρατία ξεχνά. Ο λαός, όμως, δεν ξεχνά. Μόνο μετά από την υπογραφή της Ενδιάμεσης Συμφωνίας, τον Μάρτη του 1996, ξεπάγωσε η σύναψη διπλωματικών σχέσεων των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής με την Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία.

Έτσι ασκείται πατριωτική εξωτερική πολιτική, όχι με ψευδαισθήσεις ότι οι ελληνικές επιχειρήσεις θα κυριαρχήσουν στα Σκόπια, ότι η Θεσσαλονίκη των μεγάλων αφηγημάτων και των ανεκπλήρωτων οραμάτων μπορεί να παίξει πρωταγωνιστικό ρόλο στα Βαλκάνια και να αναπτυχθεί έτσι απλά, με αφηγήματα, χωρίς μια πραγματική θέση ισχύος. Όχι εθνικά ταπεινωμένη, λοιπόν, αποβιομηχανοποιημένη και με εγκαίνια μουσαμάδων.

Μια συμφωνία που ξεκινά πριν από την κύρωσή της με ανάγκη διευκρινίσεων, ρηματικών διακοινώσεων και ερμηνειών δεν είναι καλός οιωνός. Έχει ήδη κακοφορμίσει και δημιουργεί αρνητικά τετελεσμένα. Η ειρωνεία της τύχης, αλλά και της ιστορίας, είναι ότι εναποθέσαμε στους Αλβανούς Βουλευτές την ερμηνεία της υπέρ των ελληνικών συμφερόντων.

Η Κυβέρνηση νομιμοποιεί μία ιστορική στρέβλωση και εκεί είναι η ρίζα του κακού. Έπρεπε να επιμείνουμε στα ζητήματα ταυτότητας, τη γλώσσα, τον πολιτισμό και την ιθαγένεια. Η ιθαγένεια προσδίδεται στο άτομο από το κράτος και, επομένως, εμφανίζεται ή εξαφανίζεται μαζί με το υπό κρίση κράτος. Εδώ, λοιπόν, θα έχουμε ένα κράτος με το όνομα «Βόρεια Μακεδονία», που εμφανίζεται για πρώτη φορά σήμερα στην παγκόσμια ιστορία και αυτό το κράτος προσδίδει για πρώτη φορά τη «μακεδονική», όχι τη «βορειομακεδονική» ιθαγένεια.

Γιατί δεν ακολουθήθηκε, τουλάχιστον, το παράδειγμα ενός νέου κράτους, που μόλις το 2011 έγινε μέλος του ΟΗΕ, του Νοτίου Σουδάν; Η ιθαγένεια του Νοτίου Σουδάν αναφέρεται ως «νοτιοσουδανική» και δεν λέγεται «σουδανική» κι ας ήταν κάποτε μέρος του κράτους αυτού.

Το συμπέρασμα όλων αυτών και το τελικό ζύγισμα είναι ότι μόνο το κράτος θα λέγεται «Βόρεια Μακεδονία» κι όλα τα άλλα θα λέγονται «μακεδονικά», επικράτεια, γλώσσα, πολιτισμός, λαός, ιθαγένεια, διαδικτυακές αναφορές, προϊόντα.

Και με τον εθνικό ύμνο; Αυτό το ξεχάσαμε. Ο εθνικός ύμνος, το ταυτοτικό αυτό σύμβολο του κράτους, όπως και η σημαία, τέσσερις φορές αναφέρεται στη «Μακεδονία» που λυτρώνεται, που απελευθερώνεται. Και αυτό θα τραγουδάει όλος ο κόσμος στο κράτος αυτό. Όλα αυτά τα δίνουμε με την ελληνική βούλα, με τη συναίνεσή μας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κύριε συνάδελφε, ολοκληρώστε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΙΔΗΣ: Το λέτε σε εμένα που είμαι από τις 15:00' εδώ, κύριε Πρόεδρε. Ένα-ενάμισι λεπτό θα ήθελα. Δεν είναι και κάτι ιδιαίτερο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όσοι επαίρεστε ότι η Συμφωνία των Πρεσπών εξοικονομεί πολύτιμο διπλωματικό κεφάλαιο, κλείνει μέτωπα ώστε να επικεντρωθεί στην κυρία εθνική απειλή, που είναι η Τουρκία, και πως έτσι κλείνετε μία χέουσα πληγή, πλανάστε. Βάζετε απλώς γάζα και χανζαπλάστ σε μία πληγή, χωρίς αντισηπτικό, χωρίς να απολυμάνετε το μικρόβιο του ψευδοαλυτρωτισμού.

Η συμφωνία δεν κλείνει πληγές. Σταματά μόνο την πολύχρονη

διένεξη για το ονοματολογικό του κράτους και ανοίγει το κουτί της Πανδώρας, καθώς μπήκατε σε πολλούς πειρασμούς. Ανοίγει πληγές και θέματα που θα τα βρούμε μπροστά μας εμείς και οι επόμενες γενιές. Και, μέσα στο κλίμα της άρνησής σας για εθνική συνεννόηση, βγάζετε και τηλεοπτικά σποτ. Για ποιον λόγο; Για το ότι ήταν δίκαιο κι έγινε πράξη.

Διαβάζω επί λέξει: «Είναι Μακεδόνες γιατί είναι Έλληνες και γιατί κατοικούν σε μία περιοχή που πάντα υπήρχαν Έλληνες. Η λέξη "Έλληνας" είναι έννοια γένους. Η λέξη "Μακεδόνας" είναι έννοια είδους. Οι Μακεδόνες δεν μπορεί παρά να είναι Έλληνες, όπως ήταν πάντα.».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΙΔΗΣ: Αυτά τα γράφει όχι κάποιος υπερπατριώτης, αλλά ο Βασίλης Ραφαηλίδης στο βιβλίο του «Λαοί των Βαλκανίων».

Όπως, λοιπόν, κάποιος λέει ότι είναι περήφανος Κρητικός επειδή είναι Έλληνας ή περήφανος Ηπειρώτης επειδή είναι Έλληνας, θέλω κι εγώ τα παιδιά μου στο εξωτερικό να λένε ότι είναι περήφανοι Μακεδόνες επειδή είναι Έλληνες και να μην τους ρωτάνε αν είναι από τα Σκόπια ή τη Μακεδονία.

Κλείνοντας, θα ήθελα να πω ότι σε στιγμές σαν κι αυτές απλοί Βουλευτές, από τους οποίους κρίνεται η τύχη της ιστορικής πορείας της χώρας, αναλαμβάνουν μία μεγάλη ευθύνη.

Αυτή τη μεγάλη ευθύνη καλώ όλους να σκεφτούν αναφέροντας το εξής ελάχιστο. «Η Μακεδονία ανήκει σε αυτόν που θα την πάρει», έλεγε ο Ελευθέριος Βενιζέλος στο ξέσπασμα του Α' Βαλκανικού Πολέμου, δείχνοντας με κάθε τρόπο την αποφασιστικότητά του για την ένταξη στον ελληνικό εθνικό κορμό μιας από τις προαιώνιες κοιτίδες του Ελληνισμού. Και τα κατάφερε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ωραία, ευχαριστούμε πάρα πολύ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΙΔΗΣ: Αλήθεια τι θα καταλάβαινε και πώς θα ένιωθε σήμερα ακούγοντας το «εμείς οι Μακεδόνες και εσείς οι Έλληνες» του κ. Ζάεφ; Ας αναρωτηθούμε πριν ψηφίσουμε.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Να είστε καλά.

Τον λόγο έχει ο κ. Νάσος Αθανασίου.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ποιο είναι το θέμα μας; Η Μακεδονία ή η προσδοκώμενη πρωθυπουργία; Η Μακεδονία ή η εκλογική επικράτηση; Αν το θέμα μας είναι η Μακεδονία, έχω να διατυπώσω μερικά ερωτήματα.

Ερώτημα πρώτο. Πώς μια συμφωνία που θα μπορούσε να αποτελέσει μνημείο εθνικής συναίνεσης μετατρέπεται σε τρόπαιο διχασμού; Η Συμφωνία των Πρεσπών δεν θα μπορούσε να υπάρξει, αν δεν είχε προηγηθεί επί Ανδρέα Παπανδρέου η Ενδιάμεση Συμφωνία. Επίσης, δεν θα μπορούσαμε να καταλήξουμε σε αυτή, χωρίς εκείνα που επέτυχε η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας το 2008. Άρα έχουμε την Ενδιάμεση Συμφωνία του 1995 με τον Ανδρέα Παπανδρέου και το Βουκουρέστι το 2008 με τον Κώστα Καραμανλή και τη Συμφωνία των Πρεσπών το 2018 με τον Αλέξη Τσίπρα.

Τα γεγονότα αυτά αποδεικνύουν στην πράξη υψηλό επίπεδο εθνικής συναίνεσης. Αυτοί που το μετέτρεψαν σε πεδίο διχασμού, αντιλαμβάνονται πόσο κακό κάνουν στη χώρα; Έχουν συνείδηση ότι έτσι ξεκινούν οι εθνικές συμφορές; «Για την πρωθυπουργία, ρε γαμώτο», που θα έλεγε και ένας θαυμαστής της Βούλας Πατουλίδου! Πολλοί ήθελαν το σύνταγμα του βόρειου γείτονά μας εδώ και τώρα με σφραγίδα και υπογραφή.

Ερώτημα δεύτερο. Μια διεθνής συμφωνία υπέρκειται ή όχι του συντάγματος; Μια διεθνής συμφωνία υπό την αιγίδα των Ηνωμένων Εθνών υπερισχύει ή όχι του συντάγματος των εμπλεκομένων μερών; Υπερισχύει, είναι η καθαρή, ξάστερη απάντηση.

Ερώτημα τρίτο και σπουδαιότερο. Ορισμένοι νομίζετε ότι είστε ικανοί να επιδοθείτε στον εμπτυσμό του Ελευθερίου Βενιζέλου; Γιατί χλευάζετε και προπηλακίζετε τον Ελευθέριο Βενιζέλο; Διότι αυτό ακριβώς κάνουν ορισμένοι. Επιδίδονται στο πτύειν κατά πρόσωπο του Ελευθερίου Βενιζέλου, όταν ισχυρίζονται ότι η Μακεδονία είναι μία και ελληνική. Το ακούσαμε εδώ μέσα εκατό φορές. Αυτό είναι το σοκ, να σηκώνονται τα βότσαλα να χτυπήσουν τον ογκόλιθο της νεότερης ιστορίας μας.

Το 1913 στη Διεθνή Διάσκεψη του Βουκουρεστίου, ο Βενιζέλος διεκδίκησε τη Μακεδονία, όχι ολόκληρη. Διεκδίκησε όση μπορούσε να πάρει και πήρε το μεγαλύτερο κομμάτι. Με τη συνθήκη αυτή η Ελλάδα έγινε διπλάσια. Από εξήντα τρεις χιλιάδες τετραγωνικά χιλιόμετρα έκταση έφτασε τις εκατόν είκοσι χιλιάδες και παραπάνω. Από δύο εκατομμύρια εξακόσιες χιλιάδες άτομα πληθυσμό έφτασε στα τέσσερα εκατομμύρια εφτακόσιες χιλιάδες. Τα σύνορά της από τον Σπερχειό πήγαν στον Νέστο.

Τι έγινε στο Βουκουρέστι; Η Σερβία πήρε τη βόρεια Μακεδονία ως την Ραντόβιτσα και τη Στρώμνιτσα και το μεγαλύτερο μέρος της κοιλάδας του Βαρδάρη. Η Ελλάδα κατοχύρωσε τη Θεσσαλονίκη και έπαιρνε τη Χαλκιδική, το λιμάνι της Καβάλας με ολόκληρη σχεδόν την ενδοχώρα και βέβαια τη νότια Ήπειρο, τα Ιωάννινα, τα νησιά του Αιγαίου, εκτός από τα Δωδεκάνησα. Η Βουλγαρία εξασφάλιζε έξοδο στο Αιγαίο, κάτι που αργότερα το αίμα των Ελλήνων και ο Βενιζέλος πάλι απέτρεψαν.

Ο Ελευθέριος Βενιζέλος με το Βουκουρέστι το 1913 και τη Λωζάνη το 1923 όρισε τα σύνορα της χώρας που ζούμε σήμερα. Από το 1923 και μετά η Ελλάδα υπερασπίζεται την εδαφική της ακεραιότητα στα όρια αυτά. Αυτή είναι η εθνική μας γραμμή επί ενενήντα και πλέον χρόνια.

Τώρα σκίζετε τη συμφωνία αυτή, λέγοντας ότι δεν υπάρχει άλλη Μακεδονία εκτός από την ελληνική. Αν σκίζετε τη Συμφωνία του Βουκουρεστίου του 1913, τότε πώς, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, θα υπερασπιστείτε τη Συμφωνία της Λωζάνης του 1923, που θέλει τώρα να την αλλάξει ο Ερντογάν; Πότε θα καταλάβετε ότι αυτά θέτουν σε κίνδυνο την Ελλάδα;

Στις 26 Ιουλίου 1913 η εφημερίς «ΕΣΤΙΑ» έγραφε: «Η Συνθήκη του Βουκουρεστίου θα μείνει στην ιστορίαν ως μία εκ των εντιμοτάτων και δικαιοτάτων συνθηκών εξ όσων είδον οι αιώνες.». Αυτό που είδαν οι αιώνες, δεν το βλέπουν κάποιοι στις μέρες μας. Υπάρχουν και τα χημικά του λαϊκισμού, βλέπετε.

Ερώτημα τέταρτον. Στο συλλαλητήριο της Κυριακής είδα και ιερείς. Έχουν ακούσει οι καλοπροαίρετοι αυτοί οι άνθρωποι για τις απόπειρες συγκρότησης μουσουλμανικού τόξου στα βόρεια σύνορά μας; Έχουν συλλογιστεί ποιες ενέργειες το αποτρέπουν και ποιες το υποβοηθούν;

Ας πάρουμε τώρα έναν ουδέτερο παρατηρητή της Συμφωνίας των Πρεσπών. Προτείνω την επιθεώρηση του «THE ECONOMIST», επειδή ακριβώς δεν συμπαθεί ιδιαιτέρως τον ΣΥΡΙΖΑ. Στις 30 Ιουνίου 2018 γράφει: «Οι Σκοπιανοί», «Μακεδόνες» τούς λέει, έτσι τους λένε όλοι, «υποχρεώθηκαν να καταπιούν μία δύσκολη συμφωνία με την Ελλάδα. Τώρα χρειάζονται τη βοήθεια της Ευρώπης.». Δυστυχώς αυτό το «υποχρεώθηκαν να καταπιούν» είναι λίγο για να κατευνάσει το μένος ορισμένων.

Ακροτελεύτιο ερώτημα. Μας συμφέρει να υπάρχει αυτό το κράτος στα βόρεια σύνορά μας; Αν μας συμφέρει, πρέπει να το σεβαστούμε. Αν δεν μας συμφέρει, ποιοι ωφελούνται εις βάρος μας; Ξέρετε τα ονόματά τους, αλλά τα ξορκίζετε.

Θέλω να κλείσω με τη Θεσσαλονίκη, που με αγκάλιασε στα πρώτα φοιτητικά μου χρόνια. Θεσσαλονίκη, ξέρω ότι πάντα σε πείραζε, πάντα σε αγκύλωνε στην καρδιά να σε αποκαλούν «συμπρωτεύουσα». Το «συμπρωτεύουσα» υπαινισσόταν ότι δεν μπορείς να είσαι πρωτεύουσα χωρίς αυτό το «συν». Θεσσαλονίκη, θα αρνηθείς τώρα να γίνεις πρωτεύουσα των Βαλκανίων;

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ευχαριστούμε τον κ. Νάσο Αθανασίου για την τήρηση του χρόνου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι Βουλευτές κύριοι Κουμουτσάκος και Μανιάτης ζητούν άδεια ολιγοήμερης απουσίας στο εξωτερικό. Η Βουλή εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Συνεπώς η Βουλή ενέκρινε τις ζητηθείσες άδειες.

Τον λόγο έχει ο κ. Μπάρκας από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΡΚΑΣ: Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Δεν θα μπορούσα να μη σχολιάσω την αρχηγική εμφάνιση του κ. Σαμαρά απ' αυτό εδώ το Βήμα, ο οποίος σε σαράντα πέντε λεπτά ομιλίας δεν ανέφερε ούτε μία φορά τον αείμνηστο Κωνσταντίνο Μητσοτάκη ούτε μία φορά την κ. Ντόρα Μπακογιάννη,

ούσα Υπουργός Εξωτερικών στην κυβέρνηση του κ. Καραμανλή, αλλά ούτε και τον ίδιο τον κ. Καραμανλή και το Βουκουρέστι το 2008.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, από πολλές απόψεις η σημερινή συζήτηση στη Βουλή είναι ιστορική. Και είμαι σίγουρος ότι με τον έναν ή τον άλλον τρόπο θα πάρει τη θέση της ως μία από τις πιο αξιοσημείωτες στιγμές στην ελληνική ιστορία. Και το λέω αυτό, διότι το μακεδονικό, το ονοματολογικό, που έχει παράξει αποτελέσματα στη χώρα μας τα τελευταία τριάντα χρόνια, είναι ένα γεγονός το οποίο μάς διεκδικεί πολιτικά, οικονομικά, κοινωνικά και ιδεολογικά.

Ήταν το ονοματολογικό και η στάση του κ. Σαμαρά στις αρχές του 1990 που δρομολόγησε πολιτικές εξελίξεις, με τελικό αποτέλεσμα την πτώση της κυβέρνησης Μητσοτάκη και δημιουργεί δεδομένα εντός και εκτός της Νέας Δημοκρατίας που μας ακολουθούν μέχρι σήμερα.

Είναι το ονοματολογικό και η εκκρεμότητά του η αφορμή για να τροφοδοτείται ο εθνικισμός στην Ελλάδα και στη γειτονική χώρα. Ακροδεξιές οργανώσεις στήθηκαν στη βόρεια Ελλάδα και καλλιέργησαν το μίσος απέναντι στον γειτονικό λαό.

Όμως και στην απέναντι μεριά των συνόρων αναπαράχθηκε ένας επιθετικός και κιτς τρόπος δημιουργίας εθνικής ταυτότητας. Η προηγούμενη κυβέρνηση Γκρούεφσκι είχε επενδύσει στον εθνολαϊκισμό και στο αφήγημα του μακεδονισμού, μετατρέποντας τα Σκόπια σε έναν κιτς αρχαιολογικό πάρκο. Είναι το ονοματολογικό η αφορμή για να προστεθεί ένας νέος εχθρός για τη χώρα μας δίπλα σε αυτούς, της Αλβανίας και της Τουρκίας.

Η δική μου γενιά έχει μεγαλώσει με το ότι οι γείτονες προς τον Βορρά και τα ανατολικά είναι οι εχθροί μας. Και θα γραφτεί η στιγμή αυτή στην ιστορική μνήμη της χώρας μας, γιατί επιλύεται μία διαφορά και μάλιστα επιλύεται με τρόπο δημοκρατικό και συνεργατικό, στην κατεύθυνση της αποδοχής των όρων και των δύο μερών.

Και αυτό γίνεται γιατί υπάρχουν δύο κυβερνήσεις στις δύο χώρες, που έκαναν μία παραδοχή, ότι θα καθίσουν σε ένα τραπέζι συζήτησης έχοντας ως στόχο να βρεθεί η λύση. Και μάλιστα να βρεθεί μία λύση, η οποία να μη στηρίζεται στο δίκαιο του ισχυρότερου, αλλά στη συνεργασία, στην αποδοχή της διαφορετικότητας, στον σεβασμό στις παραδόσεις των δύο λαών. Είμαστε θετικοί και απόλυτα ικανοποιημένοι που λύνουμε ένα πρόβλημα το οποίο σπατάλησε αρκετό πολιτικό κεφάλαιο.

Γιατί είμαστε διαφορετικοί, συνάδελφοι. Εμείς ασκούμε ενεργητική πολιτική, ενώ εσείς ήσασταν, είστε και θα είστε υπέρ της αδράνειας. Εμείς είμαστε υπέρ των λύσεων και αναλαμβάνουμε την ευθύνη για να βρούμε αυτές τις λύσεις. Εσείς θέλετε το πρόβλημα να συνεχίσει να υπάρχει, γιατί ζείτε μέσα από το πρόβλημα, γιατί χτίζετε πολιτικές καριέρες μέσα σε αυτό. Εμείς είμαστε με τη σταθερότητα. Εσείς επιδιώκετε την αστάθεια. Εμείς παρουσιάζουμε την αλήθεια στον ελληνικό λαό. Εσείς λέτε μονίμως ψέματα.

Η Κυβέρνηση επιτυγχάνει να υλοποιήσει την εθνική γραμμή, σύνθετη ονομασία με γεωγραφικό προσδιορισμό για όλες τις χρήσεις, erga omnes.

Η συμφωνία είναι εθνικά επωφελής, καλύπτει την εθνική γραμμή στο 110% και η στάση της Νέας Δημοκρατίας, εάν δεν ήταν επικίνδυνη, θα ήταν γελοία. Στην αρχή της διαπραγμάτευσης διατυπώνει με τον πιο επίσημο τρόπο μέσα από τον Πρόεδρό της, τα λεγόμενα του Προέδρου της, την εθνική γραμμή, ίσως γιατί υποτίμησε τη δυναμική των πραγμάτων και θεώρησε ότι μια τέτοια λύση δεν θα είναι εφικτή. Όταν είδε ότι η πρόταση της ελληνικής Κυβέρνησης γίνεται εξ ολοκλήρου αποδεκτή, η Αξιωματική Αντιπολίτευση θέτει ως προϋπόθεση την αλλαγή του συντάγματος της ΠΓΔΜ, για να κατοχυρώσει τις αλλαγές αυτές, και εκεί έχασαν. Τέλος, έχοντας υποστεί απανωτές ήττες, επανέρχεται με καταγγελίες περί απόδοσης της γλώσσας και της εθνότητας. Γνωρίζουν συνειδητά ότι λένε ψέματα, αλλά πάνω σε αυτό συνεχίζουν να διχάζουν την ελληνική κοινωνία.

Τόσο στη συμφωνία όσο και στη ρηματική διακοίνωση της Κυβέρνησης της ΠΓΔΜ ο όρος «nationality» αναφέρεται αποκλειστικά στην ιθαγένεια και δεν ορίζει ή υποκαθορίζει εθνοτικό δεσμό η εθνότητα. Στα διαβατήρια των πολιτών της Πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας θα αναφέρεται ο όρος «μακεδονική/πολίτης της Δημοκρατίας της Βορείου Μακεδονίας». Οι πολίτες θα ανήκουν στη Βόρεια Μακεδονία και επίσημα θα ονομάζονται «Βορειομακεδόνες» ή «κάτοικοι της Βόρειας Μακεδονίας».

Στην ουσία αυτό που γίνεται εδώ είναι ότι οι αντίπαλοι της συμφωνίας, όταν είδαν ότι έχει τηρηθεί η εθνική γραμμή, άρχισαν να ψάχνουν κάτι για να πιαστούν. Δυστυχώς, δεν είχαν ανθρώπους που να ξέρουν Διεθνές Δίκαιο ή διεθνή πρακτική.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η Αντιπολίτευση έχει επιλέξει περίεργους και δύσκολους δρόμους για να στήσει τη στρατηγική της. Δυσκολεύεται η Νέα Δημοκρατία να πιστέψει ότι η Κυβέρνησή μας πέτυχε μια τέτοια συμφωνία. Προσπαθεί να τορπιλίσει τη διαδικασία, γιατί δεν μπορεί να δεχθεί ότι η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ, μια αριστερή Κυβέρνηση, μπορεί να λύσει θέματα τα οποία οι προηγούμενες κυβερνήσεις δεν μπόρεσαν και κάνει πολιτική με το φαντασιακό της. Θα ήθελε να μη φέρουμε μια τέτοια συμφωνία, γιατί ασκούσε πολιτική –ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε-, σε ένα πεδίο που, κατά τη γνώμη της, είχε πλεονέκτημα. Όμως, η άσκηση πολιτικής με το φαντασιακό είναι επικίνδυνη οδός.

Γράφει ο Μπρεχτ στις «Ιστορίες του κυρίου Κόυνερ»: «Ο κύριος Κ. δεν έχει ανάγκη να ζει σε μια συγκεκριμένη χώρα. Μπορώ οπουδήποτε να πεινάσω, έλεγε. Μια μέρα, όμως, πέρασε από μια πόλη κατακτημένη από τον εχθρό της. Εκεί τον σταμάτησε ένας αξιωματικός του εχθρού και τον ανάγκασε να κατέβει από το πεζοδρόμιο. Ο κύριος Κ. κατέβηκε και τότε συνειδητοποίησε πως είχε οργιστεί με τον άνθρωπο εκείνον και μάλιστα όχι μόνο με τον άνθρωπο, αλλά κυρίως με τη χώρα του ανθρώπου, τόσο πολύ, που ευχήθηκε την εξαφάνισή της. Μα, πώς έγινα εθνικιστής; αναρωτήθηκε. Φταίει ο εθνικιστής που βρέθηκε μπροστά μου. Να γιατί πρέπει να εκλείψει η ανοησία. Γιατί κάνει ανόητο όποιον βρεθεί μπροστά της.».

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, σε αυτή τη στιγμή της ιστορίας ο καθένας και η καθεμία από εμάς επιλέγει σε ποια πλευρά της ιστορίας θέλει να σταθεί και εμείς το επιλέξαμε προτού καν βρεθούμε στη σημερινή διαδικασία. Η Αριστερά στη χώρα μας έχει δείξει, με τον λόγο και τα έργα της, πως παλεύει για να ενώσει τους λαούς και πολλές φορές το έχει πληρώσει με το ίδιο της το αίμα.

Περήφανα, λοιπόν, και ξεκάθαρα λέμε «ναι» στη συμφωνία που ενώνει τους λαούς, «ναι» στη συμφωνία που λύνει ένα χρόνιο πρόβλημα, «ναι» στη συμφωνία που δημιουργεί μια νέα κατάσταση στα Βαλκάνια. Το φως θα κερδίσει, όπως έκανε πάντα στη χώρα μας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Ο κ. Συντυχάκης από το ΚΚΕ έχει τον λόγο.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΥΝΤΥΧΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ο ΣΥΡΙΖΑ, η Νέα Δημοκρατία, μέχρι και η Χρυσή Αυγή καυγαδίζουν για το ονοματολογικό, κρύβοντας όμως τη σύμπλευσή τους στο πιο ουσιαστικό άρθρο της Συμφωνίας των Πρεσπών, το άρθρο 2, που είναι η ένταξη της FYROM στο ΝΑΤΟ και την Ευρωπαϊκή Ένωση, για να προχωρήσει η ευρωατλαντική ολοκλήρωση στα Δυτικά Βαλκάνια.

Το ΚΚΕ τούς έχει προκαλέσει κατ' επανάληψη να τοποθετηθούν για το άρθρο 2. Κουβέντα όμως για τον φόνο, κουβέντα για τους φονιάδες των λαών, απαίτηση των οποίων είναι η συμφωνία!

Η Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ καταφεύγει τόσο στη συνειδητή διαστρέβλωση των θέσεων του ΚΚΕ όσο και στην αποσιώπηση του αντιδραστικού περιεχομένου της συμφωνίας, φτάνοντας μάλιστα στο σημείο να την αποκαλεί αντιιμπεριαλιστική, προοδευτική και διεθνιστική. Όσο πιο μεγάλη είναι η διαστρέβλωση της αλήθειας, τόσο πιο μεγάλο είναι το «πλυντήριο» για να «ξεπλύνει» τα εγκλήματα του αμερικανικού και ευρωπαϊκού ιμπεριαλισμού με τις εκατόμβες νεκρών, την ανείπωτη δυστυχία, την προσφυγιά που έχει προκαλέσει ανά τον κόσμο.

Ποιοι χειροκροτούν, όμως, τον ΣΥΡΙΖΑ, τους Τσίπρα - Ζάεφ, την ίδια τη συμφωνία, για να δούμε πόσο προοδευτικοί και διε-

θνιστές είναι; Είναι ο Τραμπ, που βγήκε με τις ψήφους και τη στήριξη της Κου Κλουξ Κλαν, που στήνει τείχη και σκοτώνει μετανάστες; Είναι ο Πρέσβης των Ηνωμένων Πολιτειών, που άγεται και φέρεται στη χώρα ως νέος Πιουριφόι και αποκαλεί την Ελλάδα «μεντεσέ των επιδιώξεων του αμερικανικού ιμπεριαλισμού»; Είναι το ΝΑΤΟ, ο δολοφονικός αυτός οργανισμός, που ευθύνεται για την κυπριακή τραγωδία και την επιβολή της δικτατορίας στην Ελλάδα, εκείνος που παίζει τον ρόλο του Πόντιου Πιλάτου στην τουρκική επιθετικότητα και το «γκριζάρισμα» του Αιγαίου; Είναι ο Γενικός Γραμματέας του ΝΑΤΟ; Είναι η λυκοσυμμαχία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της φτώχειας, της ανεργίας, της δικτατορίας των μονοπωλίων; Είναι η Μέρκελ, ο Μακρόν, ο Γιούνκερ, ο Κουρτς, ο ακροδεξιός Πρωθυπουργός της Αυστρίας και πολλά άλλα «μπουμπούκια» του διεθνούς ιμπεριαλισμού.

Ναι, ο ΣΥΡΙΖΑ έχει αναλάβει ρόλο προπομπού των ευρωατλαντικών σχεδίων, με τη δημιουργία νέων πολυάριθμων νατοϊκών βάσεων ανά την Ελλάδα, την αναβάθμιση του επιχειρησιακού ρόλου της βάσης της Σούδας, μετατρέποντας το νησί σε πλωτό αεροπλανοφόρο και ορμητήριο για νέες δολοφονικές στρατιωτικές επεμβάσεις στην Ανατολική Μεσόγειο και τη Βόρειο Αφρική.

Αποσιωπούν όλοι συνειδητά ότι το ΝΑΤΟ και η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν είναι παράγοντες προόδου, ασφάλειας, φορείς φιλίας, ειρήνης και συνεργασίας των λαών. Αντιθέτως, είναι παράγοντες αιματοχυσιών, πόνου, προσφυγιάς, υποδαύλισης του εθνικισμού και του αλυτρωτισμού. Είναι εκείνοι που διαμέλισαν τη Γιουγκοσλαβία το 1990, που προκάλεσαν τους αιματηρούς πολέμους στη Σερβία, στη Κροατία, στη Βοσνία-Ερζεγοβίνη, στο Κόσοβο, στο Ιράκ, στη Συρία, στη Λιβύη και αλλού.

Αυτούς είναι που προστατεύει ο ΣΥΡΙΖΑ. Τα δικά τους εγκλήματα «ξεπλένει». Με τη μάσκα του κοσμοπολιτισμού η Κυβέρνηση αθωώνει τον ρόλο του ιμπεριαλισμού και, παρά τη φαινομενική αντίθεσή της, στην πράξη συναντιέται και βοηθιέται από εθνικιστικές δυνάμεις και πατριδοκάπηλους, οι οποίοι, παρ' όλο που αντιδρούν στη συμφωνία, δεν αμφισβητούν την ενίσχυση του ΝΑΤΟ και της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αυτός είναι ο κοινός παρονομαστής τους, όπως κοινός παρονομαστής τους είναι και η διαιώνιση της καπιταλιστικής κυριαρχίας, η ανταγωνιστικότητα και η κερδοφορία του κεφαλαίου. Ο κοσμοπολιτισμός και ο εθνικισμός είναι οι δύο όψεις του ίδιου νομίσματος και τα δύο παιδιά του καπιταλισμού και υπηρετούν τη διαιώνιση της κυριαρχίας του.

Τα μείζονα ζητήματα, όπως η αντιμετώπιση του αλυτρωτισμού, όχι μόνο παραπέμπεται στο αβέβαιο μέλλον, αλλά παίρνει ακόμα πιο επικίνδυνη τροπή μετά και την αποδοχή από την Κυβέρνηση των θέσεων περί «Μακεδόνα πολίτη» και «μακεδονικής γλώσσας», που αποτελούν το σπέρμα του αλυτρωτισμού.

Αυτές οι ασαφείς διατυπώσεις έχουν σφραγίδα Αμερικανών και ΝΑΤΟ, για να συντηρείται ο αλυτρωτισμός και ο εθνικισμός και στις δύο χώρες, για να βρίσκουν πάντα το πάτημα να επεμβαίνουν και να διαιρούν τους λαούς.

Η συμφωνία είναι και επικίνδυνη για την ειρήνη στην περιοχή, τη συνεργασία, τη σταθερότητα, τη φιλία μεταξύ των λαών της Βαλκανικής, αλλά και ιστορικά παραχαραγμένη.

Η γεωστρατηγική αναβάθμιση, για την οποία μάχεται ο ΣΥΡΙΖΑ για λογαριασμό των εγχώριων και αμερικανικών μονοπωλιακών ομίλων, ισοδυναμεί με ακόμα μεγαλύτερη εμπλοκή της χώρας στους ιμπεριαλιστικούς πολέμους, κάτι που ευθέως ομολογείται στην πρόσφατη έκθεση του Υπουργείου Εξωτερικών των Ηνωμένων Πολιτειών για την Ελλάδα, η οποία αναφέρει πως είναι ο αφοσιωμένος εταίρος στην προώθηση των συμφερόντων των Ηνωμένων Πολιτειών.

Απέναντι στους δήθεν προοδευτικούς κοσμοπολίτες και στους εθνικιστές πατριδοκάπηλους, φασίστες χρυσαυγίτες, ακροδεξιά μορφώματα που συνεργάστηκαν μέχρι πρότινος με τον ΣΥΡΙΖΑ είναι μόνο το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας. «Πολλοί καιροί με δέρνουν, μα οι κλώνοι μου δεν σπούνε, γιατί έχω ρίζες δυνατές βαθιά και με κρατούν.».

Καλούμε τους γνήσιους πατριώτες, διεθνιστές, ριζοσπάστες, προοδευτικούς και δημοκράτες, όσους ανησυχούν και αγωνιούν για τις εξελίξεις και τις νέες περιπέτειες που μας οδηγούν οι αστικές κυβερνήσεις μαζί με το ΝΑΤΟ, τους Αμερικανούς και Ευρωπαίους ιμπεριαλιστές, όσους αγωνιούν και θέλουν μια Ελλάδα υπερήφανη, έξω από το ΝΑΤΟ, την Ευρωπαϊκή Ένωση, τις δολοφονικές λυκοσυμμαχίες, χωρίς ξένες βάσεις.

Καλούμε κάθε αριστερό που πίστεψε και παραπλανήθηκε από τις ψεύτικες ελπίδες του ΣΥΡΙΖΑ, όσους αισθάνονται ότι τα ακροδεξιά φασιστικά, ναζιστικά μορφώματα, τα μαντρόσκυλα του συστήματος πρέπει να ηττηθούν και να τσακιστούν, όσους πιστεύουν στη φιλία, τη συνεργασία, την αδελφοσύνη των λαών και μάχονται κατά της καπιταλιστικής βαρβαρότητας, όσους βροντοφωνάζουν «όχι» στη συμφωνία Τσίπρα - Ζάεφ, «όχι» στα σχέδια ΗΠΑ – ΝΑΤΟ - Ευρωπαϊκής Ένωσης, «όχι» στον αλυτρωτισμό και τον εθνικισμό, «ναι» στη φιλία και την αλληλεγγύη και κοινή πάλη των λαών. Όσοι θέλουν να στρατευθούμε στον αντικαπιταλιστικό, αντιμονοπωλιακό, αντιιμπεριαλιστικό αγώνα, για την απαλλαγή από την καπιταλιστική βαρβαρότητα και την οικοδόμηση της νέας κοινωνίας, της κοινωνικής δικαιοσύνης, του σοσιαλισμού, να στρατευθούν με το ΚΚΕ και να το ισχυροποιήσουν παντού, και μέσα στο κίνημα και σε όλες τις επερχόμενες εκλογικές αναμετρήσεις.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Η κ. Σταματάκη από τον ΣΥΡΙΖΑ έχει τον λόγο.

ΕΛΕΝΗ ΣΤΑΜΑΤΑΚΗ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα είναι μια ιστορική μέρα για τη χώρα μας αλλά και για τα Βαλκάνια. Σήμερα ήρθε πια η ώρα να τελειώνουμε με ένα ζήτημα που βρίσκεται σε εκκρεμότητα εδώ και χρόνια, έναν εθνικό εγκλωβισμό, μια πληγή στις σχέσεις μας με τον γειτονικό μας λαό, αλλά και στο εσωτερικό της ίδιας της ελληνικής κοινωνίας, όπου κάθε φωνή που καλούσε να δούμε το ζήτημα με νηφαλιότητα αντιμετωπιζόταν ως προδοτική.

Η ανάδειξη του ζητήματος του ονόματος του κράτους που προέκυψε από τη διάλυση της Γιουγκοσλαβίας σε εθνικό μας ζήτημα δημιούργησε εύφορο έδαφος για την άνοδο μισαλλόδοξων φωνών και αντιλήψεων.

Στα μακεδονικά συλλαλητήρια, που στήριζε τότε και το επίσημο κράτος, είχαμε την πρώτη δημόσια μαζική εμφάνιση της Χρυσής Αυγής, που συνοδεύτηκε και από την επίθεση εναντίον αριστερών φοιτητών στο προαύλιο της ΑΣΟΕΕ τον Δεκέμβριο του 1992.

Τι αποτέλεσμα είχε η αδιαλλαξία της ελληνικής πολιτείας τη δεκαετία του 1990, το εμπάργκο του 1994 και το βέτο του Βελιγραδίου; Μήπως αναβάθμισε τη θέση της χώρας μας στη διεθνή πολιτική σκηνή;

Αντιθέτως, ο ΟΗΕ και άλλοι διεθνείς οργανισμοί επεδίωκαν πάντα την εξομάλυνση των σχέσεων, ενώ η μη λύση του ζητήματος είχε οδηγήσει στην ευρεία χρήση του συνταγματικά κατοχυρωμένου ονόματος, δηλαδή «Δημοκρατία της Μακεδονίας». Το 2008 η χώρα καταδικάστηκε από το Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης για την παραβίαση των όρων της Ενδιάμεσης Συμφωνίας.

Ζητάτε, κυρίες και κύριοι της Αντιπολίτευσης, να γυρίσουμε πίσω, να θυμηθούμε, λοιπόν, τι συνέβη τόσα χρόνια σε διεθνείς οργανισμούς, σε διεθνείς αθλητικές διοργανώσεις ή άλλες διεθνείς διοργανώσεις. Όλοι είχαν αναγνωρίσει, όλοι έλεγαν το γειτονικό κράτος «Μακεδονία» σκέτο, χωρίς γεωγραφικό προσδιορισμό κι εμείς κάναμε ότι δεν βλέπουμε και δεν ακούμε και στραβώναμε τα μούτρα σαν κακομαθημένα παιδιά. Με την πολιτική αυτή ούτε αποδυναμώσαμε τον εθνικισμό της γειτονικής μας χώρας, αντιθέτως τον δυναμώσαμε και οδηγήθηκε στην επικράτηση του εθνικισμού του Γκρουέφσκι.

Παρ' όλα αυτά σήμερα θα πρέπει να αναγνωρίσουμε ότι υπάρχει μια κυβέρνηση με διάθεση σύνθεσης και διαλόγου και το έχει αποδείξει αυτό στην πράξη, με την αποδοχή των όρων της συμφωνίας, με την οποία μπορούμε να συνεργαστούμε και να πετύχουμε την ειρηνική συνύπαρξη των δύο λαών αλλά και γενικότερα των λαών των Βαλκανίων.

Η θέση της Ελλάδας για σύνθετη ονομασία με γεωγραφικό προσδιορισμό έναντι όλων δεν είναι καινούργια. Είναι μια θέση των κυβερνήσεων και της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ.

Αντί όμως σήμερα να υπάρχει σύμπνοια σε ένα ζήτημα που θεωρείται εθνικό, η Νέα Δημοκρατία κρατά μια ανεύθυνη στάση, αξιοποιώντας την αναβίωση του μακεδονικού ως ένα πεδίο δημαγωγικής εθνικιστικής εκμετάλλευσης, αποφεύγοντας έντεχνα τον εσωτερικό της διχασμό και κάνοντας το χατίρι σε ακροδεξιά στελέχη που έχουν εισχωρήσει τα τελευταία χρόνια στις γραμμές της.

Η Νέα Δημοκρατία σήμερα δημιουργεί ένα κακό ιστορικό για την πολιτική της παράταξης. Θέλοντας να ψαρέψει στα θολά νερά της ακροδεξιάς νομιμοποιεί τον λόγο τους. Είδαμε το θλιβερό και επικίνδυνο σύνθημα: «Η δημοκρατία πούλησε τη Μακεδονία» στα σχολεία της δυτικής Θεσσαλονίκης.

Ποιος έχει την πολιτική ευθύνη γι' αυτό και ποιος εκμεταλλεύεται ακόμα και τους μαθητές για μικροκομματικές σκοπιμότητες; Ποιος ενθαρρύνει τις φασιστικού τύπου ενέργειες στοχοποίησης Βουλευτών με αφίσες, με κακόβουλες προτροπές μέσω των μέσων μαζικής κοινωνικής δικτύωσης, με ευθείες απειλές μέσω τηλεφωνημάτων και μηνυμάτων και τρομοκρατικές επιθέσεις, ακόμα και στα σπίτια των Βουλευτών; Ποιος στηρίζει και χρηματοδοτεί την τρομοκρατική αυτή καμπάνια; Ποιος καλύπτει αυτούς που προσπάθησαν να εισβάλουν στο κτήριο της Βουλής; Το κουβάρι σιγά-σιγά ξετυλίγει και γρήγορα θα φτάσουμε στην άκρη του και τότε θα δούμε ποιος και ποιοι είναι οι προδότες, ποιοι είναι οι ψεύτες, ποιοι πούλησαν τα σύμβολα, την ιστορία, τη γλώσσα και τα εδάφη.

Όλα αυτά, κυρίες και κύριοι, δεν μας τρομάζουν ούτε μας εμποδίζουν να στηρίξουμε την πατριωτική και εθνικά ωφέλιμη Συμφωνία των Πρεσπών. Σε κάθε σύγχρονη δημοκρατική χώρα η πιθανότητα και μόνο ειρηνικής επίλυσης ενός ζητήματος που ταλαιπωρεί για δεκαετίες τις σχέσεις με γειτονικό κράτος θα αποτελούσε από μόνο του ένα χαρμόσυνο γεγονός.

Σήμερα η διεθνής κοινότητα δίνει συγχαρητήρια στην ελληνική Κυβέρνηση για την επίλυση του μακεδονικού. Η θέση της χώρας αναβαθμίζεται και γινόμαστε μια αξιόπιστη δύναμη σταθερότητας στα Βαλκάνια. Ενισχύουμε τη συνεργασία με τους γείτονές μας, οικοδομούμε φιλικές σχέσεις, ενθαρρύνεται η συνεργασία μεταξύ των εμπορικών επιμελητηρίων αλλά και των επιστημονικών και τεχνολογικών ιδρυμάτων και ερευνητικών κέντρων.

Για εμάς, λοιπόν, πατριωτισμός είναι να επιδιώκεις την ειρηνική συνύπαρξη και την αλληλεγγύη των λαών, τη συμβίωση που συμβάλλει στη θετική ανάπτυξη της ευρύτερης περιοχής στην οποία η Ελλάδα αποτελεί ισχυρό πόλο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Δεν αξιοποιούμε την ισχύ μας επιθετικά, δημιουργώντας εχθρούς, αλλά εποικοδομητικά, δημιουργώντας χρήσιμους συμμάχους. Σήμερα είμαστε υπερήφανοι γι' αυτή τη συμφωνία. Απαλλασσόμαστε και απαλλάσσουμε την κοινωνία από ένα βάρος. Κλείνει μια μαύρη σελίδα και ανοίγει μια φωτεινή σελίδα για την πορεία και την ιστορία της χώρας μας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ευχαριστούμε.

Ο κ. Σταϊκούρας από τη Νέα Δημοκρατία έχει τον λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Νέα Δημοκρατία με αίσθημα ευθύνης απέναντι στη μακραίωνη ιστορία αλλά και την προοπτική της πατρίδας καταψηφίζει την κύρωση της Συμφωνίας των Πρεσπών.

Στηρίζει διαχρονικά την εύρεση μιας αμοιβαία αποδεκτής λύσης μεταξύ των δύο γειτονικών χωρών -αυτό άλλωστε είναι ιστορικά επιβεβαιωμένο-, μιας λύσης όμως που θα σέβεται τα πραγματικά ιστορικά και εθνικά δεδομένα και δεν θα δίνει περιθώρια στους γείτονες για υποδαύλιση, μελλοντικά, αυθαίρετων αξιώσεων.

Ο Πρωθυπουργός απέτυχε να αξιοποιήσει το κεκτημένο της εθνικής συνεννόησης επί του κρίσιμου αυτού θέματος, κεκτημένο που συσσωρεύτηκε από τις προηγούμενες κυβερνήσεις, κυρίως της Νέας Δημοκρατίας, και προτίμησε με προσωπικούς χειρισμούς να φέρει μία συμφωνία γεμάτη τρύπες, τις οποίες σήμερα στην ομιλία του υποβάθμισε σε δευτερεύοντα και πολύπλοκα νομικά ζητήματα, ενώ είναι απολύτως ουσιώδη, με την προσδοκία ότι θα αποκομίσει προσωπικά πολιτικό όφελος.

Έτσι σήμερα η κουτσουρεμένη Κυβέρνηση με τη βοήθεια μιας τεχνητής κοινοβουλευτικής Πλειοψηφίας φέρνει στο ελληνικό Κοινοβούλιο μία συμφωνία που δεν θωρακίζει μακροχρονίως τη χώρα, μία συμφωνία που καθιστά διάτρητη εξωτερική πολιτική δεκαετιών, μια συμφωνία που η Κυβέρνηση με στρεψοδικίες βιαστικά προωθεί αντίθετα προς τις ίδιες τις προβλέψεις της, μία Συμφωνία που κινείται απέναντι στο εθνικό αίσθημα, με μια ιδεοληπτική Κυβέρνηση που αδιαφορεί για τις γνήσιες πατριωτικές ευαισθησίες των πολιτών αλλά και τις θέσεις των κομμάτων, καλώντας τους Βουλευτές να νομοθετήσουν εν κενώ, χωρίς ενιαίο, ολοκληρωμένο και κωδικοποιημένο συνταγματικό κείμενο.

Είναι θλιβερό η σημερινή Κυβέρνηση, προκειμένου να καλύψει αστοχίες και σφάλματά της, να προσπαθεί να ανασύρει και να χρησιμοποιήσει επιλεκτικά και διαστρεβλωμένα στοιχεία του παρελθόντος. Χρησιμοποιεί ισχυρισμούς οι οποίοι αποδεικνύονται ιστορικά ανυπόστατοι, είναι ψευδείς και εθνικά επιζήμιοι. Δεν θα ακολουθήσω αυτόν τον δρόμο, παρ' ότι θα μπορούσα να καταθέσω μακρά αλυσίδα λόγων και πρακτικών από υποστηρικτές του διαχρονικού αφηγήματος του μακεδονισμού, αλλά και την τελευταία έκφρασή του από σειρά επώνυμων στελεχών του ΣΥΡΙΖΑ, που, ακόμα και στην κρίσιμη φάση του 2008, προέτρεπαν να δοθεί στη γείτονα χώρα σκέτα η ονομασία «Μακεδονία». Ούτε θα ακολουθήσω τον δρόμο κάποιων όψιμων τελευταία μακεδονομάχων, οι οποίοι είχαν τη δυνατότητα κατά την πρόταση δυσπιστίας να αποτρέψουν τετελεσμένα που ήδη υφίστανται από την υπογραφή της συμφωνίας και δεν το έπραξαν. Συνεπώς όλοι αυτοί δεν δικαιούνται να μας κάνουν μαθήματα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση περιφρονεί τον ελληνικό λαό, λοιδορεί τις γνήσιες ευαισθησίες της πλειοψηφίας του, προχωρά εμφανιζόμενη επισπεύδουσα εν μέσω αλληλοκατηγοριών πρώην μελών της για μεθοδεύσεις στην κύρωση μιας διακρατικής συμφωνίας, χωρίς πολιτική νομιμοποίηση, έχοντας ένα κίνητρο: την επίδειξη προθυμίας. Φέρνει μια συμφωνία που παράγει ήδη διεθνή αποτελέσματα, τα οποία έχουν αποκτήσει τον χαρακτήρα τετελεσμένου, όπως είναι η είσοδος της γείτονος χώρας στο ΝΑΤΟ. Δηλαδή η Κυβέρνηση σπεύδει –κυριολεκτώ- και παραδίδει στους γείτονες καίριας σημασίας διαπραγματευτικά κλειδιά, τα οποία κρατούσε η χώρα μας από το 2008, όπως είναι η είσοδος της γείτονος χώρας στην Ευρωπαϊκή Ένωση και τα παραδίδει χωρίς να διασφαλίζει τα δίκαια εθνικά μας συμφέροντα, καλύπτοντας τις βαριές, βαθιές υποχωρήσεις με μεγαλόστομες λεκτικές κατασκευές. Κάνει υποχωρήσεις, αφού αναγνωρίζει για πρώτη φορά με την υπογραφή της χώρας μας την ύπαρξη δήθεν μακεδονικής γλώσσας και μακεδονικής εθνότητας, ενώ αποδέχεται στη ρηματική διακοίνωση των γειτόνων μας την ύπαρξη ακόμα και μακεδονικού λαού. Πρόκειται για υποχωρήσεις που δημιουργούν εύφορο έδαφος για τη συντήρηση στους γείτονες νοσηρών ιδεολογημάτων. Προσέξτε, από μικρό σπέρμα μπορεί να βγουν μεγάλες ρίζες.

Η Κυβέρνηση συνεπώς υποχωρεί, χωρίς να διασφαλίζει μακροχρονίως τα συμφέροντα της χώρας, δημιουργώντας και προηγούμενο εθνικής υποχωρητικότητας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για αυτούς τους λόγους η Συμφωνία των Πρεσπών είναι μία ετεροβαρής, εθνικά επιζήμια και επικίνδυνη για το μέλλον συμφωνία. Σε αυτή την κρίσιμη συγκυρία, έχουμε χρέος και ευθύνη έναντι της ιστορίας και του μέλλοντος να σταθούμε στο ύψος των περιστάσεων, να κρατήσουμε ενωμένη την κοινωνία, μακριά από τα άκρα και τις ακρότητες, να αντιμετωπίσουμε τις προκλήσεις και τους κινδύνους με ομοψυχία, αποφασιστικότητα, αυτοπεποίθηση, μετριοπάθεια, αξιοπρέπεια και υπερηφάνεια.

Η Νέα Δημοκρατία στη μακρά της διαδρομή έχει αποδείξει ότι τηρεί εθνικά υπεύθυνη στάση. Δεν κερδοσκοπεί πολιτικά πάνω στα προβλήματα της χώρας και των πολιτών. Τώρα αναλαμβάνει την ιστορική ευθύνη να πει «όχι» στην κύρωση της Συμφωνίας των Πρεσπών και δεσμεύεται σύντομα, με την απόφαση του λαού, να ξαναδώσει στην Ελλάδα εθνική σταθερότητα, αυτοπεποίθηση, υπερηφάνεια και κυρίως αξιοπιστία.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Τον λόγο έχει ο κ. Ψαριανός.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΨΑΡΙΑΝΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ξεκινήσω από μία περιγραφή της κατάστασης που βλέπουμε στη χώρα, σε σχέση με το μακεδονικό. Έχουμε χωριστεί, με μεγάλη ευκολία και πάλι, σε προδότες και φασίστες. Οι μισοί, όσοι είναι υπέρ της συμφωνίας, είναι πουλημένοι, προδότες κ.λπ.. Όσοι είναι κατά της συμφωνίας είναι ακροδεξιοί, φασίστες, ιδεοληπτικοί και τα ρέστα.

Αυτή η ιστορία, αγαπητοί φίλοι, οι λίγοι που είστε εδώ, αλλά και όσοι μάς ακούτε, πρέπει κάποια στιγμή να τελειώνει. Έχουμε περάσει έξι εμφύλιους και πέντε, έξι πτωχεύσεις. Και πάντα για όλα αυτά «έφταιγαν οι ξένοι». Κάποια στιγμή πρέπει να κοιταχτούμε καθένας στον καθρέφτη μας και να δούμε τι έχουμε πει, πού έχουμε βαδίσει, τι έχουμε κάνει, τι πράξεις, τι παραλείψεις, πώς φτάσαμε ως εδώ, πώς απειλούσαμε ο ένας τον άλλον με κάθε ευκαιρία, με τα Γουδιά, με τις κρεμάλες, με τους γερμανοτσολιάδες, τους πουλημένους, τους δωσίλογους κ.λπ,, πόσο ξύλο έχει πέσει και πόσα κεφάλια έχουν ανοίξει πριν από έξι, επτά, οκτώ χρόνια και τώρα πάλι είμαστε μπροστά σε τέτοια φαινόμενα. Πρέπει αυτή η ιστορία εδώ να τελειώσει. Πρέπει να την τελειώσουμε τώρα.

Για το θέμα που συζητάμε, στο πρόγραμμα της Κυβέρνησης, της «πρώτη φορά Αριστερά», δεν υπήρχε καμμία νύξη επί του θέματος αυτού, ότι θα αναλάβουμε να λύσουμε και διάφορα μεγάλα εθνικά θέματα που εκκρεμούν: το μακεδονικό, το Κυπριακό, το Αιγαίο. Δεν υπήρχε καμμία αναφορά σε τέτοια μεγάλα, κορυφαία εθνικά ζητήματα. Κάποια στιγμή, είδαν απ' έξω κάποιοι άνθρωποι ότι εδώ πέρα υπάρχει μία προθυμία να εφαρμόζουμε αυτά που οι άλλοι δεν τολμούσαν να εφαρμόσουν και σου λέει «τώρα που γυρίζει, δεν βάζουμε μερικά θέματα και να τα κλείσουμε;». Και μπήκε και το θέμα αυτό, του μακεδονικού, του σκοπιανού, όπως θέλετε πείτε το.

Με δυσκολία επιτεύχθηκε μία εθνική γραμμή. Είχαμε συμφωνήσει με αμοιβαίες υποχωρήσεις με τους βόρειους γείτονες να βρούμε μία λύση προς όφελος και των δύο λαών, με σύνθετη ονομασία και να προχωρήσουμε.

Το '92, '93, όταν ήμουν ακόμη στο ραδιόφωνο και μιλούσα για το θέμα αυτό στο ραδιόφωνο, με αφορμή τα συλλαλητήρια, τις κινητοποιήσεις κ.λπ. είχα πει μερικά πράγματα, τα οποία φαίνονταν αιρετικά και περίεργα, όπως ας πούμε ότι το σύνθημα «η Μακεδονία είναι ελληνική» είναι λάθος. Είχα γράψει: «Η ελληνική Μακεδονία είναι ελληνική». Στην ιστορία, στο συναίσθημα, σε όλα η Μακεδονία είναι ελληνική. Αλλά μιλάμε για σύνορα, για γεωγραφικές περιοχές κ.λπ.. Η ελληνική Μακεδονία, λοιπόν, είναι ελληνική.

Επίσης, υπήρχε ένα ζήτημα και σύνθημα «καμμία χρήση του όρου "Μακεδονία"». Αυτό δεν υπάρχει πουθενά.

Ξεκινώ, λέγοντας γι' αυτά που ένθεν κακείθεν με κατηγορούσαν ή μας κατηγορούσαν όσους περιγράφαμε το ζήτημα αυτό με αυτόν τον τρόπο ως μειοδότες, πουλημένους. Άλλοι ήταν μακεδονομάχοι, άλλοι ήταν «μακεδονοκλάστες», που είπε ο σύντροφος Καμμένος, ο πρώην «πρώτη φορά Αριστερά» και φτάσαμε σ' ένα σημείο να έχουν περάσει είκοσι έξι - είκοσι επτά χρόνια από τότε που έπρεπε να είχε δοθεί μια λύση και ακόμα αυτό το ζήτημα εκκρεμεί και μας ταλαιπωρεί.

Εγώ προσωπικά σάς το λέω -και οι άνθρωποι γύρω μου- βεβαίως είμαστε υπέρ της λύσης. Όμως, είμαστε και είμαι κατά αυτής της συμφωνίας. Για ποιους λόγους; Συμφωνούμε για τη σύνθετη ονομασία. Μερικοί από την άκρα Δεξιά δεν συμφωνούν με τη σύνθετη ονομασία, γιατί το θεωρούν ξεπούλημα. Θέλω να σας πω ότι σε μια συνέντευξη που είχα δώσει στον Σταύρο Θεοδωράκη στους «Πρωταγωνιστές» το 2007, όταν πρωτοεκλέχθηκα εδώ, είχα μιλήσει για το θέμα αυτό πολύ καθαρά. Διάφοροι καλοθελητές ανέβασαν αυτό το βίντεο, για να με κατηγορήσουν, οι μεν χρυσαυγίτες ότι από το '93 πούλαγα το όνομα της Μακεδονίας και ήμουν μειοδότης και πουλημένος και οι συριζαυγίτες ότι άλλα έλεγα τότε και άλλα λέω τώρα. Ακριβώς αυτά που έλεγα τότε, ακριβώς αυτά λέω και πιστεύω και τώρα.

Συμφωνήσαμε να αποδεχθούμε, για να έχουμε σχέσεις φιλίας και συνεργασίας με τους γείτονες, που είναι το καλύτερο. Έχουμε χάσει χρόνο, έχουμε κάνει εμπάργκο, αποκλεισμούς συνόρων, διάφορες ανοησίες που μας στοίχισαν και σε εμάς και σ' αυτούς και στοίχισαν και ως προς τον ρόλο μας στα Βαλκάνια πάρα πολύ, εδώ και είκοσι χρόνια, για να μην πω και πιο παλιά.

Τώρα για ποιον λόγο αυτή η Κυβέρνηση αποφάσισε να δώσει λύση σ' αυτό το ζήτημα, χωρίς καμμία εθνική συνεννόηση, χωρίς καμμία συναίνεση με τα κόμματα του δημοκρατικού τόξου και να καταλήξουμε σε μία πρόταση για σύνθετη ονομασία erga omnes, αλλά και σε όλα με τους γείτονες και να το συμφωνήσουμε και να προχωρήσουμε; Για ποιον λόγο δεν το έκανε αυτό;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δεν το έκανε, γιατί ήθελε να χρησιμοποιήσει αυτή τη συμφωνία ως εργαλείο, για να διαλύσει, για να συντρίψει, για να κάνει άνω-κάτω την Αντιπολίτευση και για να αλλάξει συνέταιρο, να απαλλαγούμε από τα ακροδεξιά βαρίδια και να μπούμε στη διαδικασία της Κεντροαριστεράς και της διακυβέρνησης των προοδευτικών δυνάμεων προσεχώς. Αυτή ήταν η μέριμνα της Κυβέρνησης και η σπουδή της και ως πρόθυμη να εφαρμόσει αυτά που της είπαν: «Άντε, τελειώνετε με αυτό το ζήτημα, να μπουν οι άνθρωποι στο ΝΑΤΟ και στην Ευρωπαϊκή Ένωση.».

Προσωπικά πιστεύω ότι πρέπει να μπουν και στο ΝΑΤΟ και στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Κάποιοι άλλοι ήθελαν να βγάλουν την Ελλάδα από το ΝΑΤΟ και τώρα κάνουν όλα τα θελήματα που της ζητάνε, για να βάλουν κι άλλους μέσα στο ΝΑΤΟ. Από εκεί που ήθελαν να βγάλουν την Ελλάδα, τώρα θέλουν να βάλουν μέσα στο ΝΑΤΟ και όλους τους άλλους, όσους μπορούν.

Έχουμε πάρει κάποιες οδηγίες να το κάνουμε αυτό; Ενδεχομένως. Δεν το ξέρω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Μάλιστα.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΨΑΡΙΑΝΟΣ: Όμως, όταν συμφωνούμε για σύνθετη ονομασία, όπως «Βόρεια Μακεδονία», εντάξει, γιατί δεν είναι σε όλα «Βόρεια Μακεδονία»; Γιατί δεν είναι και στην εθνότητα, στην ιθαγένεια, στην εθνικότητα -όπως θέλετε, πέστε τοκαι στη γλώσσα; Η γλώσσα να είναι βορειομακεδονική. Έχουν αστερίσκους και η συμφωνία και η ρηματική διακοίνωση ότι αυτή η γλώσσα λέγεται «μακεδονική», αλλά είναι των νοτιοσλαβικών χωρών. Ωραία, είναι σλαβική, είναι σλαβόφωνοι. Μάλιστα, ναι. Το γράφει. Γιατί δεν λέμε «σλαβομακεδονική»; Δεν θέλουν, λέει, οι Αλβανοί. Τότε, γιατί το βάζουμε μέσα στη ρηματική διακοίνωση και στη συμφωνία ότι είναι σλαβικής καταγωγής; Βάλτε «σλαβομακεδονική». Γιατί δεν το βάζουμε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ωραία. Να τελειώνουμε για απόψε, κύριε συνάδελφε.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΨΑΡΙΑΝΟΣ: Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Γιατί δεν χρησιμοποιούμε τη σύνθετη ονομασία erga omnes απέναντι σε όλους, αλλά και σε όλα της συμφωνίας και η ιθαγένεια και η υπηκοότητα «βόρεια μακεδονική»; Γιατί όχι; Γιατί κάναμε αυτές τις υποχωρήσεις; Μπορεί κάποιος να μου απαντήσει γιατί; Υπήρχε κάποιος λόγος; Δεν συμφωνούμε στη σύνθετη ονομασία;

Αυτή η συμφωνία, λοιπόν, έχει μεγάλες χαραμάδες και μπάζει. Μπάζει από παντού και για σήμερα και για αύριο και για το μέλλον.

Θέλω να κλείσω, λέγοντας ότι η Κυβέρνηση μας είχε πει ότι θα ψηφιστεί επάνω, θα γίνει η συνταγματική αναθεώρηση, θα τη δούμε και θα ψηφίσουμε. Δεν έχουμε δει ούτε τη συνταγματική αναθεώρηση. Μας έχουν πει τι θα αλλάξουν, ενδεχομένως να τα αλλάξουν. Αύριο το μεσημέρι, όμως, εμείς θα ψηφίσουμε τη συμφωνία, χωρίς να έχουμε δει τις τελικές διατυπώσεις και χωρίς να δούμε εάν θα έχουν αλλάξει κάτι.

Και τώρα, κύριε Πρόεδρε -και τελειώνω-, είναι ο Ζάεφ, ο οποίος είναι ένας βολικός άνθρωπος. Μια χαρά είναι, για να συμφωνούσαμε εξαρχής μια καλή λύση και οι δύο πλευρές. Μεθαύριο, που θα έρθει ένας Γκρουέφσκι νούμερο 3, τρισχειρότερος, θα αφήσουμε αυτές τις τρύπες της συμφωνίας να μπάζουν; Όταν συμφωνήσουμε κάτι εμείς οι δύο και το υπογράψουμε, δεν αλλάζει αυτό μετά. Πριν φτάσουμε, λοιπόν, σ' αυτό το αδιέξοδο, ας κοιτάξουμε να βρούμε μια λύση προς όφελος και της Ελλάδας και της Βόρειας Μακεδονίας και για την καλύτερη θέση της

Ελλάδας στα Βαλκάνια.

Αυτή η συμφωνία έχει τεράστιες χαραμάδες και μπάζει από παντού. Η Κυβέρνηση τη χρησιμοποίησε ως εργαλείο και ως εργαλείο ας την ψηφίσει μόνη της. Εκατόν πενήντα έναν Βουλευτές δεν έχει η κυβερνητική πλειοψηφία; Περάστε, ψηφίστε, τελειώσατε!

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 1.37’ λύεται η συνεδρίαση για σήμερα Παρασκευή 25 Ιανουαρίου 2019 και ώρα 9.00’, με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: νομοθετική εργασία, συνέχιση της συζήτησης και ψήφιση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εξωτερικών: «Κύρωση της Τελικής Συμφωνίας για την Επίλυση των Διαφορών οι οποίες περιγράφονται στις Αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών 817 (1993) και 845 (1993), τη Λήξη της Ενδιάμεσης Συμφωνίας του 1995 και την Εδραίωση Στρατηγικής Εταιρικής Σχέσης μεταξύ των Μερών».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ **ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ**